

Ν Ο Ν Ν Ο Υ.
Τ Ο Υ Π Α Ν Ο Π Ο Λ Ι Τ Ο Υ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν
Β Ι Β Λ Ι Α Μ Η.

Ν Ο Ν Ν Ι
ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΑΕ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΡΩΝ
ΛΙΒΡΗ ΧΛΥΗΗ:

SVIS ET ALIORVM CONIECTVRIS

EMENDAVIT ET ILLUSTRAVIT

D. FRIDERICVS GRAEFE

IMP. ACADEMIAE SCIENT. PETROPOL. SOCIVS ORD. LITT. GRAECC. ET
LATT. IN VNIVERS. PETROPOL. PROF. ORD. DACTYLIOTHECAE ET NYMO-
PHYL. IN IMP. AVLA CVSTOS ADIVNCT. IMPERATORI ROSSORVM AVGVSTISS.
A CONSILIIIS PVBLICIS, DIVAE ANNAE ET DIVI WLADIMIRI EQVES.

V O L V M E N II.

LIBROS XXV — XLVIII COMPLECTENS.

LIPSIAE 1826

SVMTIBVS FRID. CHRIST. GVIL. VOGELII.

P R A E F A T I O.

Cum antè hos decem annos de Coniecturis in Nonni Dionysiaca edendis Hermannum, Praeceptorem Optimum, consuluissem, auctor ille mihi extitit, ut ad ipsum potius integrum Nonni carmen edendum me rite accingerem. Cuius Viri Incomparabilis paternae apud me auctoritati eo facilius obtemperabam, quo cupidius novam Dionysiacorum editionem iam diu desiderari, non semel ipse observaveram. Et, licet alienissimus ab ea vanitate, quasi is ego essem, qui prae caeteris huic desiderio satisfacere possem, tamen id videbar mihi praestiturus esse, ut editionem exhiberem et paulo correctiorem atque elegantiore, quam principem Plantinianam anni 1569. et quae novissime, i. e. ante duo, et quod excurrit, saecula, anno 1605. vel, ut videri vult, 1610. Hanoviae prodit, et vero multo facilius parabilem vel utraque hac editione, vel Lectii Corpore Poëtarum Graecorum, ubi Nonnus sub idem fere tempus anno 1606. tertium non emendatior lucem vidit, libris ita raro obviis, ut non magnopere mirandum sit, si qui VV. DD. Dionysiaca vix oculis usurpasse videantur, et, quod lepidum est, in commemorando librorum carminis numero passim iam parum inter se convenient. Praeterea Viri Celeberrimi, qui novam poëtae recensionem, mea, ut sperari iure poterat, facile

doctiorem et elaboratiorem, iam diu promiserant, pertaesi, ut videbatur, laboris, melioribus sane scriptoribus utilius consecrandi, totum hoc Nonni edendi consilium aut plane abiecerant, aut ita certe in longe remotum tempus distulerant, ut post alia demum omnia rursus de Panopolitano vate cogitaturi viderentur.

Quae cum ita se haberent, equidem iam ante plures annos Nonnum ex editione principe describere coepi ita, ut, in subsidium vocatis emendationibus Falkenburgii, Cunaei, Canteri, Ios. Scaligeri et Dan. Heinsii, quemadmodum duabus, quae hucusque dabantur, editionibus subiectae inveniuntur; porro collectis aliunde aliorum coniecturis, ut Viri Docti in Villoisonii Epistolis Vimariensibus, Hermannii in Orphicis, Piersoni, Schraderi, Wakefieldii et si qui praeter hos circumspicienti se mihi obtulerant; meis denique tentaminibus, quae iterata Nonni lectio auxerat, et firmaverat, diligenter et cum fide excussis, textum constituerem quam possem emendatissimum, laudato, si quis ante me aut mecum locum emendaverat, correctoris nomine, et, praeter leviora in accentibus peccata et perversam fere ubique distinctionem, omni ex utraque editione enotata lectionis varietate. Lectii enim lectiones, quas auctiore tantum vitiorum numero ab editione Hanoviana discrepare vel unius paginae comparatio demonstrat, non magis commemorandae videbantur, quam hallucinationes et somnia interpretationum, Latinae Lubini, in edit. Hanov. primum editae,

mox a Lectio repetitae, et Gallicae Boiteti, quae Parisiis anno 1625. lucem vidit, et omittendo, contrahendo, interpolando ita in Nonnum grassata est, ut vix umbra eius remansisse censenda sit. Qui vero Viri artis criticae peritissimi novissimo tempore egregiis emendationibus et observationibus lucem huic poëtae attulerunt, Spitznerus et Gerhardius, serius ad me pervenerunt, cum Volumen Nonni mei primum, iam diu Lipsiam transmissum, ibi prelum expectaret, et res multis modis retardata idem procastrinaretur. Idem mihi accidit cum doctis Lobeckii dissertationibus de morte Bacchi, ubi eruditissimus auctor quaedam Nonni loca emendatius descripsit, et si quid postea, quod ad Dionysiaca faceret, passim a Bekkero, Wernickio, et Goettlingio, VV. CC., acute moneretur.

Sed maturius fere, quam voluissem, et cum maxime in illo Voluminis primi redigendi labore versarer, perlati ad me sunt Libri de Dionysiacis sex, editi illi Heidelbergae anno 1809. a Mosero, Viro Clarissimo, qui acerbius, quam decebat, a me iudicatus, hanc iudicii mei intemperantis iniquam *προσέτιαν* mox humanissima sua liberalitate ita fregit, ut fastus mihi in pudorem abiret. Cuius rei quo diutius me poeniteret, in fatis erat, ut prima haec Nonni pars — testem habeo Hermannum, — iam tum non amplius in manibus meis esset, cum Moserus, Vir Optimus, una cum Additamentis ad suam sex Nonni librorum editionem, Ulmae anno 1814. divulgatis, totum suum, quem ad hunc poëtam,

aliquando, nisi intervenissem, a se edendum, docte collegerat apparatus, per Creuzerum, Virum et ipsum summa humanitate insignem, liberalissime mihi utendum offerret. Accepi itaque Moseri beneficio varias lectiones et emendationes, manu Falkenburgii scriptas in editionis princ. exemplari, quod Lugduni Batavorum in bibliotheca Academica asservatur; proprias Moseri coniecturas, quas diligens et iterata Nonni lectio suppeditaverat; denique editionem illam sex Nonni librorum ipsam, diligenter correctam, et plurimis, quae ad Bacchi res facere posse viderentur, observationibus, et ex vasta lectione undecunq̄ue petitis notitiis ditatam, ut, si quid fortasse antea minus feliciter tentatum, id iam felicissime a diligentissimo auctore retractatum animadvertere non sine laetitia cogerer. Quibus omnibus in commentario eo maiore cum fide usus sum, quo magis mihi enitendum esse sentio, ut hanc Viri Optimi humanitatem vere aliquando meruisse videar.

Ducit me Moserus ad Praeceptoris sui, Creuzeri, liberalissimam voluntatem, qui cum publice, post Dupuisium, et in Dionyso suo, et in egregiis de Mythologia commentariis, doctius nuper atque splendidius repeti coeptis, facem ad illustranda haec Bacchi orgia praetulisset, singulari favore varias mihi lectiones ex Cod. Nonni Palatino N. 85. chartaceo, saeculi, ut ait, decimi sexti, ultro pollicitus, priorum sex librorum varietatem, docta Roetheri manu enotatam, iam liberalissime transmisit. Cuius insignis benevolentiae documentum ut hic gratissima

mente publice agnosco, ita, nactus reliquum apparatus, de pretio codicis quid statuendum sit, in commentario disputaturus sum: ubi spes est fore, ut et aliis similibus subsidiis instructus, plura ea de re praefanda habeam.

Aliud ornamentum commentario accedet Heynii, Viri cum viveret et post fata Celeberrimi, coniecturis et emendationibus, quas exemplari suo sex Nonni librorum, a Mosero editorum, plumbo alleverat: quod exemplar Kreyssigius meus Misnensis cum sibi comparasset, annotationes excerptas amicissime mihi perscripsit.

Ab eodem illo multis mihi nominibus coniunctissimo Kreyssigio Weichertus, Vir Clarissimus, qui Grimmam nunc ornat, rogatus, ut dissertationem suam de Nonno Panopolitano, Vitebergae anno 1810. editam, diu a me desideratam, benevole mecum communicaret, Vir eruditissimus non tantum ad id paratissimum sese ostendit, sed misit praeterea bonam copiam emendationum in Dionysiaca egregiarum, imo spem fecit de toto, quem in schedis haberet, apparatu mihi liberalissime permitindo. Quam spem ultro in me excitatam, ut ratam facere velit Vir egregius, etiam atque etiam rogo, et rogabunt mecum, satis scio, quicumque Nonno meo non invident.

Quibus subsidiis omnibus me non statim ab initio instructum fuisse ita, ut iam ad textum Voluminis primi constituendum uti iis potuissem, etsi ex parte dolendum esse sentio; multo tamen magis

habere mihi videor, cur de his plane ex insperato mihi oblatis copiis ex intimo animi sensu laeter. Etenim, ut ne sic quidem sine omni gratia atque decore prodiret Nonnus hic meus, id debeo unice singulari et vere paternae Hermanni mei curae, qui, quo est in me animo, non tantum felicissimas Rhodomanni emendationes, principi, quam possidet, editioni adscriptas, — quibuscum mea passim tentamina conspirasse non sine voluptate intellexi, — diligenter supplevit; sed et ipse, suo usus subtili et subacto iudicio, alia, quae a me aut plane neglecta, aut sine causa vel infeliciter tentata deprehendisset, divinitus restituit atque sanavit. Quae velut lumina editionis huius, cum sponte sua in oculos incurrant, ineptus sim et arrogans simul, si digito singula lectoribus monstrare suscipiam. Quam meam grati animi significationem Vir Optimus eo lubentius, spero, admittet, quo certius sibi persuadere potuit, me eum certe non esse, qui in summa, qua me sibi deditum scit, veneratione et admiratione plane nunquam meum mihi qualecunque iudicium reservandum existimem, quippe qui probe sciam, tantis discipulos magistris non ambigua perpetui obsequii testificatione, sed liberrimo demum et integerrimo veritatis indagandae studio, si quid placeant, unice placere posse.

Atque his quidem subsidiis e patria mea maiore frui mihi hucusque licuit, augendis fortasse, si quid amicorum meorum, Seidleri, Thierschii, Passovii, Weiskii, Handii, et Lingii, nondum, scio, extinctus

in absentem amor de suis suppeditare non detrectaturus sit.

Transeo iam ad ea, quae Nonno meo prospere, imo prosperrime, ceciderunt in hac, quam mihi fata dederunt, altera patria. Ubi quem tandem potiore atque antiquiore loco habeam, quam Illustrissimum illum *Uwarowium*, Academiae Scientiarum Praesidem et Universitatis Petropolitanae, quo non est habitura meliorem, Conditorem atque Curatorem, ob egregia in bonas literas merita non unius tantum patriae splendidum civem, sed desideratum totius cultioris terrarum orbis decus, vel seris posteris ad imitandum a natura propositum, qui, ut inter peregrinos patriam mihi reddidit, ita nominis sui celebritate in media quae me genuit patria commendatio mihi esse posset et patrocinium, quem ut praesens praesentem rerum mearum solatium atque ornamentum veneror, ita absentem absens, vel in medio patriae sinu constitutus, flebili desiderio lugerem! Hic Vir, antiquo generis splendore aequae atque ingenua animi nobilitate vere illustris, qui virtutum suarum laude et eruditionis fama non pauciores antecellit, quam fortunarum et dignitatis in quo constitutus est loco Nonno meo, mecum in has terras peregrinato, patronus exitit non tantum in orbe literario, ita ut, edito Petropoli anno 1817. in lingua mihi patria egregio de Panopolitano poeta libro, viam ei ad eruditos aperiret, et variis eum observationibus mecum communicatis tamquam totidem ingenii sui luminibus condecoraret; sed ut

in ipsam adeo *Caesaream Augustissimi Imperatoris aulam* commendationem ei et aditum pararet atque conciliaret.

Cum enim Illustrissimi *Uwarowii* auctoritate permotus, Celsissimus Princeps *Alexander Golytzin*, quae est eius mirifica in promovendis, quae putat, rei literariae commodis benignitas atque facilitas, benevole pro me intercessisset, *Imperator Clementissimus* atque *Humanissimus* non tantum munificentia sua res meas sustentavit, sed summa etiam indulgentia permisit, ut *Caesareae Suae Maiestati* Nonnus hic meus devote consecratus, amplissimum hoc et honorificentissimum nomen in fronte gestaret. Quam summam *Imperatoris* clementiam ut sentio quanti facere debeam, ita neque propensissimae illius voluntatis obliturus sum, qua tanti me beneficii participes reddiderunt, Princeps *Golytzin*, et qui suasor ei et auctor extitit, Illustrissimus *Uwarowius*.

Quibus Duumviris principibus tam bene mihi et poëtae meo cupientibus accensendus est tertius, Illustrissimus *Olenin*, Praeses Academiae artium eruditissimus, qui studia antiquitatis ipse magni faciens, et in explicandis artium antiquarum monumentis ingeniosissimus, aliis quoque circa has res occupatis lubentissimo animo adesse solet. Atque ita Vir Illustrissimus non contentus ex publica cui prospicit bibliotheca libros, quos desiderassem, rariores utendos benevole mihi concessisse, ex antiquis etiam Graecorum picturis aliisque monumentis, quae ad Nonnum, sibi non minus, quam *Zoegae*, cum vi-

veret, cognitum et familiarem, non nihil facere viderentur, amicissime mihi monstravit, frontemque editionis meae tabulis aeri incis, novo rursus beneficio exornare decrevit.

Quo nomine et Koehlerum veneror, collegam honoratissimum, qui neque de instructissima, quam possidet, librorum suppellectile, neque de vastae lectionis et exquisitis circa Archaeologiam copiis quidquam, quo uti possem, mihi invidens, vel in itinere suo, nuper feliciter peracto, Nonni mei absens recordatus est. Denique Fraehnum habui amicissimum, qui nunc inter ipsos sexcentos, quos Praesidi suo debet Academia Petropolitana, Codices Arabicos, Persicos, Turcicos, et multa millia numerorum orientalium delicias agens doctas, passim, ubi haerebam, orientis sui, mihi occlusi, repagula benevole aperiret.

Quibus tot atque tantis nominibus utinam ex parte saltem respondisse existimari possit id, quod in hac poëtae diu neglecti editione, nimis fortasse diu promissa, praestari nunc quidem a me potuit! In quo dum ab aequis iudicibus, tota ante, quod velim, editione absoluta, iusta feratur sententia, liceat mihi hic corrigere, quae editos hos XXIV. libros perlegenti se ultro obtulerunt peccata notabiliora, sive Schaeferi, Viri Eximii, et Hermanni, quos plagulas typographicas tam diligenter correxisse in acceptis refero, exercitatissimum acumen effugisse paucula, sive potius a me negligenter et oscitanter aut animo aut calamo concepta esse censenda sint,

reiectis ad commentarium, quae dubia videri possint, aut longiore demonstratione opus habere: cuius generis nonnulla tempus sane protulit, longius illud, quod scriptum hoc Volumen et typis impressum ut intercederet fatale erat.

Brevitatis causa sequor ordinem librorum et versuum, promiscue positâ typographi et editoris erroribus. Sic in Inscriptionib. Libb. *μβ.* et *μδ.* p. 4. in *ὑφηνά* iota subscriptum delendum. In ipso Carmine

Lib. I. 146. lege *φντεύση*, addito iota. V. 461. lege *ἄστραιην* pro *ἄστραίαν*. V. 476. sq. legendum iam suspicor *οὔτιδανῆ γὰρ αἰγίδι θ.* V. 504. *κλεινς* mutandum in *κτεινς*.

Lib. II. 101. Debebam: *μὴ φντὰ Δάφνης τέμντε δευλαίης τετιημένα*, non *τετμημένα*. V. 199. *μακραι* mutandum in *μακροί*, ut particip. *συναιγμάζοντες* v. 201. postulat. Quidni enim Nonnus *δοκός* pro masculino habere potuit? V. 423. Certissimum est, eum dedisse *ἀῆται*, non *ἀλῆται*. *Ventis* enim quatuor cardinalibus fertur Iupiter, et is est eius *πτερόεις τετράζυξ δίφρος*. V. 449. Lege *χρύματα* pro *χρίματα*. V. 457. Pro *πολύδεινος* legendum *εἰς ἐτροπήν πάλε δεινός ἀνηώρ*. cf. vv. 451. 463. 466. 469. 471. Idem error erat v. 537. cf. 653. — V. 641. Verba *φυλλοχόω ἄτε μηνί*, ob productionem, sana habere non possum. Apud Ioan. Gaz. II. 293. est *φυλλοχόω πρησιτῆρι*. Sed aliam viam monstrabo in Commentario.

Lib. III. 116. Voculae *ναὶ δὴ καὶ γαμ.* certissima mutatione mutandae erant in *νηῖ γλυκὺν φαρμίων* etc. et dativus quidem *νηῖ* necessarius est propter *φόρτιον*, quod sequitur, et *ἐμπορίην*. V. 143. *φοίνις* legendum, quod *φοῖνις* excusum. V. 205. *πέμπων* mutandum in *τέμνων*. V. 226. excidit *δ'* ante *ἐθελούση*, etsi vereor, ne *σὺν Ἠλέκτρῃ δὲ ταφούση* verius fuisset, ut vv. 222. 224. *θάμβεον* praecce-

dit, et ταφῶν frequens est; ut IV. 357. — V. 339. Si
 unam δίζυγι χαλκῶ de *cymbalis*, cf. IX. 117. XIV. 402.
 neque post hunc versum aliquid excidit, necessario recipi
 debebat v. seq. γαγηθῶτα κοῦρ. etsi non multo minus pro-
 babile est, eum scripsisse δίζυγι παλμῶ παιδοκόμων — ἀγο-
 οῦν. — V. 388. Legendi διδυμητόκος pro διδυματ.

Lib. IV. 115. Fortasse ἀγνόν ὕδωρ. V. 281. Post δι-
 γμησις comma ponendum. V. 421. Lege αὐτὰρ pro αὐτά.
 V. 438. ἀράσσων mutandum erat in ἀφάσσων, quam formam
 N. habet XXIX. 154.

Lib. V. 43. Legendi ἐκυκλώθη pro ἐκυκλώδη. V. 77.
 Post αἴγλη commatis loco punctum in cornu ponendum.
 VV. 158. sqq. Locus hic transponendus: v. 158. 160. 159.
 161. ubi legendum videtur πτερόγων διδύμων ἐτερόζυγι
 παλμῶ, cf. v. 148. Nam v. 161. imaginem volantis aquilae,
 v. 159. verbis ἄρε — τέμων inchoatam, absolvit: quae imago
 cum ex natura ipsa desumpta sit, de *quatuor* alis sermo esse
 non potest. Neque vero in monili illo quatuor alae aptae
 fuissent, quia *duo* tantum amphisbaenae capita, quae *duas*
 aquilae expansas alas tangebant. Cf. XXXIII. 192. ubi
 πτερόγων ἐτερόζυγι — ὀλκῶ. — V. 163. Lege πάνλευκον, ut
 VII. 218. — V. 193. ἔκυσσε male excusum pro ἔλυσε. —
 V. 411. Scribere debebam ὄμμασιν ἀρπάζαντες ἀηδονίου πτε-
 ρῶν ὕπνου, de somno *brevissimo*, vid. Bekk. Anecd. gr.
 T. I. p. 349. l. 8. ἀηδόνειος ὕπνος κ. τ. λ. et Hesych. voc.
 ἀηδόνων (lege ἀηδόνιον), ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, quia
 par est, lusciniam, noctu canentem, perparum dormire.

Lib. VII. 31. Legendi ταχυφθιμένης, ut XI. 237. non
 ταχὺ φθιμ. V. 44. Usus Nonni postulabat ἠθάδε βάκτραν,
 et paulo ante v. 42. f. γεύοντι κερήνην. V. 108. Lege διέ-
 τμαγεν pro διέτμαγον. V. 240. Recipienda erat certissima
 Scaligeri emendatio Ἀονίησιν; non Rhodomanni Αἰγαίη-
 σιν: nam in Asopo Semele lavabatur, cf. 180. 212. 242.
 non in Aegaeo mari. Ad Ἀόνιος facit IV. 337. V. 37.
 XII. 151.

Lib. VIII. 73. Verba ἄξονα βάλνω interrogative accipienda; sequitur deinde responsio refutantis. Idem color eadem structura XXXIV. 11. sqq.

Lib. IX. 77. Post ὀλλυμένοιω comma excidit, necessarium illud, ne quis κοινήν Πενθέος iungat. — V. 176. Verum et integrum puto: ἀρπάξας δ' ἐὰ τέκνα etc. hoc versum ante versum 175. posito, ut tigridis catulos habeamus. V. 215. Ἀπόλλωμια corrige Ἀπόλλωνα. V. 279. Scribendum videtur φειδομέναις παλάμῃσι σοφῆς ἐπλήξατο Δάφνης, manus castae et sobriae Daphnes, in laurum mutatae, sunt lauri frondes, quibus Apollo leniter corpus Inus ferit, ut somnum inducat.

Lib. X. 94. Post δσδέξεται punctum in cornu; sed post ἀνάγκη comma ponendum. V. 305. post αείρειν signum interrogationis esse debet, cf. I. 428. sq. Versus praecedens, si totum cum Hermanno refingere liceret ita, ut μούνον in κοῦρος mutaretur, puncto in fine posito, non inepte se haberet.

Lib. XI. 262. E corrupta edit. lectione σιαφάνοις στέφος elicere debebam κεφαλῆς στέφος, ut haec vocc. sese excipiant XXXII. 19. — V. 378. Legendum διδυμόχοροι πυροῦ; ut de ταραῶν sermo esse posset, aliorum quoque membrorum descriptio requirebatur, ut IV. 131.

Lib. XII. 299. Lege πολυγνάμπτοιων ἐλίνοις, non σελλνοίς, cf. XVI. 278. XVII. 333. — V. 338. Voluit, puto, ὀξὺς ἔην τρυγάν.

Lib. XIII. 238. Lege ἀπό pro ἄπό. V. 341. Fort. Λιβύη, non Λιβύης.

Lib. XIV. 364. Usus eius postulabat κεινότει γείτονα μηροῦ.

Lib. XV. In nota ad v. 63. l. 3. scribe χειρὶν ἀφειδούσησι, pro ἀφειδήσαι.

Lib. XVI. 45. Restituenda optima lectio ed. pr. Ἰλαθι, Κέρνη: a Falkenburgio obscurata. Nicaea Astacia pulchritudine sua vincit Auroram, quae circa Cernen, vid. XXXIII.

183. XXXVI. 6. XXXVIII. 287. oritur. Ita Cerne decus
 suam amisit. — V. 273. Hic quoque Falkenburgius me de-
 cepit. Lectio ed. pr. κύμαξ non in κόμας mutanda erat, sed
 in κύμαξ, optimo sensu: πλεκτιῶ βοτρύοντι κύμαξ ἐβαφύνητο
 κροτῶ. Vocabulum habet Leonid. Tar. epigr. 79. Literae ζ
 et ξ permutatae in ed. pr. XVII. 6. XXVI. 317. XXXIII.
 341. — V. 278. Male excusum ἐλικοφόρω pro ἐλινοφόρω,
 ut recte est XVII. 333.

Lib. XVII. 177. Lege πότις pro ποτις, et v. 186. Ὁρόν-
 η pro Ὁρόνη. V. 377. Lacunam esse inter ἐπαύσατο et
 ἴδις Ἐρνώ, parum mihi probabile videtur. Fort. scriben-
 dum Σιδίς Ἐρ. ut alia nunc taceam. V. 390. Excudi de-
 bebatur κωνέω — λάῳ, ut vel ex subiecta varietate lectionis
 intelligitur. Deinde nullus dubito, reponendum esse ἐκὰς
 pro τηλόθεν: nimirum sensui reddendo unice intentus libra-
 rius inter duo quae idem dicebant vocabula erravit.

Lib. XIX. 265. Pro διαξεύξας lege διαζεύξας. V. 322.
 Nihil muto. Mox vero, v. 325. cum Hermannus, nimis
 scilicet ab audacia mea abhorrens, satis speciose reponeret
 μελιζομένου Διονύσω, non observavit, sermonem hic non esse
 de Sileno Bacchi, ad quem poeta v. 326. demum transit;
 sed de Marsya, qui, etsi vv. 315. 323. et ipse Silenus vo-
 catur, tamen secundum fabulam et totam huius loci oeco-
 nomiam nihil commune habebat cum Baccho. Neque Mar-
 syas μελιζόμενος Διονύσω dici nunc poterat, nisi et ante,
 cum contenderet cum Apolline, laudes Bacchi cecinerat.
 Praeterea participium μελιζομένου, vix satis apte ad genit.
 Σειληνοῦ v. 323. referendum, hic nude sic poni, duriuscu-
 lum videtur. Itaque, nisi magnopere fallor, verum tamen
 erat, quod scripseram, μελιζομένοιο νομῆος, ut v. 320. cf.
 I. 44. siquidem certum est, in extremis versuum vocabulis
 Nonnum saepe alienissima habere. Bacchi autem nomina,
 cum sexcenties sic occurrant, quis miretur, alienis etiam
 locis passim illata esse, ut, cum Διονύσου errore apertissimo
 legitur pro Ἀχιλλῆος XXIII. 223. coll. XXII. 387. aut Αἰαίου

pro ἐλαίου, XXII. 26. ut mox videbimus. Similiter vulgatissimum illud Ἰνδὸς Ἰθάσπης intrusum pro Ἰνδὸς ὀδίτη, XXXIII. 269. Alia alibi. — V. 346. pro πολυγράμπτου lege πολυγράμπτου.

Lib. XX. 92. Commate tantum post μελάθρου posito v. seq. legendum πηκίδος αὐτῶν ψαύουσιν ἐν. μ. ν. ubi dativ particip. ψαύουσιν ab ἔστι v. 91. quod pro ἔξεστι positum, pendet. Post εἰκην autem signum interrogandi muta in punctum. — V. 104. Suspisor ὤμοις ἀκαμάτοις λιπαρὴν κληῖδα φ. — V. 306. αὐτῆς sollicitari noluissem; idem οχῆμα vide XXXII. 94. sq.

Lib. XXI. 62. Post ἀνένα comma delendum. Participium, cui accusativi absoluti αὐχ. μέσον adduntur, μετρωθέντα, Lycurgum respicit.

Lib. XXII. 22. In nota huic versui subiecta volebam ἀριτιόμος, active, de sentinetis, quae paulo ante etiamnum pungebant. Mox v. 26. scribere debebam χυθέντος ἐπ' ἀκρεμόνεσσι ἐλαίου pro Λυαίου, uti vers. seq. aperte postulat. Quod in aureae aetatis descriptionibus fieri solet, fluunt omnia lacte, vino, melle, oleo. — V. 68. Legend. ἔτρεμε pro ἔτρεχε. — Post v. 111. mihi nihil videtur deesse; sed scribendum erat ἐφ' ἡμείων in formula, aliquoties ita orationi subiecta, ut XXIX. 361. — V. 368. In edit. est σύροτο κυματόεντι etc. atque haec demum lectio, copula carens, lacunam probabilem reddebat. Recepta emendatione σύροτο δ' ὕδατ. asterisci poni non debebant. — V. 382. Scribe Ἀστεροπαῖον, maiore ab initio litera. Nimirum ut ante v. 379. alludit rursus ad II. φ'. 140 — 204. Iam vere elegans est: οὐχ ἓνα Λυκάοτα, καὶ πολὺν Ἀστεροπαῖον.

Lib. XXIII. 59. Lege Ὄρόντην pro Ὄρόντης. — V. 188. Pro absurdo ἐπλεον debebam ἔξσον — ἄρμασιν, cf. 159. 190. XXIV. 111. XXVI. 236. 238. XXVII. 188.

Lib. XXIV. 89. Pro ἡσρίω δὲ lege ἡσρίους δὲ ἀτραπιτεύς. V. 264. Pro Ἀγλαῖη corrige Ἀγλαῖη, deleto ε dativ. Sed Ἀθήνη ut elegans videri potest, cf. XV. 178. necessa-

rium tamen minime est, neque dedit Falkenburgius. Nescio, quo eleganti errore ita excusum sit: equidem enim scripseram Ἀγλαΐη καινή (mutatae) ἀνάσση, cui lectioni notula respondet versui subiecta.

Sed haec nunc sufficient! Superest, ut verbum dicam de iis, quae in hac editione e consilio nostro praestanda supersint. Volumen itaque secundum, propediem divulgandum, reliquam carminis Graeci partem continet: in quo constituendo etsi maiorem addere potuissem apparatus criticum, malui tamen eandem, ut in Volumine primo, rationem servare, ne, si quid nunc in medio opere novarem, sine omni utilitate sui dissimilis fieret editio, reiectis subsidiis omnibus ad uberiores commentarium. Cuius commentarii, itidem duobus Voluminibus absolventi, haec erit ratio, ut in praemissa dissertatione de Nonno, eius aetate, ingenio et scriptis, de carminis nostri natura, nexu et fontibus, de sermonis et metricae artis sive vitiis sive virtutibus, denique, collectis iis omnibus, quae semel in unum locum aptius coniici posse videantur, quam centies repeti, imprimis quae communem aliquam in crisi rationem spectent, ut de usu, quantitate et positione quorundam vocabulorum, de lacunis et luxationibus, de corruptelis quibusdam solemnibus, et quae sunt huiusmodi, primum breviter disputetur, subiecta simul, quae de Nonni Codicibus, editionibus, omnique critico apparatu supplenda videantur, narratione succincta; deinde vero carmen ipsum commentariis perpetuis ita pertractetur, ut, in usum vocatis cri-

ticis, quibus uti contigit, subsidiis, lectionis veritas ostendatur, sermonis aut tumor aut elegantia explanetur, denique diligenter inquiretur in ipsam hanc rerum et fabularum, quam sibi poëta decantandam sumsit, multifariam molem. Finem operi imponent eiusmodi indices, qui lectorum eruditorum necessitatibus aliquo modo satisfacere posse videantur.

Caeterum si qui sunt, qui me sero, et Volu- mine hoc primo divendi iam diu coepto, haec prae- fatum esse mirentur, quod iure suo fecerint, sciant illi, longo, quo placidum Plissae flumen a glaciali Newa distat, itinere, sero ad me pervenisse, quod editum; noluisse vero me prius praefari, quam im- pressa fugitivo saltem oculo perlustrassem.

Scriebam Petropoli, mense Novembri anni
1819.

ΝΟΜΜΟΤ ΤΟΤ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΕ.

Εἰκοστὸν κατὰ πέμπτον ἔχει Περσῆος ἀγῶνα
καὶ κριεὶν Ἡρακλῆος ἐς ἠγορέην Διονύσου.

Ν Ο Ν Ν Ο Υ
Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΚΒ.

Μοῦσα, πάλιν πολέμιζε σοφὸν μόθον ἔμφρονι θυράσῃ·
 οὔπω γὰρ γόνυ δοῦλον ὑποκλίγων Διονύσῳ,
 φύλοπιν ἐπταέτηρον Ἐώιος, εὐνάσεν Ἀρηε·
 ἀλλὰ δρακοντείοιο τεθηπότες ἕκτα γενείου,
 5 Ἰνδῶης πλατάνοιο πάλιν κλάζουσι νεοσσοί,
 Βαρχείου πολέμοιο προμάντιες. οὐ μὲν αἰείω
 πρώτους ἔξ λυκάβαντας, ὅτε σιγατὸς ἔνδοθι πύργων,
 Ἰνδὸς ἔην· τελέσας δὲ τύπον μιμητὸν Ὀμήρου,
 ὕστατον ὑμνήσω πολέμων ἔτος· ἑβδομάτης δὲ
 10 ὕμνιην Ἰσάριθμον ἐμῆς στρουθοῖο χαράζω·
 θήβῃ δ' ἐπταπύλῳ κερύσω μέλος, ὅτι καὶ αὐτῇ
 ἀμφ' ἔμε βακχευθεῖσα περιτρέχει· οἶα δὲ νύμφῃ
 μαζὸν ἔον γύμνωσε κατηφέος ὑπόθι πέπλου,
 μνησμένη Περσῆος· ἐποτρύνων δὲ με μίλπειν,

- v. 1. πτολέμιζε vulgo.
 v. 3. εὔια εὐν, ed. pr. emend. Falk.
 v. 5. Ἰνδῶης — πάλιν κλάζουσα ed. pr. Postentium correxit
 Falk. in ed. alt.
 v. 6. πτολέμοιο editt.
 v. 9. πτολέμων ed. pr. πολέμων ed. 2. ut forte scripserat Falk.
 Max f. scribendum ἑβδομάτην.

15 πενθαλίην ἔο χεῖρα γέρον ὄρεξε Κιθαιρών,
αἰδόμενος, μὴ λέκτρον ἀθέσμιον, ἢ βοήσω
πατροφόρον πύσιν υἷα παρσυνάζοντα τεκεύσῃ.
Ἄονίης αἶψα κιδάρης κτύπον· εἶπατε, Μοῦσαι,
τίς πάλιν Ἀμφίων λίθον ἄπνοον εἰς δρόμον ἔλκει;
20 οἶδα, πόθεν κτύπος οὗτος· ἀειδομένη τάχα Θήβῃ
Πινδαρέης φόρμιγγος ἐπέκτυπε Δαίριος ἠγῶ.

Ἄλλα πάλιν κτείνωμεν Ἐρυθραίων γένος Ἴνδῶν·
οὔποτε γὰρ μόθον ἄλλον ὁμοίον ἔδρακεν αἰών,
Ἥφου πρὸ μόθοιο, καὶ αὐτὰ μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν.
25 ἄλλην ὄψιτελεστον ἰσόδροπον εἶδεν Ἐρυῶ·
οὐδὲ τόσος στρατὸς ἦλθεν εἰς Ἴλιον, οὐ στόλος ἀνδρῶν
τηλίκος· ἀλλὰ νέοισι καὶ ἀρχεγόνοισιν ἐρίζων,
εὐκαμάτους ἰδρωῖτας ἀναστήσω Διονύσου,
κρίνων ἠγορέην τεκίων Διός, ὄφρα νοήσω,
30 τίς κάμε τοῖον ἀγῶνα, τίς εἰκελος ἐπλετο Βάκχου.

Περσεὺς μὲν ταχύγονος, εὐπτερον ἴχνος ἐλίσσων,
ἀγχινεφῇ δρόμον εἶχεν, ἐν ἠέρι πεζὸς ὀδίτης,
εἰ ἔτεδν πεπόγητο. τί δὲ πλέον, εἰ σφυρὰ πάλλων,
ξείνην εἰρσεῖην ἀνεμῶδει νήχετο ταρσῶ,
35 εὔτε βαθυτομένης παλάμης ληῖστορι καρπῶ
Φορκίδος ἀγρῦπνοιο λαβῶν ὀφθαλμῶν ἀλήτην,

v. 20. ἀειδομένης — Θήβης editt. quae priorior videri potuisset, forma dat. plur. in γε, a Nonno non usurpatur.

v. 22. ἐρυθραίωνων ed. pr. emend. Falk.

v. 24. ἠῶου vulgo.

v. 26. οὐ δὲ vulgo, et εἰς Ἴλιον· οὐ στόλος Ἴνδῶν.

v. 50. ἰκελος editt.

v. 35. ὅτι βαθυν. editt. sine sensu. Eadem structura verborum est vv. 50. 154. 156.

v. 36. Φορκίδος ed. alt. ex auctoritate Falk. qui in secundis curis praeterea λαβῶν proposuit. Recurrit h. v. XXXI. 16.

- ἄσφορον ἀκροπόρων πεφυλαγμένος ἄλμα πεδίλων,
 ὄμμον ἐχιδνήεντα μιῆς ἤμητος Μεδούσης,
 ἧς ἔτι κυμαίνουσα γοναῖς ἐθλίβετο γαστήρ,
 40 Πήγασον ὠδίνουσα, καὶ ἔγκυον αὐχένα νύμφης
 Γοργότος· Εἰλειθνία μογοστόκος ἐθρῆσεν ἄρπη,
 αὐχένος ἰπποτόκοιο θαλύσιον· ἀπτολόμου δὲ
 Περσεύς ὠκυπέδιλος ἐκούφισε σύμβολα τίκης
 ἄπνοα, Γοργείης ὀφιοῦδα λήϊα χαίτης,
 45 αἰμαλή ραθάμιγγι κατάρχοντα λείψανα κόρητος,
 ἤμιτελές σύριγμα νεοτμήτων ἀπὸ λαμῶν
 λεπτιὸν ἀποτρύζοντα, καὶ οὐ στίχην ἄρσεν χάρμη·
 οὐ τότε χερσαίης ἐνοπῆς κτύπος· οὐδ' ἐνὶ πόντῳ
 Παρσεί μαρμαμένῳ πολεμητῆα λαίψα νηῶν
 50 ἐγρεμόθοις ἀνέμοισιν Ἄρης κολπώσατο ταύτης·
 οὐ φοιτῆ ραθάμιγγι Λίβυς φοιτίσαστο Νηρῆς,
 οὐ νέκυν αὐτοκύλιστον ἐδέξατο λολίγιον ὕδωρ·
 ἀλλὰ δρακοντείης τρομέων συριγμὸν ἐθαίρησ,
 Σθεινοῦς μαιρομένης πτερόεις ἐλελίξτετο Περσεύς·
 55 καὶ κυνέην Ἄϊδαο φέρων καὶ Παλλάδος ἄρπην,
 καὶ πτερόν Ἐρμῆωνος ἔχων καὶ Ζῆνα τοκῆα,
 ὠκυτέρῳ φῦξήλις ἀνηώρητο πεδίλω,

v. 37. πεφυλαγμένον ed. pr. emend. Falk.

v. 40. πηγὰς ὠδ. editt. ut in quatuor Codd. scriptum viderat Utenhovius, πηγὰς ineptissime corrigens. Sed verum vidit Falk. etsi vel πηγὰς explicari posse putaret. Res est apertissima. cf. XXXI. 19. 23.

v. 43. σύμβολα νύμφης e v. 40. editt.

v. 47. Malis f. ἔτι τρύζοντα.

v. 52. αὐτοκύλιστον ed. pr.

v. 54. σθεινοῦς ed. pr. emend. Falk.

v. 57. φνξήλις ἀνηώρητο ed. pr. quorum prius in ed. 2. a Falk. emend.

Εὐρυάλης μύκημα καὶ οὐ ἀλπιγγος ἀκούων,
 συλήσας Λιθύης ὀλίγον σπέος· οὐ στρατὸν ἀνδρῶν
 60 ἐκτανεν, οὐ φλογόντι πόλιν τεφρώσατο δαλῶ.

Ἄλλ' οὐ τοῖος ἦν Βρομίου μύθος· οὐ ποσὶν ἔρπων
 Βάκχος ἐθωρήχθη, δολόεις πρόμος· οὐδὲ λοχήσας
 φρουρὸν ἀκοιμήτοιο μετήλυδα κύκλον ὀπωπῆς
 Φορκίδος, ἀλλασπρόσασσον ἀμειβομένης πτερὸν Ἴππου,
 65 ἦνσε θήλην ἄεθλον ἀθωρήκτοιο Μεδούσης·
 ἀλλὰ διατμήγασθ' ἀθίων στίχα δίξυγι νίκη
 χερσαίου πολέμου καὶ ὑγροπόροιο κυδοιμοῦ,
 λύθρον γαστρῶν ἔδενσε, καὶ αἵματι κύμα κεράσσας,
 Νηρηΐδας φοίνεξεν ἐρευθιόωντι ῥεῖθρον,
 70 κτείνων βάρβαρον φύλα· πολὺς δὲ ἐπὶ μητέρῃ Γαίῃ
 ὑμιλόφων ἀκάρητος ἐτυμβεύθη στίχου Ἰδῶν·
 πολλοὶ δ' ἐν πελάγασσιν ὀλωλότες ὄξει θυρῶν,
 αὐτόματοι πλωτῆρες ἐπορθμεύοντο θαλάσση,
 Ἰνδῶν νεκρὸς ὄμιλος· ἀνικήτω δὲ Ἀναίῳ
 75 ὕδασιν αἰχμαΐζοντες ἐγεροσιμόθου ποταμεῖο
 Ἄρσα κυματόεντα παρέρχομαι, ὅπποτε πεύκη
 Βακχίως αἰθαλόεσσα κατέφλεγε βάρβαρον ὕδωρ
 μυδαλίῳ σπινθήρει, καὶ ἔξεε κύματι θερμοῦ,
 καπνὸν ἀναβλύζων ποταμῆϊον ὑγρὸς Ἰθάσπης.

v. 60. τεφρώσατο δανάης ed. pr. emend. Falk.

v. 63. ἀκοιμήτοιο ed. pr. ab eod. Falk. emend.

v. 64. φορκίδος ed. pr. Φορκύδος alt. ex emend. Falk.

v. 66. ἀθίων στίχα ed. pr. θήϊων ed. 2. ex conj. Falk.

v. 67. πτολέμοιο vulgo.

v. 70. ἐπὶ μητέρῃ θείῃ ed. pr. emend. recte Falk. Oppositio cum vv. 72. s. clare debebat exprimi. Et ne ἐπὶ in ὑπό mutes, cf. v. 72. ἐν πελ.

v. 75. αἰχμαΐζοντες ed. pr. emend. Falk.

v. 79. ὑγρὸν vulgo. An dedit Ἰνδὸς Ἰθάσπης, ut in multis alii locis?

- 84 Ἄλλ' ἐρέεις, ὅτι κῆτος ἀλίτροπον ἔκτανε Περσέης —
 ὄμματι Γοργείῳ περῶσατο Θῆρα θαλάσσης. —
 τί πλέον, εἰ φοιτῆς δεδοκήμενος ὄμμα Μεδούσης,
 ἀτδρομέων μελέων ἐτερότροπον εἶδος ἀμείψας,
 εἰς λίθον αὐτοτέλεστον ἐμορφώθη Πολυδέκτης;
- 85 Βάχχου δ' Ἰνδοφόνου βριαρὸς πόνος οὐ μία Γοργῶ,
 οὐ λίθος ἠεροφροῖτος ἀλίτυπος, ἢ Πολυδέκτης
 ἀλλὰ δρακοντοκόμων καλάμην ἤμησε Γιγάντων
 Βάχχος ἀριστεύων ὀλίγῳ ῥηξήτορι Θύρασφ,
 ὅπποτε Πορφυρίωνι μαχήμενον κισσῶν ἰάλλων,
- 90 Ἐγκέλαδον στυφέλιξε, καὶ ἤλασεν Ἀκκνονῆα,
 αἰχμῶζαν πετάλοισι· οἰσιεύοντο δὲ Θύρασι,
 γηγενέων ὀλετήρες, ἀοσητήρες Ὀλύμπου,
 περὶ διηκοσίῃσι ἐλίξ' ὅτε λαὸς ἀρούρης,
 θλίβων ἀστεράεσσαν ἴτην πολυδειράδι κόρησ,
- 95 λεπταλέων γόνυ κίμπερ ἀκοντιστήρι κορύμβων
 ἔρχει κισσῆεντι καὶ ῥῶ πυρόετι κεραυγῶ
 τηλίκος ἐσμός ἐπιπιεν, ὅσος ῥηξήτορι Θύρασφ.
 Ἄλλα, φίλοι, κρινώμεν· ἐν ἀντιλίῃ μὲν ἀρούρη
 Ἰνδοφόνους ἰδρωῖτας ὀπιπεύων Διονύσου,
- 100 Ἥλιος θάμβησεν· ὑπὲρ δυτικοῦ δὲ κόλπου
 ἔσπερῃ Περσῆα τανύπτερον εἶδε Σελήνη,

v. 84. et 86. Πολυδέκτης ed. alt. nescio, unde. Sed fideliter dederunt Lubin. et interpres Gall. p. 397. Verum nomen redit XLVII. 554.

v. 85. βριαρῶν editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 95. λεπταλέω γ. κ. ἀκοντιστήρα κορύμβω ed. pr. ἀκοντιστήρι dedit Falk. in ed. alt. λεπταλέων γ. κ. ἀκοντιστήρι κορύμβων Rhodomannus.

v. 97. ὄσον editt.

v. 99. ὀπιπεύων ed. pr.

v. 101. ἔσπερῃ περαῖα ed. pr. Ἐσπερῃ τε περαῖα ed. 2. ex infelici conject. Falk. Mecum veram lect. invenerunt Cant. et Rhodom.

βαῖον ἀεθλεύσαντα πόρον γαμφώνυχι χαλκῷ·
καὶ Φαέθων ὅσον εὐχος ὑπέρτερον ἔλλαχε Μήνης,
τόσσον ἐγὼ Περσῆος ἀρείονα Βάκχον ἐνίψω.

- 105 Ἴταχος ἀμφοτέρων πέλα μάρτυρος, ὀππότι κισσῷ
καὶ φοινίῳ τάρθηκε Μυκηνίδες ἤρισαν ἀλχμαὶ
χαλκοβαρεῖς· Σατύρων δὲ φιλεύϊον Ἄρσι φύγων,
Θυρσοφόρῳ Βρομίῳ δρεπανηφόρος εἴκαθε Περσεύς,
καὶ δόρυ θοῦρον ἔπεμπε, μαχήματος ἀντὶ Λυαίου
110 οὐτιδανῆν ἀσίδηρον ἀκοντίζων Ἀριάδην.
οὐκ ἄγαμαι Περσῆα, μίαν κτείναντα γυναῖκα,
εἴμασι νυμφιδίοισιν ἐτι πνεύουσαν ἐρώτων.

- Εἰ δὲ Διὸς χρυσέων μεγαλίζεται εἴνεκα λέκτρων· —
οὐ Δανάην ἐκόμισσεν ἐς οὐρανὸν ὑέτιος Ζεὺς,
115 κυδαίνων γαμίης φιλοπάρθενον ὄμβρον ἐέρσης
βαιῆς κλεψυγιάμου· Σεμέλη δ' ἐπέβαινεν Ὀλύμπου,
σὺν Διί, σὺν μακάρεσσι μίης ψαύουσα τραπέζης,
υἱεὶ βοτρυνόεντι παρζυομένη Διονύσῳ.
οὐ Δανάη λίγχετ οἶκον Ὀλύμπιον· ὑγροπόρου δὲ
120 λάρνακος ἐδρον ἐοῦσα, Διὸς ναυτίλλετο τύμφη,
μεμφομένη ζυγίων ἀπατήλιον ὄμβρον Ἐρώτων,
ἄστυτον ὄλβον ἔχοντα μινυνθαδίου νηφειοῖο.

- Οἶδα μὲν Ἀνδρομέδην, ὅτι φαίνεται ἐνὶδὸς Ὀλύμπου,
ἀλλὰ πάλιν μογέει καὶ ἐν αἰθέρι· καὶ τάχα δειλῆ
125 πολλάκι τοῖον ἔλεξεν ἔπος νεμεσήμονι φωνῇ·
Τί πλέον, εἴ με κόμισσας ἐς αἰθέρα, νύμφη Περσεῦ;
καλὸν ἐμοὶ πόρες ἔδρον Ὀλύμπιον· ἄστρόεν γὰρ

v. 105. ἔλλαχε μίρης vel Μήρης editt. mecum Cant. et Rhodom.

v. 105. βάκχος ἀμφοτ. ed. pr. Βάκχος δ' ἀμφ. ed. 2. e conject. Falk. qui in curis secundis verum vidit.

v. 109. ἄντα Λυαίου editt. neglecta vi oppositionis.

v. 122. Fort. dedit paulo melius δστ. ὄλβον ἔχουσα μ. v.

κῆτος ἔτι κλονέει με καὶ ἐνθάδε, καὶ τέον ἄλλον,
 ἀντίτυπον προτέρωιο, μετὰ χθόνα καὶ φόβον ἄλμης,
 130 εἰζέτε δεσμὸν ἔχω καὶ ἐν ἕστρασιν· οὐ σέθεν ἕρη
 οὐρανίη με σώσσε· μάτην δέ μοι ἐντὸς Ὀλύμπου
 μείλιχον ἀστραίης ἀμαφύσσεται ὄμμα Μεδούσης·
 κῆτος ἔτι κλονέει με, καὶ οὐ πτερὰ κοῦφα τίταιναις·
 μήτηρ ἀγνυμένη με βιάζεται, ὅτι καὶ αὐτῇ
 135 δειλὴ Κασσιέπεια δι' αἰθέρος εἰς ἄλλα δύνει,
 Νηρηΐδας τρομέουσα, καὶ ὀλβίζει δρύμον ἄρκτου,
 ἄβροχον Ὠκεανοῖο, καὶ οὐ ψαύοντα Θαλίσης·
 καὶ φόβον Ἀνδρομέδης ὀρόων, καὶ κῆτος Ὀλύμπου,
 γηραλέος μετὰ γαῖαν ὀδύρεται ἐνθάδε Κηφεύς.

140 Τοῖον ἔπος βαρύνεσμος ἀνίαχε πολλάκι νύμφη,
 Περσέα κικλήσκουσα, καὶ οὐ χραΐσμησεν ἀκοίτης.

Εἰ δὲ καὶ Ἀνδρομέδης ἐπαγάλλεται ἄστρασι Περσεύς·
 δόχημον ὄμμα τίταινε δι' αἰθέρος, ἦχι φαείνει
 αἰγλήεις Ὀφιούχος, ὄφιν δινατὸν ἀείρων,
 145 καὶ στέφανον περικυκλον ἐσαθρήσεις Ἀριάδνης,
 σύνδρομον Ἥελίοιο, συνατέλλοντα Σελήνην,
 ἴμερον ἀγγέλλοντα φιλοσιφάνου Διονύσου.

Οἶδα μόθον Μίνωος, ὃν ὤπλισε Θῆλυς Ἐνωῶ,
 κροτὸν ἐλαφρίζουσα καὶ οὐ τελαμῶνα βοείης,
 150 ὅπποτε Κύπρις ἔην κορυθαίολος, ὅπποτε Πειθῶ
 χάλκεον ἔγχος ἔπαλλε, καὶ ἔπλετο Παλλὰς Ἀθήνη,
 μαρναμένῳ Μίνωϊ συνέμπορος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 ἀπτολέμων τόξευε γαμοστόλος ἐσμός Ἐρώτων,
 καὶ Πόθος ἱμερόεις πολυπόρθις· ἦνίκα λαῶν

v. 133. καὶ οὐ πτ. i, e. neque tu advoles in auxilium. cf. 141.

v. 138. Ἀνδρομέδου ὑρ. ed. pr. em. Falk.

v. 148. ὃν ὤπασε editi.

v. 154. κτοληνύρθιος editi.

195 παίγνια κουρίζοντι σέες καὶ φῦλα λεόντων.

Τὶ πλέον Ἡρακλῆς θρασὺς ἤνυσεν, εἴ τινα πηγῆν
πολλὰ καμῶν, ὀλίγην ὀφιώδεα λύσειο Λέρνην,
τέμνων αὐτοτέλεστα θαλύσια φωλάδος ὕδρης,
φυταλίην πολὺνδειρον ἀκασιαχύοντα δρακόντων.

200 αἶθε δὲ μαῦτος ἔπεφνε, καὶ οὐκ ἐκάλεσσε μογήσας
ἄρτιφύτων Ἴόλαον ἀλοιητήρα καρῆνων,
δαλὸν ἀερτάζοντα σελασφόρον, εἰσόκεν ἄμφω
θῆλυν ὄφιν πρήνιξαν· ἐγὼ δ' οὐκ οἶδα γεραίρειν
οὔτιδανῆ δύο φῶτας ἐριδμαίνοντας ἐχίδνη·

205 εἰς πόντος ἀμφοιέροισι μερίζετο· θυροσφόρος δὲ
μοῦτος ἀποτημῆξας ὀφιώδεας νίας ἀρούρης,
Εὐῖος ἔχραε πῦσι, Διὸς πρόμος· ὦν ὑπὲρ ὅμων
ἀμφιλαφεῖς ἐκάτερθεν ἀμοιβάδες ἐξέρον ὕδρα,
ὑδρης Ἰναχίης πολὺ μείζονας· ἀντὶ δὲ Λέρνης.

210 ἕσταθέες σύριζον ἐν αἰθέρι, γείτονες ἀστρων·
ἐλήκοις, Ἴόλας· σὺ γὰρ δέμας ἐφλεγες ὕδρης,
καὶ μόνος Ἡρακλῆς, μόνος ἤρπασεν εὐνομα νίκης.
οὐ Νεμέην ἐλάγειαν ἐμὸς πρόμος, οὐ τινα Λέρνην
Βάκχος ἀνεξώρησε πολυσφαρίγων ἀπὸ λαμῶν,

215 θάμνον ἐχιδνήεντα ταμῶν παλιναξέος ὕδρης·
ἀλλὰ Νότον καὶ τασὸν Βορήϊα καὶ πτερόν Εὐῖρου

v. 197. ὀφιώδεα λ. Λέρνη editt. unde Wakef. Trag. Delect. T. I. p. 123. πηγῆ π. καμ. ὀλίγην ὄφ. λ. Λέρνη tentavit. Malc. cf. 213. s.

v. 204. οὔτιδανῆ sine jota editt.

v. 205. ἀμφοιέροις ἐμερίζ, editt.

v. 207. Εὐῖος ἐπέχραε edit. pr. simplex verbum posuit Falk. εἰς ἐπέχραε volebat Cant. minus bene: nam Bacchi nomen necessarium.

v. 216. νότος editt.

καὶ Ζέφυρον κήρυκα φέρον τετράζυγι πίχη,
 Ὀκεανον, χθόνα, πόντον ἑὸν ἐπλήσεν αἰθλων.
 εἰ κλέος ἀνθρώποισι δράκων, εἰ φαλάδες ὕδραι,
 220 Βάκχου στέμματα ταῦτα, λεγαῖα ταῦτα Διαιίου
 φρικτὰ δρακοντοκόμων ὀφιδώδεα δεσμὰ κομίων,
 ἔξοτε πατρὸς ἔλειπε τελεσσιγόνου πτύχα μηροῦ.

Σιγήσω κεμάδος χρύσειον κέρας· οὐ τι καλέσω
 τηλίκον Ἡρακλήα, μιῆς ἐλάφοιο φονῆμ·

225 μὴ τρομερῆς ἐλάφου μιμνήσκειο· τειβεροφότῳ γὰρ
 Θυάδι βαῖον ἄθυρμα πέλει κεμαδοσούος ἄγρη.

Κτώσιον Ἡρακλήος ἔα πόνον· οἰατρομαεῆ δὲ
 οὐκ ἄγαμαί τιτα ταῦρον, ὃν ἤλασεν, ὅτι τιμάσω
 τοσσατήν κορύτην, ὀλίγην ἐτμηξε κεραίην·

230 πολλάκι τοῦτο τέλεσσε γυνὴ μία, πολλάκι Βάκχη
 ἕσπετον εὐπερέων ἀγέλην δαστρεύσατο ταῦρον,
 οὐτιδανὴ θεράπεινα βουκράϊρον Διονύσου·
 πολλάκι οἱ κερύεσσιν ἐμάργατο μαινόμενος βροῦς,
 θηγαλίην δ' ἐπίκυρτον ἀνεγύσσασα κεραίην,

235 εἰς γόνυ ταῦρον ἀκαμψεν, ἀκοντιστήρα λεάτων.

Κάλλιπε καὶ προλόφοιο κερήατα Γηρυονῆος·
 καὶ γὰρ ἐμὸς Διόνυσος ἐγὼ ταμειχρῶ κισσῷ

v. 217. ζέφυρον κήρυκα ed. pr. ζέφυρος κήρυκα ed. alt. ex corrupt. Falk. qui tamen in Curis secund. e. Od. Oporini locum emendavit et duobus, qui sequuntur, versibus 218. 219. vulgo omissis, auxit et supplevit.

v. 222. ἐξ ὅτε ed. pr. ἐξοτε ed. alt. per Falk.

v. 223. ὅτι καλέσω editt. sine sensu.

v. 226. Θυάδι editt.

v. 233. πολλάκις οἱ scribunt Cun. et Scal. et ille quidem ac Rhodomannus versus 233—235. hoc, quo nos, ordine posuit; hic vero voluit: 234. 235. 233: cum in vulgatis exciperent sese ita: 234. 235. 233.

v. 234. ἀνεγύσσασα vulgo.

ἰπόνους Ἀχιλλῆος ἔπειαι,
 ρας ἤσπασεν. ἀλλὰ λιγαινεῖν
 ἄσθμα θεόστυτον ὑμετέρης γὰρ
 ὅτι τηλικόν Ἄρεια μέλιπον,
 ῥοῦτας ἀμαλδύνω Διοτύσου.
 θεῶν, με κόριζε τὸ δεύτερον εἰς μέσον Ἴνδῶν,
 ἔγχος ἐχόντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Οὐήρου,
 γάμενον Μοῦρῆν καὶ ἄφρονι Δηρωιδῆν,
 οὐν Διὶ καὶ Βρομίῳ κέκρυθμενον ἐν δὲ κρυδαμοῖς
 Βακχιάδος σύριγγος ἀγροστρατον ἤχον ἀκούσων,
 καὶ κτύπον οὐ λήγοντ' ἀσπῆς σάλπιγγος Οὐήρου,
 270 ὅφρα κατακτείνω κούρην ἄσπι λειψάσαν Ἴνδῶν.

Ὡς δ' ἔμην Ἴνδῶσι περὶ βραχὺν εὐβοτόν ἄλλης
 ἔξετο, Βάκχος ὀμιλῶν, ἐρημάδος ἀπὸς ἐθελπνῆς,
 ἀμβολίη πολέμοιο φόβῳ δ' ἐλάλιζτο Γαγγῆς,
 οἰκτεῖραν εἰς τέσσα' ἀσπιδιμένον δ' ἐπὶ πότιον
 275 πῦσα πόλις δέδοθητο φιλοθρήνων θεῶν γυναικῶν
 πενθαλέοις πατάγοισιν ἐπεσμαράγησάν ἄρτια.
 Δηριάδην δ' ἐλάλιζε φόβος καὶ θάυρα καὶ αἰδώς
 ἤδη γὰρ κλύε πᾶρτα τὸ δὲ πλεον ὀμματι λόφῳ
 ἀγρυτο πανταίνων, ὅτι Διὸς κελόν εἰδος ἀπίψας,
 280 οἶνω κυρταθέντ' ἔλλαζε κελίφους Ἴνδῶν κη.

v. 259. εἰπῶσαι ed. pr. εἰπῶσαι ed. alt. Sed nullo modo potest ab
 ὄφειλε v. 257.
 v. 260. λιγαινεῖν ed. pr. emend. Falk.
 v. 261. ἤμετέρης ed. pr. Sed nostra voluit Falk. in conjectu-
 ris, (ubi male ἐμὸν pro ἡμῶν extulimus) voluit et Cuperus vid.
 Schrad. ad. Mus. p. 121.
 v. 262. Pro ὅτι exspectares μή; ferri tamen poterit.
 v. 268. ἀσπῆς (conjectura) for: τῆς ἀσπίδος.
 v. 273. ἀμβολίη πολ. editio. Sed ἀμβολίη Falk. habet in
 conject.

- " Ἄλπον ἀπῆλόθησε, θεημάχον υἷόν ἀροῦσης,
 " Ἄλπον ἐχιδνυίους ἑκατὸν κορόωντα καρῆνις,
 240 Ἥελίου φαιόντα καὶ αὐτὸν ἐρύοντα Σελήνην,
 ἀστράλην πλοκάμοισι περιθλίβοντα χορείην.
 Ἄθλα μὲν Ἡρακλῆος, ὃν ἤρουεν ἀθάνατος Ζεὺς,
 Ἀλκμήτης κραιτέλλον ἔχων παιδοσκόρον εὐνήν,
 οὐτιδανὸς πάρος ἦεν οὐρίτροφος· ἔργα δὲ Βάκχου
 245 ἢ Ἐγῆος πολύτηχες, ἢ ὑψιλόφων πρόμος Ἰνδῶν
 αὐτὸν κενῶς, οὐ βροῆς ἀγέλης στίχες, οὐ λάσιος οὐδὲ,
 οὐδὲ κύων, ἢ ταῦρος, ἢ αὐτόπρωτος ὀπίσσω
 χρυσοφαῆς, ἢ κόπρος, ἢ ἄστατος ὄστις ἀλήτης,
 οὐτιδανὴν ἀσίδηρον ἔχων κτερόεσσαν ἄκωκῆν,
 250 ἢ γένος ἱππιῆς ξειτροκτόνος, παῦ μίαν μίτην
 Ἰππολύτης εὐλαχέα· Διωνύσοιο δὲ νίκη
 Δηριάδης ἀπέλεθρος, ἢ εἰκοσίτηχες Ὀρόντης.
 Παιφαῖς οὐδὲ Μέλητος, Ἀγαυίδος ἀφῆτε κήρυξ,
 ἰλήμοι σέο βίβλος, ὁμόχρονος Ἡριγενείη·
 255 Τρωάδος ἑσπέρης οὐ μνήσσομαι· οὐ γὰρ εἶσα
 Δαικίδη Διόνυσον, ἢ Ἐκτορα Δηριάδη.
 ὑμνήσων μὲν ὑπέλλε τόσον καὶ τοῖον ἀγῶνα
 Μοῦσα τεῶν, καὶ ἑμῶν ἀκνήτιστῆρα Γυγάντων,

- v. 241. καρῆνις editt.
 v. 248. χρῶς. ἢ κάρπος editt. at οὐς jam erat. v. 246. igitur Falk. in curis secundis καρπός voluit; at ineptum ὀπίσσω ἢ καρπός. Scripsi κόπρος de Augias stabulo; sic duodecim Herculis labores adsunt, inde a v. 176. ss. brevius uberiusque descripti.
 v. 250. μίτην ed. pr. emend. Falk.
 v. 251. Διωνύσοιο δὲ μίτην e v. praeced. editt.
 v. 254. ἰλήμοις σέο ed. pr. distinctione interposita ed. 2. Nostrum flagitat nexus.
 v. 255. τρωάδος vulgo.

ἄλλως δ' ὑμνοπόλοισι πόνους Ἀχιλλῆος ἔπειαι,
 260 εἰ μὴ τοῦτο θεῖς γέρας ἤσπασεν. ἀλλὰ λιγαινεῖν
 πνεῦσον ἐμοὶ τὸν ἄσθμα θεόσσυτον· ὑμετέρης γὰρ
 δεύομαι εὐεπίης, ὅτι τηλικόν Ἄρεα μέλπων,
 Ἰνδοφόνου; ἰδραῖτας ἀμαλδύνασι Διονύσου.

Ἄλλα, θεῶν, με κόμισε τὸ δεύτερον εἰς μέσον Ἰνδῶν,
 265 ἐμπνοον ἔγχος ἔχοντα καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὀμήρου,
 μαρνάμενος Μοδρῆτι καὶ ἕσπονι Δηριμῆτι,
 σὺν Διὶ καὶ Βρομίῳ κεκλυθμένον· ἐν δὲ κρυδαίμοις
 Βακχιάδος σύριγγος ἀγαστρατον ἦχον ἀκούσων,
 καὶ κτύπον οὐ λήγοντά σοφῆς σαλπείγγος Ὀμήρου,
 270 ὄφρα κατακτείνω νοσηρὸν ἄσπι λείψανον Ἰνδῶν.

Ὡς δ' μὲν Ἰνδοφῶνιο περὶ ἄσπιν εὐβοτον ὄλης
 ἔλετο, Βάκχος ὁμίλος, Βακχιάδος ἀσπίδος ἐρίπνης,
 ἀμβολίῃ πολέμοιο· φόβῳ δ' ἐλλείζετο Γάργης,
 οἰκτεῖρων ἐὰ τένα θεοφθιμένων δ' ἐπὶ πότμῳ
 275 πᾶσα πόλις δειδότητο· φιλοφρήτων δὲ γυναικῶν
 πενθαλέοις πατάγουσιν ἐπιδουραόγησάν ἀγυῖαι.

Δηριμῆτην δ' ἐκέλευε φόβος καὶ θάνατος καὶ αἰδώς·
 ἦδη γὰρ κλύε πάντα· ἐν δὲ πλείον ὄμματι λήξῃ
 ἄκρυτο πανταίνων, ὅτι θεοκτόνον εἶδος ἀπείρας,
 280 οἶνω κωπυθέντι μίλλας κελαιούζεν Ἰνδῶν κης.

v. 259. ἔπειαι ed. pr. εἰπῶσαν ed. alt. Sed in fine, peccat ab
 ὄφειλε v. 257.

v. 260. λιγαινεῖν ed. pr. emend. Falk.

v. 261. ἤμετέρης edit. P Sed nostrum voluit Falk. in conjectu-
 ris, (ubi male ἐμόν pro ἐμῷ excusum) voluit et Cuper. v. d.
 Schrad. ad. Mus. p. 121.

v. 262. Pro ὅτι exspectares μή; ferri tamen poterit.

v. 268. ἀκρόσω (conjectura) tot. 121. 259. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280.

v. 273. ἀμβολίῃ πολ. edit. P Sed ἀμβολίῃ Falk. habet in
 conject.

- κείθε καὶ εὐρυγένειος, ἔδον πόδα νωθρὸν ἔλισσαν,
 καὶ πάρος ἀγλυπέσσαν ἔχων ἀλαωπὸν ὀμίχλην,
 ξαυθὴν λυσιπρόιοι μέθης ἐρῶμεν ἐέρεση
 ὄμμασι κολλητοῖσιν ἄρουμένου δὲ προσώπου
 285 οἰνωπὰς ραδιμίγγας, ἀνωῖχθησαν ὀπωπαί·
 τερπομέτοις δὲ πόδεσσι γέρον ἔχορευε, λιγαίτων
 λιμάδα φρετίσσουσαν ἀλεξιμάκου ποταμοῖο.
 χερσὶ δὲ γηραλέησι ῥόον νεφελῆδὸν ἀφύσσω,
 πορφυρέης ἐπλήσε μέθης εὐώδεας ἄσκους·
 290 καὶ Διὶ βωμὸν ἀνήψε καὶ αἰνοχύτω Διονύσω,
 ἀθρήσας Φαίδοντος ἀηθέας ὄψιμον αἴγλην.
 καὶ κίνας εἰσοθέοντας ἐπ' ἕπον καυρὸς ἔασας,
 λαρόν ὕδωρ λάπτουσας ἐρευθόμενου ποταμοῖο,
 θρηνητῆρ, ὁμόφοιτος ἄρειάδος Ἰοχεαίρης,
 295 εἰς πόλιν ἴχνος ἔκαμψεν, ἀπειθεῖ Δηριωδῆϊ
 ἀγγέλλων γλυκὺ χεῦμα μεθυσφαλῆος ποταμοῖο.
 Ἦθη δ' ἀμπελώεσσα δι' ἄστας ἔτρεχεν ὀδιή,
 καὶ λιγυροῖς ἀνέμοισιν ἔλας ἐμέθυσεν ἀγυῖας,
 εἰκεν Ἰνδοφάρμα προθεσπίζουσα Λυαίου·
 300 πύργους δ' ἀλιβατοῖσιν ἐναρλιζοντο πολέτας
 δευδιότες, καὶ τείχος ἐμιτρούσαντο βερίαις,
 ἄστας ὑψηλόφοι φυλάκτορες, ἐν δὲ κολιάκας.

v. 282. καὶ πρὸς ἀγλ. editt. quod nullo pacto explicari potest; nostrum respondet v. 291. Max edit. pr. habebat ἀγλαωπὸν, quod Falk. emend.

v. 284. κολλητηῖσιν editt.

v. 288. γηραλέησιν ἢ. editt. Sequens νεφελῆδὸν mirum quidem, Nonnium tamquam putandum.

v. 292. ἕπον κ. ἔασας editt.

v. 295. πρὸν editt.

v. 298. Pro λιγυροῖς malim γλυκεροῖς, quia non de sapore, sed de odoris dulcedine quaeritur.

v. 300. πύργους τ' ἀλιβ. editt.

- ἄσχαλῶν Διώνυσος ἐμέμφετο πολλάκις Ἥρη,
 ὅτι πάλιν φθονέουσα μάχην ἀνσειράσεν Ἴνδῶν,
 305 πλησαμένης δέκα κύκλα παλιγγόστοιο Σελήνης
 μετρήσασα μόθοιο τριηκοστῆς δρόμον Ἡοῦς·
 νίκης δ' ἐλπίδα πᾶσαν ἀνεθόριπιζον ἄηται·
 παπταίνων δὲ λέοντας ἀεργηλῆ παρὰ φάτην,
 οἷα λέων βρουχᾶτο, καὶ ἔστεινεν ἔνδοθι λόχμης
 310 ὄμμασιν ἀκλαύτοισι· κατηφιόωντι δὲ Βάκχῳ
 ἔλκεχίτων Σκυθικοῖο δι' οὐρεος ἄσπορος Ἄττις
 ἴκετο, μαστίζων μετανύστιον ἄρμα λσόντων,
 ῥεῖης Θεσπεσίης ταχὺς ἄγγελος, ὅς ποτε χαλκῷ
 φονίξας γονόεντα τελεσοιγύμου στάχυν ἤβησε,
 315 ῥῖψεν ἀνυμφεύτων φιλοτήσιον ὄγκον ἀρότρων,
 ἄρσενος ἀμητοῖο θαλύσειον· αἰμαλή δὲ
 παιδογότῳ ῥαθάμιγγι περιδέραιτων πτύχα μηροῦ,
 θερμόν ἀλοιητήρι δέμας θήλυνε σιδήρῳ.
 ὃς τότε διεφρέων Κυβελήϊδος ἄρμα θσαίνης,
 320 ἄγγελος ἄσχαλῶντι παρήγορος ἦλθε Μναίῳ.
 καὶ μιν ἰδὼν Διώνυσος ἀνέδραμε, μὴ σχεδὸν ἔλθῃ,
 ῥεῖην παιδαμάτειραν ἄγων ἐπὶ φύλοπιν Ἴνδῶν.
 Στήσας δ' ἄγριον ἄρμα, δι' ἄντυγος ἠνία τείνας,
 καὶ ῥοδέης ἀχάρακτα γενειάδος ἄκρα φασείων,
 325 Βάκχῳ μῦθον ἔλεξε, χέων ὄξειαν ἰωήν·

v. 304. Post hunc versum leguntur vulgo versus 307. 308. Transposuit locum Heins. ap. Cunn. ita: 307. 305. 306. 308. ἐὰν κύκλα et μετρήσαντα scribens.

v. 311. Ἄττις ed. alt. Nostram formam habet ed. pr. ut XX. 39.

v. 315. ὄγκον ἀρότρων editt. Cf. XXI. 254.

v. 316. αἰμαλή editt.

v. 317. περιφραίνων edit. pr. em. Falk.

v. 318. Potuisset oppositionem clarius exprimere, si ἄρσεν — δέμας dedisset; redit tamen θερμόν eodem, cf. XIV. 103.

- Ἀμπελόεις Διόνυσε, Διὸς τέκος, ἔγγονε Ῥεΐης,
 εἰπέ μοι εἰρομένω, πότε νόστιμος εἰς χθόνα Λυδῶν
 ἔξει, οὐλοκάρηνον αἰσιώσας γένος Ἴνδῶν;
 οὐπω ληϊδίας κυανόχροας ἔδρακε Ῥεΐη,
 330 οὐπω σοὶ μετὰ δῆρον, ὄρεσσαύλω παρὰ φάττην,
 Μυγδονίων ἔσμηξε τεῶν ἰδρωῖα λεόντων
 Πακτωλοῦ παρὰ χεῦμα ρυηφενές· ἀλλὰ κυδοιμοῦ
 ἄροφον ἀενάων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδεις·
 οὐπω Θηροκόμῳ θεομήτορι σύμβολα νίκης,
 335 Ἴνδῶν ἐκόμισσας εἰώια φῦλα λεόντων.
 ἀλλὰ παρ' Ἡφαίστοιο καὶ ἀθανάτης σέο Ῥεΐης
 δέγγυσο τεύχεα ταῦτα, τάπερ κάμπε Λήμνιος ἄκμων,
 σὺν χθονὶ πόντον ἔχοντα καὶ αἰθέρα καὶ χορὸν ἄστρον.
 Οὐπω μῦθος ἔληγε, καὶ ἴαχε Βάκχος ἀγήνωρ·
 340 Σχέτλιοι εἰσι θεοὶ, ζηλήμονες· ἐν πολέμοις μὲν
 εἰς μίαν Ἡριγένειαν αἰσιτῶσαι πόλιν Ἴνδῶν
 ἔγχεϊ κισσῆσεντι δυνήσομαι· ἀλλὰ με νίκης
 μητρικῆς ἀέκοντα παραπλάζει φθόνος Ἥρης·
 ἀμφαδὰ Δηριάδῃ πρόμος ἴστιάται ἄγριοι; Ἄρης
 345 μαρνάμενος Σατύροισιν· ἐγὼ δέ εἰ πολλάκι θύρασιν
 οὐτῆσαι μενείων· ἀπειλήσας δὲ Κρονίων
 βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν ἀνταείρισεν ὀρμήν.
 ἀλλὰ βαρυσμαράγων ρεφῶν κτύπον οὐράνιος Ζεὺς
 σήμερον εὐνήσειε, καὶ αὔριον Ἄρεα δῆσω,

v. 326. ἔγγον ἐρείης ed. pr. ἔγγονε Ῥεΐης ed. alt. etsi Falk.
 ἔγγονε in conject. dederat. Sed neque ἔγγονε absurdum.

v. 331. Ne quis ἔσμηξα, cf. 378. s. conjiciat, comparet v. 334.
 de Θηροκόμῳ θεομήτορι.

v. 335. Ἴνδῶν vulgo.

v. 343. Junge: φθόνος Ἥρ. μητρ. παραπλάζει με δέκ. νίκης.

v. 347. βρονταίοις ed. pr. emend. Falk.

350 εἰσόκεν εὐπήληκα διατμήξω σιάχην Ἴνδῶν.

Ὡς φάμενον Διόνυσον ἀμείβετο Λύδιος Ἄττις·
 Αἰδέρος ἄστερόεσσαν ἀνούτατον ἀσπίδα πάλλων,
 ὦ φίλος, οὐ τρεμέεις χόλον Ἄρσος, οὐ φθόνον Ἥρης,
 οὐ μακάρων στίγα πᾶσαν, ἔχων παμμήτορα Ῥεῖην,
 355 οὐ στρατὸν ἀγκυλότοξον, ὅπως μὴ δούρατα πάλλων,
 Ἥελιον πλήξῃσιν, ἢ οὐτήσῃσιν Σελήην.

τίς ξίφος Ὀρίανος ἀμαλδύνεισιν μαχίρην,
 ἢ χθονίοις βελέεσσιν ὀϊστεύσειε Βοώτην;
 ἀλλ' ἐρέεισιν γενέτην κερσαλέα Δηριαδῆος·
 360 Ὀκεανὸν φορέοντι, τί σοὶ ῥέξειεν Ἰθάσπης;
 θαρσέης πολέμιζε τὸ δεύτερον, ὅτι κυδοιμοῦ
 πίχην ὀψιτέλεστον ἐμὴ μαντεύσατο Ῥεῖη·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου τέλος ἔσσειται, εἰσόκε χάρις
 ἔκτιον ἀναπλήσωσιν ἔτος τετράζυγες Ὀραι·

365 οὕτω γὰρ Διὸς ὄμμα καὶ ἀτρέπτου λῖνα Μοῖρης
 νύμασιν Ἡραίοισιν ἐπέτροπον· ἔσομένην δὲ
 ἐβδομάτῳ λυκάβαντι διωφθαίσεις πόλιν Ἴνδῶν.

Ὡς εἰπὼν, Βρομίῳ πόρεν ἀσπίδα· καὶ φρένα τέρπων
 οἴνου λυσιπόνου φιλακρήτοισι κυτέλλοις,
 370 εἰλαπίνης ἔφανσεν· ἀρεσσάμενος δὲ τραπέξῃ
 θυμὸν ἔον, παλίνθοσος ἐμάστις νῶτα λεόντων,
 νόστιμον εἰς Φρυγίην ὄρεσίδρομον ἄρμα νομείων.

γ. 351. Ἄττις editt. cf. γ. 511.

γ. 353. τρομέεις editt. τρομείοις Rhodom.

γ. 359. σενέτην κερσαλέα ed. pr. Prius tantum emend. in ed. 2. per Falk.

γ. 160. φορέοντα editt. An voluit φορέοντα ~~κ~~ κεν ρ. ? Ut nos, scriptum exhibet Cun.

γ. 362. θαρσείης πτολ. editt. Prius correxit Rhodom.

γ. 363. πτολέμου editt.

γ. 369. λυσιπόνουσι editt.

- Καυκασίων δ' ἤλαυνε παρὰ προῖνας ἐναύλων,
 Ἀσσυρίων δὲ κάρηνα καὶ οὖρεσι δύνεβαια Βάκτρων,
 375 καὶ σκοπίας Λιβάνοιο παρήλυθε καὶ ῥία Ταύρου,
 εἰσόκε Μαιονίης ἐπέβη χθονός· αὐτοπαγῆ δὲ
 Ῥεῖης ὄβριμόπαιδος ἐδύσατο θέρκελον αὐλήν·
 ὠμοβόρους δὲ λείοντας ἀπεσφήκωσε λεπιδίων,
 φάτνης δ' ἔγγυς ἔδησε, καὶ ἄμβροσίην πύρε φορβήν.
 380 Αὐτὰρ ὃ μητρῶν δεδαημέτος ἐνθεον ὀμφήν,
 θυροσμανῆς Διόνυσος, ὄρεισι μίσητο Βάκχαις,
 καλλείφας ἀνέμοισι κατηρέεσσι ὄγκον ἀνίης,
 χειρὶ σάκος δονέων πολυδαίδαλον, ὄπλον Ὀλύμπου,
 Ἡφαίστου σοφὸν ἔργον· ἀολλιζόντο δὲ λαοί,
 385 ποικίλα παπταίνοντες Ὀλύμπια θαύματα τέχνης,
 θαύματα μαρμαίροντα, τίπερ κάμεν οὐρανίῃ χεῖρι,
 ἀσπίδα δαιδάλλουσα πολύχροον, ἧς ἐνὶ μέσσοι
 ἐν μὲν γαίαν ἔτευξε περιδρομον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, χορῶν κεχαράγμετον ἄστρον,
 390 καὶ χθονὶ πόντον ἔτευξεν ὀμόζυγον· αἰθέριον δὲ
 χρυσῶ μὲν φλογέων ἐποχημένον ἄντυγι δῖφρων
 Ἥλιον ποίκιλεν, ἐπ' ἀργυρέου δὲ μετάλλου
 λευκαίνων τροχέσσαν ὄλην κύκλωσε Σελήνην·
 ἐν δὲ τὰ τεῖρεα πάντα, τίπερ πολυφεγγεῖ κόσμῳ
 395 μετρώσας στεφανηδὸν ἔλιξ ποικίλλεται αἰθήρ
 ἑπτὰ περὶ ζώνησι, καὶ ἄξονίῳ παρὰ κύκλω

v. 374. κατ' οὖρα editt.

v. 377. ὄβριμόπεδος ed. pr. em. Falk.

v. 378. λεπιδίων editt. emendavit jam Rhodom.

v. 379. φάτνη ταιε ἔγγυς ed. pr. φάτνης τ' ἔγγυς ed. alt. ex emend. Falk.

v. 380. μητρῶν editt. μητρῶν Falk. in conject.

v. 389. γαίην editt.

v. 392. ποίκιλλεν edd.

v. 394. ἐν δὲ τε edd.

ἄβροχον οὐρανόη διδυμάονα θυμὸν ἀμάξης·
 ἄμφω γὰρ παρὰ νόσον ὑπέρτερον Ὠκεανοῦ
 ἀλλήλων στιχῶσιν ἐπ' ἰξυί, καὶ τόπον αἰεὶ
 400 νεῖοθε δυομένης κεφαλῇ κατακάμπτεται ἄρκτου,
 ὅσον ἀνερχομένης ἑτέρης ἀνατείνεται αὐχὴν·
 διχθαδίης δὲ δράκοντα μέσον ποίκιλεν ἀμάξης,
 ὅς σχεδὸν ἀμφοτέρων μεμερισμένα γυῖα συνάπτων,
 γαστέρος οὐρανόη ἐλικωθεὶ κάμπτεται ὄλακῷ,
 405 ἄψ ἀνασειράζων δέμας αἰόλον, οἷά τε λοξοῦ
 Μαιάνδρου κελάδοντος ἕλιξ ῥόος, ὅς διὰ γαίης,
 δοχμαῖσας ἐπίκρυτον ὕδωρ, σπειρηθὸν ὀδεύει
 εἰς κεφαλὴν Ἑλίκης ἀντιόπιον ὄμμα τιταίνων
 ἀστραίαις φολίδεσσι δέμας μιτρούμενος, ἄρκτων
 410 τείρεσιν ἀμφίζωστος· ἐπὶ γλώσση δὲ οἱ ἄκρη
 φέγγος ἀποπτύων προτενῆς ἀμαρύνσεται ἀστήρ,
 πέμπων πουλυόδοντα μέσην φλόγα, χεῖλεσι γείτων.
 Τοῖα μὲν εἰς μέσα νῶτα σοφὸς τεχνῶσατο χαλκὸς
 ἀσπίδος εὐτύκτοιο· χαριζόμενος δὲ Λυαίῳ,
 415 τεῦξε λυροδμήτοιο βούκτιτα τείχεα Θήβης,
 ἑπταπόρων στοιγηθὸν ἀμοιβαίων πυλεῶνων

v. 397. ἑυθυμὸν ἀμάξης edit. Sed viderunt verum Scal. et Falk.

v. 402. ποίκιλλεν edd.

v. 404. οὐρανόη edit. ex superius scripto ἀμφοτέρων corrupta terminatione.

v. 407. ἐπίκρυτον ὑπερσπειρηθὸν edit. Mecum Falk. in Curis sec.

v. 408. εἰς κεφαλὴν δ' edit. quod tum demum recte se habet, si aut periit versus seq. aut in seq. versu, quem habemus, verbum latet, ut: ἀστράπτει, φολιδ. vel simile quid.

v. 410. ἀμφίζωστος sc. δράκων. vid. v. 402. ss. serpens, ursarum signis circumvolutus, aut cinctus.

κτιζομένων· καὶ Ζῆθος ἔην περὶ πατρίδι κίμωνον,
 θλιβομένη πετραῖον ἐπωμίδι φόρτον αἰείρων·
 Ἀμφίων δ' ἐλίγαινε λυρόκτυπος· ἀμφὶ δὲ μολπῇ
 420 εἰς δρόμον αὐτοκύλιστρον ἐλίξ ἐχόρευε κολώνη,
 οἷά τε θελογομένη καὶ ἐν ἀσπίδι· καὶ τάχα φαίης
 ποιητὴν περ εἰούσαν, ὅτι σκιωτήματι παίζων,
 κοῦφός ἀκινήτης ἐλελίξτετο παλμὸς ἐρίπνης·
 σιγαλή δὲ λύρη μεμελημένον ἄνδρα δοκεῖον,
 425 κραιπτόν ἀτακρούοντα μέλος ψευδήμονι νευρῇ,
 ἀγχιμολεῖν ἔσπευδες, ὅπως τὸν οὔας ἐρείσας,
 πυρογδόμῳ φόρμυγι καὶ ὑμετέρην φρένα τέρψη,
 μολπῆς ἐπτατόνοια λιθοσσοῖον ἦχον ἀκούων.

Καὶ σάκος εὐδίνητον, ὅπη χορὸς αἰὺλος ἄστρων,
 430 δαίδαλον ἄρμενον εἶχεν, ἐπεὶ Διὸς ἐνδοθεν αὐλῆς
 Τρωῖος οἰοχόος ζαθέη ποικίλλετο τέγγη,
 αἰετὸν εὐποίητον ἔχων πτερόεντα φορῆα,
 οἷα καὶ ἐν γραφίδεσσι, κατὰσχετος ἄραγαι ταρσῶ·
 ταρβαλέος δ' ἦϊκτο δι' αἰθέρος ἰπτάμενος Ζεὺς,

v. 417. παρὰ πατρίδι editt.

v. 419. ἀμφίον ed. pr. emend. Falk.

v. 422. ποιητὴν περ, εἰούσαν, i. e. φ. κολώνην, ποιητὴν περ, ἰέναι, Falk. in curis secundis non male conjecit. Videtur tamen vulgata noto Graecismo defendi posse. Dehebat: φ. ὅτι ποιητὴ περ εἰούσα, ἐλελίξτετο ἐρίπνη.

v. 423. κοφός ἀκ. editt.

v. 425. ψευδήμονι πέτρον editt. at lapis erat verissimus; fictivum id, quod in lapide expressum.

v. 426. ἔσπευδεν ὁ. εἰδὼν ο. ἐρείσας ed. pr. unum ἐρείσας in ed. alt. emend. a Falk.

v. 427. Fort. legendum τέρψησθε activè. ἰμερτὴν conj. Rhodom.

v. 429. ὅπη editt.

v. 431. πρώϊος editt.

v. 434. Si ἦϊκτο sanum est, legendum ταρβαλέω: trepidantisimilis erat, cum volaret, Jupiter. Sed videtur potius dedisse ταρβαλέος δ' ἦσκητο, ut v. 442. id ipsum est, et κεχάρακτο v. 552.

- 435 ἀδρύντοις ὀνύχουσι τεθηπότα κοῦρον αἰείρων,
 ἤρεμα κινυμένων πτερύγων πεφιδημένος ὄρη,
 μὴ φοβίοις ῥοθίοισι κατακρύπτοιο θαλάσσης
 ἠερόθεν προκάρηνος ὀλισθήσας Γανυμήδης·
 Μοίρας δ' ἔτρεψε μᾶλλον, ὅπως μὴ πρῶτον ὀπίσσεαι
- 440 ἠβητῆς ἐρόεις ἐόν οὖνομα γείτοιο πόντω,
 ὄψιμον ἀρπάξειε γέρας πεφυλαγμένον Ἑλλη·
 οὐρανῆς δ' ἤσκητο θεῶν παρὰ δαῖτα τραπέζης
 κοῦρος, ἀφυσσομένῳ πανομοίος· αὐτοχύτου δὲ
 κενταρέης κρητῆρα βεβυσμένον εἶχεν ἔερος,
- 445 καὶ Διὶ δαιτυμένῳ δέπας ὄρεγεν· ἔξετο δ' Ἥρη
 οἷα χολωμένη καὶ ἐν ἀσπίδι, μάρτυρι μορφῇ
 ψυχῆς ζῆλον ἔχουσα· παρεξομένη δὲ θεάϊνα
 Παλλάδι δείκνυε κοῦρον, ὅτι γλυκὺν κένταρ Ὀλύμπου
 βουκόλος ἀστερόφοιτος ἐωνοχόει Γανυμήδης,
- 450 πᾶλλον χειρὶ κύπελλα, τάπερ λάχε παρθένος Ἥβη.
 Μαιονίην δ' ἤσκησεν, ἐπεὶ τροφὸς ἔπλετο Βάκχου,
 καὶ Μορίην καὶ στικτὸν ὄφιν καὶ θέσπιδα ποίην,
 καὶ χθονὸς ἄπλετον υἷα δρακοντοφόνιον Λαμασῆνα,
 καὶ Τύλον, ἰοβόλῳ κεχαραγμένον ὀξεί πόντω,
- 455 Μαιονίης ναέτην μινυώριον, ὅς ποτε βαίνων
 Μινυδονίου ποταμοῖο παρ' ὄφρουσι γείτονος Ἐρμου,
 ἤψατο χειρὶ δράκοντος· ὃ δὲ πλατὺν ἀνχένα τείνας,

v. 437. κατακρύπτοιο ed. pr. sm. Falk.

v. 440. ἐρόειν editt. productione ap. Nonnum non usitata.

v. 441. ἔλλη et Ἑλλη editt.

v. 447. παρεξομένη δὲ θεάϊνη editt. duos dativos volebat Falk.

v. 449. ἐωνοχόει editt.

v. 452. Μορίην habet utraque edit. Sed Falk. triplicem vidit nominis scripturam: Μορίη, Μερόη, Μορύη. Cf. vv. 481. 538.

v. 453. ναμασῆνα ed. pr. emend. Falk.

v. 454. Τύλος editt. Emendavit jam Rhodom.

ὑψώσας δὲ κάρηνον ἀφειδέϊ χάσματι λαιμοῦ
 ἀντίον ἀνδρὸς ὄρουσε, καὶ ἰσχία φωτὸς ἱμάσσω,

460 ὀλκαίην ἐλέλιξε θυελλήεσσαν ἱμάσθλην,
 καὶ βροτέῳ στεφανηδὸν ἐπὶ χροῖ νῶτα συνάπτων,
 ἀλλόμενος περὶ κύκλα νεότηχος ἀνδρεῶνος,
 ὄγμω πουλυόδοτον παρηίδος ἄκρα χαράξας,
 ἰοβόλοις γενέεσσιν ἀπέπτυνε ἱμάδα Μοίρης·

465 καὶ οἱ ἐπιθρώσκοντι βαρυνομένων ὑπὲρ ὤμων,
 οὐραϊαίς ἐλίκεσσιν ἐμιτρώθη μέσος αὐχὴν,
 Ἄϊδος ὄρμον ἔχων ὀφιώδεα, γείτονα Μοίρης,
 καὶ νέκυς εἰς χθόνα πύπτει, ὁμοίως ἐρεῖ γαίης.

Καὶ νέον οἰκτεῖρόυσα, δεδουπότα μίμρῳρι πότμω,

470 Νηϊᾶς ἀκρηθευμος ἐπέστνε γείτονη νεκρῶ,
 καὶ τότε θῆρα πέλωρον ἐρήτυεν, ὄφρα δαμείη·
 οὐ γὰρ ἓνα προήνιζεν ὀδοιπόρον; οὐδὲ νομῆα,
 καὶ Τύλον οὐ κτάνε μοῦνον ἰώριον· οὐδ' ἐνὶ λόγμῳ
 ἐνδιάων ὄγε θῆρας ἐδαίνυτο· πολλάκι δ' ἔλκων

475 ἄσιατον αὐτόρριζον ὑπὸ πνοιῆσιν ὀδόντων
 δένδρεον εὐρώεντι κατέκρυφεν ἀνδρεῶνι,
 ἔμπαλιν αὖ ἐρύων βλοσυρὸν φύσημα γενείων·

v. 460. *θυελλήεσσαν ὀμίχλην* editt. Quod e conjectura dedi, probat v. antecedens.

v. 466. *οὐραϊαίς ἐλίκεσσιν* ed. pr. jota addit ed. alt. praeterea nihil.

v. 469. *μίμρῳρι* ed. pr. emend. Falk.

v. 471. *ὄφρα δαμείη* editt. Nostrum dedit Falk. in curis secundis. Sed suspēcta est brevitās, qua haec Naias draconem retinuisse dicitur, ut mox domaretur. Fortasse *δαμείη* sanum; sed desunt plura.

v. 474. *ἐν διάων* ed. pr. *ἐνδιάων* ed. alt. ex em. Falk. Mox scripsi ὄγε θῆρας pro οὐ θῆρας.

v. 475. *αὐτόρριζον* editt. De *πνοιῆσιν* ὀδ. cf. v. 479. 477.

πολλάκι δ' ἔλκυσθ' ἔντα παλινδίνητόν ὁδίτην,
 ἄσθμασιν ἐκδομύχοις πεφορημένον, εἰς στόμα σύρων,
 480 τηλεφανῆς ὕλον ἄνδρα κερηνότι δέξατο λαίμαρ.

Καὶ Μορῆ σκοπίαζε κασιγνήτιο φονῆα,
 τηλόδι παπταίνουσα· φόβῳ δ' ἐλαλίζετο νύμφη,
 ἰοβόλων ὄρωσα πολύστιχον ὄγμον ἑδόντων,
 καὶ θανάτου στέφος εἶδε, περίπλοκον ἀνδραῶνι·

485 πικρὰ δὲ κωκύουσα δρακοντοβότω παρὰ λόχημ,
 ἠλιβάτω Λιμασῆνι συνήντεεν, υἱεῖ Γαίης,
 ὄν πάρος αὐτογότοισι τόκοις μαιώσατο μήτηρ,
 ἐκ γενετῆς μεθέποντα δασύτριχα κύκλα γενείου·
 τικιομέτω δὲ οἱ ἦεν Ἔρις τροφός· ἔγχεα δ' αὐτῶ
 490 μαζὸς ἔην, καὶ χύτλα φόνοι, καὶ σπάργατα θώρηξ,
 καὶ δολιχῶν μελέων βεβαρημένος εὐρέϊ φόρῳ,
 νῆπιος εἰχμύζων; βρέφος ἄλκιμον, αἰθέρι γείτων,
 ἐκ γενετῆς δορὺ πάλαν ὁμόγνιον· ἀριγέραχῃ δὲ
 ἄπλισεν Εἰλείθυια λεχώιον ἀσπιδιώτην.

495 Τὸν μὲν ἐσαθρήουσα παρὰ κλέτας εὐβότον ὕλης,
 κάμπτετο λισσομένη· κινυρῇ δ' ἐπεδείκνυε νύμφη,
 ἄπλετον ἐσπησιτήρα κασιγνήτιο φονῆα,
 καὶ Τύλον, ἀριγέρακτον ἐτι σπαίροντα κοτίη·
 οὐδὲ Γίγας ἀμέλας, πέλωρ πρόμας· ἀλλὰ πιάσσα
 500 δένδρεον αὐτόπρεμνον ἀνέσπασε μητρὸς ἀρρήρης.

v. 478. ἔλκυσθ' ἔντα editt.

v. 479. πεφορημένος ε. στόμα ὕρων ed. pr. emend. Falk.

v. 481. Μερῶς σκ. ed. pr. Μερῶη σκ. ed. alt. ex em. Falk. cf.

v. 482.

v. 482. φόβῳ γ' ἐλ. editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 483. πολύστιχον ed. pr. emend. Falk.

v. 489. ἔγχεα δ' αὐτῶν ed. pr. em. Falk.

v. 491. βεβαρημένος editt. Emendavit jam Rhodom.

x. 496. κινυρῇ — νύμφη editt.

- ὠμοβόρον δὲ δράκοντος ἐναντία δόχμιος ἔσθη.
 καὶ πρόμος εἰλικόεις ὀφιώθει μάρατο σιγῇ,
 αὐχενίη σάλπιγγι μόθου συριγγὸν ἰάλλων,
 πεντηκονταπέλεθρος ὄφης, κυκλούμενος ὀλκῶ·
 505 καὶ διδύμῳ σφιγκτήρι πόδας σφηκώσατο δεσμῶ,
 καὶ σκολιάϊς ἐλίκεσσι δέμας Λαμασῆνος ἰμάσσων,
 χάσματι λυσσῆεντι πύλας ὤϊξεν ὀδόντων,
 χεῖλασι τοξεύων διαρὸν βέλος, ὄμματα ἰσίων,
 ὠμὰ, φόνου πνεύοντα· γιγαντεῖω δὲ πρόσωπῳ
 510 ἔπτυνεν ὀμβρορηῆσι γενεῖασι πίδακας λοῦ,
 χλωρὸν διὰ τεύων δολιχόσκιον ἀφρὸν ὀδόντων·
 ὑψιλόφου δὲ Γίγαντος ἐπσακίρτησε καρῆνῳ,
 ὄρθιος ἀΐξας μελέων ἐνοσίχθονι παλμῶ.
 Ἄλλὰ δρακοντεῖης ἀπεσείσατο φόρτον ἀκάνθης
 515 αἰνογίγας, σκοπέλοισιν ἰοικότα γυῖα τινάσσων·
 καὶ παλάμη τανύφυλλον εἶν· ἐλέλιξεν ἀκοκῆν,
 ὄρθον ἀκοντίων δρυόσιν βέλος· ἀμφὶ δὲ κόρη
 πῆξε φυτὸν προθέλυμον, ὕπη περὶ κυκλάδα δειρήν·
 αὐχενίη γλωχίνι σννήπτετο δεσμός ἀκάνθης.
 520 καὶ φυτὸν ἐθρίζετο τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 κεῖτο δράκων ἀτίνακτος, ἔλεξ νέκυς. ἔξαπίνης δὲ
 θῆλυς ὄφης, ξύουσα παλιννόστῳ πέδον ὀλκῶ,
 εὐνέτης ἀμφισέλικτος ἐδίξετο λοξὸν ἀκοίτην,
 οἶα γυνὴ ποθέουσα νέκυν πόσιν· εἰς σκοπέλους δὲ
 525 μημεδανῆς ἐλέλιξε θωώτερον ὀλκὸν ἀκάνθης,

v. 501. - δόχμιος ἔχη ed. alt. errore.

v. 502. ὀφιώθ. μ. σιγῇ de sibilo serpentis, quasi σιγμῶ.

v. 509. ὄμματα φόνου πν. ed. pr. λοξὰ φόνου π. ed. alt. ex conject. Falk. qui praeterea ὄμματα πῶρ πνεύοντα proponit.

v. 513. βελέων ἐνοσίχθ. editt. Mecum emend. Falk. in curis secc.

v. 518. ὕπη περικυκλάδους δαιρ. ed. pr. emend. Falk.

εἰς ὄρος ἐσσυμένη βοτανηφόρον· ἀμφὶ δὲ λόχην
 δρεψαμένη Διὸς ἄνθος ἐχιδνήεντι γενεῖα,
 χεῖλασιν ἀκροτάτοις ὑδονήφατον ἤγαγε ποίην,
 καὶ νέκυος δασπλήγτος ἀλεξήτειραν ὀλέθρου

530 ἀζαλέω μυκτῆρι συνήρμοσεν· ἰοβόλω δὲ

* * * * *

καὶ νέκυσ αὐτοέλικτος ἐπάλλετο· καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ
 ἄπυρον ἦν· ἕτερον δὲ διέστιγεν· ἄλλο δὲ σείων,
 ἤμιτελής νέκυσ ἦεν, ἔχων αὐτόστυτον οὐρήν·
 καὶ ψυχραῖς γενύεσσι παλίνσοον ἄσθμα τιταίων,

535 οἰγομένω κατὰ βαιὸν ἐθήμερι βόμβες λαμπῶν
 συριγμὸν προχέων παλινάροστον· ὀψὲ δὲ βραίων,
 νόστιμος ἀρχαίην ὑπεδύσατο φωλάδα χυλῆν.

Καὶ Μορή Διὸς ἄνθος ἐκούφισεν· ἀμφὶ δὲ νεκροῦ
 ζωοτόκω μυκτῆρι φερέσβιον ἤρμοσε ποίην.

540 καὶ βοτάνη ζείδωρος ἀκασσιπόνοισι κορύμβοις
 ἐμπυοον ἐψύχως δέμας παλιναυξέει νεκρῶν.
 ψυχὴ δ' εἰς δέμας ἤλθε τὸ δεύτερον· ἐνδομύχῳ δὲ
 ψυχρὸν ἄοσοιτῆρι δέμας θερμαίνεται πυρσῶν.
 καὶ νέκυσ, ἀμφιέπων βιοτῆς παλινάροστον ἐργῆν,

545 δεξιεροῦ μὲν ἐπάλλε ποδὺς θέναρ· ἀμφὶ δὲ λαίων·
 ὀρθώσας στατὸν ἴχνος, ὄλω στηρίζετο ταρσῶν,
 ἀνδρὸς ἔχων τύπον ἴσον, ὃς ἐν λεγέσσιν ἰάνων,

v. 527. γενεῖα ed. pr. emend. Falk.

v. 530. Verba ἰοβόλω δὲ non facile antecedentibus aptari poterunt ita, ut locus integer videatur. Neque probabilis conjectura, velut: ἀζαλέω μ. συνήρμοσεν, ἰοβόλω πρὶν.

v. 533. dehebat, puto, αὐτόστυτον ὀρμήν scribere.

v. 534. παλίνσοον nove dictum; an παλίσουτον?

v. 537. φωλάδα-χυλῆν editt. fortasse de fissura rupis intelligendum, insolentius.

v. 538. Μορῆ editt. cf. v. 452.

v. 545. σθέναρ ed. pr. emend. Falk.

ὄρθριον αἰγόμενης ἀποσείεται ὑκνον ὄπαιης.
καὶ πύλιν ἔξεν αἶμα· νεοπνεύστοιο δὲ νεκροῦ
550 χεῖρες ἐλαφρίζοντο· καὶ ἄριμονή πέλε μορφῆ,
ποσὶν ὄδοιπορή, φάος ὄμμασι, χεῖλεσι φωνῆ.

Καὶ Κυβέλη κεχάρακτο νεητόκος, οἷά τε κάλπερ
μιμηλὴν ἀχάρακτον ἐλαφρίζουσα λοχεῖην
πήγεσι πεινητοῖσι, καὶ ἀστόργω παρακοίτη
555 λαϊνέην ᾧδινα δολοπλόκος ᾤρεγε Ρεῖη,
ὄκρουέν βαρὺ δειπνον· ὃ δὲ τρογοειδέα μορφῆν
ἔκρυφε, μάμαρον νῆα, πατήρ θοινητόρι λαίμαϊ,
ἄλλου ψευδομένσιο Λιδὸς δέμας εἰλαπιναῖων.
καὶ λίθον ἐν λαγόνεσσι μογοστόκον ἔνδον αἰείων,
560 θλιβομένην πολύτεκνον ἀνηκόντιζε γενέθλην,
φόρτον ἀποπτύων ἐγκύμονος ἀνδρεῶτος.

Τοῖα μὲν ἐργοπόνοιο πολύτροπα δαίδαλα τέχνης
εἶχεν ἐνναλίη πολυπίδακας ἀσπίς Ὀλύμπου
Βακχίης, ἣν ὀρώωντες ἐθάμβεον ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
565 καὶ σάνκος τροχόεντος ἐκυκλώσαντο φορῆα,
ἔμπυρον αἰνήσαντες Ὀλύμπιον ἐσαρεῶνα.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι δύσιν διεμέτρουν Ήώς,
φέγγος ἀνυστείλασα πυριγλήνοιο προσώπου·
καὶ σκιερὴν ἐμέλαιεν ὄλην χθόνα σιγαλή Νυξ.
570 λαοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα χαμαιστρώτων ἐπὶ λέκτρων
ἔσπερή μετὰ δόρπον ὄρσιδι κάππεσον εὐνή.

v. 548. ὄρθριον edit.

v. 549. νεοπνεύστοιο ed. pr. emend. Falk.

v. 550. μορφῆς edit. Sed cf. seqq. dativos.

v. 556. Fort. ὄκρουέν de aspero lapide. Mox, nisi τρογοειδέα dixit de forma raris elaborata, ἀχάρακτον v. 553. legi poterit βροτοειδέα, quo μιμηλὴν v. 553. ducit.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΗΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΚΣΤ.

*Επιστόν λάχεν ἔκτον ἐπίκλον εἶδος Ἀθήνησ,
καὶ πολὺν ἐγρεκύνδομον ἀγειρομένων στόλον Ἰνδῶν.*

NONNOT

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΣΤ.

Δηριάδη δ', εὐδόντι κατηφέος ὑπόθεν εὐνῆς,
 Βάκχῳ πιστὰ φέρουσα παρίστατο θοῦρις Ἀθήνη,
 γνωτῷ δ' ἔσσομένην ἑτέρην μνηστεύετο νίκην·
 καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάρωπον ἴσον Ὀρόντη,
 5 γαμβρὸν ἀερσιλόφου μιμήσαιο Δηριαδῆος.
 καὶ μιν, ἀποδύσαντα μαιφόνον οἴστρον Ἐνυοῦς,
 μιμηλὴ δολιοιο παρήπαφεν ὄψις ὄνειρου,
 τοῖον ἔπος βοῶσα, καὶ ὄλλυμένων ἐπὶ πότμῳ
 ταρβαλέον θάρσυνεν ἐς ὑσμίνην Διονύσου·
 10 Εὐδεις, Δηριάδη· σὲ δὲ μέμφομαι· ἄστύοχον γὰρ
 πάννηγον ὕπνον ἔχειν ἀλλότριόν ἐστιν ἀνάκτων·
 ὕπνου μέτρον ἔχει βουληφόρος. ἀμφὶ δὲ πύργων
 δυσημένες κλογέουσι, καὶ οὐ δόρυ θοῦρον ἀείρουσι,

v. 5. ἔσσομένων editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Epist.
 Vin. p. 20. qui Lubinum adeo verum vidisse observat. Emen-
 datio certa; sed notanda phrasis *μνηστεύετο νίκην γνωτῷ, fratri
 victoriam conciliare studebat.*

v. 4. Ὀρόντην editt. atque sic ἴσον cum accusat. recte hic
 strui pntat Schrad. ad Mus. p. 45. Non persuadet. Ὀρόντη jam
 Rhodom.

v. 8. ὄλλυμένων ἐπὶ π. editt. male. Correxat etiam Rhodom.

οὐκ αἴτις τυπάνων ῥόθιον κύπον, οὐ μέλος αὐλῶν,
 15 οὐ φονίης σάλπιγγος ἀγέστρατον ἤχον ἀκούεις.
 ὑμετέρην δὲ θύγατρα τεήνιδα πενθάδα χήρην,
 Πρωτονόην, ἐλέαιρα, κινυρομένην παρακοίτην,
 μηδὲ λίπης, σκηπτοῦχε, τεὸν νήπιον Ὀρόντην.
 κτεῖνον ἐμοὺς ὀλετήρας ἀτευχίας· ὠκυμόρου γὰρ
 20 γαμβροῦ σεῖο θανόντιος ἔτι ζῶουσι φονῆες.
 στήθος ἐμὸν σκοπίαζε, τετυμμένον ὄξει θύρωσιν.
 ὦμοι, ὅτ' οὐ Λυκόοργος ἀρήϊός ἐνθάδε ναίει·
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ Ἀράβησιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάσσεις,
 Δηριάδην δ' ἐνόησα πεφυζότα θῆλυν Ἐννώ.
 25 οὐ θεὸς ἦν Διόνυσος, ὃν εἰς ἄλός οἶδμα διώκων,
 θνητὸς ἀνήρ ποιήσεν ὑποβρύχιον μετανάστην.
 ἄτρομος ἔσσο λέων, ὅτι χάλκεον ἀνέρα φεύγων,
 νεβροχίτων Διόνυσος ὁμοῖός ἐπλετο νεβροῦ.
 οὐ κείνος κατέπεφνεν ἀρειμανέων γένος Ἰνδῶν,
 30 ἀλλὰ μιν αὐτὸς ἔπαφνε παιῆρ τεός· ἐν πολέμοις γὰρ
 σοὺς πρόμαχος φεύγοντας ἰδὼν, ἐδάμασσεν Ἰδίασπης.
 οὐ σὺ πέλεις ἐτέροισιν ὁμοῖός· οὐράνιον γὰρ
 θυγατέρος Φαίθοντος, ἐριφλεγέος σέο πάππου,
 αἶμα φέρεις· οὐ θνητὸν ἔχεις δέμας· οὐ σε δαμάσσει
 35 οὐ ξίφος ἢ βέλτερον, ἐπιβρίθοντα Λυαίω.

v. 18. νήπιον Ὀρόντην ed. pr. emendarunt Falk. et Cant.

v. 23. ὦμοι (ut et v. praeced.) et ἀνάσσει editt.

v. 25. Deest vulgo particula ὄξει, praeterea legitur hic versus post v. 26. sine nexu.

v. 29. οὐ κείνος ed. alt. e conj. Falk, pro ξείνος.

v. 30. πολέμοις editt.

v. 32. s. οὐράνιον γὰρ θυγατέρες editt. sine sensu. Astris s. Asterie, Phaethontis filia, Hydaspis uxor, mater est Deriadis. Junge οὐράν. αἶμα, cui θνητὸν δέμας v. 34. opponitur.

v. 35. ἐπιβρίθοντα editt. correxit jam Rhodom.

“Ὡς φασμένη, πρὸς Ὀλυμπον ἔβη πολύμητις Ἀθήνη,
εἶδος ὄνειρείοιο μεταλλάξασα πρόσωπον.

Δηριᾶδης δ' ἠῶος ἀπὸ πτολίων, ἀπὸ νηῶν
κέκλετο κηρύκασσι, πολυσπερὲς ἔθνος ἀγείρειν.
40 καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα θυελλήεντι πεδίλω,
λαὸν ἀολλίζων ἑτερόπτολιν, ἥϊς κήρυξ
Ἡῶην παρὰ πέζαν· ἀρειμανέες δὲ μαχηταὶ
πάντοθεν ἠγερέθοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.

Πρῶτα μὲν ἀπλίζοντο κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
45 Ἀγραῖος Φλόγιός τε, συνήλυδες ἡγεμονῆες,
ἀριτελεῆς μετὰ σῆμα νεοφθιμένοιο τοκῆος,
Εὐλαίου δ' ὄνο τέκνα· συνεστρατώωντο δὲ λαοί,
ὅσοι Κυρὰ νέμοντο, καὶ Ἰνδῶου ποταμοῖο
Βαίδιον, Ὀμβηλοῖο παρὰ πλατὺ βάρβαρον ὕδωρ,
50 καὶ Ῥοδόην εὐπυργον, ἀρειμανέων πέδον Ἰνδῶν,
καὶ κρατὸν Προπάνισον· ὅσοι τ' ἔχον ἄντυγα νήσων
Γραιάων, ὧν παῖδες ἐθήμενος ἀντὶ τεκούσσης
ἄρσενα μαζὸν ἔχουσι γαλακτοφόρου γενετῆρος,
γείλασιν ἀκροτάτοισιν ὑποκλέπτοντες ἐέρσην·

v. 37. μεταλλάξασα ed. pr. μεταλλάσσουσα ed. 2, ex em. Falk.
μεταλλάξασα jam Rhodom.

v. 38. ἀπὸ νηῶν corrigebat Falk. in curis secc. hic et v. 222.
deceptus, ut videtur, v. 247. Caeterum ἠῶος editt.

v. 42. ἠῶην editt.

v. 48. Ἰνδῶου editt. In nominibus, quae hic sequuntur, geographica Indiae, praeter apertissima quaedam vitia, nihil volui novare, etsi plurase mihi, diu atque multum in haec inquirenti, et dubia et probabilia, ad commentarium referenda, facile obtulerunt.

v. 51. ὅσοι δ' ἔχον editt.

v. 52. γραιάων παῖδες, relicta lacuna, ed. pr. οἱ παῖδες ed. alt.
e conject. Falk. turbata constructione.

- 55 οἱ τε Σεινίδιον αἰπὺ, καὶ οἱ λινοερκεῖ κύκλω
Γάζον ἐπυργώσαντο λινοπλέκτοισι δομαίαις,
Ἄρεος ἀκλινὲς ἔρμα, καὶ οὐ ποτε δῆϊος ἀνήρ,
χαλκὸν ἔχων, ἔρρηξε λινοχλαίων στίχα πύργων,
ἀρράγῃ, εὐποίητον εὐκλώστοισι θημέθλοισι.
- 60 Τοῖς δ' ἐπι θαρσήεντες ἐπεστρατώντο μαχηταί,
Δάρδαι, καὶ Πρωσίων στρατιαί, καὶ φῦλα Σαλάγγων
χρυσόφρων, οἷς πλοῦτος δμῆστιος, οἷς θῆμις αἰεὶ
χέδροσα καρπὸν ἔδειν βιοτήσιον· ἀντι δὲ σίτου
κείνον ἀλειφρῶσιν μύλης τροχοειδέϊ κύκλω.
- 65 καὶ σκολιοπλοκάμων Ζαβίων στίχες, οἷσιν ἐχέφρων
Παλθάνωρ πρόμος ἦεν, ὃς ἔστυγε Δηριάδη,
ἦθεσιν εὐσεβέσσιν ἠμοφροξέων Διονύσῳ·
τὸν μὲν ἀναξ Διόνυσος, ἄγων μετὰ φύλοπι κ' Ἰνδῶν,
ἀλλοδαπὸν ναστήρα λυροδμήτῳ πύρε Θήβῃ.
- 70 καὶ Δίρκῃ παρέμιμνε, λιπὼν πατρῶον Ἰθάσπην,
Ἄονίου ποταμοῖο πῶν Ἰσμῆνιον ὕδωρ.

Τοῖς δ' ἐπι, κυδιῶν, στρατὸν ἄσπετον ὥπλισε Μορφέυς
Διδκασίδης, γενετῆρι συνέμπορος, ὃς τότε λυγρῶ
γῆραϊ πένθος ἔχων κεκερασμένον ἦφατο χάσμης,
75 γηραλέῃ παλάμῃ πολυδαίδαλον ἄσπίδα πάλλων,
καὶ πολὺν λειμῶνι κατῴσκιον ἀνδρεῶνα,

v. 55. οἱ τ' ἐς Σείνειον αἰπὺ editt. Σεινίδιον, πόλις Ἰνδικῆς.
Steph. Byz.

v. 59. ἀρράγῃ εὐποίητον editt. Sed neutrum hoc adverbialiter
cum adjunct. seq. jungendum esse, parum nūhi probabile videtur.
Apostrophī talis rarum exemplum habeo. Sed f. versus collocan-
das post v. 56. ubi ἔρμα sequitur.

v. 60. τοῖς δ' ἐπι θ. editt.

v. 61. δάρδαι καὶ πρ. ed. pr. emend. p Steph. Byz. Falk.

v. 63. χέδροσα editt. aperto errore.

v. 71. Μαιονίου ποταμοῖο editt. ineptissime.

αὐτόματον κήρυκα χρόνου δολιχοῖο, τινάσσων,
 υἷον ἔτι στενάχων μινυώριον, Ἴνδον Ὀρόντην,
 Διδνάσος αἰολόδακρυς. ἀναξ δέ οἱ ἔσπετο Μορφέως,
 80 ὄρθιον ἔγχος ἔχων, τιμήορος ὄφρα δαμάσση
 λυὸν ὄλον Βρομίοιο, καὶ ἤθελε μῦνος ἐρέειν
 Βάκχῳ γνωτοφόνῳ, καὶ ἀνούτατον υἷα θυώνης
 οὐτῆσαι μετέαινε, κασιγνήτοιο φονῆα.
 καὶ σφισιν ὠμάριτες πολυγλώσσων γένος Ἴνδῶν,
 85 οἱ τ' ἔχον Ἡλίοιο πόλιν, καλλίκευτον Αἰθήρην,
 ἀννεφέλου διαπέδοιο θεμείλιον· οἱ τ' ἔχον ἄμφω,
 Ἀθηνηῆς λασιῶνα καὶ Ὠρυκίης δονακῆα,
 καὶ φλογερεῆν Νήσαιαν, ἀχειμάντους τε Μελαιίνας,
 καὶ πέδον εὐδίνητον ἀλιστεφάνου Παταλίνης·
 90 τοῖς ἐπι Λυσσαίων πυκναὶ στίχες, οἷα καὶ αὐτῶν
 φρικτὰ διδυσοτέρων ἐκορῦσσετο φῦλα Σαβείρων,
 τοῖσιν ἐνὶ κραδίῳ λάσαια τρίχες, ὧν χάριν αἰεὶ
 ψυχῆς θάρσος ἔχουσι, καὶ οὐ πτώσσουσιν Ἐννώ.
 Τοῖσι συνεστρατιόωντο καὶ ἀνέρες Οὐατοκοῖται,
 95 οἷσι θέμις δολιχοῖσιν ἐπ' οὐάσιν ὕπνον ἰαύειν·
 τοὺς μὲν Φρίγγος ἴκανε καὶ Ἄσπετος εἰς μόθον ἔλκων,
 ἀγῆεις τε Δάνυκλος ὁμόστολος, οἷς ἅμα βαιῶν,
 Ἴππουρῶι συνάεθλος, ἐκηβόλος ἔστιχε Μορφέως·

v. 79. Fort. αἰλινοδάκρυς.

v. 81. ἤλεθε μῦνος editt.

v. 82. ἀνούτατο υἷα male excusum in ed. alt.

v. 88. Νήσαιαν (male scribitur Νησαίαν) sciens reliqui.

v. 89. Παταλίνης editt. cf. XXVII. 158.

v. 90. οἷσι καὶ αὐτῶν editt. vitio aliquoties occurrente.

v. 96. Βρίγγος editt. cf. XXX. 303. 314.

v. 97. Pro Δάνυκλος legendum fortasse Δόρυκλος, qui occurrit
 XXIX. 263. nisi diversus est.

v. 98. Suspectum nomen Μορφέως: esset enim alter Morpheus,
 diversus a filio Didnaei. v. 72. ss. Deriadis genero, qui minime

καὶ νόον ἴσον ἔχοντες, ὄλον στρατὸν Οὐατοκοίτην
 100 πέντε δαφουνήεντες ἐκόσμεον ἡγεμονῆς.

Τέκταφος εἰς μόθον ἦλθεν ἐκηβόλος, ὅς ποτε κούρης,
 χεῖλεσι πειναλέοισιν, ἀλεξητήρια πότμου,
 πατροκόμου δολόεντος ἀμέλγετο χεῦματα μαζοῦ,
 Τέκταφος, ἀυαλέος ψαφαρῶ χροῖ, νεκρὸς ἐχέφρων,
 105 ὁππότε μιν σκηπτουῖχος, ἔχων ἄστοργον ἀπειλήν,
 Δηριάδης, σειρήσι πολυπλέκτοισι πιέζων,
 δέσμιον εὐρῶεντι κατεκλήϊσσε βερέθρων,
 ἄτροφον, ἀυχμῶοντα, δέμας κεκαφηῖτα λιμῶ,
 ἄμμορον ἡελίοιο καὶ εὐκύκλιοιο σελήνης.

110 καὶ χθονίῳ κεκάλυπτο βυθῶ πεπεδημένος ἀνήρ,
 οὐ ποιόν, οὐ τινα δαῖτα φέρων, οὐ φῶτα δοκεύων,
 ἀλλὰ πεδοσκαφέων λαγόνων ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ
 κεῖτο δυηπαθέων· χθονίῳ δ' ἐστρεύετο λιμῶ,
 πειναλέων στομάτων ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα τιταίνων,
 115 ἔμπνοος, ἀπνεύστοισιν ὁμοίος· οἷα δὲ νεκροῦ
 ἐκ χροῶς ἀζαλέοιο δυσώδεις ἔπνεσον αὖραι.

Καὶ φυλάκων στρατὸς ἦεν ἐελμένον ἄνδρα φυλάσσων,
 ὃν τότε κερδαλέῃ θυγατρὶ ἀπατήνορι μύθῳ

ad Οὐατοκοίτας pertinēbat. Neque fides habenda est lectioni vulgatae XXX. 188. ubi *Τενναρίδης Μοζρέυς* occurrit. Fortasse legend. *ἔστιχεν Ἐγρέυς*, qui idem videri posset ac *Ἐγρέτιος*, XXX. 304. 309. 314. una cum Phringo, ex Οὐατοκοίταις, ut videtur, commemoratus.

v. 101. κούρη ed. pr. et sic Berk. ad Steph. Byz. in *Δύριον* laudat. κούρης ed. alt. etsi Falk. verum viderat.

v. 102. πειναλέοισιν editt.

v. 103. ἀμέλγετο editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 108. αιχμῶοντα ed. pr. ἀυχμῶοντα ed. alt. ex emend. Falk.

v. 112. ὑποκοιλιάδι πέτραις ed. pr. ὑπὸ κοιλάδι πέτρῃ ed. alt. ex em. Falk. qui et πέτρα proponēbat.

v. 114. πειναλέων editt.

- ἦπαρ εν· ἱεσείη δὲ βαρύστονον ἴαχε φωνήν,
 120 σσεισαμένη δολόεντα νεητόκος εἵματα, νύμφη·
 Μή με κατακτείνητε, φυλάκτορες· οὐδὲν αἰείρω,
 οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα καὶ οὐ τινα δαῖτα τοκῆι,
 δάκρυα, δάκρυα μόνον ἐμοῖ γενετῆρι κομίζω·
 χεῖρες ἀπαγγέλλουσιν ἐλεύθεροι· εἰ νόος ὑμῶν,
 125 εἰ νόος ἐστὶν ἄπιστος, ἀμεμφέα λύσατε μήτηρ,
 ρῖπατέ μοι κρήδεμνα, τινάξατε χερεὶ χιτῶνα·
 οὐ ποτὸν ἦλθον ἄγουσα φερέσβιον. ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 κρύψατε σὺν γενετῆρι καταχθονίῳ με βερέθρῳ·
 οὐ φόβος, οὐ φόβος εἰμι, καὶ ἦν σκηπτουῆχος ἀκούσῃ·
 130 τίς νέκυν οἰκτεῖροντι χολῶεται; αἰνομόρῳ δὲ
 τίς κοιτέει θνήσκοντι; τίς ἄπνοον οὐκ ἐλαίρει;
 ὄμματα δ' οὐ μύοντα κατακλείσω γενετῆρος;
 κρύψατε· τίς θανάτοιο πέλει φθόνος; ἄλλυμένους δὲ
 εἰς τάφος ἀμφοτέρους, γενέτην καὶ παῖδα, δεχέσθω.
 135 Ὡς φαιμένη, παρέπεισε. καὶ εἰς μυχὸν ἔδραμε κούρη,
 ὄρφναίῳ γενετῆρι φαιεφόρος· ἐν δὲ βερέθρῳ
 εἰς στόμα πατρὸς ἔχευεν ἀλεξιμάκων γάλα μαζῶν
 ἄτρομος· Ἡερίης δὲ Θεουδέος ἔργον ἀκούων,

v. 119. Etsi ἱεσείη—νύμφη dici potest, maluisse tamen ἱεσείης vel ἱεσείην φωνήν.

v. 124. χεῖρες ἀπ. ἐλεύθεροι verba suspecta.

v. 152. posui signum interrogationis in fine versus; quia alias vix cohaeret: oculos patris, morte se claudentes, ego filia non claudam?

v. 138. ἄτρομος· ἠερθεῖς δὲ θ. editt. sine sensu. Cum infra XXX. 163. Ἡερίη videatur verum mulieris nomen esse, et oppositio, quae sic inter patris, velut sepulti, Τεκτάρου, et filiae, sub dio versantis; Ἡερίης, cf. v. 136. nomina conspicitur, optime conveniat ludicro Nonni ingenio, eo minus de hac emendatione dubito, quo facilius sic tertius quoque locus XXX. 184. et ipse corruptus, corrigi potest. Sed vid. Comment. Rhodemannus conjecit ἠγορέης.

Δηριάδης θάμβησε· περισσονόοιο δὲ κούρης
 140 εἰκελον εἰδάλω γενέτην ἀνελύσατο δεσρῶν
 φήμη δ' ἀμφιβόητος ἀκούετο, καὶ στρατὸς Ἰνδῶν
 μαζὸν ἀλεξικάκιο δολοπλόκον ἤνεσε νύμφης.

Ὅς τότε Βωλίγγεσσι μετέπρεπεν, ὡς μέσος ἄστρων
 αἰθέρα φαιδρύνων, ἀμαρύσσεται ἔσπερος ἀστήρ,
 145 ἔσπερος, ἔσπομένης λιποφεγγέος ἄγγελος ὄρφνης.

Γίγλων δ' ὑψικάρηνος, ἀρσιπόδης τε Θυρατεύς,
 ὑψινεψής θ' Ἴππαλμος ὑπὲρ πυμάτης κλίμα γαίης
 ἀπλίσαν αἰόλα φῦλα δορυθρασέων Ἀραχάτων,
 Δερασίων τε φάλαγγας ὀμήλυδας, οἱ τε σιδήρῳ
 150 κτεινομένους κατ' Ἄρηα χυτῆ κρύπτουσι κονίη.
 [κτεινομένους κατὰ δῆρην ἐτυμβεύοντο κονίη.]

Καὶ στρατὸν ἀγκυλότοξον ἀολλίσους ἐπικούρων,
 Ἄβραάθους βραδὺς ἤλθε· νεοτιμήτων δὲ κομάων,
 αἰδόμενος κεκόρυστο, χόλον καὶ πένθος ἀέξων
 155 βουκεράου βασιλῆος, ἐπεὶ νῦ οἱ ἄφρονι λύσση
 Δηριάδης ὑπέροπλος ὄλην ἀπεκείρατο χαίτην,
 Ἰνδοῦς πικρὸν ὄνειδος, ἀναγκαῖος δὲ μαχητῆς

v. 142. ἤνεσε ed. pr.

v. 143. Auctoritas Steph. Byz. alium f. movisset, ut Βωλίγγεσσι scriberet; sed recurrit Βωλίγγεσσι XXX. 310.

v. 151. Versus hic Falkenburgio quoque redundare videbatur. Suspiceris, poetam eum prius scripsisse, mox vero propter minus aptum imperfectum (ἐτυμβεύοντο) repudiassse, inventa, quae antecedit, meliore lectione.

v. 152. ἀολλίσας editt.

v. 153. ἀβραάθους ed. pr. emend. Falk.

v. 156. ὑπέροπλον ὄλην editt. Sed est fere perpetuum Deriadis epitheton.

εἰς ἐνοπήν μόγις ἦλθε, καὶ αἰπυλόφῳ τρυφαλείῃ
 λωβητῆν ἐκάλυπτε λιπότριχον ἄντυγα κόρης,
 160 κρυπτὸν ἐνὶ κραδίῃ μεθέπων κόιον· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 ἤματι μὲν πολέμιζεν· ἄσι δ' ὑπὸ πάντηχον ἄρην
 ἄγγελον, ἀγγέλλοντα νοήματα Δηριάδῃος,
 Βάκχῳ πιστὸν ἔπαμπαν ὀπάονα· λαθριδίως δὲ
 Δηριάδῃ κεκέρυστο, καὶ ἄμφαδίην Διονύσῳ.
 165 Ζοῦθων δ' ἄχρια φύλα, καὶ ἐγχεμόθων Ἀριηνῶν,
 καὶ Ζαῶρων ἐκόρυσσε γονῆν, καὶ φύλον Ἰώρων,
 Κασπεύρων τε γένεθλα, καὶ Ἄρβιαι, αἳ τ' ἔχον αὐτὸν
 Ὑσπορον, αἰγλήεντι διαστίλβοντι ρεέθρῳ,
 ἠλέκτρον κομόωντα βαθυπλούτοισι μετάλλοις·
 170 αἳ τ' ἔχον Ἀρσανίην εὐδαίελον, ἥχι γυναῖκας
 εἰς μίαν Ἡογένειαν ἐθῆμονι Παλλάδος ἰστυῶ
 ὄξειαις παλάμησιν ὄλον τελέουσι χιτῶνα.
 Τοῖς δ' ἐπι θωρήσσοντι κυβιστητῆρι κυδοιμῷ
 Κιβόραϊοι, δεδαῶτες ἀλικτυκὸν ἄντυγα νήσων,

v. 159. λωβωτῆν *ἐκ. ed. pr. emend. Falk.*

v. 161. πτολίμιζεν *edit.*

v. 167. καὶ σπεύρων *ed. pr. emend. Falk.*

v. 168. Ὑσπορον αἰγλήεντα *edit.* De fluvio Hysporo aut Hypobaro in comment. dicitur.

v. 170. εὐδαίελον, ἥχι *ed. pr. εὐδαίελον, ἥχι ed. (alt. etsi Falk. εὐδαίελον correxerat. Hunc et proximos duo versus affert Berk. ad Steph. Byz. in Δαρσανία, circa nomen urbis deceptum fortasse falsa in Dionysii Bassaricis lectione.*

v. 173. ἐπι θ. κυβερνητῆρι κυδοιμῷ *edit.* Saltem debet κυβερνητῆρι κυδοιμῶν, de Deriade. Sed ejus parum apta mentio. Κυβιστητῆρι κυδοιμῷ habet Tryphiod. v. 189. (193. Schaeff.) ubi Merrick Nonnum 36, (voluit XXVI.) 173. κυβερνητῆρι κυδοιμῷ dixisse observat. Cf. seqq. ad stabiliendam lectionem.

- 175 Ἄρεος εἰναλίοιο δαήμονες. ὑγροπόρους δὲ
 ὀλκιάδας οὐ δεδίασιν· ἀδειπήτω δὲ βοεῖη
 δουρατέων πλώουσι τύπῳ τεχνήμονι νηῶν·
 δέρμασι δ' ἰθύνοισι νόθον πλέον, οἷς ἐνὶ ναύτης
 ἔξεται ἀκλύστοισιν ἐν οὐδμασι ποντοπορευῶν,
- 180 ὀλκίαι μιμηλοῖσι θαλάσσια νῶτα χαράσσων.
 τοὺς Θύαμις κόσμησε καὶ Ὀλκασος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ταρβήρου δύο παῖδες, ἀκοντοφόροιο τοκῆος.
 Καὶ πολὺς ἔσμος ἴκανεν, Ἀρειζάντειαν ἑάσας,
 ξείνου δουρατέου μέλιτος τροφόν, ἧχι πιόντα
- 185 ἡερίης ζεῖδωρον ἐώϊον ἀρδμὸν ἐέρσης
 δένδρεα χαιτήεντα μελίρρυντον, ὡς ἀπὸ σίμβλων,
 δαιδαλέην ᾠδίνα σοφῆς τίκτουσι μελίσσης,
 αὐτοτόκων πετάλων χλοερὸν ποτόν· εἰς πεδίον γὰρ
 ἀριφανῆς Φαέθων, ὅτε λούεται Ὀκσανοῖο,
- 190 ὄμπνιον ἡώης ἀποσσίεται ἱκμάδα χαιτήης,
 ζαίνων ζωοτόκοιο φυτηκόμον αὐλακα γαίης.
 τοῖον Ἀρειζάντεια φέρει μέλι, τῷ ἐπι χαιρών,
 νηχομέναις πτερύγεσσιν ὑπὲρ πετάλοιο χορευῶν,

v. 177. δουρατέω πλ. editt. inepte.

v. 178. δέρματι editt.

v. 183. Ἀρειζάντειαν ἑάσας editt. Ἀρειζάντεια est v. 192. et videor mihi habere, cur hanc scripturam veriorē putem. Conjiciebat etiam Falk.

v. 184. ἧχι ed. pr.

v. 188. Fort. αὐτότοκον — χλοερῶν.

v. 190. ἡώης editt.

v. 192. τῷ ἐν χαιρών editt. Correxit etiam Rhodom.

v. 193. νηχομένοις edd. Correxit Rhodom. ὑπὲρ ποταμοῖο editt. Male, cf. v. 188. Orta corruptio fortasse propter male intellectum νηχομένοις πτερ. cf. XXXI. 15.

ἴπταται ἄσπετος ὄρνις· ὄφεις δὲ τις ἀγκύλος ἔρπων
 195 μινρώσας ἐλικηδὸν ὁμόπλοκον ἠδέϊ δένδρω
 ἰκμάδα λειριόεσσαν ἀμέλγεται ἄρπαγι λαιμῷ,
 χεῖλεσι λιχμῶων γλυκερὴν ὠδίνα κορύμβων
 δενδραΐην δὲ δράκοντες ἀναβλύζοντες ἔερσην,
 ἠδὺ μέλι προχέουσι, καὶ οὐ τόσον ἰὸν ἀλήτην
 200 πικρὸν ἀποπτύουσιν, ὅσον γλυκὺ χεῦμα μελίσσης·
 ἦχι μελισταχέεσσιν ἐπ' ἰκρεμόνεσσιν αἰεΐδει
 ὠρίων, γλυκὺς ὄρνις, ὁμοίως ἔμφροσι κύκνοι·
 οὐ μὲν ἀνακρούει ζεφυρηΐδι σύνθροος αὔρη,
 ὕμνοτόκων πτερύγων ἀνεμῶδεα ροῖζον ἰάλλων,
 205 ἀλλὰ σοφοῖς στομάτεσσι μελίζεται, οἷά τις ἀνήρ,
 πηκτίδι τυμφοκόμῳ θαλαμηπόλον ὕμνον ἀράσων.
 κατρεὺς δ' ἔσσομένοιο προθρασπίζει χύσιν ὄμβρου,
 ξανθοφυῆς, λεγύφωνος· ἀπὸ βλεφάρων δὲ οἱ αἴγλη
 πέμπεται, ὀρθρινῆσι βολαῖς ἀντιζῆστος ἠοῦς·
 210 πολλὰκι δ' ἠνεμόετος ὑπὲρ δένδρωιο λιγαίνων,
 σύνθροος ὠρίωνος, ἀνέπλεκε γαίτονα μολπήν,
 φοινικέαις πτερύγεσσι κεκααμένος· ἢ τάχα φαίης,
 μελπομένου κατῳῆος ἐώϊον ὕμνον ἀκούων,

v. 196. ἀμέρσεται editt.

v. 198. δενδραΐην τε δράκ. editt. δενδραΐην Rhodom.

v. 201. ἦχι — αἰεΐδειν ed. pr. emend. Falk.

v. 203. ζεφυρηΐδι σύνθροος ed. pr. Prius tantum correctum in ed. alt. per Falk. σύνθροος et σύνθροος saepius confusa. Cf. 211. Rhodomannus conjiciebat ζεφυρητίδι σύνθροος.

v. 207. Tres versus 207, 208, 209. leguntur vulgo male post versum 214. Ordinem feliciter restituit Cunaeus.

v. 210. ὑπὸ δένδρωιο editt. emend. Cun. ὑπαὶ Rhodom.

v. 212. ἢ τάχα ed. pr. ἢ τάχα ed. 2.

v. 213. μεμφομένου editt. emend. Cun. μεμφομένον Τηρήος Rhodom.

ὄρθριον αἰολόδειρον ἀηδόνα κῶμον ὑφαίρειν.

- 215 κείθι καὶ ἐγρεμάθων μερόπων στρατός, οὓς ἐπὶ χάριμην
ἄτρομος Ἰππάλμοιο πάϊς θώρηξε Πυλοίτης,
γνωτὸν ἔχων Βιλλαῖον ὁμόστολον ἠγέμονηα.

Τοῖς ἐπι θωρήσασιντο Σίβαι, καὶ λαὸς Ἰθάκης,
καὶ στρατός ἄλλος ἴκανε, πόλιν Καρμίναν ἕασας,
220 ὧν ἅμα Κύλλαρος ἤρχε καὶ Ἀστράεις, πρόμος Ἰνδῶν,
Βρογγου δίξυγα τέκνα, τειμιμένα Δηριαδῆι.

- Καὶ σιάλος ἄλλος ἴκανε τριηκοσίων ἀπὸ νηῶν,
αἶτε περιστιγῶσιν ἀμυβιάδες ἄλλυδις ἄλλαι,
γείτοτες ἀλλήλησιν, ὅπη περιμηκῆϊ πορθμῶ
225 δίστομος Ἰνδός, ἄγων μετανάστιον ἀγκύλον ὕδωρ,
ἐρπύζων καὶ βαιὸν ἀπ' Ἰνδῶου θονακῆος
λοξὸς ὑπὲρ δαπέδοιο παρ' ἠώου στόμα πόττου,
ἔρχεται αὐτοκύλιστος ὑπὲρ λόφον Αἰθιοπῆα·
ἦχι θερειγενέων ὑδάτων ὑψούμενος ὀλκῶ,
230 χεύμασιν αὐτογόνοισ ἐπὶ πῆχεϊ πῆχυν ἀέξει,
καὶ χθόνα πιαλέην ἀγκάζεται ὑγρὸς ἰκοίτης,
τέρπων ἰκμαλέοισι φιλήμασι διπῶδα νύμφην,

v. 216. θώρηξε πυλοίτου ed. pr. emend. Falk. Sed nomen Πυλοίτης suspectum, quia infra v. 354. rursus alius Πυλοίτης occurrit. Verum tamen, terminationes ου et ης saepissime in Nonno confundi, ut exempla alibi collecta dabimus.

v. 219. Καρμίναν ἕασας editt.

v. 221. τειμιμένα ed. pr. Correxit etiam Rhodom.

v. 222. ἀπὸ νηῶν conjecit Falk, in curis secundis. Vide ad v. 38.

v. 224. ὅπη editt.

v. 226. Ἰνδῶου et v. s. ἠώου editt.

v. 228. αὐτοκύλιστον editt. sine sensu.

v. 229. ἦχι ed. pr.

οἰστρον ἔχον πολύπηχυν ἀμαλλοτόκων ὑμεναίων,
 μέτρον ἀμοιβαίῳ παλιναυξέα χύματα τίκτων, —
 235 Νεῖλος ἄτ' Αἰγύπτῳ, — καὶ εἰώσις Ἴνδός Ἰδύσπης.
 κεῖθι μελαμψήφιδα διαξύον ῥόον ἀπλῆ,
 τῆγεται ὕδατοεῖς ποταμῆϊός ἵππος ἀλήτης.
 οἶος ἐμοῦ Νεῖλοιο θερειγενὲς οἶσμα χαράσσω
 ναιεταίει, βυθίοιο δι' ὕδατος ὑγρὸς ὀδίτης,
 240 μηκεδαναῖς γενέσσειν· ἐπ' αἰγιαλοῖο δὲ βαίνει
 αἰχμῇ καρχαρόδοντι διασχίζων ῥάχιν ὕλης·
 καὶ διερὴν ἀχάρακτον ἔχων γένυν ἄρπαγα καρπῶν,
 μιμηλῆ δρεπάνῃ σταχυηφόρα λήϊα τέμνει,
 ἀμητηρὸν ἀσιδήρου ἀμαλλοφόρου τοκετοῖο.
 245 τοῖα μὲν ἑπταπόροιο φαίττεται εἰκλα Νεῖλου
 Ἰνδῶου ποταμοῖο φέρειν μέγας· οἱ δὲ λιπόντες
 νήσων ἀγκύλα κύκλα καὶ ἔδρανα γείτονός Ἰνδοῦ,
 ἄνδρες ἐθωρήσσαντο μαχήμονες, ὧν πρόμος ἀνήρ,
 Ῥίγβασος, ἡγεμόνευσεν, ἔχων Ἴνδαλμα Γιγάντων.

v. 235. *Νεῖλος Αἰγύπτῳ* ed. pr. lacuna relicta, *Νεῖλος ἐν Αἰγ.*
 ed. alt. ex emend. Falk. Etsi non ignoro, fuisse inter veteres,
 qui Nilum cum Indo cohaerere existimarent, commento, ut
 videtur, inde orto, quod superius Indi flumen Graeci ab India
 ipsis *Nyl* et *Nilab* vocari audirent, malui tamen hic conjectu-
 ram meam sequi, uberiorem loci explicationem in commentario
 additurus. *Ἐν Αἰγύπτῳ* probavit Rhodomannus.

v. 236. *μελαμψήφιδι* — *σπλῆ* editt.

v. 239. *ναιεταίει* suspectum verbum; desiderem, quod melius
 cum *μηκεδ.* *γενέσσειν* v. s. jungi possit.

v. 244. *τοκετοῖο* vix verum; sed ambigo, utrum praestet *δα-*
πέδοιο, an *ποταμοῖο*. cf. XXXVIII. 249.

v. 245. *εἵνεκα Νεῖλον* editt. vid. ad v. 235.

v. 246. *γένος* edd.

- 250 Οὐδὲ γέρον Ἄρητος ἐλείπετο, Ἀρηιάδῃος
 εἰς ἐνοπήν καλέοντος ἀταρβέος· ἀλλὰ καθάψας
 χυλκοβαρῆ λασίοιο κατὰ στέροιο χιτῶνα,
 γηραλέου κούφιζεν ὑπὲρ νῶτιοιο βοείην,
 αὐχένι κυρωθέντι περικρεμάσας τελαμῶνα.
- 255 καὶ στρατιὴν θώρηξεν, ἀταγκαῖος πολέμιστής,
 πέντε σὺν υἷήεσσι, Λύκῳ καὶ ὀμήλυδι Μύρσῳ,
 Γλαύκῳ, καὶ Περιφάντι, καὶ ὀπιγόνῳ Μελανῆϊ.
 καὶ πολίην πλοκαμῖδα περισφίγξας τρυφαλείη,
 λαῖδον ἔυτροχάλοιο μετέστιχε δηϊοτήτος,
- 260 δεξιτερον πολέμοιο κέρας τεκέεσσιν ἑάσας,
 οὓς φύσις ἀφθόγγων στομάτων σφρηγίσσατο δεσμῶ,
 γλῶσσαν ὑποσφίγξασα, σοφῆς ὀχετηγόν ἰωῆς·
 ὀππότε γὰρ θυλίμοιο παρὰ φλιῆσι χορεύων,
 Λαοβίην ζυγίοιο γάμου πιστάισατο θεσμῶ,
- 265 παιδογόνους Ἄρητος ὀμιλήσας Ἰμεναίοις,
 ἔνθεον ἔπλετο θάμβος· ἐπεὶ γαμῶ παρὰ βωμῶ
 νυμφοκόμῳ πεπόνγητο θυηπολέων Ἀφροδίτη
 νυμφίος ἀρτιχόρευτος· ἐν εὐύμνῳ δὲ μελάθρῳ
 δοῦπον ἀνακλάγξασα λεγαῖον ἀνθερεῶνος,
- 270 μάντις ἐπεσομένων, ἐβαρύνετο πουλυτόκος σῦς,

v. 250. Notandum, hujus hominis nomen primam producere; alius est Ἄρητος in exercitu Bacchi XXXII. 188. prima corrupta. Cf. 265.

v. 251. ἀτὰρ βάρους, ἀλλὰ καθ. editt. Lacunam statuere, aut corrigere ἀτὰρ βράδους ἀμφικαθ. minus probabile videbatur.

v. 260. ἑάσας editt.

v. 265. παιδαγόνους ἀρῆτος edit. pr. prius emend. Falk. in ed. alt.

v. 267. πεπόνγητο editt.

v. 270. μάντις ἐπ' ἐσομένων editt.

- ἀλλοίην καὶ ἄπιστον ἐλαφρίζουσα λοχίην.
 καὶ νεπόδων ᾧδινε τόθον γένος· ἐκ λαγόνων δὲ
 ὕγρην ἰχθυόεσσαν ἀνηκόντιζε γενέθλην
 ἀντὶ τόκου χθονίοιο λοχευσαμένη τόκον ἄλμης.
 175 καὶ σοὺς ἰχθυόνοιο πολύστομο; ἵπτατο Φήμη,
 λαὸν ἀολλίζουσα· πολυπερέες δὲ πολῖται
 χερσαίην πολύτεκνον ἐθήσαντο γενέθλην,
 ἰσοφυῆς μίμημα θαλασσοτόκοιο λοχίης·
 μαντιπέλον δ' ἐρέεινε θεηγόρον· εἰρομίῳ δὲ
 280 ἐσσομένην θέσπιζεν ἀφωνήτων στίχα παιδῶν,
 εἰναλῆς ἰνδαλμα λιπογλώσσοιο γενέθλης.
 καὶ τότε μάντις ἔλεξε, προάγγελα θέσφατα κεύθει,
 ὄφρα κεν ἰλάσκοιτο ταρύτερον νεία Μαιῆς,
 γλώσσης ἠγεμονῆα, σοφῆς ἰθύτροα φωνῆς.
 285 Λαοβίη δ' ᾧδινεν· ἀμοιβαίη δὲ λοχίη
 τίκιε σοὺς βρεφέεσσιν ἰσηρίθμων στίχα παιδῶν,
 ἰχθύσιν ἀφθόγγοισιν ἰοικότας, οὓς μετὰ νίκην
 Βάκχος ἀναξ ἔλειψε· λιποφθόγγων δ' ἀπὸ λαιμῶν
 γλώσσης δεσμὸν ἔλυσε, καὶ ἤλασεν ἠλικά σιγῆν,
 290 φωνῆν δ' ὀπιτέλεστον ἐπ.ξύνωσεν ἐκίστω.
 τοῖσι συνεστρατόωντο φερεσασακές πολεμισταί,
 οἳ τε Πύλας ἐνέμονιο, καὶ οἳ λάχον ἐγγύθεν Εὐρου
 ναιομένην Εὐκόλλα, μαχήμοιος ἐνδιον Ἡοῦς,
 καὶ ζαθέην Γορύανδιον εὐσπορον αὐλακα γαίης.
 295 Τοῖς ἐπι θαρήχθησαν, ὅσοι λάχον ἄντιγας Οἴτης,

v. 274. ἀρτικόμενον χθονίοιο edit. ineptissime.

v. 280. ἐσσομένων vulgo.

v. 282. κεύθει edit. quod cum ἔλεξε non convenit. Imo jussit patrem tacere.

v. 286. F. ἰσηρίθμον.

330 *Καυκασίην* παρὰ πέζαν Ἀμαζονίου ποταμοῦ,
εἰς φόβον εὐπήληκας ἀνεπιτόησε γυναῖκας,
ἡλιβίων λοφίησιν ἐφεδρήσσαν ἐλεφάντων.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετὰ δῆριν· ἐς ὑσμίνην δὲ *Λυαίου*
Δηριάδη καλέσσι τότε πρόμος ἦλθε *Πυλοίτης*,

335 ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατὰ κλόνον ἠνιοχεύον,
καλλιτόκου *Μαραθῶνος* ἀρειμανὲς αἶμα γενέθλης·
καὶ οἱ ἐς ὑσμίνην ἑτερόθροος ἔσπετο γείτων
λαὸς εὐκρήδεμος, Ἐριστοβάρειαν ἑάσας.

Δερβίκων δὲ γένεθλα συνέσπετο *Δηριάδη*,

340 *Λιθίοπες* τε, *Σάκαι* τε, καὶ ἔθνεα ποικίλα *Βάκτρον*,
καὶ πολὺς οὐλοκόμων *Βλεμύων* στρατός· ἀλλοφανῆ δὲ
Λιθίοπες μεθέπουσι τύπον τεχνήμονα χάριτος·
ἵππου γὰρ φορέοντες ὀλωλότος ἀντυγα κόρησς,
ψεύδόμενοι κρύπτουσι ἀληθεῖα κύκλον ὀπωπῆς,

345 καὶ κεφαλὴν βροτιῆν ἐτέρω σφίγγουσι προσώπῳ,
ἄπνοον ἀσκήσαντες ἐς ἔμπνοον· ἐν δὲ κυδομοῖς
δήϊον ἀγνώσσοιτα νόθῳ κλονέουσι καρῆνῳ·
καὶ πρόμος ἐκ στομάτων ἀπατήλιον ἦχον ἰάλλει,
ἵππιον ἀνδρομέη προχέων χρομεισμον ἰωῆ.

350 οἱ μὲν ἀολλίζοντο, καλεσσαμένου βασιλῆος.

Πάντων δ' ἠγεμόνευεν ἐς Ἄρσα κοίρανος Ἰνδῶν,
ὃν διεροῆ φιλότῃ πατὴρ ἔσπειρεν Ἰδάσπης,

v. 330. ποταμίον ed. pr.

v. 334. *Δηριάδη* editt. Ad *Πυλοίτην* quod attinet, vide ad
v. 216.

v. 338. ἑάσας vulgo.

v. 339. *Δερβίκων* editt. Fortasse recte. Secundum Steph.
Byz. *Δερβικῶν* scribendum.

v. 344. κύκλα ὀπωπῆς ed. pr. emend. Falk.

Ἄστριδος εὐαίδινοσ ὁμιλήσασ ὑμεναίοισ,
 κούρησ Ἡελίοιο. φάτισ δέ τισ, ὅττι εἰ μήτηρ
 355 Νηΐασ, Ὠκεανοῦο γένουσ, τεκνώσατο, Κητώ,
 ἦν ποιεσ παφλάζοντι διερπύζων περι πασιῶ,
 συμφίοσ ὑδατόεντι γάμφω πήγυνεν Ἰθάσπησ,
 γήσιον αἶμω φέρων Τετῆνιον· ἀρχεγόνου γάρ
 ἐκ λεχέων Θαύμαντοσ ἐγείνατο δίζυγα φύτλην
 360 Ἠλέκτριη ῥοδοπήχυν, ὁμουνέτισ, ἧσ ἀπὸ λέκτρον
 καὶ ποιαμόσ βλάστησε καὶ ἄγγελοσ Οὐρανιώνων,
 Ἴρισ ἀελλήεσσα, καὶ ἠκυρέεθροσ Ἰθάσπησ,
 ἦ μὲν ἐπερτύνουσα ποδιῶν δρόμον, ὅσ δὲ ῥοάων·
 ἄμφω δ' ἀνικέλευθον ἴσην μεθέπουσι πορείην,
 365 Ἴρισ ἐν ἀθανάτοισι, καὶ ἐν ποταμοῖσιν Ἰθάσπησ.

Τόσσοσ ἄρα στρατόσ ἦλθε· πόλισ δ' ἐστεινέτο λαῶ.
 καὶ στίχεσ εὐπήληκεσ ἐμετρῶθησαν, αὐταῖσ
 τετραπόδων πλήσαντεσ ἐν ἄστέϊ κύκλα κελεύθων·
 οἱ μὲν ἐπὶ τριόδοισιν ἐπήτριμοι· οἱ δ' ἐνὶ βάρθοισ·
 370 ἄλλοι δ' ἠλιβάτοιο πρὸ τείχεοσ· οἱ δ' ἐπὶ πύργων
 κήδυμον ὑπτον ἴαυοκ ἀκοντοφόρων ἐπὶ λέκτρον.
 ἠγεμόνων δὲ φάλαγγασ εὖ ξείνισσε μελάθροσ

v. 354. φάτισ δέ τ. aliam affert de matre Deriadis fabulam. Igitur pronomen ἔ ad Deriadem referendum.

v. 358. ἀρχεγόνω γάρ ed. pr. ἀρχεγόνου ed. alt. ex emend. Falk. qui et ἀρχεγόνων proposuit.

v. 367. ἐμετρῶθησαν ἀήταισ, editt. ἐμετρήθησαν ἀήταισ Scal. commate post ἀήταισ sublato. „Nihil nisi ἀήταισ corrigendum duxi.“ Herm.

v. 368. τετραπόδων editt. ab eodem Scal. emend.

v. 369. ἐπίτριμοι ed. pr. emend. Falk. Μοκ ἐνὶ βάρθοισ habet aliquid obscuri: in gradibus et liminibus aedificiorum? Sed sic genitivum saltem desideres. An οἱ δὲ μελάθροισ? Sed cf. 372.

Δηριάδης, καὶ πάντες ἀμοιβαίων ἐπὶ θώκων
 ξεινοδόκῳ βασιλῆϊ μιῆς ἤπτοντο τραπέζης.

375 τοῖσι μὲν ἔσπερα δαίπνα καὶ ἐννυχίου πτερόν ἴππου
 μέμβλετο, καὶ στρατὸς εὐδεν ἐνόπλιος, Ἄρει γαίτων
 ἐγχεμόθῳ δ' εὐδοντες ἐφωμίλησαν ὄνειρον,
 μμηλὴν Σατύροισιν ἀναστήσαντες ἐνυώ.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

KZ.

Ἐβδομὸν γίκοσθ' ἄνθρωπος μεθέπει στίχας, ἦν Κρονίων
εἰς μόθον ἐπλήξει Βρομίου βασιλῆος Ὀλύμπου.

N O N N O T

Δ Γ Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

KZ.

Ἄρσι δὲ λυσιπόνοιο τιναξαμένη πτερὸν Ἴππου,
 ἀντολῆς ὤϊξε θύρας πολεμητόκος Ἡώς,
 καὶ Κεφάλου λίπε λέκτρα σελασφόρα· βαλλόμενος δὲ
 ἀντιπόρου Φαέθοντι μέλας λευκαίνεται Γάγγης.
 5 καὶ φηγὸς ἀρτιχάρακτος ἐχάζετο κῶνος οὐμίχλης,
 σχιζόμενος φαέεσσιν· ἀπὸ δροσεροῦ δὲ δίφρου
 ὄρθιος εἰαρινῆσιν ἐλούετο καρπὸς ἐέρσαις.

Καὶ κλόνος ἦν· Φαέθων δὲ πυριτρεφῶν δρόμον ἵππων
 ἀενάων ἐτέων φλογόεις ἀνεσεύρασε ποιμήν,
 10 γείτονος εἰσαῖων κορυθαίολον Ἄρσος Ἡχώ·
 καὶ στρατὸν αἰχμᾶζειν προκαλίζετο μάρτυρι πυρσῶ,
 θερμὸν ἀκοντίζων ῥοδὸν βέλος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 αἰμαλέης ξένον ὄμβρον ἀπ' ἱμᾶδος ὑέτιος Ζεὺς
 οὐρανόθεν κατέχευε, φόνου πρωτάγγελον Ἴνδῶν.
 15 καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐνυαλίου νιφετοῦ
 δίψια κυανέης ἐρυθαίνεται νῶτα κοινή

v. 7. εἰαρ. ἐλούσαντο editt.

v. 8. πυριτρεφῶν editt. cf. XII. 12.

v. 13! αἰμαλέῃ ed. pr. αἰμαλέου ed. alt. ex emend. Falk.

Ἰνδῶν δαπέδοιο· νεοσμῆκτου δὲ σιδήρου

Ἡελίου σελάγιζε βολαῖς ἀντίβροπος αἴγλη.

Φαινομένης δὲ φάλαγγας ἐπὶ κλόνον ὠπλίσειν Ἰνδῶν

20 Δηριάδης ὑπέροπλος· ἐποτρύνων δὲ μαχητάς,
μῦθον ἀπειλητῆρος ἀνήρην γεν ἀνδερσῶνος·

Ἀμῶες ἔμοι, μάρασοθε, πεποιθότες ἠθάδι Νίκη,
καὶ θρασὺν ὄν καλέουσι κεραςφόρον νῆα Θουῶνης
λάτρην ἰσοκραίροιο τελέσσατε Δηριάδης.

25 κτείνάτέ μοι καὶ Πᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ·

εἰ δὲ θεοὶ γεγάσι, καὶ οὐ θέμις ἐστὶ δαΐξαι

Πανὸς ἀτουιήτιο δέμας δμητῆρι σιδήρῳ,

Πᾶνας ὄρεσσινόμους ληίσσομαι ἐγδοθὶ λόχμης,

ἔθνεα βουκολέοντας ἐρημονόμων ἐλεφάντων.

30 πολλοὶ θῆρες ἔασι καὶ ἐνθάδε, τοῖσι συνάψω

Θῆρας ὁμοῦ καὶ Πᾶνας ὄρεσσινόμου Διονύσου·

κούρη δ' ἡμετέρη θαλαμηπόλον ἑσμὸν ὀπάσσω,

δαινυμένου Μοῦσῆος ὑποδροστῆρα τραπέζης.

καὶ τις ἀνὴρ, Φρυγίηθεν ὁμόστολος οἶνοπι Βάκχῳ,

35 Ἰνδῶν ποταμοῖο δέμας λούσειε ῥεέθροισ·

ἀντι δὲ Σαγγαρίου καλέσει πατρῶον Ἰδάσπην.

ἄλλος ἀνὴρ, Ἀλύβηθεν ὁμαρτήσας Διονύσω,

ἐνθάδε θητεύσει, καὶ ἀργυρέου ποταμοῖο

χεύματα καλλείψας, πίετω χρυσαυγέα Γάγγην.

v. 17. Ἰνδῶν editt.

v. 18. σελάγιζε βέλος ἀντ. editt. mecum emend. Wakef. Sylv.
T. III. p. 72. et ante eum Cant. βελέων Rhodom.

v. 26. γεγάσει ed. pr.

v. 30. ἔασσι editt.

v. 33. ἐποδμήτρηρα τραπ. ed. pr. nihil nisi accentus emend. in
ed. alt. a Falk.

v. 35. Ἰνδῶν editt. ut πατρῶον v. seq.

v. 39. Fortasse κρυσσαυγέα Γάγγην, ut μέλις vocatur v. 4. etsi
necessarium non est.

40 γὰρ ἐὸ μοι, Διόνυσέ, φηγῶν δόρον Δηριαδῆος·
 ἔστι καὶ ἐνθάδε πόντος ἀπειρίτος· ἀλλὰ θαλάσσης
 Ἀρφαβίης μετὰ κῦμα καὶ ἡμετέρη σε δεχέσθω·
 εὐρύτερος βυθὸς οὗτος ἐρεύγεται ἄγριον ὕδωρ,
 καὶ Σατύρους καὶ Βάκχον ἐπάρχιός ἐστι καλύψαι,
 45 καὶ στίχα Βασσαρίδων. οὐ μείλιχος ἐνθάδε Νηραῦς·
 οὐ θέτις Ἰνδῶν σε δεδέξεται, οὐδέ σε κόλπω
 ξεινοδόκον μετὰ κῦμα πάλιν φεύγοντα σαώσει,
 αἰδομένη βαρῦδουπον ἐμὸν πατρῶον Ἰδύσπην.
 ἀλλ' ἐρέεις· Κρονίωτος Ὀλύμπιον αἶμα κομίζω. —
 50 Διδύρα Γαῖα λόχευσε, χορῶν πεγαυμένον ἄστρον·
 οὐρανόθεν γένος εἶχες· ἐμὴ δέ σε Γαῖα καλύψει.
 καὶ Κρόνον ὠμηστῆρα, νέων Φοινῆτορα παίδων,
 οὐρανόθεν γεγαῶτα, κατέκρυψε κόλπος ἄφουρης·
 εἰμι δορυθρασέος στρατιῆς πρόμος· εἰμι Λυκούργου
 55 φέρτερος, ὅς σε δίωκε καὶ ἀπτολέμους σέο Βάκχος·
 σὸν γένος οὐ κλονεῖ με Διῦπτεές· αἰνομόρου γὰρ
 σῆς Σεμέλης ἤκουσα πυριβλήτους Ἰμεναίου.
 μὴ στεροπῆν ἀγόρευε, Διὸς τυμφοστόλον εὐνῆς,
 μὴ κεφαλὴν Κρονίωτος, ἣ ἄρσενά μῆρον ἐνίψης·
 60 οὐ Διὸς ὠδίνοντος ἐμὰ κλονέουσι λοχεῖται·
 πολλὰ κίς ὠδίνουσαν ἐμὴν ἐνόησα γυναῖκα.
 σὸν σοὶ δ', ἣν ἐθέλη, γενέτης τεός, αὐτοτόκος Ζεὺς
 ἄρσενι Φωρήξειεν ἀρηγόνα θῆλιν Ἀθήνην,
 Νίκην ἣν καλέουσιν, ἵνα προηῶνας ἀράξας,

v. 44. ἐπάρχιός ἐστι ed. pr. emend. Falk.

v. 46. Ἰνδῶν editt.

v. 51. γένος εἶχες ed. pr. nostrum ed. alt. ex emend. Falk.
 qui etiam εἶσχε conjecit. Melius f. fuisset εἶσχε.

v. 61. ἐνόησα γυναῖκα ed. pr. emend. Falk. Caeterum illud
 πολλὰ κίς ἐνόησα mera videtur vaniloquentia, siquidem duae tantum filiae, Protonoë s. Protonoëa et Chirobie commemorantur.

- 65 Παλλάδος αἰμάξω κεφαλὴν ταμείχρσι πέτρῳ,
ἢ δορὶ τολμήεντι, καὶ εὐκεράων ἀπὸ τόξων
μηρὸν ἀπειλητῆρος οἰστεύσω Διονύσου,
βουκεράων Σατύρων ἡγήτορος· οὐταμῆνου δὲ,
καὶ Διῦ, καὶ Βρομίου, καὶ Παλλάδι μῶμον ἀνάψω.
- 70 εἰ δὲ σὺν ἀμφοτέροισι κορύσσεται Ἀμφιγυήεις,
δεύομαι Ἥφαιστου τεγνήμονος, ὄφρα· καὶ αὐτὸς
τεύχεα χαλκεύσεις πολύτροπα Δηριαδῆι.
οὐ τρομέω ποτὲ θῆλυν ἐγὼ πρόμον· εἰ δὲ τινάσσει
ἀστεροπὴν γενειῆρος, ἔχω πατρῷϊαν ὕδωρ.
- 75 καὶ Θρασύν, ὃν καλέουσι δμῶνιον αἶμα Λυαίου,
Αἰακὸν, οὐρανόιο Διὸς βλάστημα τοκῆος,
Ζηνὶ καταχθονίῳ δεδαϊγμένον, Ἄϊδι, πέμψω·
οὐδὲ μιν ἀρπάξεις δι' ἠέρος ἰπτάμενος Ζεὺς.
καὶ πολέας Κρονίδαο δεδοπότας, ὕας ἀκούω·
- 80 Ἰάργδατος ἐκ Διὸς ἔσκε, καὶ ὤλετο· καὶ θάρτε Μίνως,
οὐδὲ μιν ἐρῆύσαντο Διὸς ταυρώπιδες εὐναί·
εἰ δὲ θεμιστεύει καὶ ἐν Ἄϊδι, τίς φθόνος, Ἴνδοῖς
Αἰιακὸς εἰ φθιμείοισι δικάζεται; ἦν δ' ἐθελήσῃ,
κοιραίνην νεκίων ἐχέτω καὶ σκῆπτρα βερέθρου.
- 85 καὶ δολιχοῖς μελέεσσιν ἐπιφανόντας Ὀλύμπου
γηγενέας Κύκλωπας ὀλέσσετε, μὴ δορὸς αἰγμῆ
γαστρὶ μέσῃ πλήξαντες, ἢ ἀνχέρι· χαλκοβαρῆς δὲ
ὀφθαλμοῖ τροχόεντι βέλος τετορημένον ἔστω. —
μὴ χθονίους Κύκλωπας ὀλέσσετε· καὶ γὰρ ἐκείνων

v. 73. τότε θῆλυν editt.

v. 74. ἀστεροπὴ γεν. ed. pr. emend. Falk.

v. 81. δολιχοῖς μελέεσσιν editt. emend. Cun. male] ab initio
versus μὴ ponens; deceptus v. 89. ubi Deriades mentem mutat.

v. 86. δορὸς αἰγμῆ ed. pr. emend. Falk.

- 90 δεύομαι· Ἴνδῶφ δὲ παρήμενος ἔσχαρῶνι,
 Βρόντης μὲν βαρύδουπον ἐμοὶ σάλπιγγα τελέσση,
 βρονταίοις πατάγοισιν ἰσόκυπον, ὄφρα κεν εἶην
 Ζεὺς χθόνιος· Στερόπης δὲ νέην ἀντιόροπον αἰγλήν
 ἄστεροπῆς τεύξει καὶ ἐνθιάδε· καὶ μιν ἐλέγξω,
 95 μαρνάμενος Σατύροισιν, ἵνα φρένα μᾶλλον ἀμύξῃ,
 Δηριάδην κτυπέορτα καὶ ἀστράπτορτα δοκῶον,
 ζηλήμων Κρονίδης, πεφοβημένος ὄρχαμον Ἴνδῶν,
 ὑψιγόνου φλογόεντος ἀκοντιστήρα κεραύνοῦ.
 τίς φθόνος, εἰ προσιτῆρι μαχήμενα χεῖρα κορύσσω;
 100 μητρὸς ἐμῆς γενέτης, φλογερῶν ἐπιήρανος ἄστρον,
 αὐτὸς ὄλος Φαέθων πυρόεις πρόμος· εἰ δὲ τοκῆος
 ἔμα φέρω ποταμοῖο, καὶ ὑδατόεντι βελέμην
 μαρνάμενος μόθον ὑγρὸν ἀταστήσω Διονύσω,
 Βάκχων ἐχθρὰ κίρηνα ῥοαῖς ποταμοῖο καλύπτειν.
 105 καὶ βυθίων τμήξαντες ἀλοιητήρι σιδήρῳ
 σώματα Τελγίνων τυμβεύσατε γείτοσι πόντι,
 πατρὶ Ποσειδάωνι μεμηλότα· δαιδαλέου δὲ
 δίφρου γλαυκὰ λέπαδνα, καὶ ὑδροπόρων γένος ἵππων
 τίκης πόντια δῶρα κομίσσατε Δηριάδῃ.
 110 καὶ ταέτην βαρύδεσμον ἀπειρώιδιμος Ἀθήνης,

v. 90. Ἴνδῶφ editt.

v. 91. βροντῆς editt. etsi verum Falkenburgium non fugit.

v. 93. στεροπῆς editt. Emendaverat etiam Rhodom.

v. 94. ἀστεροπῆν τεύξει, καὶ ἐνθ. editt. Emendavit etiam Rhodom.

v. 97. πεφορημένος editt.

v. 98. φλογέοντος ed. pr. emend. Falk. Initio fort. argutius dedit ὀψίγονον φλ.

v. 100. φοβερῶν ἐπικοίρανος editt. ἐπιήρανος est II. 685. XI. 543. Neque tamen absurdum fuisset: πέλε κοίρανος ἀστρ.

v. 104. Fort. Βακχῶν.

v. 105. Usitatus fuisset πλήξαντες.

- Ἡφαίστου πυρόεντος ἀπόσπορον, αἴθοπι πυρσῶ
 φλέξετε, τὸν καλέουσιν Ἐρεχθία· καὶ γὰρ ἐκείνου
 αἷμα φέρει περίπυστον Ἐρεχθίος, ὃν ποτε μαζῶ
 παρθενικῇ φυγόμενος ἀνέτραφε Παλλὰς ἁμήτωρ,
 115 λάθριον ἀγρόπνυ πεφυλαγμένον αἴθοπι λύχνη·
 μιμνέτω Ἰνδοίη κεκαλυμμένος αἴθοπι κίστη,
 καὶ κενοῦ ζοφόντος ἐν ἔρκει παρθενῶτος.
 καὶ τροχαλοὺς δρησιτήρας εὐσκάρθμοιο βοείης,
 ἴδμονας εὐπήληκος Ἐνναλίοιο χορείης
 120 ἄξατέ μοι Κορύβαντας ἀτευχίας· ὀλλυμένοις δὲ
 διχθαδίους τεκέσσειν ἐπικλαύσειε Καβείρων,
 Ἀημνιάς, ἀκρήδεμνος· ἀποδύψας δὲ πυράργην,
 αἰθαλύεις Ἡφαιστος ἔης ὀλετήρα γενέθλης
 ἤμενον ἀδρήσειεν ὑπὲρ δίφροιο Καβείρων
 125 ἵππων χαλκοπόδων ἐπιβήτορα Ἀηριαδῆα.
 κτείνωμεν Διὸς νίαι· Ἀρισταῖον δὲ δαμιάσαι
 οὐ φθορέω Μοῦρῆϊ, λαγωβόλον νίαι Φοίβου,
 οὐτιδανῆς ἐλατήρα φιλοπτολέμοιο μελίσης.
 ὑμεῖς μὲν δρεπάνοισι καὶ ἀμφιπλήγῃ μαχίρῃ
 130 κτείνετε Βασσαρίδων ἀπαλὰς στήλας· ὑψικέρων δὲ
 παῖδα Διὸς κερόεις ποταμήϊος νίδος ὀλέσσει.
 μή τις ὑποπτῆξειεν, ἰδὼν ἐλατήρα λεαίνης,
 ἢ πρόμον, ἀγροτέρης ἐπιβήμενον ἕξος ἄρκτου,
 μή θηρῶν ζυγίων βλοσυρὸν στόμα· τίς γὰρ ἀλύξει

v. 116. Ἰνδοίη editt.

v. 120. ε. ὀλλυμένους δὲ τριχθαδίους τεκ. ἐπ. Καβείρων editt.
 Duo tantum filios Cabiro peperit e Vulcano, vid. XIV. 19. ss.

v. 128. φιλοπτολέμοιο naturae quidem apis bene convenit; sed
 hic, ubi rem extenuat Deriades, aptius fuisset φυγοπτολέμοιο:
 idque jam Rhodomannus conjecerat. Falk. φιλοπτόρθεοιο volebat,
 acute.

v. 132. ὑποπτῆσειεν editt.

135 πόρδαλιν ἢ λέοντα, κορυσσομένων ἐλεφάντων;
 Ὡς φαιμένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἴνδοί,
 οἱ μὲν ὑπὲρ τῷταιο σιθηροφόρων ἐλεφάντων,
 οἱ δὲ συνεστρατόωντο θυελλοπόδων ὑπὲρ ἵππων.
 καὶ πέλας ἦν πρυλέων στρατὸς ἄπλετος· οἱ μὲν ἁκωκάς,
 140 οἱ δὲ κίκος φορέοντες, ὃ δὲ κληῖδα φαρέτρης,
 ἄλλος ἀνηέραζεν ἀνὴρ χαλκήλατον ἄρπην,
 ἀμητῆρ πολέμοιο· καὶ ἔστιχεν ἄλλος, ἀείρων
 ἀσπίδα καὶ θοὰ τόξα καὶ ἠνεμόεντας δίστους.

Καὶ μόθον ἐστήσαντο παρὰ στόμα γέιτονος Ἴνδοῦ,
 145 εἰς πεδίον προθέοντες· ἀπ' εὐδένδροιο δὲ λόγμητ
 ἀσπίσι καὶ ξιφέεσσι καὶ ἀρῆαγέεσσι πετῆλοις
 θυροσόφορος Διόνυσος εὐὸς ἐκόρυσσε μαχητίας·
 καὶ πεισύρων ἀνέμων φλογερῆς ἀντώπιον Ἡοῦς,
 τέτραχα τεμνομένην στρατιὴν ἐστήσατο Βακχῶν·
 150 πρώτην μὲν βαθύδενδρα παρὰ σφυρὰ κυκλάδος ἄρκτου,
 ἦχι πολυσπερέων ποταμῶν πεφορημένον ὄλκῳ,
 Κανκισίου σκοπέλοιο Διῦπετὲς ἔρχεται ὕδωρ,
 τὴν αὐτὴν παρὰ πέζαν, ὅπη περιμηκέϊ προθμῶ
 χεῦμα παλινδίνητον ἄγει βαρῦδουπος Ἰθάσπης·
 155 τὴν ἑτέραν δὲ φάλαγγα συνήρμοσεν, ὅπποθι γαίης
 μεσσαίης στεφανηδόν, ἐς ἐσπέριον κλίμα νεύων,
 δίστομος οὐρεσίφοιτος ἐὼν ῥόον Ἴνδος ἐλίσει,

v. 139. καὶ πολὺς ἦν editt. Inepte propter seq. ἄπλετος;
 Nostrum respondet verbo ἦιον ἐπὶ κλ. v. 136.

v. 142. πτολέμοιο editt.

v. 149. Fort. Βακχῶν, cf. 167. 221.

v. 151. ἦχι edit. pr.

vv. 155. 154. leguntur vulgo post versum 158. perversissimo ordine. Transpositionem in comment. probabimus. Praeterea v. 153. ὅπη editt.

- κύμασιν ἀμφίζωστον ἐπιστέψας Πατυλήνην·
 καὶ τριτάτην κύσμησεν, ὅπη νοτίῳ παρὰ κόλποι
 160 κύματι πομφύροντι μεσημβρίας ἔλκεται ἄλμη·
 καὶ στρατιὴν εὐχαλκον ἀναξ ἔστησε τετάρτην
 ἀντολίης ὑπὸ πέζαν, ὅθεν δονακῆα διαίνων
 στέλλεται εὐόδομοισι κατὰζήντος ὕδασι Γάγγης.
 κεκρυμένης δὲ φάλαγγος ἔκκνημιδος ἐκάστης, ..
 165 τέσσαρας εὐπήληκας ἐκόσμεσεν ἡγεμονίας.
 καὶ στρατὸν οὐρύνων, λαοσσόον ἵαχε φωτὴν·
 Βασσαρίδες, καὶ δεῦρο χορεύσατε· δυσμενέων δὲ
 κτείνετε βάρβαρα φύλα, καὶ ἔγχει μίξατε θύρσους,
 μίξατε καὶ ξιφέσσοι· καὶ ἡθάδος ἀντὶ τραπέζης
 170 σάλπιγξ ἐγρεκύνδοιμος ἐμοῖς Σατύροισι γενέσθω
 πηκτίς ἐμή· χλοερὴ δὲ, καταχμάζουσα οἰδήρου,
 δούρατα νικήσειεν ἀκαχμένα φυλλὰς ὀπάρη·
 ἀντὶ δὲ νυκτελίοιο χοροστασίας Διονύσου,
 αὐλὸς ἐμὸς φθέγγεται μετὰτροπον ἕμνον Ἐννοῦς,
 175 τερψινόου Βρομίοιο λιπὼν ἐπιδόρπιον Ἠχῶι.
 εἰ μὲν ἐμοὶ γόνυ δοῦλον ὑποκλίνειεν Ἰδίοπης,
 μηδὲ πάλιν Βάκχοισι παλίγκοτον οἶδμα κορύσσει,
 ἴσσομαι εὐάντητος· ὅλον δὲ οἱ ἀγλαὸν ὕδωρ
 χεῦμασι ληναίοισιν ἐς Εὐϊὸν οἶνον ἀμείψω,

v. 158. *κύμασιν ἀμφίζ.* editt. emend. Falk. in curis secundis. Post hunc versum vulgo sequuntur vv. 153. 154.

v. 159. *ὅπη* editt. Praeterea legebatur hic versus vulgo post versum 161. nova non minus aperta perturbatione, quam Scalig. sanavit.

v. 164. s. disposita unaquaque phalange, Bacchus quatuor duces constituit.

v. 174. *φθέγγεται* editt.

v. 177. *κορύσσει* editt. cf. 182. *ἀρήξει.*

v. 179. Nonnus haec sui immemor scripsit: nam jam diu vine fluebat Hydaspes, vid. XXV. 280. ss.

- 180 τεύχων λαρή ῥέεθρα· καὶ ἀγριάδος λήγον ἕλης
 μιτρώσω πετάλοισι, καὶ ἄμπελόεντα τελέσω.
 εἰ δὲ πάλιν προγοῶσιν ἀλέξικίκκοισιν ἀρήξει
 Ἴνδοῦς κτεινομένοισι, καὶ νιέει Δηριαδῆν,
 ἀνδροφυῆς, κερόεσσαν ἔχων ποταμηΐδα μορφῆν,
 185 χεῦμα γεφυρώσαντες ὑπερφύλου ποταμοῦ,
 ἴγχεσιν ἀβρέκιοισιν ὀδεύσατε δίψιον ὕδωρ
 καὶ γυμνῇ ψαμάθω πατέων αὐμηρόν Ἰθάσπην
 πεζὸς ἄνυξ, εὐίππος ἐπιξίλαει κολώνην.
 εἰ δὲ πολυπτοίητος ἀρειμανέων πρόμος Ἴνδῶν
 190 αἰθερίου Φαέθοντος ἀπόσπορός ἐστι γενέθλης,
 καὶ Φαέθων πυρόεσσαν ἐμοὶ στήσειεν Ἐνυώ,
 θυγατέρος κερόεσσαν ἐῆς ὠδίνα γεραίρων,
 γρωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο πύλιν Φαεθοντίδι χάριμα,
 πόστιον, ὕδατόεντα πυρὸς σβεστήρα κορύσσω·
 195 θρινακίην δ' ἐπὶ νῆσον ἐλεύσομαι, ὀππόθε ποιῆμαι
 καὶ βόες αἰθερίουο πυραυγέος ἠτιοχῆος·
 Ἥελίου δὲ θυγατέρα, δορικτήτην ἄτε κούρην,
 Λαμπετίην, ἀέκουσαν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σῦρον,
 ὄφρα γόνυ κλίθει· καὶ εἰς ὄρος Ἄστρις ἀλάσθω,

v. 181. Ineptum est πετάλοισι μιτρ. quasi ἀγρίας ἕλη (v. antec.) πέταλα non habuerit. Debebat κλήμασι μιτρώσω te vel simile quid.

v. 184. Fort. ταυροφυῆς, etsi defendi illud potest.

v. 188. Suspectum κολώνην. Fort. κονίην; scil. per errorem scriptum κοκονίην, unde illud ortum.

v. 192. κερόεσσαν ὠδ. Deriadem intelligit, Astridis s. Asteries, Solis filiae progeniem.

v. 195. θρινακίην ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Post κλίθει vulgo nulla est distinctio; sed veretur, ne hic aliquid exciderit. Cum enim totus locus a v. 195. ss. summus sit ex Odys. μ. 127. ss. mirum est, Lampetien sine Phaethusa commemorari.

- ὡς πάρος, ὄφρα κύπελλα πάλιν μακάρεσσι κερύσῃ
 Ἥβη καλλιέθερα, καὶ ἀθανάτων ἕκασ εἴη
 Τρωϊὸς οἰνοχόος, μὴ πατρίδος οἶτον ἀκούσῃ. —
 250 τοῖσι συναγρομένοις ἀγορήσατο μητιέτα Ζεὺς·
 ἔννεπε δ' Ἀπόλλωνι καὶ Ἥφαιστον καὶ Ἀθήνη·
 Ἄξονος ἑμφαλίσιω θεηγόρε κοίρανε Πύθους,
 τοξοσύνης σκηπτοῦχε, σελασφόρε, σύγγονε Βάκχου,
 μνώεο Παρνησοῦ καὶ ὑμετέρου Διονύσου.
 255 Ἄμπελος οὐ σε λέληθεν ἐφήμερος· οἶσθα καὶ αὐτὴν
 ἀμφοτέρων σκοπέλων διδυμάονα μύστιδα πεύκη·
 ἀλλὰ κασιγνήτοιο τεοῦ προμάχιζε Λυαίου,
 Βασσαρίδων ἐπίκουρος, Ὀλύμπια τόξα τιταίνων·
 Παρνησοῦ δὲ χέραιρε τέην ξυνήονα πέτρην,
 260 ὅππότε κομάζουσα χοροίτυπος ἔαχε Βάκχη,
 σοὶ μέλος ἐντύνοῦσα καὶ ἀγρύπνω Διονύσω,
 Δελφικὸν ἀμφοτέροισιν ὑμόζυγον ἀπαμείνη πῦρ·
 μνώεο σῆς, κλυτόδοξε, Ἰσοντοφόνωιο Κυρήνης·
 δὸς χάριν ἀμφοτέροισι, καὶ Ἀργεῖ καὶ Διονύσῳ·
 265 ὡς Νόμιος, Σιτύρων τομίδων προμάχιζε γενέθλης.
 Ἥρης ζῆλον ἄλλακε βερέφφονα, μὴ ποτε Φοῖβον
 μητρὸν γέλασειε, Διονύσουδ' φυγόντος,
 ἦτις ἐμῶν μεθέτιόνου χόλοκ' ἀπὸ ζῆλον ἐροίτων,
 αἰὲν ἐμοῖς τεπέσσι κορυύσσεται· οὐ σε διδάξω

v. 247. Ineptissime hic πάρος et πάλιν dixit Nonnus confundens, ut videtur, suum tempus cum antiquissimis illis temporibus, quibus res decantata accidit. Cf. XXV. 5.

v. 252. Ἄξονος ἑμφαλίσιω θ. κ. πειθούς ed. pr. prius emendat in ed. alt. sed Πύθουσε mansit, eisi Falk. utrumque rectius proposuerat.

v. 254. Παρνησοῦ editt.

v. 259. Παρνησοῦ τε γέρ. editu.

v. 269. ὄσσε διδάξω ed. pr. ὡς σε δ. ed. alt. ex infelici conj. Falk. qui tamen ἡ συνιστάσθαι verbum inventa cf. 519. Οὐ σε etiam Rhodomannus, sed idem ad Falkenburgii verba ὡς σε διδάξω adscripsit; ἢ διδάξει μ. ὡ. λόγιος πόνος.

- 270 μητέρας ὑμετέρας λόγιον πόνον, ἤνικα παίδων
 δίξυγα φόβον ἔχουσα, πολύπλανος ἦν Λητώ,
 κέντροις παιδογόνοισιν ἱμασσομένη τοκετοῖο,
 ὅπποτε Πηνειοῖο φυγὰς ῥόος, ὅπποτε Διρκῆ
 μητέρα σὴν ἀπέειπεν, ὅτε δρόμον εἶχε, καὶ αὐτὸς
 275 Ἀσωπὸς βαρύγουνος, ὀπίστερον ἵχνος ἐλίσσων,
 εἰσόκε Δῆλος ἄμυνε μογοστόκος, εἰσόκε Λητῶ
 οὔτιδανοῖς πετάλοισι γέρον μαιώσεται φοινῖξ.
 καὶ σὺ, Διὸς πατέρος καὶ μητέρας ἄτρομε κούρη,
 γνωτῶ, Παλλὰς, ἄμυνε, τῆς κοσμήτορι πάτρης.
 280 ῥέου σους ναστῆρας, ἐφροσσομένους Διονύσω·
 μηδὲ τεοῦ Μαραθῶνος ὀλωλότα τέκνα νοήσης,
 Ἀκταίης τε γέραις φερέπτολιν ὄζον ἐλαίης·
 Ἰκαρίῳ δὲ γέροντι χαρίζο· καὶ γὰρ ἐκείνου
 δώσει ποικιλόβοτρος ἐὼν Διόνυσος ὀπώρη·
 285 μῦθεο Τριπτολέμοιο καὶ ἐναρότου Κελεοῖο·
 μὴ ταλάρους γονόεντας ἀτιμήσης Μισσηνίης·
 καὶ γὰρ ἄοσητῆρας, φερεστάφυλον οἶο Βάκχου

v. 273: ῥόος, ὅπποτε εἰρήν ed. pr. Σειρήν ed. alt. suadente Falk. Nostrum dedit Cun.

v. 275. βαρύγουνος editt. Ex Callim. h. in Del. 78. βαρύγουνος monstravit Cun. etsi Nonnum reprehendere maluit, quam emendare.

v. 276. Pro ἄμυνε Falk. in curis secc. ἔμεινε proposuit; argute. Sed necessaria mutatio non videbatur.

v. 280. ἐφροσσομένους editt. Ad sensum versus cf. 110. ss. 325. ss. „ἐφροσσομένος suspectum. Forte ἐφροσσομένους.“ Rhodom.

v. 282. Ἀκταίης τε γ. vulgo. Μοχ magis sobrie dixisset σαόπτολιν, propter pacem.

v. 285. ἐναρότου Κελεοῖο ed. pr. emend. Falk.

v. 287. ἄοσητῆρας ἐρισταφύλον οἶο Βάκχου editt. sine sensu. Jupiter, qui consimili ratione Bacchum et Minervam in lucem edidit, voluit eo ipso, ut ambo sibi adiutores essent mutui, ἄοσητῆρας. Atque sic dualis mihi praeferendus videbatur plurali: ἄοσητῆρας, ἐριστ.

Ζεὺς γονόεις ᾧδινε πατὴρ ἐγκύμονι μηρῶ,
 θηλυτέρην δ' ἐλόχευσε τῆν ᾧδινα καρῆνῃ·
 290 ἀλλὰ τῆν δονέουσα γενέθλιον ἤλικα λόγχην,
 αἰγίδα δ' αἰδύσουσα κυβερνήτειραν Ἐνυοῦς,
 γινέο μοι Σατύροισι βοηθός, ὅττι καὶ αὐτοὶ
 αἰγὸς ὄρεσσινόμου λασίους φορέουσι χιτῶνας·
 καὶ θεὸς ἀγροτόμων, νομίης σάλπιγγος ἀνάσσων,
 295 αἰγίδος ὑμετέρης ἐπιδεδύεται, αἰγίβοτος Πῆν,
 ὃς πρὶν ἀσυλήτοισιν ἐμοῖς σκήπτροισιν ἑρήγων,
 μάρατο Τιτῆρесси· γαλακτοφόρου δὲ τιθήνης,
 αἰγὸς Ἀμαλθείης ὄρεσίδρομος ἐπλετο ποιμήν·
 ῥυέο μιν, μετόπισθε βοηθόον Ἀιθίδι χάριμ,
 300 Μηδοφόρον ῥυτῆρα τινασσομένου Μαραθῶνος·
 αἰγίδα σεῖο τίνασσε, προασπίζουσα Ἀναίου,
 σεῖο κασιγνήτου μελαναίγιδος, ὃς σεῖο πάτρην
 ῥύσεται, ἐξελάσας Βοιωτίον ἠγεμονῆα·
 καὶ μέλος ἀείσει ζῳάργιον ἀστὸς Ἐλευθοῦς,
 305 πιστὸν ἀνευάζων Ἀπατούριον υἷα Θυώνης,
 οὗ μετὰ δὴ Φρύγα ῥυθμόν ἀνακρούουσιν Ἀθῆναι,
 Λιμναῖον μετὰ Βάκχον, Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ.
 ᾧ γένος ἀλλοπρόσαλλον Ὀλύμπιον· ἃ μέγα θαῦμα
 ξείνῳ Δηριαδῆϊ παρίσταται Ἀργολίς Ἥρη·

v. 292. γεινέο μοι editt. Verum tamen voluit Falk.

v. 295. ἡμετέρης ed. pr. emend. Falk.

v. 296. σκήπτροισιν ἐρίζων editt. Nostrum dedit Cum. ἐρείδων coniecit Falk.

v. 299. ῥύετο μὲν et v. seq. Μηδοφόρου editt. quasi praeteritum de re futura usurpare potuisset Jupiter. Pron. μὲν Panem spectat, a Minerva defendendum, ut Panico terrore Petsae fugari possint. Male Falk. Miltiadem in animo habuit.

v. 303. ἐξελάσας ed. pr. Correctum ab Rhodom.

v. 306. οὗ μετὰ δὴ editt. Pronomen οὗ respicit ἀστὸν Ἐλευθ.

v. 304.

310 Κεκροπίδας δὲ φάλαγγας ἀναίνεται Ἐπίθης Ἀθήνη·
μητρὶ δὲ πιστὰ φέρων, ἕμὸν υἷα Βάκχον ἕασας,
καὶ στρατιὴν Θρηϊσσαν, ἐφροπομένην Διούσῳ,
ῥύεται Ἰνδὸν ὄμιλον ἕμὸς Θρηϊκίος Ἄρης.
ἀλλὰ περὶ φλογόεντι συναιχμάζων Διούσῳ,

315 μούνης ἐγὼ πάντεσσι κορύσσομαι, εἰσόκε Βάκχος
κυανέην προθέλυμον αἰστώσειε γενέθλην.
καὶ σὺ, τελεσσιγόνου φιλοπάρθενε νυμφίε Γαίης;
ἤρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Μαραθῶνος,
ἦχε θεῶς ἀγάμου γάμιον σέλας; οὐ σε διδάξω

320 μυστιπόλους σπινθήρας ἀειφανέος σέο λύχνου·
λίφνακα παιδοκόμου μιμνήσκειο παρθενῶνος,
ὃ ἔνι κοῦρος ἔην Γαίηϊος, ὃ ἔνι κοῦρη
σὸν σπόρον αὐτοτέλεστον ἀνέτρεφεν ἄρσενι μαζῶ.
σὸν πέλεκυν κούφιζε μογοστόκον, ὄφρα σωΐσης

325 σῶ λογίῳ βουπλήγι τῆς ναετῆρας Ἀθήνης.
ἤρεμέεις, Ἥφαιστε, καὶ οὐ σέο τέκνα σωΐσεις;
ἦθάδα πυρσὸν ἄσιρε, προασπισιτήρα Καβείρων,
ὄμμα δὲ σέο τίταινε, καὶ ἀρχαίην σέο νύμφην,
μεμφομένην σκοπίαζε τῆν φιλόπαιδα Καβειρῶ·

330 Αἰηνιαῖς Ἀλκιμάχεια τῆς ἐπιδευέται ἀλκῆς. —

Ὡς φαμένου, σπέρχοντο θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου,
Ξυνοὶ ἀσοσητῆρες, Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
καὶ πυρόεις Ἥφαιστος ὁμάρτε Τριτογενεῖη.
ἀθανάτοις δ' ἑτέροισιν ὁμίλει σύνδρομος Ἥρη.

v. 312. *Θρηϊσσας* ed. pr. emend. Falk.

v. 319. *ἦχε* ed. pr.

v. 329. *Καβείρων* editt.

v. 330. Nescio, an haec Jovis oratio hoc versu vere finiatur. Sed Nonnus raro orationem paulo aptius claudere scivit. Caeterum hic versus fortasse sic spectandus, quasi eum Cabiro conjugii suo acclamare fingatur.

- 335 Ἄρα χειρὸς ἔχουσα καὶ εὐρυρέεθρον Ἰθάσπην,
 δουρατέων συνάεθλον ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ,
 τοῖσι Φόβος καὶ Δεῖμος ὁμέμποροι, οἷσι καὶ αὐτὴ
 ἀντίπαλος Βρομίωιο φερέσταιχος ἔκειο Δῆρῳ,
 ζωογότῃ φθορέουσα φιλοστιαφύλῳ Διονύσῳ,
 340 ὅτι μέθης ποτὸν εὖρε, παλαιότερον εὖχος ἐλέγξας
 Ζαγρέος, ἀρχεγόνοιο φατιζομένου Διονύσου.
-

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΗ.

*Βίμοστον σκοπίαζε καὶ ὄθορον, ὀππόθι πολλήν
Κυκλώπων πύροεσαν ἑσαθρήσειας Ἐννώ.*

N O N N O T
Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

XH.

Ἐνθα τις ἀπρήντος ἔην ἕρις· ἀμφότεροι γὰρ
 Φαῦνος Ἄρισταιῶς τε μίαν συνέλασαν Ἐνυώ,
 οἷσιν ἐφομάριγσε καὶ Λιακός, ἄξια ῥέζων
 Ζηγὸς ἐοῦ γενετῆρος, ὑπὲρ νότιοιο τιταίνων
 5 ἀσπίδα χαλκείην πολυδαίδαλον, ἣς ἐνὶ κύκλῳ
 δαίδαλα πολλὰ πέπαστο, τάπερ κάμε Λήμνιος ἄμμων.

Καὶ στρατιῇ κεκόρυστο πολύτροπος, εἰς μόθον Ἴνδῶν
 σπερχομένων ἀγεληδόν· ὃ μὲν ταμεισίχοι κισσῶ
 κραιπνὸς ἐς ὑσμίην πολυδαίδαλα δίφρα νομεύων,
 10 πορδαλίῳν ἐπέβαινε· ὃ δὲ φρίσسونτι λεπάδην
 ζυῖξεν Ἐρυθραίων ὄρεσίδρομον ἄρμα λεόντων,
 καὶ βλοσυρὴν ἴθυνε συναριδα· κυανέας δὲ
 ἄλλος ἐριπτοίητος ἀκοντίζων στίχας Ἴνδῶν,
 ἀστεμφῆς ἀγάλινον ἐτέρπετο ταῦρον ἱμάσων·
 15 καὶ τις ἀναΐξας Κυβελῆϊδος εἰς ῥάγην ἄρκτου,
 ἔχρας δυσμενέεσσι, καὶ οἶνοπα θύρσον ἔλισσων,
 ἠνιόχους ἐφόβησε ταυκνήμων ἐλεφάντων·

γ. 10. πορδαλίῳν editt.

γ. 15. καὶ τινος ἀναΐξας ed. pr. emend. Falkl

- ἄλλος ἀκονιζῶν στρατιὴν ταμείχοροι κισσῶ,
 οὐ ξίφος, οὐ σάκος εἶχε περίτροχον, οὐ δόρυ χάρμης
 20 φοίνιον, ἀλλὰ πέτηλα φυτῶν ἐλικώδεα σείων,
 λεπτοῦ χαλκοχίτωνα κατέκτανεν ἀνέρα θαλλῶ.
 καὶ πάταγος βρονταῖος ἐπέκτυπεν, εἵκελος αὐλῶ.
 Σειληνοὶ δ' ἰάχῃσαν· ἐπεστρατόωντο δὲ Βάκχαι,
 νεβρίδας ὡς θώρηκα κατὰ στέρωιο βαλοῦσαι·
 25 καὶ τις ὀρεσσινόμων Σατύρων, ἄτε πᾶλλον ἐλαύνων,
 ποσσὶ διγαζομένοισιν ὑπὲρ ῥάγιν ἦστο λεαίνης.
 Ἴνδοι δ' ἀνταλάλαζον· ἀολλίζων δὲ μαχητὰς
 βάρβαρος ἐσμαράγησεν ἀγέστρατος αὐλὸς Ἐννοῦς.
 στέμματα μὲν κορυύθουσιν, ἐπέκτυπε δ' αἰγίδι θώρηξ·
 30 ἔγχεσι θύρσος ὄρουσε· καὶ ἰσάζοντο κοθόρονοι
 ἀρτίτυποι κνημίδες· ὁμοζυγέων δὲ φορήων
 στοιγάδες ἀλλήλησιν ἐπηρείδοντο βοεῖαι,
 καὶ πρυλέες πρυλέεσσι· ἀεροιλόφω δὲ καρήνω
 Μυθονοίην πῆληκα Πελασγίως ὠθεε πῆληξ.
 35 Καὶ κλόνος ἦν προμάγων ἐτερότροπος· ὃς μὲν αἰείρων
 Βακχεῖης ἐλέλιξε μετάρσιον ἄλμα χορδαίης·
 ὃς δὲ πεσῶν στενάχιζεν· ὃ δὲ κροτάλιζε πεδίλω·
 ὃς δὲ τυπεῖς ἤσπαρσεν· ὃ δ' ἐσκήριτσε Λυαίω.
 ἄλλος ἀπὸ στομάτων πολυμήϊον ἦγον ἰάλλων,

v. 22. ἵκελος αὐλῶ editt.

v. 23. Σειληνοὶ vulgo.

v. 25. κατύρων ed. pr. emend. Falk.

v. 30. θύρσος ἴθουσε editt. contra metrum. Propius, sed minus usitatum videbatur ἴθουσε. „ἔθουσε suspectum.“ Rhodom.

v. 34. Secundum vim oppositionis Πελασγίως π. galea Indica est: quod notandum. Cf. 91.

v. 35. Recte jungi poterit αἰείρων μετάρσιον ἄλμα χορ., uti πῆδας; sed propter στενάχιζεν (v. 37.) vereor, ne αἰείρων argute scripserit.

- 40 Ἄρσος ἔγχος ἐμελπεν· ὃ δ' εἰλαπίνην Διονύσου·
καὶ τελέτη Βρομίῳ συνεσμαρῶγησεν Ἐννώ·
Εὔια δ' ἴαχε ῥόπτρα, καὶ ἠγήτειρα κυδοιμοῦ,
λαὸν ἀολλίζουσα, συνέκτυπε πηκτιδί· σάλπιγξ,
σπονδῇ λύθρον ἔμιξε, φόνον δ' ἐκέρασσε χορείη.
- 45 Ἐνθα πολὺν πρῶτιστος, εἷῃ ποδὶ κοῦφος ὄρουσας,
ἀντία Δηριάδαο κατηκόντιζε Φαληνεύς,
καὶ τύχην ἀζήκτιοιο σιδηροεῖοιο χιτῶνος·
οὐ δέ, τιταινομένου, χροὸς ἤψατο λοίγιος αἰχμῆ·
ἀλλὰ παραίξασα πάγη χθονί· διψαλέος δέ,
50 Δηριάδην ἀπέλεθρον ἐπαῖδσοντα νοήσας,
ἀλκίεις ἐκίχησε Κορύμβασος· ἐσσυμένου δέ
λαίμον ἀπηλοίησε μεσαίτατον, ἄορι τύψας,
καὶ κεφαλὴν ἤμησε· δαιζομένου δέ καρῆνου,
αἰμοβαφῆς ἀκάρηνος ἐπὶ χθόνα πῖπτε Φαληνεύς.
- 55 Ἀμφὶ δέ οἱ μόθος ὤρτο πολύθροος· ἀκρότατον δέ
Δεξίοχος Φλογίοιο μεσόφρονον ἔξσεσ χαλκῶ,
πλήξας ἄκρα μέτωπα, διχαζομένης τρυφαλείης·
αὐτὰρ ὃ ταρβήσας, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων,
μηκεδατῇ κεκάλυπτο κασιγνήτιο βοείη,
60 Δαρδανίης ἄτε Τεῦκρον οἰστευτῆρα γενέθλης
εἰς σάκος ἐπταβύειον ἐδέχυντο σύγγονος Αἴας,

v. 42. ἠγητήρα κυδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 45. κοῦφος, ἐρύσας editt. Iam Rhodomannus: „ἐρύσας
susp. f. ὄρουσας.“

v. 49. πάγη χθονί editt. Sequentia ita tentabat Cunaeus: λυσ-
σαλίον δέ θήιον, οἷα ῥέεθρον, ἐπαῖσσ. v.

v. 51. ἀλκείης editt. emend. Cun. et ante eum Rhodom.

v. 56. ἔξσεσ editt. contra mensuram.

v. 61. ἐδέχυντο editt. emend. Rhodom. et Cun. qui v. seq.
recte sic collocavit, cum antea male post v. 59. legeretur. Cas-
terum πατρώη vulgo.

πατρώῃ συναέθλον ἀδελφεὸν ἀσπίδι κεύθων.
 αὐτίκα δ' ἐκ κολοεῖο Κορύμβασος ἄορ ἐρύσσας,
 αὐχένα Δεξιόχοιο κατεπρήνιξε μαχαίρη.

65 καὶ ταχύς ἀσπαίροντι θορῶν περιδέδρομε νεκρῶ
 οἰστρομανῆς Κλυτίος, πυλέων πρόμος· ὑψιλόφου δὲ
 κραιπνὸς ἐριπτοίητος ἀκόντισε Δηριαδῆος·
 ἀλλὰ δόρυ προμάχοιο παρακλιδὸν ἔτρεπεν Ἥρη,
 καὶ Κλυτίῳ κατέουσα καὶ Ἴνδοφόνῳ Διονύσω·
 70 ἔμπης οὐκ ἀφάμαρτε ταχύς πρόμος· ἀλλὰ τορήσας
 θηρὸς ἀμαμακέτιο πελώριον ἀνθρεῶνα,
 ὀρθοπόδην ἐλέφαντα κατέκτανε Δηριαδῆος·
 καὶ μογέων ὀδύνησιν, ὄλην ἐτίναξεν ἀπήνην
 αὐχένι κνατέῳ περιδέξιος ἠλίβατος θῆρ·

75 καὶ γένυν αἰθύσσων σκολιήν, προβλήτα προσώπου,
 αἰμοβαφῇ ζυγίων ἀνεσείρασε δεσμὰ λεπάδων.
 ἀλλὰ πολυκλήϊστον ὑπὸ ζυγὸν ἄορι κίμψας
 αὐχενίων ἀνέκοψεν ὁμόζυγον ὀλκὸν ἱμάντων
 ἠύλοχος ταχυεργός· ἀπ' εὐρυβάτιο δὲ φάτνης
 80 ὑψιφανῆ νέον ἄλλον ἐλὼν ἔξευξε Κελαυνεύς.

Καὶ Κλυτίος θρασὺς ἔσκεν ἀδευκέος ἐλπίδι νίκης·
 Δεξιόχου δὲ φονῆα καλέσσατο θυνιάδι φωνῆ,
 λοίγιον ὑβριστῆρι χέων ἔπος ἀνθρεῶνι·

Στῆθι, κύων, μὴ φεῦγε, Κορύμβασε, καὶ σε διδάξω,
 85 οἷοι ἀκοντιστῆρες ὀπάονές εἰσι Λυαίου.
 ὑμέας εἰς Φρυγίην ληΐσσομαι· ἄστια δ' Ἴνδῶν

v. 66. ἀστρομανῆς Κλ. πυλέων πρ. ed. pr. posterius emend.
 in ed. alt. per Falk.

v. 80. ἐλὼν ed. pr. nostrum habet ed. 2. Sed Falk. volebat
 ἐλῶν. ἐλὼν coniecit etiam Rhodom.

v. 82. θυνιάδι editt.

δηώσει δόρυ τεῦτο· καὶ Ἴνδαφόνον μετὰ νίκην
 Δημιάδην θεράποντα Διωνύσοιο τελέσω·

παρθενική δ' ἀνάεδνος ἐὼν λύσεις κορείην,¹
 90 δεχνημένη Σατύροιο δασυστέρουσι Τριταίους,
 Ἴνδῆ, Μυγδονόιο μαινομένη σχεδὸν Ἑρμου.

Ὡς φαιμένου, κεχόλωτο Κορύμβασος· ὄψιμόθου δὲ
 φθεγγομένου Κλυτίοιο διέθρισεν ἀφθερεῶνα.

καὶ κεφαλή πεπότητο μετάρσιος ἄλματι Μοίρης,
 95 αἰμαλέη ῥαθάμιγγι περιρῥαίνουσα κονίην.

Καὶ τέκνον ὀρχηστῆρα παλινδίνητον ἕασας
 Σειληνοὺς ἐφόβησε Κορύμβασος, ἔξοχος Ἴνδῶν,
 ἔξοχος ἠγορέην μετὰ Μοῦρέα καὶ βασιλῆα.

αἰχμητὴν δὲ Σέβητα βαλὼν ὑπὲρ ἄντυγα μαζοῦ,
 100 γάλκεον ᾗθεεν ἔγχος ἔσω χροός· αἰμαλέου δὲ
 δούρατος ἐλκομένοιο, χυτῆ κατέβαλλε κονίη.

Οἰνομάω δ' ἐπόρουσεν· ὃ μὲν φυγὰς, εἴκελος αὔραις,
 εἰς στρατιὴν Βρομίωιο τεθηπότη χάζετο ταρσῶ·
 καὶ μιν ἰδὼν, ἐδίωκεν ὀπίστερος· ἐν δ' ἄρα τῷτῳ

105 μεσσατίω δορὺ πῆξε· διαῖσσουσα δὲ ῥιπῆ,
 γαστέρος ἀντιτόμοιο παρ' ὀμφαλὸν ἄνθορεν αἰχμῆ.
 αὐτὰρ ὃ φονήεντι πεπαρμένος ἀμφὶ σιδήροσιν,
 προητής ἀρετιδαίχιος ἐπωλίσθησε κονίη·
 τὸν δὲ κατὰ βλεφάρων θανατηφόρος ἔσβεσεν ἀγλῆς.

v. 87. δηώσει editt.

v. 93. Fortasse argutius dixit φθεγγομένου, more suo.

v. 94. ἄλματι μοίρου ed. pr. emend. Falk.

v. 96. ἕασας vulgo, et v. s. Σειληνοὺς.

v. 99. αἰχμητὴν τε Σ. editt.

v. 102. ἴκελος editt.

v. 105. ῥιπῆν editt.

v. 106. ἀρετιτόμοιο editt. Sed respicit praecedens v. 104. ἐν τῷτῳ.

- 110 οὐδὲ μόθων ἀπέληγε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ μαχηταὶ
 τέσσαρες εὐπήληκες ἐνὶ κτείνοντο φονῆι,
 Τυνδάριός τε, Θόων τε, καὶ Ἀντεσίων, καὶ Ὀνίτης.
 καὶ πολὺς ἀριδιάικτος ἔην νέκυς, οὐ χθονὶ πίπτων
 πρηγῆς, οὐ δαπέδω τετανησμένος ὑπτιος ἀνήρ·
- 115 ἀλλὰ θανὼν, ἀτίνακτος ἐπετηρίζετο γαίῃ,
 μαρναμένω προμάχῳ πανομοίους, ὡς δόρυ πάλλων,
 ὡς τανύων θοὰ τόξα, καὶ ὡς βέλος εἰς σκοπὸν ἔλκων.
 καὶ νέκυς ἀλκῆεις, ποθέων μετὰ πότμον Ἐνωῶ,
 νήματα Μοιράων ἐβιήσατο δούρατι κούφῳ,
- 120 εἰκελος αἰχμαῖζοντι πολυσπερέων ἀπὸ τόξων,
 ἐκ κεφαλῆς βελέεσσι πεπαρμένος εἰς πόδας ἄκρους,
 Ἄροος ὄρθον ἄγαλμα· καὶ αἰχμητῆρα θανόντα
 ὄμμασι θυμβυλέοισιν ἐδηήσαντο μαχηταί,
 ἔγχος ἔτι κρατέοντα, καὶ οὐ ρίψαντα βοείην,
- 125 νεκρὸν ἀκοντιστῆρα, καὶ ἄπνοον ἀσπιδιώτην.
 Καὶ τις Ἀθηναῖοιο τυγῶν δασπλῆτι σιδήρῳ,
 δεξιτερὴν ἤμησε, βραχίονος ἄκρον ἀράξας·
 ἣ δὲ κυβιστήσασα φόνου βητάρμοσι παλιῶ,
 ἤρικεν αὐτοδαΐκτος, ὀμήλικι σύμπλοκος ὤμῳ,
- 130 ξανθὰ διαστίζουσα κατὰρῶντα νῶτα κονίης.
 καὶ νῦ κεν, ἀλλομένης τατανὸν δόρυ χειρὸς ἐρύσσας,
 ἔγχεϊ τηλεβόλῳ παλινάγρετον εἶχεν Ἐνωῶ,
 καὶ λαίῃ πολέμιζε δορυσσόος ἀντίτυπος χεῖρ·
 ἀλλὰ μιν ἀντικέλευθος ἀνάραιος ἔφθασεν ἀνήρ,
- 135 καὶ λαίην προθέλυμνον ἀμοιβῆδι τύψε μαχαίρῃ·
 καὶ παλάμη χθονὶ πῖπτεν· ἀκοντίζων δὲ φονῆα

v. 111. ἐνικτείνοντι ed. pr. ἐνὶ κτείνοντι ed. 2. etsi totum emendaverat Falk. provocans ad XXXII. 183.

v. 120. ἴκελος editt.

v. 133. πτολέμιζε vulgo.

αἱμαλέης ἔρῳαιεν ἐκηβύλος ὄλκός ἐέρσης
 πορφυρέαις λιβίδεσσιν· ὑπερ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
 ἄλμασιν ἀδοκύλιστος ἐπάλλετο μαινομένη χεῖρ,
 140 αἵματι φροιτχύεῖσα, καὶ ἄγκύλα δάκτυλα γαίῃ
 ευπαλίμῳ σφήκωσι μέσῳ γαμψόνυχι δεσμῇ,
 οἷα περισφίγγουσα πάλιν τελαμῶνα βοείης.
 καὶ τινα μῦθον ἔειπεν, Ἐρηΐα δάκρυα λείβων·

Ἄλλην εἴρει χεῖρα λιλαίωμα, ὄφρα τελέσσω
 145 τριχθαδίαις παλάμησιν ἐπάξια Τριτογενείης·
 ἔμπης, καὶ μετὰ χεῖρας, ἀνύρσιον ἄνδρα διώξω·
 τοῦτό μοι ἠγορέης ἔτι λείψανον, ὄφρα τις εἴπῃ.
 εὐχος Ἀθηναίων περιδέξιον, ὅτι καὶ αὐτοῖς
 ποσσὶν ἀριστεύουσι, δαΐζομένων παλαμῶν.

150 Ὡς εἰπὼν, προμάχοισιν ἐπέδραμεν, εἴκελος αὖραις,
 ὑσμίνην ἀσιδήρον ἐπετύνων ὀλετήρι.

οἱ δὲ μιν ἀθρήσαντες ἐθάμβεον, ἄλλος ἐπ' ἄλλον,
 καὶ πρόμον ἡμιτέλεστον ἐκυκλώσατο μαχηταὶ
 ἀμφιλαφεῖς· ὃ δὲ μῦθος ἀφειδέϊ δέκτο μαχοῖρη

155 πληγὴν ἄλλοπρόσαλλον ἀμοιβαίωιο σιδήρου
 καὶ μόγις εἰς χθόνα πῆπτεν· ἔην δὲ τις Ἄρεος φίκων,
 ὀψιγόνῳ ναετῆρι φυλασσομέτου Κυνεγείῳ.

Οὐ τότε μῦθος ὄμιλος ἐτέμνετο περὶς ὀδίτης.

v. 139. ἄρμασιν vit. typogr. ed. alt.

v. 141. σφηκ. Nimirum χεῖρ (v. 139.) σφήκωσι δάκτυλα etc.

v. 145. τριχθαδίης vulgo. Acumen, ex inapta nominis Tri-
 togenia derivatione haustum. V. seq. μετὰ χεῖρας est post ma-
 nus amissas.

v. 148. καὶ αὐτοὶ editt.

v. 150. ἴκελος editt.

v. 155. ἀμοιβαίωιο σιδ. ed. alt.

v. 157. φυλασσομένῳ γενετήρῳ editt. Nostrum dedit egregie
 Falk. in curis secundia. A scopo aberrans, φυλασσομένην Μαρα-
 θῶνος conjecerat Cum. „vide παραλλ. Pliutarchi.“ Rhodom.

- ἀλλὰ καὶ ἱππήεσσιν ἔην φόνος· ἔστιγε δ' ἄλλος,
 160 ἄλλω πότμον ἄγων· ἔλατῆρ δ' ἔλατῆρα κηχῆσας,
 ἧ προτέρω φεύγοντα μετάφρενα δουρὶ δαΐζων,
 ἧ σχεδὸν ἀντιδύοντα κατὰ στέροιο τυχῆσας,
 ἱππόθεν ἀριδιδαίκτον ἀπεστυφέλιξε κονίη.
 καὶ τις ὑπὲρ λαπάρην βεβολημένος ἵππος δίστιψ'
 165 εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἠνιοχῆα,
 οἶος ἀερισπότητος ἀλήμονι σύνδρομος αἴρη
 Πήγασος ὠκυπειθῆς ἀπεσεΐσατο Βελλεροφόντην·
 ἄλλος ἐριπτοίητος, ὀλισθηρῶν ἀπὸ νῶτων
 ὄρθιος ἱππεΐης διὰ γαστέρος εἰς χθόνα πίπτων,
 170 κύμβαχος ἐστήρικτο παρήγορος· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
 κροῦτα βαλὼν ἐκύλισσε, λιπῶν πόδας εἰς ῥάχιν ἵππου.

- Καὶ βριαροὶ Κύκλωπες ἐκυκλώσαντο μαχητάς,
 Ζηνὸς ἀοσητῆρος· ὀμιχλήεντι δὲ λαῶ
 Ἄργίλιπος σελάγιζε, φεραυγέα θαλὸν ἀείρων·
 175 καὶ χθονίῳ κεκόρυστο πυριγλώχινι κεραννώ,
 μαρνάμενος θαΐδεσσι· καὶ ἔτρεμον αἴθορες Ἴτιοί,
 οὐρανίῳ παρῆστῆρι τεθηπότες ἀντίτυπον πῦρ.
 καὶ πυρόεις πρόμος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήθοις
 γηγενέος σπινθῆρες ἐτοξεύοντο κεραννοῦ.
 180 καὶ μελίαις νίκησε, καὶ ἄσπετα φάσγανα Κύκλωψ,
 σείων θερμὰ βέλεμνα καὶ αἰθαλόεσσαν ἄκωκῆν,

v. 166. f. ἀλήμονα σύνδρομον.

v. 170. κύμβαχος ἴστ. παρήγορος ed. pr. Prius emend. Falk, sed novo vitio κύμβαχος excusum in ed. 2.

v. 174. θαλλὸν ἀείρων editt. cf. 182. α.

v. 176. μαρνάμενος editt.

v. 179. ἐτοξεύοντο καρήνον editt. emend. Cun. ut tota loci oeconomia postulabat.

v. 181. θερμὰ λέπαθνα editt. sine sensu. βέλεμνα dedit Cun. Recte θερμὰ λέπαθνα habes XXIX. 204.

δαλὸν ἔχων ἄτε τόξα· καὶ ἄσπετον ἄλλον ἐπ' ἄλλω
Ἴνδὸν οἰστευτῆρι κατέφλεγεν ἀνέρα πυρσῶ.

[οὐχ ἓνα Σαλμωνῆα νόθων ἤλεγξε κεραυνῶν·

185 οὐχ ἓνα μῦνον ἔπεφνε θεημίχον· οὐ μία μούνη
Ἐνάδην στενάχιζε, μαραινομένου Καπανῆος.]

Καὶ Στερόπης κεκόρυστο, σέλας μιμηλὸν ἐλίτσων,
αἰθεραίας στεροπῆσι φέρων ἀντίκυπον αἴγλην,
σβεστὸν ἔχων ἀμάρυγμα, τόπερ τέκεν Ἑσπερίη φλόξ,
190 σπέρμα πυρὸς Σικελοῖο καὶ αἰθροπος ἑσχαρεῶνος.
καὶ νεφέλη σκέπας εἶχεν ὁμοῖον· ἐνδόμυχον δὲ
κρύπτε, καὶ ἄψ ἀνέφηνε σέλας διδυμάωνι παλμοῖ,
φέγγεος οὐρανόιο φέρων τύπον· ἄστεροπὴ γὰρ
ἐρχομένη φεύγουσαν ἔχει παλινάγρετον αἴγλην.

195 Καὶ Βροῦτης πολέμιζε, μέλος κελαιδεῖον ἀράσσων,
βρονταίοις πατάγοισι χέων ἀντίκυπον Ἠχώ·
καὶ ξείνη θαθάμιγγι χαμαιγενέος νιφετοῖο
πονητὸν προχέων μυτιώριον αἰθριον ὕδωρ,
μιμηλαῖς λιβάδεσσι νόθος πέλεν ἀννέφελος Ζεὺς.
200 βροντῆς δ' ἰσοτύπου τεχνήμονι δοῦπον ἐάσας,

v. 184. — 186. Hi tres versus videntur aliunde desumpti similitudinis causa adscripti fuisse, ad illustranda fictitia fulmina. Scaligero locus videbatur mutilus. Caeterum v. 184. ἀνέγνω Σαλμωνῆα· νόθῳ δ' ἤλ. κεραυνῶ ed. pr. habet; e quibus prius emend. Falk.

v. 187. στεροπῆς editt. usitato errore. Corregerat jam Rhodom.

v. 188. ἀντίκυπον αἴγλην ed. pr. contra metrum; ἀντίκυπον ed. alt. e conject. Falk.

v. 192. ἀνέφηνε editt.

v. 194. ἐρχομένην φεύγουσαν editt. quod vix ferendum.

v. 195. πολέμιζε editt.

v. 197. ξείνη θαθάμιγγα μαιγενέος ed. pr. ξείνην θαθάμιγγα σσηγενέος ed. alt. e conj. Falk. βταιγενέος volebat Scalig. Illud concurrens γιγα locum corrumpit. Simile quid accidit 276.

v. 200. ἐάσας vulgo.

εἰς φόνον ἀντιβίων Σικελῶ κεκόρυστο σιδήρωι
 καὶ δονέων ζαισιτήρα μετάρσιον ὑπόθεν ὤμων
 δυσμενέων ἤρασσε καρήατα πυκνὰ σιδήρωι·
 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην ζοφεράς στίχας, οἵαπερ αἰεὶ
 205 Αἰτναίω πατάγω σφυρήλατον ἄκμονα τύπτων.

Καὶ σκοπιῆς πρηῶνα ταυνοκρήτιδος ἀράξας,
 ἔγχει πετροῦντι κατέτρεχε Δηριαδῆος·
 καὶ παλάμη περίμετρον ἀφειδέι πέτρον ἰάλλων
 ἄντα κορυσσομένοιο μελαρῆίνου βασιλῆος,
 210 στήθεα λαγνήετα χαραδραίη βάλεν αἰχμῆ.
 αὐτὰρ ὁ, τοσσατίω μεθύσας, μυλοειδέι πέτρον,
 στέρονον ὄλον βεβάρητο· φόνον δ' ἤμυεν Ἰδίασπης
 παιδὸς εὐὺ βληθέντος. ὁ δὲ θρασὺς, ἔλκει κίμωνων,
 ἀκαμάτων δόρου θοῦρον ἑὼν ἀπτεσίσατο χειρῶν,

215 χάλκεον, εἰκοσίπηχυν· πέδω δ' ἔρριψε βοεῖην
 αἰδομένας παλάμησι· καὶ ἀδρανὲς ἄσθμα τιταίνων,
 μαρμαρέη γλώχην τετυμμένος ἀντυγα μαζοῦ,
 ἠερόθεν προκίρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πῆσσε δίφρου,
 ὡς ἐλάτη περίμετρος ὑπέρλοφος, ἥ τε πεσοῦσα
 220 ἄσπετον εὐρείης περιδέδρομε κόλπον ἀρούρης.
 ἀμφὶ δέ μιν διασπλήτες ἐς ἄρματα κούφισαν Ἴνδοί,
 δειδιότες Κύκλώπα δυσειδέι, μὴ τιτι ῥιπῆ
 ὑψιτενῆ πάλιν ἄλλων ἔλων πρηῶνα κολώνης,
 τρηγαλέω βασιλῆα κατακτείνεις βελέμνω,

v. 203. πικρὰ σιδήρω editt.

v. 205. αἰτναίω ed. pr. emend. Falk.

v. 207. ἔγχει πωτήεντι editt. cf. v. antec.

v. 213. θρασὺς in βραδὺς mutare volebat Falk. in curis secundis; sine necessitate.

v. 221. ἀμφὶ ferri quidem poterit; sunt Ἴνδοι ἀμφὶ εὐόντες; sed verborum positio talis est, ut ῥίμφο verum putem.

v. 223. κολώνην editt. Correxerit Rhodoin.

225 μῆκος ἔχων ἰσόματρον ἀρσιλόφου Πολυφήμου.
καὶ βλοσυροῦ προμάχοιο μέσῳ σελάγιζε μετώπῳ
μαρμαρυγῇ τροχέεσσα μόνογλήνοιο προσώπου·
καὶ βλοσυροῦ Κύκλωπος ὑποπτήσσοντες ὀπωπῆν,
θαμβάλειν δεδόνηντο φόβῳ κυαύχορες Ἴνδοί,
230 οὐρανόθεν, δοκέοντες, Ὀλυμπίης ὅτι Σελήνη,
Γηγενέος Κύκλωπος ἐναντέλλουσα προσώπῳ,
πλησιφαῆς ἤστραπτε, προασπίζουσα Λυαίου.

Zeus δὲ πατήρ Κύκλωπος ἰδὼν μίμημα κυδοιμοῦ
ὑψιγενῆς ἐγέλασεν, ὅτι χθονίων νεφελῶν
235 δεγνυμένη ξένον ὄμβρον ἀπειρήτου διὰ κόλπου,
εἴφετο μὲν τότε γαῖα· χυτὴν δ' οὐκ εἶχεν ἐέρσην,
ἄβρογα νῶτα φέρον γυμνούμενα δίψιος ἀήρ.

Καὶ Τράγιος κεκόρυστο· κασιγνήτῳ δ' ἅμα βαίνων,
ἠλιβάτῳ παλάμῃ δονέων σάκος, ἴσον ἐρίπνη,
240 ὑψιγενῆς ἐλάτην περιμήκετον εἶχεν Ἐλαιρεύς,
ἔγχρῃ δεινδρήεντι καρῖατα δῆϊα τέμνων.

Εὐρύαλος κεκόρυστο· διατμήξας δὲ κυδοιμόν,
ἐκ πεδίου φεύγοντα πολὺν στρατὸν ἄχρι θαλάσσης,
κόλπον ἐς ἰχθυόεντα περικλείων στίχας Ἴνδῶν,
245 δυσμετέας νίκησεν ἀκοντοφόρου διὰ πόντου
ὄρθιον εἰκοσίπηχυν δι' ὕδατος ἄορ ἐλίσσων·
καὶ δολιχῶ βουπλήγι ταμῶν ἀλιγείτονα πέτρην,

v. 234. χθονίων νεφελ. editt. Mectum Falk. in curis secc.

v. 236. χυτῶν vulgo.

v. 238. τράγιος editt. cf. XIV. 60. Sterile nomen, unde Nonnus nihil extudit; ne quid excidisse putes. Cf. v. 305.

v. 242. κυδοιμοῦ editt. quod sic verum esse non poterat.

v. 246. Nimiūm videtur ἄορ εἰκοσίπηχυν. an ἔγχος?

ῥῖψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἀτυμβεύτοιο δὲ πολλοὶ
 διχθαδῆς ἐνόησαν ἀλιβρέκτου λίνα Μοίρης,
 250 Ἄρει κυματόεντι, καὶ ὄκρυνεντι βελέμνῃ.

Τοῖς ἅμα σύγγονος ἄλλος ἀριστευών, Ἀλμῆδης,
 ἠλιβάτοις μελέεσσι πέλωρ βακχεύειο Κύκλωψ,
 καὶ δῆριος ἐφόβησε· φυλασσομένου δὲ προσοίπου
 κυκλάδος ὀμφαλόεντα προῖσχανε γῶτα βοείης.

255 καὶ μιν ἰδὼν Φλόγιος, κταμένων τιμήροος Ἴνδῶν,
 τόξον ἐὼν κύκλωσε, καὶ ἠνεμόεν βέλος ἄκων,
 μεσσοφανῆ πτερόεντι βαλεῖν ἠμέλλε βελέμνῃ·
 ἀλλὰ τιτυσκομένοιο μαθῶν ἀντώπιον ὄρηϊν,
 δόχημος ἐσσυμένοιο βολὴν ἀλέεινεν οἰστοῦ

260 Κύκλωψ ὑψικάρητος· ὃ δὲ περηῶνα τινάσσων,
 ῥῖπτε κατὰ Φλογίου κραναὸν βέλος· αὐτὰρ ὃ φεύγων,
 ὄφρασι βουκεράοιο παρίστατο Δηριάδης,
 καὶ μόγις ἠερόφοιτον ἀλεύατο μάρμαρον αἰχμῆν,
 κεῖθε μένων· κοτέων δὲ περὶ Φλογίωιο φυγόντος,

265 λοίγιον ἀνδρῶνα διαπτύξας, Ἀλμῆδης
 δῶδεκα φῶτας ἐπεφνε μῆς μυκῆματι φωνῆς,
 λυσσαλέης προχέων ὄλεσθήορα βόμβον ἰωῆς.

Κυκλώπων δ' ἀλαλητὸς ἐπεσμαράγησεν Ὀλύμπῳ,
 γλάσσοις σμερδαλέησι, καὶ ὄρησιτῆρες Ἐννοῦς,

v. 250. ὄκρυνεντι editt. Post hunc versum leguntur vulgo sex versus, a me post versum 271. positi. Certissimum enim est, Prynnei (v. 273.) res huc non pertinere. Poëta enim primum ordine agit de Cyclopibus inde a. v. 172. usque ad y. 268. Cycloporum nomina vide XIV. 59. s. Transit deinde ad Corybantēs v. 269. quorum in numero et Prynneus est, vid. XIII. 143. ss.

v. 252. βελέεσσι editt.

v. 255. An φυλασσομένου legendum?

270 Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπειρατόωντο κυδοιμῶ·

Δαμνεὺς μὲν πολέμιζεν, ἀνάρσια φύλα διώκων,
ἐν πεδίοι δ' ἀλαλητός· ὄρινομένησι δὲ Βάκχαις
Πρυμνεὺς εὐθις ἦλθεν, ἄτε πρυμναῖος ἀήτης,
ῥυόμενος πλωτῆρα, συνηππεύοντα θυέλλαις·

275 καὶ στρατιῇ πολυευκτος ἐπήλυθεν, οἷος ἰκάνει
νηυσὶ τινασσομένησι γαληναῖος Πολυδεύκης,
εὐνήσας βαρὺ κῦμα θυελλοτόκοιο θαλάσσης.

Ποσσι δ' ἐλαφροτέροισι διεπτοίγηε μαχητῆς
᾽Ωκύθοος· πολέας δὲ κατέκτανεν ὀξεί πότιμον,
280 τὸν μὲν ἐνὶ σταδίῃ δαμάσας δορὶ, τὸν δὲ βελέμνῃ
τηλεφανῆς, ἑτέρον δὲ ταμῶν δασπλήτη μαχαίρῃ·
ἄλλον ἔτι προθέοντα, πεφυγμένον εἰκελον αἴφραις,
λυσσῆεις ἐκίχησε, ποδήγημα γούνατα πάλλων,
εἰς ὄρομον Ἰφίκλῳ πανομοῖος, ὅς τις, ἐπείγων
285 ταρσὺ ποδῶν, ἀβάτιοιο κατέγραφεν ἄκρα γαλήνης·
καὶ σταχύων ἐφύπερθε μετάρσιον εἶχε πορείην,
ἀνδρῆικον στρατὸν ἄκρον ἀκαμπέα ποσσὶν ὀδαίων.

v. 271. *πολέμιζεν* edit.

v. 272. Hic etiam quinque sequentes versus legebantur antea post versum 250. ut ibi dictum. Ad Corybantes pertinere, demonstratum; ubi commodius inseri potuerint, equidem non vidi. Sed mutilus est v. 272. et videntur post ἀλαλητός duo saltem hemistichia deesse, etsi non probabile est, sterile Damnei nomen largam poetæ cauendi materiem suppeditasse. Vid. ad v. 238. Caeterum Cant. v. 272. male tentabat: ὄρινομένης Ἰοβάκχαις, cum ed. pr. haberet ὄρινομένην δὲ Βάκχαις. Notum dedit Falkenb.

v. 275. *στρατιῇ πολ.* edit.

v. 276. *νηοὶ νασσομένησι* edit. pr. emend. Falk.

v. 287. *στατὸν ἄκρον* edit. Sic ἀκαμπέα adverbialiter sumendum fuisset, quod mihi non placebat. Quatuor versus 284. — 287. sine mutatione affert Rittersh. ad Oppian. Cyueg. I. 251. Damneum cum Iphiclo comparari narrans.

Ἰνκόςθορος πέλες τρώες ἀέλλοπος· ἐν δὲ κνυδομοῖς
 εἰλιπόδην ἔστησε Μίμας εὐρυθμον· Ἐνωά,
 290 καὶ στρατὸν ἐπτοίησε, χοροίτηπον ἄορ ἐλίσσων,
 σκαρθμὸν ἔχων ἀγέλαστον ἐνόπλιον ἴδμονι ταρσῶι,
 οἶον ὅτε Κρονίοισιν ὑπ' οὔρασι δοῦπον ἐγείρων,
 Πυρρῶιχος Ἰδαίοισι σάκος ξιφέςσιν ἠρίσσαν,
 ψευδομένης ἀλάλαξε μέλος μενεδήϊον Ἰχκοῦς,
 295 Ζηνὸς ὑποκλέπτων παλιναυξέος ἔγκρουφον ἤβην·
 τοῖον ἔχων μιμηλὸν ἐνόπλιον ἄλμα χρυσεῖς,
 χαλκοχίτων ἐλέλιξε Μίμας ἀνεμώδεα λόγχην·
 τέμνων δ' ἐχθρὰ κάρηνα, σιδήρεα λήϊα χύρμησ,
 Ἰνδοφόνους πελέκεσσι καὶ ἀμφιπλήγι μαχαίρη,
 300 δυσμετέων ἐτίταινε θαλύσια μάρτυρα Βάκχω,
 ἀντὶ Θνηπέλης βοείης καὶ ἐθήμενος οἴνου
 λοιβὴν αἱματόεσσαν ἐπισπένδων Διονύσῳ·
 Ὀξυφανῆς δ' Ἰδαῖος ἐδύσατο κῶμον ἐννοῦς,
 δορηστήρ πολέμοιο, πολύτροπον ἴγνος ἐλίσσων,
 305 ἄσχετος Ἰνδοφόνοιο μόθου δεδονημένος οὔστρω·
 Καὶ ζοφερὴν στίχα πᾶσαν ἀνεπτοίησε Μελισσεύς,
 θάρσος ἔχων ἀδόνητον· ἐπωνυμίην δὲ φυλάσσαν,
 φρικτὰ κορυσσομένης μιμήσατο κέντρα μελίσσης·
 καὶ βαλίου Κουρῆτος ἀκοντιστήρα τιταίνων

v. 304. πτολέμοιο editt.

v. 305. Si brevis suspecta est, vide ad v. 238.

v. 307. ἀδίνητον editt. metro corrupto. Emendaverat jam Rhodom.

v. 309. Rursus tres versus, 309. usque 311. male post versum 323. leguntur, rebus Melissei pessime divulsis, cujusmodi exemplum nullum in toto hoc loco. Praeterea vv. 324. et 330. postulare videntur, ut Acmonis, qui v. 315. cum Ocythoo fuisse dicitur, mentio sine omni interruptione ante v. 324. ita legatur, ut edidimus. Vid. Commentar.

310 μάραρον, ἀντιπόροιο Μελισσέος ἤμβροτε Μοῦσεν,
ἤμβροτεν· οὐ γὰρ εἶκε λίθῳ Κορυβαντίας ὀλέσσαι.

Καὶ ποδὸς ἀστειθέος κυκλούμενος ἴδμονι ταρσῶ,
σύνδρομος Ὀκυθῶν κορυθαίολος ἦεν Ἄκμων·
μάρατο δ' ἀστυφέλικτος ἄτε σφυρήλατος ἄκμων,
315 ἀσπίδα κουφίζων Κορυβαντίδα, τῆς ἐνὶ μέσῳ
πολλάκις ὕπνον ἴαυεν ἐν οὖρεσι νηπίαχος Ζεὺς.
καὶ Διὸς οἶκος ἔην ὀλίγον σπέος, ἔνθα ἔ κείνη
αἰξ ἱερῆ γλαγόεντι νόθῳ μακίσσατο μαζῶ,
ἔεινον ἀναβλύζουσα σοφὸν γάλας, εὖτε βοεῖη
320 κλεψιτόκοις πατάγοισι σακίεπαλον ἔβρουμεν Ἠχώ,
τυπτομένη μέσα νῶτα κυβιστητῆρι σιδῆρῳ.
ὦν χάριν ἀσκήσαα λίθον ψευδήμονα, ῥεῖη
ἀντίδοτον Κρονίδαο Κρόνου παρέθηκε τραπέζῃ.
Ξυνήν δ', εἰς ἐν ἰόντες, ἑμόζυγον εἶχον Ἐννώ

v. 311. εἶκε μόθῳ Κορ. editt. λίθῳ reposuit Falk. in conjectaneis.

v. 314. σφυρήλατος Ἄκμων male excusum in ed. 2.

v. 315. Κορυβαντίδα, ἧς ἐνὶ μ. editt. Rhodom. emendationem, quam dedimus, suppeditavit Herm. Orph. p. 752.

v. 317. ἔνθα ἐκείνη editt. emendat. a Rhod. ibid. et a Cant.

v. 321. De tribus versibus, vulgo post hunc lectis, vid. ad v. 309. Versus 322. 323. post v. 321. ponendos monuit Rhodomannus.

v. 324. εἶχον editt. Verba ξυνήν Ἐννώ hoc versu, et κτύπον ἀμφοτέρων v. ult. ad Acmonem, Ocythoo junctum, referenda videri, jam ad v. 309. indicavi. Sed melius sane se totus hic locus haberet, si de conjunctis inter se Cyclopiibus et Corybantibus omnibus accipi possent. Fortasse igitur hic alia adhuc luxatio aut lacuna subest, quod eo credibilius, quo magis nunc Deriadis mentio v. 326. offendit, quem diu (cf. 221. s.) curru aufugisse putabamus. Suntne f. post versum 270. collocandi, ubi Deriadis currus paulo propior?

325 Ἄρεος ὄρχηστῆρες ἀτερπέος· ἀμφὶ δὲ δίφρῳ
 Δηριάδην στεφανηδὸν ἐμιτρούσαντο βοείαις,
 τεύχεα πεπλήγοντες· ἐν εὐρύθμῳ δὲ κυδοιμῷ
 πύργον ἐκυκλώσαντο φρεσσακίεσσι χορείαις.
 ἤχη δ' ἠερόφοιτος ἀνέδραμεν εἰς Διὸς αὐλὰς,
 330 καὶ κτύπον ἀμφοτέρων ἐπεδαίδιον εὐποδες Ἰβραι.

v. 328. πύργον nescio an sapum sit. Propter v. 325. ex-
 spectes δίφρον.

ΝΟΝΝΟΤ ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΚΘ.

*Εἰκοστῷ δ' ἐνάτῳ πολέμῳ ἀποχάζεται Ἄρης,
οἷά περ εἰς γάμον ἄλλον ἐπειγομένης Κυθρείης.*

NONNOT
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ
ΚΘ.

"Ἡρη δ', ὡς ἐνόησε δαίζομένον στίχας Ἴνδῶν,
θύσμαχον ἔμβαλε θάρσος ἀγήγορι Δηριαδῆι.
καὶ πλέον οἰστρον ἔρωτος ἐδέξατο δηϊότητος
φοικτὸς ἄναξ· προμάχοις δὲ χέων λυσσαῖδα φωνήν,
5 κτανέην στοιχηδὸν ὄλην περιδέδρομε χάριην,
λαὸν ὄλον φεύγοντα παλίσσουτον εἰς μόθον ἔλκων,
ἄλλον ἐνηεῖη μετανύμενος, ἄλλον ἀπειλῆ.
καὶ θρασὺς ἐπλετο μᾶλλον· ὀμηγερέες δὲ καὶ αὐτοί,
κεκλωμένου βασιλῆος, ἐπὶ κλόνον ἔρθεον Ἴνδοί.
10 καὶ Σατύρων στίχα πᾶσαν ἐκηβόλος ἔσχισε Μοῦρῆεύς,
πῆ μὲν ἐπ' ἀντιβίοισιν ὀπισθοτόνων ἀπὸ τόξων
πέμπων ἠερόφοιτον ἐπασσυτέρων νέφος ἰῶν·
πῆ δὲ παλιπδίνητον ἐὼν δόρυ θοῦρον ἐλίσσων,
Σιληνῶν κερδέεσσαν ἀνεπτοίησε γενέθλην.
15 Εὐχαίτης δ' Ὑμέναιος ἐμίσητο, φάσγανα σείων,

v. 6. παλίσσουτον ed. pr. emend. Falk.

v. 8. ὀμηγ. τε καὶ edit. pr.

v. 11. πῆ editt.

v. 12. νέφος Ἴνδῶν editt.

v. 13. πῆ editt.

v. 14. Σιληνῶν editt.

Θεσσαλικῆς ἀκίχης ὑπὲρ ῥάχιν ἤμενος ἵππου,
Ἴνδους κυανέους ῥοδοειδέϊ χειρὶ δαΐζων·

ἀγλαΐη δ' ἤστραπτεν· ἴδοις δέ μιν εἰς μέσον Ἴνδῶν
φωςφόρον αἰγλήεντα δυσειδέϊ σύνδρομον ὄρσην.

20 καὶ δήμους ἐφόβησεν· ἐπεὶ νῦ οἱ εἵνεκα μορφῆς
μαρτυμένῳ Διόνυσος ἐπέπνεεν ἐνθεον ἀλκήν.

Τὸν μὲν ἰδὼν Ἰόβακχος ἀριστεύοντα κυδοιμῷ,
τέρπετο, καὶ συνάεθλον εἴης οὐκ ἤθελε χάρις
ἁστεροπὴν Κρονίωτος, ὅσον μελίην Ἰμναίου.

25 εἰ ποτε πῶλον ἔλαυνεν, ἀπόσσυτον εἰς μόθον Ἴνδῶν,
δαιδαλέων Διόνυσος ἐμάστιεν αὐχένα θηρῶν,
ἵππῳ δ' ἄρμα πέλαζε, παρ' ἠβητῆρι θαμίζων,
κοῦρον ἔχων, ἄτε Φοῖβος Ἀτύμνιον· ἴστατο δ' αἰεὶ
ἀγχιφανῆς· ἐρόεις δὲ καὶ ἄλκιμος εἶν ἐνὶ θεσμῷ

30 ἠΐθερ μνείαν φανήμεναι· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
καὶ νεφῶν ἔψαυε, συναιχμαζῶν Ἰμναίου.
Ἐν δὲ ἐμοῦνον ὄρινεν, ὅτι χθονίης ἀπὸ φύτλης
υἱὸς ἔην Φλεγύδαο, καὶ οὐ Κρονίδαο τοκῆος.
καὶ οἱ αἰεὶ παρέμιμνε, πατήρ ἄτε, παῖδα φυλάσσων,

35 δειμαίνων, ἵνα μὴ τις ἐκηβόλος, ἰὼν ἰάλλων,
κοῦρον οἴστεύσειεν· ἐπερχομένων δὲ βοδάων,
δεξιτερὴν ἐτίτανε, προασπίζων Ἰμναίου.
καὶ οἱ ἀριστεύοντι τύσην ἐφθέγγετο φωνήν·

Πέμπε βέλος, φίλα κοῦρε, καὶ οὐκέτι μαινέται Ἄρης·

40 κάλλει Βάκχον ἔβαλλες, οἴστευτῆρα Γιγάντων,

v. 20. δηῖους editt.

v. 22. ἀριστεύοντα ed. pr. emend. Falk.

v. 29. εἶν ἐνὶ θεσμῷ editt.

v. 31. καὶ νεφ. ἔψαυε, *felicissimus sibi videbatur*; sic respicit antecedens v. 25. *τέρπετο*. Sed vereor, ne dederit καὶ μελίων, sc. Hymenaei, ἔψαυε. Ita praecedens ἴστατο δ' αἰεὶ ἀγχιφανῆς v. 28. s. eleganter augeretur.

βάλλε τσοῖς βελέεσσι καὶ ἄφρονι Δηριάδῃ,
 δυσμενέων βασιλῆα θεημάχον, ὄφρα τις εἶπη·
 ἀμφοτέρων ἐτύχησε, βασὼν Ἰμέναιος οἶστῳ,
 εἰς χροῖα Δηριάδου καὶ εἰς κραδίην Διονύσου.

45 Ὡς φαιμένου Βρομίωιο, πολὺ πλέον ἤψατο χάρις
 ἡμερόεις Ἰμέναιος ἐπηβόλος, ὃ ἔπι χαλῶν
 οἰστρήεις Διόνυσος ἐδύσατο μάλλον ἐνῷ,
 καὶ ζοφερὴν προθέλυτον ὄλην ἐφόβησε γενέθλην.
 καὶ τις ἰδὼν Διόνυσον, ἄφειδέϊ λαίλαπι χάρις
 50 Ἰνδῶων ἀκόρητον οἶστειτήρα καρήνων,
 τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλοκτεάνῳ Μελανῆϊ·

Τοξότα, πῆ σέο τόξα καὶ ἠνεμόεστες οἶστοί;
 ἡμέας ἀβροχίτωνες οἶστεύουσι γυναῖκες.
 ἀλλὰ βέλος προῖαλλε μιννθαδίῳ Διονύσῳ·

55 μὴ σε παραπλάγξαιεν Ὀλύμπιον οὔνομα φήμις·
 μὴ τρομέοις ποτὲ Βάκχον, ὃς ἐκ χθονίοιο τοκῆος
 ἀκύμορον λάχεν αἶμα· Διὸς δ' ἐψεύσατο φύτλην.
 δεῦρο βέλος προῖαλλε, καὶ εἰς σκοπὸν αἶ κε τυχήσῃς,
 δέχνησαι ἄσπετα δῶρα βαθυπλοῦτου βασιλῆος,
 60 αἶ κεν ἴδη Διόνυσον, ἀγήνορα παῖδα Θουάτης,
 κυρκαίης ἐπιβάντα, τεῷ δμηθέντι βελέμῳ,
 ἐν δὲ βέλος λύσειεν ὄλον μόθον. ἀμφοτέροις δέ,
 ὕδατι χεῖρας ἕειρε, καὶ εὐχεο μητέρι γαίῃ·
 ῥέξειεν δ' ἀμφοτέροισι Θνηπολίας μετὰ νίκην,
 65 ἀψεύστοις στομάτεσσιν ὑπόσχεο· καὶ παρὰ βομῶν
 ταυροφυῆς ἐχέτω κεραελκία ταῦρον Ἰδαόπης·
 γαῖα δὲ κυανὴ μελανόχροον ἄρα δεχέσθω.

v. 50. Ἰνδῶων editt.

v. 52. πῆ vulgo.

v. 55: fama, qua Olympius dicitur.

v. 66. κεραελκία editt.

Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν οἴστοβόλον Μελανῆα,
 ἄνδρα νοοπλανέων κτεάνων δεδονημένον οἴστρου.
 70 αὐτὰρ ὃ σιγαλέος γυμνώσατο πῶμα φαρέτρης,
 ἰὸν ἐλὼν προβλήτα, καὶ εἴρυσεν ἠθάδα νευρήν,
 τόξον ὀπισθοτόνῳ παλάμης κυκλούμενον ὀλκῆ·
 ἀκρότατον δὲ σίδηρον ἐρειαίμενος περὶ τόξῳ,
 φόινια νεῦρα βόεια πελάσσατο γείτοσι μαζῶν.
 75 καὶ βέλος ἰθυκέλευθον ἀπεπλάγχθη Διονύσου,
 Ζηνὸς ἐρητύσαντος· ἔυστεφάνου δ' Ἰμεναίδου
 αἰμοβαφῆς πτερόεντι χαράσασθαι μηρὸς οἴστῳ.

Οὐδὲ λάθειν Διόνυσον ἐπ' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
 ἰπιτάμενος ροιζηδὸν, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρη·
 80 ἀλλὰ διςσυσμένῳ βολὴν θήλυγεν οἴστοῦ,
 καὶ φονίην ἀλίωσεν ἐκηβολίην Μελανῆος·
 καὶ Πιπρὴ γλωχίνας ἀπηκόντιζε βελέμενου,
 σύγγονος, ἰμείροντι χαρίζομένη Διονύσῳ·
 καὶ βέλος ἔτρεπε τόσσον ἀπὸ χροῦς, ὡς ὅτε μήτις
 85 παιδὸς ἔτι κνώσποντος ἀλήμονα μυῖαν ἐλάσσει,
 ἤρῆμα φάρκος ἄκρον ἐπαιθύσσουσα προςώπῳ.

Καὶ χροῦς ἄγχιον ἔλκος ἐρενθομένου διὰ μηροῦ
 ἀγχιφανῆς Ἰμεναίου· ἐδείκνυε γείτοσι Βάκχῳ,

v. 72. παλάμη editt.

v. 74. Fortasse post hunc versum aliquid deest, id, quod Homerus in loco, quem expressit Nonnus, tribus versibus dixit Π. δ. 124. ss.

v. 78. ἀπ' ἠέρος vulgo.

v. 79. ἀφειδέϊ suspectum; sed cf. v. 97. An ἀειδέϊ?

v. 81. ἀλίωσεν tentabat Scalig. abusus, ut videtur, loco Π. π. 737. Quidni dicatur Bacchus Melaneum coecum reddidisse circa artem sagittandi?

v. 82. γλωχ. ἀπηκ. inepte dixit Nonnus pro: avertit cuspidem. ἄμμεν Hom. habet in loco hic expresso.

v. 88. ἀγχιφανῆς editt. cf. 29. 170.

δάκρυ χέων ξερατεινὸν ὑπ' ἑφρύσιν, ὄφρα νόση
 90 δεξιτερὴν ἐπίκουρον ἀλεξικάκου Διονύσου,
 ἰητροῦ χατέων ζωορκέος· αὐτὰρ ὁ λευκῆς
 χειρὸς ἔχων Ἰμνέναιον ἔης ἐπέβησεν ἀπήνης·
 καὶ μιν ἄγων ἀπάνευθε πολυφλοίσβοιο κύδοιμοῦ
 πωθρὸν ἐπὶ σκίοεντι πᾶσθ' ἀπὸ γείτοσι φηγῶ
 95 θῆκε καρηβαρέοντα· καὶ ὡς Ἰάκινθον Ἀπὸλλων
 ἔστειλεν, ἀνδροφόνῳ βεβλημένον ὄξει δίσκῳ,
 μεφόμενος Ζεφύρου ζηλήμονος ἄσθμα Φυέλλης·
 οὔτω καὶ Διώνυσος ἀνέσπασε πολλάκι χυίτην,
 ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐπιπλασίαις Ἰμνενάου·
 100 καὶ χροὸς ἐκτός· ἰδὼν πάγωνας διστοῦ,
 ἀσπασίον λάχε θάρσος· ἀφ' αἰμαλέσιο δὲ μηροῦ,
 λευκὸν ἐρευνθόμενον δεδυμόχροον ἔλκος ἀφίεσσαν,
 φειδομέναις παλάμησιν ἀνείρουσεν ἕκρον οὗτου.
 δάκρυα δ' ἠβητῆρος ὀδυρομένοιο δοκεύσαν,
 105 ἀμφοτέροις κεχάλατο, καὶ Ἄρει καὶ Μελαγχῆϊ.
 καὶ γλυκεροῦς ἰδρωῖτας ὑποσμήξας Ἰμνενάου,
 μεμφομένοις στομάτισσιν ὑποκρυφίην χέει φανήν·
 Ἄμπειλον ἔκτανε ταῦρος, Ἄρης Ἰμνενάου ἔλεσσε.
 αἶθε δὲ πάντας ἔπεφνε, ὅσους ἐκόρυσσα μαχητάς,
 110 καλλείφας ἕνα μῶνον ἀνούτατον· ἐν πολέμοις γὰρ
 ποῖον ἄχος κλονέει με, δαΐζομένοιο Καβαίρου;

v. 92. ἀπέβησεν ἀπ. editt. sine sensu.

v. 99. ἀκλαύτουσιν editt. Nostrum alibi frequentat:

v. 102. ἐρευνθόμενον editt. delete Noumī acūmine. ἐρευνθόμενον male Wakef. Sylv. T. IV. p. 66. Cf. v. 154.

v. 108. Tanquam nomen propr. Ταῦρος in ed. alt. excusum.

v. 110. πτόλέμοις editt.

v. 111. κλονέει Scalig. volebat, quod non necessarium videtur. Variat poeta constructionem diversis modis. Idem Scalig. male post hunc versum collocabat v. 116. refutatus a Cun.

- ἀτειλή Σατύρου πότι ποῦ, πότι Βάκχον ὀρίθη;
 Σιληνὸς πεσέτω σταφυληκόμος· ἔσμος ἀλίσθαι
 Βασσαρίδων, καὶ μῦνον ἀπήμονα παῖδα τοῆσω.
- 115 ἰλήκοι Κλυτότοξος. Ἄρισταίωιο πεσόντος,
 ποῖον ἐμοὶ ποτε πένθος, εὐρύθαδάμειγος ὀπάρης·
 κρείσσονα κικλήσκοντος ἔης ᾄδινα μελίσσης;
 οὐ τάχα μοι πέπρωτο, φυγεῖν ποτὲ παιδὸς ἀνίην,
 ὅτι πάλικ τάχα τοῦτον ὀλωλότα παῖδα γοήσω.
- 120 τίς βαρὺς ἀμφοτέροις φθόνος ἔχραεν; εἰ δέμεις εἰπέων,
 Ἥρη δεσπομένη ζηλήμονι Βάκχον ὀπωπή,
 καὶ νέον ἀμητῆρα μελαρῶνω γενέθλης,
 ἧθδὲρ φθονέουσα καὶ ἰμείροσσι Λυαίω,
 ᾄπλισε θοῦρον Ἄρηα, βαλεῖν Ἑμναίων ἔστω,
- 125 Ἰνδῶην μεθέποντι νόθην ἄγνωστον ὀπωπήν,
 ὄφρα νόον δυσέρωτος ἀνιήσει Λυαίου.
 ἀλλὰ βέλος-τανύων, ἧ φοίνια τόξα τιταίνων,
 ψευδαλέα Μελαρῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα τελέσσω
 πομπὴν ἰμαρῶντος ὀφειλομένην Ἑμναίου.
- 130 αἶ κε θάνης, Ἑμναίε, λιπὼν ἀτέλεστον ἐγνώ,
 χάζομαι ἐν πολέμοιο, καὶ οὐκέτι θύρσεν ἀείρω.
 δυσμενέας σύμπαντας ἐγὼ ζῶοντας ἔάσω,
 ἀμήσας ἅνα φῶτα, τὸν Μελαρῆα φονῆα.

v. 115. Σιληνὸς editt.

v. 115. ss. distinctionem pravam, quae Scaligero fraudi fuerat, emendavit Cun. Sed operae pretium non est, enotanda ubique fere prava editt. distinctione chartam perdere. Sensus loci neminem fugere potest, qui Aristaeum Apollinis filium esse meminerit. Illud ἰλήκοι est averruncandi formula, propter durum vel audax, quod sequitur, verbum posita: *Verzeih mir Gott die Sünde*. Cf. 135.

v. 125. Ἰνδῶην editt.

v. 132. ἐσύμπαντας ἔ. ζ. ὀλέσω editt. posterius emend. Falk. in curis secc. male tamen ἔάσω scribens.

- οὐ κτάνε Δηριάδης σε, καὶ εἰ κοτέει Διονύσῳ.
 135 ἰλήκοις, Κυθήρεια. μετὰ θρασὺν νιέα Μύρρη
 μείλιχον ἄλλον Ἄδωνιν ἀμείλιχος ἤλασεν Ἄρης,
 ἤλασε, καὶ ῥοδέου χροὸς ἤψατο, καὶ διὰ μηροῦ
 ἄρι πάλιν κελάρυζεν ἐπὶ χθονὶ λύθρος ἑρώτων·
 ἀλλὰ τεῶ ποθέοντι χαρίζομένη Διονύσῳ,
 140 πέμπτε μοι ἐνθάδε Φοῖβον, ἀδελφεὸν, ἴδιονα τέχνης
 λυσιπύου, καὶ κοῦρον ἀκέσσειται. ἴσχεο, φωνή·
 Φοῖβον ἔα κατ' Ὀλυμπον ἀκηδέα, μὴ μιν ὀρίνω,
 ἔλκεος ἡμερόεντος ἀγαμνήσας Ἐκινίδου.
 πέμπτε μοι, ἦν ἐθέλης, Παιήονα· κείνος ἐκέσθω·
 145 ἄμμορός ἐστι πόθων, ἀλλότριός ἐστιν ἑρώτων.
 ὠτειλῆς τύπον ἄλλον ἐρέδρακον· ἐν πολέμοις γὰρ
 ἄλλος ἀνήκενεῶνα τυπεὶς φοινίσσεται αἰχμῇ·
 ἄρι δ' ἄλλος ἔχει παλάμης πόνον· ὅς δὲ βελέμενῳ
 εἰς λαπάτην· ἔτερος δὲ δι' οὐατος· ἐν κραδίῳ δὲ
 150 λoίγιον ἔλκος ἔχοντι· συγούτηθην Ἐμεναίω.
 Εἶπε· καὶ ἐπιτοίητο παρακλιδὸν ὄμματι λοῖξῳ
 ὠτειλῆν χαρίεντος ὀπιπεύων Ἐμεναίον.
 μηρῶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα φιλεῖον ἄνθος ἐλίξας,
 λευκὸν ἐρευσθόμενον, διδυμῆχροον ἔλκος ἀφράσσω,
 155 κοῦρον ἀνεζώγησεν εἰς παίηονι κισσῶ,

v. 135. ἰλήκοι. Κυθήρεια editt. quod per se quidem bonum esset, cf. v. 115. sed quia v. 139. verbis τεῶ χαρίζομένη oratio ad Venerem dirigitur, recte hic ἰλήκοις restituit Cun. megana lacunam, quam ante v. 139. esse opinabatur Scaliger, vitioso ἰλήκοι deceptus.

v. 141. ἴσχεο φωνῇ editt. Male. Cf. I. 135.

v. 142. Accuratus debuisset dicere Φοῖβον εἰώ, — μὴ μιν ὀρίνω, vel ἔα — μὴ μιν ὀρίνης. Sed potuit hoc negligentius a poeta concipi, aut post ἀκηδέα ita distingui, ut verba μὴ μιν ὀρίνω cum seqq. novam sententiam faciant.

v. 154. ἐρευσθόμενον editt. Cf. v. 102.

οἶνον ἀλεξητῆρα περιδῶναιων Ῥμεναίῳ.
 ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς ταχυεργός, ἐπειγόμενον γάλα πήξας,
 χιονέης κυκῶν ἀπαμείρεται ὑγρὸν ἕρσης,
 ὄφρα μιν ἐντύνει πεπηγμένον αἰπόλος ἀνήρ
 160 κυκλώσας κατάρουσι, τύπῳ τροχοειδέϊ ταρσῶν.
 ὡς ἔ γε φοίνιον ἔλκος ἀέσσατο Φοιβῶδι τέγγη.
 καὶ νέος ἄρτεμέων παλινάχρετον εἶχεν ἐνυῶ,
 χαιρὸς ἀεσσαπόνοιο Διονύσειο τυχέσας.
 καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἐκηβόλον εἰς σκοπὸν ἔλκων,
 165 τόξα πάλιν κύκλωσε· τιτυσκόμενος δὲ βελέμνω
 ἀντίδοτον πόρην ἔλκος ὀιστοβόλω Μελανῆϊ.

Καὶ θρασὺς ἔσσυτο κοῦρος· ἐφροσόμενος δὲ Λυαίῳ
 αἰεὶ φῶτας ἔβαλλε, καὶ οὐκέτι λείπετο Βάκχου.
 ὡς δ' ὅτε τις σκῆδεις τύπος ἀνέρος, ἄπνοος ἔρπων,
 170 ἀγγιφανῆς, ἀτάρακτος, ὁμόδρομος ἀνδρὸς ὀδεύει,
 καὶ οἱ αἰεὶ σπεύδοντι συνέσπεται· ἴσταμένου δὲ
 ἴσταται· ἐξομένου δὲ παρέξεται· ἐν δὲ τραπέζῃ
 μιμηλαῖς παλάμησι συνέμπορος εἰλαπινάξει·
 ὡς ὄγε κοῦρος ἔμιμνεν ὁμόδρομος οἶνοπι Βάκχῳ.

v. 157. *Etsi apertissima est Homeri imitatio, Pl. s. 902. quae Falkenburgium non fugit, Nonnus tamen omnia pessime aut novavit aut obscuravit.*

v. 158. Hic versus in editt. legitur inferius post versum 160. sine omni nexu. Hic saltem cohaeret, et qui non dubitavit dicere ὀπὸς ταχύεργος, potuit etiam κυκῶν ἀπαμείρεται eidem nomini jungere. „F. παχύεργος.“ Herpi.

v. 160. τροχοειδέϊ ταρσῶν editt. τροχοειδέϊ τυροῦ corrigebat Cun. Sed si casei mentio necessaria, maluisssem. κατάρουσι τύπῳ τροχοειδέϊ τυρόν. Quod dedi, interpretor sic: *versans et formans coagulatum in corbicularis secundum earundem formam orbicularem*, ut igitur τάλανος et ταρσός idem hic denotet.

v. 170. ἀγγιφ. ἀχάρακτος editt. quod mihi hic certe alienum videtur.

v. 172. Fort. ἐξομένου δὲ παρέξεται, variata constructione.

175 οὐδὲ μάχης Διόνυσος ἐλώφειεν· ἀλλὰ τορήσας,
 μεσοπαγῇ κούφιζε πεπαρμένον ἀνέρα θύρω,
 ὄφθιον ὑψιπότητον· ἐν ἡερίῃ δὲ κελεύθω,
 Ἴνδὸν ἐλαφρίζων, ζηλήμονε δαίκνυσεν ἼΗρη.

Καὶ τελέων τρισσῆσιν ἐπωνυμίησιν ἐνωῶ,
 180 θεῖος Ἀρισταῖος, δεδαημένος Ἄρεος Ἀγρεύς,
 ὡς Νόμιος πολέμιζε, καλαύροπα χερσὶ κινύσσων,
 τυμφίος Ἄυτονόης ἐκατηβόλος· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 τόξον ἔχων κλυτόδοξον ἐὼν μιμεῖτο τοκῆα,
 θάρσος ἔχων ὑπέροπλον οἰστοβόλοιο τεκούσης,
 185 Κυρήνης προτέρης Ἰψηίδος· αἰνομανῆ δὲ
 δέσμιον ἐζώγησεν ἀνάρσιον ἄτρομος Ἀγρεύς,
 ἀγρεύσας ἄτε θῆρα· καὶ ἀντιβίων ὀλετῆρα,
 ἠθάδι χειρὶ τίταινε βαρὺν λίθον, οἷον ἐρείσας,
 πιαλέης ἔθλιψε χυτὰς ὠδῖνας ἐλαίης·

190 δυσμενέας δ' ἐφόβησεν ἀγήνορας ἠθάδι ῥόμβω,
 σείων χαλκὸν ἐκείνον, ὃν ἐν παλάμησι κινύσσων,
 φοιταλέης ἐφόβησε μαμηνότα κέντρα μελίσσης.

Θρηκίης δὲ Σάμοιο πυρῖσθενέες πολιῆται,
 Λημνιάδος δύο παῖδες ἐβακχεύοντο Καβειροῦς·
 195 Ἡφαίστου δὲ τοκῆος ἐρευθομένου πυρὸς ἀτμῶ,

v. 179. τρισσῆσιν ἐπωνυμίησιν, ut Diodor. Sic. IV. c. 81. τρεῖς ὀνομασίας — καλεῖν γὰρ αὐτὸν Νόμιον, Ἀρισταῖον, Ἀγρέα. Sed Nonnus parum apte locutus est.

v. 187. ἀντιβίων ἐλατῆρα editt. ἀκοντιστῆρα dixit sic, non ἱλατῆρα, quod propter antecedens ἄτε θῆρα pessimum.

v. 190. ἀγήνορας editt.

v. 192. Cum paulo ante v. 190. habuisset ἐφόβησε, potuisset hic ἐσόβησε; et f. sic scripsit.

v. 194. „Καβείρης. Vide Strab. lib. 3.“ Rhodom.

v. 195. ἐρευγομένου editt. neque melius scriptum affert Heins. Aristarch. p. 25. Sed si ἐρευγομένου verum, legendum saltem ἀτμόν, quemadmodum alibi locutus est.

- συγγενέας σπινθήρας ἀνηκόντιζον ὀπωπαί.
 τοῖσι μὲν ἐξ ἀδάμαντος ἔην ὄχος· ἀμφὶ δὲ πῶλοι,
 χαλκείη κροτέοντες ἀρασσομένην κόνιν ὀπλή,
 καρχαλέον χρομετισμὸν ἀνήρουγον ἀνδρεῶνας,
 200 οὓς γενέτης Ἴφαιστος ἀμιμήτω κάμε τέχνη,
 πυρσὸν ἀπειλητήρα διαπνεύοντας ὀδόντων,
 οἷα καὶ Αἰήτη, βριαροῖ σημάτορι Κόλχων,
 χαλκοπόδων μόρφωσσε συνωρίδα δίζυγα ταύρων,
 τεύχων θερμὰ λέπιδνα καὶ ἔμπυρον ἰστοβοῆα.
 205 Εὐρυμέδων μὲν ἔλαυνε· πυριβλήτω δὲ χαλινῶ
 ἔμπυρον ἠνώχαιε σιδηροπόδων γένυν ἵππων·
 χειρὶ δὲ Αἰήμιον ἔγχος, ὕπερ κάμε πάτριος ἄκμων,
 δεξιτερῇ κούφιζεν· ἐπ' εὐφρέεσσι δὲ μηροῦς
 φάσγανον ἠώρησε σελασφόρον· εἰ δέ τις ἀνήρ,
 210 ἀκροτάτοις ὀνύχεσσι λίθον τινὰ βαιὸν ἀείρας,
 θηγαλέης ἤρασσε πυρίδρομα νῶτα μαχαίρης,
 αὐτόματοι σπινθήρες ὀϊστεύοντο σιδήρου.
 Ἄλκων δ' αἰθαλόετι συνήρμισι χεῖρα βελέμνω,
 πατρῴης Ἐκάτης Διασώδεα πυρσὸν ἐλίσσω.

v. 198. χαλκείην κρ. editt.

v. 204. ἔμπυρον ἴετο βοίην ed. pr. emend. Falk.

vv. 205. et 206. vulgo leguntur post versum 212. transponendos suasit Scaliger, cui hic male obloquitur Cunaeus, ut tota loci oeconomia demonstrat.

v. 208. κούφιζον et v. seq. ἠώρητο volebat Cunaeus, ut de duobus Cabiris verba intelligi possent, spreto Scaligeri transpositione v. 205. s. Caeterum v. 209. ἠώρησε habent editt.

v. 210. λίθον τινὰ ξαίνειν editt. emend. Falk. in conject. et Rhodom. in Herm. Orphicc. p. 762.

v. 213. ἔλκων δ' αἰθαλ. editt. Alcon Eurymedontis frater, alter Cabirorum. Nihil lepidius versionibus Lubini et Boiteti, hic et in seqq. verss. et verò ubique.

v. 214. πατρῴης Ἐ. Διασώδεα editt.

- 215 Καὶ φάλαρον σείοντες ἀερσιλόφου τρυφαλείης,
 Δικταῖοι Κορύβαντες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῶ,
 εἰς μόθον οἰστρηθέντες· ἀμιλλητῆρι δὲ χαλκῶ
 φάσγατα τυπτομένῃσιν ἐπέκτυπε γυμνά βοαίαις,
 σκαρθμοῖς ἀντιτύποισι· φερεσσακέος δὲ χοραίη
 220 ἦνθ' ἄνδρ' ἐμμήσαντο ποδῶν ἐλικώδει παλμῶ,
 Ἄρει βακχευθέντες· ὕρεσσαύλων δὲ νομήων
 Ἰνδῶν δεδάϊκτο γονῆ Κουρητι σιδήρῳ·
 καὶ τις ἀνὴρ προκάρηνος ἐπωλίσθησε κονίη,
 εἰσαίων μύκημα βαρυγδούποιο βοείης.
- 225 Καὶ τις ἀερτάζουσα φιλάνθεμον ἔγχος ἐνουῶς,
 Βασσαρίς ἠκόντιζεν· ἀβακχεύτου δὲ γενέθλης
 ἄρενα πολλὰ κάρηνα δαΐζετο θήλει θυρῶν.
 καὶ λασίη παλάμη σκοπιῆν λοφόεσσαν ἀείρων,
 οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμῶν, ἐκορύσσετο Αἰνεύς,
 230 πέμπων ὀκρούεσσαν ἐπ' ἀντιβίωσιν ἀκακίην.
 Βάκχη δ' ἀμφαλάλαξε· καὶ ἀυπελόεντες οἰστοὶ
 κισσοφόρων παλάμησιν ἐδινεύοντο γυναικῶν.
 ἔνθα μέλος πλέξασα καὶ Ἄρει καὶ Διονύσῳ,
 Εὐπετάλη κεκόφυστο· φιλοσταφύλῳ δὲ πετήλῳ
 235 κέντορα κισσὸν ἐπεμπεν ἄλοιητῆρα σιδήρου,
 Ἰνδῶν δρυόεντι γονῆν ὀλέκουσα κορύμβῳ.
 καὶ δήμιον κλονέουσα νέφος ῥηξήνορι θυρῶν,
 Τερψιχόρη φιλόβοτρυς ἐπεσκίρτησε κυδοιμόν,
 κύμβαλα δινεύουσα, βαρύβρομα δίλυνι χαλκῶ.

v. 215. φάλαριν ed. pr. Φάλαριν adeo ed. alt.

v. 216. ἐπεστρατόωντο editt.

v. 228. σκοπιῆν dixit, cum σκόπελον deheret.

v. 229. ἐκορύσσετο editt.

v. 230. ὀκρούεσσαν editt.

v. 236. Ἰνδῶν et v. s. δηῶν editt.

v. 238. Usus postulasset κυδοιμῶ.

- 240 οὐ τόσον Ἡρακλῆς Στυμφηλίδας ἤλασε βόμβω,
 χαλκὸν ἔχων βαρύδουπον, ὅσον στρατὸν ἤλασεν Ἴνδῶν
 Τερψιχόρη, κτυπέουσα χοροῦ πολυμήϊον ἠχῶ.
 καὶ Τρυγίη βαρύγουνος ἐλείπετο νόσφιν ὀμίλου
 ὑστατίη, καὶ ἔπηξε φόβω πόδας· οὐδέ τις αὐτῇ
- 245 Σειληνῶν παρέμιμνε· λίπον δὲ μιν αὐτόθι μούνην
 ταρβαλέην, χατέουσαν ἀρηγόνος· ἀκροπότῃ δὲ
 χεῖρας ὄρξε Μάρων· Μάρων δ' ἀπέειπε γεραίῃν,
 ὅτι χοροὺς ἀνέκοπτε φιλακρήτων Κορυβάντων
 καὶ Σατύρων· αἰεὶ δὲ θεοῖς ἤρᾳτο, δαμῆναι
- 250 γηραλέην ἀνόνητον ὑπ' ἔγχρῃ Δηριαδῆος.
 καὶ Καλύκη πολέμιζε, παρισταμένη Διονύσῳ
 οἰστρομανῆς· τρομερῆς δὲ μέθης ἐλελίξειτο παλμῶ
 Οἰνώη προθέουσα· βαρνομένη δὲ κυδοιμῶ
 γούνατα μὲν μαγέεσκε· φιλακρήτοιο δὲ νύμφης
- 255 οἰδαλέου σμήριγγες ἐδινεύοντο καρῆνου.
 Καὶ στόνος ἦν βαρύδουπος· ὁμοζήλω δὲ κυδοιμῶ
 Ἄστραῖς Σταφύλην, Καλύκην δ' ἐδίωκε Κελαυνεύς·
 Σειληνῶν δὲ φάλαγγα δορυσσόος ἤλασε Μοῦρᾶς,

v. 240. Στυμφαλλίδας ed. pr. Στυμφαλίδας ed. alt. ex emend. Falk.

v. 245. Σιληνῶν vulgo.

v. 249. ἤρᾳτο editt. Correxerat jam Rhodom.

v. 250. ἐπ' ἔγχρῃ editt.

v. 251. πολέμιζε editt.

v. 252. τρομερῆ malim.

v. 253. Οἰώνη editt. Aut nostrum nomen verum, aut Οἰνόνη.

v. 255. οἰδαλέοι σμηρ. editt.

v. 257. Ἄστραῖος Σταφύλην· Καλύκην editt. Sed Ἄστραῖος stat a Bacchi partibus, cf. v. 260. XIV. 99. Praesto fuisset ex Indis et Ἀγραῖος; erat tamen, cur eum nollem. Καλύκην jam Rhodom.

v. 258. Σιληνῶν vulgo.

θεινομένην βουπλήν· μὴ δ' ἐλατῆρος ὀμοκλή
 260 Ἀστραῖος δεδόνητο, Μάρων φύγεν, ὠκλάσε Αἰγυῖς,
 Σειληνοῦ τρία τέκνα δασύτροχος, ὃς δίχα λέκτρων
 ἄσπορος αὐτολόχευτος ἀνέδραμε μητρὸς ἄρουρης.
 ἱμερτήν δὲ Δόρυκλος ἀνεπιτίθησε Λυκάστην.

* * * * *

Τῆσι θεὸς χάρισμα· νεουτήτων δὲ γυναικῶν
 265 ἔλασε φάρμακα πάσσαν· ἐνναλίω δὲ σιδήρῳ
 τειρομένην ποδὸς ἄκρον, ἀνάμπυκα ῥύσατο * *
 κλήματος ἀμπελόεντι περισφιγξας πόδα δεσμῶ·
 Εὐπετάλης δ' ἰχώρα νεόσσυτον ἔσβεσεν οἶνω,
 καὶ Σταφύλης χυτὸν αἶμα κατεπρήνυσεν αἰοιδῆ·
 270 Μυρτοῦς δ' οὐταμένην παλάμην ἴησατο μύρτω,
 καὶ Καβύρην ἐσάωσεν, ἀνειρῦσας βέλος ὤμου,
 ἔλαει φωνήεντι περιβραίνων πόμα ληνοῦ·
 Νύσης δ' ἄλγος ἔπαυσε νεουτήτιο προσώπου,
 χρίσας ἔνθα καὶ ἔνθα παρηΐδα λευκάδι γύφω·

v. 259. ὀλετῆρος ὀμοκλή edit. sed fugat tantum.

v. 261. Σειληνοῦ et μοχ δια λέκτρων edit. posterius emend. Falk. in conject.

v. 263. Δόρυκλος idem fort. ut supra XXVI. 97. vocabatur Δάνυκλος. Post hunc versum plura videntur deesse, quia mox plurium Baecharum vulnera sanantur, et oratio praeter expectationem hic abruptur.

v. 266. ῥύσατο edit. pr. omisso ultimo vocabulo; ῥύσατο κοῦ-
 ρην ed. alt. ex emend. Falk. Nomen propr. requiritur. Κλειδίη
 λυαίθηρα est XXI. 77. et in Κλειδίη et κλήμα ludere potuit,
 ut v. 270.

v. 270. μυρτοῦς δ' οὐτ. ed. pr. emend. Falk.

v. 271. καὶ Καβύρην δ' ἐσάωσεν ἀνειρῦσας edit. F. Καλύκην.
 Deinde post hunc versum sequitur vulgo versus 273. postposito
 versu 272. errore aperto.

v. 273. ἔλκος ἔθραυσε edit. emendav. Falk. in curis secundis.
 Sic etiam Rhodom,

275 ὄμμασι δ' ἀκλαύτοισιν ἐπεστενάχιζε Λυκίασθι. —

Ἄλλ' ὅτε Βασσαρίδων ὀδύνας προηύνετο τέχνη

θυρομανῆς Διόνυσος, ἐμάρνατο μείζονα χάρη.

καὶ τις ἀμερσινόιο κατάσχετος ἄλματι λύσσης

Βασσαρὶς Ἴνδον ἄρηα μετέστιχε, θυιάς Ἐννοί,

280 ἀμφὶ σέ, Λύδης δαῖμον· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ Βάκχης

ἀφλεγέος σελάγριζε κατ' αὐχένος αὐτόματον πῦρ.

Καὶ βριαρῶν προμάχων ἐτερόζυγον ἐσμὸν ἐγείρων,

αὐλὸς ἐπεσμαράγγησεν ἀγέστρατον ἄρεος ἤχῳ·

καὶ διδύμαις παλάμησι φιλοσμαράγων Κορυβάντων

285 ἄντυγες ἀμφιπλήγης ἀνεκρούοντο βοσίης·

κύμβαλα δὲ κροτάλιζε· μεταλλάξασα δὲ μολπήν,

Πανιάς ἤδυμέλεια μόθους ἐμελίετο σύριγξ.

ἀντιβίων δὲ φάλαγγες ἐπέβρεμον· ἀμφιλαφεῖς δὲ

ἠερόθεν πτερόεντες ἀνερρόιζισαν ὄϊστοί·

290 λίγξε βίος, βόμβησε λίθος, μυκήσατο σάλπιγξ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον, ὅπη πεφορημένος ὀλκῶ

λευκὰν ὕδωρ μεθύοντι ῥόφῳ φοίνιξεν Ἰθάσπης,

δὴ τότε Βάκχος αὔσας βαρυσμαράγων ἀπὸ λαίμων,

ὀππόσον ἐννεάχιλος ἐπέβρεμεν ἐσμός ἐνουῦς

295 φρικτὸν ὀμογλώσσων στομάτων θρόον· ἀσταθές δὲ

ξανθὸν ἀλυσκάζοντες ἐπὶ ῥόον ὠκλασαν Ἴνδοί,

ἄλλοι δ' ἐν πεδίῳ· στρατιῇ δ' ἐμερόετο Βάκχον,

δυρμενίας κτείνουσα καὶ ἐν δαπέδῳ καὶ Ἰθάσπῃ,

v. 275. ἀκλαύτοισιν editt. Fortasse et post hunc versum aliquid excidit.

v. 280. δαῖμον· ἐϋπλοκάμοιο volebat Falk. in conjectura Male.

v. 291. ὅπη editt.

v. 294. ἐννεάχιλον ed. pr. emend. Falk.

v. 296. ἐπίρροον ὠκλασαν ed. pr. emend. Falk. production Nonno non ignota.

δίψη καρφαλέη κεκαφηότας, ὅπποτε γαίης
 300 ἤως μέσσον ἀνέσχε, καὶ ἔτρεμε θερμὸς ὀδίτης
 αἰδοπος Ἡελίοιο μεσημβρίζουσαν ἰμάσθλην.

Καὶ θεὸς ἀμπελόεις προκαλίζετο κοῖρανον Ἰνδῶν,
 μῦθον ἀπειλητῆρα χέων λυσσῶδει λαίμῳ·

Τίς φόβος; εἰ ποταμοῖο φέρεε γένος ὄρχαμος Ἰνδῶν,
 305 οὐρανόθεν λάχον αἶμα· χειρότερος δὲ Λυαίου
 Δηριάδης ὑπέροπλος, ὅσον Διὸς ἐστὶν Ἰθάσσης.
 ἦν δ' ἐθέλω, νεφέων σχεδὸν ἴσταμαι· ἦν δ' ἐθέλήσω
 ἴζεται ἰθυκέλευθον ἐμὸν βέλος ἄχρι Σελήνης.
 εἰ δὲ μέγα φρονέεις, μεθέπων κεραελκία μορφήν,

310 εἰ δύνασαι, προμάχιζε βοοκραίρω Διονύσω.

Ὡς φαιμένου, βρυχηθὸν ἐμυκήσαντο μαχηταί·
 ἄλλω δ' ἄλλος ἔριζε, συναγμάζων Διονύσω.

αἰγίοις δὲ πόδεσιν ἐμάρατο μειλίγος Πάν·

ὄξυ δὲ τοξευτῆρος ὄλον κενεῶνα χαράξας,

315 θηγαλέη Μελαγῆος ἀνέσχισε γαστέρα χηλῆ,

ποινήν ἔλκος ἔχοντος ἀπαιτίζων Ἰμεναίου,

ὄφρα πυρισφρήμισιον ἐλαφρίσειεν ἀνίην

ὄμμασιν ἰκλαύτοισιν ὀδυρομένου Διονύσου.

Λυσσῆεις δ' Ἰόβακχος ἐπέδραμε δηϊότητι.

320 καὶ νεφέων ἔψαυσε, καὶ ἤψατο χερσὶν Ὀλύμπου·

ἄλλοτε μηκύνων ταναὸν δέμας, αἰθέρι γείτων,

καὶ χθονὶ ταρσὸν ἔπηξε, καὶ ἤερα τύπτε καρῆνω.

v. 299. καρφαλέη editt.

v. 304. s. φέρεε γένος; ὄρχαμος Ἰνδῶν οὐρανόθεν λάχεν αἶμα.
 editt. prava et lectione et distinctione. Erigit se Bacchus, in-
 stituta inter suum ipsius et Deriadis genus comparatione.

v. 309. κεραελκία μ. editt.

v. 317. ἐλαφρίσειεν editt.

v. 319 λυσσῆεις διόβακχος editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 321. ἄλλοτε semel positum vid. XXXII. 107. si lectio sana.

v. 322. Fort. τέψε καρ.

Τοῖσι δὲ μαρναμένοιισιν ἐπήλυθεν ἔσπερος ἀστὴρ,
λύων Ἰνδοφόνοιο Θεμελία δηϊοτήτος.

325 Ἄρει δ' ὑπνώοντι παρίστατο νεύματι Ῥεῖης,
φάσματα ποικίλλουσα, δολοπλόκος ὄψις ὀνείρου,
τοῖον ἔπος βοῶσα, νόθη σκιοειδέϊ μορφῇ·

Ἄρες, Ἄρες, σὺ μὲν εὔδεις, δυσίμερος, μούνος ἰαύων
χαλκοχίτων· Παφίην δὲ τὸ δεύτερον ὑπόθι λέκτρων·

330 ὑμετέρην Ἥφαιστος ἔχει προτέρην Ἀφροδίτην·
ἐκ δὲ δόμων ἐδίωκε Χάριν, ζηλήμονα νύμφην.
ἀρχαίην δὲ δάμναρτα παλίνδρομον εἰς γάμον ἔλκων,
αὐτὸς Ἔρωσ τόξενεν, ἀναινομένην Ἀφροδίτην,
Ἥφαιστον γενετῆρι φέρων χάριν. ἀλλὰ καὶ αὐτῇ

335 Ζῆνα μέγαν παρέπεισε πόθων ἀδίδακτος Ἀθήνη,
παρθενικὴ δολόμητις, ὅπως Ἥφαιστον ἀλύξῃ,
μνησαμένη νόθα λέκτρα πεδοτρεφείων Ἰμεναίων,
μὴ προτέρου μετὰ πότμον Ἐρεχθεὸς ἄρσενι μαζῶν
ἄλλον ἀεξήσειε νεώτερον υἱὸν ἀρούρης.

340 ἔγρευο, καὶ Θρήϊσσαν ἰὼν ἐπὶ πέζαν ἐρίπνης,
δέρκεο σὴν Κυθήρειαν ἐθήμενος ἔνδοθι Λήμνου,
δέρκεο, πῶς προπύλαια Πάφου, καὶ ἐδέθλια Κύπρου
ἄνθεσιν ἔστειφάνωσεν ἀμόστολος ἔσμος Ἐρώτων,
Βυβλιάδων δ' ἐπάκουε μελιζομένην Ἀφροδίτην,

345 καὶ νεαρὴν φιλότητα παλιγιόστων ὑμεναίων.
Ἄρες, ἔνοσφίσθης σέο Κύπριδος· ἀνδροφόνον γὰρ
ὁ βραδὺς ὤκνῃ Ἄρηα παρέδραμε. μέλπε καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστον πυρόεντι συναπτομένην Ἀφροδίτην.

v. 330. Fortasse paulo aptius scripsit per appositionem προτέ-
ρην φιλότητα. cf. mox v. 345.

v. 337. παιδοτρεφείων ed. pr. emend. Falk.

v. 342. προπύλαια ed. alt.

v. 344. βιβλιάδων ed. pr. emend. Falk.

Σικελίης δ' ἐπίβηθι· παρισταμένους δὲ καμίνο
 350 λίσσεό μοι Κύκλωπας· ἀριστοπόνοιο δὲ καὶ αὐτοὶ
 ἴδμονες Ἡφαίστιο, σοφῶν ζηλήμονες ἔργων,
 σοὶ δόλον ἐντύνουσι, καὶ ἀρχαίῳ σέο δεσμῶ
 ὀπλότερον τελέσουσιν ὁμοῖον, ὄφρα καὶ αὐτός,
 ἀμφοτέρους δολήσιν ἀλυπτοπέδησι πιέζων,
 355 δήσης φῶρα γάμοιο τεῶ πονητόρι δεσμῶ,
 εἰλιπόδην Ἡφαιστον ἐπισφίγξας Ἀφροδίτη·
 καὶ σὲ θεοὶ ναετῆρες ἐπαινῆσουσιν Ὀλύμπου,
 δέσμιον ἀγρεύσαντα τῶν συλήτορα λέκτρων.
 ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο δολοπλόκος· ἔγρεο, νύμφης
 360 ἀρπαμένης ἀλέγξει. τί σοὶ κακὰ Δηριαδῆος;
 σιγῇ, ἐφ' ἡμείων, Φαέθων μὴ μῦθον ἀκούσῃ.
 Ὡς φασμένη, πεπόνητο, καὶ αὐτίκα κῶμα τινάξας,
 πρῶϊόν ἀριγέρακτον ὀπιπεύων φάος Ἡοῦς,
 θερμὸς Ἄρης ἀνέπαλτο, Φόβον καὶ Δεῖμον ἐγείρας,
 365 ζεῦξαι φοῖνιον ἄρμα ταχύδρομον· οἱ δὲ τοκῆι
 σπερχομένῳ πείθοντο. καὶ ἀγκυλόδοιτι χαλινοῖ
 Δεῖμος ἐρπιτοίητος, ἐπισφίγξας γένυν ἵππου,
 δέσμιον αὐχένα δοῦλον ἐπεσφίγκασε λεπιδῶν·
 ζεύγλην δ' ἀμφὶς ἔδησεν· Ἄρης δ' ἐπεβήσατο δίφρου·
 370 καὶ Φόβος ἠνιόχευεν, ὄχον πατρῶον ἐλαύνων,

v. 349. Fort. *gravius est παριστάμενος.*

v. 350. καὶ αὐτοῦ editt.

v. 352. ἐντύνουσι editt. propter sequens *τελέσουσι minus apte.*

v. 356. Ἀφροδίτην ed. pr. emend. Falk.

v. 357. θεοὶ ἐπαινῆσουσιν ed. pr. relicta lacuna; μὲν πάντες
 supplementum in ed. alt. e conject. Falk. qui tamen et ipse ξύμ-
 παντες proposuit. Sed θεοὶ ναετῆρες ἐπαιν. tentabat Cant.

v. 362. πῶμα τινάξας editt. emend. Scalig. et Rhodom.

v. 364. ἀγείρας ed. pr. Mecum Falk.

v. 370. πατρῶον editt.

εἰς Πάφον ἐκ Λιβάνου πεφορημένος, ἐκ δὲ Κυθήρων
 ἄστατον ἔτραπεν ἄρμα Κρασιτίδος εἰς χθόνα Κύπρου.
 πολλάκι, πολλάκι Λῆμνον ἐδέκετο, καὶ πλεόν ἄλλων
 ζηλήμων σκοπίαζε πυρίπνοον ἐσχαρεῶνα,

375 Κύπριν ἀνιχνεύων τροχαλῶ ζηλήμονι ταρσῶ,
 εἴ μιν ἐσαυθήσειε παρ' Ἑφραίστοιο καμίνοισ,
 ὡς πάρος, ἰσταμένην, καὶ ἐδεΐδτε, μὴ οἱ ὀπωπῆν
 καπνὸς ἀμαλδύνει μελαινομένης Ἀφροδίτης.
 ἔδραμε καὶ μετὰ Λῆμνον ἐς οὐρανόν, ὄφρα σιδήρω

380 τυμφιδίην μακάρεσσιν ἀναστήσειεν ἐννώ,
 καὶ Διῖ, καὶ Φαέθοντι, καὶ Ἑφραίστῳ, καὶ Ἀθήνῃ.

v. 371. ἔκτε Κυθ. editt,

v. 578. κάλλος ἀμαλδ. per errorem, ut videtur, dedit Herm.
 Orph. p. 801. cum locum, aliud agens, afferret.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Δ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ μετὰ νεότερον οἶκον ἀνάγκης
Τέταρον Ἐρρυμέδων δευδαίμενον Ἰίδι πέμπει.

N O N N O T
Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν
Λ

Ως ὁ μὲν ἐπτάζωνον ἐς οὐρανὸν ἔδραμεν Ἄρης,
 ζήλημων, βαρύνητις. ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
 θαρσύνεις Διόνυσος ἐπέχραεν αἴθοπι λαῶ,
 πῆ μὲν ἐνὶ πρώτοισι θεῶν ἐνοσίχθονι παλαμῶ,
 5 πῆ δὲ μέσος προμάχοισιν ἀκοντισιῆρι δὲ θύρῳ
 κινάνης ἤμησε θαλύσια θεϊοτήτος,
 καὶ Σατύρους θάρσυνεν ἐς Ἄρεα Δηριάδῃος.
 δυσμενέος δὲ φάλαγγος ἐμμένετο φῦλα δαΐζων,
 ὡς ἴδε Βάκχος Ἄρηι, λελοπότη φύλοπιν Ἰνδῶν
 10 ἄλλω δ' ἄλλος ἔριξε. κορυμβοφόρου δὲ κυδοιμοῦ
 δεξιτερὸν στόμα λάβρον ἐπιτρέψας Διονύσω,
 λαὸν Ἀρισταῖος κέρας ἔτραχε θεϊοτήτος.

Καὶ Βρομίου θεράποντας ὀπιπεύων ἔτι Μοῦσῶν
 μαρτυμένους πετάλοισι καὶ ἀνθεμόεντι βελέμῳ,
 15 ἄφρονι Δηριάδῃ πολυθαμβέῃ ῥήξατο φωνήν:

v. 4. s. πῆ ed. pr.

v. 10. ἄλλος αἶξε edit. Nostrum in Cod. Utenhovii legi, Canterus scripserat Falkenburgio, qui in eo erat, ut αἶξε reponeret.

v. 12. Suspectum ἔτραχε. „F. ἔτραψε.“ Rhodom.

- 65 Ἀήμιον Εὐρυμέδων γενέτην ἐκαλέσατο φωνῇ·
 ὦ πάτερ, ἐργοπόνοιο πυρίπνοος κοίρανε τέχνης,
 δός μοι ὀφειλομένην προτέρην χάριν, ὅπποτε μώνη
 Σικελίην τρικάρηνον ἀλωϊᾶς ἤρπασε Διῶ,
 δῶρα καλυπτομένης ὀπίτηρια Περσεφονείης,
- 70 ἐσπερίους δ' ἀνέκοψε τσοὺς φουστήτορας ἀσκούς,
 καὶ πλατὺν ἐσχαρεῶνα, καὶ ἄρπαγα σεῖο πυράγην·
 ἀλλὰ μιν ἐπτοίησα, προασπίζων γενετῆρος,
 ἄκμονος ὑμέτεροιο βοηθῆος· ἐξ ἐμέθεν δὲ
 σὺ Σικελῶ σπινθήρι μέλας θερμαίνεται ἀήρ.
- 75 ῥῦσό μοι σεῖο παῖδα, τὸν ἄγριος οὐτάσε Μοῦρῆος.
 Εἶπε. καὶ οὐρανόθεν πυρόεις Ἥφαιστος ἀρούσας,
 σύγγονον ἀμφελέλιζε πολυσχηδὲς ἀλλόμενον πῦρ,
 δινεύων παλάμη πυρόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ δειρὴν
 Μοῦρῆος αὐτοέλικτος ἐλίσσεται πυρός· ἐχέφρων,
- 80 αὐχένι μετρώσας πυριθαλπείος ὄρμον ἀνάγκης,
 εἰλυφόων· πυρόεν δὲ μετὰ στέφος ἀνδρεῶνος,
 ταρσὸν ἐς ἐσχατόωντα θορῶν ἐπιβήτορι παλμῶ,
 ἀμφὶ πόδα προμάχοιο πυρίπλοκον ἐπλεκε σειρήν,
 σεῖων ἐν δαπέδῳ σταθερὸν σέλας ἕλματι πεδῶ·
- 85 θερμάνθη δὲ κάρηνον, ἀναπτομένης τρυφαλείης.
 καὶ νῦ κεν ἐπρήνικτο, τυπεῖς φλογόντι βελέμωφ,
 εἰ μὴ Δηριάδοιο πατὴρ ἤμυνεν, Ἰθάσπης·
 ἦστο γὰρ, ὑσμίκην δεδοκημένος ὑπόθι πέτρης,
 ταυροφυῆς, νόθον εἶδος ἔχων, βροτοειδέϊ μορφῇ.
- 90 ὅς μιν ἀνεζώγησε, χέων ἀντίπνοον ὕδωρ,

v. 68. ἀλωϊᾶς editt.

v. 81. εἰλυφόων ed. pr. emend. Falk.

v. 82. Ne ἐσχατόωντα necessarium putes, Callimachi facit auctoritas, qui ἐσχατόωντος habet h. in Del. 174.

v. 85. Suspecta brevitatis.

ψύχων θερμὸν ἄημα πυρεβλήτοιο προσώπου,
λύματα τεφρήεντα διασμήχων τρυφαλείης.

Μοῦρέα δ' ἀρπάζας, ζοφερῇ χλαίνωσεν ὀμίχλη,
πορφυρέη νεφέλη κεκαλυμμένα γυῖα καλύψας,

95 μὴ μιν ἀποκτείνεις σελασφόρος Ἀμφιγυήεις,
Λήμνιον αἰθύσσω θανατηφόρον ἀπτόμενοι πῦρ,
μὴ, προτέρου φθιμένοιο, γέρον φιλότεκνος Ἰθάσπης
γαμβρὸν ἴδη πάλιν ἄλλον ὀλωλότα Δηριαδῆος,
μηδὲ μόρον Μοῦρῆος ἅμα κλαύσειεν Ὀρόντη.

100 Πυρσοφόρος δ' Ἥφαιστος ὄλους ἐδίωκε μαχητάς,
ἵσταμένους περὶ παῖδα νεοῦτατον· ὑπόθε δ' ὄμου
υἷον ἐλαφρίζων, ἐπερείσατο γείτοσι φηγῶ,
τόσφιν ἀπὸ φλοίσβοιο, καὶ ἐξώγησε πεσόντα,
οὔταμένω βουβαῖνι φερέσβια φάρμακα πάσων.

105 Οὐδὲ μόθου προτέρωιο λελασμένος ἔπλετο Μοῦρῆύς·
ἀλλὰ πάλιν κεκόρυστο, φυγῶν πυρέσσαν Ἐνυώ,
καὶ πρόμον ἰστράπτοντι, καὶ αἰθαλόεσσαν ἀκοκῆν.
καὶ Φλόγιον Στροφέωιο πολύτροπον νῆα κηγήσας,
ἔκτανεν, ὀρηγοτήσα φιλοσκάρθμου Διονύσου,

110 ὅστις ἔδακρύτοιο παρ' εἰλαπίνησι Λυαίου
ἀντιτύπων ἐλέλιξε πολύτροπα δάκτυλα χειρῶν,
καὶ θάνατον Φαίδοντος ἐχέφρονι χειρὶ τινάσων,
δαυτυμότας ποίησεν ἀήθεα δάκρυα λείβειν,

v. 91. θερμὸν ἄμα ed. pr. emend. Falk.

v. 93. ζοφερῇ χλ. ὀμίχλην edit. cf. XX. 14.

v. 94. κεκαλυμμένα corruptum. „Scribendum videtur κεκακο-
μένα.“ Herm.

v. 99. Ὀρόντης edit. Sed potuit etiam Ὀρόντου scribere.

v. 112. Etsi fortasse χειρὶ δαδάσκων tentari posset, relinquenda
dam τινάσων Νουμο τινάσων.

- ψευδαλέου *Ψάθειοντος*, ἐπικλαίοντας ὀλέθρου·
 115 καὶ νέον αἰθαλόεντα καὶ αὐτοκύλιστον ὑφαίνων,
 ψευδαλέον πόρε πένθος ἁπενθήτηρ Διονύσω.
 τοῦτοτ' ἰδὼν σκαίροντα δορυσσόος ἔννεπε Μοῦρῆς·
 Ἄλλοτος χορὸς οὗτος, ὃν ἐπλεκες ἄγχι τραπέζης·
 ὄρχηθμόν γελόωντα παρὰ κρητῆρι τταιῶν,
 120 ὄρχηθμόν σταθόνετα πόθεν μετὰ δῆριν ὑφαίνεις;
 εἰ δὲ καὶ οἴστρος ἔχει σε χοραστασίης Διονύσου,
 Ἄϊδι μυστιπόλευε, καὶ οὐ γύψοιο χατίζεις,
 αὐτοβαφῆ μεθέπων κεκοιμένα κύκλα προσώπου·
 ἦν ἐθέλης δὲ, χόρευε φιλοθρήνην παρὰ Λήθη,
 125 Περσεφόνη δ' ἀγέλιωτος ἀγαλλέσθω σέο μολπῆ.
 Ἐννεπε κυδιόων. καὶ ἐπέθραμεν ἴσος ἀέλλη,
 Σειληνὸς δ' ἐφόβησεν· ἀμαιμακέτω δὲ μαχαίρῃ.
 Τέκταφος ὠμάρτησε σακέρπαλος, ὃν ποτε δήσας,
 Δηριάδης ἔκρουψεν ἔσω γλαφυροῦ βρεθέρου.
 130 οὐδὲ φυγεῖν μόρον εὔρε τὸ δεύτερον· ἐν γὰρ ἀνάγκῃ
 τίς δύναται ποτε πότιμον ἀπ' ἀνέρος ἐχθρὸν ἐρίκειν,
 νηλῆς πανδαμάτειρα θανεῖν ὅτε Μοῖρα κελύει;
 οὐ γὰρ Τέκταφον εὔρε δόλος θνήσκοντι σαῶσαι,
 ὃς τότε λυσσῶων στρατιῆν ἐδίωξε Λυαίου,
 135 εὐκεράων Σατύρων φιλοπαίγμονα γυῖα δαΐζων.

v. 114. *ἐπικλαίοντος ὀλέθρου* ed. pr. *ἐπικλαύγοντος* ed. alt. ex infelici conject. Falk. *Ἐπικλαίοντας* jam Rhodom. voluit, sed scripsit per errorem *ἐπικλαίοντας*.

v. 116. *πενθαλέον*. Emendavit Rhodom.

v. 117. Debebat proprie *σκαίροντα*, sed cf. seqq.

v. 127. *Σειληνὸς* editt.

v. 133. *οὐ δὲ Τέκταφον* ed. pr. Sed *οὐ γὰρ T. Codicem* habere affirmat Falk.

v. 135. *γυῖα δαΐζων* editt. Simili errore v. 10. *αἶξε* et *ἐριξε* confusa. Sed neque displicuisset *θερίζων*; *γυῖα* autem, non *φῦλα*, dixit, alludens, puto, ad saltantes. *δαΐζων* jam Rhodom.

- ἐργεμόθου δ' ἤμησε Πυλαίος ἀνθεραῖνα·
 Ὀνδυρίου δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ τύψε μαχαίρη,
 καὶ Πύθον εὐφύστερον ἀπηλόησε σιδήρῳ.
 καὶ νῦ κεν ἄλλοι ὄμιλον ἐπασσύτερον κτάνε Βάκχων·
 140 ἀλλὰ μιν Εὐρυμέδων ταχὺς ἔδρακε, καὶ οἱ ὑπέστη,
 δίστομον ἀντιβίη Κορυβαντίδα χειρὶ τινάσσων.
 ἔθλασε δ' ἄκρα μέτωπον· διχαζομένου δὲ καρήνου
 ὄρθιος αἰμαλέης ἀνεκήμεν ἀνλὸς ἔεσης.
 καὶ πρόμος εἰς χθόνα πίπτε· περιφραίνων δὲ κοίτην,
 145 ἡμιθανῆς κεκύλιστο· πεδοσκαφέος δὲ μελάθρου
 ἀρχαίην κακότητα, καὶ ὀπλοτέρης λῖνα Μοίρης
 ἔστυγε, καὶ δολίου μεμνημένος εἰσέτι φίλτρον
 παιδὸς ἀλεξικάκου, κινυρῆ βρυγήσαιο φωνῆ,
 τοῦ δὲ κινυρομένοιο κατέρχεσε δάκρυα μύθῳ·
 150 Μῆτερ ἐμὴ καὶ μάτα, δολοπλόκε δύσγαμε κούρη,
 τίπτε μοι οὐ σχεδὸν ἤλθες, ἔτ' ἐγγύθεν ἤλθον ὀλέθρου;
 εὔν πέθεν οὐ χραίσμησης ἔμοι πάλλιν, ἄτρομε κούρη;
 πῆ σέο φίλτρον ἔβη φουσίζουσι; ἢ ἔα φυλάσσεις
 πιστὰ τῶν ζῶντι καὶ οὐ θνήσκοντι τοκῆϊ;
 155 εἰ δόλος ἔξ' Αἴδαο δυνήσεται ἄνδρα κομίζεσιν,
 δίξέ μοι δόλον ἄλλον ἀρσίονα· δίξέ βουλήν,

v. 138. Ne Πίθον conjicias, vide XX. 127. ss.

v. 141. Nescio, an Κορυβαντίδα substantive de quodam telo acceperit, sic fortasse ἀντιβίη cum χειρὶ jungens. Sed probabilius est, latere in ἀντιβίην substantivum; an δίστομον ἀξίνην Κορ. ? Neque vero negligendum, Κορυβαντίδα, minus saltem proprie, hic dici, ubi de Eurymedonte Cabiro sermo est. Infra v. 181. 185. ἄορ et μάχαιρα vocatur.

v. 153. πῆ et mox ἦρα ed. pr. quorum posterius mansit in ed. alt.

v. 154. καὶ ante οὐ excidit in ed. alt.

- 190 ἀντιβίους ἀτίνακτον, Ἀμυκλαῖον πολίτην,
 γναθμοῦ δεξιτεροῦ παρ' ὀστέον ἔγχος ἐρείσας.
 Ἐκτανε δ' Ἀλκιμάχειαν ὀρίδρμον, εἰν ἐνὶ Θεσμῶ
 ἠγορέην καὶ κάλλος ὑπέρτερον ἤλικος ἤβης,
 κούρην Ἀρπαλίωνος, ἐρισταφύλοιο τοκῆος,
 195 ἢ πέλες τολμήσασα, καὶ εἰς δόμον ἤλυθεν Ἥρης,
 κισσὸν ἀεριάζουσα, τὸν Ἀργολίς ἔστυγε δαίμων,
 ὕσσον ἐρευθιόωσαν ἐδήμονα φίλατο ροίην·
 καὶ βρέτας εὐποίητον ἐμιάστιεν οἴνοπι θύρωσιν,
 χάλκειον ἀμπελόεντι δέμας πλήσσουσα κορύμβω,
 200 μητριὴν βαρύνηεν ἀτιμάζουσα Ἀναίου.
 οὐδὲ χόλον δασπλήτα καθαρφαμένης φύγεν Ἥρης
 Ἀημνιάς Ἀλκιμάχεια Θεσημάχος· ἀλλ' ἐνὶ γαίῃ
 ὀθνεῖη κτερεῖστο· μετὰ πτολέμους δὲ τοκῆα
 οὐκ ἴδεν Ἀρπαλίωνα τὸ δεύτερον, οὐκ ἴδε πάτερην,
 205 Ἀἴμον, Ἰησονίης νυμφῆιον Ἰψιπυλείης·
 ἀλλὰ παρὰ ξείνοισι χυτῆ κεκάλυπτο κονίη,
 πότμον ἀμειβομένη τιμήροισιν. ἅ μὲγα δειλή,
 ἤμβροτεν Ἀρπαλίωνα, ἐνοσφίσθη δὲ Ἀναίου.
 Οὐδὲ δαιζομένης ζαμενῆς ἐκορέσσατο Μορβέους
 210 Μαινάδος Ἀλκιμάχης Θεοπαίγματος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν,
 Ἥλιδα ναισιτάουσαν, Ὀλύμπιον οὐδας ἀρούρης,
 Ἀλφειοῦ παρὰ χεῦμα φιλοστεφάνου ποταμοῦ,
 ἔκτανε Κωδάωνην εἰτι παρθένον. ἴλατε, Μοῖραι,

v. 197. φίλατο. Πείη editt. emend. Can.

v. 207. ἀμειβομένη τιμήροισιν editt. v.

v. 209. ἐκορέσσατο M. editt. sine sensu. Emendaverat jam Rhodoni.

v. 211. Alius f. malit οἶθαρ ἀρούρης.

οὐ πλοκάμους ἐλέαιρε μαραινομένοιο καρῆνού,
 215 οὐ ζοδέην ἄκτινα κοινομένοιο προσώπου·
 οὐδὲ περὶ στέρονοιον, ἴσον τροχοειδέϊ μῆλῳ,
 μαζὸν ἰδῶν, ἐλέαιρεν, ἀκαμπέα κέντορα μίτρης,
 εὐδὲ βαθυνομένοιο τομῆν ἠδέσσατο μηροῦ·
 ἀλλὰ τόσον κτάνε κάλλος ἀώριον· οὐταμένη δὲ
 220 ἢ μὲν ἐπὶ γῆτονι πῆπτεν· ἀπειροσίας δὲ διώκων
 Μαινάδας εὐπέπλους κορυθαίολος ἔκτανε Μοδρῆύς,
 Εὐρυπύλην, Στερόπην τε, Σόην τ' ἤμησε μαχαίρῃ,
 καὶ Σταφύλην ἐδάϊξεν, ἐρευθαλέην τε Γυγαριῶ
 οὔτασε, καὶ ροδόεντος ὑπὲρ μαζοῦ τορήσας
 225 στέργα Μελικταίνης φονίῳ πύρφυρε σιδήρῳ.

Καὶ φθοεροὶ Τελγίνες ἐπιστρατόωντο κυδοιμῷ,
 ὅς μὲν ἔχων ἐλίτην περιμήκετον, ὅς δὲ κραναίου
 θάμνον ὄλον πρόφριζον, ὃ δὲ προῶνος ἀράξας
 ἄκρον, ἀπηλοίησε, καὶ ἐς μόθον ἦεν Ἴνδῶν,
 230 λῶαν ἀκονιστιῆρα μεμηγῶτι πῆχέϊ ἀσιῶν.

Ἦρη δ' ἄλλοπρόσαλλος, ἐπιβρίδουσα Λυαίῳ,
 δῶκε μένος καὶ θάρσος ἀγήνορι Δηριαδῆϊ,

v. 217. μαζονίδων editt. emend. Cant. et Wakef. Sylv. T. III. p. 58.

v. 218. ἠδέσσατο editt.

v. 222. Στερόπην τσεθην ed. pr.

v. 224. vulgo aute hunc versum plenius interpungitur, ut οὔτασε male ad seqq. referatur.

v. 227. περιμήκεσα, ὅς δὲ editt. Rhodomanni emend. edidit Herm. Orph. p. 752. atque sic est XXXVI. 309. XXXVII. 708.

v. 231. ἐπιβρίδουσα editt. ἐφρυβρίζουσα Rhodom.

καὶ οἱ ἀριστεύοντι σελασφόρον ἔπασεν αἴγλην
 εἰς φόβον ἀντιβίοισι· κορυσομένου δὲ φορήος
 235 ἰσπίδος Ἰνδῶης ἀμαρύσσετο φοίνιος αἴγλη,
 καὶ κυνέης σελάγιζεν ὑπὲρ λόφον ἄλλομένη φλόξ.
 καὶ θρασὺς ἔτρεψε Βάκχος, ὅπως ἴδε Δηριάδης
 ὀμφαλὸν ἀστράπτοντα πυριβλήτιο βροίης,
 καὶ σέλας ἠερόφοιτον ἀναπιομένης τρυφαλείης.
 240 τὸν μὲν ἰδὼν, Διόνυσος ἐθάμβεεν· οὐδὲ οἱ ἔτλη
 ἀντιάσαι· νοέων δὲ κορυσομένης δόλον Ἑρῆς
 ποσσὶν ἀναινομένοισιν ἐχάζετο θηϊοτήτος.

Καὶ τότε θαρσήεντες, ἐπὶ κλόνον ἦιον Ἰνδοί,
 ὑσμίνην Βρομίοιο λελουπότος· εἰσορώων δὲ
 245 Δηριάδης ἐδάϊζεν ἐπασσυτέρων σίγα Βάκχων
 ἔγγισιν ἐκάτερθε παλιεδίνητον ἐλίσσω.

Ἀσχαλώων δ' Ἰόβακχος ἀνήϊεν εἰς ῥάχην ὕλης,
 καὶ κλανέειν ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν ἑλπίδα χάριτος,
 μητριῆς τρομέων χόλον ἄγριον. ἦλθε δ' Ἀθήνη
 250 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε διάκτορον ὑψιμέδων Ζεὺς,
 γγυιὸν ὅπως φεύγοντα, φόβῳ πεφοβημέτον Ἑρῆς,
 εἰς ἐιοπήν ἐρύσειε, μεταστρέψαντα μετοινήν·
 στήθ' ὀπιθεῖν· ξανθῆς δὲ κόμης ἐδράξαιτο Βάκχου,
 μούτω φαινομένη, βλοσυρῆ θεός· ἐκ δὲ προσώπου

v. 235. Ἰνδῶης editt.

v. 245. Fort. Βακχῶν.

v. 247. διόβακχος editt. Emendavit jam Rhodom. Mox εἰς a se adjectum esse, dicit Falk. Legitur in utraque edit.

v. 251. φεύγοντας φόβῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 253. ὀπιθεῖ, ξανθῆς editt.

255 μαρμαρυγήν πυρσέεσαν ἀνηκόντιζον ὀπωπῆ·
καὶ κοερούς σπινθήρας ἐπιπνέουσα Λυαίω,
μεμφομένη κοτέουσα φιλοποτόλωφ φάτο φωνῇ·

Πῆ φεύγεις, Διόνυσε; τί σοὶ φόβος ἀντὶ κνδοιμοῦ;
πῆ σέθεν ἄλκιμα θέρσα, καὶ ἀμπελόεντες οὔστωί;

260 ἀμφὶ σέθεν τίνα μῦθον ἐμῷ Κρονίω βουήσω;
ποῖον ἶδον κατὰ δῆριν ὀλωλότα κοίρανον Ἴνδῶν;
ζῶει Δηριάδης, καὶ μάραται εἰσέτε Μορφέυς.
ποίησ' οὐρανίην ἐπεδείκνυες ἔμφυτον ἄλκην;
ἢ Λιβύης ἐπέβης; ἢ Περσέος εἶχες ἄγῶνα;

265 ἢ Σθεννοῦς ἶδες ὄμμα λιθάπιδος, ἧς καὶ αὐτῆς
δύσμαχον Εὐρυάλης μυκόμενον ἀνθεριῶνα;
ἢ πλοκάμους ἐνόησας ἐχιδνοκόμοιο Μεδούσης,
καὶ σὲ πολυσπερέων περικέδρομε χάσμα δρακόντων;
οὐ Σερμέλη τίκε παῖδα μαχήμονα· Γοργοφόιον δὲ

270 ἄξιον υἷα λόχευσεν ἐμοῦ Διὸς Ἀκροισίωνη·
οὐ γὰρ ἐμὴν δρεπῆν πτερόεις ἀπεσείσατο Περσέος·
Ἐρμείαν δὲ χέριφεν, ἔων δωτῖρα πεδίλων.
γαίονα μάστιγν ἔχει, πετρωῶδα θῆρα θαλάσσης·
εἰρέό μοι Κηφῆα, τὰ περ κίμπε Περσέος ἄρπη·

275 ἀκράλησ' δ' ἐρέεινε καὶ ἔσπερον· ἀμφοτέρων γάρ,
Νηρεΐδες τρομέουσι τὸν Ἀνδρομέδης παρακαλήτην,
Ἐσπερίδες μέλπουσι τὸν ἀμητιῆρα Μεδούσης.
Διακὸς ἀπτοίητος ὁμοίος οὐ πέλε Βάκχου,

v. 257. μεμφομένη κοτ. editt.

v. 258. s. πῆ editt.

v. 262. ζῶη ed. pr. emend. Falk.

v. 265. Σθεννοῦς ed. pr. emendat. a Falk.

v. 272. γέριφεν νίων δωτ. editt. Verum ante me vidit Cant.

- οὐ φύγε Δηριάδην, οὐκ ἔτρομε φύλοπιν Ἰνδῶν.
 280 χθιζῶ πάλιν σε φόβησεν Ἄραψ πρόμος· εἰςέτι κείνου
 ἄζομαι Ἄραα δοῦρον ἰδῶν γενετῆρα Λυκούργου,
 ἄδρανῆν βρούωντα φυγοπτολέμου Διοτύσου.
 σὸς καὶ ἐμὸς γενέτης οὐκ ἔτρομε δηϊότητα,
 εὔτε θεοὶ Τιτῆνες ἐθωρήχθησαν Ὀλύμπου.
 285 ποίην Ὀρειβόην ληΐσασα, δεσπότην Ἰνδῶν;
 Χειροβίην οὐκ εἶδε δορικτήτην σέο Ἐεῖη.
 ἰλήκοι Διὸς εὐχος, ἀδελφεὸν οὐ σε καλέσω,
 Δηριάδην φεύγοντα καὶ ἀπτολέμων γένος Ἰνδῶν.
 ἀλλὰ λαβὼν σέο θύρα, πάλιν μιννήσκω χάριτος,
 290 καὶ στρωιτῆς προμάχιζε, κορυσομένησι δὲ Βάκχαις
 ὄψαι εὐθώρηκα συναιχμαΐζουσαν Ἀθήνην,
 αἰγίδα κουφίζουσαν, ἀνούτατον ὄπλον Ὀλύμπου.
 Ὡς φαμένη, Βρομίω μένος ἔμπνεεν· αὐτὰρ ὁ θυμῷ
 θαρσύνεις πολέμιζε τὸ δεύτερον· ἐσομένης δὲ
 295 νίκης ἐλπίδα πᾶσιν ἐπέτρπε Τρωτογενεῖη.
 Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἔκτανε Βάκχος,
 ὅπποτε μιν θάρσυνε μόθων ἀκόρητος Ἀθήνη;
 κτεῖνε μὲν ἀντιβίων ἑκατοντιῖδα νηλεῖ θύρωσ'
 πολλοῦς δ' ἔλκος ὄπασσε πολύτροπον, ἔγχεῖ τύπτων,
 300 ἢ ἐ φυτῶν ἐλίκεσσι, ἢ εὐόρηκι κορῦμβοι,
 ἢ λίθον αἰχμαΐζων, κραναὸν βέλος· οἱ δὲ τυπέντες

v. 281. δοῦρον excusum in ed. alt.

v. 285. ποίην ἀριβόην editt. emend. Scalig.

v. 294. πτολέμιζε vulgo.

v. 299. ἔγχος ὄπασσε editt. εὐχος Scalig.

v. 300. ἐλίκεσσι, ἢ editt.

v. 301. ἦλυθεν αἰχμαΐζων editt. Mecum emend. Scal.

- δαμονίη κἀναγηδὸν ἐβακχεύθησαν ἰμάσθλη.
 Φρίγγου δ' οὔτασεν ὦμον ἀριστερὸν ὀξεί θυμῶ.
 ὃς δὲ θορῶν ἀκίχητος ἐχάζετο· τὰν δὲ φρυγόντα
 305 θηγαλέω βουπλήγι κατεπρήνιξε Μελισσεύς.
 Ἐγρετίω δ' ἐπόρουσε, φιλεΰϊον ἔγχος ἐλίσσω,
 θυρσομανῆς Διόνυσος ἐκηβόλος· ἰπταμένη δὲ
 Βακχίᾳς ἐξῆοίζησε δι' ἠέρος ἔγχος αἰχμή,
 ἄνδρα βαλεῖν ἐθέλουσα· καί, Ἐγρετίω φρυγόντες,
 310 ἔχραε Βωλίγγεσσι, καὶ ἐγρεμόθους Ἀραγώτας
 εἰς φόβον ἐπτοίησε· φιλακρήτω δὲ πετήλω
 φρικτὰ δορυθρασέων ἐδαΐζετο φῦλα Σαλάγγων·
 καὶ στρατὸς ἐπτοίητο φερεσσακέων Ἀριηνῶν·
 καὶ προμάχους Φρίγγιο καὶ Ἐγρετίω διώκων,
 315 Εὐΐος ἐπτοίησεν ὄλον στρατὸν Οὐατοκοίτων·
 καὶ Λύγον αἰματόεντος ἀπεστυφέλιξε κυδοιμοῦ
 ἀλκήεις Ἰόβακχος· ἐφεδρήσοντα δὲ δένδρω
 οὔτασε Μειλανίωνα δολοπλόκον οἴναπι θυμῶ,
 Βασσαρίδας κρυβίοισιν ὀϊστεύοντα βελέμοις·
 320 ἀλλὰ μιν ἐζώγρησεν ἀπήμονα δύσμαχος Ἥρη,
 ὅτι δόλω κεκόρευτο, καὶ ἔχραε πολλὰκι Βάκχαις
 κρυπταδίοις πολέμοισιν· ἀεὶ δὲ μιν ἔκρυφε πέτρῃ

v. 305. κατεπρήνιξε editt. De Ἐγρετίω v. seq. vide ad XXVI. 98.

v. 316. Utrum Λύγον verum sit, an Λύκον, ut XXVI. 250. nescio, nisi adeo diversa diversorum hominum nomina Λύγος et Λύκος cenaenda sunt.

v. 319. Βασσ. κρυβίοισιν ed. pr. emend. Falk.

v. 322. Malim κρυπταδίοις καλάμοισιν, ut fere 319. 324.

ἢ φυτὸν ὑψικάρηρον ὑποκρυφθέντα πετῆλοις,
ἀνέρας ἀφράστοισιν οἷστεύοντα βελέμοις.

325 Ἴνδοι δ' ἀνδροφόνοιο μετεσσεύοντο κυδοιμοῦ,
ἠγορέην τρομέοντες ἀπικῆτου Διοτύσου.

v. 323. Propter praecedens ἔκρυψε malim ὑποκρύπτοντα νε
ἐποκρινθέντα πετῆλοις.

v. 325. Ἴδριν τ' ἀνδροφόνοιο editt. Nostrum dedit Falk. in
curis secundis, satis probabiliter, nisi quaedam excidisse statuas,
quod dubito.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΔΙΤΟΤ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΔ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ πρώτῳ μελίσσεται Ἡσ.
Ἐπιπέδον ἐπὶ Κρονίδην, καὶ Περσεφόνην ἐπὶ Βάκχῃ.

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Δ Δ.

Ὡς ὁ μὲν, Ἰνδοίοιο τυπείς ἕγγυ· κυδοιμοῦ,
 Βάκχος Ἐρυθραίης περιδέδρουε κόλπτον ἀρούρης,
 χροῦσα χιονέσσι παρήϊσι βόστρυγα σείων.

Ἥρη δὲ, φθονεροῖσιν ἀνοιδαινόουσα μετέμναις,

εἰκέλον * * * * *

5 * * ἀπειλειτῆρι κατέγραψεν ἡέρα πυρσῶ,

αὐτότε παπταίνουσα πολυσπερέων στρατῶν Ἰνδῶν,

θύρσοις ἀνδροφόνοισιν ἀλοιοθίετα Ἀναίον.

καὶ χόλον ἄλλον ἔγειρεν Ἐρυθραίῳ παρὰ πόντον,

Ἄνδρομέδης ὀρόουσα πολὺπλοκα λείψανα δεσπῶν,

10 καὶ λίθον ἐν ψαμμάδῳ, βλοσυρὸν τέρας Ἐκκορηαίου.

v. 1. Ἰνδοίοιο editt.

v. 5. Sine indicio lacunae εἰκέλον ἀπειλητῆρι κατέγραψεν. δ. ταρ-
 σῶ ed. pr. habet; ut metrum constaret, κοῖλον ἀπειλ. scriptum
 in ed. alt. ex emend. Falkenb. reliquis intactis. Suspicio ejus-
 modi nexum: εἰκέλος ὑψιπέροιο φορευμένη ἀσπίδος ὄγκῳ, μέσσοι
 ἀπειλειτ. etc. ut stellae similis descendiasse dicatur, cf. XXIV.
 90. 94. ταρσῶ et πυρσῶ confusa habuimus XIV. 293. Quod
 v. 199. est θυελλήεντι δ. ἦ. ἵπτατο ταρσῶ, non facit ad defen-
 dendum nostrum locum.

v. 9. Ἄνδρομέδης ὀρόουσα ed. pr. emend. Falkenb.

ἀχθυμένη δ' ἔον ὄμμα παρέτραπε, μὴ πικρὰ πότιτο
Γοργοφόνου Περσῆος ἴδη χαλκήλατον ἄρηη.

Ἦδη γὰρ ταχύγονον ἐν ἡέρι ταρσὸν ἐλίσσω,
δίψιον ἀμφὶ τέροντα Λίβυν πορθμεύετο Περσεύς,
15 νηχόμενος πτερόγεσσι μοτογλήνου δὲ γεραιῆς
Φορκίδος ἀγρύπνοιο λαβῶν ὀφθαλμὸν ἀλήτην,
δύσβατον ἄντρον ἔδυε, καὶ ἀμύων παρὰ πέτρῃ
λήϊα συρίζοντα, θαλύσια λοξὰ κομάων,
Γοργότος ὠδίνοντα διέθροισθ' ἀνδρεῶνα,
20 καὶ δρεπάνη φοίνιξε· δαιζομένης δὲ Μεδοῦσης,
αἰμοβαφῆ παλάμην ὑφιώδει λοῦσεν ἔερση,
κρῦτα ταμών· χρωσέω δὲ σὺν ἄορι παῖδα λοχεύων,
ἐππειὴν ἐλόχευσε γογγὴν διδυμητόκος αὐχὴν.

Καὶ φθομερὸς πραπίδεςσι γόλος διαπάφλασεν Ἥρης,
25 ζῆλον ἐραυγομένης ἐπὶ Παρσεῖ καὶ Διονύσῳ.
ἦθελε δὲ Κρονίδαο καὶ ὄμματα καὶ φρένα θέλειεν
εἰς γάμον ἠπεροπῆα, καὶ εἰς πτερόν ἠδέος ὕπνου,
ἐλκόμενον ματὰ λέκτρον, ὅπως δολίῃ τινὶ τέχνῃ,
Ζηρὸς ἔτι κνώσσοντος, ἐπιβρίσεις Λυαίῳ.
30 ὀρφναίην δ' Αἰδαο μετήλυθε πάνδοκον αὐλήν.

v. 15. νηχόμενος πτερόγεσσι erat XXVI. 193. Praeterea conferendus totus de Perseo locus XXV. 31. ss.

v. 16. ὀφθαλμὸν ἀλήτην ed. pr. emendavit Falkenb. Integer versus legitur XXV. 36.

v. 21. λίσσω ἔερση ed. pr. emend. Falk.

v. 22. ἄκρα ταμών editt. Non suffecisset dicere ἄκρα, vocabulo nimis late patente. Duplex illud τα τα corruptionem peperit. In seqq. inest descriptio Chrysaoris, quem una cum Pergaso Medusae cervix in lucem edidit.

v. 27. γάμον ἠπεροπῆα editt.

v. 28. ἐλκόμενον editt. quasi Κρονίδαον praecessisset v. 26.

v. 29. ἐπιβρίσεις Λ. ed. pr. emend. Falk.

Περσεφόνην δ' ἐκίχησε, δολόφρονι δ' ἴαχε μύθη·
 Ὀλβίωσιν ἐπέπωθε, θεῶν ὅτι τηλόθι ταίσις·
 οὐ Σεμέλην ἐπόησας, ἔσω ναίουσεν Ὀλύμπου.
 δαίδια, μὴ Διώνυσον; ἦν ἀνδρομέη τέκε γαστήρ,
 35 ἀστεροπήν κρατίοντα, μετὰ Ζαγροῖα, τήσω,
 ἢ χθονίαις παλάμηγον ἐλαφρίζοντα κεραυνούς.
 σιλήθης, φροέκωπε· παρὰ σταχυάδεϊ. Νείλω
 ἀντὶ τῆς Δήμητρος ἀμάλλοτόκοιο τεκούσης
 ἄλλη κῶμον ἄγουσι· νόθη δέ τις ἔμπνια Διῶ
 40 ταυροφυῆς κερόεσσα φατίζεται Ἰναχίς Ἰώ.
 Ἄρεα δ', ὅπερ ἔκτικον, ὄν οὐρανῆ τέκε γαστήρ,
 υἷον ἐμόν, χθονίῳ πεπεδημένον ἀκλεί δεσμῶ,
 κρύψεν ἔσω κεράμιο, περισφίγξας, Ἐπιάλτης·
 οὐδέ οἱ ἐχραίσμησέν ἐμός πόσις, οὐράνιος Ζεὺς.
 45 ἀλλὰ τόκον Σεμέλης φλογερῶν ἐρῶύσατο πυρσῶν,
 καὶ βρέφος εἰσέτε Βάκχον ἀνεξάγορσε κεραυνῶ,
 ἡμιτελῆ νόθον υἷα· δαΐζομέτου δὲ μαχαιρῆς,
 Ζαγρέος οὐ προμάχιζεν, ἐπουρανίου Διονύσου.
 τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι Κρονίδης πόλον ἄστρον
 50 ἔδνα πόρην Σεμέλη, καὶ Τάρταρα Περσεφονείη.
 οὐρανὸς Ἀπόλλωνι φυλάσσειται· οὐρανὸν Ἐρυθῆς
 ταιετάει· σὺ δὲ τοῦτον ἔχεις δόμον, ἔμπλεον ὄρφνης.
 τί πλέον, ὅτι δαμάκοντος ἔχων ψευδήμονα μορφῆν,
 δεσμὸν ἀσυλήτοιο τῆς σύλησε κορείης,

v. 31. Περσεφόνην δ' ἴαχσε editt. emend. Falk. in curis secundis.

v. 37. σιληθῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 39. ἄλλη βῶμόν ἄγουσι editt. Verum vidit Falk. in conjectaun. V. seq. ταυροφυῆς de muliere non nimis aptum est. Cf. XXXII. 69.

v. 43. κρύψεν ἐφ' κερ. editt.

- 55 εἰ μετὰ λίκτρον ἔμελλε τεὰς ὀδύνας ὀλέσσαι ;
 Ζεὺς μὲν ἀναξ κατ' Ὀλύμπου ἔχει δάμον, ἐμπλεον ἄστρον·
 γνωτῆ δ' Ἐγρομέδοντι γέρας πόρον ἄλμυρον ὕδαρ,
 καὶ ζῆφον ἀγλυθέντα τεῷ πόρον οἶκον ἀκοίτη.
 ἀλλὰ τεὰς θώρηξον Ἐρινύας οἴνοπι Βάκχῳ,
- 60 μὴ βροτὸν ἀθρήσαιμι νόθον σκηπετοῦχαν Ὀλύμπου.
 αἶδεο λισσομένην Διὸς εὐνέτιν, αἶδεο Δηῶ,
 αἶδεο λισσομένην καθαρὴν Θέμιν, ὄφρα κεν Ἴνδοι
 βαιὸν ἀναπνεύσωσι, τινασσομένου Διονύσου·
 ἔσσο μοι ἀγνυμένη τιμήροσ, ὅτι Κρονίων
- 65 Βάκχῳ νέκταρ ὄπασσε, καὶ Ἄρει λύθρον Ἐνυοῦσ.
 μηδὲ νέον Διόνυσον ἀνυμνήσωσιν Ἀθηναί·
 μηδὲ λάχῃ γέρας ἴσον Ἐλευσινίῳ Διονύσῳ,
 μὴ τελετὰς προτέροιο διαλλάξειεν Ἰάκχου,
 μὴ τάλαρον Δῆμητροσ ἀτιμήσειεν ὀπώρησ.
- 70 Ὡσ φαμένη συνέχωνεν ὄλην φρένα Περσεφονείησ,
 δάκρυσι ποιητοῖσι δαινομένοιο προσώπου,
 αἰμύλα κοτίλλουσα. θεὰ δ' ἐπένευε θεαίνῃ,
 καὶ οἱ δῶκε Μέγαιραν ὁμόστολον, ὄφρα τελέσῃ,
 βάσκανον ὄμμα φέρουσα, νόον ζηλήμονοσ Ἥρησ.
- 75 Ἥ δὲ θυελλήεντι διατῆσσα πεδίλῳ,
 τρεῖσ μὲν ἀνῆρθη, τὸ δὲ τέτρατον ἴκετο Γάγγῃ·
 καὶ νέκυν Ἴνδὸν ὄμιλον ἀμειδέει δεῖξε Μεγαίρη,
 καὶ στρατιῆσ ἰδρωῖτα, καὶ ἠγορήῃ Διονύσου.
 Ἴνδοφόνουσ δὲ Μέγαιρα πόνουσ ὀρώωσα Λυαίου,
- 80 ζηλήμων ἐμέγηρε, καὶ οὐρανίησ πλέον Ἥρησ.

v. 63. Vulgo post ἀναπνεύσωσι plenius distinguitur; male.

v. 75. θυελλήεντι διατῆσσα π. editt. sine sensu. Conjectura assequutus jam Rhodom.

v. 80. ἐμέγηρε editt.

ἣ δὲ νόῳ κενάρητο· δρακοντοκόμοι δὲ θεαίνῃ,
σαυρόνιον γελώουσα, κατηφέα ῥήξατο φωνήν·

Οὕτω ἀριστεύουσι νέοι βασιλῆες Ὀλύμπου,
οὕτω ἀκοντίζουσι νόθοι Διός· ἐκ Σεμέλης δὲ
85 Ζεὺς ἓνα παῖδα λόγευσεν, ἵνα ξύμπαντας ὀλέσση
Ἴνδούς· μελιχίους καὶ ἀμυμφέας· ἀλλὰ δαεῖη
Ζεὺς ἄδικος καὶ Βάκχος, ἕσον σθένος ἐστὶ Μεγαλῆς.
ὦ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον ὑψιμέδων Ζεὺς·
Τυρσηνοῖς ἀδίκους οὐ μάρναται, ὅτι μαθόντες

90 φάρια θεσμῶ βίαια κακοξείνων ἐπὶ νηῶν,
ἄσπαργες ἀλλοτριῶν, Σικελῇ πλώουσι θαλάσση·
οὐ κτάνε δυσσεβέων Δρυόπων γένος, οἷς βίος αἰχμαί,
καὶ φόνος· εὐσεβίῃ δὲ μεμηλότας ἔκτανεν Ἴνδούς,
οὓς τάχα πασιμέλουσα θέμυς μαιώσατο μαζῶν.

95 ὦ πόποι, οἷον ἄθεσμον ἔχει νόον· ἀθάνατον γὰρ
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε τόσον καὶ τοῖον Ἰθάσπην,
θνητὸς ἀνὴρ ἔφλεξε, τὸν οὐράνιος τέκετο Ζεὺς.

Ὡς φαιμένη, πεπόνητο δι' αἰθέρος· ἣ δὲ σιωπῇ
γείτονα Καυκασίης ὑπὸ φωλάδα πέζαν ἐρίπνης
100 φρικτὸν ἀμειψαμένη μελέων ὀφιδῶδα μορφῆν,
γλαυκὴ φωνὴν ἠέλη, μένειν αὐτόθι, μέχρι νοήση
Ζῆνα μέγαν κνώσσοντα· τὸ γὰρ φάτο κοίρανος Ἥρη·

v. 81. νόῳ ἐκάρητο editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 83. ἀριστεύουσι νέον βασιλῆας. editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 97. τὸν οὐράνιον τέκετο Ζεὺς non proprie intelligendum, si-
quidem Thaumantis et Electrae filius Hydaspes vocatur, XXXVI
357. ss. sed quatenus ei διίπετες ὕδωρ tribuitur.

v. 98. ἣ δὲ σιωπῇ ed. pr. emend. Falk.

v. 99. ἀπὸ φωλάδα ed. pr. ἐπὶ φωλ. ed. alt. e conject. Falk.
nostrum obtulit Cun. recte contradicens Scaligero, qui circa
vers. seq. aliquid deesse statuerat.

v. 101. φωνὴν ἠέλη ed. alt.

- Αὐτὴ δὲ Χρεμέταο μετήϊεν Ἐσπερον ὕδαρ,
 Ἥρη μητιώσα, γέρον βαρὺς ὀππόδι κάμνει,
 105 φῦρανὴ στροφάλιγγι Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
 καὶ Ζεφύρου δυσέρωτος ἐδίξετο σύγγαμον Ἴριον,
 Ζηνὸς ἐπειγομένοιο διάκτορον, ὄφρα τελέσῃ
 ἠερόθεν σκίοεντι ποδήνεμον ἄγγελον Ἴππου.
 τὴν δὲ καλεσσαμένη, φιλίῳ μελίξατο μύθῳ·
 110 Ἴρις, ἀξιφύτου Ζεφύρου χρυσόπτερε νύμφη,
 εὖλοχε μήτηρ Ἐρωτος, ἀελλήεντι πεδίλῳ
 σπεῦδε μολεῖν ζοφόεντος ἐς Ἐσπέρον δόμον Ἴππου·
 δίξω καὶ περὶ Λῆμνον ἀλίκτυπον· εἰ δέ μιν εὖρης,
 λέξον, ἵνα Κρονίωνος ἀθελγέος ὄμματα θέλξῃ
 115 εἰς μίαν Ἥριγένειαν, ὅπως Ἰνδοῖσιν ἄρξῃω.
 ἀλλὰ δέμας μετάμειβε· μελανζώνου δὲ θεαίνης
 μορφήν Νυκτὸς ἔχουσα δυσειδέα, μητέρος Ἴππου,
 γίνεο κυανέη, ψευδώνυμος, ὅτι καὶ αὐτὴ
 ἀντιτύποις μελέεσσι, ὅτε χρέος ἐστὶν ἀνάγκης,
 120 εἰς Θέμιν, εἰς Κυθέρειαν, ἐς Ἄτρεμιν εἶδος ἀμείβω.
 Πασιδέης δ' ὑμέραιον ὑπόσχεο, τῆς διὰ κάλλος
 ἱμείρων ἀνύσειεν ἔμὸν χρέος· οὐ σε διδάξω,
 ὅτι γυναιμανέων τις ἐπ' ἐλπίδι πάντα τελέσσει.
 Ὡς φασμένης, πεπότητι θεᾷ, χρυσόπτερος Ἴρις,
 125 ἠέρα παπταίνουσα, καὶ εἰς Πάφον, εἰς γθόνα Κύπρου
 ἀπλανὲς ὄμμα τίταινε· τὸ δὲ πλεον ὑπόθι Βύβλου
 Ἀσσυρίου σκοπίαζεν Ἀδώνιδος εὖγαμον ὕδαρ.

v. 105. λιβυσκυρτούμενος ed. pr. emend. Falk.

v. 106. σύγγαμον ὄρην editt. Mecum emend. Cant. cf. 109.
110.

v. 118. Κυανέη ed. alt. litera majuscula, male.

διζομένη περίφοιτον ἀλήμονος ἴγχιον Ἴπνου.
εὖρε δέ μιν γαμίσιον παρὰ ἑλέτας Ὀρχομενοῦ·

130 κείθι γὰρ αἰὲν ἔμιμνε, νοσπλανὲς ἴγχος ἐλίεσων,
Πασιδέης ἐρόεντα παρὰ προπύλαια θαμίζων.

Καὶ δέμας ἀλλάξασα μετάρθερον ὕσκοπος Ἴρις
κτανέης ἄγνωστον ἐδύσατο Νυκτὸς ὑπωπὴν·

Ἴπνου δ' ἐγγὺς ἱκάνε, δολοπλόκος· οἶα δὲ μήτηρ
135 κλειψινόοις δάροις ἀπατήλιον ἴαχε φωνήν·

Τέκνην ἐμὸν, τέα μέγχις ἐμὲ Κρονίδης ἀθερίζει·
οὐχ ἄλις, ὡς Φαέθων με βιάζεται, ὅτι καὶ αὐτὸς

Ὀρθρος ἀκοντίζει με, καὶ Ἡριγένεια διώκει;

Ζεὺς νόθον υἱὰ φύτευσεν, ὅπως ἐμὸν Ἴπνον ἐλέγξει·

140 εἰς βροτὸς αἰσχύνει με καὶ νύξ· παννύχιος γὰρ
μυστιπόλορ σπινθήρι φεραυγέα δαλὸν ἀνάπτων,
Βάκχος ἀμαλδύνει με, καὶ ἐγρήσων σε χαλέπτει.

Ἴπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκειαι; οὐκέτι θέλγεις
ἀνέρας ἐγρήσσοντας, ὅτι χθονίσιον Λυαίου

145 κῆμον ἐμὸν νίκηςε νόθον σέλας· ἡμετέρων γὰρ
φαιδρότεραις δαΐδεσσι κατακρύπτει φλόγας ἄστρον.
εἰς βροτὸς αἰσχύνει με φασεφόρος, ὅτι καλύπτει
καὶ μεγάλην περ εἰούσαν ἐμῆς ἀκτίνα Σελήνης.

ἄξομαι Ἡριγένειαν ἐπεγγελόωσαν Ὀμίγη,

150 οἵτι νόθον μεδέτω νύχιον σέλας· ἀλλοτρίω γὰρ
ποιητῷ Φαέθοντι φασίνομαι ἡματιῇ Νύξ.

ἀλλὰ σύ μοι, φίλε κοῦρε, χαλαίεο δίζυγι θεσμοῖ

v. 128. ἴγχιον ἴπνου ed. pr. emend. Falk. v. seq. Ὀρχομενός vocatur γάμιος propter nuptias, quas ibi Somnus cum Pasitheia habiturus est, secundum promissa v. 121.

v. 130. κείθι γὰρ ἔμιμνε ed. pr. lacuna relicta; αὐτὸς ἔμιμνε ed. alt. e conject. Falk.; ἴπνος ἐμ. volebat Scalig.

v. 148. μεγάλην παρεῖσαν editt. Emendavit jam Rhodom.

- μυστιπόλοις Σατύροισι, καὶ ἀγρούπνῳ Διονύσῳ·
 δὸς χάριν ἀγρυμένη σέο μητέρι, δὸς χάριν Ἥρῃ,
 155 καὶ Διὸς ὑψιμέδοντος ἀθελγέα θάλλῃον ὀπωπὴν
 εἰς μίαν Ἡριγένειαν, ὅπως Ἴνδοῦσιν ἀρήξῃ,
 οὓς Σάτυροι κλονέουσι, καὶ εἰσέτι Βάκχος ὄρνει.
 Ὑπνε, τί πανδαμάτωρ κικλήσκει; ἦν ἐθελήσης,
 τρέψον ἐμοὶ τὸν ὄμμα, καὶ ἐπταπύλοῦ παρὰ Θήβῃ
 160 πάννυχον ἐγρήσσοντα πάλιν Κρονίωνα νοήσεις·
 λεῖσον ἀτασθαλίην ἀδίκου Διὸς· Ἀμφιτρύων μὲν
 νόσφιν ἐοῦ θαλάμοιο σιδηροχίτων μετανάστις
 μάρναται· Ἀλκμήνῃ δὲ παρῆζεται ἐνδόμυχος Ζεὺς,
 νυμφιδίην ἀκόρητος ἔχων τρισεῖληνον ὀμίχλην.
 165 μὴ Διὸς ἐγρήσσοντος ἴδω καὶ νύκτα τετάρτην.
 ἀλλὰ, τέκος, Κρονίωνι κορύσσεσ, μὴ πάλιν ἄλλην·
 μὴ πάλιν ἐννεαίκυκλον ἀναπλήσειεν ὀμίχλην.
 Μνημοσύνης προτέρης μιμνήσκει· τῇ παριαύων,
 ἐννέα νύκτας ἔμιμνεν, ἔχων ἀγρυπνον ὀπωπὴν,
 170 οἰστρον ἔχων πολύτεκνον ἀκοιμήτων ὑμεναίων.
 πανδαμάτωρ θεὸς ἄλλος ὁμόπτερος, εἴκελος Ἴππῳ,
 βαῖος Ἐρως, Κρονίδην ὀλίγῳ νίκησε βελέμῳ.
 γηγενέω δ' ἐλέαιρε γονὴν μελανόχροον Ἴνδῶν·
 δὸς χάριν· ὑμετέρης γὰρ ὁμόχροός εἰσι τεκούσης·
 175 ὅνεο κτανέουσ, κτανόπτερε· μηδὲ χαλέψῃς
 Γαῖαν ἐμοῦ γενετῆρος ὀμήλικα, τῆς ἀπὸ μούνης
 πάντες ἀνεβλάστησαν, ὅσοι ναστῆρος Ὀλύμπου.

v. 154. Vulgo hic versus sequenti postponitur, turbato ordine.

v. 161. λῖσον ἀτασθ. et mox Ἀμφιτρύων editt. quorum prius fort. e v. 166. erunt qui defendant.

v. 163. ἀλμῆνῃ δὲ ed. pr. emend. Falk.

v. 171. ἴκελος ὕπνω editt.

- μὴ τρομέεις Κρονίδα; ὅτε σύγγαμος Ἰλῆος Ἥρη;
 μὴ τρομέεις Σαμῆλην, ἣν ἐφλέγεν αὐτὸς ἀποιότης;
 180 οὐ στεροπὴ πυρόεσσα θυρήσται ἰσοφαοίξιν,
 οὐ βροντὴ βαυρόδωπος ἀραυσομένων τεφελίων·
 μόνον ἐμοὶ πτερὰ κάλλι, καὶ ἀκλανέων ἐπὶ λέκτρον
 μένει. Ζεὺς ὑπίσκητος, ἕσον χρόνον, Ἵππε, κελεύεις.
 ἔλλου, ὡς ποθέεις Χαρίτων μίαν· ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 185 οἴστρον ἔχων θαλάμῳ, φυλάσσο, μηδὲ γαλέψης
 μητέρα Πασιδέης, ζυγίην θαλαμηπόλον Ἥρη.
 εἰ δὲ σὺ ναιετάεις παρὰ Τηθύϊ Λευκάδα πέτρην,
 Δηριάδη χραίσμησον, ὃν ἤροσεν Ἴνδος Ἰθιάσπης·
 γείτονοι πιστὰ φύλαξεν, ἐπεὶ τὸς ἠγέτα γείτοιν
 190 Ὠκεανὸς κελάδων προπάτωρ πέλε Δηριάδῃος.
 Ὡς φασμένη, παρέπεισε καὶ οἶά τε μητρὸς ἀκούων,
 Ἵππερ ἀνεπτοίγητο, καὶ ὤμοσεν ὄμματα θέλειν
 Ζηρὸς ἀκομήτοιο καὶ εἰς τριτάτης δρόμον Ἡοῦς·
 ἀλλὰ μιν ἤτεσεν Ἴρις, ἵνα Κρονίωνα πεδῆση
 195 ὑπνώειν ἔτα μόνον ἐπὶ δρόμον Ἡραγενεΐης.

v. 180. s. Videtur deesse mentio ejus, cui neque fulmina neque tonitrua paria sint censenda, potentiae, inquam, Somni. Subest tamen hoc sequentibus, ubi solo alarum motu Jovem sopire posse Somnus dicitur.

v. 185. Fort. *μὴ τι γαλέψης*.

v. 186. *Πασιδέης ζυγίην* ed. pr. prius tantum emend. in ed. alt. a Falk.

v. 188. *Δηριάδη* editt.

v. 189. *γείτονοι* i. e. *Ὠκεανῷ*, quia ad Oceanum et Leucadem rupem habitat *δῆμος ὀνειρώων*, Odys. ω. 11. s. etsi id ad Somnum nostrum, Orchomeni haerentem, parum nunc facit. Cf. v. 129. s.

v. 193. *τριτάτης δρόμον Ἡοῦς* editt. vulgari errore, cf. 196.

αὐτόθι δ' Ἴπνος δήμετος, δεδεγμένος εὐγαμον ἄσπην.

Καὶ ταχυνὴ κενότητο θειὰ παλινοστίμος Ἴρις
σπερχομένη δ' ἠγγελεν ἀμειψέα μῦθον ἰνώσση.

Ἡ δὲ θυελλήεντι δὲ ἠέρος ἵπτατο ταρσῆ,
200 καὶ δόλον ἐπλεκεν ἄλλον, ὅπως Διὸς ἐγγύθεν εἴδοθι,
κεατὸν ἀεργάζουσα, πόθου θελξίφρονα μίσην.

καὶ Ναφίην μάστευεν ὑπὲρ Λιβάνοιο δὲ μούνην
Ἄσσυρίην ἐκίχησεν ἐρημαίην Ἀφροδίτην
ἐξομένην. Χάριτες γὰρ ἐς ἄνδρα ποικίλα κήπων

205 εἰαρινὰ στέλλοντο, χορήτιδες Ὀρχομενοῖο,
ἣ μὲν ἀμεργομένη Κίλικα κρόκον, ἣ δὲ κομίζειν
βάλσαμον ἰμειόουσα, καὶ Ἰνδῶν δονακῆος
φυταλίην, εἰτέρη δὲ ῥόδων εὐώδεα ποίην.

Θαμβαλέη δ' ἰδόκητος εἶεν ἀνεπήλατο δίφρον,
210 ὡς Διὸς εἶδε δάμαρτα, Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.

ἀγρυμένην δ' ὀρόωσα, πολύτροπον ἴαχε φωνήν.

v. 196. εὐγαμον Ἴριην tentabat Scalig. Male. εὐγαμον ὄσπην dicit tempus, quo Somnus nuptias suas promissas (cf. 121. 129.) exspectabat. Neque Juno eum secum abducit; sed XXXII. 97. vium tantum Somni, non praesentem deum, describere poeta videtur.

v. 197. παλινοστίμος ed. pr. emend. Falk. Fortasse praestitisset dividere πάλι.

v. 205. χορήτιδες editt. alibi χοροῖτιδες esse observat Falk. Constantior scriptura nostra est. Ab initio versus malim εἰαρινὰ στέλλ. Caeterum, nisi Somnum Nonnus supra 129. s. deceptum voluit, male Gratias huc transtulit.

v. 206. ἣ μὲν ἀμεργομένη κ. κ. ἣ δὲ κ. ed. pr. et ἣ μὲν, et ἣ δὲ tantum emend. in ed. alt. Cf. XXXIII. 5.

v. 207. Ἰνδῶν editt.

v. 208. ποδῶν εὐώδεα π. editt. unde πιδῶν vel πόθων Scali- gerum fecisse mireris. Mecum emendavit Schrad. ad Mus. p. 225. de φυτῶν quoque cogitans. Ῥόδων multo ante Rhodo- manus.

Ἥρη, Ζητὸς ἄκοιτι; τί σοι χλοάσουσι παρθιαί;
 τίπτε τσαί, βασιλεια, πατηφές εἰσὲν ὄπωπαί;
 ἦ ῥα πάλιν πέλεν ὄμβρος ἐπικλάπος ὑέτιος Ζεὺς;
 215 μὴ πάλιν ἔκλατό ταῦρος, ἐν ὕδασι νυγρὸς ὀδίτης;
 τίς πάλιν Ἐυρώπη σε βιάζεται; ἦ ἢ τίς ἄλλη
 Ἀντιόπη; Νυκτῆος ἀναινομένου γενετῆρος,
 ψευδαλέου Σατύρου λάγιον νυμφεύεται εὐνή;
 μὴ νόος εἰς γάμον ἄλλαν ἐπιείγεται ἵππος ἐγέρων,
 220 μμηλοῖς στομάτεσσι νόθον χρεμετισμὸν ἰάλλων;
 μὴ Σεμέλην ἑτέρην λοχίῳ μνηστεύσατο πυρροῖ,
 καὶ στεροπὴν ἐλέλιξε, κυβερνήτειραν Ἐρωτῶν;
 μὴ δαμάλης ἐπὶ λέκτρον εὐκροαίροιο χορεύει,
 μυκηθμὸν προχέων φιλοτήσιον; ἦ ἢ ἐθελήσης;
 225 Ζητὸς ὀπιπρευτήρα βουσκοπόν ἄλλον ἐγείρεις,
 βουκάλον, ἀγρόπνοισι κεχαρμημένον Ἄργον ὄπωπαῖς.
 εἰπέ μοι εἰρόμενη, καὶ ἄσον στένος ἐστὶν ἀρήξω.
 Ὡς φασμένην βολόσσει θεὰ προσπτόξατο μύθῳ.
 Κύπρε θεὰ, θνηταῖσιν ἐάσομεν οὐδας Ὀλύμπου.
 230 Ζεὺς Σεμέλην ἐς Ὀλυμπον ἀνήγαγε, μητέρα Βάκχου,
 ἄξει καὶ Διώνυσον ἐς αἰθέρα. τίς δόμος Ἥρη
 δέξεται; ἦ τίνα χώρον ἐλεύσομαι; αἰδέομαι δέ,
 μὴ Σεμέλην ἐσιδοίμιν νόθην βασιλειᾶν Ὀλύμπου.
 δεΐδια, μὴ ζοφόντος ἴδω δόμον Ἰαπετοῦ,

v. 212. τί σοι χλοάσουσι editt.

v. 216. ἦ ἢ τίς ἄλλη editt.

v. 225. Fortasse ἔγειρε, etsi mihi imperatitius in hac sede displicet.

v. 228. προσπτόξατο ed. pr.

v. 229. ἐάσομεν editt.

- 235 μή με λαβὼν ἐλάσεις, μετὰ Κρόνον, ἐκτὸς Ὀλύμπου.
 δεΐδια, μὴ μετὰ γαίαν ἐν αἰθέρι νέκταρ ἐλέγχων,
 ἄμπελον, ἣν καλέουσι, καὶ ἐκ μακάρεσσι φτυεύση.
 μὴ ποτε τοῦτο γένοιτο, Δίκη, καὶ Γαῖα, καὶ Ἴδωρ.
 κλήματα μὴ κομίσαιεν ἐς αἰθέρα, μὴ χάριν εὐνης
 240 οὐρανὸν ἄμπελόεντα μετ' ἀστρόεντα καλέσω.
 μηδὲ πῶ ποτὸν ἄλλο μετὰ γλυκὺ νέκταρ Ὀλύμπου.
 δεΐδια, μὴ μενέχαμον ἴδω μεθύουσαν Ἀθήνην,
 μὴ δόρυ κομφίσειεν ἐπ' Ἄρει καὶ Κυθρεΐη.
 μὴ σφαλερῇ ῥαδάμιγγι νοσφαλέος Διονύσου
 245 αἰθέρα τολμήσασαν ἀναστήσωσιν ἐνυῶ.
 ἀστέρες οἰνοπλῆγες, ἐπ' ἄλλήλοισι μανέντες.
 μὴ ποτε βακχευθέντες ὅλοι ναυτῆρες Ὀλύμπου.
 ὄργια μιμήσαντο φρεσσακίων Κορυβάντων.
 οὐχ ἄλλε ἀλοχος ἐκαῖνο θύστυγες, ὅτι δοκεῖν
 250 Τρωΐον ἤβητῆρα, Διὸς δρηστῆρα κυπέλλων,
 οὐρανὸν αἰωγύοντα καὶ οἰνοχόον Διὸς Ἥβην,
 χερσὶν ἐπιχθονίωσιν ὅτε γλυκὺ νέκταρ ἀφύσσει;

v. 235. Post hunc versum in edit. leguntur duo versus, quos ante versum 275. collocavi, quia hic aperte nexura turbant, infra vero ^{οἰνοπλῆγες} ἀπὸ ἀπὸ videntur. Suspiceris, duarum paginarum initia diversa inter se permutata esse.

v. 236. νέκταρ χων ed. pr. relicta lacuna, quam eleganter supplevit Falk, etsi ipse pretium conjecturae suae statuere nescivit, qui ἀπίσχωρ quoque et ἐπίσχωρ addidit.

v. 239: χάριν εὐνης editt. aperto errore.

v. 241. ποτὸν ἄλλον μετὰ γλ. ed. pr.

v. 247. ὄλου Rhodom.

v. 249. Hic versus in edit. sequenti postponitur. Transpositio facta a Scalig. Praeterea ed. pr. legit ὅτι δαιένω, quod ab eod. Scalig. emendatum, uti in ed. alt. legitur et jam Falk. correxerat, male tamen inter δοκεῖν et δαιένω fluctuans.

v. 251. Διὸς ἤβην litera minuscula vulgo.

- αἰδομένη δ' ἐπὶ γαῖαν θεύσομαι· ἀμφοτέροις δὲ
αἰθέρα κάλλεινω, Γανυμήδει καὶ Διονύσῳ·
- 15 αἰθέρα κάλλεινω, Σεμέλης δόμον. εἰς δάμοσ' ἔστω
οὐρανός· ἀμφοτέροις, καὶ Περσεῖ καὶ Διονύσῳ·
ἔσομαι εἰς ἔρον Ἄρῃος, εἰς ἀγλαὸν ὕστου Μενέτης,
ἐν χθονὶ ναιετάουσα· σὺν ἀγνυμένη δὲ τεκούσῃ
ἔσπεται αὐτὸς Ἄρῃος, σέο νυμφίος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
- 260 Σπάρτης σῆς ἐπίβηθι, καὶ εὐθώρηκα δεχέσθω
χυλαίην σὺν Ἄρῃι χολωομένην Ἀφροδίτην·
οἶδα, πόθεν μεδέπω τάδε πήματα· πατρὸς Ἐρινύος
ὔβριν ἀπαιτίζει με, βιαζομένοιο τοκῆος,
ὅτι Κρόνου γενετῆρος ἐπιβρίθουσα κυδοιμῶ,
- 265 σὺν Διὶ μαρναμένη Τεττακίῃ ἔχραον Ἥρη·
καλὸν ἐμοὶ, Διόνυσον ἰδεῖν κατὰ μέσσην Ὀλύμπου,
ἤμενον ἐγγὺς Ἐρωτος, ὁμέστιον Ἀφρογενεῖη,
αἰγίδα κουφίζοντα μετὰ Κρονίδην καὶ Ἀθήνην.
ἀλλὰ, θεὰ, χραίσμησον· ἐμῆς δ' ἐπίκουρον ἀνάγκης,
- 270 εἰς μίαν Ἥριγένειαν, ὅπως Διὸς ὄμματα θείλῃξ,
δὸς μοι κροτὸν ἱμάντα, τῆν πανθελγέα μίτρην,
καὶ Διὸς ὑπνώοντος ἐμοῖς Ἰνδοῖσιν ἀρήξω.
δισσὴ ἐγὼ γενόμεν ἔκυρὴ σέθεν· ἡμετέρου γὰρ
υἱέος, Ἥφαιστοιο καὶ Ἄρεος, ἔπλεο νύμφη.
- 275 δὸς χάριν ὀψιτέλεστον, ἐπεὶ κυανόχροος Ἰνδοὶ
Ξεινοδόκοι γεγάασιν Ἐρυθραίης Ἀφροδίτης,

v. 259. ἔσπεται καὶ αὐτὸς Ἄρ. ed. pr. emend. Falk.

v. 264. ἐπιβρίθουσα editt.

v. 270. Potuisset hic versus sequenti postponi; sed ita solemus mediis precum formulis ejusmodi limitationes interponere, velut ad minuendam rei, quam petimus, magnitudinem.

vv. 273. 274. in editionibus post versum 255. legi, supra jam monui. Praeterea v. 274. ed. pr. habet υἱέας Ἥφαιστοιο, quod a Falk. emendatum.

οἷς κότεων Διόνυσος ἐπέχραον, οἷσι καὶ αὐτὸς,
 θηλυμανῆς ἄποτροχος ἐχούσατο παιδοτόκος Ζεὺς,
 καὶ στέρωσάη· ἐλέλιξε, συναγμάζων Διονύσω.

280 δὺς μοι κισσῶν ἱμῶντα βαηθῶν, ᾧ ἐνι μαύγῃ
 - θάλλωσιν ἐν ἐνὶ πάντα· καὶ ἄξιός εἰμι φορήσαι,
 ὡς ζυγίῃ μαγαῖα, καὶ ὡς σὺνέσθλος Ἑραίων.

v. 281. φορέσαι edit. φορήσαι erat Lib. V. 259.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΒ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ καὶ δευτέρῳ εἰσι κῆδομαι,
καὶ Διὸς ὑπναλίεο λήχου, καὶ λύσασσιν Ἀναΐδου.

NONNOT
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΔΒ.

Ὡς φαμένη, παρέπεισε. δολοφράδμων δ' Ἀφροδίτη
 πείθετο κερδοσύνησι· ἀνειρύσασα δὲ κόλπου,
 Ἥρη δῶρον ἔδωκε θελήμονι κροτὸν ἐρώτων.
 καὶ ἴνα μῦθον ἔλεξε, χάριν θελκτῆρος ἱμάντος·
 5 Ἀέγνυσο τοῦτον ἱμάντα, τεῆς ἐπίκουρον ἀνίης·
 θέλξεις δ' εἰν ἐνὶ πάντα πόθων ἰθύντορι κροτῶ,
 Ἥλιον, καὶ Ζῆνα, καὶ αἰθέρα, καὶ χορὸν ἄιτρον,
 καὶ ῥόον ἀστήρικτον ἀτέρμονος Ὠκεανοῖο.
 Εἶπε· καὶ Ἀσσυρίην Λιβανηΐδα δύσατο πέτρην.
 10 Ἥρη δ' ἀστερόφοιτον ἐδύσατο κύκλον Ὀλύμπου.
 καὶ ταχυνὴ πάνλευκον ἔην ἐπεκόσμιε μορφῆν·
 πολλάκι δ' ἰσάζουσα, καθειμένον ἄχρι μετώπου,
 πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης·
 καὶ πλεκτὴν θυόεντι κόμην ἐδίηεν ἐλαίῳ,

v. 6. πόθεν ἰθύντορι ed. pr. emend. Falk.

v. 12. παλλακίδ' Rhodom.

v. 13. Post hunc versum leguntur in editis versus duo 34. 35. necessario ad finem narrationis rejiciendi. Pertinent enim ad illud momentum, quo, ornatu omni composito, in publicum itur. Cf. Il. ξ. 170. ss. Theocrit. Id. XV. 21. 29. ss. 39. 42. Hic aperte turbant.

v. 14. ἐδίηεν editis.

- 15 τοῦ καὶ κινυμένοιο μετ' αἰθέρα καὶ μετὰ πόντον,
 γαῖαν ὄλην ἐμέθυσε μύρου δολιχόσκιος ὀδμή·
 καὶ κεφαλῇ στέφος εἶχε παναίολον, ᾧ ἔνι πολλαὶ
 λυγνίδες ἦσαν, Ἐρωτος ὁμόστολοι, ὧν ἀποπέμπει
 φαιδρὰ τινασσομένων ἀμαρύγματα κυπριδίη φλόξ·
 20 εἶχε δὲ πέτρον ἐκέῃον, ὅς ἀνέρας εἰς πόθον ἔλκει,
 οὖνομα φαιδρὸν ἔχοντα ποθοβλήτοιο Σελήνης·
 καὶ λίθον ἱμείρουσαν ἐρωτοτόκοιο σιδήρου,
 καὶ λίθον Ἰνδῶν φιλοτήσιον, ὅτι καὶ αὐτὴ
 ἐξ ὑδαίων βλάστησεν, ὁμόγγιος Ἀφρογενείης,
 25 κνανέην φ' ὑάκινθον, ἐράσμιον εἰςέτι Φοίβω·
 ἀμφὶ δ' εἰς πλοκάμοισιν ἐρωτίδα δῆσατο ποίην,
 ἣν φιλεῖ Κυθέρεια, καθὼς ῥόδον, ὡς ἀνεμώνην,
 καὶ φορέει, μέλλουσα μιγῆμεναι υἱεὶ Μυρῶης·
 καὶ λαγόνας στεφανηδὸν ἀηθεῖ δῆσατο κροτῶ·
 30 εἶχε δὲ ποικίλον εἶμα παλαιάτατον, ᾧ χύτο κίμφος,
 κρυπταδίη φιλότητι κασιγνήτων ὑμεναίων,
 νυμφίον ἀρχαίης ἔτι λείπατον αἶμα κορσίης,
 κουριδίης φιλότητος ἵνα μνήσειεν ἀκοίτην·
 τυψαμένη δὲ, μέτωπα καλύψατο νῶροπι πέπλω,
 35 καὶ περόνην συνέσργεν, εἰοῦ κληῖδα χιτῶνος·

v. 16. ἐμέθυσε ed. pr. emend. Falk.

v. 18. Fortasse praestaret ὧν ἀπο πέμπει.

v. 23. λίθον Ἰνδῶν editt. Descriptionem vide XLV. 125.

v. 24. ἀφρογενείης lit. minuscula ed. alt.

v. 26. ἀμφὶ δὲ εἰ πλ. editt. nulla Nouni facilitate.

v. 27. καὶ ὡς ῥόδον, ὡς ἀν. editt. sed vereor, ut καὶ ad orationem intendendam hic recte fecisset.

v. 30. αἶμα παλαιάτατον editt. Copiose de hoc loco Dorvill. ad Char. p. 428. ed. Lips. disputat, ita tamen ut hic et v. 32. inter εἶμα et ἄμμα optionem daret.

vv. 34. 35. vulgo post versum 13. collocari, supra observatum. Caeterum v. 35. συνέσργε νέου offerunt editt. Male.

καὶ δέμας ἀκήσασα, καὶ ἀθρήσασα κατόπτρον,
ὡς πτερόν, ἢ ἐνόημα δὲ ἀθέρος ἔδραμεν Ἥρη.

Καὶ Διὸς ἔγγυς ἕαυτην· ἰδὼν δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
θερμοτέρους ἐς ἔρωτις ἰμάσαστο κέντροι κσιτῶ.

40 καὶ Διὸς εἰσορόωντος ἐδουλεύθησαν ὕπαυται·
καὶ μιν ὀπιπέυαν, Κρονίδης ἐξείρετο μύθῳ.

Ἥρη, τίπτε βέβηκας ἐώϊον εἰς κλίμα γαίης;
τίς χρεῖώ σε κόμικς; τί σήμερον ἐνθάδε βαίνεις;
ἢ ῥα πάλιν κοτέσσοι κορύσσοι οἴνοπι Βάκχω,

45 καὶ ποθέεις Ἰνδοῖσιν ὑπερφιάλοισιν ἀρήξει;

Ἔννεπε, καὶ γελῶσσι νόῳ πολυμήχανος Ἥρη
ἠλομακῆς ἀγόρευε, παραφραμένη παρακοίτην·

Ζεῦ πάτερ, ἄλλος ἔχει με φίλος δρόμος· οὐ γὰρ ἰκάνω,

Ἄρεος Ἰνδῶιο καὶ Ἰνδοφόνου Διονύσου

50 ἀλλοτριῶς μεθέπουσα μεληθένας· ἀντολῆς δὲ

γείτονος Ἡελίοιο μετέρχομαι αἰθέρας αὐλάς,

σπερχομένη· πτερόεις γὰρ Ἔρωι παρὰ Τηθύος ὕδαρ

Ἰκεανηΐδος Ῥοδόπης δεδονημένος οἴστρον,

συγγίην ἀπέειπε· καὶ ἔπλετο κόσμος ἀλήτης·

55 καὶ βίος ἀχρηΐστος, ἀπροχομένων Ἰμναίων.

τοῦτον ἐγὼ καλέουσα, παλίνδρομος ἐνθάδε βαίνω·

οἶσθα γὰρ, ὡς Ζυγίη κικλήσκομαι, ὅτι καὶ αὐτῆς

χεῖρες ἐμαὶ κρατέουσι τελεσσιγόνου τοκετοῖο.

Τοῖον ἔπος βροῶσιν ἀμείβετο θερμὸς ἀκοίτης·

v. 49. Ἰνδῶιο editt.

v. 51. Si γείτονος legitur, αὐλάς Ἀντολῆς habemus; si γεί-
τονας, Solis haberemus aulas. Sed prius hic aptius est.

v. 54. κόσμος ἀλήτης ed. pr. emend. Falk.

v. 56. Proprium fuisset καλέουσα.

v. 57. ὅτι καὶ αὐταὶ ed. alt. ex interpolat. Falk.

v. 58. παῖδες ἐμαὶ φρ. editt. quod verum esse non potest. -
Spectat se Juno, -ut Lucinam. Cf. v. 74. s.

60 Νύμφα φίλη, λίπε ἄφρον. ἐμὸς Διώνυσος ἀγήτωσ,
 ἀμύων προθέλυμον ἀβακχεύτων γένος Ἰνδῶν,
 χαιρέτω. ἀμφοτέρους δὲ γαμήλια λέκτρα δεχέσθω·
 οὐ γὰρ ἐμὲ χθονίης ἀλόγου πέθος, οὐδὲ θεαίνης
 θυμὸν ἐμὸν θελκτῆρι τόσον βακχεύσατο κροτῶ·

* * * * *

65 οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης Ἀτλαντίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
 πρεσβυγενῆς πολιοῦχος ἀεξήθη Λακεδαίμων·
 οὐ τόσον ἠρασαμένη Νιόβης παρὰ γείτονι Λέσρῃ,
 κούρης ἀρχεγότοιο Φορωνέος· οὐ τόσον Ἴου's
 φοιτάδος, Ἰναχίης, ταυρώπιδος, ἢ παρὰ Νείλω·

70 τίκτε γογὴν Ἐπάφοιο καὶ ἀρχεγότου Κερφέσσης·
 οὐ Παφίης τόσον ἤλθον ἐς ἡμερον, ἧς χύριν εὐπῆς
 Κενταύρους ἐφύτευσα, βαλὼν σπόρον αὐλακι γαίης·
 ὡς σέο νῦν μεδέπω γλυκερὸν πόθον. ἢ ῥα καὶ αὐτή,
 ὡς Ζυγίη γεγαυῖα καὶ ὡς μεδέουσα γενέθλης,

75 Κιπριδίους βελέεσσιν οἰστεύεις παρακοίτην;

v. 63. Pro ἐμὲ potuisset f. ἔτι scribi; sed recte se duplex accusat. ἐμὲ et θυμὸν ἐμὸν v. s. habet.

v. 64. Aperta est lacuna post hunc versum, etsi eam neutra editio agnoscit. Nam ut illud οὐδ' ὅτε Τηϋγέτης elliptice dici potuisset, semel saltem οὐδ' ὅπότε ἠρασαμένη etc. antecedere debuisset, ut id Homericum loci II. ξ. 325. ss. oeconomia clare ostendit. Et plures Jovis amores Nonnus novit, cf. V. 619. coll. 611. ss. VII. 117. ss.

v. 67. οὗτος ὃν ἠρασαμένη editt. adeoque ἠρασαμένη ed. alt. quod Falk. conjecisse dicitur, nisi error subest. Verum vidit Cant. idem profertur, tanquam Sevini correctio, a Clavierio ad Apollod. T. II. p. 198.

v. 68. οὗτος ὃν Ἴου's ed. pr. emend. in ed. alt. ope Falkenb.

v. 69. ἢ παρὰ Νείλω ead. ed. pr. ab eod. emend.

v. 70. κερφέσσης vulgo, litera minore ab initio. Pessime hunc locum interpretatur Cunaeus p. 82. s. Vid. Comment.

"Ὡς εἰπὼν, χρυσέας νεφέλας πυργηθὼν ἄλιξας,
 δινωτὴν ἐπικυροτὸν ἐντροφαίρωσε καλύπτρην
 καὶ θαλίμου ποιητὸς ἔην τύπος, ὃν τότε κύκλω
 "Ἰριδος αἰθερείης ἐτροβήροδος ἔστεφε μορφή
 80 πορφυρέη, καὶ Ζηνὶ καὶ ἀγλαοπήχει νύμφη
 αὐτόματον σκέπας ἦεν ὄρεσσαίλων ὑμεναίων,
 καὶ τύπος αὐτοτέλεστος ἀναγκαίης πέλεν εὐνής.
 Οἱ δὲ γάμου χαρίεντος δμίλειον ἠδέε' Ἰασμῶ·
 Γαῖα δὲ κηώσσαν ἀναπτύξουσα λοχίην,
 85 ἄνθεσιν ἱμεροτοῖσι γαμήλιον ἔστρεφεν εὐνήν·
 καὶ κρόκος ἐβλίστησε Κίλιξ, καὶ ἐφύετο μίλαξ·
 θήλει δ' ἄρσενα φύλλα συνέπλεκε γείτονι ποίῃ,
 οἷα πόθου πνεύων, καὶ ἐν ἄνθεσιν ἄβροδ' ἀκοίτης·
 καὶ λέχος ἡμφοτέρων ἐπεκόσμεε διπλόος ὄρηξ,
 90 Ζῆνα κρόκῳ πυκνάσας, καὶ μίλακι σύγγαμον "Ἡσῆν·
 καὶ Διὸς ὄξιν ἔρωτα νοήμονι δείκνυε σιγῇ
 ἱμερόεις νύρκισσος, ἐπιθρόσκων ἀνεμώνη.
 οὐδέ τις ἀθανάτων σκοπέει λέχος, οὐ τότε Νύμφαι
 γείτονες, οὐ Φαέθων πινεπόπιος, οὐδέ καὶ αὐτῆς
 95 ἔδρακεν ἄφθιτα λέκτρα βωώπιδος ὄμμα Σελήνης·
 πυκνοῖς γὰρ νεφέεσσιν ἐμιτρούθη σκέπας εὐνής,

v. 85. ἔστρεφεν εὐνήν editt.

v. 87. Ante hunc versum in editt. versus 89. male collocatur, tota loci venustate corrupta, quae μεταμορφώσει nititur, quae flores hī, crocus e puero, milax e puella, cognominibus, ortum trahere (cf. Ovid. Met. IV. 283.) spirante adhuc amoris sensu. Praeterea θήλει δ' ἄ. φύλλα editt.

v. 88. οἷσι πόθου et in fine ἄβροδ' ἀκοίτην editt. sine sensu.

v. 89. De pristina versus sede vide ad v. 87.

v. 96. σκοπέει εὐνής ed. pr. nostrum habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea deterius conjecit σκοπέει εὐνής.

καὶ Διὸς ὄμματα θέλξεν ὁμόστολος Ἰππος Ἐροσίων.

Ὅφρα μὲν ἄβροδ ἴαυεν ἐν ἄνδρασι θελγόμενος Ζεὺς,
ἀγκυὰς ἔχων παράκοιτιν ἀδήτην ἐπὶ λέκτρον·

100 τόφρα δὲ ποικιλόμορφος ἐν ἄνδρασι φοιτᾷς Ἐρινύς
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσω·

καὶ κτύπον ἐσμαράγησεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι Λυαίου,
σεισαμένη βαρύδουπος ἐχιδνήσασαν ἱμάσθλην·

καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε· δρακοντείων δὲ κομῶν·

105 φρικτὰ τινασσομένων ἐπεσύρισε λοίγιος ἠχώ·

καὶ σκοπιὴν ἔρραϊνον ἐρημάδα πίδακας ἰοῦ·

ἄλλοιτε θηρείαιο τύπον φαίνουσα προώπου,

αἰνομανῆς ἔφριξε λέων πυκινότριχι λαίμῳ,

γᾶσματι φαινῆεντι καταΐσσω Διονύσου.

110 Τὸν μὲν ἀμεραινόοιο κατάσχετον ἄλματι λύσσης

Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ ἠθέλε λύσσαν ἐλάσσαι·

ἀλλὰ μιν ἐπιτοίησε βαρύκτυπος ὑψόθεν Ἥρη,

πυρρὸν ἀκοντίζουσα· καὶ εἵκαθε δεσπότις ἀγρης,

μητριῇ κοτέουσα· φύλαξ δὲ τις ἐπλετο Βάκχου

115 μαιωμένου, καὶ θήρας ἐοὺς ἀνέκοψεν ἀπειλῇ·

καὶ κύνας ἀγρευτῆρας ἐπεσφηκώσατο λαίμῳ,

αὐγενῶν σφίγξασα πολὺπλοκῶν ὀλκὸν ἱμάτων,

μὴ χροῖα δηλήσαιντο νοσοφαλέος Διονύσου.

v. 106. πίδακας ἰοῦ ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 107. ἀλλ' ὅτε θηρ. editt. ἄλλοτε semel positum erat XXIX.

321. etsi hic fortassè lacuna subest.

v. 110. κατάσχεται ἄλματι ed. pr. emend. Falk.

v. 114. μητριῇ κοτ. editt.

v. 116. Etsi ἐπεσφηκώσατο λαίμῳ explicari potest, et idem fere denotat, ac si ἐπεσφ. κημῶ dixisset, malium tamen propter versum seq. ἐπεσφ. δεσμῶ de loro, quo constrictos tenet, Leit-
sül.

v. 118. δηλήσαιντο editt.

Νεφερίαι δὲ Πάριος κλεινώσας πρῶτον ἐκείνη
 120 ἕως φόβον αὐτῆς ἴκονεν, ἐπὶ δὲ ὑσάσασα Λυγίαν
 φάσματα ποικιλέμερα, κατὰ Βροχίον δὲ ἀπὸ λαίλα
 ἰοβόλου θαλάσσης ἀπέκτενοντο κερήναι, καὶ
 καὶ βλοσυρὰ σπινθήρες, οἳ δὲ οἱ ἀπὸ ἀκουῆς ἰσο
 125 καὶ μαγείαν, τινέσσοντο ἐρημίας ἐκδοθῆ λόχη
 δύνεατα φοιητήρι, πρὸς τὴν οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 ἄσθματα δαιμονία ἀειδοῦσάσιν, ἐρημίας δὲ σφραγίς, ἰσο
 οιστρομίας ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ κερήναι, ἰσο
 130 τρη, αἰὼν μύκημα πρὸς ἀπὸ λαίλα, λαμψήναι δὲ κερήναι
 πυκνά δὲ καλλιψασα καὶ ὑπερόφωγον ἀειδῆν, ἰσο
 ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 ἀντίτυπον ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 καὶ βαλίαν, ἰσο τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 Βάχχος ἀλλήθην, μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 135 οὐδὲ οἱ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 ἀρκτος ἐρημίας ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 λύσσα ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ
 δεγνυμένη βλασφημία ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ

v. 120. ἐκ φόβον αὐτῆς ἰκ. editt. sine sensu.
 v. 121. μετὰ Βρ. et v. seq. τοβολοι editt.

v 125. σπινθήρες bene se haberent, si facis mentio adesset;
 de oculorum ignibus cogitare durius videtur. An ἀμφογγες de
 serpentibus, qui pro criminibus sunt

v. 130. Sensus videtur esse: relictis pastoribus, carminibus,
 quibus antea respondere consuevit, Bacchi mugitum repetebat
 Echo. Sed desideratur uberior descriptio carminis, quod vo-
 luit; neque placet καί, raro sic a N. positum. Quid si Πάριος
 δὲ καλλιψασα καὶ ὑπερόφωγον ἀειδῆν scripsisset?

v. 133. ἀπὸ τῆς οὐρανὸν ἰσχυρὰ editt.
 v. 138. δεγνυμένη ed. pr. emend. Falk.

καὶ Διὸς ἔμματα θέλξεν ὁμόστολος Ἰππος Ἐρώτων.

Ἵφρα μὲν ἄβροδ ἴαυεν ἐν ἀνθεσι θελεγόμενος Ζεὺς,
ἀγκὰς ἔγωγ· παράκοκτιν ἀθήτηον ἐπὶ λέκτροισιν·

100 τόφρα δὲ ποικιλόμορφος ἐν ὄμοισι φοιτᾷς Ἐρινύς
νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσω·

καὶ κτύπον ἐσμαράγησεν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι Λυαίου,
σεισαμένη βαρύνουτος ἐχιδνήεσσα ἰμάσθλην·

καὶ κεφαλὴν ἐλέλιξε· δρακοντείων δὲ κομάων·

105 φρικτὰ τινασσομένων ἐπεσύρισε λαίγιος ἠχώ·
καὶ σκοπιὴν ἔρραϊνον ἐρημάδα πίδακας ἰοῦ·

ἄλλοτε θηρείαιο τύπον φαίνουσα προώπου,
αἰνομανῆς ἔφαξε λέων πυκινότριχι λαίμῳ,

χάσματι φαινῆεντι καταΐσσαν Διονύσου.

110 Τὸν μὲν ἀμερσινόοιο κατάσχειον ἄλματι λύσσης

Ἄρτεμις ἐσκοπίαζε, καὶ ἠθέλε λύσσαν ἐλάσσαι·

ἀλλὰ μιν ἐπιτοίησε βαρύνκτυπος ὑπόθεν Ἥρη,

πυρσὸν ἀκοντίζουσα· καὶ εἴκαθε δεσπότις ἄγρης,

μητρυνῆ κοτεύουσα· φύλαξ δὲ τις ἔπλετο Βάκχου

115 μαιωμένου, καὶ θήρας εὐὸς ἀνέκοψεν ἀπειλή·
καὶ κύνας ἀγρευτῆρας ἐπεσφηκώσατο λαίμῳ,

αὐχενίων σφίγξασα πολὺπλοκον ὀλκὸν ἰμάκτων,
μὴ χροῖα δηλήσαιντο νοοσφαλέος Διονύσου.

v. 106. πίδακας ἰοῦ ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 107. ἀλλ' ὅτε θηρ. editt. ἄλλοτε semel positum erat XXIX.

321. etsi hic fortassè lacuna subest.

v. 110. κατάσχεται ἄλματι ed. pr. emend. Falk.

v. 114. μητρυνῆν κοτ. editt.

v. 116. Etsi ἐπεσφηκώσατο λαίμῳ explicari potest, et idem fere denotat, ac si ἐπεσφ. κημῶ dixisset, malum tamen propter versum seq. ἐπεσφ. δεσμῶ de loro, quo constrictos tenet, Leit-
seil.

v. 118. ἀγλήσαιντο editt.

- μηκεδανῶν τε δρακοντας, ἐρειδομένους τινὶ πέτρῃ,
 140 μελιχμολιμνώνοντας, ἀπέθρας τηλεῖ θύραφ
 καὶ σκοπιᾶς ἐτίναξε, ταυγλάων κεραιή
 κτεινῶν ἀκλιβῶν, ἰκτεήσι φῦλα λούτων
 καὶ δρύας εὐκάρποιο μεταρδίζωσιν ἰουρήσ
 Ἄδρουάδας τ' ἐδίωκεν ῥιάταων δὲ καλώνας,
 145 Νηιάδας ποταμοῦ μετ' ἡλῦδας ἤλασε Νύμφας.
 Βασσαρίδες δ' ἀλάλητο, καὶ οὐχ ἤπιοντο Λυκίαν,
 καὶ Σάκτρον φρίσσοντες ἀνακρύπτοντο Θαλάσῃ
 οὐδέ οἱ ἔγγυς ἴκατο, τεθρηπότες ὄγκω ἀπειλήσ,
 μὴ σφιν ἐπαῖξις, χείων ἐκρωθροσὸν ἠγά,
 150 ἄφρον ἀκοντίζων χονάδεα, μέστρωα λύσσης.
 Δηριώδης δ', ἐπέροπλον ἔχων θρώσος, ἔχευε Βάνχας,
 νεύμασιν Ἰθαίοισι τιποσσυμένον Διονύσῳ.
 ὣς δ' ὅτε χειμερίων ῥοδίων μικώρονος δλκῶ,
 ἄπλος ἐντιπόροις βανχεύετο πόντος ἀέλλαις,
 155 κύμασιν ἠλιβράτοις, κατάρρυτον ἠέρα σίφων.
 προμναίους τε κίλωας ἐφειδέι κύματος ὄρη
 λαίλαπες ἐξήσαντο, καὶ ἄσθματι λαφρος ἀίλας,
 ἰστον ἀνεχλάινωσ κευροῦτα λάφρος ἀίτης,
 λαίφρασιν ἀμφίζωστον ἐδοχμώθη δὲ κεραιή
 160 ταῦτα δ' ἀσχαλάφωγτες ἐπέτραποι ἔλλιδα πόντω
 ὡς τότε Βάνχου ἄρινεν ὄλον στρατῶν Ἰνδοκὸς Ἄσας.

v. 159. εἰδομένους editt. posterius emend. Falk. in conjectann.

v. 140. λιμνώνοντας editt.

v. 146. ἀλάλητο editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 155. ἠέρα νίπων volebat Falk. in curis secundis, quod vulgata neque melius, neque deterius. Si quid mutandum, malim φαίνωθ.

v. 159. κεραιή ed. pr.

v. 161. Βάνχου ἄρινεν ed. pr. Βάνχον Falk. Βάνχου Rhodom. et ed. sec.

- Ἴνθα τις οὐ κατὰ κόσμον ἔην ἔρις· οὐ κλόνος ἀνδρῶν
 ἴσος ἔην, οὐ δῆρις ὁμοῖος· ἀκάματος γὰρ
 νόστιμος ἐγχευόμενος ἐπέβρεμε χάλκεος Ἄρης,
 165. Μυθᾶϊοι προμάχοιο φέρων τύπον, ὃς πλέον ἄλλων
 ὑσμίνης ἀκόντης ἀτερεῖ τέρπετο λύθρῳ,
 ὃ πλέον εἰλαπίνης φόνος εὐαδεν· ἐν δὲ βοεῖῃ,
 οἶά τε Γοργεῶν πλοκάμων ὀφειάδας ὀλοκούς,
 γραπτὸν ἔυσμύριγγος ἔχων ἴνδαλμα τεκούσης,
 170. Δηριάδῃ πέλεν ἴσος, ὁμόχρους· οὐ τότε μορφῆς
 ῥιγεδαπῆς ἀγέλαστον ἔχων μίμημα προσώπου,
 καὶ σκαλιῆν πλοκαμίδα φέρων καὶ σῆμα βοεῖης,
 αἰνομανῆς πεφόρητο μόθῳ λαοσσύος Ἄρης,
 καὶ προμάχους θάρσυνεν ὁμογλώσσῳ δ' ἀλαλητῶ,
 175. Βάκχου μὴ παρόντος, ἀταρβέες ἔβρομον Ἴνδοί,
 καὶ κτύπον ἐννεάχιλον ἐπέκτυπε λοίγιος Ἄρης,
 φοιταλέην συνέθελον ἔχων Ἔριν· ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 στήσε Φόβον καὶ Δεθμον ὀπίονα Δηριάδης.
 καὶ στρατιῆν οἰστρήσαν ἔρημονόμου Μιονύσου
 180. Δηριάδης, καὶ πῶμα Διὸς, καὶ σύνδρομος Ἄρης.
 Συμμιγέες δὲ φύλαγγες ὁμοζήλοιο κυδοιμοῦ
 Βασσαρίδων στήχα πᾶσαν ἐμιτρώσαντο σιδήρῳ,
 καὶ πολέες φεύγοντες ἐνὶ κτείοντο φονῆι,

v. 162. οὐ λόνος ἀνδρῶν ed. pr. emend. Falk.

v. 163. ἀκάματῳ γὰρ editt. quod non ferendum, nisi quaedam excidisse statuamus.

v. 169. ἴνδαλμα Μεδούσης tentabat Scaliger. Male; neque enim sic v. anteced. οἶά τε dici potuisset. Quidni Indus ille, quem simulabat Mars, matris, satis fortasse Gorgoneam, faciem in clypeo gestare potuit? Sic uxoris signum habebat Morrhæus, XXXIV. 285. s. Caeterum ed. pr. habet ἔυσμύριγγος, quod emend. Falk.

v. 175. ἔδραμον Ἴνδοί editt. sensu plane contrario.

θεινόμενοι ξιφέεσσιν. Ὀμηρίδες, εἶπατε, Μοῖσαι,
 185 τίς θάναε, τίς δούπησεν ὑπ' ἔγχρ' Ἀθημαΐδας;
 Αἰβιάλος, Θυάμις τε, καὶ Ὀρμένιος, καὶ Ὀσάλτης,
 Κρίατος Ἀρχμαΐδης, Τελέβης, καὶ Λύκτιος Ἀνδρῆς,
 καὶ Θρόνιος, καὶ Ἀρητος, εὐμμελῆς τε Μολιγνῆς,
 ἄλκῆεις τε Κόμαρκος· ἐτέμνετο δ' ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 190 ἔγχρ' Ἀθημάδο νεκρὸς στρατός· ἄλλωμένων δέ
 ὅς μὲν ἦν θαπέδω τετανυσμένος· ὅς δὲ φεσθροῖς
 πλώετο, κυματόεντα φέρων μόθον· ἄς δὲ θαλάσση
 ἀγγιπόρῳ δέδμητο, διωκόμενον δὲ γιγῆσιν
 κύμασιν, ἀριχάρακτον, Ἀραψὶ τυμβεύσατο Νηρεὺς·
 195 ὅς δὲ θυελλήεντι δι' οὐρεος ἔδραμε τρεσφῶ,
 Κῆρα φυγῶν· ἕτερος δὲ, πεπαρμένον ἔγχος ἕσσας
 μεσσοπαγῆς παρὶ γῶτα, μετέστιχεν ἔνδια λόχησ,
 χηρῶν ἀπείντος ἀλεξιμάκου Διογύσου.
 Ἀυγῆεις δ' Ἐχέλαος ἀτυμβεύσας πῆσσε πόκιμ,
 200 Μορφέος ἠλιβάτω τρηπῆς ῥηξήτορι πῆσσε,
 Κύπριος, ἀριχάρακτον ἔχων εἰ κύνκλον ὑπὸ γῆσ,
 ὑψικόμῳ φοίνικι πανσέκελος· ἐν δὲ κυδαμοῖσ.

v. 186. Inter ἄλλα haec nomina notandus Orbaltes Caeten-
 tis, nomen hucusque non minus obscurum, quem insepultum
 jacere dolet Bacchus, XXXV. 374. tandem, praeter omnem
 expectationem, summis cum honoribus sepeliendum curat,
 XXXVII. 10. ss. ut cognominem Lycurgi filium, Archemorum,
 Adrastus, et Patroclum Achilles. Sed vid. Comment. ubi, quid
 subsit, monstrare conabimur.

v. 188. Εὐμμελῆς ed. alt. velut nomen proprium, ut fideliter
 acceperunt duo illi egregii interpretes; simpliciori μ etiam ed. pr.

v. 194. ἀναξ τυμβ. Νηρεὺς editt. Intelligit mare Erythraeum,
 cf. XXXVI. 96.

v. 196. ἕσσας vulgo.

ἀβρός ἀπεροσκόμης ἐκυλινδρετο, λαμπιῶν δὲ οὐσίαν,
 πληγείς ἰστρον ἄκρον, δὴν ἡ χροδς ἤλικι δέσμοι
 20 συμφορῇ κοτύλη φήσις ἠρόμυτεν ἄξονα μῆροδ
 καὶ δάνενυ ἀπτοματῆν κρατέων ἐτι μυστιδὰ πύδην
 ἀσπαίρωσθε, κίσητον δὲ τεφρωδῶτα πτυσῶ,
 φλέξας ἠγροδέντι πεδύπλοκτι βόστρυχα δαλαῖ.
 καὶ οἱ ἐπιπαρήσας φιλοκέρτομος ἴαχε Μοῦρξεύς †
 210 Καῖρος, φανισμῶν ἄλλοτρε σείο τῷ ἠνῆς,
 ἠβητηρ Ἐχέλας, γονῆν ἐψέσσο Κύπρου
 οὐκ ἀπὸ Πυγμαλιῶνός ἔχεις γένος, ὧ πόρε Κύπρις
 μηκεδανῆν βιώτω πολυχρονίωιο πορείη
 οὐ σε τῆς Πικρίας ἔθρῶσατο τυμφίος Ἄρης
 215 οὐδέ σοι ἀσπετα κύκλα καλινδρετον ἐνιαντων
 δῶκε τῆ. Πυθέρεια καὶ οὐ σκάζουσαν ἀπήνην,
 ὄφρα φύγῃς σέβ πτόμιον ἀλεξιμόων ἐπι θιφρών,
 ἡμιόνων βαθύγονον ἀεὶ θρομον ἠνιοχενῶν
 ἤλιτον, ἐκ Κύπριοι φέρεις γένος ἀκύνμορον γὰρ
 220 Ἄρης καὶ σὲ δάμασσην, ὁμοίον υἱεὶ Μυρξῆς.

Ὡς εἰπὼν, πρυλέεσσι δορυσσός ἤρισε Μοῦρξεύς,
 εἰλιπόδην τε Βίβλιθον ἄλων, καὶ Δέτιν δλέσους

v. 205. ἀπεροσκόμης editt. v. seq. ὄπη.

v. 205. συμφορῇ κοτύλη, editt. ubi et ἄξονα, corrigi potuisset, vel συμφορῶν κοτύλη, q. n. ἄξονα. cf. H. s. 305, et.

v. 216. οὐκ ἀπὸ Πυθέρεια καὶ οὐ σκάζουσαν, ἐ. ο. ἀπήνην ἐδ σκάζουσαν, εἶμος velocis.

v. 219. ἤλιτρον, ed. pr. emend. Falk.

v. 221. ἠρμος Μοῦρξεύς editt. ἐνδορε Μοῦρξῆς tentabat Scalig.

v. 222. καὶ Δέτιν ὄρεσας, ed. pr. Δέτιν ἄρῶσας, ed. aliz ex conject. Falk. qui tamen Δέτιν scripserat. Praeterea ἰ. τς ante Βίβλιθον ejiciendum, etsi Attica correptie in nom. propr. excusari potest.

- αὐγένα δ' ὄρχηστῆρος Ἐργυβώλοιο δαΐξια,
 ἔγχει τηλεβόλῳ Φρυγίους ἐφόβησε μαχητῆς
 225 Σηβέα δ' ὀρχιόεντι κατεπαρήνε βελέμνῳ
 Θηβαίων δὲ φάλαγγα, καὶ Ἀκταίωνα δεικνών,
 ἔκτιυεν Εὐβώτην, Καδμηΐδος ἄστον ἀράϊφης,
 σύννομον Ἀκταίωνος. ὁμοφρόγγῳ δ' ἀλαλητῶ
 πολλοί, Δηριάδαο πεφυζότες ἄπλετον ἀλκῆς.
 230 πασυνδὸν ὠλίσησαν ὁμόζυγοι εἰς λίγα Μοίρης,
 αὐτοφόνῳ θνησκόντες ἀλοητῆρι σιδήρῳ,
 ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπήσιν· ἐπ' ἀλλήλοις δὲ περὶντες,
 αἰμαλῆ στοιχητῶν ἐπεσφόρνυτο κοινῇ
 Κρίμιος, Ἰμαλέων, Φρύσιος, Θάγγηλας, Ἴων
 235 οἷσι δαΐζομένους ἐκαρίθμος ἦεν τε Κόλλων,
 καὶ νέκυς αἰματάεντι Κῆης ἐκυλίνδετο πότῳ,
 καὶ φάγος ἄσπετος ἔσκε· δαΐζομένων δὲ σιδήρῳ,
 ἐχθροῦ διψᾶς ἀρωμα θελήμωνι λούετο λύτρῳ,

v. 225. ὀρχιόεντι editt.

v. 226. Θηβαίων τε φάλ. editt.

v. 230. Fortasse ὁμόζυγος — Μοίρης.

v. 231. ἀλοητῆρι σιδ. ed. pr. emend. Falk. Praeterea difficultas esse videtur in αὐτοφόνῳ σιδ. collatis, quae sequuntur, verbis: ἀνδρὸς ἐνὸς ῥιπήσιν, et rursus, v. 238. θελήμωνι λύτρῳ, ut αὐτοφόνῳ conjicere, et postrema verba de optata caede explicare possis. Sed illi perterriti a Deriade, et desperantes de victoria et salute, vim sibi inferre videntur ipsi, non secus ac Orontes apud Indos fecit.

v. 232. ἀπ' ἀλλήλοις excusum in ed. alt.

v. 234. Fort. Ἰμαλέων; sed praestat, nomina haec, semel tantum obvia, intacta hic relinquere.

v. 236. κιλίνδε editt.

v. 238. Malim ἐχθρῶν διψᾶς ἄρ. Μοχ λούετο. editt.

δεγνυμένη ξέρον δμβρον Ἐναλίου νικητοῦο.

240 Βακχίης δὲ φάλαγγος ἔην κλόνος· ἀσπαθέες γὰρ
περὶ μὲν δαδόνηκτο· φυγοπιτόλεμων δ' ἑλατήρων
εἰς φόβον εὐλαΐγγας ἀνεκροῦοντο χαλινοί·

ὦν ὃ μὲν σὺρραΐφοτος ἰδύρατο κοιλάδα πέτρην·
ὅς δὲ μολῶν ταχύφυλλον ὑπὸ κλέτας ἔξτε λύμμη
245 κρυπτόμενος πατάλοισιν· ὃ δὲ σπήλνγγα λεόντων,

ἄλλος ἀμαιμακῆτρο μετήκεν ἐνδιον ἄρκου·

καὶ τις ὄρεσιλόφοια διὰ προῶνος ἀλύξας,
ποσσίην ὄρεσσινύμοισι διέστικεν ἄκρα κολώνης.

Βάκχη δ' ὄριτιόκοιο παρήλυθε θεῆος ἐταύλους,
250 ταρβαλέην προῶντ' ἀσπείβουσα πεδίλῳ·

οὐ γὰρ ἔχει μενθάκη λεαντεῖαν ἐπὶ πέτρην·

ἀλλὰ ληροσθενέων ἑλάτων ἐκίχησε καλῆν·

ἦθεσιν ἀδρανέσχηγε ἐπι προτέρην φάσμα Βάκχη·

* * * * *

εἰς κραδίην ἑλάτωρ μετέπεπεν, ἀντι λεαίνης.

255 καὶ τες ἀελλοπρόδων Σατύρων δευδήμονα ταροῦ

ἔτροχεν, ἀσπαθέσσην ἀσάμβυλος εἰκελος αἴφαις.

v. 248. ὄρεσιλόφοιοι διέστ. editt. errore e superiore verba orto.

v. 252. Pro ἐκίχησε verbum ut ξήτης, δέθησε.

v. 253. Ut verba nunc se habent, nominativus ad verbum μετέπεπεν deest. Corrigitur ἐπι π. φ. Βάκχος, vel propter v. 249. et λεαίνης v. 254. potius Βάκχη, non sufficit. Sed suspicor, Megaerae aut Mouchel mentionem periisse, veluti: ἐπι π. φ. Βακχῶν, μετὰ δὲν Ἐρακλεῶν ἀνοιστήσανα, Μίγαιρα! vel: Βακχῶν Μυρτίος ἑλαπυγῆιο βαρὺβρομὸς ἦχος δημοκῆς εἰς κραδ. etc.

v. 254. μετέπεπεν ed. pr. emend. Falk.

v. 256: ἑλάτων αἴφαις editt. Quod praecedit ἀσάμβυλος alibi mulierum tantum epitheton est.

- φεύγων Δηριάδου Δηριάχον ὄγκον ἀπειλής.
 καὶ σκοπέλους ἐδάκε γέρον Σειληνός ἀλήτης.
 ποτὶ λάκκῳ δ' εἰς χθόνα πίπτει, κοινομένοιο πρόσαιπτον,
 260 ὀκλάζων ταχύγουνος ὀλοσθηροῖσι πεδίλοις,
 ἔμπαλιν ὀρθώσας λίσσιον δέμας· ἐν δὲ κολοῖται,
 ἀντὶ μάθου, κεκάλυπτο, καὶ Ξυῖον ἔγχος ἀνάγκη
 κάλλιπεν, ὀπτάλέμοισι μεμηλότῃ θύροσσι ἀέλλαις,
 καὶ μόγις εὐπήληκος ἀλευάτο Μυθροδὸς αἰχμητή.
 265 οὐναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐγάζετο τῶσδε Ἐρέχθεός,
 ἐντροπαλιζομένην τανύων εὐκυκλον ὀπωπήν,
 αἰδόμενος μενέχαρμον ἔην παλιούχον Ἀθήνην.
 Βακχεῖην δ' ἄεκων ἠορήσατο Μυῖνάδα χάρμη,
 λυῖον Ἀρισταῖος βεβολημένος ὠμον ἰστίφ.
 270 καὶ στραίην ἰκέευνε δορυθρασίην Κερυβάντων,
 οὐνηθεῖς λασιότων κατὰ στέρνοισι, Μελλασεύς,
 μαζὸν Ἐρυνθραῖη κεχαραγμένος ἄκρον ἄκωκῃ.
 καὶ β. οουροὶ κικ' ὠπες ἀπαιδέες ἐδίθοδι ταρασσά
 εἰς φόβαν ἠπειθήντο τειρηπέτες, οἷς ἕμα φεύγων
 275 Ἰνδοῖην ἀδόνητος ἔλμπατος Φαῦλος ἔνω.
 εὐκεράνυ δὲ φάλαγγος ὄλον στρατὸν εἰς φόβου ἔλκον,
 προσβυγενῆς φύξῃς ἐγάζετο Παδύσιος Πάν.
 276 σιγαλέοις δὲ πόδεσσιν ἐδύπατο δάσκιον ὕλην,
 μέμνη ἴδη φεύγαντα δὲ σέμας ἄσκατος Ἡρό.
-
- v. 258. Σειληνός vulgo.
 v. 260. ταχύγουνος in sene v. 258. non nihil offendit, et explicari poterit. Praesto erat βραδύχειρος vel αμαχτοκός.
 v. 262. εὐμον ἔγχος ed. pr. emend. Falk.
 v. 272. κεχαραγμένον vulgo.
 v. 275. Ἰνδοῖην φαίνας ed. pr. Φαῦλος restituit Falk.
 v. 276. δάσκιον ὕλην editt.

280 καὶ οἱ ἐπεγγελάσαμε, καὶ ἄδρανέοντα καλέσαμε
καὶ πρόμαχοι τότε πάντας ὑπέκφυγον· ἐν δὲ κυδομοῖς
Διακὸς αὐτόθι μούθος ἐλείπετο· μαρτυμένος δὲ
δύετο, μὴ παρόντος ἀνικῆτου Διογύσου·
ἔμπης δ' αὐτόθι μίμνεν· ἀπὸ ἀποπέλοιο δὲ Νύμφαι·
285 Νηιάδος βυθίοισιν ἐνεκρύπτοντο μελάθροισι·
αἱ μὲν Ἰδασιπιάδεσσι ὀμήλωνες, αἱ δὲ φυγοῦσαι
Ἴνδον ἐς ἀγκιέλευθον ἐναυλίζοντο ῥεέθροισι·
ἄλλαι Ἐστυδριάδεσσι δμύστολοι, αἱ δ' ἐνὶ Γάγγη
λύθρον ἀπασμήξαντο νεόσσυτον, ἃς τότε πολλὰς
290 ἐρχομένας ἀγελήδον ἐς ὑδατόεντας ἐναύλους
Νηιάς ἀργυροπέξα φιλοξέτην πυλεῶνι
δέξατο κυματόεντος ἐς αὔλια παρθενεῶνος·
ἄλλαι Ἀμαδρυάδος σκιεροῖς κρύπτοντο κορύμβοις,

v. 284. s. *Νύμφαι Νηιάδες* edit. pessumdata recta loci ratione. *Νύμφαι* sunt Bacchi mulieres, (at fortasse rescribendum est *Βάκχαι*,) quae a Najadibus recipiuntur, cf. 291. s. et 296. unde *Νηιάδος* necessario scribendum erat.

v. 286. *ὀμήλων* edit. propter antecedentem dativum, cf. v. 288. Neque tamen repugno, si quis *ὀμίλων* praeferat.

v. 288. *ἄλλαι Ὑδριάδεσσι* edit. quod praeter productionem sensu quoque laborat: nam nomen pr. *Hyvii* requiritur, ut in reliquis est. Quod e conjectura posui, proximum videbatur. *Hesidrus*, *Hesydrus*, aut *Hesudrus*, medius fere inter *Hydaspen* et *Gangem*, qui hic sequitur, memoratur *Plinio H. N. VI. 21*. Alia vid. in *Comment. Scaliger* male *Ἀμαδρυάδεσσι* conjiciebat, de quibus γ. 293. dictum.

v. 292. *δέξατο κῶδᾶ τόεντος* ed. pr. *δέξατο χ' ὑδατόεντος* ed. alt. ex infelici conject. *Falk*. Nostrum dedit *Scaliger*, male tamen huic versui versum postremum subjiciens. Nulla transpositione opus esse vidit et *Cunaeus*. *κυματόεντος* etiam *Rhodom.*

v. 293. *ἄλλαι Ἀμαδρυάδες σκιερ.* edit. *ἄλλαι* scriptum et a *Scalig.* et a *Rhodom.* et ab *Herman. Orph. p. 752*. Sed alte-

δυσάμενας δρυόεντας ἀνοιγομένους κενεῶνας·
 295· πολλαὶ δ' ὑδροτόκους ὑπὸ πίδακας ἐγγύθι πέτρης
 Βασσαρίδες κρουνηδὸν ἐκώκων· ἀριχύτη δὲ
 ἄμβροι δακρυόεντι φιλοθρήνιο προσώπου
 πληθομένη βαθύκολπος ὅλη πορφύρετο πηγῇ
 μυρομέναις βαρὺ πένθος ἰπενθήτου Διονύσου.

rum quoque emendandum erat: aliae Baccharum ad diversas
 diversorum fluviorum Nymphas, (cf. antecedd.) aliae ad Hama-
 dryades, aliae denique ad fontanas Nymphas (cf. v. 295.) ss. sese
 recipiunt.

v. 299. μυρομένας βαρὺ πένθος ed. pr. μυρομένη ed. alt. e
 conject. Falk. quam et Scalig. receperat.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΓ.

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Ἐν δὲ τριηκοστῷ τριτάτῳ Μορῶνα δαμάζει
φλίξαι θούρος ἔβρω ἐπὶ κίλλαι Χαλκομεδέλας

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Δ Γ.

Ἄνταρ ὃ φοιταλέω πεφορημένος ἄλματι ταρσῶν,
 εὐκέραια ταχύγοντος ὁμοίως ἔσσυτο τάροω,
 λείγιον ἄσθμα χέων, ἐτερόφρονος οἰδματι λύσσης.
 Καὶ Χάρις ὠκυπέδιλος Ἐρυθραίω παρὰ κήπων,
 ὄφρα πυριπνεύστων Πυφίων ἐντοσθε λεβήτων,
 Ἄσσυρίου μίξασα χυτίς ὠδίνας ἐλαίου,
 ἄνθεσιν Ἰνδῶοισι μύρον τεύξεις ἀνάσση, —
 ὅπποτε παντοίην δροσερὴν ἐδρέψατο ποίην,
 ἄρωρον ὄλον θηεῖτό· καὶ ἀγγυπόρω παρὰ λόχημ
 λύσσαν σοῦ γενετῆρος ὀπιπέουσα, Λυαίου,
 ἀγρυμένη δάκρυος· φιλοστόργω δὲ μενοιῆ

γ. 2. εὐκέραια ταχύγοντος, litera ommissa, ed. pr. εὐκέραιος ed. alt. ex interpolat. Falk. εὐκέραια etiam Rhodom.

γ. 4. παρὰ κήπων ed. pr. emend. Falk. De re ipsa cf. XXXI. 204. ss.

γ. 8. Ἰνδῶοισι μ. τι. ἀνάσση ed. pr. jota dativi restituit Falk. Constructio loci hujus minus impedita videbitur, si tres versus, 6. — 8. velut per parenthesis positos statuimus.

γ. 11. σοῦ γενετῆρος. Coronis Baccho Gratias peperisse dicitur XLVIII. 555.

πενθαλέοις ὀνύχουσι εἰς ἐγάρραξε παρειάς·
 καὶ Σατύρους σκοπίαζεν, ὑποπιήσσοντας ἐνωά·
 15 Κωδώνην δ' ἐνόησε, μινυνθαδίην τε Γιγαριώ,
 κεκλιμένας ἐφύπερθεν ἀτυμβετοιο κονίης·
 Χαλκομέδην δ' ἐλέαιρε, θυελλήεντι πεδίλω
 μαινομένου Μοδῶτος ἀλυσκάζουσαν ἀκωκίην,
 καὶ φθονερῇ δεδόνητο ῥοδάπιδος εἴνεκα κούρης,
 20 μὴ ποτε νικήσειεν ἐς ἀγλαίην Ἀφροδίτην.

Ἀχινυμένη δ' ἐς Ὀλυμπον ἀνήϊς, πενθάδι σιγῇ
 ἄλγος ἐοῦ γετεῆρος ὑποκλέπτουσα, Λυαίου·
 καὶ γλῶσς εὐκύκλοιο παρηίδος ἄνθος ἀμείψας,
 μαρμαρυγὴν στίλβουσαν ἀπημάλδυνε προσώπου·
 25 Τὴν δὲ κατήφριωσαν Ἀδωνίας ἐννεπε Κύπρις,
 τοῖον ἔπος βροῦσα πυρήγορον· ἐκ δὲ προσώπου
 Πασιδέης ἐνόησεν ἄχος, κήρυκι σιωπῇ·

Νύμφα φίλη, τί παθοῦσα, τὴν ἠλλάξαι μορφήν;
 παρθένε, πῶς μετὰμειψας ἐρευνδαλήν σεο μορφήν;
 30 εἰαρινὴν δ' ἀκίτῃα τίς ἔσβασε σεο προσώπου;
 οὐκέτι σῶν μελέων ἀμυρῦσσειται ἄργυρος αἴγλη·
 οὐκέτι δ', ὡς τὸ πρόσθε, τεαὶ γελώσων ὀπωπαί·
 ἀλλὰ τεὰς ἀγόρευε μεληδόνας· ἢ ἴα σε τείρει
 υἱὸς ἐμὸς, φιλέεις δὲ ποδοβλήτω παρὰ πέτρῃ.

v. 15. Κωδώνην τ' ἐνόησε editt.

v. 23. καὶ χρῶς ἐοῖκ. editt. emend. Cum Infeliciter Falkenburgius, cum expellere se non posset, tentavit ἀμείψαν, vel ἄμειψα, oratione ἀσυνδέτω. Rhodomanus: pro χρῶς legendum γλῶσς, cui verbo participium ἀμείψας respondet.

v. 29. Fortasse hic, aut praecepsus versus expungendus est. Certe nunc displicet repetitum μορφήν, nisi f. σεο χροίην legendum.

v. 31. ἄργυρος αἴγλη vitiose excusum in ed. alt.

v. 33. ἴα σε τείρει editt.

55 οἶα Σεληνάϊς τινα βουκόλον; ἢ ῥά που αὐτήν
 και σὲ μετ' Ἡριγένειαν Ἔρωϊς ἐπαμάσις κροτῶ;
 οἶδα, πόθεν χλοάουσι παρηΐδες· ὅτι σὲ κούρη
 κυμφίος ἀχλυσίς κυμφύεται, Ἔπνος ἀλήτης·
 οὐ μὲν ἀναιτομένην σε βιήσομαι, οὐδὲ συνάψω
 40 λευκάδῃ Πασιδεῖ μαλανόχροον Ἔπνον ἀκαίτην.

Ὡς φημένης, δάκρυσε Χάρις, και ἠμείβετο μύθοι·
 Ἄενάου κόσμοιο φυτοσπόρος, μήτηρ Ἐρώτων,
 βουκόλος οὐ κλονεῖ με, και οὐ θρασυὺς ἔμερος Ἔπνου·
 οὐ πέλον Ἡριγένεια δυσίμερος, ἢ Σελήνη;
 45 ἀλλὰ πόνος περίφοιτος ἀτιάξει με Λυαίου,
 πατρός ἐμοῦ, φρίσσοτος Ἐριννύας· ἠμετέρου δέ,
 εἰ δύνασαι, προμήχιζε κασιγνήτου Διονύσου.

Ἐννεπε· και γενετῆρος ὄλον πόνον εἶπεν ἀνάσση,
 Βασσαρίδων τε φίλαγγας ἀπειρονας, ἄς κτάνε Μοῦσέως,
 50 και Σατύρων φύξηλετ ὄλον στρατὸν, εἶπε και αὐτήν
 δαιμονίην μάλιστα τινασσομένου Διονύσου·
 και κινυρήν σπαίρουσαν ὑπὲρ δαπέδοισι Γυγατεί,
 Κασώτην τ' ἀγόρευε πρώριον· αἰδομένη δὲ
 πένθος ὁμοῦ και κύλλας ἐπέφραδε Χαλκομιθεΐης.

55 και θοδέου σπινθήρα μεταλλάξασα προσώπου,
 ἠθάδα ῥῖψαι γέλωτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη.
 Ἀγλαΐην δ' ἐκέλευσε διάκτορον, ὄφρα καλέσση
 υἷα, θοῦρον Ἐρωτα, μετάρσιον ἡεροφύτην,
 ἀνδρομέης γονόντα κυβερνητήρα γενέθλης.

60 και Χάρις ἔγνος ἔκαμψε, πολυστρέπτω δὲ προσώπῳ
 ὄν χθονὶ πόντον ἔπαυε και οὐρανόν, εἴ που ἐφεύροι
 ἄσπιτος ἔγνος Ἐρωτος· ἐπεὶ πτερά πάντοθι πάλλει,
 τέτραχα τεμνομένην κυκλούμενος ἄντυγα κόσμου.

v. 57. ὄφρα τελείσση editt. Mœcum emend. Scalig.

Ἔδρε δὲ μιν χρυσόιο περὶ ῥίον ἄκρον Ὀλύμπου,
 65 νεκταρέας ῥαδάμιγγας ἰκοντίζοντα κυπέλλοις.
 παρ δὲ οἱ ἴστατο κοῦρος ὀμέστιος, ἄβροδ ἀθύρων,
 εὐχαίτης Ἰμέναιος· ἀερσινόου δὲ τεκούσης,
 Οὐρανίης, σοφὸν ἔργον, ἐπισταμένης δρόμον ἄστρων,
 70 Ἄργου δαιδαλέης ἀντίβροπον εἰκόνα μορφῆς.
 καὶ πτερόεις εὐκυκλον Ἔρως μητρῶον ἀείρων,
 χαίσειον ὄρμον ἔδθηκε Θαλασσαιῆς Ἀφροδίτης,
 νίκης φειδρὸν ἄγαλμα παναίολον. ἀργύρεος δὲ
 καίτεο λέβης ἐν ἀγῶνι, καὶ οἰνοχύτου βρέτας Ἥβης
 75 μεσσηφανῆ σκοπὸν εἶχε. καὶ ἡμερόεις Γανυμήδης,
 οἰνοχόος Κρονίδας, δικασπόλος ἦεν ἀγῶνος,
 στέμμα φέρον παλάμησι. φιλακρότητων δὲ βολάων
 λαχμὸς ἦεν, μεθέπων ἑτερότροπα δάκτυλα χειρῶν
 καὶ τὰ μὲν ὀρθώσαντες ἀνέσχεθον, ἄλλα δὲ καρπῶ
 80 χειρὸς ἐπεσπῆκατο, συνήορα σύζυγι δεσμῶ.
 ἀμφοτέροις δ' ἔρις ἦεν ἐπήρατος· ἀβροκόμης δέ,
 πρῶτα λαχὼν, Ἰμέναιος ἔλεν δέπας· ἵπταμένην δὲ
 νεκταρέην ῥαδάμιγγα μετάρσιον ἠέρι πέμπων,
 ῥῖψε λέβητος ἕπερθε· καὶ οὐ τότε μητέρῃ Μούσῃ
 85 εὐχολῆν ἀνέφηγε. διισσυμένη δὲ κυπέλλου

v. 64. De productione περὶ ῥίον alibi dictum; certa illa est,
 etsi facile evitari potuisset. Caeterum locus adumbratus est ex
 Apollon. Rhod. III. 114. vs. Sed Apollonius ἀστραγαλίζοντας
 dedit; noster κοτταβίζοντας.

v. 66. Scio, fore, qui nobis ὀμέστιος obtrudant, et fortasse
 ἀβρόν ἀθύρων.

v. 70. Argus, totus oculis scatens, coelum, stellis tamquam
 oculis obsitum, repraesentat. De stellis, coeli oculis, vid. Pla-
 ton. epigr. Anthol. Pal. T. I. p. 510. n. 669.

v. 71. μητρῶον vulgo.

v. 82. ἵπταμένην δὲ editt.

ἤερα μέσσον ἔτυψεν ἀερσιπότητος ἔερον·
 ἀλλὰ παρατρέψασα βολὴν βητάφρονι παλμῶ,
 ἔλκομένη παλίνοστος ἀγάλματος ἀμφὶ προσώπων,
 ἄσποφος ἄκρον ἔτυψεν ἀδουπήτοια καρήνου.
 90 δευτέρως αἰολάμητις Ἔρωσ τεγγήμονι θισμῶ
 ἡμερόθεν δέπας εἶλε, καὶ εὖξαστο Κυπρογενεῖη
 λάθροσ ἐν πραπίδασι· καὶ ἀπλανὲς ὄμμα τανύσσας,
 εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν, ἐκηβόλον ἰκμάδα πέμπων·
 νεκταρέου δὲ ποιοῖα παλινδίνητος ἔερον
 95 ἰδυτενῆς, ἀγναμπτος ἀγάλματος ὑπόθι κόρσης
 ἡερόθεν βαρύδουπος ἐπτοσμαράγης μετώπων.
 ἴαχε δ' ἄβρον ἄγαλμα· καὶ υἱεῖ Κυπρογενεῖης
 ἄργυφος ἐσμαράγης λέβης ἐπινίκιον ἠχώ·
 καὶ στέφος ἄβρον Ἔρωτι πόρον γελάσας Γανυμήδης.
 100 καὶ ταχὺς αἰόλον ὄρμον ἑλών, καὶ σφαῖραν ἀείρων,
 διπλῶν εἶχεν ἀεθλον ἐὺραθάμυγγοσ ἀγῶνοσ·
 σκιριήμασ δὲ πόδεσσι, κυβιστήσασ δὲ καρῆνωσ,
 κυδιῶων ἐχόρευεν Ἔρωσ θρασύσ· ἀντίπαλοσ δὲ
 105 Ἀγλαΐη δὲ οἱ ἄγχι παρίστατο· τερψινόου δὲ

v. 87. Mire dictum ἔερον παρατρέψασα βολὴν, ἔλκομένη πα-
 λινόστος, et prius participium tum demum aptum fuisset, si
 matris invidia (v. 84. laticem a scopo avertisset; sed sic lacu-
 nae circa v. 87. statuendae essent. Nulla difficultas esset, si le-
 geretur: ἀλλὰ παραῖξασα βολὴ βητ. etc. aberrans later, cum ex
 alto retraheretur, i. e. delaberetur, strinxit tantum faciem ima-
 gunculae, nullo, quem debebat, strepitu edito. Cf. seqq. v. 94. ss.
 v. 88. προσώπων editt. Rhodomannus: πρόσωπον ἢ προσώπων,
 v. 93. ἐκηβόλου ed. pr. emend. Falk.
 v. 98. χρύσεοσ ἐσμαράγης λέβης editt. repugnat v. 73. s.
 v. 101. εὺραθάμυγγοσ ed. pr. emend. Falk.
 v. 103. ἀντίπαλοσ δὲ editt. quod non legendum, nisi quaedam
 deesse putes.

δέξατο χερσὶν ἄνακτος ἀέθλια· νεῦσε δὲ κούρω,
 νόσφι μολεῖν, καὶ Ἔρωτος ἐς οὐατά, μάρτυρι σιγῇ,
 ψευδομένης ἀγόρευε δολόφρονα μῦθον ἀνάσσης·

Πανδαμάτωρ, ἀδάμαστε, βιασσοῖς, σύγχρονε κόσμου,
 110 σπεῦσον, ἐπεὶ Κυθήρεια βιάζεται, οὐδὲ τις αὐτῇ
 ἀμφιπόλων παρέμμνε, Χάρις φύγεν, ὤχστο Πειθῶ,
 καὶ Πόθος ἀστήροικτος ἐχάζετο· σοὶ δὲ με μούνη
 πέμπσεν, ἀνικήτιο τεῆς χατέουσα φαρέτρης.

Ὡς φάμεντην ἐρέεινεν Ἔρως, ἵνα πάντα δασίη·
 115 ὅτι νεοὶ σύμπαντες, ἀτέρμονος ὀππότε μῦθου
 ἀρχὴν εἰσαίτουσι, τέλος σπεύδουσιν ἀκοῦσαι·
 καὶ στομάτων ἀχάλινον ἀπερροίβδησεν ἰωήν·

Τίς Παφίην ἀκάχησεν ἐμήν; ἵνα χεῖρα κορύσσω,
 μαρνάμενος πάντεσσι· βιαζομένης δὲ τεκούσης,
 120 νευρὴν πάνδαμάτειραν ἐπὶ Κρονίωνα ταυύσσω,
 καὶ πάλιν οἰστρηθέντα γαμοκλόπον ὄρνιν ἐρώτων,
 αἰετόν, ἢ τινα ταῦρον ἀλὸς πλωτῆρα τελέσσω.
 εἰ δὲ ἔ Παλλὰς ὄρινε, καὶ ἠκάχεν Ἀμφιγυῆεις,
 Κεκροπίου λύχνοιο φεραυγέα δαλὸν ἀνάσπας
 125 μάραμαι ἀμφοτέροισι, καὶ Ἡφαίστω καὶ Ἀθήνῃ·
 εἰ δὲ μιν Ἰοχέαιρα λαγωβόλος εἰς γόλον ἔλκει,
 ἔμπυρον Ὠρίωνος Ὀλύμπιον ἄοψ ἐρύσσας

v. 106. νεῦσε δὲ κούρη edit. Praeterea suspectum δέξατα;
 exspectes ἔδρακε.

v. 108. ψευδομένης, fallacis et mendacis.

v. 111. ὤχστο edit.

v. 112. καὶ πόσει ἀστήρ. tentabat Scalig. Μοχ σοῦ; δὲ με μ.
 edit. habent.

v. 115. ἔμπαντες edit.

v. 124. Λύχνοιο ed. alt. male tanquam nomen propr.

Ἄριεμν οἰστροῦσαιμι, καὶ αἰθέρος ἐκτὸς ἐλάσσω·

* * * * *

κουφίζων πτερύγεσσιν ὁμόστολον υἷα Μαιῆς,

130 οὐτιδανὴν καλέοντα μάτην ἐπαρηγόνα Παιδῶ·
καλλείμας δὲ βέλεμνα καὶ ἔμπυρον ἄμμα φαρέτρης,
δαφναίοις πετάλοισι θελήμονα Φοῖβον ἱμάσσω,
δέσμιον αὐδήεντι περισφιγξας ὑακίνθῳ·

οὐ μὲν Ἐνναλίου τρομέω σθένος, οὐδὲ μογήσω,

135 Ἄρεα μαστίζων, πεπεδημένον ἠδέϊ κροτῶ·

καὶ διδύμους φωστῆρας ὑποδρήσσοντας ἐρύσσω
εἰς Πάφον οὐρανόθεν, καὶ ὀπίανα μητρὶ κομίσσω
σὺν Κλυμένη Φαέθοντα, σὺν Ἐνδυμίῳ Σελήνην,
πάντες ἵνα γνῶσιν, ὅτι ξύμπαντα δαμάζω.

140 Εἶπε· καὶ ἰδυκέλευθον ἐν ἠέρι ταρσὸν ἐλίσσω,

ἔφθασε Πασιδέην πτερύγων διδυμάωνι ροίζῳ,
ἄχρι δόμων ἐπέβαινεν ἐπειγομένης Ἀφροδίτης.

Καὶ μέσον ἀγκὰς ἐλοῦσα γαληνιῶντι προσώπῳ
πεπταμένῳ πήγυγε γεγηθότι κούρον ἀγοστῶ,

145 γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἐξομένου δὲ
καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
ἄπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφόωσα φαρέτρην,
οἷα χόλου πρείουσα δολόφρονα ἐήξατο φωνήν·

Τέκνον ἐμὸν, Φαέθοντος ἐλήσασα καὶ Κυθερείης·

150 οὐκέτι Πασιδάη μυκώμενα λέκτρα διώκει·

v. 128. οἰστροῦσαιμι Editt. quae nullam lacunam agnoscunt·
Equidem quid excidisse putem, vide ap. Ill. Uwaroff, Nonnos
von Panopolis p. 85. s.

v. 139. γνῶσιν ἵνα ξύμπαντα δαμάσσω editt.

v. 143. ἀγκὰς ἐλοῦσα ed. pr. emend. Falk.

v. 146. παιδὸς ἔκυσεν καὶ ὄμ. ed. pr. παιδὸς ἔκυσε καὶ ὄμ.
ed. alt.

- Ἥλιος γαλάα με, καὶ Ἀστρίδος αἶμα κορύσσει,
 παιδὸς εἴης υἷα, μαχήμονα Δηριάδη,
 Βασσαρίδων ὀλετήρα γυναιμανέος Διονύσου,
 καὶ Σατύρων Βρομίωιο ποθοβλήτων ἐλατήρα.
 155 τοῦτό με μᾶλλον ὄρινεν, ὅτι βροτοσιδεῖ μορφῇ
 Ἄρης ἐγρεκύνδοιμος, ἔχων συνάεθλον Ἐννιά,
 ἀρχαίης φιλότητος ἀφειδήσας Ἀφροδίτης,
 νεύμασιν Ἡραίοισιν ἐθωρήχθη Διονύσω,
 Ἰνδάω βασιλῆϊ συνέμπορος. ἀλλ' ἐνὶ χίρμη
 160 Ἄρης Δηριάδα, σὺ δὲ προμάχιζε Λυαίου.
 ἔγχος ἔχει· σὺ δὲ τόξαν ὑπέρτερον, ᾧ γόνυ κάμπτεται
 Ζεὺς ὑπάτος, καὶ Θαῦρος Ἄρης, καὶ θέσιμος Ἐρμῆς.
 δειμαίνει σέο τόξα καὶ ὁ κλυτότοξος Ἀπόλλων.
 εἰ δὲ τεῆ, φίλε κοῦρε, χαρίζεαι Ἀφρογενεῖ,
 165 Βασσαρίδων προμάχιζε καὶ ἡμετέρου Διονύσου.
 ἀλλὰ μολῶν ἀκίχτος Ἐώϊον εἰς κλίμα γαίης
 Ἰνδάην παρὰ πέζαν, ὅπη θεράπεινα Λυαίου
 ἔστι τις ἐν Βάκχῃσιν, ὑπέρτερος ἤλικος ἤβης,
 οὐνομα Καλκομέδη φιλοπάρθενος. — εἰ δὲ κεν ἄμφοι
 170 Χαλκομέδην καὶ Κύπριν ἔσσι Λιβάνωιο νόησης,
 οὐ δύνασαι, φίλε κοῦρε, διακρίνειν Ἀφροδίτην. —

v. 151. γαλάα editt.

v. 153. ἐλατήρα hic et γ. seq. editt. Cf. 49. 50.

v. 155. βροτοσιδέα μορφῆν editt. aperta erroris causa. Cujus formā usus sit, vid. XXXII. 164. ss.

v. 158. νεύμασιν ἠρθήοισιν ed. pr. emend. ex aliis locis Falk. et Cant.

v. 159. Ἰνδάω editt.

v. 165. Potuisset elegantius: καὶ εἰ κλυτότοξος, Ἀπόλλων.

v. 166. Participium μολῶν, hic pendens, mox v. 172. repetitum, ibi integram constructionem habet, ut noui opus sit μολεῖν pro imperativo corrigere. V. seq. Ἰνδάην et ὅπη editt.

- κείθι μολών, χραίσμησον ἐρημονόμῳ Διονύσῳ,
 Μοῦρῆα τοξεύσας ἐπὶ κάλλει Χαλκομαδείης·
 σεῖο δὲ τοξοσύνης γέρας ἄξιον, ἐγγυαλίξω
 175 Ἀήμιον εὐποίητον ἐγὼ στέφος, εἴκελον αἴγλαις
 Ἡελίου φλογεροῖο· σὺ δὲ γλυκὺν ἰὸν ἰάλλον,
 δὸς χάριν ἀμφοτέροις, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ·
 σὸν καὶ ἐμὸν κύναινε γαμοστόλον ὄρνιν ἐρώτων,
 εὐφροσύνης κήρυκα βιοζυγέων ὑμεταίων.
 180 Εἶπε θεά. καὶ μίεργος Ἔρωσ ἀνεπάλλετο κόλπου
 μητρὸς εἴης, καὶ τόξον ἐκούφισεν, ἀμφὶ δὲ βακῆ
 ἄμφω πανδαμάταιραν ἐπηώρησε φαρέτρην.
 καὶ πτερόεις πεπότητο δι' αἰθέρος· ἀμφὶ δὲ Κέρνη
 κυκλώσας πτερὰ κοῦφα, βολαῖς ἀντώπιος Ἡοῦς
 185 ἵπτατο, μειδιῶν, ὅτι τηλίκον ἠνιοχῆα
 δίφρων οὐρανίων ὀλίγοις ἔφλεξε βελέμοις,
 καὶ σέλας Ἡελίοιο σέλας νίκησεν Ἐρώτων.
 Καὶ ταχὺς Ἰνδοῖοιο μολών κατὰ μέσσην ὀμίλον,
 τόξον ἐὼν σιτήριξεν ἐπ' αὐχένι Χαλκομαδείης·
 190 καὶ βέλος ἰδύνων ῥοδέης περὶ κύκλα παρειῆς,
 Μοῦρῆος εἰς φρένα πέμψεν. ζρεμύσας δὲ πορείην,
 νηχομένων πτερόγων ἑτερόφυγι αἰνδρομος ὀλκῶ,
 πατρῶους ἀνέβασεν ἐς ἀστειρόντας ὀχῆας,

v. 175. ἴκελον αἴγλαις editt.

v. 178. κύναινε editt.

v. 180. Rectius esset ἀνεπήλατο κόλπου; alia res est infra v. 216,

v. 182. ἐπηώρησε editt.

v. 183. Κέρνη sine jota subscripto editt. Correxerat jam Rhodom. Cernen vide XXXVI. 6, XXXVIII. 287. [quod nomen non debebat obscurari XVI. 45.

v. 188. Ἰνδοῖοιο editt.

v. 193. πατρῶους editt.

καλλείψας πυρόεντι πεπαιρμένον Ἴνδῶν δῆστον.

195 Αἰεὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πόθου δεδονημένος ἴσθι,
 παρθένος ἤχι βέβηκε, δυσήμερος ἤε Μοῦσέυς,
 μείλιχον ἄσθρ' ἔχων, πεφιδημένον ἔγχος ἀείρων,
 καὶ θρασὺν ἡμερόεντι νόον μαστίζετο κροσσῶ.
 ἀμφὶ δέ μιν περίκυκλον ἔροισμανές ὄμμα τιταίνων,
 200 νεύμασι Κυπριδίοισιν ἀθελγίας εἰλεκεν ὀπωπίας.

Ἡ δὲ δολοφρονέουσα παρήκαθεν ὄρχαμον Ἴνδῶν,
 ριῶν περ ἡμείρανσα· πόθου δ' ἀπεμύξατο κούρη
 ψευδάλιον μίμημα· καὶ αἰθέρος ἤπτετο Μοῦσέυς,
 ἐλπίδι μαψιδίῃ πεφορημένος· ἐν κραδίῃ γὰρ
 205 παρθενικὴν ἐδόκησεν ἔχειν βέλος ἴσον Ἑρώτων,
 κοῦφος ἀνήρ, ὅτι παῖδα σαόφρονα δίζετο θέλγειν
 κυανέοις μελέεσσι, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μορφῆς.
 καὶ οἱ ἐπεγγελόωσα δόλω φιλοπαίγμονι κούρη
 ἀγγιφανῆς ἐρέθειζε δυσήμερον· ἀντιβίῳ δὲ
 210 εἶπεν ἀνυμφεύτοιον ποδήνημα γούνατα νύμφης,
 πῶς ποτὲ Φοῖβον ἔφυγε, Βορηίδι σύνδρομος αὔρη,
 πῶς διερὸν παρὰ χεῦμα τιτανομένου ποταμοῦ,
 παρθένιον πόδα πῆξε πιφ' εὐρυρέθρον Ὀρόντην,
 ὅποτε γαῖα, χανοῦσα παρ' εὐύδρου στόμα λίμνης,
 215 παῖδα διωκομένην οὐκτίστομον δέξατο κόλπῳ.

v. 196. ἤχι edit.

v. 197. ἄσθρ' ἔχ. ed. pr. emend. Falk.

v. 199. Videtur hic sensus esse: *intendens circa puellam oculorum aciem, torquabat oculos, olim amoris expertes, ut f. Κυπριδίοις πρὶν ἀθελγίας legendum sit. Subest comparatio oculorum cum arcu. Cf. Meleagri epigr. 91.*

v. 203. ψευδάλιον μίμημα edit.

v. 209. ἀντιβίον δὲ ed. pr. Nostrum habet ed. alt. e conject. Falk. h. e. *occurenti.*

v. 210. F. γούνατα Λάφνης. Similem corruptionem, ac hic illud τα da peperit, vide LX. 272.

- Τοῖον ἔπος φαρμένης, ἀνεπάλλετο χάσματι Μοῦσῆος·
 ἐν δέ εἰ μούνον ὄρινε, διωκομένην ὅτι Δάφνην,
 ὡς θεός, οὐκ ἐπίγησε, καὶ οὐκ ἐμίγηεν Ἀπόλλων.
 καὶ βραδὺν ἔννεπε Φοῖβον· αἰεὶ δ' ὑπεμέμφετο γαίῃ,
 220 παρθέκον ὅτι κάλυπεν, ἀπειρήτην ὑμεναίων·
 δεῖδιε γάρ, τρομέων γλυκεροῦ πυρὶ, μὴ τι καὶ αὐτῇ
 εἴη Χαλκομέδῃ φιλοπάρθενος, οἷά τε Δάφνη,
 μὴ μιν ἰδὼν φεύγουσαν, ἐτάσιον εἰς θρόμον ἔλθῃ,
 μοχθίζων ἀτέλεστον ἐς ἕμερον, ὡσπερ Ἀπόλλων.
 225 Ἄλλ' ὅτε νύξ ἀνέτελλε, κατευνήτεια κυδοιμοῦ,
 Χαλκομέδῃ μὲν ἴκανεν ἐρημάδος εἰς ῥύχιν ὕλης,
 ἰγνια μαστεύουσα νοσπλατέος Διονύσου.
 οὐ τότε ῥόπτρα φέρουσα, καὶ Εὐΐα κύμβαλα ῥείης,
 ὄργια μυσιπόλευεν ἀκοιμήτοιο Λυαίου·
 230 ἀλλὰ κατηφιόωσα, καὶ οὐ ψεύουσα χορείης
 εἶχεν ἀσιγήτοισιν ἀήθεα χεῖλεσι σιγῆν,
 νοῦσον ἀλεξητῆρος ἐπισταμένη Διονύσου.
 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσι μόγις βραδὺς ἦτε Μοῦσῆος,
 ἐντροπαλιζομένῳ δέδοκμημένος ὄμματι νύμφην,
 235 μεμφόμενος Φαέθοντα ταχύδρομον· ἐσπόμενον δὲ
 Χαλκομέδῃ νόον εἶχεν ὁμόστολον· ἀσχαλόων δὲ
 Κυπριδίους θάροισιν ἀνήρυγε θῆλυν ἰωήν,
 αἰδύσσων νυχίων ὑποκάρδιον Ἴον ἐρώτων·
 Ἐρῶς, βέλος καὶ τόξον Ἀρήϊον· ἡμεράει γὰρ
 240 φέρτερον ἄλλο βέλος με βιάζεται· ἔρως, παρέτρη·
 κροτὸς ἡμᾶς νίκησεν ἐμῆς τελαμῶνα βοείης.

v. 218. οὐκ ἐμίγηεν Ἀπ. ed. pr. et vitio typogr. οὐλ ἐμίγηεν Ἀ. ed. alt. Paulo modestius dedisset ἐμίγη οἱ Ἀ. Sed delectatur illo verbo.

v. 234. ἐν τροπαλιζομένῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 236. Χαλκομέδην editt. Χαλκομέδῃ vel — δη volebat Schrad. Mus. p. 193. Χαλκομέδῃ etiam Rhodomannus.

οὐκέτι Βασσαρίδεσσι μαχήμονα χεῖρα κορύσσω·
 ἀλλὰ θεὸν πατρῶον, ὕδωρ καὶ γαῖαν ἑάσας,
 βωμῶν ἀναστήσω καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ,
 245 ῥίψας χάλκεον ἔγχος Ἐνναλίου καὶ Ἀθήνης.
 οὐκέτι πυρσὸν ἔχων θωρήσομαι· ἀδραχέος γὰρ
 δαλὸν Ἐνναλίῳ κατέσβεσε πυρσὸς Ἐρωῶν·
 ἄλλω θερμοτέρῳ πυρὶ βάλλομαι· αἶθε καὶ αὐτός,
 αἶθε γυναμάντων Σάτυρος πέλον, ὄφρα χορεύσω
 250 μεσσόθι Βασσαρίδων, παλάμης δ' ἵνα πῆχυν ἐρείσας,
 σφιγξῶ δεσμὸν ἔρωτος ἐπ' αὐχένι Χαλκομεδέης,
 εἰς Φρυγίην Διόνυσος ὀπάονα Δηριάδη
 δουλοσύνης ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγόν· ἀντι δὲ πάτρης
 Μαιονίῃ πολυόλβος ἐὼν ναέτην με δεχέσθω·
 255 Τρωῶλον ἔχειν ἐθέλω μετὰ Καύκασον· ἀρχέγονον δὲ
 Ἴνδον ἀπορῥίψας ἐμὸν οὖνομα, Λυδὸς ἀκούσαι,
 αὐχένα, δοῦλον Ἐρωτος, ὑποκλίτων Διονύσῳ·
 Παιτωλὸς φερέτω με· τί μοι πατρῷος Ἰθάσπης;
 Χαλκομέδης δ' ἔχέτω με δόμος γλυκὺς· ἐν πολέμοις γὰρ
 260 Κύπρις ὁμοῦ καὶ Βάκχος· ὑπ' ἀμφοτέροις δὲ βελέμοις

v. 243. πατρῶον et ἑάσας editt.

v. 246. οὐκέτι θύρσον ἔχων editt. quasi vero unquam thyrsum habuisset.

v. 249. πέλε, ὄφρα ed. pr. emend. Falk.

v. 250. παλάμης δ' ἵνα πῆχυν editt.

v. 253. δουλοσύνης ὀπάσειεν editt. inepte, orto errore ex superiore ὀπάονα. Nostrum vide 367. 387. inprimis XXXIV. 206. 264.

v. 257. ὑποκλίτων Δ. editt. pertinet ad ἀκούσαι v. praec.

v. 258. πατρῷος editt.

v. 259. Χαλκομέδης δεχέτω δόμος ed. pr. pronomen omissum restit. Falk. relicto soloecismo δεχέτω.

v. 260. Fort. praestaret ὑπ' ἀμφοτέρων δὲ βελέμοις.

γαμβροὶ Δηριάδης ἐπέχραον, ὄφρα τις εἶπῃ·
Μοῦρῆα κειτὸς ἔπεφνε, καὶ ἔκτανε Θύρσος Ὀρόντην·

Τοῖα μὲν ἦν ἴησε· πολυφλοίσβω δὲ μερίμνη
τήκετο Χαλκομέδης μεμνημένος· ἐν γὰρ ὀμίχλῃ
265 θερμότεροι γεγάσιν ἀπὶ σπινθῆρας ἐμῶτων.
ἦδη γὰρ σκιάοντι Θυρῶν αὐτόχθονι παλμῶ
ἄσφορος ἄννεφέλοιο μελαίνετο κῶνος ὀμίχλης,
καὶ ἱρομερῇ σύμπαντα μῆ ἕνωσε σιωπῇ·
οὐδὲ τις ἴχνος ἔπειγε δι' ἄστειος Ἰνδὸς ὀδίτης·
270 οὐδὲ γυνὴ χροῆτις ἐθήμενος ἦπιετο τέχνης,
οὐδὲ οἱ ἐν παλάμησι, φιληλακάτω παρὰ λύχρω,
κύκλον ἐς αἰτοέλικτόν ἰὼν ἄτρακτος ἀλήτης,
ἄσφατος ὀρηγοτῆρι τιταίνετο νήματος ὀλκῶ·
ἀλλὰ καρηβαρέουσα φιλαγρύπνω παρὲ λύχρω,
275 εὐδα γυνὴ ταλαεργὸς· ἔσφις δὲ τις ἦνυχὸς ἔσπων,
κεῖτε πεισῶν κεφαλή· δὲ δύων παλινάγρετον οὐρήν,
γαστέρος ὑπναλέης ἀσασίρασεν ὀκλὸν ἀκάνθη·
καὶ τις ἀσρουπόδης ἐλέφας παρὰ γείτονι τοίχῳ
ὄρθιον ὑπνον ἱκάνει, ὑπὸ δρυὶ νῶτον ἐρείσας.

v. 261. γαμβροὶ Δ. ἐπέχραον editt. Erat tamen vana γαμβροῦς
Δ. ἐπέχραον magis placeret.

v. 262. ἔκτανε Θ. Ὀρ. improprie dictum, vid. XVII. 287. ss.
collat. 263. ss.

v. 264. ἐν γὰρ ὀμίχλῃ editt. emend. Falk. in puris secundis.
Cf. 267. ubi ἄννεφέλοιο, ut XXXIV. 5. fortasse aptius esset.

v. 268. ἕνωσε editt.

v. 269. Ἰνδὸς Ἰθάκης editt. sine sensu; emend. Scalig. Cf.
385.

v. 276. κεφαλή δὲ λύων, παλ. ed. pr. κεφαλὴν δὲ λύων ed.
alt. e conject. Falk. Haec aperte falsa sunt; quod dedi, for-
tasse verum, etsi scio, quid obstat. De quantitate tamen non
dubitandum.

v. 278. Σὶ γείτονι τοίχῳ sanctorum est, de stabuli pariete, δρυὶ
v. s. lignum parietis vitæ; sed f. scripsit γείτονι τοίχῳ.

- Μορῴεος ἰμείροντος ἀπειρήτων ὑμεναίων,
 ὄφρα νέη Βριτόμαρτις ἐγὼ φηγόμενος ἀκούσω,
 ἦν ποτε πόντος ἔδεκτο, καὶ ἔμπαλιν ὤπασε γαίην,
 335 Κηπριδίων Μίσωος ἀφειδήσασαν ἐρώτων
 οὐδὲ διεπτοίησεν ἔρωμασίων Ἐνοσίχθων,
 οἴαπερ Ἀστειρήν φιλοπάρθενον, ἦν ἐνὶ πόντῳ
 πλαζομένην ἐδίωκε παλίνδρομον, εἰσόκεν αὐτὴν
 ἄσιατον ἱππεύουσαν, ἀμοιβάδι σύνδρομον αὐρῆ,
 340 κύμασιν ἀστυφέλικτον ἐνερρίζωσεν Ἀπόλλων.
 δεῦρο με, δεῦρο, θάλασσα, φιλοξείνῳ σέο κόλπῳ
 δέχουσο Χαλκομέδην μετὰ Μηλίδι· δεῦρο καὶ αὐτὴν
 ὀπλοτέρην Βριτόμαρτιν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
 ὄφρα φύγω Μορῴηα, καὶ ἡμέτερην Ἀφροδίτην·
 345 Χαλκομέδην ἐλέαιρε, βοηθῶς παρθενικάων.
 Ὡς φημένη, δεδόνητο νόον παρὰ γείτονι ἀτότῳ·
 καὶ τὴν κεν αὐτοκύλιστος ἐδύσατο κύμα θαλάσσης·
 ἀλλὰ θέτις χραίσμησε, χαρίζομένη Διονύσῳ·
 καὶ δέμας ἀλλάξασα, παρίστατο Χαλκομεδεῖν,
 350 Βάκχης τ' εἶδος ἔχουσα, παρήγορον ἴαχε φωνῆν·
 Τέτλασθι, Χαλκομέδη, μὴ δεῖδειθι Μορῴεος εὐνήν·
 αἴσιον ὕρην ἔχεις με τῆς ἀλύτῳ κερείης,
 μαρτυρίην μεθέπουσαν ἀνομφεύτων σέο λέκτρων·
 εἰμὶ θέτις, φηγόμενος ὁμοίως· εἰμὶ καὶ αὐτή,
 355 οἶάτε Χαλκομέδη, φιλοπάρθενος· οὐρανόθεν δὲ
 Ζεὺς με πατήρ ἐδίωκε, καὶ ἤθελεν εἰς γάμον ἔλκειν,

v. 332. F. ἀπειρήτην.

v. 334. πόντος. Kriatz editt. emend. Cuni.

v. 336. οὐ σε διεπτοίησεν editt.

v. 341. δεῦρο με, δεῦρο ed. pr. emend. Falk.

v. 354. εἰμὶ δὲ αὐτή editt. καὶ Rhodom. ap. Herā. Orph.

εἰ μὴ μιν ποθέοντα γέρον ἀνέκοπτε Προμηθεύς,
 θεοπίξων, Κρονίωνος ἀρείονα παῖδα φυτεύσαι,
 μὴ Θετιδὸς πατε κοῦρος ἐπιβρίσειε τοκῆϊ,
 360 καὶ Κρονίδην ἐλάσειεν, ἕτε Κρόνον ὑψιμέδων Ζεύς.
 γινεὸ μοι δολόεσσα φερέσβιος· αὐτοφόνος γὰρ
 αἶ κε θάνης, ἀδίδακτος ἀνυμφεύτων ὑμεναίων,
 Βασσαρίδων στίχα πᾶσαν ἀνάρισος Ἴνδός ὀλέσσει·
 ἀλλὰ μιν ἠπερόπευε, καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσεις
 365 σὴν στρατιὴν φύξηλι, ἱμασσομένου Διονύσου,
 ψευδομένη Παφίης κενεὸν πόθον· εἰ δέ σε Μορξέυς
 εἰς εὐνὴν ἐρύσειεν, ἀναινομένην ὑμεναίους,
 οὐ χατέεις ἐπὶ Κύπρῳ ἀρηγότος· ὑμετέρης γὰρ
 φρουρὸν ἔχεις ἀπέλεθρον ὄφιν χραισιμήματι μήτρης.
 370 ὑμέτερον δὲ δράκοντα λαβὼν μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
 στηριῖξει Διόνυσος ἐν ἀστεροφεγγεῖ κύκλῳ,
 ἄγγελον οὐ λήγοντα τῆς ἀλτόιο κορείης,
 ἐγγὺς ἐοῦ στεφάνοιο φεραγγέος, εὔτε τελέσση
 ἀστερόεν μέγα σῆμα Κυθωναίης Ἀριάδνης·
 375 ἀρκτώφω δὲ δράκοντι δράκων τὸς ἰσοφαρίζων,
 ἀστράψει μερόπεσσι, συναστράπτων Ὀφιοῦχα·
 ὕστερον αἰνήσεις ἄλλην Θεῖν, εὔτε νοήσης
 ἀστέρα σὸν πυρόεντα συναστράπτιοντα Σελήνη·
 ἔσο δὲ θαρσέεσσα γάμου χάριν· οὐ γὰρ ἀκοίτης
 380 ἔμπεδον ὑμετέρης ἀναλύσεται ἄμμα κορείης,

v. 358. Aptius hic certe fuisset φυτεύσειν.

v. 363. ὀλέσαι ed. pr. emend. Falk.

v. 369. χραισιμήματι μήτρης ed. pr. emend. Falk. Alibi
χραισιμήτορα μήτρης dixit.

v. 373. ἐγγὺς ἐᾶ στεφ. ed. pr. emend. Falk.

v. 375. ἀρκτώφω editt.

v. 379. οὐ γὰρ ἀκοίτου ed. pr. emend. Falk.

οὐ μὰ σέ, καὶ Διόνυσον, ἐμῆς ψαύσαντα τροπέης,
οὐ μὰ σέ, καὶ σέο θύρα, καὶ εἰναλίην Ἀφροδίτην.

Εἶπε παραιφαιμένη· νεφέλη δ' ἐκαλίψατο κούρην,
μή μιν ἐσαθρήσωσι φυλάκτορες, ἢ σκοπὸς ἀνῆρ,
385 φάριον ἴχνος ἔχων δολίῳ ποδί, νυκτὸς ὀδίτης,
ἢ ἑ γυναιμανέων θρασὺς αἰπόλος, ἔσπερίην δὲ
παρθενικὴν ἐρύσειε παρ' εἰνοδίους ὕμναιούς.

v. 381. Διονύσου editt. etsi ab eod. Falk. emendatum erat.

v. 383. νεφέλη δ' ἐκαλ. editt. Praeterea παραιφαιμένη vitiose scriptum in ed. 2.

v. 385. νυκτὸς ὀδίτου ed. pr. emend. Falk.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΔ.

Κτεινομέναις ἐκάτερθι ερηκοσίοιο τετάρτον
Δηριάδης Βάκχῃσι κορύσσεται ἐνδόθι πύργων.

N O N N O T
Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν
Δ Δ.

Κούρη δ' οὐραίοιτος ἔῳ ταχυδίνεϊ ταροῦ
ἄποφον ἔχουσα, διέστιχεν εἰς ῥάχιν ὕλης.
οὐδὲ θέτις δῆθ' ἔβην ἐπ' ἧόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
πατρῶην βροῦσσαν ἐδύσατο Νηρέος αὐλήν.

5 Ἦδη δ' ἀννεφέλωιο δι' ἠέρος ὄμμα τιταίνων,
ἄντυγας ἀστραίας ὄρων, ἐκορέσσατο Μοῦρῆος·
καὶ τινα μῦθον ἔειπε, μεληδόσι θυμὸν ἱμάσσαν·

Ἰλλάζεται ἄλλοπρόσαλλος ἐμὸς νόος· οὐ μία βουλή,
εἰς νόος οὐ μετέπει με· πολυσπερές δὲ μενοιναι
10 ἄμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο, καὶ οὐ μίαν εἶδα τελέσσαι·
κτείνω Χαλκομέδειαν ἐπήραταν; ἀλλὰ τί ῥέξω;
μή με πόθω μετὰ πότμον ἀποκτείνεις καὶ αὐτῆ.
ἀλλὰ λίπω ζώουσαν ἀνούτατον, ἀμφαδίην δὲ
παρθένον εἰς ὑμέναιον ἐφέλκομαι; ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
15 Δηριάδην τρομέω, καὶ Χειροβίην ἐλαίρω.
οὐ μὲν ἐγὼ κτείνω ποτὲ παρθένον· ἦν δὲ δαμάσσω,

v. 3. ἐπ' ἧόνος· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν ed. pr. ἐπ' ἧόνος· α. κ.
αὐτὴν ed. alt.

v. 4. πατρῶην editt.

v. 10. καὶ ante οὐ μίαν excidit in ed. 2.

πῶς δύναμαι ζῶειν, ὅτε παρθένον οὐκέτι λεύσω;
κάμνω, Χαλκομέδης ὅτε λείπομαι εἰς μίαν ὥρην.

Τοῖα μάτην ἐνέπων, πολυμήχανος ἦϊς Μοῦρῆς,
20 παφλάζων ὀδύνησι ποθοβλήτιο μερίμνης.

Τὸν δὲ παλινδίνητον ἀλώμενον ἔκτοθεν εὐνήης,
μονιάδος ἀμνήστοιο λελοιοπότα δέμνια νύμφης,
ἔδρακεν ἐγρήσσων Θρασύς Ἰσακος· ὡς δολόεις δὲ
κρυπτὸν ἀτεκμάριον ἐφρούσσατο κέντρον ἐρώτων,
25 πιστότατος Θεράπων· δολίῳ δὲ μιν εἶρετο μύθῳ,
τοῖον ἔπος προχέων ἁπατήλιον ἀνδρεῶνος·

Τίπτε λιπὼν σέο λέκτρα καὶ ὑπναλέην σέο νύμφην,
πλάζουαι ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ κνέφας, ἔτρομε Μοῦρῆ;
μὴ τάχα Δηριάδης σε διεπτοίησεν ἀπειλῇ;
30 μὴ σοι Χειροβίη κοτέει ζηλήμονι θυμῷ,
ἔλπομένη· φιλέει σε δορικτήτην τινὰ Βάκχην;
καὶ γὰρ ὅτ' εἰσορώωσιν ἐρωμανέοντας ἀκοίτας,
κρυπταδίην διὰ Κύπριν ἀεὶ φθονέουσι γυναῖκες.
μὴ τάχα πανδαμάτωρ Θρασύς Ἰμερος εἰς σὲ κορούσσει
35 νυμφιδίους σπιπθῆρας ἀκοιμήτοιο φαρέτρης;
μὴ τινα Βασσαρίδων ποθέεις μίαν; ὡς μὲν ἀκούω,
τρεις Χάριτες γεγάσι, χορίτιδες Ὀρχομενοῦ,
ἀμφίπολοι Φοῖβοιο· χοροπλεκέος δὲ Λυαίου
εἰσι τριηκοσίων Χαρίτων στίχες, ὧν μία μούνη

v. 17. οὐκέτι λεύσω editt. quasi conjunct. por. esset. V. seq. f. scribendum κάμνων, ita ut duo hi versus arctius cohaereant.

v. 19. Rectius dixisset παναμήχανος, sed cf. v. 8. as.

v. 20. παφλάζω ὀδυν. ed. pr. emend. Falk.

v. 21. ὑπόθεν εὐνήης editt. ἔκτοθεν εὐνήης volebat Falk. in
conjectura. i. e. rursus a lecto abeuntem videt H. quod melius
convenit, quem si quis ὑπόθεν ὄχθης tentaret.

v. 31. ἔλπομένην φιλ. editi. Emendavit jam Rhodom.

v. 37. χορήτιδες editt. Alibi nostrum est.

40 πασίῳν προφέρουσα φαιίνεται, οἷα καὶ αὐτὴ
φαιδροτέρας ἀκτίσι κατακρίπτει σέλας ἰστρων,
μαρμαρυγὴν ευκυκλον ἀκοντίζουσα Σελήνη.
καὶ διδύμοις βελέεσσι κορύσσεται εἰν ἐνὶ δεσμῷ,
κάλλει τοξέουσα, καὶ αἰγμάζουσα σιδήρῳ·

45 ἔστι δὲ Πασιδέη κορυθαίολος, ἦντινα Βάκχαι
Χαλκομέδην καλέουσιν· ἐγὼ δὲ μιν αὐτὸς ἐνίψω
Ἄρτεϊν ἀργυρόπεζαν ἰδὲ χρύσασπιν Ἀθήνην.

Ὡς φάμενος, σίγησε. καὶ ὄφρυος ἄκρα κατέλκων,
αἰδομένοις στομίεσσι δυσίμερος ἔννεπε Μοῦρῆς·

50 Ἀτρεκέως Διόνυσος ἐδύσατο κῦμα θαλάσσης,
δαιμαίνων Λυκόοργον· ὑποβρυχίῳ δὲ κόλπου
Νηρεΐδας θώρηξε, καὶ ἐξ ἄλῶς ἤλθε, κομίζων
εἰναλίην ἐς Ἄρτα κασιγνήτην Ἀφροδίτην·

ἀντι δὲ τυμφιδίῳ καὶ εὐόδοιο χιτῶνος

55 δῶκεν ἔχειν θώρηκα σιδήρεον· ἀντι δὲ κεστοῦ
χάλκον ἔγχος ὅπασσε καὶ οἰνομα τὸ πρὶν ἀμείψας,
Χαλκομέδην ὀνόμησε κορυσομένην Ἀφροδίτην·
ἔστι δὲ Βασσαρίδεσσι συνέμπορος· ἀμφοτέροις δὲ
μάστιγαι ἀγνώστων, καὶ Κύπριδι καὶ Διονύσῳ.

60 καὶ τί μᾶτην δόρυ θοῦρον ἀείρομαι; εἶξον, ἠκωκῆ·
εἰ Παφίη τέκνησεν ἀκοντιστήρα κεραινοῦ,
εἰ πολέμων σκηπιούχον ἐῷ σπινθῆρι θαράξει,

v. 43. εἰν ἐνὶ δεσμῷ editt.

v. 47. ἀργυρόπεζαν ἢ χρ. ed. pr. ubi certe de correpta vo-
cali ante vocalem non cogitandum. Sed cur non ἐῖ dictum?
ιδὲ dedit Falk.

v. 48. φάμενος editt.

v. 51. Fort. praestat ὑπὸ βρυχίῳ δ. κ.

v. 53. εἰναλίην ed. pr. emend. Falk.

v. 60. ἠκωκῆν ed. pr. emend. Falk.

v. 61. Παφίην ead. ab eod. emend.

v. 62. πολέμων vulgo.

- εἰ φλογερὸν Φαέθοντα κατέφλεγς μείζονι πυροσφί,
 καὶ κλονέει πυρόεντα, τί κεν ῥέξαιμι κρανεΐη;
 65 εἵπατέ μοι τίνα μῆτιν, ἀρηγόνα Κυπρογενεΐης·
 οὐτήσω τὸν Ἑρωτα; πόθεν πτερόεντα κηγήσω;
 ἔγχος ἀεράζω· πυρὶ μάραται. ἄορ ἐρύσσω;
 τόξον ἔχει· τὸ δὲ τόξον ἐμῆς φρετὸς ἀπτόμενον πῦρ.
 πολλὰκις οὐτήθην κατὰ φύλοπιν· ἀλλὰ καμόντα
 70 ἰητῆρ με σώσεν ἐπὶ Ἰωαρκεΐ τέχνην,
 ὠτειλῆ μελέων ὀδυνήφατον ἄνθος ἐλίξας.
 Ἔσσακε, μὴ κρύψης, τίνα φάρμακα ποικίλα πάσσον,
 ἔνδον ἐμῆς κραδίης λήσομαι ἔλκος Ἑρώτων;
 εἰμὶ μὲν ἀντιβίοισιν ἀεὶ θρασύς· ἀλλ' ὅτε λεύσω;
 75 Χαλκομέδην παροῦσαν, ἐμῇ θηλύνεται αἰχμῇ.
 οὐ τρομέω Διόνυσον· ὑποπτῆσω δὲ γυναῖκα,
 ὅτι σέλας πέμπουσα ποθοβλήτοιο προσώπου,
 μορφῇ δίστευει με, καὶ οὐκέτι τόξα τιταίνω.
 ὡς ἄρα Νηρεΐδων μίαν ἔδρακον· εἰ θέμις εἰπεῖν,
 80 ἢ Θέτις, ἢ Γαλάτεια συναιχμάζει Διονύσω.
 Εἶπε. καὶ ἀκροτάτοιαι μόγις βραδύς ἔχνεσι βαιῶν,
 μὴ νυχίην εὐδουσαν ἐὴν παρακούτιν ἐγείρη,

v. 64. τί κεν ῥέξοιμι κρανεῖῃ editt. At Mortheus nunquam habuit fulmen; sed μελίην, ἔγχος etc. κρανεῖον θάμνον. Telchinum unus pro telo habebat XXX. 227.

v. 65. Accuratius fuisset εἶπε δέ μοι; proprie enim unum alloquitur Hysacum, cf. v. 72. Dici tamen pluralis potuit, e vitae communis usu.

v. 67. Fortasse ἀεράζω; πυρὶ μ. servato eodem colore, si quidem ἀεράσσειεν alibi dixit.

v. 70. μ' ἐσάωσεν editt.

v. 72. Ἔσσακε μ. κ. τινα γ. editt. Nomen illud supra v. 23. simplici σ scriptum, quam scripturam volens secutus sum.

v. 74. ὅτε λεύσω editt.

εἰς θάλαμον πάλιν ἦλθε· μελαγκόλποιο δὲ νύμφης
 τηλόθεν ἔτραπεν ὄμμα, καὶ ἤθελεν, ὄφρα φανεῖσα
 85 Χαλκομέδη λάμπεις, καὶ Ἡριγένεια φανεῖη.
 ἀσχαλόων δ' ὑπ' Ἐρωτι, κατηφεί κἀππίσεν εὐνή·
 καὶ θεράπων ἄγρυπνος, ἔχων πόθον ἠδέος ὕπνου,
 Ἰσακος αὐτὸς ἔδαρθεν εἴης ἐφύπερθε βοείης·

Μοῦρῆα δ' ὑπνώοντα παρήπαφεν ὄψις ὄνειρου,
 90 κλεψινόων ἐλέφαντος ἀναΐξασα πυλάων·
 καὶ τινα μῦθον εἶπεν ἐπήρατον ἠπεροπῆα·

Δέχυσσο Χαλκομέδην πειθήμενα, νυμφίς Μοῦρῆυ·
 δεῖξο καὶ ἐν λσχέσσαι μετὰ πτολέμους σέο νύμφην.
 ἡματιήν ὄρώων με, τετὴν ἠύφρηνας ὀπωπήν·

95 καὶ νυχίη παρίαυς φιλήνορι Χαλκομεδίη.
 ἔστι καὶ ὑπναλέιο γάμου χάρις, ἔστι καὶ αὐτῶν
 ἱμεροεὶς γλυκὺς οἶστρος ὄνειροίων ὑμεναίων.

ἠθέλον ἀγκὰς ἔχειν σε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται Ἡώς.

Ἦς φαιμένη, πεπόγητο. καὶ ἐξ ὕπνου θόρε Μοῦρῆύς,
 100 ἀρχομένης τ' ἐνόησεν ἀμεροσιγάμου φάος Ἡοῦς,

v. 85. μελαγκόλποιο δὲ νομίης ed. pr. μελαγκόλποιο Νομείης
 ed. alt. ex infelici conject. Falk. μελαγκόλποιο δὲ νυκτὸς volebat
 Scalig. Verum est, quod dedi, cf. v. 22. illud ἔ in lect. ed.
 pr. est truncatum φ. Ita correxit etiam Rhodom.

v. 86. ὑπέρωτι ed. pr. emend. Falk.

v. 88. Ἰσακος αὐτὸς ὑπερθεν εἴης ἐφύπερθε β. editt. ver-
 bum emendavit Cant.

v. 90. ἀμίξασα πυλ. ed. pr. emend. Falk.

v. 91. ὑπεροπῆα editt.

v. 94. μετετὴν ἠύφρηνας ed. pr. με τετὴν ἠύφρηνας ed. alt. ex
 emend. Falk.

v. 98. ἐγγύθε φαίνεται editt.

v. 100. s. Sensus est: et vidit, se matutino tempore, quando
 somnia vera, haec somniasse, et credidit jam, Chalcomedem
 amore perire.

Χαλκομέδην τ' ἔδοκῃσεν ἔχειν πόνον· αἶψα δὲ σιγῇ
ἔννεπε, Κυπριδίην ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·

Τριπλόον, Ἥριγένεια, φέρεις φάος, ὅττι κομίζεις
Χαλκομέδην, καὶ φέγγος ἄγεις, καὶ νύκτα διώκεις.

105 Μοῦρῆος ἀγρύπνοιο παρήγορε, καὶ σὺ φανείης,
Χαλκομέδη, ῥοδάεσσα ῥοδοστεφέα; πλέσον Ἥοῦς·
οὔποτε τοῖον ἄγουσι ῥόδον λειμωνίδες Ὠραι.

παρθενικῇ χαρίσσει, τευὶ μεθέπουσι παρεῖμι
εἰαρινὸν λειμῶνα, τὸν οὐ χρόνος οἶδε μαραίνειν·

110 ἄνθεα σοὶ θαλέουσιν, ὅτε φθινοπωρίδες Ὠραι·
σὺ κρίνα καὶ κατὰ χειμα φαίνεται· ἀμφίπτει δὲ
σὸν δέμας οὐ λήγουσαν ἐρευθομένην ἀνεμώνην,
ἣν Χάριτες κομέουσι, καὶ οὐκ ὀλέκουσιν ἄηται.
οὔνομα σὸν κόσμησας, ἀριστείουσα σιδήρῳ·

115 ἄρμενον ἠγορέη τεδὸν οὔνομα· Χαλκομέδην δὲ
οὐ σε μάτην καλέουσι· σὲ γὰρ τέκε χάλκεος Ἄρης
Κύπριδος ἐν λεχέσσι·ν Ἐρωτοτόκοιο χορεύων.

Χαλκομέδην μὲν ἴπαντες· ἐγὼ δὲ σε μῦθος ἐνίψω
Χρυσομέδην, ὅτι κάλλος ἔχεις χρυσῆς Ἀφροδίτης·
120 πείθομαι, ὡς Σπάρτηθεν ἔχεις γένος· ὡς δοκέω γάρ,
Χαλκομέδην ἐλόχευσε σιδηροχίτων Ἀφροδίτη.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε φιλυγρύπνων ἐπὶ λέκτρων.

v. 105. καὶ σὺ φαίνεις editt.

v. 107. λειμωνίδες αὔραι editt.

v. 110. ἄτε φθινοπ. editt. quae non magna laus fuisset. Verum sensum monstrat vers. seq.

v. 111. ἀμφίπτει δὲ ed. pr. emend. Falk. v. seq. in ed. 2. male excusum ἐρευθομένην.

v. 114. κόσμησαν ἀρ. ed. pr. emend. Falk.

v. 115. ἠγορέη τεδὸν οὔν. ed. pr. correxit Falk.

v. 117. ἐν λεχέσσι·ν ed. alt. vitiose.

v. 119. χρυσῆς Ἀφρ. editt.

ἀλλ' ὅτε φοινίσσουσι σέλας πέμπουσα προσώπων,
 ὑσμίνης προκέλευθος ἐκηβόλος ἄνθορον Ἡώς,
 125 Ἰνδοίην ἐκόρουσε γοιήν λαοσσόος Ἄρης.
 καὶ τότε θωρηχθέντες εὐτροχάλων ἀπὸ λέκτρων
 ἄρμαιι Δηριάδαο συνήλυδες ἔρρεον Ἰνδοί.

Βάκχοι δ', οὐ παρόντος ἀνικῆτου Διονύσου,
 εἰς πεδίον προχέοντο κατηφές· ἐν κραδίῳ δὲ
 130 οὐκείι θαρσύνετες ἐπεστρατόωατο κυδοιμῷ·
 ἀλλὰ φόβῳ δονέοντο. καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσση
 εἰσέτι χαλκοχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες·
 οὐδὲ βαρυφθόγγιο μεμυκός ἀνθρεωῶνος
 ἀφρὸν ἀνηκόντιζον· ἐν ἀφλοίσβῳ δὲ σιωπῇ
 135 μίμνεν ἀδειψήτιο περίκροτα νότα βοείης·
 οὐ δαΐδες σελάγιζον Ἐνυαλῆς φλόγα πεύκης,
 καπνὸν ἐρευγομένης θανατηφόρον· ἀλλ' ὑπὸ κέντρῳ
 δαιμονίης μάστιγος ἐθῆλύνοντο μαχηταί.
 οὐ Σάτυροι κλάδησαν ἐθήμονες· οὐ θρόος αὐλοῦ
 140 ἔβρεμεν ἐγρεκύδοιμος· ἀβακχεύτω δὲ κυδοιμῷ
 Σελήνηοι πολέμιζον ἐχέφρονες· οὐδὲ προσώπων

v. 123. sic Rhodom. φοινίσσουσα editt.

v. 125. Ἰνδοίην editt.

v. 126. ἐπὶ λέκτρων editt. Emendavit jam Rhodom.

v. 128. Βάκχοι editt. foeminino non respondet θαρσύνετες

v. 130. Baccharum mentio mox sequitur, v. 131. ss.

v. 132. Nisi χαλκοχίτωνες mutatur in νεβροχίτωνες, locus non facile integer videbitur. Sed loca plurima, ubi νεβρός et θώρηξ, νεβροχίτων s. ἀβροχίτων et χαλκοχίτων s. χαλκος ἀνήρ sibi opponuntur, (vd. Comment.) suspicionem movent mutilationis. Scripsit f. tale quid: καὶ οὐ ῥηξήνορι λύσση (alibi est ῥηξ. κισσῶ aut θύρα) εἰσέτι χαλκοχίτωνος ἀνασχίζειν δέμας Ἰνδοῦ, ὡς ποτε νεβροχίτωνες ἐβακχεύοντο γυναῖκες, proclivi ad errandum via.

v. 139. F. ἐθήμονος ἐν θρόος αὐλοῦ, ut II. 180. I. 455.

v. 141. Σελήνηοι πολέμι. editt.

μίλτον επιχρίσαντες, ὁμόχροον αἴθοπι λύθρα,
 ξανθὸν ἐφονίζαντο τύπον ψευδήμονι μορφῇ
 εἰς φόβον· οὐδὲ μείωπα, πεφυρμένα λευκάδι γύψω,
 145 ὡς πάρος, ευρύνοντο· καὶ οὐ στομάτεσσι πίνοντες
 θερμὸν ἐρημονίμοιο νεόσσυτον αἶμα λεαίνης,
 Πᾶνες ἀελλήεντες ἐβακχέοντο κυδοιμῷ·
 ἀλλὰ φόβω γεγάασιν ἐνηέες· ὀκναλέοι δὲ
 φειδομέναις ἤρασσον ἀδουπήτοις χθόνα χηλαῖς,
 150 φρικτὸν ἀναστείλαντες ὀρίδρομον ἄλμα χορείης.
 Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐπέχραεν ἄρσενι χάρμη,
 σείων, ὡς τρυφάλειαν, εἴς γλοχίνα κεραίης·
 θηλυτέρῃ δὲ φάλαγγι θορῶν, βακχεύετο Μοῦρξεύς·
 οὐ γὰρ Χαλκομέδεια συνέμπορος ἔσπετο Βάκχαις,
 155 ὄφρα μιν αἰδέσσαιτο, κατῆσσυμένην δὲ γυναικῶν
 αἵματι πορφύρουσαν ἀναστείλειεν ἀκωκῆν·
 ἀλλὰ τότε προμάχοισιν ὀμήλυδος ἤπτειτο χάρμης

v. 145. καὶ ὡς στομάτεσσι π. edit. Mecum emend. Cunaeus, praeterea ὡς πάρος ἐχρίοντο legi iubens. Si quid mutandum, maluisssem ἐρύκνοντο vel ὠχραίνοντο; sed vulgata videtur explicari posse.

v. 147. πάντες ἀελλήεντες edit. emend. Cun.

v. 148. Nescio, quo jure γεγάασιν imperfecti significatione adhibuerit Nonnus, nisi potius scripsit: φόβω μὲν ἔησαν ἐνηέες.

v. 154. συνέμπορος ἔστατο B. edit. Cf. 157. Rhodomannus: ἔστατο ἢ ἔσπετο.

v. 155. αἰδέσσαιτο edit.

v. 156. μορμύρουσαν edit. μαρμαίρουσαν volebat III. Uvarow, ut ante eum tentaverat Scalig. Sed jam Rhodomannus πορφύρουσαν. Cf. Leonid. T. epigr. 41.

v. 157. Si ὀμήλυδος cum χάρμης jungendum, malim saltem τότε ἐν προμάχοισιν. Usus ejus postulasset τότε προμάχοισιν ὀμόδρομος vel ὀμόστολος. Etenim ὀμήλυδος nominat. dici, ut f. εἰγκλῦδος, (vid. Schaef. ad Gregor. Cor. p. 918.) non putem.

παρθένος ἰμερόεσσι, νέη κλυτότοξος Ἀμαζών,
φάρεα λεπτὰ φέρουσα, καὶ ἀστράπτοντα χιτῶνα·

160 ἐν πεδίῳ τὸ γὰρ εἶπε σοφὴ Θέτις, ὄφρα σαώσῃ
λαὸν ὄλον μογέοντα, τινασσομένου Διονύσου.

Ἐνθα δ' ἀτιμήσας Χαρίτων ἰνδαλμα προσώπου,
Βασσαρίδας ζώγρησεν ἀνάγκιδας ἔνδεκα Μοῦρῆς,

ὡς μετὰ Χαλκομέδην ἐκρίνατο· Μαιναλίδων δὲ

165 γείρας ὀπισθοτόνους ἀλύτῳ σφηκώσατο δεσμῶ·

καὶ στίχα λυσιέθειραν ἐπὶ ζυγὰ δούλια σύρων,

ληϊδας ἀμφιπόλους ἐκυρῶ πῶρος Αθηαδῆν,

ἔδνον ἔης ἀλόχοιο τὸ δεύτερον, ἧς χάριν εὐνῆς

τυμφοκόμον μόθον εἶχεν ἀροσιλόφῳ παρὰ Ταύρω,

170 ὀππότε Αθηαΐδας νέην βασιληΐδα κούρην,

ἤλικα Χαιροβίην, ζυγίῳ σφηκώσατο δεσμῶ·

οὐ γὰρ δῶρον ἔδεικτο γαμήλιον ὄρχαμος Ἰνδῶν

παιδὸς ἔης, οὐ χροῶν ἀπείριτον, εὐδ' λίθον ἄλμης

μαρμαρέην· ἀγέλας δὲ βοῶν καὶ πῶεα μῆλων

175 Αθηαΐδης ἀπέειπε· καὶ ἐγχεμόθοισι μαχηταῖς

θυγατέρων ἔξευξεν ἰδωροδόκους ὑμεναίους.

γαμβρὸν ἔχων Μοῦρῆα, καὶ ἐννεάπηχυν Ὀρόντην·

καὶ διδύμοις προμάχοισιν ἔην νύμφευσε γενεθλήν,

v. 158. κλυτότοξος Ἀμαζών editt. nomen, aliunde notum; hic nihil ad rem facit. Nostrum vide XXXV. 91. cf. XXXVII. 117. νέη κλυτότοξος Ἐννοί maluisset III. Uwarow.

v. 162. ἐνθα διατιμήσας Χαρ. editt. διασημήσας tentabat Scalig. Nostra emendatio certissime.

v. 166. δούλια σείρων editt. Paulo ante malim ὑπὸ ζυγῶ.

v. 168. ἀλόχοιο, τὸ δεύτερον ἢ χάριν εὐνῆς editt. sine sensu. Rhodomanus quum in textu post τὸ δεύτερον interpunxisset, in notis posuit, τὸ δεύτερον ἧς.

- Μοῦρῆϊ Χαιροβίην, καὶ Πρωτονόμιαν Ὀρόντη·
 180 οὐ γὰρ ἐπιχθονίαισι ὁμαίιος ἔπλετο Μοῦρῆυς,
 ἀλλὰ Γυγατείων μελέων ὑψαίχενι μορφῇ
 Ἴνδοϊν γηγενέων μιμήσατο πάτριον ἀλκὴν,
 ἡλεβάτου Τυφῶνος ἔχων αὐτόχθονα φύλιν,
 εὔτε πυριτροφέων Δρίμων παρὰ γείτονι πέτρῃ
 185 σύγγονον ἠνορέην ἐπεδείκνυε μάρτυρι Κύδνω,
 ἔδνα φέρων θαλάμων, Κιλίκων ἰθρῶτας ἀέθλων,
 νυμφίος ἀκτῆμων, ἀρετῇ δ' ἐκτῆσατο νύμφην.
 ὡς ποτὲ Μοῦρῆϊοιο γάμου μνηστῆρι σιδήρω
 Ἄσσυρίῃ γόνυ κάμψε, καὶ εἰς ζυγὰ Δηριωδῆος
 190 αὐχένα πετρῆεντα Κίλιξ δογμαίσατο Ταῦρος,
 καὶ Θρασύς ἀκλασε Κύδνος, ὅθεν Κιλίκων ἐνὶ γαίῃ
 Σάνδης Ἡρακλέης κικλήσκεται εἰςέτι Μοῦρῆυς.
 καὶ τὰ μὲν ἐν προτέροισιν. ἐν ὀπιγόνῳ δὲ κνδοιμῶ
 Θυιάδας ἐζώγησεν ἀφειδέϊ δούρατι Μοῦρῆυς·
 195 κνδιόρων δ' ἀγάλινον ἀπαρῶνίβδησεν ἰωῆν
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σκηπτοῦχε, τεῆς κειμήλια κόουρης,
 Βάκχας πρῶτον ἄγω· μετέπειτα δὲ Βάκχον ἐπίασσα.

v. 179. Πρωτονόμιαν? editt. At illa vocatur alibi semper Πρωτονόη et Πρωτονόεια.

v. 187. ἀρετῇ δ' ἐκτ. ed. pr. νυμφ. Ἀκτῆμων, Ἀρετῇ ed. alt. quasi nomina propria essent; ut et interpretes, Latinus et Gallicus, acceperunt, lepidissimæ totum hunc locum perturbantes. Nonnus alludit ad Odys. ω. 193. ἀρετῇ etiam Rhodom.

v. 188. ὡς ποτὲ Μοῦρῆϊοιο γάμων μν. editt. Emendationem, si quis dubitat, probabit Comment. Rhodomannus: ὡς ποτὲ Μοῦρῆϊοιο γάμον — Ἄσσυρίῃ

v. 189. Ἄσσυρίῃ editt. male.

v. 192. Σάνδης Ἡρακλ. volebat Gunaeus. Frustra, vid. Comment.

Ὡς φαρμένου Μοῦρῆτος, ἀμείβετο κοίρανος Ἴνδῶν·
 Χειροβίην ἀνάεδνον ἔχων, κορυθαίολε Μοῦρῆϋ,
 100 ἄξιά μοι πόρες ἔδνα φερσασακίων ὑμεταίων,
 ἄστεα δουλώσας Κιλίκων ὑπήγορε νίκη.
 ἄρτι πάλιν νέα δῶρα χαρίζαι· ἦν δ' ἐθελήσης,
 ἄλλας Βασσαρίδας λήισσο· Χειροβίης δὲ
 ἀμφιπόλων ἐμπλήσον ὕλον δόμον· ἀμφὶ δὲ Βάκχου
 205 οὐ χατέω Μοῦρῆτος· ἀλυκτοπέδαις δὲ παθήσας,
 δούλιον εἰς ζυγόδεσμον ἐγὼ Διόνυσον ἐρύσσω.
 μῦνον ἐμοὶ πεφυλάξο δαρικότης πόθον εὐνῆς,
 μὴ σὲ γυναιμανέεσσιν ἰδῶ πανομοῖον Ἴνδοῖς·
 ὄμματα μὴ σκοτίαζε καὶ ἄργυρον αὐχένα Βάκχης,
 210 μὴ ποθέων τελέσειας ἐμὴν ζηλήμονα κούρη.
 αὐτὰρ ἐπὴν Βρομίου στρατιὴν σύμπασαν ολέσσω,
 Μαιονίην ἐπὶ γαῖαν ἐλεύσομαι, ἔνθεν ἀφύξω
 Λυδῶν ἄσπετον ὄλβον, ὅσον Πακτωλὸς ἄξει·
 ἔξομαι εἰς Φρυγίην εὐάμπελον, ὀππόθι Ῥαίη,
 215 παιδοκόμος Βρομίω· καὶ ἀγκέλευθον ὀλέσσω
 ἀργυρέης Ἀλύβης πέδον ὄλβιον, ὄφρα κομίσσω
 φαιδρὰ ρυθφενέων χινοῖδα νοῦτα μετάλλων·
 πέρσω δ', ἦν κλέουσι, καὶ ἐπταπύλου χροῖα Θήβης,
 καὶ φλέξω Σεμελής φλογερὸν δόμον, ὀππόθι παστοῦ
 220 λείψανα θερμὰ φέρονσι μαραινομένων ὑμεταίων.

v. 201. ὑπήγορε νίκης ed. pr. emend. Falk. etsi in ejus conjecturis per errorem scriptum ἀγήγορε νίκη.

v. 205. οὐ χατέων Μοῦρ. editt. Caeterum ἀμφιπόλους v. antec. non tam servas, quem captivas dicit, cf. 222. interficiuntur enim hae Bacchae, cf. 226. ss. 357. etsi mentem mutare coeperant, cf. 352. ss.

v. 211. ζύμπασαν editt.

v. 219. ὀππόθι παστοῦ editt. Male.

Εἶπεν ἄναξ ἀθέμιστος· Ἐνυαλίῳ δὲ γαμβροῦ
 ἀμφιπόλοιν σείγα πῦσαν ἐδέξατο, δῶρα κνυδοιμαῦ
 Δηριάδης· Φλογίῳ δὲ καὶ Ἀργαίῳ πρότε Βάκχας,
 ἔλκομένους πλακαμῖδος· ὁμοπλέκτω δ' ἐνὶ δεσμῶ
 225 ἀφ' ἀγέες ἀκαλίμησιν ἐμιτρούθησαν ἑμάντες.

Τὰς μὲν ἄγων Φλόγιος, βασιληΐδος ἄγγελα νίκης,
 σφιγγομένους πρόμπνευε δι' ἄστας· ὑπιτενεῖς δὲ
 αἱ μὲν ἐγγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου
 ἀγγονίῳ θλίβοντο περιπλοκὸν ἀγκύνα δεσμῶ·
 230 ἄλλαις θερμὸν ὄπασσε μόρον πυρόεντι ρεέθρῳ·
 αἱ δὲ πεδοσκαφέεσσιν ἐτυμβεύοντο βερέθροις,
 φρεΐατος ἐν γυάλοισιν, ὅπη βυθίων ἀπὸ κόλπων
 χερσὶν ἀμοιβαίαις βεβημένον ἔλκεται ὕδωρ.
 καὶ τις, ἔσω διεροῦ βαθυνομένου κενεῶνος,

235 ἤμιθανῆς ἀτίνακτος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·

Ἐκλυον, ὡς Ἰνδοῖσι θεῶς πέλε γαῖα καὶ ὕδωρ·
 οὐδὲ μάτην ποτὲ τοῦτο φατίζεται· ἀμφοτέρου γὰρ
 εἰς ἐμὲ θωρήχθησαν ὁμόφρονες, εἰμὶ δὲ μέσση
 καὶ χθοῖου θανάτοιο καὶ ὕδαλέντιος ὀλέθρου,
 240 καὶ μόρον ἐγγυῆ ἔχω διδυμόξυγον· ἰλυόεις γὰρ
 ξείνος δεσμὸς ἔχει με, καὶ οὐκέτι παρσὸν αἰεῖω·
 ὕγρὰ δὲ ῥιζώσασα πεπηγότα γούνατα πηλῶ,
 ἴσταμαι ἀστραπέλακτος ἐγὼ, Μοίρησιν ἐτοιμῇ·

v. 225. Δηριάδης Φλογίῳ τε καὶ Ἀργ. editt. distinctione po-
 sita in fine praeced. versus.

v. 230. Versus admodum suspectus, cujus nullum vestigium
 infra in repetita hac narratione XXXVI. 439. ss. conspicitur.

v. 231. ἐτυμβεύοντο ῥεέθροις editt. Cf. seqq.

v. 235. ἀπ' ἀμοιβαίῃ?

v. 238. εἰμὶ δὲ μέσσον· editt.

v. 243. ἴσταμαι ἀστ. ε. μόρησιν ἐπ. ed. pr. ἴσταμαι α. ε.
 Μοίρησιν ed. alt. e conject. Falk.

καὶ ποταμός με δῖωκε, καὶ οὐ χυτὸν ἔτρεμον ὕδωρ.
 245 αἴθε καὶ αὐτὸς ἔην κελιάδων ῥόος, ὄφρα καὶ αὐτοῦ,
 χεῖρας ἔρετμώσασα, διατμήξω μέλαν ὕδωρ.

Ἔννεπεν· οἰγομένω δὲ κατὰρρύτα χεῦματα λαιμῷ
 δεχνημένῃ, κατὰ βαιὸν ἀτυμβεύτω θάναε πότμω.

Αὐτὰρ ὃ, Χαλκομέδης πεπεδημένος ἠδέει κέντροι,
 250 Μαιναλίδων ἀσίδηρον ὄλον στρατὸν ἤλασε Μοῦρῆς.
 εἰς πόλιν ὄφρυόεσσαν, ὀπίστερος ἔγχεϊ νύσσων.
 ὡς δ' ὅτε μηλονόμος πολυχανθῆος εἰς μυχὰ μάνδρης,
 συμμίσγων δῖων σποράδας στίχας εἰς ἔν ἐλαύνων,
 εἰροπόκων ἴθυσε καλαύροπι πῶσα μήλων
 255 πασσυδίῃ· πολῆες δὲ συνεστιχῶωντο βοτῆρης,
 μῆλα περισφίγγοντες ὁμόζυγι πήχσοι ὀλκῷ,
 προτροπάδην στοιχηδὸν ἀρηρότα, μὴ ποτε ποιμένης
 κλειομένης πλάζοιτο παράτροπος ἔσμος ἀλήτης·
 ὡς ὃ γε θῆλυν ὄμιλον ἔσω πυλεῶνος ἔεργων,
 260 εἰς πόλιν αἰπύδμητον ἀελλοπὸς ἤλασε Μοῦρῆς
 Βακχείην στίχα πᾶσαν, ἀποσπάδα δηϊοτήτος.
 καὶ μογέων, δόλον εἶχεν ἐτώσιον, ὄφρα κυδοιμοῦ
 ληΐδα καλλιγύναικα λιπῶν, μετανάστιον ἄγρην,
 Χαλκομέδην ἐρύσειεν ὑπὸ ζυγὰ δουλοσυσῶων,

v. 245. Fort. καὶ οὐτος ἔην κ. ρ. ὄφρα κατ' αὐτοῦ. Carte non cum Lubino vulgata vertenda est.

v. 252. ὅτε omissum in ed. alt.

v. 254. εἰροπόκων ed. alt. vitiose. V. sq. ῥήχσοι ὀλκῷ voleb. Scalig. Male. Cf. X. 542. alibi.

v. 255. πασσυδίῃ πολῆες συνεστ. ed. pr. πασσυδίῃ πολῆες δὲ α. ed. 2. ubi particulam restituit Falk.

v. 261. ἀποσπάδα editt. dici id E. potuisset, si ipsae, sua sponte, abiissent. Nostrum at infra v. 347. et alibi.

265 ἄλλαις θηλυτέροις ὁμόστολον, ὄφρα οἱ αἰεὶ
 ἡματιή θεράπεινα καὶ ἔννυγος εὐνέτις εἴη,
 καὶ διδύμων τελέσειεν ἀμοιβάδης ἔργα θεῶων,
 λάθρια Κύπριδος ἔργα καὶ ἀμφαδὸν ἰστὸν Ἀθήνης.

Μοῦρῆς δ' οὐκ ἀμέλησε δορυσοῖος· ἀγγυμάχῳ γάρ
 270 Δηριάδῃ φύξην ἐπέτρπεθ' ἄλλην Ἐνωί·

Βακχιάδος δὲ φάλαγγος ἐπέγραεν ἄρσενι χάριμη,
 ὄφρα περιλείσειε καὶ ἀνέρας. ἐν δὲ κυδοιμοῖς
 εἰς φόβον ἠπαύοντο. θυελλήεσσα δὲ κούρη
 ἴατατο κοσμηθεῖσα πρὸ ἄστεος ἐγγυῖθι πύργου,

275 παρθένος ἀκρήδεμνος· ἐρωμανέντ' δὲ γυναικῶν
 νεύμασι ποιητοῖσι τύπον μιμήσατο κούρη,
 ὄμματα δεικνύουσα· καὶ ἠθάδος ἔκτοθι μίτρης
 λευκὸς ἐρευνθιόωντι χιτῶν φοινίσσεται μαζῶν.

Μοῦρῆς δ' εἰσερόων ἐπέτρπετο, καὶ διὰ πέπλου
 280 λεπταλέου σφριγέωσαν ἴνν τεκμαίρετο μαζῶν.

Καὶ λίθον εὐποίητον, ἴσον τροχομεδίῳ δίσκῳ,
 παρθένος ἀρπάξασα, πελώριον ἄχθος ἀμάξης,
 Μοῦρῆδος εὐπήληκος ἀκόντισεν ἰδμονι τέχνη·

v. 269. Cynaeus hic ingentem lacumans esse vidit; quae tamen fortasse post ἀνέρας v. 272. locum habet.

v. 270. Δηριάδης editt. Cf. 221. sqq.

v. 271. Βακχιάδος τί φάλ. editt.

v. 272. Hic mihi lacuna esse videtur: par enim erat, dici antea, quomodo Bacchos, i. e. Satyros, Silenos, etc. apud quos Chalconede, cf. 154, sqq. nunc erat, adortus ait, et in fugam converterit Morrhæus.

v. 279. εἰσερόων ἐπέτρπετο edit. pr. Nostrum dedit Falk. praeterea μάλ' ἐτέρπ. coniciens. Fort. melius erat εἰσερόων μὲν ἐτέρπετο.

v. 281. εὐποίησεν ed. alt. γιτίσασ.

καὶ λίθος, ἠερόθεν πεφορημένος ὀξείῳ ῥοίζῳ,
 285 ἀσπίδος ἄκρον ἄραξεν, ὅπη χρυσήλατος εἰκῶν
 Χειροβίτης νόθον εἶχε δέμας ψευδήμονι μορφῇ·
 ποιητὸν δὲ κάρητον ἀπέξεσε· βαλλομένη δὲ
 μαρμαρέῃ γλαχίνι χαρασσομένοιο προσώπου,
 μμηλῆς ἀμάθυνε περίτροχον εἰκόνα μορφῆς.
 290 καὶ σάκος ὀλβίζων, ἀνεπάλλετο πολλὰκι Μορφέυς,
 καὶ κραδίῃ γελῶων κρυφίην ἐφθέγγετο φωνήν·

Ἄτρομε Χαλκομέδεια, νέη ῥοδοδάκτυλε Παιθῶ,
 Κύπριδος ἄβρον ἄγαλμα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
 Βακχιάς Ἡριγένεια, καὶ οὐ δύνουσα Σελήνη,
 295 γραπτὸν ἐμῆς ἀλόχου τύπον ἔξεσας· αἶθε καὶ αὐτῆς
 Χειροβίτης ἤμησας ἀληθείας αὐχένα νύμφης.

Ὡς εἰπὼν, ἐδίωκε πρὸ ἄστεος ἄλγυα κούρην,
 γλῶσσαν ἀπειλείουσαν ἔχων, οὐ χεῖρα κορύσσων,
 μῦθον ἀκαντίζων, οὐ παρθένον ἔγχεῖ νύσσαν,
 300 μειλιχίῃ παλάμῃ πεφιδημένον ἔγχος αἰείρων·
 καὶ βλοσυρῆς κελάδησε βοῆς ἀπατήλιον ἤχῳ,
 ὡς ἔτεον κοιτέων πρόμος ἤπιος· ἀμφοτέρων γάρ,
 εἶχε νόσον γελῶοντα, γόλον δ' ἀνέφηνε προσώπῳ.
 ἦκα δὲ δινήσας, σφαλερὴν προέηκεν ἀκοιχὴν

v. 285. ὅπη editt.

v. 287. βαλλομένη δὲ editt. v. seq. γλαχίνι ed. alt. vitiose.

v. 292. ῥοδοδάκτυλε Παιθῶ nescio, an sanum ait; sed *Hōs* sequitur v. 294.

v. 297. ἐδίωκε δι' ἄστεος editt. quod verum non est. Cf. v. 174. sq. et XXXV. 223. sq.

v. 300. πεφιδημένος ed. pr. emend. Falk.

v. 301. ἀπατήλιον ἤχον editt. Sed restituendum erat id, quod constanter in fine versus positum habet.

305 εἰς σκοπὸν ἀρχήϊστον ἐκούσιος· ἥ δὲ φυγοῦσα
 ἠερίαις ταχύγουνος ἐπέτρως σύνδρομος αὔραις.
 τῆς δὲ τιταίνομένης ἀνεμώδει γούνατος ὄρη
 πλοχμούς βοτρύοντας ἀνεθρίπιζον ἄηται,
 ἀνχένα γυμνώσαντες, ἐριθυμίνοντα Σελήνη.

310 φειδομένους δὲ πόδεσσιν ἐκούσιος ἔτρως Μορφέυς·
 πῆ μὲν εὐθρόφρων ποδὸς ἔχνια γυμνά πεδίλων,
 ἢ σφυρὰ παπταίνων ῥοδοειδέα, πῆ δὲ δοκεύων
 πλαζομένης ἐλικηδὸν ὀπίστερα βόστρυχα χαιτήης,
 Χαλκομέδην ἐδίωκε· καὶ ἴαχεν ἠδέϊ μύθῳ,

315 μέλιχον ἀφλοίσβοιο χέων ἔπος ἀνθερεῶνος·

*Μίμνε με, Χαλκομέδεια, τὸν ἰμείροντα μαχητήν·
 ῥύεται ἀγλαΐη σε, καὶ οὐ δρόμος· οὐ τόσον αἰχμαὶ
 ἄνδρα βαλέειν δεδάσιν, ὅσον σπινθήρης ἐρώτων.
 δῆϊός οὐ γαστόμην, μὴ δείδιθι· μαρνάμενον γὰρ*

320 χαλκείην σέο κάλλος ἐμὴν νίκησεν ἀκωκὴν·
 ἔγχεος οὐ χυτέεις, οὐκ ἀσπίδος· ὑμετέρου γὰρ
 ὡς ξίφος, ὡς δόρυ θοῦρον, ἔχεις ἀκίνα πρόσωπου,
 καὶ μελίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι παρειαί·
 φρικτὸν ἐμῆς παλάμης λέλυται σθένος· οὐ νέμεσις γάρ,

325 εἰ δόρυ θοῦρον ἔχω νικώμενον, ὅτι καὶ αὐτός,
 Κύπριδος ἰσταμένης, θηλύνεται ἄγριος Ἄρης.

v. 305. ἐκούσιον editt. Cf. 310.

v. 306. Fortasse scripsit ἀπέτρως.

v. 311. πῆ editt.

v. 312. εἰς σφυρὰ π. ῥ. πῆ δὲ editt.

v. 323. Fortasse argutius dedit ὀπιστεύουσι παρειαί, ut fere
 XXXVIII. 126. Sed cf. XXXV. 43.

v. 326. ἰσταμένης, non tam καρισταμένης, quam ὅτι πρόμος
 ἴσταται ut XXV. 344.

δέξο με σοῖς Σατύροισιν ὁμόστολον· ἐν πολέμοις γὰρ
 Ἴνδοὶ ἀριστεύουσιν, ἕως ἔτι χεῖρα κορύσσω·
 ἦν δ' ἐθέλης, ἄτε λάτρις ὑποδρήσω Διονύσῃ·
 330 ἦν ἐθέλης, με δάμαζε κατ' αὐχένος, ἢ κενεῶνος·
 οὐκ ἀλέγω θανάτω, τεῖη δεδαῖγμένος αἰχμῆ·
 μοῦνον ἐμὲ στενάχιζε δεδουπότα· μυρομένης δὲ
 δάκρυα Χαλκομέδης με καὶ ἐξ Αἴδαο νομίσσει·
 παρθένη, τί τρομέεις, ὅτι μελίχρον ἔγχος αἰέρω;
 335 σοὺς πλοκάμους ὄρων ἐλικαίδεας, ὑπόθεν ὤμων
 ἀσκεπέων, τρυφάλειαν ἐμῶν ἀπέθηκα κομῶων·
 νεβρίδα παπταίνων, στενγέω θώρηκα φορῆσαι.

Ὡς φαιμένου, παράμειβε γυνή, καὶ ἐμίγνυτο Βάκχοις,
 καὶ φονίου Μορβήης ἀποπλαγχθεῖσα κυδοιμοῦ,
 340 θαρσαλέη πολέμιζε, καὶ ἤρισεν ἄρσενι χάριμη.

Καὶ τότε δυσκελάδοιο λιπῶν στροφάλιγγα κυδοιμοῦ,
 ἄμπνυτο Βάκχος ὄμιλος, ἕως ἀνεχάξετο Μορβήης.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα δι' ἄστεος, ἄορι τύπτων,
 Δηριάδης ἐδίωκεν, ἕως σχεδὸν ἤλασε πύργων,
 345 οἰγομένου στίγα πᾶσαν ἔσω πυλεῶνος ἐέργων

v. 327. τοῖς Σατύρ. δ. ε. πτολέμοις editt.

v. 328. ἀριστεύουσιν ed. pr. nostrum ed. alt. e coniect. Falk.

v. 330. Dubito, an δάμαζε κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος ita nude dixerit. Fortasse versus cum participio periit, veluti: κατ' αὐχένος ἢ κενεῶνος λευκοτάταις σίε χερσὶν ὀϊστύονα βέλεμον. Similia vide XV. 315. sqq.

v. 333. ἐξ αἰδαο ed. pr. emend. Falk.

v. 337. φορέσαι editt.

v. 338. ἐμίγνυτο Βάκχαις editt. Cf. 154. 271. sqq.

v. 340. πτολέμιζε.

v. 342. ἕως ἐχάξετο ed. pr. ἀνεχάξετο nobiscum scripsit Falk. Ad rem quod attinet, cf. 328.

τείχεος ὑψηλόφοιο· διωκόμεναι δὲ σιδήρῳ,
 ἄσπερος ἐντὸς ἱκανον, ἀποσπάδες ἠθάδος ὕλης·
 ἀσταθές δὲ φάλαγγες ἀήθρα κύκλα κελεύθου
 ἔστιχον ἔγθα καὶ ἔνθα διακριδὸν, εἰς πτερόν Βῦρρου,
 350 εἰς τε ῥάχιν Ζεφύροιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα γαίης·
 αἱ δὲ Νότου παρὰ πέζαν ἀλήμονες, αἱ δὲ Βορῆος
 Βασσαυρίδες κλονέοντο. καὶ ὑρσενόθυμον ἀνάγκη
 Μαινάδες ἠλλάξαντο, πάλιν δ' ἐγένοντο γυναῖκες·
 καὶ μόθον ἠρνήσαντο, φιληλακάτοιο δὲ τέχνης
 355 καὶ ταλάρων μνήσαντο, καὶ ἤθελον αὐτίς Ἀθήνης,
 ἀμφιέπειν κλωστήρα καὶ οὐκέτι θύσθλα Ἀναίου,
 καὶ σίγα χιονέην ὀλέκων, κυανόχροος ἀνήρ
 ἐνδόμυχον κλόνον εἶχε πολισσούχοιο κυδοιμοῦ.

v. 350. εἰς ῥάχιν Ζεφ. ed. pr. εἰς τε ῥάχιν Ζεφύροιο καὶ ἑσπε-
 ρίου κλ. γ. ed. alt. ex nimia mutatione Falk.

v. 352. Etsi, mutata mente, ad muliebria negotia redire iam
 maluissent, interficiuntur tamen, cf. 357. sq. XXXV. 6. sqq.

v. 358, ἐνδόμυχον κύκλον editt. emendav. Hermann. ad Orph.
 p. 762.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΕ.

Μοῦσῆος ἐχθρὸν ἔρωτα τριηκοστῆ ἐνὶ πέμπτῳ
δίξο, Βασσαρίδων τε φόνον, καὶ Ἄρηα γυναικῶν.

NONNOT

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΛΒ.

Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ἐμάρατο θυιάδι χάριμ·
καὶ Βρομίου προπόλοισιν ἐπέχρας κοίρανος Ἴνδῶν,
πῆ μὲν ἀκοντίζων δολιγῶ δορι, πῆ δὲ δαΐζων
ἄορι κοπήεντι· χαραδραίοις δὲ βελέμνοις
5 τοξεύων, πεφόρητο, καὶ ὄξυτέροισιν οἰστοῖς.

Ὡς αὖ μὲν κλονέοντο κατὰ πτόλιν ἔνδοθι πύργων
ἔγγει Δηριάδαο· πολυγλώσσοι δὲ κυδοιμῶ
ἀμφοτέρων κτύπος ἦεν· ἐρευθιόωντι δὲ λύθρα
ἄστεος εὐλάϊγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυαί,
10 κτεινομένων καναχῆδόν ἐν ἄστει θηλυτεράων.
ἀκλινέες δὲ γέροντες ἀρσιλόφων ἐπὶ πύργων
φύλοτιν ἐσκοπίαζον· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ αὐταὶ
θυρσοφόρων στίχα πᾶσαν ἐθήησαντο γυναῖκες.
καὶ τις ὑπὲρ μεγάροιο, περικλινθεῖσα τιθήνη,
15 παρθένος ἐλκεσίπεπλος ἐδέρεκτο θῆλυν ἐνυώ,

v. 1. θυιάδι editt.

v. 3. πῆ — πῆ ed. pr.

v. 10. Propter adverb. καναχῆδόν putabam aliquando θεινο-
μένων.

v. 14. περικλινθεῖσα τιθήνη editt. sine sensu.

καὶ κταμένη βαρύντακτος ἐπέστηεν ἤλικι κούρη.
 οὐδέ τις ἰμερόεσσα ἐλὼν ἐβίησατο τύμφην,
 ὅτι γυναιμανέεσσιν ἀναξ ἐπιτέλλετο λαοῖς,
 φεύγειν δῆϊα λίκτρα δορικτήτων Ἰμεναίων,
 20 μὴ Παφίης ἀλέγοντες, ἀφειδήσωσιν Ἐνυοῦς.

Καὶ τις ὑπὲρ δαπέδοιο περισκαίρουσα κονίη
 παρθενικὴ γυμνοῦτο· παρελκομένου δὲ χιτῶνος,
 ἀγλαΐη κεκόρυστο, καὶ ἰμείροντα φονῆα
 οὔτασεν οὔτηθεῖσα· βέλος δὲ οἱ ἐπλετο μορφῆ,
 25 καὶ φθιμένη νίκησε· κατ' ἀντιβίοιο δὲ γυμνοὶ
 μηροὶ ἐθωρήχθησαν, δίσταντηρες Ἐρωίων.
 καὶ νύ κε νεκρὸν ἔχων πόθον ἄπνοον, ὥσπερ Ἀχιλλεύς,
 ἄλλην Πενθεσίλειαν ὑπὲρ δαπέδοιο δοκεύων,
 ψυχρὰ κονιομένης προσπτύξατο χεῖλα νύμφης,

30 εἰ μὴ Δηριαδῆος ἐδαΐδιεν ὄγκον ἀπειλῆς.
 καὶ γυμνῆς σκοπίαζεν ἀναινομένης χροῶ κούρης,
 καὶ σφυρὰ λευκὰ δόκους, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
 καὶ μελέων ἔψαυσε, καὶ ἤψατο πολλὰκι μαζοῦ
 οἰδαλέου, ῥοδόεντος, εἰκότος εἰςέτι μῆλω·

35 ἦθελε καὶ φιλότιμι μιγήμεναι· ἀπὲ δὲ κάμτων
 τοίην ἰμερόεσσα ἀνήρυσεν ἄφρονα φωνήν·

Παρθενικὴ ῥοδόπηχυ, τῶν δυσέρωτα φονῆα
 οὔτασας οὔταμένη, φθιμένη ζῶοντα δαμάζεις,
 καὶ σὺ τῶν βλεφάροισιν δίστευεις ὀλετήρα·

v. 16. κταμένη ed. pr. a Falk. emend.

v. 21. Proprium erat περισκαίρουσα. Cf. XXXVI. 240.

v. 23. ἀγλαΐη editt. κεκόνιστο coni. Rhodora.

v. 24. ἐπλετο νύμφη editt. emendatione nostra probat

v. 171.

v. 29. προπτύξατο ed. pr. emend. a Falk.

v. 36. ἀήρυσεν ed. alí.

40 ἔγχοσ ἐπικήθη σέο κάλλι· σείο προσώπου
μαρμαρυγαὶ κλονέουσιν, ὅσον γλωχίνεσ ἀκόντων·
επιήθοσ ἔχεισ ἀτε τόξον, ἐπεὶ σέο μᾶλλον οἰστῶν
μαζοὶ ἀρριστεύουσιν, θίστευτηῆρεσ Ἐρωτῶν.
ξείνον ἔχω καὶ ἄπιστον ἐγὼ πόθον, ὅττι διαίκοσ
45 κούρησ νεκρὸν Ἐρωτα, καταφθιμένον Ἰμνεαίων·
ἄπνοοσ οἰστροσ ἔχει με τὸν ἔμπνοον· εἰ θέμισ εἰπεῖν,
χαίλα φωνήεντα καὶ ἔμπνοα ταῦτα γενέσθω,
εῶν γλυκερῶν στομάτων ἵνα, παρθένε, μῦθον ἀκούσω·

* * * * *

τοῖον ἔποσ βοόωσα· κυλινδομένην ἐνὶ γαίῃ,
50 ἦν κτάνεσ, ἦν σὺλησασ, ἀτάσθαλε, κάλλιπε κούρην·
ἦν σέο χαλκὸσ ἔταμνεν, ἐμοῦ μὴ ψαῦε χτυῶνοσ·
τί κρατέεισ κενεῶνα, τὸν οὔτασασ; ἴσχοσ, δειλῆσ
ἀμφοφῶν ἐμὸν ἔλκοσ, ὅ μοι πόρεσ. — ἐρρέτω αἰχμῆ,
ἐρρέτω ἡμετέρησ παλάμησ θράσασ, ὅττι λιποῦσα
55 Σειληνοῦσ, πολιῆσιν ὑποφρίσσοντασ ἐθείρασ,
καὶ Σατύρων δύμοροφον ὄλον γένοσ, ἀντὶ γερόντων,
ἀντὶ δασυστέρων ἀπαλῆν ἐδάμασσεσ γυναικα.
ἀλλὰ ποθοβλήταιο τσοῦ χροὸσ ἔλκοσ ἀφάσων,

v. 44. Alius fortasse praetulisset ἄπιστον.

v. 46. In ed. alt. excidit τόν.

v. 48. Post ἀκούσω in utraque ed. plene distinguitur. Hian-
tem orationem Falkenburgius nectere tentabat scribendo: ἵνα,
παρθένε, μ. ἀκούσω, τοῖον ἔποσ βοόωσα, aut βοόωντα. Sed
neutrum satis placebat: unde versum excidisse coniecit. Sic et
ego versum desidero huiusmodi: γίντε φωνήεσσα πάλιν, μόνον
εἰσ μίαν ὤρην, ut fere in simili causa XI. 316. nisi malis, ficti-
tium hunc mortuae puellae sermonem tali acclamatione ince-
pisse: „Τοῖον ἔποσ βοόω σε· κυλινδ. etc. Finjt verbis ὅ μοι
πόρεσ.

v. 55. Ex aliis locis σκολιῆσιν — ἐθ. reponendum esset.

v. 57. ἐδάμασσα ed. pr. emend. Falk.

v. 58. ὄλον ἀφάσων editt. Verum vidit Falk. in Coniectt.

ποίην καλλιβότῳ διαστειχῶν ῥάχην ὕλης,
 60 ἔλκεος ὑμετέροιο βοηθῶν εἰς σὲ καλέσσω
 γηραλέον Χείρωνα φρεσβιον; ἢ πόθεν εὔρω
 φάρμακα, λυσιπέτου Παιήonos ὄργια τέχνης;
 ἦθελον, ἦν καλέουσιν, ἔχειν Κενταυρίδα ποίην,
 ὄφρα τοῖς μελέσσειν ἀνώδυνον ἄνθος ἐλίξας
 65 ἐξ Ἄιδος ζώουσαν ἀνοστήτου σαώσω.
 ποῖον ἔχω μάγον ὕμνον, ἢ ἀστερόεσσαν ἀριδῆν,
 ὄφρα Θεοκλήτῳ προχέων μέλος εὐάδι φωνῆ,
 οὐταμένον τὸν αἶμα κατευνήσω κενεῶνος;
 ἦθελον ἐγγὺς ἔχειν φουίζωον ἐνθάδε πηγῆν,
 70 ὄφρα τοῖς μελέσσει βαλὼν ὀδυνήφατον ὕδωρ,
 πρηῦνον τὸν ἔλκος ἐπήρατον, ὄφρα καὶ αὐτὴν
 ψυχὴν ὑμετέρεην παλινάγραστον εἰς σὲ κομίσσω.
 Γλαῦκε, πολυσπερέων ἐτέων στροφάλιγγα κυλίνδων,
 εἰ θέμις, ἀτρυγέτοιο λιπῶν κευθμῶνα θαλάσσης,
 75 δεῖξον ἐμοὶ βοτάνην ζωαρκέα, δεῖξον ἐκείνην,
 ἧς ποτὲ σοῖς στομάτεσσιν ἐγεύσασα, καὶ βίον ἔλκεος
 ἄμβροτον, ἀετῶιο χρόνου κυκλοῦμενος ὀλκῶ.

Ὡς εἰπὼν, παρὰμειβε, νέκυν πόθον ἐν φρεσὶ κεύθων.
 καὶ πόσιος κταμένου τιμήορος ἄνθορε νύμφη,

v. 59. Etsi ποίην defendi poterit, debebat tamen ποῖον — γηρ.
 Χείρωνα potius scribere. Cf. v. 66.

v. 61. ἢπόθεν εὔρω ed. pr. εἰ πόθεν ed. alt. e conii. Falk. qui
 ad v. 102. provocabat, sed praeterea nostrum quoque propo-
 nebat.

v. 65. Fort. revocandum pronomem: ἀνοστήτου σε σαώσω.

v. 67. Vulgo hic versus postponitur sequenti. Ordinem re-
 stituit Cunaeus, oscitanter scribens προχέων ἔπος ἀνθερωῶνι.

v. 69. φουίζωον editt.

v. 73. κυλίνδων ed. pr. emend. Falk.

v. 74. ἀστρυγέτοιο ed. 2. per errorem.

80 Πρωτόση, στενάχουσα καὶ εἰσέτι νεκρὸν Ὀρόντην.
 θηλυτέραν δὲ φάλαγγα διέστιχεν· ἦν δὲ νοῆσαι
 ἄλλην ἀντιάνειραν Ἐρυθραίην Ἀταλάντην.
 Χειροβίη δὲ λαβοῦσα σάκος καὶ Μοῦρῆος αἰχμῆν,
 ἔγρας Βασσαρίδου, καὶ εἰκελός ἐπλέτο Γόργη,
 85 ἢ πάρος, εὐπύργουο τινασσομένης Καλυδῶτος,
 Τοξέος αἰθύσσουσα κασιγνήτοιο βοείην,
 μάρατο, Θῆλυς ἐσῶσα, χολωομένου Μελεάγρου.
 Ὀρειβή δὲ, φανεῖσα σὺν ἔγρεμόθῳ παρακοίτη,
 θάρσος ἐτυαλίης μιμήσατο Δηϊανείρης,
 90 ὅπποτε Πιερησοῖο κακοξείων παρὰ πέτρῃ
 θωρήχθη Δρυόπεσαι, καὶ ἐπλέτο Θῆλυς Ἀμαζών. —

Πολλὰ δ' εὐρυχόροισι περικλείοντο μελέθρους,
 καὶ στόνος ἄπλετος ἦεν ὑπωροφίοιο κυδοιμοῦ·
 ἄλλη δ' εἰσοδὴν ὑπεδύσατο δηϊοτήτα,
 95 παρθένος ἔγρεκύδοιμος· ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαις
 λαϊνέοις βελέεσσιν ἐθωρήσσοντο γυναῖκες·
 ἰνδόμενοι δὲ φάλαγγες ἐπασμαράγησαν Ἐνωῶ.

Ὅφρα μὲν ἔγρεμόθοιο δι' ἄστεος ἔβρεμεν Ἄρης,
 Λύδια Βασσαρίδων ὀρεσιδρομα φῦλα δαΐζων,

v. 82. Ἀντιάνειραν ἐρυθραίην ed. 2.

v. 83. Μοῦρῆος εὐνήν editt. sine sensu. Mecum emend. Scalig.

Κατὰ pro καὶ coniiiciebat Rhodom.

v. 84. ἔκελος vulgo.

v. 90. ὅσποτε Πιερησοῖο κακοξείων π. πέτρην editt. Κακοξείων vel κακόξεινον Rhodom.

v. 92. Suspectum πολλὰι. Num Βάκχαι legendum? an ex-cidit versus, ubi Baccharum nomen inerat?

v. 93. ὑπορόφιοιο editt. Correxit iam Rhod.

v. 94. ὑπεδύσατο editt.

v. 95. ὑπὲρ τεγέων δὲ καὶ ἄλλαι vulgo. Sed ut ἄλλη de Baccha praecedebat, ita et hic Bacchae Indicis mulieribus opponuntur.

- 100 τόφρα δὲ Χαλκομέδεια πρὸ τείχεος ἴστατο μούνη,
 νόστιμον ἐκ πολέμοιο μετατρέψασα πορείην
 οἰστρομανῆ Μορῶῃα δεδεγμένη, εἰ ποθεν ἔλθῃ·
 καὶ τότε πουλυδέλικτον ἔρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,
 παρθένον ὡς ἐνόησε, ποδήγαμος ἔκατο Μορῶεύς,
 105 εἰς δρόμον ἱμερόεντα θοώτερα γούκατα πάλαν.
 τῆς δὲ διωκομένης ἀνεκούφισε πέπλον ἀήτης·
 θέλγεται δ' εἰσέτι μᾶλλον ἀνείμων κἀλλεῖ μορφῆς,
 παπταίνων προθέουσαν ἀνάμπυκα λευκάδα νύμφην.
 ἢ δέ μιν ἠπερόπευε, καὶ αἰδομένη φάτο φωνῆ,
 110 ὠκυτέρην Μορῶῆος ὑπαπτήσασουσα πορείην·

- Εἰ ἐτόν μεθέπεις ἐμὰ δέμνια, νυμφίε Μορῶεῦ,
 κάτθεο σὸν δώρημα σιδήρεον, ἄττι χορεῦσι
 εἰς γάμον ἄβροχίτων, ὅτε Κύπριδι μίσηται, Ἄρης,
 εἵματι χιονέῳ πεπιπιασμένος, ὡς περ Ἀπόλλων,
 115 ὄφρα Πόθος καὶ Κύπρις ἐνὶ ζεύξεσσιν ὄχη
 ἡμέας ἀμφοτέρους, γαμίης ἐπιβήτορας εὐνῆς,
 Μορῶέα θοῦρος Ἔρως, καὶ Χαλκομέδην Ἀφροδίτη.
 οὐδέχομαι γάλκειον ἐγὼ πᾶσιν ὑπόθι λέκτρων,
 αἵματι φοινήεντα, καὶ αὐχμῶοντα κοινή·
 120 ἀλλὰ ῥῶφ φαίδρυνε τὸν δέμας, ὄφρα φανείης
 ὡς Φαίδων, προχαῖσι λελουμένος Ὀξυνοῖο·
 ῥῆψον ἐνυαλίην σέθεν ἀσπίδα, ῥῆψον ἀκκιήν,

v. 101. Desideres μετατρέψασα, cf. v. 200. Et sic emendavit Rhodomannus.

v. 104. παρθένος ὡς ed. pr. emend. Falk.

v. 109. ἠδέ μιν ὑπερόπευε κ. αἰδομένη φάτο φωνῆν editt. verbum ἠπερόπευε restituit Schrad. ad Mus. p. 202. Αἰδομένην conii. Rhodom.

v. 119. αὐχμῶοντα editt.

v. 120. φαίδρυνε ed. pr. emend. Falk.

- μή ποτ' ἐμὰ πλήρη τεθ' ἑκατηφόρος αἰχμή·
 κάτθεό μοι θασπλήτι τρωῶν πήληκα κομῶνα,
 125 ὅτι λόφος κλονέει με τριασομένης τρυφαλείης·
 μή νόθον εἶδος ἴδοιμι ἀθηρείοιο προσώπου·
 τίς πόθος εὐφραίνει με, καλυπτομένης αἴο μορφῆς;
 οὐκέτι Μαιονίης ἐπιβύρασμα: οὐ δ' ἐνὶ παστῶ
 δεξομαι, ἦν ἐπέληξ, μετὰ Μορρόϊα, Βάκχον ἀκοίτην·
 130 ἔσομαι Ἰνδῶν καὶ ἐγὼ, φίλος: ἀντὶ δὲ Λυδῆς
 κυδαίνει θυέσσιν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην
 κρυπτιδίη Μορρόϊος ὀμνέτις· ἐν δὲ κυδομοῖς
 Ἰνδὸς ἀνὴρ ἐχέτω με, συναιχμύλων Ἀφροδίτη·
 εἰς σὲ γὰρ ἴσα βέλεμνα καὶ εἰς ἐμὲ δεπλόα πέμπων,
 135 ἴμερος ἀμφοτέροισι μίαν ἔνωσεν ἀνίην,
 εἰς κραδίην Μορρόϊῃ, καὶ εἰς φρένα Χαλκομεδαίη.
 κάμνον ἐγὼ, κρύπτονα τρῶν πόθον· οὐ γὰρ ἀκοίτην
 παρθένος αἰδομένη προκαλίσσεται εἰς Ἀφροδίτην.

- Ἦς φαιμένη, παρέκτισε γυνὴ δυσέρωτα μαχητήν,
 140 ψευσαμένη· γελῶσας δὲ δυσίμερος ἔνεπε Μορρόϊαν·

- Οὐ νέμεις, Μορρόϊα, τὰς εὐπήληκα μαχητῆς,
 γάλακον ἔγχος ἔχειν ἐνὶ παστάδι Χαλκομεδαίης,
 ὄφρα περιπτύξῃ τις, φροῦνιμι, γαλακὸν ἀείρωται·
 ἔμπης φοίνιον ἔγχος ἀναίνομαι· οὐ δὲ βραίης
 145 ἔπτωμα· ὡς ἐθέλεις δὲ, λελαυμένος εἰς σὲ χερσὶν
 χερσὶν ἀναμαύκτοις, καὶ ἔσομαι ἄλλος ἀκοίτης,
 γυμνός Ἄρης μετὰ δῆρον, ἔχων γυμνῆν Ἀφροδίτην.

v. 123. μή ποτέ με πλ. vulgo, quod E non erat sollicitandum.

v. 124. πήληκα ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 130. Ἰνδῶν — φίλος, Indica — amica secund. Lubin. vulgo.

v. 131. κυδαίνειε vulgo.

v. 146. Fortasse scripsit ἄγνας ἀφίτης.

- κούρην Δηροαθήος ἀναίνομαι· αὐτὸς ἐλάσσει
 ἐκ μεγάρων ἀέκουσαν ἐμὴν ζηλήμονα νύμφην·
 150 οὐκέτι Βασσαρίδεσσι κορύσσομαι, εἴ με κελεύεις·
 ἀλλὰ φίλος, ναετῆρος μαχέσομαι· Ἴνδὸν ὀλέσσω,
 οἴνοπα θύρσον ἔχων, οὐ χάλκεον ἔγχος αἰείρων·
 ῥίψω δ' ἔγχυα πάντα, καὶ ἄνθεα λεπτὰ τινάξω,
 ὑμετέρῳ βασιλῆϊ συναιχμιάζων Διούσω.
- 155 Ὡς εἰπὼν, παλάμης μελίην ἀπεσεύσατο Μοῦρῆος,
 καὶ λόφον ἰδρωόντιος ἀπεσφήκωσε καρῆνου,
 μυδαλέης τ' ἔρῃψεν ἔης τελαμῶνα βοείης,
 εὐκαμάτων θαθάμιγγι λελουμένον ἠθάδος ὤμου·
 λύσατο καὶ χάλκειον ἀπὸ στέρνοιο χιτῶνα,
 160 αἰμαλέον θώρηκα. καὶ ἔντει, κείμετα γαίη,
 Μοῦρῆος ἰμείροντος ἐδακύνεν Ἄρει Κύπρις,
 μορφῇ ἀθωρήκτω νικῶμενα Χαλκομεδείης·
 καὶ τινα μῦθον ἔειπεν, ἐὼν δ' ἐρέθιζεν ἀκούτην·
 Ἄρες, εὐσλήθης· πολέμους ἤρνήσατο Μοῦρῆος,
 165 οὐ φορέων θώρηκα, καὶ σὸ ξίφος· ἀλλὰ γυναῖκα
 ἡμερτήν ποθέων ἀπεσεύσατο τεύχεα χειρῶν.
 καὶ σὺ τὸν δόρυ θούρον ἀνάεισο· καὶ σὺ θαλάσση
 λούσο, σῶν τευχέων γυμνούμενος· ἀπτόλεμος γάρ
 Κύπρις ἀριστεύει, πλεόν Ἄρες, οὐδὲ χατίζει
 170 ἀσπίδος, οὐ μελήης ποτὲ δαύεται· ἀμφοτέρων γάρ
 ἔγχος ἐμὸν πέλε κάλλος, ἐμὸν ξίφος ἐπλετο μορφῇ,
 καὶ βλεφάρων ἀκτῖνες ἐμοὶ γυγάσιον οἶστοι·

v. 164. πολέμους editt.

v. 168. σῶν τευχέων γυμν. editt. βελίων tentabat Scaliger, melioribus sane numeris; poterat f. et σακίων. τευχέων vel βελίων etiam Rhodomannus.

v. 170. ἀμφοτέρων editt. male.

v. 171. μορφῇ ed. pr. emend. a Falk.

- μαζὸς ἀκοντίζει πλέον ἔγχυος: ἡμερούς γὰρ
 ἀντὶ δορυθρασέος θαλαμηπόλος ἔπλετο Μοῦρῆεύς.
 175 μὴ Σπάρτης ἐπίβηθι, μαχήμονες ἦχι πολῖται
 χάλκεον εἶδος ἔχουσι κορυσομένης Ἀφροδίτης,
 μὴ σέ, δόρυ κρατέουσα, τεῶν πλήξεις σιδήρω.
 οὐ τόνον αἰχμάζεις, ὅσον ὄφρυες· οὐ τόνον αἰχμαὶ
 ἀνέρας οὐτάζουσιν, ὅσον βάλλουσιν ὄπωπαί.
 180 δέρεο σοὺς θεράποντας, ὑποδρηστήρας Ἐρωίτων,
 καὶ θρασὺν αὐχένα κάμψον ἀνικήτω Κυθρεσίη.
 Ἄρεος, ἐνικήθης, ὅτι χάλκεον ἔγχος εἴσας,
 νεβρίδα Χαλκομέδης γαμίην ὑπεδύσατο Μοῦρῆεύς.
 Εἶπε, μόθους γελώουσα, φιλομυιδίης Ἀφροδίτη,
 185 Ἄρεα κερτομέουσα γαμοστόλον. ἄγχι δὲ πόντου
 καλλείψας ἀκώπαστον ἐπ' αἰγιαλοῦ χιτῶνα,
 θαλπόμενος γλυκερῆσι μεληδόσι, λούσατο Μοῦρῆεύς,
 γυμνὸς ἔων· ψυχρῆ δὲ δέμας φαίδρυνε θαλάσση,
 θερμὸν ἔχων Παφίης ὀλίγοι βέλος· ἐν δὲ ῥεέθροις
 190 Ἰνδάην ἰκέτευεν Ἐρυθραίην Ἀφροδίτην,
 εἰσαῖων, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης.
 λουσαμένος δ' ἀνέβαινε μέλας πάλιν· εἶχε δὲ μερμήνη,
 ὡς φύσις ἐβλάστησε· καὶ ἀνέρας οὐ δέμας ἄλμη,
 οὐ χροίην μετὰμειψεν, ἔρευθαλέη περ ἑοῦσα.
 195 καὶ κενεῆ χροῖα λοῦσεν ἐπ' ἐλπίδι· κόνεος γὰρ

v. 175. ἦχι vulgo.

v. 178. αἰχμάζεις ὅσον Ἄρεος ed. pr. αἰχμάζει ὄπλον Ἄρεος, duplici vitio, ed. 2. ex infelici coniectura Falk. αἰχμάζει σάνος Ἄρεος Scalig. tentabat. Veram lectionem invenit Cunaei acumen.

v. 182. εἴσας vulgo.

v. 185. ἄγχι δὲ πόντου ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 188. ψυχρῆ — θαλάσση ed. pr. ab eod. Falk. emend.

v. 190. Ἰνδάην — ἔρυθρ. vulgo.

v. 195. δέμας ἄλμης ed. pr. emend. Falk.

ἡμερόεις μετέειπε φανήμεναι ἄζυγε κούρη·
καὶ λινέω κόσμησε δέμας χιονώδεϊ πέπλω,
οἷον ἔσω θοῖρηκος ἀεὶ φορέουσι μαχηταί.

Ἴσταμένη δ' ἄφθογγος ἐπ' ἥϊονος εἶχε σιωπὴν
200 Χαλκωμέδη δολόεσσα· μεταστρεφθεῖσα δὲ κούρη
Μοῖρῶδες ἀχλαίνιο, σαόφρονος εἶλεν ὀπωπᾶς,
ἀσκαπέεσσι αἰδομένη δέμας ἀνέρος· εἰσιδέειν γὰρ
ἄϊστο, θῆλυς εὖσα, λελουμένον ἄρσεντα κούρη.

Ἄλλ' ὅτε χῶρον ἔρημον ἐξέδρακεν, ἄρμενον εὐναῖς,
205 τολμηρὴν παλάμην ὀρέγων αἰδήμονι νύμφη,
εἵματος ἀψαύστοιο σαόφρονος ἦψατο κούρης.
καὶ νύ κεν ἀμφίλωστον ἔλων εὐήνορι δεσμῶ,
νυμφιδίω σπινθῆρι βίησατο θυάδα κούρης·
ἀλλὰ τις ἀχράντοιο δρυκῶν ἀνεπήλατο κέλευπον,
210 παρθενικῆς ἀγάμοιο βοηθόος· ἀμφὶ δὲ μέτρη
ἀμφιλαφῆς κυκλοῦτο φυλάκτορι γαστέρος ὄλακῶ.
ὄξυ δὲ συρῆκτος ἀσιγῆτων ἀπὸ λαυμῶν,
πέτραι ἐμυκήσαντο· φόβω δ' ἐλελίξετο Μοῖρῶδες,
αὐχένιον μύκημα νόθης σάλπιγγος ἀκούων,
215 παπταίνων ἀγάμοιο προασπισιτῆρα κορείης.
καὶ πρόμος ἀμφιέλκτος ἀνεπτοίησε μαχητήν,
οὐρὴν ἀγκυλόκυκλον ἐπ' αὐχένι φωτὸς ἐλίξας,
ἔγχος ἔχων στόμα λάβρον· ἐτοξεύοντο δὲ πολλοί,
ἰὸν ἀκοντίζοντες, ἐχιδνήεντες οὔστοι·
220 οἷ μὲν ἀμιτρώτοιο διαῖσοντες ἐθείρης,

v. 199. ἐπ' ἥϊονος edit.

v. 208. θυάδα edit. Praeterea vereor, ut σπινθῆρι sanum sit, aut, si illud sanum, locum habeamus integrum. Ἄν νυμφιδίω σφιγκτῆρι de amplexu? Sed fortasse post σπινθῆρι duo hemistichia exciderunt, cum participio, unde dat. pendebat, veluti: igne correptus, incensus etc.

οἱ δὲ δρακοντοκόμοιο δι' ἰξύος, οἱ δ' ἀπὸ κόλπου,
Ἄρεια συρίζοντες, ἐβακχεύοντο μαχηταί.

Ἄφρα μὲν ἡμιλόφοιο πρὸ ἄστεος ἴστατο Μοδρῆς,
Χαλκομέδην δολόεσσαν ἀνήνυτον εἰς γάμον ἔλκων,
225 τόφρα δὲ Βασσαρίδος στρατιῆς εὖοπλος Ἐνυῶ
ἔγχοσ ἀτειρήεντος ἀλεύατο Δηριαδῆος·
καὶ γὰρ ἀπ' Οὐλύμποιο θορῶν, ὠκύτερος Ἐρμῆς,
ἀντίτυπον Βρομίοιο φέρων ἰνδαλμα προςώπου,
Βακχείην ἐκάλεσεν ὄλην στίγα μύστιδι φωνῇ·
230 δαιμονίην δὲ γυναῖκες ὅτ' ἔκλυον Εὖιον Ἠχῶ,
εἰς ἓνα χῶρον ἴκανον· ἀπὸ τριόδων δὲ κομίσσων
Μαιναλίδων ὄλον ἔθνος, ἐς ἀγκύλα κύκλα κελεύθου
ἤγαγεν ὠκυπέδιλος, ἕως σχεδὸν ἦε πύργων·
καὶ φυλάκων στοιχηδὸν ἀκοιμήτοισιν ὀπωπαῖς
235 νήδυμον ὕπνον ἔχευεν ἔη πανθελγέϊ ράβδῳ
φώριος Ἐρμείας, πρόμος ἔννουχος· ἐξαπίνης δὲ
Ἰνδοῖς μὲν ζόφος ἦεν· ἀθηήτοιαι δὲ Βάκχαις
φέγγος ἔην ἀδόκητον· ἀδουπήτων δὲ γυναικῶν
λάθριος ἠγεμόνευε δι' ἄστεος ἄπτερος Ἐρμῆς·
240 χειρὶ δὲ θεσπεσίῃ βριαρῆν κληῖδα πυλῶν
ἠλιβάτων ᾄεξε, καὶ ἠέλιος πέλε Βάκχαις.

Ἡματιν δ' ὅτε νύκτι φασσφόρος ἤλασεν Ἐρμῆς,
Δηριάδης ὑπέροπλος, ἔχων ἀτέλεστον ἀπειλήν,
Βασσαρίδων μύστιεσ λιπόπτολιν ἔσμον ὀδίτην.
245 ὡς δ' ὅτε τις κατὰ νύκτια βαθυπλούτοις ἐν ὄνειροις

v. 223. Fort. ὑφορόφοιο.

v. 231. κομίσσων. editt.

v. 232. ἐς ἀγκύλα κελεύθου ed. pr. aperta erroris causa. De-
fectum supplēvit Falk. corrupto tamen accentu κύκλα.

v. 241. ἠλιάδων ᾄεξε editt. confusione ex seq. ἠέλ. orta.

v. 244. Fort. ἔσμον ἀλήτην.

ἔλπωρῆσιν, αἰείρων
 ἑσπερίου χύσιν ὄλβου,
 ἑσπερίον ἐλπίδα βόσκων·
 ῥοδοειδὸς Ἡριγενείης,
 καλλιλλυτος ὄψις ὄνειρου,
 καλάρχαιν ἐγείρεται, οὐδὲν αἰείρων,
 σκιοειδέα τέρψιν ὄνειρον·
 Ἠριάδης, ὅτε μὲν ζόφος εἶχεν ἀγυίας,
 Βασσαρίδων δοκέων αὐτόσσυτον ἄγρην
 ἔντοςθεν ἐεργομένων πυλεώνων,
 ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέα νίκην·
 ἀλλ' ὅτε φέγγος ἔλαμψε, καὶ εὐκτε δέκετο Βάκχας,
 ὡς ὄναρ, ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδε φωνῇ,
 ὡς Διὶ καὶ Φαέθοντι χολώετο καὶ Διονύσῳ,
 260 Μαιναλίδας φυγάδας διζήμενος· ἀμφὶ δὲ πύργων
 Βασσαρίδες κελάδησαν ἀνάμπυκας Εὐάδι φωνῇ.

Ἠριάδης δ' ἐδίωκε τὸ δεύτερον· ἔγρατο δὲ Ζεὺς
 Καυκάσου ἐν κορυφῆσιν, ἀποδύνας πτερὸν Ἴππου.
 καὶ δόλον ἠπεροπῆα μαθὼν κακοεργὸς Ἥρης,
 265 Σειληνοὺς ἐδόκευ πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας,
 σπερχομένας ἀγεληθὲν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων,
 καὶ Σατύρους κείροντα, καὶ ἀμώοντα γυναῖκας
 Ἠριάδην ἐνόησεν ὀπίστερον, ὄρχαμον Ἰνδῶν,
 νεία δ' ἐν δαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι

v. 246. ὑπ' ἔλπωρῆσιν α. volebat Wakef. Sylv. III. p. 28.

v. 247. χύσιν ὄμβρου editt. quod post Scalig. idem Wakef. ibid. emend.

v. 250. ἀκτεάνοιο vulgo.

v. 265. Σειληνοὺς ἐδίωκε editt. sed posterius iam Falk. emend. in Coniect. Minus apte Cant. tentabat ἔγνωκε.

v. 267. ἀμώοντα editt.

270 ἔγγυς ἔσαν στεφανηδόν· ὃ δὲ στροφάλιγγι κοινῆς
 κεῖτο καρηβαρέων, ὀλιγοδρανὲς ἄσθμα τιταίνων,
 ἀφρόν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
 καὶ φθονερῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἑρῆς,
 καὶ δολίην παράκοιτιν ἐμέμψατο κέντορι μύθῳ·

275 καὶ νῦν κεν, ἀγλυόεντος ὀμέστιον Ἰαπετοῖο,
 Ἵπνον ὀμιχλήεντα κατέκλήυσσε βερέθρα,
 εἰ μὴ Νῦξ ἰκέταυε, θεῶν δημοτεῖρα καὶ ἀνδρῶν.
 καὶ μόγις εὐνήσας ὀλοὸν χόλον, ἴαχεν Ἑρῆ·

Οὐπω ἐμῆς Σεμέλης ἐκορέσσαο, δύσμαχος Ἑρῆ,
 280 ἀλλ' ἔτι καὶ φθιμένη τάχα χεῖραι; οὐδὲ καὶ αὐτῆ
 σὸν κότον ἐπρήνεν ἀτέρμονα νυμφιδίῃ φλόξ,
 λέκτρα διασκδάσασα Διοβλήτοιο Θουώνης;
 Ἰνδοφόρον τέο μέχρις ἐπιβρίθεις Διονύσω;
 ἄξει σοὺς προτέρους πάλιν ἄκμονας· εἰςέτι κείνοι,
 285 εἰςέτι μοι παρέασιν ἀρηγόντες, οὓς ποσὶ δήσας
 ὑμετέροις ἐσφιγξα· σὺ δ' ἄστατος ὑπόθι γαίης
 αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι μετάρσιον εἶχες ἀνάγκη·
 καὶ θρασὺς ἐν νεφέλῃσι περίπλοκον ὑπόθι γαίης
 δέσμιον εἶδεν Ἄρης σε, καὶ οὐ χραίσμησε τεκούσῃ·
 290 οὐ πυρόεις Ἥφαιστος ἐπήρακεσεν· οὐ δύναται γὰρ
 τλήμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθῆρα κεραινοῦ.
 δήσω σὰς παλίμας χευσέω πάλιν ἠθάδι δεσμῶ·
 Ἄρα δ' ἀδράγέεσσι ἀλυκταπέδῃσι πεδήσω

v. 270. Fort. ὃ δ' ἐν στροφάλ.

v. 276. Malis ὀμιχλήεντι — βερέθρα.

v. 279. ἐκορέσσαο ed. pr. emend. Falk.

v. 280. καὶ φθιμένη ed. pr. ab eod. emend.

v. 283. ἐπιβρίθεις editt.

v. 286. οὐ δ' ἄστατος editt. Verum vidit Falk. in Coniectt.

Rhodomannus coniiiciebat ἄστατον.

v. 292. χευσέω καλ. ed. alt.

- τέρπεται ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔλπωρῆσιν, ἀείρων
 ἀφνειαῖς παλάμησι μινυθαδίου χύσιν ὄλβου,
 ὑπναλέων κτεάνων ἀπατήλιον ἐλπίδα βόσκων·
 ἀλλ' ὅτε, φαινομένης ῥοδοειδέος Ἡμιγυαίης,
 250 χάζεται σὺκτεάνοιο παλίλλυτος ὄψις ὄνειρου,
 σὺν κενεαῖς παλάμησιν ἐγείρεται, οὐδὲν ἀείρων,
 ῥήψας κλεψινόων σκιοειδέα τέρψιν ὄνειρων·
 ὡς τότε Δηριάδης, ὅτε μὲν ζόφος εἶχεν ἀγυαίας,
 τέρπετο, Βασσαρίδων δοκέων αὐτόσσυτον ἄγρην
 255 ἀμφιέπειν ἔντοςθεν ἐεργομένων πυλεώνων,
 ψευδομένην, ἀνόνητον ἔχων σκιοειδέα νίκη·
 ἀλλ' ὅτε φέγγος ἔλαμψε, καὶ οὐκέτι δέρετο Βάκχας,
 ὡς ὄναρ, ἔδρακε πάντα, καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῆ,
 ὡς Διὶ καὶ Φαέθοντι χολώστο καὶ Διονύσῳ,
 260 Μαιναλίδας φυγάδας διζήμενος· ἀμφὶ δὲ πύργων
 Βασσαρίδες κελάδησαν ἀνάμπυκας Εὐάδι φωνῆ.

- Δηριάδης δ' ἐδίωκε τὸ δεύτερον· ἔργετο δὲ Ζεὺς
 Καυκάσου ἐν κορυφήσιν, ἀπορροίψας πτερὸν Ἴππου.
 καὶ δόλον ἠπεροπήσα μαθῶν κακοεργός Ἡρῆς.
 265 Σειληγούς ἐδόκευε πεφυζότας, ἔδρακε Βάκχας,
 σπερχομένας ἀγεληδὲν ἀπὸ τριόδων, ἀπὸ πύργων,
 καὶ Σατίρους κείροντα, καὶ ἀμώοντα γυναῖκας
 Δηριάδην ἐνόησεν ὀπίσσω, ὄρχαμον Ἰνδῶν,
 οὐκ εἶδ' ἐν θαπέδῳ κατακείμενον· ἀμφὶ δὲ νύμφαι

v. 246. ὑπ' ἔλπωρῆσιν a. volebat Wakef. Sylv. III. p. 28.

v. 247. χύσιν ὄμβρου editt. quod post Scalig. idem Wakef. ibid. emend.

v. 250. ἀκτεάνοιο vulgo.

v. 265. Σειληγούς ἐδίωκε editt. sed posterius iam Falk. emend. in Coniectt. Minus apte Cant. tentabat ἔγνωκε.

v. 267. ἀμώοντα editt.

270 ἔγγυς ἔσαν στεφανηθόν· ὃ δὲ στροφάλιγγι κοινῆς
 καίτο καρθηβαρέων, ὀλιγοδρανῆς ἰσθμα τιταίνων,
 ἀφρόν ἀκοντίζων χιονώδεα, μάρτυρα λύσσης.
 καὶ φθονεροῆς ἤλεγξε δόλον δυσμήχανον Ἥρης,
 καὶ δολίην παράκοιτιν ἐμέμψατο κέντροι μύθῳ·

275 καὶ νῦ πην, ἀγλυόεντος ὀμέστιον Ἰαπετοῖο,
 ἴπνον ὀμιχλήεντα κατέκλήϊσσε βερέθρο,
 εἰ μὴ Νῦξ ἰκέτευε, θεῶν δημοῖρα καὶ ἀνδρῶν.
 καὶ μόγις εὐνήσας ἔλοδον χόλον, ἔαχεν Ἥρη·

Οὐπω ἐμῆς Σεμέλης ἐκορέσσαο, δύσμαχος Ἥρη,
 280 ἀλλ' ἔτι καὶ φθιμένη τάχα χρίσαι; οὐδὲ καὶ αὐτῇ
 σὸν κότον ἐπρήϊυνεν ἀτέρμονα νυμφιδίη φλόξ,
 λέκτρα διασκεδάσασα Διοβλήτοιο Θυώνης;

Ἰνδοφόρῳ τέο μέχρις ἐπιβρίθεις Διονύσω;
 ἄξει σοὺς προτέρους πάλιν ἄκμονας· εἰςέτι κείνοι,

285 εἰςέτι μοι παρέασιν ἀρηγόνες, οὓς ποσὶ δῆσας
 ὑμετέροισ ἐσφιγξα· σὺ δ' ἄστατος ὑπόθε γαίης
 αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι μετάρσιον εἶχες ἀνάγκην·
 καὶ θρασὺς ἐν νεφέλῃσι περίπλοκον ὑπόθε γαίης
 δέσμιον εἶδεν Ἄρης σε, καὶ οὐ χραίσμησε τεκούση·

290 οὐ πυρόεις Ἥφαιστος ἐπήρκεσεν· οὐ δύναται γὰρ
 ἐλθμεναι αἰθαλόεντος ἕνα σπινθήρα κεραυνοῦ.

δήσω σὰς παλάμας χρυσέῳ πάλιν ἠθάδι δεσμῶ·

Ἄρεα δ' ἀρράγέεσσιν ἄλυκταπέδησθαι πεδήσω

v. 270. Fort. ὃ δ' ἐν στροφάλ.

v. 276. Malis ὀμιχλήεντι — βερέθροφ.

v. 279. ἐκορέσσαο ed. pr. emend. Falk.

v. 280. καὶ φθιμένη ed. pr. ab eod. emend.

v. 283. ἐπιβρίθεις editt.

v. 286. σὺ δ' ἄστατος editt. Verum vidit Falk. in Coniectt.

Rhodomannus coniciebat ἄστατον.

v. 292. χρυσέο κάλ. ed. alt.

- εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ὁμόδρομος φίλος ἀλήτης
 295 Τάνταλος ἠερόφειτος, ἢ Ἰξίων μετανάστης·
 καὶ μιν ἀναλθῆτοιον ὄλον πληγῆσιν ἱμάσσω,
 εἰσόκε νικήσειεν ἐμὸς πάϊς υἱέας Ἰνδῶν.
 ἀλλὰ τῶν Κρονίωνι χαρίζεαι, αἶ κεν ἐλάσσης
 λύσσαν ἐριπτοίητον ἱμασσομένου Διονύσου·
 300 μὴ δὲ λίπης κοτέοντα τῶν πόσιν. ἀλλὰ μολοῦσα
 Ἰνδῶν ἀκίχητος ὑπὸ κλέτας εὐβοτον ὕλης,
 Βάκχῳ μαζὸν ὄρεξον ἐμὴν μετὰ μητέρα Ῥεῖην,
 ὄφρα τελειότεροισιν ἐοῖς στομάτεσσιν ἀρύσση
 σὴν ἱερὴν ραδάμιγγα προηγῆτιραν Ὀλύμπου,
 305 καὶ βατὸν αἰθέρα τεῦξον ἐπιχθονίῳ Διονύσῳ·
 ὑμετέρῳ δὲ γάλακτι δέμας χρῆσασα Λυαίου,
 σβέσσον ἀμρανιόιο δυσειδέα λύματα νούσου·
 καὶ σοὶ ἐπεντύω γέρας ἄξιον· ὑμετέρῃ γὰρ
 στηριξῶ κατ' Ὀλυμπον δοικότα κύκλον ἐέρση,
 310 Ἡραίοιο γάλακτος ἐπώνυμον, ὄφρα γεραίρω
 ἰκμάδα πασιμέλουσαν ἀλεξιμάκου σέο μαζοῦ·
 μοῦνον ἐμοὶ πεφύλαξο Διὸς φιλότεκνον ἀπειλήν,
 μὴ δὲ πάλιν δόλον ἄλλον ἐπεντύνης Διονύσω.
 Ὡς εἰπὼν, κρέηκε παλίγκοιον εὐνέτιν Ἥρην,
 315 Βακχίης κατότητας ἀλεξήτιραν ἀνάγκη,

v. 294. Ante hunc versum legitur vulgo v. 296. ordine aperte corrupto. Sed fieri potuit, ut αὐτοκύλιστον ὁμόδρομον scriberet.

v. 296. legitur vulgo ante v. 294.

v. 298. ἐλάσσης vulgo, sine ε̄ subscr.

v. 301. Ἰνδῶν edit.

v. 304. ἱερὴν ραδ. edit.

v. 307. λύματα νούσου ed. pr. Nostrum suppeditavit Falkenburgius, Scaligero κύματα νούσου tentante, ut fare v. 361. Sed cf. v. 321.

v. 315. ἀνάγκης edit. quod fort. retinendum erat. Sed invita opem tulit Iuno.

ἴλασεν ἐάντηταιν ἀτυχομένω Διονύσω,
 ὄφρα δέμας Βρομίωιο γαλαξάϊησιν ἐέρσασε
 χειρὶ περιχρίσασθε θεοτροφέων ἀπὸ μαζῶν.

Ἦρη δ' οὐκ ἀμέλησεν· ἀκροσιπόνωιο δὲ θηλῆς
 320 θερπασίῃ φαθάμιγγι δέμας χρίσασα Λυαίου,
 ἄγρια δαμονίης ἀπρσιόσατο λύματα λύσσης·
 καὶ δίδυμον φθόνον εἶχεν ὑποκλέπτοντι προσώπων,
 ἠνορέην ὀρώωσα καὶ ἀγλαΐην Διονύσου,
 καὶ φθονεραῖς παλάμησι μεμηγότες ἤψατο Βάκχου·
 325 ἀμφὶ δέ οἱ στομάτεσσιν, ἀνειρύσασα χιτῶνος,
 ἀμβροσθῆς πλήθουσαν εἶην γυμνώσατο θηλήν,
 θλιβομένην βλύζουσα χύσιν ζηλήμονι μαζῶν.
 καὶ μιν ἀνεζώγησε· ταυνοπλοκάμου δὲ Λυαίου
 ὄμμασι μηκεδανοῖσι τόσην διεμέτρειν ἤβην,
 330 εἴ ποτε τηλίκον εἶδος ἐπιχθονίῃ τέκε γαστήρ,
 εἰ τόσος ἦεν Ἄρης ἐγγεσπάλος, εἰ τόσος Ἑρμῆς,
 εἰ Φαέθων πέλε τοῖος, ἢ ἱμερόφανος Ἀπόλλων.
 καὶ μιν ἔχειν μετέαινεν ἐν αἰθέρι νυμφίον Ἦβης,
 εἰ μὴ οἱ κατένευσε μετὰ χρόνον ὑψιμέδων Ζεὺς
 335 μόρσιμον Ἡρακλῆα, θυωδεκάεθλον ἀκοίτην.

Ἦ μὲν ἀλεξήσασα πόνον μανιώδεα Βάκχου,
 ὑψιφανῆς ἀνέβαινε τὸ δεύτερον εἰς χορὸν ἄστρον,
 μὴ στρατιῆν ἀσιδήρον ἐσαθρήσῃ Διονύσου,
 μαρτυμένην νάρθηκι καὶ ἀμπελόεντι κορύμβω,
 340 καὶ προμάχους, κταμένους ὀλίγω ῥηξήτορι θύρῳ.

v. 319. κούρη δ' οὐκ ἀμέλησεν editt. emend. Scal.

v. 321. Rursus κόματα λύσσης desiderabat Scal. Sed cf. v. 307.

v. 334. κατένευσε ed. pr. emend. Falk.

v. 340. Ante hunc versum aliquid excidisse puto. Tum recte se habebit κταμένους eo quo est loco positum. Aliter oporteret ὀλίγῳ κταμένους. Herm.

Οὐ δὲ μάχης ἀμέλησε Διὸς παῖς· ἀλλὰ μαχητῆς
 θωρηξῆς, παλινόροσος ἀγέστρατον ἔαχε φωνήν,
 χειρὶ γιγαντοφόνῳ ταμείχρῳα κισσὸν ἐλίσσων·

- Θαρσαλέοι μάρνασθε τὸ δεύτερον· ἐν πολέμοις γὰρ
- 345 Ζεὺς πάλιν ἡμείων πρόμος ἴσταται, υἱεὶ Βάκχῳ
 Ἰλαος· οὐρανόθεν δὲ προασπίζων Διονύσου,
 ἀθανάτων χορὸς ἦλθε, καὶ οὐκέτι χῶεται Ἥρη·
 τίς στεροπῇ Κρονίδαο μαχέσσεται; ἢ πότε δειλοὶ
 δυσμετέες μίμνουσι, κορυσσομένοιο κεραυνοῦ;
- 350 Ἴσος ἐμῷ γενετῆρι φανήσομαι· ἐν πολέμοις γὰρ
 γηγενέας Τιτηνας ἐμὸς νίκησε Κρονίων·
 νικήσω καὶ ἔγωγε χαμαιγενέων γένος Ἰνδῶν.
 σήμερον ἀθρήσητε, κορυμβοφόρον μετὰ νίκην,
 Δηριάδην ἐκέτην βραδυπειθεά, καὶ χορὸν Ἰνδῶν,
- 355 αὐχένα δογμαῖσάντα γαληναίῳ Διονύσῳ,
 καὶ ποταμῶν, μεθέποντα μεθυσφαλῆς Εὐΐον ὕδωρ·
 ἀντιβίους δ' ὄψεσθε παρὰ κρητῆρι Λυαίου,
 ξανθὸν ὕδωρ πίνοντας ἀπ' οἴναπόρου ποταμοῖο,
 καὶ θρασὺν Ἰνδὸν ἄνακτα, κατὰσχετον οἴνοπι κισσοῖ,
- 360 ἰλλόμενον πετάλοισι καὶ ἀμπελόεντι καρῦμβῳ,
 εἴκελα δεσμὰ φέροντα, τάπερ μετὰ κύματα λύσσης·
 Νησιάδες βοῶσι Θεουδέες εἰςέτι Νύμφαι,
 ἀλκῆς ἡμετέρης ἐπιμάρτυρες, ὅπποτε κισσοῦ
 ἀγχνίῳ σφίγξασα θετημάχον ἀνέρα δεσμοῖ,

v. 341. ἀμέλησεν εἰς παῖς editt. qui Iunonis fuisset filius, non Bacchus. Occupavit emendationem Rhodom.

v. 344. ἐν πολέμοις vulgo.

v. 348. ἢ κατὰ δ. editt. Voluerunt fortasse ἢ κατὰ δ.

v. 350. πολέμοις vulgo.

v. 359. κατὰσχεται ed. pr. emend. Falk.

v. 360. ἰλλόμενον editt. Cf. Apollon. Rhod. Arg. I. 129.

v. 361. ἰκελα vulgo.

- 365 Ἀθάβητην ἐφόβησεν ἐμὴ θρασυεργὸς ὀπώρα,
 ἄματι βοτρυόεντι βιαζομένου Λυκούργου.
 ἀλλὰ τόσου μετὰ κύκλα κυλινδομένοιο κνδοιμοῦ
 λήϊδα δυσμενέων συλήσατε, καὶ κτέρας ἄλμης,
 μαρμαρέας λάϊγγας· ἐμὴν δ' ἐπὶ μητέρα Πείην
- 370 ἔλκομένας πλοκάμοιο μεταστήσασθε γυναῖκας,
 καὶ προμάχους τίσασθε δεδουπότας, ὧν ἐπὶ πότμῳ
 τείρομαι ὀξείησι μεληδόσιν· ἐν κραδίῳ δὲ
 ἀμφοτέρων φθονέω τε καὶ ἄγνυμαι, ὅτι δοκεῖω
 Δηριάδην ζῶοντα καὶ ἀκτερεῖστον Ὀφέλτην,
- 375 μεμφόμενον μετὰ πότμον ἀεργέα χεῖρα Λυαίου.
 οὐκέτι Κωδῶνη θωρήσεται· οὐκέτι δειλὴ
 μάργαται Ἀλκιμάχεια δορυσοῦος· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 Διβίαλος δέδμητο, καὶ εἰσέτι θύρσον ἐρύκω.
 αἰδέομαι μετὰ δῆρον Ἀρέστορα, μὴ καὶ ἀκούσῃ,
- 380 ὅτι θανῶν οὐχ εὔρον ἀρηγόνα νεκρὸς Ὀφέλτης.
 οὐ δύναμαι Κρήτης Κορυβαντίδος ἄστν περῆσαι,
 μὴ γενέτης Ἀγέλαος ὀλωλότα παῖδα γοήσῃ,
 Ἀνθείος ἄλλυμένοιο φόνον γήποινον ἀκούων.
 αἰδέομαι, Μίνωϊ φανήμεναι· ἐν κλισίῳ γὰρ

v. 366. ἄματι βοτρυόεντι editt. alibi fortasse, sed non hic ferendum.

v. 368. σύλη σέτε — ἀλκῆς ed. pr. Prius tantum emendatum in ed. alt. a Falk. Posterius correxit Scal. Sed, etsi futurum in antecedd. τόσ. μετὰ κύκλα κ. κνδ. habere videtur, quod excuset, malim tamen propter seqq. συλήσατε.

v. 373. ἀμφοτέρων δοκέω τε κ. ἀ. editt. πονέω volebat Scalig. Sed desiderabatur oppositio quaedam ob viventem Deriadem, et insepultum Ophelten, interfectum a Deriade XXXII. 186.

v. 379. Ἀρέστορα editt. Aliquoties Ἀρσατορίδης Opheltes vocatur, ut XXXVII. 85. 101.

v. 383. In Anthei nomine vide flosculum Lubinianum.

- 385 Ἄστέριος μογεί βεβαλημένος, ἐν πλείον ἄλλων
 ῥύσομαι· Εὐρώπης γὰρ ἔχει γένος· ἀλλὰ σάωςας,
 νόστιμον ἀρταμέοντα πάλιν γενετῆραι κομίσω,
 πηδὸν ἐμὸν, μετὰ δῆριν, ὅπως μὴ Κάδμος ἀκούσῃ
 Ἄστέριον χατέοντα λιποπτολέμου Διονύσου.
- 390 ἀλλὰ πάλιν μάρασθε, καὶ εἰν ἐνὶ πᾶσιν ἀρήξω,
 τοσσατίων ἓνα μοῦνον ἀποκτείνης ὀλετῆρα.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΣΤ.

Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἔκτῳ μετὰ κύματα λύσης
Βάνχος Δηριάδῃς κρούσεται, αἶδος ἀμείβων.

NONNOT

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΑΣΤ.

Ὡς φάμενος, θάρσυνε γεγηθότας ἡγεμονῆας·
 Δηριάδης δ' ἑτέρωθεν εὐὸς ἐκόρουσε μαχητάς.
 ἀμφοτέρῃ δὲ φάλαγγι θεοὶ, ναετῆρες Ὀλύμπου,
 κεικρμένοι στέλλοντο, κυβερνητῆρες Ἐνυοῦς,
 5 οἳ μὲν Δηριάδης ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου.
 Ζεὺς μὲν, ἀναξ μακάρων, ὑψίζυγος ὑπόθε Κέρωνος
 Ἄρεος εἶχε τάλαντα παρακλιδόν· οὐρανόθεν δὲ
 ἔμπυρον ἰδατόεις προκαλίζετο Κυανογαίτης
 Ἥλιον, Γλαυκῶπιν Ἄρης, Ἥφαιστος Ἰθάσπην·
 10 Ἥρης δ' ἀντικέλευθος ὄρασιᾶς Ἄρτεμις ἔστη·
 Αἰγυῖον δ' ἐπὶ δῆριν εὐρύραπις ἤλυθεν Ἐρμῆς.
 Καὶ ζαθέου πολέμου διδυμόκτυπος ἔβρεμεν ἦχῳ
 ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῶν,
 Ἄρης ἐπταπέλεθρος ἐμάρατο Τριτογενεῖη,
 15 καὶ δόρυ θοῦρον ἱάλλεν· ἀνούτῃτου δὲ θεαίνης

v. 8. ἔμπυρον ed. pr. emend. Falk.

v. 11. Αἰγυῖον editt. more suo.

v. 12. πτολέμου eadem.

v. 13. ἐπεσσυμένων δὲ κυδοιμῶν editt. male. Caeterum de ἀμφοτέροις μακάρεσσι, utroque Deorum exercitu, Cuneus nimis magnos clamores tollit.

- μέσσην αλίδα τύψεν· ἄθρητον δὲ καρῆνον
 ἤλασε Γοργείης ὀφιώδεα λήϊα χαιτης,
 Παλλάδος οὐτήσας λάσιον σάκος· ὄξυτενῆς δὲ
 πεμπομένη ροιζηδὸν ἀκαμπέος ἔγχος αἰχμῆ
 20 ποιητῆν πλοκαμίδα νόθης ἐχάραξε Μεδούσης.
 κούρη δ' ἐγρακύνδοιμος, ἐπαΐξασα καὶ αὐτῆ,
 σίγγονον ἔγχος ἄειρον ἐπ' Ἄρει, Παλλὰς ἀμήτωρ,
 κείνο, τόπερ φορέουσα λεγαῖον ἤλικι χαλκῶ,
 ἄνθορε πατρώοιο τελευσιγόνιο καρῆνου.
 25 καὶ δαπέδω γόνυ κάμψε τυπαῖς περιμήκτος Ἄρης·
 ἀλλὰ μιν ὀρθώσασα παλινδίνητον, Ἄθηνη
 μητρὶ φίλῃ μετὰ δῆριν ἀνούτατον ὤπασεν Ἥρη.
 Ἥρη δ' ἀντερίδαιεν ὀρσσικόμου Διονύσου
 Ἄρτεμις, ὡς συνάσθλος ὀρσσιτιάς· ἰδυτενῆς δὲ
 30 τόξον ἐὸν κύκλωσεν· ὁμοζήλω δὲ κυδοιμῶ
 Ἥρη, Ζηγὸς ἔχουσα νέφος πεπυκασμένον ὠμοῖς,
 ἀρῥαγῆς ὡς σάκος εἶχε· καὶ Ἄρτεμις ἄλλον ἐπ' ἄλλω
 ἡερίης πέμπουσα δι' ἄντυγος ἰὸν ἀλήτην,
 εἰς σκοπὸν ἀχρήσιον ἔην ἐκένωσε φαρέτρην,
 35 καὶ νεφέλην ἄρῥηκτον ὄλην ἐπύκαζεν οἰστοῖς·
 καὶ γεράνων μιμηλὸς ἔην τύπος ἡεροφοίτης,
 ἵπταμένων στεφανηδὸν ἀμοιβαίῳ τινὶ κύκλω.
 καὶ νέφεϊ σκιάεντι πεπηγότες ἦσαν οἰστοί·
 ὠτειλὰς δ' ἀχάρακτος ἀναιμόνας εἶχε καλύπτρη.
 40 καὶ κραναὸν κούφισσεν ὑπηνέμιον βέλος Ἥρη·
 χειρὶ δὲ δινεύουσα πέπηγότα νῶτα χαλάξης,

v. 24. πατρώοιο editt.

v. 27. μητρὶ φίλῃ editt.

v. 28. Ἥρη δ' ἀντ. editt. Id servans Rhodomannus, v. seq.
 φ pro ὡς scribebat.

v. 31. Fort. ἐλοῖθα νέφος propter sequens εἶχε.

Ἄρταμιν ἰστυφίλιξ χαροδρήντι βελίμω.
 τόξου δ' ἀγκύλα κύκλα συνέθλασε μάρμαρος αἰχμή·
 οὐ δὲ μάχην ἀνέκουσε Διὸς δάμαρ· Ἄρτεμιδος δὲ
 45 στήθεος ἄκρον ἔτυψε μεσαίτατον· ἧ δὲ τυπείσθαι
 ἔγχεϊ παχύνθησι, χαμαὶ κατέχευε φαρέτρην.
 καὶ οἱ ἐπεγγελώσσα Διὸς μυθήσατο νύμφη·
 Ἄρτεμι, θηρία βάλλε· τί μείζουσιν ἀντιφερῖζεις;
 καὶ σκοπέλων ἐπίβηθι· τί σοι μόθος; οὐτιδανὰς δὲ
 50 ἐνδρομίδας φορέουσα, λίπε κνημίδας Ἀθήνη,
 καὶ λίνα σέιο τίνασσε δολοπλόκα· θηροφόνοι γὰρ
 σοὶ κύνες ἀγροῖσσοσι, καὶ οὐ πιερόεντες ὄιστοι·
 οὐ σὺ λεοντιφόνον μεθέπεις βέλος· ἀδριονέων γὰρ
 σῶν καμμάτων ἰδρωῖτες ἀνάκιδες εἰσι λαγωοί.
 55 σῶν δ' ἔλαφον ἀλέγχιζε, καὶ εὐκεράου σέο δίφρου,
 σῶν ἐλάφων ἀλέγχιζε· τί σοι Διὸς νῆα γεραίρουν,
 πορδαλίων ἐλατῆρα καὶ ἠνιοχῆα λεόντων;
 ἦν δ' ἐθέλης, ἔχε τόξον, Ἔρωσ ὅτι τόξα τιταίνε.
 παρθενικὴ φυγόδεμνα, μογοστόκε, πορθμὸν ἐρώτων,
 60 πιστὸν ἔχειν ὠφαλές, ἀσοσητήρα λαχείης,
 σὺν Παφίῃ, σὺν Ἐρωτι· σὺ γὰρ κρατέεις τοκατοῖο.
 ἀλλὰ, τελεσσιγόνοιο κυβερνήτειρα γενέθλης,
 ἔρχο παιδοτόκων ἐπὶ πιστάδα θηλυτεράων,
 καὶ λοχίους βελέεσσιν ὀϊστεύουσα γυναῖκας,
 65 εἴκελος ἔσσο λέοντι, λεχωῖδος ἐγγύθει νύμφης,
 ἀπὶ φιλοπτολέμοιο μογοστόκος· ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
 λῆγε σαοφρονέουσα σαόφρονος εἴνεκα μήτρης,

v. 45. ἄκρον ἔκρυψε edit. pr. emend. Falk.

v. 50. κνημίδας Ἀθήνη editt.

v. 58. Fort. Ἔρωσ ἄτε τόξα τ. quemadmodum ille.

v. 65. ἔκελος editt.

ὅτι, τῶν μάλῶν ποθέων τύπον, ὑφιμέδων Ζεὺς
παρθενικὰς ἀγάμους τυμφεύεται· εἰσέτι κείνην.

70 εἰκόνα σὴν βρούσει γαμοκλόπον Ἄρκιαιδες ὕλαι,
Καλλιστοῦς ἀγάμοιο γαμοστόλον· ἡμετέραν δὲ
ἔμφρονα μάρτυρον ἄρκτον ἔτι στενάχουσι κολῶναι,
μεμφομένην νόθον εἶδος ἔρωμανές Ἰοχεαίρης,
θηλυτέρης ὅτε λέκτρον ἐδύσατο θῆλυς ἀκοίτης.

75 ἀλλὰ τῆν ἀνόνητον ἀποθρόιψασα φαρείτην,
Ἥρης κάλλιπτε θῆριν ἀρείονος· ἦν δ' ἐθειλήσης,
ὡς λογιῆ πολέμιζε ταλεσιγάμω Κυθεραίῃ·

Ἐννεπα· τειφομένην δὲ παρήλυθεν Ἄρτεμιν Ἥρη·
τὴν δὲ φόβω μεθύουσαν ἀπὸ φλοίσβοιο κομίζων,
80 ἀμφοτέρω πήχυνε κατηφέϊ Φοῖβος ἀγοστῶ,
καί μιν ἄγων ἔστησεν ἐρημάδος ἐνδοθι λόχμης·
νοστήσας δ' ἀκίχτος ὁμίλεε θέςπιδι χάρμη.

Καὶ βυθίου προμάχου πυρόεις πρόμος ἀντίος ἔσθη,
Φοῖβος ἐς ὑσμίνην Ποσειδήϊον· ἀμφὶ δὲ νευρῇ
85 θῆκε βέλος, καὶ πυρσὸν ἐκούφισε Δελφίδι πένυκῃ,
ἀμφοτέρω παλάμῃ περιδέξις, ὄφρα κορύσση
ὄλκῳ κυματόεντι σέλας, καὶ τόξα τριαίνῃ.
αἰχμῇ δ' αἰθαλόεσσα, καὶ ὕδατόεντες ὀϊστοὶ
σύμπεσον ἀλλήλοισι· κορυσσομένοιο δὲ Φοῖβου,
90 Ἄρεος ἐσμαράγησε μέλος πατρῷος αἰθήρης,

v. 68. Potius φορέων τύπον debebat, puto.

v. 71. Potuit ἡμετέραν dicere; sed fortasse tamen ὑμετέραν dixit.

v. 73. Fort. μεμφομένην νόθ.

v. 74. θηλυτέρον ὅτε editt. Emendavit iam Rhodomannus: et nuper Wernickius ad Tryphiod. p. 487.

v. 77. πολέμιζε editt.

v. 85. Fort. per apposit. dixit Δελφίδα πένυκην.

βροταῖον κελάδημα· θυελλήεσσα δὲ σάλπιγξ,
οὔασι Φοιβείοισιν ἐπέκτυπε ποντίας Ἥχῳ·

Τρίτων δ' εὐρυγένειος ἐβρόμβεσεν ἠθάδι κόχλω,
ἀνδροφνῆς ἀτέλεστος, ἀπ' ἑξύος ἔγγλωος ἰχθύς·

95 Νηρείδας δ' ἀλάλαζον· ὑποκρυφίου δὲ θαλάσση
σσιομένου τριόδοντος, Ἄραψ μυχῆσατο Νηρεΐς.

Οὐρανίης δὲ φάλαγγος ὑπέρτερον ἤχον ἀκούων,
Ζεὺς χθόνιος κελάδησε, μὴ Ἐννοσίγαιος ἀράσσαν
γαῖαν ἱμασσομένην ῥοθίων ἐνοσίχθονι παλμῶ,

100 ἀρμονίην κόσμοιο μετογλίσσεισ τριαινῆ,
μὴ ποτε κινήσας χθονίων κρηπίδα βερέθρων,
θητηγὴν τελέσειεν ἐθητήτου χθονὸς ἔδρην,

μὴ βυθίων φλέβα πᾶσαν ἀναδρόξαισιν ἐναύλων,
νερετρίῳ κευθμῶνι χέων μετανάστιον ὕδαρ,
105 νέρτερον εὐρώεντα κατακλύζων πυλεῶνα.

Τόσσοσ ἄρα κτύπος ὄρτο θεῶν, ἔριδι ξυνιόντων,
καὶ χθόνιασ σάλπιγγασ ἐπέβρομον· ἀμφοτέρουσ δέ,
ῥάβδοσ ἐλαφρίζων, ἀνσειράσασ μείλιχοσ Ἐρμηῆσ·
τρισοῖσ δ' ἀθανάτοισι μίαν ξυνώσατο φωνήν·

110 Γνωτὲ Διὸσ, καὶ κοῦροσ, σὺ μὲν, Κλυτότοξε, θυελλαισ
πυροσὸν εἶα καὶ τόξα, σὺ δὲ, γλοχῆνα τριαινῆσ,

v. 93. πόντιον Rhodomannus.

v. 95. ὑποκρύ δὲ θαλάσση ed. pr. ὑποκρυφίος δὲ θ. ed. 2. s coniect. Falk. qui et ὑπὸ κρυφίῃ δὲ θ. proponēbat.

v. 97. Οὐρανίης τε φάλ. editt. Praeterea in margine exemplaris οἶκον invenit Falk. quasi illud ad ἤχον faceret.

v. 101. μὴ ποτε κοσμήσας editt. quod in νομήσας Scalig. mutat. Nostrum invenit Rhodom. ap. Herm. Orph. p. 233.

vv. 104. 5. nimis sibi similes, videndum, an ferendi sint ambo.

v. 109. Si praecedens v. 107. ἀμφοτέρουσ respexeris, exspectes, δισοῖσ δ' ἀθανάτ. Phoebos et Apollini; addit tamen infra v. 130. sqq. Hydaspem, velut in transcurso. Δισοῖσ etiam Rhodomannus coniecit.

- μὴ μακίρων Τιτῆνες ἐπαγγελάσῃσι κνδοιμῶ,
 μὴ Κρονίην μετὰ δῆριν, ἀπειλήτειραν Ὀλύμπου,
 δεύτερον ἀθανάτοισιν Ἄρης ἐμφύλιος εἶη,
 115 μὴ μόθον ἄλλον ἴδοιμι μετὰ χρόνον Ἰαπετοῖο·
 μὴ δὲ, μετὰ Ζαγοῖα, καὶ ὄψιγόνου περὶ Βάκχου
 φλέξας γαῖαν ἅπασαν εἴῃ πυρὶ χωόμενος Ζεὺς,
 ἀενάου κλύσσεις τὸ δεύτερον ἄντυγα κόσμου,
 ὕδασι δμβρήσας χυτὸν αἰθέρα· μὴ δὲ νοήσω
 120 ἡερίοις παλάγῃσι διάβροχον ἄρμα Σελήνης,
 μὴ ψυχρὴν ἐχέτω Φαίθων πάλιν ἔμπυρον αἴγλην·
 πρεσβυτέρῳ δ' ὑπόεικε κυβερνητῆρι θαλάσσης,
 πατροκασιγνήτω τανύων χάριν, ὅττι γεραιῶσι
 εἰναλίην σέο Δῆλον ἄλός μεδέων, Ἐνοσίχθων·
 125 μὴ σε λίπῃ φοίνικος ἔρας, μὴ μνηστὶς ἐλαίης·
 τίς πάλιν, Ἐνοσίγαιε, δικασπόλος ἐνθάδε Κέκροψ;
 τίς πάλιν Ἰναχος ἄλλος, ὃ σὴν πόλιν ἴαχεν Ἥρη;
 ὅττι καὶ Ἀπόλλωνι κορύσσει, ὥσπερ Ἀθήνη,
 καὶ μόθον ἄλλον ἔχεις προτέρην μετὰ φύλοπιν Ἥρης.
 130 καὶ σὺ, πάτερ μέγαλοιο, κερασφόρε, Δηριαδῆος,
 Ἥφαιστου πεφύλαξο σέλας, μετὰ λαμπάδα Βάκχου,
 μὴ σε πυρρολόγησι καταπλέξεις κεραιναῖ.

v. 114. ἐμφύλιος editt. contrariò sensu.

v. 115. μετὰ Κρόνον Ἰαπετοῖο vulgo sine sensu. Sed fortasse scripserat μετὰ κρόνον Ἰαπ.

v. 118. κλύσεις editt.

v. 120. ἄρμα θαλάσσης editt. emend. Scalig.

v. 123. τινύων χάριν ed. pr. τίνων ed. 2. e conii. Falk.

v. 127. ἄλλος εἶν πόλιν editt.

v. 128. ὥσπερ Ἀθήνη editt.

v. 129. προτέρης — Ἥρης editt.

- Ὡς εἰπὼν, ἀνέκοψε θεῶν ἔμφυλον ἐνυῖ,
καὶ τότε λυσοθήεις παλινάγροστον ἄμφεπτε χάριμην
135 Δηριάδης βαρύμηνις, ἀπήμονας ὡς ἴδε Βάκχας.
καὶ μόθον ἀρτεμέοντος ὀπιπεύων Διονύσου,
εἰς ἐνοπήν οἰστροσε πεφυζότας ἡγεμονήας·
καὶ ξυνήν προλέεσσι καὶ ἱππήεσσιν ἀπειλήν
βάρβαρον ἐσμαράγησε βαρυφθόγγων ἀπὸ λαϊμῶν·
140 Σήμερον ἢ Δίονυσον ἐγὼ πλοκαμῖδος ἐρύσσω,
ἢ ἐμόθος Βακχεῖος αἰσιτώσει γένος Ἴνδῶν.
ὑμεῖς μὲν Σατύροισιν ἀλεξήτειραν ἀνάγκην
στήσατε· Δηριάδης δὲ κορυσσέσθω Διονύσφ.
ἡμερίδων δὲ πέτηλα, καὶ ὄργια ποικίλα Βάκχου
145 φλέξατε, καὶ κλισίας ἐμπρήσατε· Μαιναλίδας δὲ
δμοῖδας αὐχέεντι κομίσσατε Δηριάδῃ.
καὶ πυρὶ δῆϊα θύρσα μαραίνετε· βουκεράων δὲ
Σιληνῶν, Σατύρων τε πολυσπερέων κεφαλάων
λήϊον ἀμήσαντες ἀλοιητῆρι σιδήρῳ,
150 στέφατε πάντα μέλαθρα βουκραίροισι καρήνοισ.
μῆ Φασέθων στρέψεις πυραυγέας εἰς δύσιν ἵππους,
πρὶν Σατύρους καὶ Βάκχον ἀλυκτοπέδησι κομίσσω
σφιγγόμενον, καὶ στικτὸν, ἐμῇ δεδαῖγμένον αἰχμῇ,
ῥωγαλέον φορέοντα κατὰ στερονοῖο χιτῶνα,
155 θύρσον ἀποδρῆσαντα· τανυπλοκάμων δὲ γυναικῶν
χαίτην ἀμπελόεσσαν ἐμῷ τεφρώσατε δαυῶ·
θαρσαλέοι δὲ γένεσθε, καὶ Ἰνδῶν μετὰ χάριμην

v. 142. ἀλεξήτειραν ἀνάγκην, quasi necessitatem, qua eos repellatis, arceatis, parum apte. Vereor, ut sana sit lectio.

v. 144. Durum est, ὄργια φλέξατε; nam ὄργια, ἔργα, ἀρμενα et alia in promptu erant.

v. 148. Σιληνῶν edit.

v. 157. θαρσαλέοι ed. pr. a Falk. emend. Mox Ἰνδῶν utraque ed.

σίκην κυδιάνειραν ἀείσατε Δηριαδῆος,
 ὄφρα τις ἐρρήγησι καὶ ὀπιγόνων στρατὸς ἀνδρῶν,
 160 Ἴνδοις γηγενέεσσιν ἀνικῆτοισιν ἐρίζειν.

Ἔννεπε· καὶ προμάχους μετανεύμενος ἄλλον ἐπ' ἄλλω,
 ἧνιόχους οἴστρησεν ἀμετροβίων ἐλεφάντων,
 καὶ πρυλέων πομπῆας ἐπεστήριξε κυδοιμῶ,
 μαρναμένους πυργηδόν. ὁμοζήλω δὲ κυδοιμῶ
 165 θυρσομανῆς Διόνυσος ἐρημονόμων στίχα θηρῶν
 εἰς ἐνοπήν βάκχευεν· ὄριτρεφέες δὲ μαχηταὶ
 δαιμονίη βρυγηδὸν ἐβακχεύθησαν ἱμάσθλη.
 καὶ πολὺς ἐκ στομάτων ἐκορύσσατο μαινόμενος θῆρ·
 ὠμοβόρων δὲ, δράκοντες, ἀποπτύοντες ὀδόντων,
 170 τηλεβόλους πόμπευον ἐς ἡέρα πίδακας ἰοῦ,
 χάσματι συρίζοντι μεμυκότες ἀνθερσῶνος,
 λοξὰ παρασκαίροντες· ἐς ἀντιβίους δὲ θορόντις,
 αὐτόματον σκοπὸν εἶχον ἐχιδνήεντες οἴστοι,
 καὶ σκολιαῖς ἐλίκεσιν ἐμιτρώθη δέμας Ἴνδῶν,
 175 εἰλομέναν· βροτέους δὲ πόδας σφηκώσατο σειρή,
 εἰς δρόμον αἴσσοντας. ἀρειμανέες δὲ γυναῖκες
 θῆριν ἐμμύησαντο δρακοντοβόλου Φιδαλείης,
 ἢ ποτε κέντρον ἔχουσα γυναικαῖδιο κυδοιμοῦ,

v. 159. ἐρρήγησι editt. Totum fere versum vide ap. Hom. II. γ'. 553.

v. 163. Fort. ἐπεστήριξεν ὁμίλω, quia κυδοιμῶ v. seq. redit.

v. 168. Versus, si de draconibus intelligis, parum aptus; ai de aliis bestiis, cf. v. 190. seqq. nimis abrupte hic positus.

v. 169. ὠμοβόρων τὲ δρ. editt.

v. 170. πόμπευεν ed. alt.

v. 175. βροτέρους δὲ πόδας ed. pr. προτέρους ed. alt. e coniect. Falk. vix satis apte.

v. 178. ἢ τότε editt. male.

δυσμενέας νίκησεν ἐχιδνήσσει κορύμβοις. — —

* * * * *

- 180 καὶ τις ἀπὸ στομάτων δολιχόσκιον ἔγχος ἰάλλων,
 ἰὸν ἀκοντιστήρα κατέπτυσε Δηριαδῆος,
 καὶ φονίη ραδάμιγγι χάλυψι ἐδαινότο θώρηξ.
 καὶ πολὺς ἐν χθονὶ κείτο, τυπείς ζώοντι βελέμνῳ,
 ἄπνοος, ἀμφιέπων βέλος ἔμπνοον. ὀρθοπόδων δὲ
 185 εἰς λοφιῆν ἐπίκυρτον ἀναΐξας ἐλεφάντων,
 πόρδαλις ἠώρητο μετάρσιος ἄλματι ταρσῶν·
 πυκνὰ δὲ θηρῆοιο κατεστήρικτο καρῆνου,
 καὶ δρόμον ἠώρησε ταυκνήμων ἐλεφάντων.
 καὶ πολὺς ἔσμος ἔπιπτε, βαρυσμαρόγων ἀπὸ λαυμῶν
 190 φρικτὸν ἐρημονόμων αἰῶν βρύχημα λεόντων·
 καὶ τις ἐνικήθη, τρομέων μυκήματα ταύρου,
 καὶ βόος εἰσορόων βλοσυρῆς γλαγχίνα κραιῆης,
 λοξὸν ἀκοντίζουσαν ἐς ἥερα· φοιταλὸς δὲ

v. 179. Maenadibus (v. 176. ἀρειμ. γυναῖκας, si sanum,) cum Phidalea comparatis, rursus transitus orationis huiusmodi expectari poterat: ὡς τότε ἐχιδνήσσει κορύσσειτο Μαινὰς οἰστῶ· καὶ τις ὄφις φοίζησεν δι' ἥερος ἄλματι κόρυφῳ, καὶ τις ἀπὸ στ. etc. Patet itaque, lacunam hic esse. Frustra laborabit, si quis v. 180, tentet καὶ τις ὄφις, στομάτων —.

v. 182. χάλυξ ed. pr. unde χάλιξ Scaliger fecisse dicitur. Notum est in ed. alt. e coniect. Falk.

v. 183. καὶ νέκυσ ε. χ. κερτοτυπείς ed. pr. νέκυσ — κείτο τυπείς ed. alt. e coniect. Falk. et Cant. Sed si νέκυσ retinetur, et manet Δηριαδῆος v. 181. ipse Deriades dicitur hic periisse: quod absurdum. Sed πολὺς dici potuit, ut fere πολὺς ἔσμος v. 189. Cui νέκυσ retinendum videtur, ei, aut ante hunc versum rursus statuenda est lacuna, aut v. 181. legendum κατ. δηϊοτήτος, quod parum probabile.

v. 186. ἠώρητο editt.

v. 188. ἠώρησε editt.

v. 192. βόος ἡσορόων ed pr. emend. Falk.

εις φόβον ἄλλος ὄρουσεν, ὑποφρίσσαν γένυν ἄρκτου·
 195 θηρείαις δ' λαγῆσιν ὁμόκτυπος, ἄλλος ἐπ' ἄλλω,
 Πανὸς ἀνικήτητο κύων συνυλάκτεε λαμῶ,
 καὶ μόθον ὑλακόμορον ἐδαίδεσαν αἴθροπας Ἴνδοι·

Ξυνὴ δ' ἀμφοτέροισιν ὁμόζυγος ἦεν Ἐνωῶ·
 γαῖα δὲ διψώουσα φόνου κυμαίνεται λύθρου
 200 κτεινομένων ἐκάτερθε· πολυσπερέων δὲ δαμέντων,
 πληθύνει τοσσατὴν νεκύων ἐστραίνετο Λήθη·

χειρὶ δ' ἀνογλίξων Αἰθῆς ὄρφναϊον ὄχηα,
 εὐρυτέρους πυλεῶνας εἶν ὠϊξε μελάθρων,
 κτεινομένων ἐκάτερθε· διισσυμένων δὲ βερέθρου,
 205 Τρατάριον μύκημα Χαρωνίδες ἐκτυπον ὄχθαι.

Καὶ πολὺς ἐγρεκύδοιμος ἔην κτύπος, ἀντιβίων δὲ
 ὠτειλὴ καταμένων ἐτροότροπος, ὧν δ' μὲν αὐτῶν
 ἐππόθεν ὠλίσθησε, τετυμμένος ἀνθερεῶνα,
 ὃς δὲ κατὰ στέροιο περίτροχον ἄντυγα μαζοῦ,

210 ὃς δὲ μέσον κένεῶνα πεπαρμένος, ἐκθορε δίφρου·
 ἄλλος εὐγλοῖχινι παρ' ὀμφαλὸν ἄκρον οἰστώ
 βλήμενος, αὐτοκύλιστος ὁμίλει γείτονι πόντῳ,
 ὃς δὲ τυπείς μεσάτης ὑπὲρ ἄντυγος, ὃς δὲ δι' ὤμου,
 καὶ φυγὰς ἄλλος ἐπιπτε, ῥάχιν τετρορημένος αἰχμῆ,

215 πεζὸς, ἀελλήεντα τετυμμένον ἵππον εἰσάσας·
 ὃς δὲ πεισῶν ἀνίουλος, ὀδύρετο σύντροφον ἤβην·

v. 198, *χυνή* errore typogr. ed. 2.

v. 204. Verba κτεινομένων ἐκάτερθε fortasse male s v. 200.
 hic repetita.

v. 209. ἄντυγα μαζοῦ ed. pr.

v. 212. γείτονι πόντῳ editt. male.

v. 215. ἄντυγος de clypeo? sed vocabulum hoc vix sanum,
 nisi statuas, excidisse, cuius rei ἀντεξ fuerit. Coniici potuis-
 sent plura, ut ὀφρύος, ἰξύος etc.

v. 215. εἰσάσας vulg.

καὶ τις ἀναλθῆτω κεχαραγμένος ἦπαρ δῖοτῳ,
 κύμβαχος ἐξ ἐλέφαντος ἐπεγδούπησε κονίης,
 κρᾶτα παρακλίνας. δαπέδῳ· καὶ χεῖρας ἐλίξας,
 220 αἰμαλέην πήχυντε κατηφεί γαῖαν ἄγοστῳ.

Καὶ τις ἀνῆρ ἱππῆος ἐναντία δόχμιος ἔσται,
 καὶ σάκεος κενεῶνα χυτῆς ἐπλησε κονίης,
 καὶ χθονὶ ταρσὸν ἐπηξε, δεδεγμένος ἀνέρος ὄρμην·
 χειρὶ δὲ θαρσαλέῃ πολυδαίδαλον ἀσπίδα τείνων,
 225 ἱππεῖην ψαμάθοισιν ὄλην ἐβόραινεν ὀπωπῆν.
 βακχεύσας δὲ κάρηνον, ἄνω νεύοντι προσώπων,
 ἵππος ἀνηώρητο, κονισσαλέην τρίχα σείων,
 καμπύλα τ' εὐλαίγγος ἀπέπτυνεν ἄκρα χαλινοῦ·
 τρίβων δ' ἀγκυλόδοκτα παλυνομένην γένυν ἄφροῦ,
 230 ὑψιτενῆς δεδόνητο, καὶ ὄρδιον αὐχένα πάλλων,
 οἰστρήεις ἀγάλινος ἐπεσσηριζέτο γαίῃ
 ποσσὶν ὀπισθιδίοισι, καὶ αἰθύσσων κόνιν ὀπλῆ,
 εἰς πέδον ἠκόντιζεν ἀπόσσυτον ἠνιοχῆα.
 αὐτὰρ ὃ κεκλιμένοι ταχύς ἔδραμε, κάρχαρος ἀνῆρ,
 235 γυμνὸν ἔχων θοὸν ἄορ· ὑπὲρ δαπέδου δὲ ταθέντος
 κνανέου προμάχοιο διέθρισεν ἀνθερωῶνα.

Ἄλλος ἐριπτοίητος ἐχάζετο πῶλος ἀλήτης,
 γείτονος ἠνιόχοιο δεδεγμένος ἦχον ἰμάσθλης,
 οἰκτρὸν ἐὸν θνήσκοντα διαστείβων ἐλατῆρα,
 240 κείμενον ἀριδιάικτον, ἐπισπαίροντα κονίῃ.

v. 217. ἦπερ δῖοτῳ ed. pr. quod in ed. alt. correctum.

v. 224. θαρσαλέῃ ed. 2.

v. 227. ἀνηώρητο editt.

v. 232: αἰθύσσων γένυν ὀπλῆ editt. errore e v. 229. ortho.
 Correxit Falk. in Coniectt.

v. 240. Fort. ἐτι σπαίροντα; sed cf. XXXV. 21.

- Κολλήτης δ' ἀπέλεθρος, ἔχων περιμήκτα μορφήν,
 δύσμαχος, ἐννεάπηγυς, ὁμοῖος Ἀλκωνοῦτι,
 Βακχεῖης κατὰ μέσσον ἐμαίνεταιο δηϊοτήτος·
 Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, μετὰ κλόνον, ἤθελεν ἔλκειν
 245 εἰς εὐνήν ἀνάσθον ἀναγκαίων ὑμεναίων.
 καὶ κενεῇ πολέμιζεν ἐπ' ἐλπίδι τηλίκος ἀνήρ,
 οἶος ἔην Θρασύς Ἴωτος, ἀνέμβατον αἰθέρα βαίνων,
 ἄγνον ἀνυμφεύτου ποθέων λέγος Ἰοχαιρῆς,
 οἶος ἔην, φιλέων καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης,
 250 ὑψιναφῆς ἐς Ὀλυμπιον ἀκοντίζων, Ἐπιάλτης.
 Κολλήτης πέλε τοῖος, ὑπέριτερος, αἰθέρι γείτων,
 γηγενέος προγόνοιο θεημάχον αἶμα κομίζων,
 Ἴνδοῦ πρωτογόνοιο· καὶ ἄρκιος ἐπλετο μορφή,
 δῆσαι θοῦρον Ἄρηα, μεθ' υἱέας Ἴφιμεδαίης·
 255 ἀλλὰ τόσον περ ἔόντα γυνή κτάνεν ὄξεϊ πέτρῳ,
 Βακχιάδος, Χαρόπεια, κυβερνήτειρα χορδαίης.
 Καὶ τις ἀριστεύουσαν ἰδὼν ὑψιμύχνα κούρην,
 θαῦμα χόλω κεράσας, τρομερὴν ἐφθέγγετο φωνήν·
 Ἄρες, Ἄρες, λίπε τόξα καὶ ἀσπίδα καὶ σέο λόγην,
 260 Ἄρες, ἐσυλήθης, λίπε Καύκασον· ἀνδροφόνους γὰρ
 ἀλλοίας Διόνυσος Ἀμαζόνας εἰς μόθον ἔλκει·
 ὀπλοφόρους δονέουσιν ἀνάσπιδες· ὑμετέρου γὰρ
 οὐκ ἀπὸ θερμώιδοντος ἕως ἐκόμισσε γυναῖκας.
 ξεῖνον ἴδον καὶ ἄπιστον ἐγὼ τύπον· οὐ σάκος ὤμοις,
 265 οὐ δόρυ θοῦρον ἔχουσιν Ἀμαζονίδες Διονύσου·

v. 244. Βασσαρίδων τε φάλ. editt.

v. 246. πολέμιζεν editt.

v. 253. ἐπλετο μορφή editt. emend. Falk. in Coniect. et Rhodomannus.

v. 254. Ἴφιμεδαίης ed. pr. emend. Falk.

v. 259. λόγην ed. pr. emend. Falk.

v. 261. ἔλκειν ed. pr. ab eod. emend.

οὐ τὸσον εὐθάρηκας ἀριστεύουσι γυναῖκες.

Κανκασίδες· Βάνχαι δὲ φιλοπτόρθων ἀπὸ χειρῶν
φυλλάδας αἰχμάζουσι, καὶ οὐ χατέουσι σιδήρων.

ᾧ μοι Δηριάδαο μεμηπότος, ὅτι γυναῖκες

270 χαλκίους ὀνύχῃσι διασχίζουσι χιτῶνας.

Ἔνεπτε, θαμβήσας κραναὸν βέλος, οἷον ἔχουσα,
τηλίκον ὑπικάρηνον ἀπέκτανεν ἀνέρα Βάνχη.

Δηριάδης δ' ἀνίχνητος ἐπέδραμὲ θυιάσι Βάνχαις,
καὶ Χαρόπην ἐδίωκε λιθοσσοόν· ἣ δὲ φυγοῦσα,

275 μάργατο θαρσήσασα, παρισταμένη Διονύσῳ,

θύρσον ἀκοντιζούσα φιλάνθεμον Εὐάδι χάρηι.

Δηριάδης δ' Ὀρίθαλλον ἀπηλοίησε σιδήρῳ,

Κουρητῶν ὁμόφυλον, Ἀβαντίδος ἄστὸν ἀρούρης·

καὶ κοτέων ἐτάριοιο δεδουπότος, ἀρχὸς Ἀβάντων

280 Καρμίντων βασιλῆα κατεπρήνιξε Μελισσεύς,

Κύλλαρον, ὄξυόεντι κατ' αὐχένος ἄορι τύψας,

Λωγασίδην, ὃς μούνος, ἐπεὶ σοφὸς ἔσκε μαχητής,

Δηριάδῃ μεμέλητο δορυθραδέων πλέον Ἴνδῶν,

καὶ μιν ἄναξ φίλεσεν κατὰ Μορῶέα· πολλὰκι δ' αὐτῇ

285 Ὀρσοβόῃ καὶ ἄνακτι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,

θυγατέρων βασιλῆος ὁμέστιος· ἀμφοτέροις γὰρ

ἔγχεῖ καὶ πραπίδεςσιν ὑπέρβαλε σύντροφον ἥβην.

v. 268. αἰχμάζουσι ed. pr. emend. Falk.

v. 271. σφ. οἷον ἔχουσα πιλίκον ed. pr. emend. a Falk.

v. 273. θυιάσι editt.

v. 278. Κουρητήν vulgo, male.

v. 282. Cum Cyllarus XXVI. 218. Brongi filius dicatur; videndum, utrum ille hic recte Logasides, fortasse ab αὐο, dictus sit, an hoc nomen ad alium pertineat, ut distinguas: Λωγασίδην φ', ὃς μούνος etc.

v. 284. φίλοι editt. Scribendum puto μετὰ Μορῶέα. Herm.

v. 285. Ὀρσοβόῃ editt. aliis locis contradicentibus.

ἔνθα πολὺς προμάχῳ πρόμος ἤρισεν· ὑψιφανῆς δὲ
 Πευκεσίῳ πολέμειζεν ἀερονικόδης Ἀλιμῆδης,
 290 καὶ Φλογίῳ κεπόρουστο Μάρων, καὶ Θουρεῖ Νηλεὺς.

Ἐπιμήτης δὲ τάλαντα πατήρ ἔκλινε Κρονίων·
 καὶ βριαρῶ Διώνυσος ἐμάρατο Δηριαδῆϊ,
 μίξας ἔγχρῃ θύρσον· ἀκοντοφόρῳ δὲ μαχητῇ
 πῆ μὲν ἀκοντίζοντι μετάρτροπον εἶδος ἀμείβων,
 295 δύσατο παντοίης πολυδαίδαλα φάσματα μορφῆς·
 πῆ δὲ θυελλήεσσα κορούσσετο μαινομένη φλόξ,
 ἀγκύλον αἰθύσσουσα σέλας βητάρμονι καπνῶ·
 ἄλλοτε κυμαίνων, ἀπατήλιον ἔβρεσεν ὕδωρ,
 ὑγρὸς, οἷστῆτων διερὸν βέλος· ἀμφιέπων δὲ
 300 ἰσοφυῆς μίμημα λεοντείσιο προσώπου,
 ὄρθιον ἠέρταζε μετάρσιον ἀνδραεῶνα,
 τροχαλέον βρύχημα χέων πυκινότριχι λαμίῳ
 καὶ κέλαδον βρονταῖον ἐρισμαράγοιο τοκῆος·
 καὶ σκιερῆς φορέων πολυδαίδαλον εἶδος ὀπωπῆς,

v. 288. προμάχων πρόμος editt. satis inepte.

v. 289. πολέμειζεν editt.

v. 290. Pro suspecto nomine Νηλεὺς, reponendum [fortasse
 Ληνεὺς.

v. 294. πῆ μὲν editt. Sed illud πῆ μὲν parum est aptum, et
 recte v. seq. παντοίης — μορφῆς sequitur: ut enim πῆ δὲ v. 296.
 de peculiari transformatione dicitur, ita hic quoque certa quae-
 dam et ab aliis distincta forma describi debebat. Coniicerem κά-
 θηρος πολυδαίδαλα φ. μορφῆς, si nomen hoc a Nonno frequen-
 taretur. Πόρδαλις sequitur v. 313. sq.

v. 296. πῆ δὲ rursus editt.

v. 298. ἄλλο τε editt.

v. 302. πυκινότριχι editt.

v. 304. Aliquando in mentem venit εἶδος ὀπωπῆς, quod for-
 tasse verum.

- 305 ἄλλοφανῆς μορφοῦτο, καὶ εἶκελος ἔρνεϊ γαίης,
 αὐτοτελῆς ἀκίχητος ἀνέδραμεν, αἰθέρα τύπτων,
 ὡς πίτυς, ὡς πλατάνιστος· ἀμειβομένου δὲ καρήνου
 μιμηλοῖς πετάλοισι νόσθην δενδρώσατο χαιτήν,
 γαστέρα θαμνὸν ἔχων περιμήκτον· ἀκρέμονας δὲ
- 310 χεῖρας εἰς ποιήσῃ, καὶ ἐφλοίσσε χιτῶνας,
 καὶ πόδας ἐρρήϊξεν· ἀνακρούων δὲ κεραίας,
 μαρναμένου βασιλῆος ἐπεψιθύριζε προσώπων·
 καὶ στικτοῖς μελέσσει τύπον μιμηλὸν ὑφαίνων,
 πόρδαλις ὑψιπότητος ἀνέδραμεν ἄλματι ταρσῶν,
- 315 καὶ λοφιῆς ἐπέβαινεν ἀερσιλόφων ἐλεφάντων,
 κοῦφα βιβάς· ἐλέφας δὲ παρήγορος, ἄρμα τινάσσων,
 εἰς πέδον ἠκόντιζε θετημίχον ἠγιοχῆα,
 σείων φαιδρὰ λέπαθνα, καὶ ἀγκύλα κύκλα χαλινῶν.
 οὐδὲ πεσῶν, ἀμέλησε πέλωρ πρόμος· ἀλλὰ Λυαίω
- 320 μάρνατο μορφοθέντι, καὶ οὔτασε πόρδαλιν αἰχμῆ·
 ἀλλὰ πάλιν μετὰμειψε θεὸς δέμας· ὑψιφανῆς γάρ,
 ἤερα θερμαίνων, ἐλελίξτετο πυρσὸς ἀλήτης,
 αἰθύσσων ἀνέμοις φλογόεν βέλος· ἀμφὶ δὲ μαζοῦς
 στήθεα λαχρήεντα διέτρεχε Δηριαδῆος
- 325 κύκλοθεν· ὑψιπόρου δὲ δεδεγμένος ἄλματα καπνοῦ,
 ἀργενναῖς λαγόνεσσι Λαίω ἐμελαίνετο θώρηξ,

v. 305. *εἶκελος* editt.

v. 311. *ἀνακρούων δὲ κεραίας* editt. sine sensu; sed fortasse praestitisset: *ἐνικρούων* — *κεραίας*. Deriadis cornua sunt, inter quae Bacchus frondibus agitatis strepit.

v. 316. *παρήγορος* vulgo, neglecta distinctione ante *ἐλέφας*, et puncto male post *ἐλεφάντων* posito.

v. 320. *αἰχμή* editt.

βαλλόμενος σπινθήρι· πυριβλήτου δὲ φορῆος
 ἡμιδαῆς ζείοντι λόφῳ θερμαίνετο πῆληξ.

* * * * *

ἐκ βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρος ἀλήτης,
 330 εὐρύτων μέγα χάσμα δασύτριχος ἀνθερεῶνος·
 καὶ λοφίην πελάσας ἐπὶ γαστέρι Δηριάδηος,
 ὀρθὸς ὀπισθιδίοιο ποδὸς στηρίζετο παλμῶ,
 θηγαλέος ὀνύχῃσι μέσον κενεῶνα χαράσων.

Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐμάρατο φάσματι κωφῶ,
 335 ἑλπίδι μαψιδῆ προφορημένος· ἤθελε δ' αἰεὶ
 ἀψαύστοις ἀκίχτην ἐλεῖν εἶδωλον ἄγοστοις·
 ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἐὼν δόρου πῆξε μετώπῳ,
 μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·

Τί πτώσσεις, Διόνυσε; τί σοι δόλος ἀντι κυδοιμοῦ;
 340 Δηριάδην τρομέων, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις·
 πόρδαλις οὐ κλονεῖ με φρυγοπτολέμου Διονύσου·
 ἄρκτον οἴστευώ, καὶ δένδρον ἄορι τέμνω·

v. 327. ἀλλόμενος σπινθ. vulgo male.

v. 328. ζείοντι ed. pr. emend. in ed. alt. Lacunam post hunc
 v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam.
 Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum
 erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem
 mutatam esse. Versus de leone supra v. 299 — 305. non viden-
 tur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est?
 Vid. Comment.

v. 336. ἄψ αὐτοῖς editt. sine sensu; ἀψαύστοις — ἀγ. active,
 brachia, quae tangere nequeunt, ut alibi ἄδρηκτος etc.

v. 338. μῦθ. ἀπ. λέων πολ. ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 342. ἄρκτον supra non vidimus. Fortasse eius mentio su-
 pra excidit, et ille post v. 328. e flamma prius in ursum, deinde

ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχυμήνας ἰτευχέας εἰς σὲ κορύσσω:

- 345 γυμνοὶ γὰρ γεγάασι· Θεοκλήτοις δ' ἐπαιδαῖς
πολλάκις ἠερόφοιτον, ὁμοίον ἄζυγι ταύρω,
οὐρανόθεν κατάγοντες, ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
πολλάκι δ' ἰππεύοντος ἐπειγομένων ἐπὶ δίφρων,
ἄσταθός Φαέθοντος ἀνιστήσαντο πορείην.
- 350 Ἐννεπε, παπταίων ἐτερότροπα φάσματα Βάκχου·
καὶ τόσον εἶχεν ἄπιστον· ἀκηλήτω δὲ μενοινῆ
τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιβράβησας, Διονύσου
ἔλπειτο νικήσειν, Διὸς υἱέα, μύστιδι τέχνη.
ἔνθα θορῶν ἀκίχητος, ἀνέδραμεν ὑπόθε διφρῶν:
- 355 καὶ Θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
ἄμπελον ἐβλάστησεν, ἀρηγόνα δηϊοτήτος.
καὶ τις εὖσταφύλοιο θεήλατος οἰνάδος ὄρηξέ,
ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
Δηριάδην ἔσφιγξεν ἀπαιλητῆρι κορῦμβω,
- 360 ἀμφιπεριπλέγδην πεπεδημένον· ἀριθαλῆ δὲ
σύμφυτον αἰθύσσω ἐπὶ βότερῷ βότερον ἀλήτην;
μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιάωντα προσώπων,

in leonem mutabatur. An ipsi ἄρκτον mutabimus in κάπρον,
quem v. 529. vidimus?

v. 347. ἐφαρμάξαντο scribendum iusserat Falk. mansit tamen
antiqua lectio ἐφαρμάξαντο in utraque edit. felici fortuna.

v. 351. ἀκηλήτω δὲ μεν. editt. contra metrum. Aut ἀκη-
λήτω, vel ἀκινήτω, aut ἀνικήτω dedit. Ἀκηλήτω etiam Rhodo-
mannus.

v. 352. ἐπειγράψας Διονύσου editt. sine sensu. Cf. v. 344. sqq.

v. 354. ὑπόθε διφρῶν ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 362. Si dat. προσώπων recte se habet, desideres ἐπισκιερ-
τῶνα.

βαλλόμενος σπινθήρι· πυριβλήτου δὲ φερέης
 ἡμιδαῆς ζείοντι λόφῳ θερμαίνεται πῆληξ·

* * * * *

ἐν βλοσυροῦ δὲ λέοντος ἐφαίνετο κάπρος ἀλήτης,
 330 εὐρύτων μέγα χάσμα δασύτριχος ἀνθερωῶνος·
 καὶ λοφιῆν πελάσας ἐπὶ γαστέρι Δηριάδηος,
 ὀρθὸς ὀπισθιδίωιο ποδὸς στηρίζετο παλμῶ,
 θηγαλέοις ὀνύχουσι μέσον κενεῶνα χαράσσαν·

Δηριάδης δ' ὑπέροπλος ἐμάρατο φάσματι κωφῶ,
 335 ἔλπιδι μαυρίῃ πεφορημένος· ἤθελε δ' αἰεὶ
 ἀψαύστοις ἀκίχητον ἐλεῖν εἰδωλον ἄγοστοῖς·
 ἀντιτύπου δὲ λέοντος ἐὼν δόρυ πῆξε μετώπῳ,
 μῦθον ἀπειλητῆρα χέων πολυειδέϊ Βάκχῳ·

Τί πτώσσεις, Διόνυσε; τί σοι δόλος ἀντὶ κυδοιμοῦ;
 340 Δηριάδην τρομέων, πολυδαίδαλον εἶδος ἀμείβεις·
 πόρδαλις οὐ κλονέει με φυγοπτολέμου Διονύσου·
 ἄρκτον οἴστεύω, καὶ δένδρον ἄορι τέμνω·

v. 327. ἀλλόμενος σπινθ. vulgo male.

v. 328. ζείοντι ed. pr. emend. in ed. alt. Lacunam post hunc
 v. edd. non agnoscunt; certum tamen est, deesse hic quaedam.
 Antequam enim dici poterat, quid ex leone factum, dicendum
 erat, flammam, de qua inde a v. 321. egerat, rursus in leonem
 mutatam esse. Versus de leone supra v. 299 — 305. non viden-
 tur transponi posse. Igitur Bacchus bis in leonem mutatus est?
 Vid. Comment.

v. 336. ἀψ αὐτοῖς editt. sine sensu; ἀψαύστοις — ἀγ. active,
 brachia, quae tangere nequeunt, ut alibi ἄδρηκτος etc.

v. 338. μῦθ. ἀπ. λέων πολ. ed. pr. emend. Falk. et Cant.

v. 342. ἄρκτον supra non vidimus. Fortasse eius mentio su-
 pra excidit, et ille post v. 328. e flamma prius in ursum, deinde

ψευδομένου δὲ λέοντος ἐγὼ κενεῶνα χαράξω.
ἀλλὰ σοφοὺς Βραχμῆνας ἄτευχέας εἰς σὲ κορύσσω:

- 345 γυμνοὶ γὰρ γεγάασι· Θεοκλήτοις δ' ἐπαιδαῖς
πολλάκις ἠερόφοιτον, ὁμοῖον ἄζυγι ταύρω,
εὐρανόθεν κατάγοντες, ἐφαρμάξαντο Σελήνην·
πολλάκι δ' ἰππεύοντος ἐπαιγομένων ἐπὶ δίφρων;
ἄσταθός Φασίδοντος ἀνεστήσαντο πορείην.
- 350 Ἔννεπε, παπταίνων ἑτερότροπα φάσματα Βάσχου·
καὶ νόον εἶχεν ἄπιστον· ἀκηλήτω δὲ μενουῆ
τέχνην φαρμακόεσσαν ἐπιβράσας, Διονύσου
ἔλπειτο νικῆσαι, Διὸς υἱέα, μύστιδι τέχνη.
ἔνθα θορῶν ἀκίχτος, ἀνέδραμεν ὑπόθε δίφρων:
- 355 καὶ θεὸς ἀφραίνοντα θεημάχον ἄνδρα δοκεύων,
ἄμπελον ἐβλάστησεν, ἀρηγόνα θηϊοτήτος.
καὶ τις εὐσταφύλοιο θεήλατος οἰνάδος ὄρηξ,
ἐρπύζων κατὰ βαιὸν ἐς ἀργυρόκυκλον ἀπήνην,
Ἀηριάδην ἐσφιγξεν ἀπειλητῆρι κορύμβω,
- 360 ἀμφιπερικλέσθην πεπεδημένον· ἀριθαλῆ δὲ
σύμφυτον αἰθύσσω ἐπὶ βότρυι βότρυν ἀλήτην;
μαινομένου βασιλῆος ἐπισκιάοντα προσώπω,

in leonem mutabatur. An ipsi ἄρκτον mutabimus in κάπρον,
quem v. 529. vidimus?

v. 347. ἐφαρμάξαντο scribendum iusserat Falk. mansit tamen
antiqua lectio ἐφαρμάξαντο in utraque edit. felici fortuna.

v. 351. ἀκηλήτω δὲ μεν. editt. contra metrum. Aut ἀκη-
λήτω, vel ἀκινῆτω, aut ἀνικῆτω dedit. Ἀκηλήτω etiam Rhodo-
mannus.

v. 352. ἐπιγράσας Διονύσου editt. sine sensu. Cf. v. 344. sqq.

v. 354. ὑπόθε δίφρων ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 362. Si dat. προσώπω recte se habet, desideres ἐπισκιά-
όντα.

- σείετο, μετρώσας ὄλον ἀνέρα. Δηριάδην δὲ
 αὐτοφυῆς ἐμέθυσεν ἔλιξ εὐώδει καρπῷ·
- 365 γυιοπέδην δ' αἰσίδηρον ἐπέπλεκε δίξυγι ταρσῷ,
 καὶ πόδας ἐβρίζωσεν ὁμοζυγέων ἐλεφάντων,
 ἀρῥαγῆος κισσοῖο· καὶ οὐ τόσον ὀλκάδα πόπτου
 θηκτὰ περιπλεκέων ἐγενήϊδος ἄκρα γενεῖων
 δεσμῷ καρχαρόδοτον διεσθήριξε θαλάσση·
- 370 σοῖον ἔην μίμημα. μάτην δ' ἐλέφαντας ἐπείγων,
 ἠνιόχος βαρύδουπος ἔην ἐλέλιξεν ἰμάσθλην,
 κέντροις ἔξυτέροισιν ἀπειθέα νῶτα χαράσσαν.
 καὶ τόσον Ἴνδον ἀνακτα, τὸν οὐ κτάνεν ἄσπετος αἰχμῆ
 ἀμπελόαις νίκησεν ἔλιξ πρόμος· ἀμφιέπων δὲ
- 375 ἤμερίδων ὄρητι κατὰσχετον ἀνθερεῶνα,
 πνίγεται Δηριάδης, σχολιῶ τεθλιμμένος ὀλκῷ.
 καὶ μοχθῶν ἀτίνακτος ἐλίσσεται μαινάδι φωνῇ,
 λεπτόν ἔχων ὀλόλυγμα θεουδέος ἀνθερεῶνος,
 νύμασιν ἀφθόγγοις ἰκετήσια δάκρυα λείβων·
- 380 καὶ παλάμην ὠρεξεν ἀναυδέα, μάρτυρι σιγῇ
 μόχθου ὄλον βοῶων· τὸ δὲ δάκρυον ἔπλετο φωνῇ.

v. 567. Genitivi, qui nunc sunt, absoluti, ἀρῥαγῆος κισσοῖο, vix satis apte cum antecedente sententia coeunt. Sed ambigo, utrum versum una cum nomine, hos genitivos regente, excidisse statuem, an probabilius tentem tale quid: καὶ πόδας ἐβρίζωσαν ὁ. ἐλεφάντων ἀκρεμόνες κισσοῖο.

v. 371. Fort. βαρύδουπον — ἰμάσθλην.

v. 377. ἐλίσσεται editt. volubatur, Lubin.

v. 379. ἰκετήσια λείβων ed. pr. vocem fugitivam revocavit Falk.

v. 381. δάκρυον ἔπλετο μορφῇ editt. cf. XVIII. 560. sqq.

Καὶ σκεδάσας Διόνυσος ἔην πολυδέσμον δ' αἰώρη,
 γυκοπέδην εὐβοτρυν ἀνέσπασε Δηριάδης·
 καὶ στέφος ἡμερίδων, ἑλικώδεα κισσόν, θάσας,
 385 δέσμον αὐγένα λῦσεν ὁμοπλεκέων ἐλεφάντων.

Οὐ δὲ φυγῶν δρυόεντα τανυπτόρθοιο κορύμβου
 δεσμὸν ἀπειλητήρα, καὶ αὐτοέλικτον ἀνάγκην,
 Δηριάδης ἀπέειπεν ἐθήμενα κόμπον ἀπειλῆς·
 ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλὴν
 390 διχθαδίην, ἣ Βάκχον εἰλεῖν, ἣ δμαῖα τελέσσαι.
 ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοψε μάχης ἀμφιδρόμος ὄρφνῃ·
 καὶ μόθος ἦν μετὰ νύκτα, καὶ ὑπναλέων ἀπὸ λέκτρων
 ἐγρομένους θώρηξεν ἀμοιβαίῃ πάλιν Ἑαῖς·
 οὐδὲ μόθων τέλος ἦεν ἐπειγομένῳ Διονύσῳ·
 395 ἀλλὰ τόσων μετὰ κύκλα κυλινδομένων ἐνιαυτῶν
 θυθμὸν Ἐνναλίῳ μάτην ἐπεβόμβει σάλπιγξ.

Ἦδη δ' ἐγρομέθων ἐτέων πολυκαμπέτι νύσση
 Βακχιάς ὄψιτέλστος ἐμαίνετο μᾶλλον Ἐνυό.
 οὐ μὲν, ἀπειθήσαντες, ἀρειμανέος Διονύσου
 400 κάλλιπον ἀμνήστοισι μεμηλότα μῦθον ἀήταις
 Δικταῖοι Ῥαδαμᾶνες ὁμόφρονες· ἀλλὰ Λυαίῳ

v. 384. *θάσας* editt.

v. 392. *ἣ μετὰ νύκτα* ed. pr. emendat. in ed. 2.

v. 399. *ἀπειθήσαντες* editt.

v. 400. *μεμηλότα μῦθον* editt. et potuit hoc fortasse dici intransitive ut fere XXXIV. 133. XXXVI. 171. Placuit tamen coniectura Falkenburgii.

v. 401. *ἀλλὰ Λυαίου* editt. cf. 413. 421. Iussum dederat Bacchus XXI. 304. sqq. ubi male excusum Ῥαδάμανες. Caeterum de Rhadamanibus vid. Comment.

νῆας ἐτεχνήσαντο μαχήμονας· ἀμφὶ δὲ λόχμας
 ποίπνυον ἄλλοθεν ἄλλος· ὃ μὲν τορνῶσατο γόμφους·
 ὃς δὲ μέσην πεπόνητο περὶ τροπῆν· ἴκρια δ' ἄλλος,
 405 ὄρθα περὶ σταμίνεσσιν ἀμοιβαίησιν ὑφαίνων,
 ὀλκάδι τοῖχον ἔτευχεν· ἐπηγεκνίδας τε συνάπτων
 μηκιδανῶς κατέπηξε· βαθυνομένη δὲ μεσοῦμῃ
 μεσοφανῆ μέσον ἰστὸν Ἄραφ ὄρθῶσατο τέκτων,
 λαίφεϊ πέπταμένῳ πεφυλαγμένον· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρω
 410 δουρατέην ἐπίκρυτον ἐτορνῶσαντο κεραίην
 ἰθμοσες εὐπαλάμοιο καὶ Ἑφαιστοῦ καὶ Ἀθήνης.

Ὡς οὖ μὲν μογέοντες ἀμιμήτω τινὲ τέχνῃ
 Βάκχῳ νῆας ἔτευχον· ἐπασχαλόων δὲ κυδοιμοῖ
 ματιοσύνης Διόνυσος ἔης ἐμνήσατο Πείης,
 415 ὅτι τέλος πολέμοιο φανήσεται, ὅππότε Βάκχοι
 εἰναλίην Ἰνδοῖσιν ἀναστήσωσιν Ἐνωί.

Καὶ Λύκος ἀκροτάτοιο δι' οἴδατος ἡγεμονεύων,
 νεύμασιν ἀτρέπτοισιν ὑποδρήσων Διονύσου,
 ἄβροχον ἠνιόχευεν ὄδοιπόρον ἄρμα θαλάσσης,
 420 ἦχι σοφοὶ Ῥαδαμῆνες, ἀλεπλανέες μετανάσται,

v. 405. περισταμινῆσιν editt. cf. XI. 452. seq. Locus ductus ex Odys. ε. 248. seq.

v. 407. βαθυνομένην τε μεσοῦμῃ editt. V. seq. fortasse legend. μέγαν ἰστὸν.

v. 409. ἐπ' ἄκρων editt. Necessarium ἐπ' ἄκρω sc. ἰστῶ.

v. 415. πολέμοιο editt.

v. 417. καὶ λύκος α. δ. ο. ἠνιοχέων editt. ut et Lub. *lycum* dedit. *Lycum nostrum*, unum e *Telchinibus*, vide XIV. 59. XXIII. 153. etc. Praeterea propter seq. ἠνιόχευεν v. 419. referendum erat ἡγεμονεύων, ut est XXXIX. 12.

v. 420. ἦχι ed. pr.

νηας ἐτεχνήσαντο θαλασσοφόνῳ Διονύτῳ·
καὶ τότε τετραπόροιο χρόνου στροφάλιγγα κυλίνδων,
ἰκπεύων ἔτος ἕκτον, ἐλίσσετο καμπύλος Αἰών —

* * * * *

- εἰς ἀγορὴν ἐκάλεσσε μελαφρίων γένος Ἴνδῶν
425 Δηριάδης σκηπτουῦχος· ἐπειγομένην δὲ πεδίλω
λαὸν ἀολλίζων, ἐτερόθροος ἦε· κήρυξ.
αὐτίκα δ' ἠγερέθοντο πολυσπερέων στίγες Ἴνδῶν,
ἐξόμενοι στοιχηδὸν ἀμοιβαίων ἐπὶ βάθρων·
λαοῖς δ' ἀγρομένοισιν ἄναξ ἀγορήσατο Μοῦρῆς·
430 Ἴστε, φίλοι, τάχα πάντες, ἅπερ κάμον ὑπόθι πύργων,
εἰς οὗτε γαῖα Κίλισσα καὶ Ἀσσυρίων γένος ἀνδρῶν
αὐχένα δοῦλον ἔκαμψεν ὑπὸ ζυγᾷ Δηριάδης·
ἴστε καὶ, ὅσσα τέλεσσα, καταιχμάζων Διονύσου,
μαρτάμενος Σατύροισι, καὶ ἀμητῆρι σιδήρῳ
435 τέμνων ἐχθρὰ κάρηνα βοοκραίροιο γενέθλης,
ὀππότε Βασσαρίδων πεπεδημένον ἔσμον ἐρύσσας,
ἅπασα Δηριάδη, πολέμου γέρας, ὦν ὑπὸ λύθρῳ
ἄστεος εὐλαίγγες ἐφοινίχθησαν ἀγυιαί
κτανομένων· ἕτεραι δὲ μετάρσιον ἀμφὶ χορείῃν

v. 421. Suspectum θαλασσοφόνῳ; an θαλασσοτόμῳ?

v. 424. Etsi facile scribi posset: εἰς ἀγορὴν δ' ἐκάλ. tamen commodus nexus non oritur, ut merito de lacuna cogites. Vid. Comment. Εἰς δ' ἀγορὴν Rhodomannus.

v. 426. Imo ἐτερόθροον, nim. λαόν, puto, debebat.

v. 430. ὑπόθι πύργων fort. ad distinguendum bellum terrestre, a bello navali; ὑπόθι νηῶν v. 447.; aliquando tamen in mentem venit ὑπόθι Ταύρου, cf. XXXIV. 169.

v. 437. πτολέμου editt.

v. 439. Si N. μετάρσιον ἀμφὶ χορείῃν, ut alibi χορεύειν de morientium vertigine habet, intelligi voluit de mulieribus, quae

- 440 ἀγγονίῳ θλίβοντο περίπλοκον ἀνχένα δεσμῶ·
 ἄλλαι δ' ὑδατόεντος ἐπειρήθησαν ὀλέθρου,
 κρυπτόμεναι κενθμῶνι πεδοσκαφέος κενεῶνος.
 ἀλλὰ πάλιν, ναέτησιν ἄρβιονα μῆτιν ὑφαίνω·
 εἰραῖω Ῥαδαμῆνας, ὅτι θρυτόμορ τινὲ τέχνη
- 445 νῆας ἐτεχνήσαντο φρυγοπτολέμῳ Διονύσῳ·
 ἔμπης οὐ τρομέω δόρυ ναυμάχον· ἐν πολέμοις γὰρ
 ἄνδρα φρεσσακέων κεκορυθμέτον ὑπόθι νηῶν
 οὐτιδανοῖς πετάλοισι πότε κτείνουσι γυναῖκες;
 ἢ πότε λυσσῶων ὄρεοῖδρομος ὑψίκερως Πᾶν
- 450 θηγαλείοις ὀνύχεσσι διατηρήξει δέμας Ἴνδῶν;
 οὐ δύναται, βαρύδουπον ὕδωρ Σειληνός ἄρᾶσων
 ἀπτολέμῳ τάρθῃκι, μαχήμονα νῆα καλύψαι,
 εἰς χορὸν αἱματόεστα θορῶν λυσσῶδεϊ ταρσῶ,
 κῶμον ἀνακρούων θανατηφόρον· οὐ δ' ἐνὶ πόντῳ
- 455 ταυρεῖοις κεράεσσι πεπαρμένον ἄνδρα δαμάξει
 ἀγχιφανῆ, μεσάτιοιο δεχαζομένου κενεῶνος·
 ἀλλὰ τυπεῖς προκάρηνος, ἀτυμβεύτῳ τινὲ μοῖρῃ,
 κείσεται ἐν ῥοθίοισιν· ὀλισθήσουσι δὲ Βάκχαι

pendentes e laqueis aliquamdiu torquebantur; praepositionem certe ἀμφὶ male usurpavit. Sed comparato loco XXXIV. 228. suspiceris μετάρσιοι ἀμφὶ θυράων —.

v. 444. εἰραῖω ed. pr. emend. Falk.

v. 448. κτείνουσι οἰδήρω editt. Nostrum dedit Falk. in Coniect. ut sensus flagitabat. Fieri tamen potuit, ut versus unus et alter, voce οἰδήρω in fine posita, ομῆττεrentur, hinc binorum versuum terminationibus a librario confusis.

v. 451. Σειληνός editt. commata, non post τάρθῃκι v. sq. sed post ἄρᾶσων posito. Sed sic exspectari potuisset ἐρέσων et χαλέψαι.

- ἔγχεσι μηκοδαναιῶσι μειφόνον εἰς βυθὸν ἄλμης,
 460 τυκτόμεναι· καὶ κῆας αἰστώσω Διονύσου,
 ναυμάχον εἰκοσίπηχιν δι' ὀλκάδος ἔγχος εἰλίsson.
 ἀλλὰ, φίλοι, μάρασοθε πέποιθότες· ἀντιβίων δὲ
 μή τις ὑποπτήξειεν ὀπιπεύων στίχα νηῶν
 Βακχιάδων· Ἴνδοι γὰρ ἐθήμενές εἰσι κυδοιμοῦ
 465 εἰναλίου, καὶ μᾶλλον ἄριστεύουσι θαλάσση
 ἢ χθονὶ θηριόωντες· ἀνικήτωρ δὲ σιδήρω
 οὐ πολέας Σατύρους λήισσομαι· ἀλλὰ κομίων,
 ἀνὶ διηκοσίων προμάχων ἕνα μοῦνον ἐρούσω
 θηλυμανῆ Διόνυσον, ὀπάονα Δηριαδῆος.
 470 Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν ἀθελγέα Δηριαδῆα
 Μοῦρῶν αἰολόμητις· ἐπεφθέγγαντο δὲ λαοί,
 μῦθον ἐπαινήσαντες· ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
 οἴδμασι κινυμένοισιν ἰσόθροοι ἔβρεμεν Ἥχῳ.
 λῦσε δ' ἀναξ ἀγορήν· Βρομίῳ δ' ἐσιτέλλετο κήρυξ,
 475 πότιον ὑσμίνην ἐνέπων πειθήμονι Βάκχῳ.
 Ἄμφω δ' εἰς ἐν ἰόντες, ἐρυκομένοιο κυδοιμοῦ,
 ἀμβολίην ποίησαν ἐπὶ τρία κύκλα Σελήνης,

v. 459. ἐς βυθὸν ἄλμαῖς ed. pr. emend. Falk.

v. 460. αἰστώσω Διονύσῳ editt. κακοφώνως, etai dat. ad seqq. trahi potuisset.

v. 463. ὑποπτήσσειεν editt. solemni circa has formas errore.

v. 468. μοῦνον ἀνύσω editt. emend. Cun.

v. 473. οἴμασι κινυμ. editt. οἴμασι male tentabat Wakef. ad Trachin. 529. Tragicor. Delect. T. I. p. 326. Eundem errorem vidimus XXIV. 17.

εἰδόμε ταρχύσσει δαῖκταμέντων στίχα νεκρῶν
 ἦν δέ τις εἰρήνη μινυώριος, Ἄρει γείτων,
 480 φύλοπιε ᾠδίνουσαν ἐφαπλώσασα γαλήνην.

v. 478. ταρχύσσει edit.

v. 479. Ἄρει γείτων edit. emend. Cun.

ΝΟΜΜΟΤ ΤΟΤ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΖ.

*Ἦξε τρηκοστὸν πέλαν ἔβδομον, εἴνεκα νίπης
ἀνδράσιν ἀθλοφόροις ἐπιτύμβιοι εἰσιν ἀγῶνες.*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

AZ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτι μέμηλότες ἔμφρονες Ἴνδοι,
 Βακχίην ἀνέμοισιν ἐπιτρέψαντες ἐνυώ,
 ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν ἐταρχύσαντο θανόντας,
 οἷα βίου βροτέου γαίῃα δεσμὰ φυγόντας,
 5 ψυχῆς πεμπομένης, ὅθεν ἤλυθε, κυκλάδι σειρῇ
 νύσαν ἐς ἀρχαίην· στρατιῇ δ' ἀμπαύετο Βάκχου.

Καὶ φιλίην Διόνυσος ἰδὼν πολέμοιο γαλήνην,
 πρῶτος ἡμιόνους καὶ ὀμήλυδας ἄνδρας ἐπείγων,
 ἀζαλέην ἐκέλευσεν ἄγειν ὀρεσίτροπον ὕλην,
 10 ὄφρα πυρὶ φλέξειεν ὀλωλότα νεκρὸν Ὀφέλιην.

Τῶν μὲν ἔην προκέλευθός ἔσω πιτυώδεος ὕλης
 Φαῦνος, ἐρημονόμῳ μεμελημένος ἠθάδι λόχη,
 μητρὸς ὀρεστιάδος δεδαημένος ἔνδια Κίρκης·
 καὶ δρυτόμῳ φτοιχηθὼν ἐτέμνετο δένδρα σιδήρῳ·
 15 πολλῇ μὲν πτελέῃ τανυήκει τάμνετο χαλκῷ,

v. 7. πτολέμοιο vulgo.

v. 8. τρώϊος ἡμιόνους ὀμήλ. ed. pr. prius emendavit Cant. utrumque Falk. mansit tamen Τρώϊος in ed. alt. Caeterum ne ἡμιόνουσι ὀμήλυδας ἄνδρας, quod per se aptius, coniiicere malis, Homeri exemplum Il. ψ'. 111. vetat.

v. 15. τάμνετο non nihil offendit.

πολλή δ' ὑψηπέτης ἐπέκτυπε κοπτομένη δρυς,
καὶ πολλή τετάνυστο πίτυς, καὶ ἐπέκλιτο πύκη
αὐχμηροῖς πετάλοισι· πολυπερέων δ' ἀπὸ δένδρων
τεμνομένων κατὰ βαιὸν ἐγυμνάθησαν ἐρίπται·

20 καὶ τις Ἀμαδρυάδων μετανάστιος ἔστιγε Νύμφη,
πηγαίη δ' ἀκίχητος ἀήθει μίγνυτο κούρη·

Καὶ πολὺς ἐρχομένοισιν ὀριδρομος ἦεν ἀνήρ,
οὔρεος οἶμον ἔχων ἐτερότροπον· ἦν δὲ νοῆσαι
ὑψιφανῆ προβλήτα κατήλυδα λοξὸν ὀδίτην

25 ποσσὶ πολυπλανέεσσαν· εὐπλέκτοιο δὲ σειρῆς
πυκνὰ περισφίξαντες ἀρηρότα δούρατα δεσμῶ,
οὐρήων ἐπέθηκαν ὑπὲρ ῥάχιν· ἐσσυμένων δὲ
ἡμίωνων στοιχηθὸν ὀριδρομος ἔκτυπεν ὀπλή,
σπερχομένων, καὶ νῶτα πολυψαμάθοιο κονίης

30 οὐρομένων κατόπισθε φυτῶν ἐβαρύνετο φόρτω·

καὶ Σάτυροι καὶ Πάνες ἐποίπνουν, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν —

* * * * *

ὑλοτόμοις παλάμησιν ἄμοιβαίων ἀπὸ δένδρων —

* * * * *

φυτροὺς ἀκαμάτοισιν ἐλαφρίζοντες ἀγοστοῖς,
ποσσὶ φιλοσχάρθμοισιν ἐπεκροτάλιζον ἐρίπτη·

35 καὶ τὰ μὲν ὑλονόμοι χθονὶ κάτθεσαν, ἤχι τελέσσαι
Εὐΐος ἐν δαπέδῳ σημήνατο τύμβον Ὀφέλητῃ.

v. 21. πηγαίη ed. pr. emend. Falk.

v. 26. Fort. potius ἀρηρότε — δεσμῶ. v. sq. οὐρήων voc. fraudi fuit Lubino.

v. 28. στοιχηθὸν ὀρειδρομος ed. pr. nostrum voluit Falk. sed in ed. alt. excusum est ὀρειδρομος.

v. 31. „Videtur mendum esse.“ Rhodomannus.

v. 32. Circum hunc versum lacunas esse, vel tacentibus libris, satis est manifestum. Praeterea aut ὑλοτ. παλέεσσαν, aut ἐργο-
πόνοισ παλάμ. ut v. 109. dedisse videtur.

v. 35. ἤχι τελέσθαι prius in ed. pr. alterum in que.

Καὶ πολὺς ἔσθ' ἔην ἑταρόπτολις· ἀμφὶ δὲ νεκρῶ
πενθαλέην πλοκαμίδα κατηφεί' ἰάμενε σιδήρῳ.

ἀμφὶ δὲ μιν στενύχοντες ἐπέδρεον ἄλλως ἐπ' ἄλλω,
40 νεκρὸν ἀμοιβαίησιν ὄλωσ' σκιδύοντες ἐθείρας.
καὶ νέκυν ἔστινε Βάκχος ἀπενθήτοιο προσώπου
ὄμμασιν ἀκλαύτοισιν· ἀκροσεκόμου δὲ καρῆνου
πλοχμὸν ἕνα τμήξας, ἐπεθήκατο δῶρον Ὀφέλην.

Ποίησαν δὲ πυρῆν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα
45 Ἴδαῖοι θραύποντες ὄριτροφέος Διονύσου·

ἐν δὲ πυρῇ μεσάτῃ στόρσασαν νέκυν· ἀμφὶ δὲ νεκρῶ
Ἄστέριος Δικταῖος, ἐπήρορον ἄοθ' ἐρύσσας,
Ἰνδοὺς κυανέους δυοκαίδεκα δειροτομήσας,
θῆκεν, ἄγων, στεφανηδὸν ἐπασσυτέρῳ τινὶ κόσμῳ.

50 ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας·
καὶ πολέες σφάζοντο βόες καὶ πῶσα ποιμνῆς
πρόσθε πυρῆς· κταμένων δὲ βοῶν ἐπενήγεε νεκρῶ
σώματα κυκλωθέντα καὶ ἀρτιτόμων στίχας ἵππων,
ὧν ἀπὸ δημὸν ἅπαντα λαβὼν στοιχηδὸν ἐκάστου,
55 ἀμφὶ νέκυν στορέσας, κυκλώσατο πύονα μίτρην.

Ἐνθα πυρὸς χρέος ἔσκε· φιλοσκοπέλοιο δὲ Κίρκης
Φαῦνος ἐρησονόμος, Τυρσηνίδος ἄστος ἀργύρης,
ὧς πάϊς ἀγροτέρης δεδαημένος ἔργα τεκούσης,

v. 40. Fort. ὄλον σκ. ut πάντα νέκυν Hom. Il. ψ. 135.

v. 42. ἀκροσεκόμου vulgo.

v. 45. Ἰδαῖον θρα. editt. male. Cf. 94. sqq. Emendaverat etiam Rhodemannus.

v. 47. ἐπήρορον ἄοθ' vulgo. Puto ego quidem Δικταῖον scribendum esse, ut hic versus potius e v. 82. quam ille ex hoc corrigatur. Hermann.

v. 50. Integer versus Homeri Il. ψ. 170. parum hic apte intusus.

v. 55. στορέστας ed. pr.

v. 58. ἔργα τελούσης ed. pr. emend. Falk.

πυρσοτόκους λάιγγας, ὀρειάδος ὄργανα τέγης,
 60 ἤγαγεν ἐκ σκοπέλοιο, καί, ὀππόθε σήματα νίκης
 ἠερόθεν πίπτοντες ἐπιστάσαντο κροαννοί, ἔ
 λείψανα θεσπεσίου πυρὸς ἤγαγεν, ὥς κεν ἀνάτη
 πυρκαϊὴν φθιμένωιο· Διοβλήτωρ δὲ θεαίω
 ἀμφοτέρων ἔχρισε λίθων κενεῶνας ἀμαυροῦς
 65 πυρσοτόκων· καὶ λεπτόν Ἐρυθραίοιο πορύμβου
 κάρφος ἀποξύσας, διδυμάωνι μίγνυε πέτρῳ·
 τρίβων δ' ἐνθα καὶ ἐνθα, καὶ ἄρσενι θῆλυν ἀράσων,
 ἔγκρυφον αὐτολόχευτον ἀνείρου λαίθεον πῦρ·
 πυρκαϊῆ δ' ἐπέθηκεν, ὅπη πέλεν ἀγροῦς ὕλη.
 70 Οὐ δὲ πυρὴν φθιμένου περιδέδρομεν ἀπτόμενον πῦρ
 ἀλλὰ θεὸς, Φαέθοντος ἐναντίον ὄμμα ταυύσας,
 ἀγχιφανῆς ἐνάλεσεν Ἐωίον Ἐὔρον ἀήτην,
 πυρκαϊῆς ἐπίκυρτον ἄγειν ἀντίπνοον αὔρην.
 καὶ Βρομίου καλέοντος Ἐωςφόρος ἔκλυε γείτων
 75 ἱεσθίης, καὶ γνωτὸν ἐὸν προέηκε Λυαίω,
 ἄσθματι πυκνοτέρῳ φλογοειδέα πυρσὸν ἀνάπτειν.
 Καὶ θάλαμον ῥοδόεντα λιπὼν μητροῦιον Ἡοῦς,
 πυρκαϊὴν φλογόεσσαν ἀνεβόπιζεν ἀήτης

v. 62. ἀνήγη editt. Emendavit Rhodomannus.

v. 64. ἔχρισσε λίθων κενεῶνας editt. hiante metro; σκληροῦς κενεῶνας proponebat Falk. Infinita poterant tentari.

v. 69. ὅπη editt. Praeterea fortasse praestabat scribere ὑπέσθημεν.

v. 72. Ἐὔρον ἀλήτην editt. male. Cf. v. 78. 90.

v. 73. Erit fortasse, qui malit ἐπίκυρον; sed genit. praeced. pendet ab ἀντίπν.

v. 76. ἄσθματι πυκνοτέρῳ γ. πυρσὸν ἀνάπτων editt. Inauditum πυρσοτέρῳ reprehendit D. Heins. Dissert. p. 189. Sed propter seq. πυρσὸν hic nihil nisi librarii hallucinatio subesse, Nonnus autem id, quod Heinsius volebat, nos dedimus, recte scripsisse videtur. Similis confusio recurret infra v. 106.

v. 78. ἀνεβό. ἀλήτης ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

πάνυχος, αἰθύσσαν ἀνεμοτρῆς ἀλλόμενον πῦρ·
 80 καὶ σέλας ἠκόντιζον ἐς ἡέρα θυιάδες αὔραι,
 γέκοντες Ἥελίοιο. σὺν ἀγνυμένοι δὲ Λυαίῳ
 Ἀστέριος Λικταῖος, ὁμόγγιον αἶμα κομίζων,
 Κνώσσιον ἀμφικύπελλον ἔχων δέπας ἠδέος οἴνου
 εὐδομον, θαπέδοιο χυτὴν ἐμέθυσσε κοινήν,
 85 ψυχὴν ἠνεμόφοιτον Ἀρεστοριδαο γεραίρων.

Ἄλλ' ὅτε δὴ δροσεροῖο προάγγελος ἀρματος Ἡοῦς
 ὄρθρος ἐρευθιόων ἀμαρύσσετο τῦπτα χαράσσειν,
 δὴ τότε πάντες ὄρουσαν· ἀμοιβαίῳ δὲ κυπέλλῳ
 πυρκαϊὴν ἐτάφοιο κατέσβεσαν ἱκμάδι Βάκχου.
 90 καὶ βαλλίαις πτερόγεσσαν ἐχίζετο θερμὸς ἀήτης
 εἰς δόμον Ἥελίοιο φασεφόρον· Ἀστέριος δὲ
 ὄστέα συλλέξας, κεκαλυμμένα δίπλακι δημῶ,
 εἰς χροσίην φιάλην κατεθήκατο λείψανα νεκροῦ.
 καὶ τροχαλοὶ Κορύβαντες, ἐπεὶ λάχον ἐνδίων Ἰδης,
 95 τύμβον ἐτορνώσαντο· βαθυνομένων δὲ θεμέθλων
 νεκροῦ ἐταρχύσαντο, μιῆς οἰκήτορα πάτρης,
 Κρήτης γνήσιον αἶμα, πεδοσκαφέος διὰ κόλπου·
 καὶ κόνιν ὀθνεῖην πυμάτην ἐπέχευαν Ὀφέλτη,
 καὶ τάφον αἰπυτέροισιν ἀνεστήσαντο δομαίοις,
 100 τοῖον ἐπιγράψαντες ἔπος νεοπενθέϊ τύμβῳ·

v. 82. Λικταῖον ὁμόγγ. editt. Cf. v. 47.

v. 85. Cf. XXXV. 379.

v. 86. ὅτε δὲ δροσ. editt.

v. 88. δις τότε editt.

v. 90. θερμὸς ἀλήτης ed. pr. emend. Falk. Vid. v. 72.

v. 96. sq. Oratio minus distorta videretur, hemistichiiis transpositis: v. ἐταρχύσαντο πεδοσκ. δ. κ. Κρ. γν. αἶμα, μιῆς οἰκῆτ. π. Imo propter praeced. βαθ. δ. θεμέθλων v. 95., malis f. πεδοσκαφέεσσι δικέλλαις.

„Νεκρὸς Ἀρστωρίδης μινυῖριος ἐνθάδε κεῖται,
 „Κνωσσιος, Ἴνδοφόρος, Βρομίου συνάεθλος, Ὀφέλιτης.“

- Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἐπιτύμβια δῶρα κόμίζων,
 αὐτόθι λαὸν ἔρυκε, καὶ ἕζανεν εὐρὴν ἀγῶνα,
 105 τέρμα δρόμου τελέσας ἱππήλατον· ἐν θαπέθῳ δὲ
 ἄργυρης ἰσόμετρος ἔην λίθος εὐρεῖ μέτρον
 ἡμιτόμου κύκλιο φέρων τύπον, εἰκόνα μήνης,
 ἀντιτύποις λαγόνεσσιν εὐξοος, οἷον ὑφαίνων
 ἐργοπόνοις παλάμησι γέρον τορνῶσατο τέκτων,
 110 ἐνθάδων ἀσκήσαι ποθέων βρέτας· ὃν τότε γαίῃ
 κουφίζων παλάμησι πέλωρ ἰδρῦσατο Κύκλωψ,
 νύσσης λαϊνέης ἀντίδροπον, ἴσον ἐκείνῳ
 ἀντίπορον λίθον ἄλλον ὁμόζυγον ἐν χθονὶ πήξας·
 ποιμίλα δ' ἦεν ἄεθλα, λέβης, τρίπος, ἀσπίδες, ἵπποι,
 115 ἄργυρος, Ἴνδὰ μέταλλα, βόες, Πακτώλιος ἰλὺς.
 Καὶ θεὸς ἱππήεσσιν ἀέθλια θήκατο νίκης,
 πρῶτῳ μὲν θέτο τόξον Ἀμαζονίην τε φαρέτρην
 καὶ σάκος ἡμιτέλεστον Ἀρηϊφίλην τε γυναῖκα,
 τήν ποτε Θερμώδοτρες ὑπ' ὀφρύσι πεζὸς ὄδευων,
 120 λουρομένην ζώγρησε, καὶ ἤγαγεν εἰς πόλιν Ἴνδῶν·
 δευτέρῳ ἵππον ἔθηκε, Βορειάδι σύνδρομον αὐρη,
 Ξανθοφυῆ, δολιχῆσι κατὰσκιον αὐχένα χαίταις,

v. 101. Vid. ad v. 85.

v. 102. Κνωσσιος vulgo.

v. 104. Totus fere versus Homero debetur, II. ψ', 258.

v. 105. δρόμοιο τελέσας ed. pr. emend. Falk.

v. 106. ἰσόμετρος — εὐρεῖ μέτρον verèor, ut sanum sit, cf. v. 76. Nescio tamen, quid reponam, nisi f. εὐρεῖ κόσμῳ scripsit. Ex Homero, II. ψ'. 327. sqq. nulla lux affulget.

v. 108. εὐξοος editt. quod Lubin. non dubitavit vertere.

v. 118. σ. ἡμιτέλεστον quid sit, intelligitur e v. 469.

v. 120. πόλιν editt.

- ἡμιτελὲς κνέουσαν ἔτι βρέφος, ἧς ἐπὶ φόρτῳ,
 ἵππιον ὄγκον ἔχουσα γονῆς, οἰδαίνετο γαστήρ·
- 125 καὶ τριτάτῳ θώρηκα, καὶ ἀσπίδα θῆκε τετάρτῳ, —
 τὸν μὲν ἀριστοπόνοσ τεγνήσατο Λήμνιος ἄκμων,
 ἀσκήσας χρυσῆν δαιδάλματι· τῆς δ' ἐνὶ μέσσω
 ὀμφαλὸς ἀργυρῆν τροχόεισ ποικίλλετο κόσμῳ· —
 πέμπτῳ δαιὰ τάλαντα, γέρας Πακτωλίδος ὄχθησ.
- 130 ὀρθοσθεὶσ δ' ἀγόρευεν, ἐπισπέρχων ἐλατῆρας·
 ὦ φίλοι, οὐσ ἐδίδαξεν Ἄρης πολίπερσθον ἐνυώ,
 εἰσ θρόμον ἵπποσύνης δωρήσατο Κνωγοχαίτης,
 οὐ μὲν ἐγὼ καμάτων ἀδαήμενας ἀνδρας ἐπιείω,
 ἀλλὰ πόνοισ βριαροῖσιν ἐθήμονασ· ἡμέτεροι γάρ
- 135 παντοίαισ ἀρετῆσι μεμηλότεσ εἰσὶ μαχηταί·
 εἰ γὰρ ἀπὸ Τρωίλοιο γένος λάχε Λύδιος ἀνῆρ,
 ἱππείησ τελέσει Πελοπηϊδοσ ἄξια νίκησ·
 εἰ δὲ πέδον Πισαῖον ἔχει, μαιήϊον ἵππων,
 Ἕλιδοσ εὐδίφροιο καὶ Οἰνομάοιο πολίτης, —
- 140 οἶδεν Ὀλυμπιάδοσ κοτινηφόρον ὄζον ἐλαίησ·
 ἀλλ' οὐκ Οἰνομάοιο πέλει δρόμοσ· οὐ δ' ἐλατῆρεσ
 ἐνθάδε κέντρον ἔχουσι κακοξείνων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ἀρετῆσ δρόμοσ οὗτοσ, ἐλεύθεροσ Ἀφρογενεΐησ.
 εἰ πέδον Ἄονίησ ἢ Φωκίδοσ αἶμα κομίζει,
- 145 Πύθειον Ἀπόλλωνι τετιμένον οἶδεν ἀγῶνα·
 εἰ μεθέπει σοφὸν οὐδασ ἐλαιοκόμου Μαραθῶνοσ,

v. 123. ἧσ ἔτι φ. editt.

v. 124. Fort. dixit ἵππιος — γαστήρ.

v. 126. τοὶ μὲν ed. pr. emend. Falk.

v. 131. πτολίπορθον editt.

v. 138. πέδον πίσσαιον ed. pr. emend. Falk.

v. 144. πέδον Ἀ. κομίζειν reprehendebat D. Heins. in dissert.

p. 191. πέδον volebat Schrad. ad Mus. p. 137. Si quid mutandum, tentarem potius εἰ πέλεν Ἄονίησ, ut fere v. 148.

ἔγνω πιαλέης ἐγνύμονα κάλπιν ἐέρσης·
 εἰ πέλεν εὐώδινος Ἀχαιῖδος ἀστὸς ἀρούρης,
 Πελλήνην δεδάηκεν, ὅπη ῥιγηλὸν ἀγῶνα
 150 ἄνδρες ἀεθλεύουσι φιλοχλαίνου περὶ νίκης,
 χυμερίῳ σφίγγοντες ἀθαλπέα γυῖα χιτῶνι·
 εἰ ταέτης βλάστησεν ἀλιζώνιο Κορίνθου,
 Ἰσθμίων ἡμετέροιο Παλαίμονος οἶδεν ἀγῶνα.
 Ὡς φαιμένου, σπυῖοντες ἐπέτρειχον ἡγεμονῆς,
 155 δίφρα περιτροχόωντες ἀμοιβάδης· ὠκυπόδην δὲ
 Ξάνθον ἄγων πρῶτιστος ὑπὸ ζυγὰ δῆσεν Ἐρεχθεὺς
 ἄρσενα, καὶ Θήλειαν ἐπεσφήκωσε Ποδάργην,
 οὓς Βορέης ἔσπειρεν εὐπτερόγων ἐπὶ λέκτρων,
 Σιδονίην Ἀρκυιαν ἀελλόπον εἰς γάμον ἔλκων,
 160 καὶ σφέας, Ὡρεΐθυιαν ὄθ' ἤρπασεν, Ἀτιδίδα νύμφην,
 ὅπασεν ἔδνον ἔρωτος Ἐρεχθεὶ γαμβρὸς ἀήτης·
 δευτέρως Ἀχταίων Ἰσμηνίδα πάλλεν ἱμάσθλην·
 καὶ τρίτος, ὑγρομέδοντος ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
 Σκέλμις ἔην ταχύπωλος, ὃς ἔγραφε πολλάκις ὕδωρ,
 165 πάτριον ἰδύνων Ποσιδηῖδον ἄρμα θαλάσσης·
 τέτρατος ἄνθορς Φαῦνος, ὃς εἰς μέσον ἤλθεν ἀγῶνος,
 μῦνος ἔχων τύπον ἴσον ἔης γενέταιο τεκούσης,

v. 148. Ἀχαιῖδος editt. dedimus formam ap. Hom. receptam, f. non meliorem.

v. 149. ὅπη vulgo.

v. 153. ἡμετέροιο editt. contra sensum.

v. 155. περιτροχέοντες vulgo.

v. 156. πρῶτιστον editt. vel Homeri auctoritas suadebat nominat. Il. ψ'. 288. Vid. mox v. 162. 163. etc.

v. 157. Ποδάργην ed. alt. iubente Falkenburgio, propter Il. π'. 150. Nostram formam hic et infra v. 335, praefert ed. pr. agnoscit Stat. Theb. VI. 466.

v. 162. Suspecta brevitatis in commemorando Actaeone. An excidit aliquid?

- Ἡλλίου μίμημα, φέρον τετράζυγας ἵππους.
καὶ Σικελῶν ὄχλων ἐπεβήσατο πέμπτος Ἀχάτης,
170 ὁστ' ἔχων Πισαῖον ἐλαιοκόμου ποταμοῖο,
ἱπποσύνης ἀκόρητος, ἐπεὶ πέδον ὤκεε νύμφης
Ἄλφειοῦ δυσέρωτος, ὅς εἰς Ἀρέθουσαν ἰκάνει
ἄβροχον ἔδνον ἔρωτος ἄγων στεφανηφόρον ἕδωρ.
Καὶ θρασὺν Ἀκταίωνα λαβὼν ἀπάνευθεν ὀμίλου,
175 παιδὶ πατὴρ σπεύδοντι φίλους ἐπετέλλετο μύθους·
Τέκνον Ἀρισταίωιο, περισσινόιο τοκῆος,
οἶδα μὲν, ὅτι φέρεις σθένος ἄρκιον, ὅτι κομίζεις
σύμφυτον ἠνορέῃ κεκερασμένον ἄνθεμον ἠΐβης,
πάτριον αἷμα φέρον Φοιβήϊον, ἡμέτεροι δὲ
180 κρείσσονες αἴσσουσιν ἐπὶ δρόμον Ἀρκάδες ἵπποι·
ἀλλὰ μάτην τάδε πάντα, καὶ οὐ σθένος, οὐ δρόμος ἵππων
νικῆσαι δεδάσιν, ὅσον φρένες ἠνιοχῆος·
μούνης κερδοσύνης ἐπιδεύεαι· ἱπποσύνη γὰρ
χηρῆζει πινυτοῖο δαήμονος ἠνιοχῆος.
185 ἀλλὰ σὺ πατρὸς ἄκουε, καὶ ἵππια κέρδεα τέχνης,
ὅσα χρόνῳ δεδάηκα πολύτροπα, καὶ σὲ διδάξω.
σπεῦδε, τέκος, γενετῆρα τεαῖς ἀρετῆσι γεραίρειν·

v. 171. ὤκεε vulgo.

v. 172. ὅς ἀρέθουσαν ed. pr. supplevit et Cant. et Falk.

v. 177. ὅτι μὲν ὅτι φέρεις σθ. ἀρήϊον ed. pr. posterius tantum emendat. in ed. 2. per Falk. Prius nobiscum sanavit Cant. Et iam Rhodomannus.

v. 180. Ne Ἀρκάδες ἵπποι suspecti videantur post Ἰσμηνίδα ἰμέσθλην v. 162. tenendum, Aristaeum ex Arcadia in Boeotiam venisse, XIII. 286. sqq.

v. 182. ὅσον σθένος ἠνιοχ. editt. minus apte, etsi voc. σθένος improprie intelligi posset. Sed videtur e v. praec. irrepsisse. Alias f. praetulisset νόος, ut v. 223. Hom. μῆτιν et κέρδεα habet, II. ψ'. 318. 522.

v. 185. κέρδιε τέχνης ed. pr. emend. Falk.

- καὶ δρόμος ἵπποσύνης μεθέπει κλέος, ὅσον ἐνεαί.
 σπεῦδε, καὶ ἐν σταδίοισι μετὰ πτολέμους με γεραίρειν·
- 190 Ἄρεα νικήσας, ἑτέρην ὑποδύσειο νίκην,
 ὄφρα μετ' αἰχμητῆρα καὶ ἀθλοφόρον σε καλέσοω.
 ὦ τέκος, ἄξια ῥέξον ὁμογενίτω Διονύσῳ,
 ἄξια καὶ Φοίβοιο καὶ εὐπαλίμοιο Κυρήνης.
 καὶ καμάτους νίκησον Ἀρισταίοιο τοκῆος·
- 195 ἵπποσύνην δ' ἀνάφαινε, φέρων τεχνήμονα νίκην,
 κερδαλέην σέο μῆτιν· ἐπεὶ κατὰ μέσσον ἀγῶνος
 ἄλλος ἀνὴρ ἀδίδακτος, ἀπόσουτον ἄρμα παρέλκων,
 πλάζεται ἐνθα καὶ ἐνθα, καὶ ἀντιπόρων δρόμος ἵππων
 ἄστατος οὐ μάλιστα βιάζεται, οὐδὲ χαλινώ
- 200 πείθεται· ἠνιόχος δὲ μετάρροπος ἔκτοθε νύσσης
 ἔλκεται, ἤχι φέρουσιν ἀπειθέες ἄρμαγες ἵπποι·
 ὃς δὲ κε τεγγήεντι δόλω μεμελημένος εἴη,
 ἠνιόχος πολύμητις, ἔχων καὶ ἐλάσσονας ἵππους,
 ἰθύνηι, προκέλευθον ὀπιπεύων ἐλατῆρα,
- 205 ἐγγὺς αἰεὶ περὶ νύσσαν ἄγων δρόμον· ἄρμα δὲ κάμπτει,
 ἵππεύων περὶ τέρμα, καὶ οὐ ποτε τέρμα χαράσσων.
 σκέπτεό μοι, καὶ σφίγγε κυβερνητῆρι χαλινώ
 δοχμώσας ὄλον ἵππον ἀριστερόν ἐγγύθε νύσσης,
 λοξὸς ἐπὶ πλευρῆσι παρακλιδὸν ἄρμα βαρύνων,
- 210 ἀγχιφανῆς ἄφανστος, ἀναγκαίῳ τινὶ μέτρῳ,

v. 190. ὑποδύσειο editt. Praeterea scribendum f. "Ἄρεϊ νικήσας.

v. 191. ἀφλοφόρον ed. pr. emend. Falk.

v. 192. Dat. ὁμογν. Διονύσῳ pendet a ῥέξον: ede ei, in gratiam eius facinora digna, digna duplici nomine. Fieri tamen potuit, ut et hic genit. poneret, ut v. seq.

v. 201. ἤχι editt.

v. 208. ἀγγύθε editt. Totus versus recurrit XLIII. 271.

σον δρόμον ἰθύνων πεφυλαγμένος, ἄχρι φατείη
 πλήμνη ἐλισσομένου σέθεν ἄρματος, οἷά περ ἄρου
 τέρματος ἀπτομένου τροχοειδέϊ γείτονι κύκλῳ·
 ἀλλὰ λίθον πεφύλαξο, μὴ ἄξον νύσσαν ἀράξας,
 215 εἰν ἐνὶ δηλήσαιο καὶ ἄρματα καὶ σέθεν ἵππους.
 καὶ τὸν ἐνθα καὶ ἐνθα ταχύδρομον ἄρμα νομεύων,
 ἕσσο κυβερνήτη πανομοίῳς· ἀμφοτέρων δέ,
 κέντρον ἐπισπέρων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
 δεξιὸν ἵππον ἔλαυνε, θωώτερον εἰς δρόμον ἔλκων,
 220 ἀθλιβέος μαθέποντα παρειμένα κύκλα χαλινού·
 ἕσσο κυβερνήτη πανομοίῳς, ἄρμα νομεύων
 εἰς δρόμον ἰθυκέλευθον, ἐπεὶ τεχνήμονε βουλῇ
 κηδάλιον δίφρωι πέλαι νόος ἠνιοχῆος.

Ὡς εἰπὼν, καλίνορος ἐγάζετο, παῖδα διδάξας
 225 ἠθάδος ἵπποσύνης ἐτερότροπα κέρδεα τέχνης.

Καὶ κενῆς ἔντοσθεν ἐθήμενος ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 τυφλὴν χεῖρα τίταινε, φυλασσομένοιῳ προσώπου,
 κληρὸν ἔχειν ἐθέλων ἐτερότροπον, οἷά τις ἀνὴρ
 εἰς κύβον ἄλλοπρόσαλλον ἐκηβόλα δάκτυλα πάλλων.
 230 καὶ λάχον ἠνιοχῆος ἀμοιβάδις· ἵππομανῆς δὲ
 Φαῦνος, ἀειδομένης Φαεθοντίδος αἶμα γενέθλης,

v. 211. πεφυλαγμένον editt. Δρόμον si dixit πεφυλαγμένον, iusto fortasse audacius fecit. Scripai πεφυλαγμένος, cf. v. 214.

v. 216. ἐνθα καὶ ἐνθα δρόμον ἄρμα ed. pr. δρόμον καὶ ἄρμα ed. alt. ex infelici coniectura Falk. περιδρομον ἄρμα volebat Cant. Nostrum dedit Scalig. Potuisset et κατὰ δρόμον. — Sic Wernickius ad Tryphiod. p. 256. περιδρομον etiam Rhodmannus.

v. 218. κέντρον ἐπισπ. vulgo: Integer versus emendatius legitur XLIII, 273.

v. 230. ἠνιοχῆος editt. Verum non fugit D. Heins. Dissert. p. 192.

v. 231. ἀειδομένης ed. pr.

κλήρω πρῶτος ἦν, καὶ δεύτερος ἦεν Ἀχάϊας·
 τῷ δ' ἔπι Δαμναμενῆος ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἄφ' αὐτῷ
 ἔλλαγεν Ἀκταίων· ὃ δὲ φέρτατος εἰς δρόμον ἔσθη.

235 ὕστατιου κλήρωο τυγῶν, πλήξιππος Ἐρεχθεύς.

Καὶ βοῆας μάστιγας ἐκούφισαν ἥνιοχῆες,
 ἰστάμενοι στοιχηθὲν ἀμοιβαίων ἐπὶ δίφρον.
 καὶ σκοπὸς Διαικὸς ἦεν ἐτήτευμος, ὄφρα νοήσας
 καμπτομένους περὶ τέσμα φιλοστεφάνους ἐλατῆρας,

240 μάρτυς ἀληθείης, ἑτερόθροα νεῖκεα λύση,
 ὄμμασιν ἀπλανέεσσι διακρίνων δρόμον ἵππων.

Τοῖσι μὲν ἐκ βαλβίδος ἦν δρόμος· ἐσουμένων δὲ
 ὅς μὲν ἦεν προκείμενος· ὃ δὲ προθέοντα κινήσαι
 ἤθελεν· ὅς δ' ἐδίωκε μεσαίτατον· ὅς δὲ χαράξει

245 ἀγχιφανῆς μετέειπεν ἐπίστερον ἥνιοχῆα.

καὶ τις ἐνὶ σταδίοις ἐλατῆρ, ἐλατῆρα κινήσας,
 ἄρματι δίφρον ἔμιξε· καὶ ἦνία χερσὶ τινάσσων,
 ἵππους ἀγκυλόδοτον διειπτοίησε χαλινῷ·
 ἄλλος ἐπαῖσαντι συνέμπορος ἥνιοχῆϊ,

250 εἰς ἔριον ἀμφήριστον ἰσόρροπον εἶχε πορείην,
 δόχημιος ὀκλάζων, τεταυρωμένον ὀρθὸς ἐλαύνων
 ἔξυϊ καμπτομένη καὶ ἐκούσιον ἵππον ἀνάγκη,
 φειδομένη παλάμη τεχνήμονι βαιὼν ἰμάσσων,
 ἐπτροπαλιζομένης δοχμώσατα κύκλον ὀπαιπῆς,

v. 235. ἀμφὶ δ' ἄφ' αὐτῷ ed. pr. ἀμφὶ δ' ἄφ' αὐτῷ ed. alt. ex emend. Falk.

v. 238. ὄφρα νοήσας editt. pendente sententia, cum rursus v. 240. λύση sequatur.

v. 243. ἦεν κείμενος ed. pr. Certatim emend. Cam. et Falk.

v. 249. ἐπ' αἰσσαντι divisim editt.

v. 250. ἔριον ἀμφήριστον ut argute imingere potuit, nescio tamen, an vere fecerit. Versus proximi illustrantur superioribus vv. 208. sq.

- 255 δίφρον ὀπισθοπόρου πεφυλαγμένους ἥνιοχῆος.
καὶ εὖ κεν ἀΐσσοντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμοῖ.
εἰς τροχὸν αὐτοκύλιστον ὄνυξ ὠλισθαίνει ἵππων,
εἰ μὴ ἔτι σπεύδουσαν εἴη ἀνέκοιρον ἐρωήν
ἥνιοχος, κατόπισθεν ἐπήλυθε δίφρον ἐρύκων.
- 260 καὶ τις ἔχων προκέλευθος ὑπίστερον ἥνιοχῆα,
ἀντίτυπον δρόμον εἶχεν ἐμὸς ἄλων ἐπὶ δίφρον,
ἄστατος ἔνθα καὶ ἔνθα περιελίσσιν ἑλατήρα
ἄγχιφανῆ. καὶ Σκέλιμις, ἀπόσπορος Ἐννοσιγαίου,
εἰταλίην μάστιγα Ποσειδάωνος εἰλίσσων,
- 265 πάτριον ἥνιοχευε θαλασσονόμων γένος ἵππων·
οὐ δὲ τόσον πεπόνητο ταχύπτερος, ἥερα τέμνων,
Πήγασος ὑψηλότητος, ὅσον βυθίων πόδες ἵππων
χερσαίην ἀμίχτην ἐποιήσαντο περὶ τῆν.
- Λαοὶ δ', εἰς ἔν λόγους, ἐν ὑψηλόφω τινὲ χώρῳ
- 270 ἐξόμενοι στοιχηθὸν ὀπισθευῆρας ἀγῶνος,
τηλόθεν ἐσκοπίαζον ἐπειγομένων δρόμον ἵππων·
ὧν ὃ μὲν εἰσιτῆσαι παφοβημένος· ὃς δὲ τινάσσων
δάκτυλον ἄκρον ἔσειεν, ἐπισπέρχων ἑλατήρα·
ἄλλος ἀμιλλητήρι πόδι δαδουημένος ἵππων,
- 275 ἵππομανῆ νόον εἶχεν, ὁμόδρομον ἥνιοχῆος.
καὶ τις ἐοῦ προκέλευθον ἰδὼν δρόμον ἥνιοχῆος,

v. 258. σπεύδουσαν ed. pr. emend. Falk.

v. 263. Mirum, nisi ante Scelmin plures, aut unus saltem, quocum ille contenderet, nominatim commemorabantur.

v. 268. Melius fuisset ἀμίχητοι.

v. 272. παφοβημένος editt. emend. Falk. in Coniectt.

v. 274. δεδαμημένος editt. sine sensu. Paulo pinguius fuisset δαδουημένος.

v. 275. Cum v. sq. ἥνιοχῆος recurrat, postea hic fortasse ὁμόδρομον ἥνιοχῆῃ dederat.

χέρσιν ἐπεπλατάγησ, καὶ ἰαχε πενθάδι φωνῆ,
 θαρσύνων, γελῶν, τρομέων, ἐλατῆρι κελύων.

- Ἄρματα δ' εὐποίητα, θωώτερα θυιάδος ἄρκτου,
 280 ἄλλοτε μὲν πεπόνητο μετάροια· πῆ δ' ἐνὶ γαίῃ
 ἀκροφανῆ πεφόρητο, μόγις ψαύοντα κονίης·
 καὶ ταχυνῆ ψαμαθῶδες ἔδος τροχοειδέϊ κύκλω
 ἄρματος ἰθυπόροιο κατέγραφεν ὄλκός ἀλήτης.
 συμφερτῆ δ' ἔρις ἦεν· ἐγειρομένη δὲ καὶ αὐτῆ
 285 στήθεσιν ἰππείοισιν ἀνηώρητο κονίη·
 χαῖται δ' ἠερίησιν ἐπεβρόωντο θυέλλαις.
 ὄτρηροὶ δ' ἐλατῆρες ὀμαγλώσσωσ ἀπὸ λαμῶν
 ὄξυτέρησ μάλιστα ἐπεβροείζησασ ἰωήν.

- Ἄλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλοσ δρόμον, ὄξυς ὄρουςσ,
 290 Σκέλιμς ἔην πρώτιστος, ἀλίδρομον ἄρμα τιταίνων·
 καὶ οἱ ὀμαρτήσασ, ἐπεμάστιεν ἵππον Ἐρεχθεὺς
 ἀγχιφανῆς· καὶ δίφρον ὀπισθοπόρον τάχα φαίης
 εἰναλίου Τελγίνος ἰδεῖν ἐπιβήτορα δίφρων·
 καὶ γὰρ ἀρσιπότητος Ἐρεχθεὺς ἵππος ἀγήνωρ,
 295 διχθαδίω μυκτιῆρι παλίμπνοσσ ἄσθμα τιταίνων,
 ἀλλοτρίου θέρμαινε μετάφρενον ἠνιοχῆος·
 καὶ νῦ κεν αὐχενίων ἐδράξατο χερσὶ κομάων,

v. 277. ἐπεπλάγασσ ed. pr. emend. Falk. Mox expectas ἰαχε ἠθάδι φωνῆ.

v. 279. θυιάδος ἄρκτου. Intelligo ursam coelestem, quae et ἄμαξα vocatur.

v. 280. πῆ ed. pr.

v. 283. ὄλκός ἀλήτης editt.

v. 285. ἀνηώρητο κονίη ed. pr. nominat. reposuit Falk.

v. 290. ὀπίσθρομον ἄρμα ed. pr. ἐρίδρομον ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum tamen id. Falk. postea invenit in Coniect. Cf. v. 339.

v. 292. ὀπισθοπόρον editt.

v. 297. Si dat. χερσὶ recte se habet, intelligendus est Scelmis,

- ἐντροπαλιζομένοις βλεφάροις ἐλατῆρα δοκεῖων·
 καὶ νύ κε σιοιόμενων τροχαλῆ στροφάλλιγγι γενέων
 300 ἀφροῶν στατὸς ἵππος ἀπέπτυσεν ἄκρα χαλινοῦ·
 ἀλλὰ παρατρέψας ἀνεσείρασε δίφρον Ἐρεχθεύς·
 ἤνία δ' εὐποίητα κατέσπασεν ἄρπαγι παλμοῖ,
 ἀγχιφανῆ κατὰ βαιὸν ἐπισφίγγων γένυν ἵππων·
 καὶ πάλιν ἐγγὺς ἔλασσε, φρυγὼν ἀχάλινον ἀνάγκην.
 305 καὶ μιν εἰς ὀχέεσσιν ἐπαΐσσοντα δοκεύων,
 Σκέλις ἀπειλήθειραν ἀπεδρόοίβδησεν ἰωήν·
 Αἴηγε, θαλασσαίοισι μάτην ἵπποισιν ἐρίζων·
 ἄλλον ἐμοῦ γενέταο Πέλοψ ποτὲ δίφρον ἐλαύνων,
 Οἰνομάου νίκησεν ἀνικῆτων δρόμον ἵππων.
 310 ἵπποσύνης μὲν ἔγωγε κυβερνητῆρα καλέσσω
 ἵππιον Ἵγρομέδοντα· σὺ δὲ, πλήξιππε, τιταίνεις
 νίκης ἐλπίδα πᾶσαν ἐς ἰστοτέλειαν Ἀθήνην·
 οὐ δὲ τῆς ὀλίγης μορίης χρέος· ἀλλὰ κομιζῶ
 ἀμπελόεν στέφος ἄλλο, καὶ οὐκ ἐλαχεῖαν ἐλαίην.
 315 Ὡς φαμένου, ταχύβουλος ἐχώσατο μᾶλλον Ἐρεχθεύς,
 καὶ δόλον ἠπεροπῆα καὶ ἔμφορα μῆτιν ὑφαίνων,

qui v. anteced. ἄλλοτρ. ἤνιοχ. vocabatur, et in cuius currum
 insequentes Erechthei equi tanto cum impetu invehantur, ut
 respiciens in temerarium aurigam, ἐλατῆρα, facile iubas eorum,
 αὐχ. κομ., comprehendere potuisset. Sed haec sententia cum
 vicinis utrimque versibus minus apte coire videtur. Vid. Com-
 ment. — At compara v. 249. seqq. Hermann.

v. 299. Cum post hunc versum vulgo sequeretur v. 303. tur-
 bato orationis nexu, Scaliger lacunam statuit; nos probabilem
 Cunaei transpositionem dedimus.

v. 303. ἀγχιφανῆ καὶ βαιὸν ἐπ. vulgo; emendavit idem Cun-
 aei qui versum prius ante v. 300. lectum, huc retulit: sed scripsit
 ille ἀγχιφανῆς.

v. 312. ἰστοτέλειαν ed. pr. emend. Falk.

v. 316. ἠπεροπῆα ed. pr. ab eod. Falk. emend.

χεροὶ μὲν ἤνιοχεν ἐὼν δρόμον· ἐν κραδίῳ δὲ
 ἵπποσύνης πολιοῦχον ἔην ἐπίκουρον Ἀθήνην
 κικλήσκων, ταχύμυθον ἀνήρυσεν Ἀτθίδα φωνήν·

320 Κοίρατε Κερραπίης, ἵπποσάα, Παλλίς ἀμήτωρ,
 ὣς σὺ Ποσειδάωνα τεῖν νίκησας ἄρῳα,
 οὕτω σὸς ναίτης, Μαραθαίμων ἵππον ἱλαύνων,
 νίεα νικήσεις Ποσειδάωνος, Ἐρεχθεύς.

Τοῖον ἔπος βοῶων, ἐπαμάτισεν ἰσμία πάλων,
 325 ἄρματι δ' ἄρμα πέλασσαν ἰσόζυγον· ἀντιβίου δὲ
 λαίῃ μὲν βαρύνδεσμον ἐπισφίγγων γένυν ἵππων,
 σύνδρομον αὖ ἐρύων βεβημένον ἄρμα χαλιῶ,
 δεξιτερῇ μάστιζεν εὐὸς ὑψάνχνας ἵππους,
 ἔσσυμένους προτέρωσας· μεταστήσας δὲ καλεύθου,

330 θῆκε παλινδίνητον ὀπίστερον ἤνιοχῆα.
 καὶ τροχαλοῖς στομάτεσσι γέων φιλοκέρτομον ἤχοι,
 νίεα Ποσειδάωνος ἀμοιβάδι νίκεε φωνῆι,
 ἐντροπαλιζομένην μεθέπων γελώσων ὀπωπήν·

Σκέλιμις, ἐνικήθης· σέο φέριερός ἐστιν Ἐρεχθεύς,
 335 ὅτι τεὸν Βαλίον, Ζεφυρηΐδος αἶμα γενέθλης,
 ἄρσενα καὶ νέον ἵππον, ὄδοιπόρον ἄβροχον ἄλμης,
 γηραλέη νίκησεν ἐμῇ θήλεια Ποδάργη.

εἰ μὲν ἀγνηορέεις Πισλοπηΐδος εἵνεκα τέχνης,
 ὑμετέρου γαστεῖρος ἀλίδρομον ἄρμα γεραίρων,

340 Μύρτιλος αἰολόμητις ἐκίλοπος ἦνεα νίκην,
 μιμηλῶ τελέσας ἀπατήλιον ἄξονα κηρῶ·

v. 325. ἄρμα ed. pr. accentu omisso, quem alt. edit. supplevit.

v. 337. πηραλέη — Ποδάργη edit. alt. et postremum quidem, volente Falk. Retinui lectionem ed. pr. cf. v. 157.

v. 340. Μύρτιλος — ἦνεα ed. pr. ἦνεα Falk. debetur in ed. alt. Scripsi versum, ut legitur XX. 160.

εἰ δὲ μέγα φρονέεις γαστρὸς χάριν Ἐννοσιγαίου,
ἵππιον ὄν καλέεις, βυθίων ἐπιβήτορα δίφρων,
πόντιον αὐτὸν ἔναπτε, κυβερνητῆρα τριαίνης,

345 ἄρσενά σὸν πλάησεν ἐρηγόντα θήλος Ἀθήνη.

Ὡς φάμενος, Τελχίνα παρέδραμεν ἀπὸς Ἀθήνης.
τῷ δ' ἔπι Φαῦτος ἔλαυνεν, ἔχον τέθριππον ἰμάσσων.
Ἀκταίων δὲ τέταρτος ἐπίκλωπος ἔσπατο Φαῦτος,
πατὴρ Ἀρισταίου μεμνημένος εἰσέτι μύθων

350 κερδαλέων· καὶ λίσσῃος ἦν Τυρσηνὸς Ἀχάτης.

Καὶ θρασὺς Ἀκταίω δαλίην ἐφράσσατο βουλήν·
Φαῦτον εἰς ἐνύχασσιν ἔει προθέοντα κηχῆσας,
ἔξυτέρῃ μάλιστα μεταστρέψας δρόμος ἵππων,
σύνδρομος ἠνιόχους, παρακλέπτων ἑλατῆρα,

355 βαυδὸν ὑποφθάμενος· καὶ ἐπ' αὐτῇ γούνατα πήξας,
δίφρον ἀμύλλητῆρα κατέγραφον ἄρματι λοξῷ,
ἵππειους τροχέοντι διαξύων πόδας ὀλοῶ.

καὶ δαπέδω πέσεν ἄρμα· τινασσομένοιο δὲ δίφρου,
τρεις μὲν ὑπὲρ δαπέδοιο μένον πεπηγότες ἵπποι,

360 ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων, ὃ δὲ γαστέρος, ὃς δ' ἐπὶ δειρήν·
εἰς δὲ τις ὀρθὸς ἔμιμνε παρακλιδόν· ἀμφὶ δὲ γαίῃ
ἄκρα παδῶν ῥίξασε, καὶ ἄστατον ἀνχέτα σείων,
σύζυγος ἐστήριξεν ὄλον πόδα γείτονος ἵππου,
κουφίλων ζυγόδεσμα, καὶ ὕψοσε δίφρον ἀνέλικων.

365 οἳ μὲν ἔσαν προχυθέντες ἐπὶ χθονός· αὐσταλέος δὲ

v. 349. Ἀρισταίω μεμνημένος editi.

v. 352. εἰς ἐνύχασσιν — κηχῆστας ed. pr. postremum tantum editio alt. secundum Falkenburg. emendavit, prius Scaligero corrigendum reliquit.

v. 359. πεπηγότες ed. pr. emend. Falk.

v. 360. ὃ δ' ἐπὶ γαστέρος ed. pr. nostrum habet edit. alt. e coniect. Falkenburgii, qui praeterea deterius tentabat: ὃς μὲν ὑπὲρ λαγόνων ἐπὶ γαστέρος etc.

- ἡνιόχος κεκύλιστο παρὰ τροχόν, ἄρματι γείτων·
 θρύπτειτο δ' ἄκρα μέτωπα· μαινομένου δὲ γυναιίου,
 ὄξυτενης κεκόνιστο πέδω κεχαραγμένας ἀγκῶν.
 ἡνιόχος δ' ἀνέπαλτο θρωότερος· ἐστυμένος δὲ
 370 εἰς χθόνα πεπιτηῶτε παρίστατο γείτονι δίφρω,
 αἰδομένη παλίμῃ τεταυσμένον ἵππον ἀνέλκων,
 καὶ βαλὴν μᾶστιγι κατηφέα πῶλον ἱμάσσων.
 καὶ θρασὺς Ἀκταίων, πεπονημένον ἐγγύθει δίφρου
 Φαῦνον ὀπιπεύων, φιλοπαίγμονα ῥήξατο φωνήν·
 375 Λῆγε, μάτην ἀέκοντας ἐπισπέρχων σέθεν ἵππους,
 λῆγε, μάτην· φθάμενος γὰρ ἀπαγγέλλω Διονύσῳ,
 Φαῦνος ὅτι προθέοντας ὄλους ἐλάτῃρας εἴσας,
 νόστιμος ἀψικέλευθος ἐλεύσεται, ἄρματα σύρων.
 φεῖδω σῆς μᾶστιγος, ἐπεὶ ταμείχοι κέντρον
 380 σῶν ὄρων ὄκτιρα δέμας κεχαραγμένον ἵππων.

Ἐννεπεν, ἀστήρικτον ὄγον προκέλευθον ἐλαύνων
 ὠκυτέρῃ μᾶστιγι· καὶ ἄχνητο Φαῦνος ἀκούων.
 καὶ μόγις ἐν θαπέδῳ, λασίης δεδραγμένος οὐρῆς,
 κεκλιμένον ὄρθωσε δέμας κεκοιμημένον ἵππων·

- 385 καὶ τινα λουμένοιο παραΐξαντα λεπάδνου
 πῶλον ἄγων, παλίνορσον ἐπεσφήκωσε χαλινῶ·
 στήσας δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρεσσυμένων πόδας ἵππων,
 ἄρματος ὑπὲρ βέβηκε· καὶ ἴχνιον ἄρματι πῆξας,

v. 368. κεκόνιστο — ἀγκῶν ed. pr. Dedi, quod e Falk. coniectura in edit. alt. receptum est; sed fort. ἀκρων praestitisset, cf. v. 412.

v. 377. εἴσας editt.

v. 380. ὄκτιρα vulgo.

v. 385. λουμένοιο editt. contra sensum.

v. 388. Musgravius ad Eurip. Hippol. 1203. tentabat ἴχνιον ἐμβάδι πῆξας, frustra.

φριμαλέη μάλιστα τὸ δεύτερον ἵππον ἰμάσθλη.
 390 καὶ πλέον ἤλασε Φαῦνος, ἐπισπέρων δρόμον ἵππων
 ἄκύτερον δ' ἐδίωκε παρῶτερον ἤνιοχῆα.
 καὶ φθαμένους ἐκίχησεν, ἐπεὶ μένος ἐμβαλεν ἵπποις
 ἵππιος Ἐννοσίγαιος, ἐὼν θρασὺν νῆα γραιῶν·
 στεινωπὴν δὲ κέλευθον ἰδὼν περὶ κοιλάδι πέτρῃ,
 395 ἔμφρανα μῆτιν ὑφαινε δολοπλόκον, ὄφρα κινήσας,
 ἄρματι τεχνήεντι παραΐξαιεν Ἀχάτην.
 ῥωχμός ἐην βαθύκολπος, ὃν ἐξέβρόχξε κελεύθου
 γεμερῆ μάλιστα Διὸς μετανάστιον ὕδαρ,
 ἠερόθεν προχέοντος· ἐεργομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
 400 ὄμβρου γαιοτόμοιο ῥόχμῳ κοιλαίνετο γαίης,
 ἦχι μολῶν, ἀέκων ἀνεσείρασε δίφρον Ἀχάτης,
 φύγων ἀγκικέλευθον ἐπηλυσίην ἐλατήρος·
 καὶ οἱ ἐπασσυσμένῳ τρομερὴν ἀνεσείκατο φωνήν·

Εἰσέτε, νήπιε Φαῦνε, τοὶ ῥυπόωσι χιτῶνες,
 405 εἰσέτε σῶν ὀχέων ψαμαθῶδεές εἰσε κεραινοί·
 οὐπω σῶν ἐτίναξας ἀκοιμήτων κόνιν ἵππων.
 λύματα σεο κάθαιρος· τί σοι τόσον ἵππον ἐλαύνειν;
 μὴ σε πάλιν πίπτοντα καὶ ἀσπαίροντα νοήσω.

v. 389. μαστίξτε δεύτερον ed. pr. emend. Falk.

v. 396. Clarius dedisset κέρδει τεχνήεντι, cf. v. 185.

v. 397. Apud Hom. Il. ψ'. 420. ῥωχμός scribitur.

v. 401. ἦχι ed. pr.

v. 402. ἀγκικέλευθον utraque edit.

v. 403. ἐνεσείκατο vulgo, quod rarius et forte in ἀνεσείκατο mutandum, dicit Schrad. ad Mus. p. 41.

v. 406. Locum hunc suspectum habuit Falkenburgius, offensus, nisi fallor, vocabulo κεραινοί. Αν κορώναι? Sermo est de prominentiore quadam parte currus, fortasse temonis aut axis.

v. 407. κάθαιρος edit. pr. κάθης ed. alt. Mox debebat puto: τί σοι πλέον, ἵππον ἐλαύνειν;

- σὸν θρασὺν Ἀτταίωνα φιλίσσο, μὴ σε κηήσας;
 410 κενεὴν σέο γῶκεν ὑποστίζωμεν ἰμάσθλη,
 μὴ σε πάλιν προκάρηεν ἀνετίσσαι κονίη.
 εἰδέτε σῆς μεθέπαις κεχαρημένα κύκλα παρειῆς·
 Φαῦνε, τί μαργαίνας, ξυνηότα μῶμον ἀνέπτων
 πατρὶ Προσεύδωνι καὶ Ἡλίφ, σέο πάππῃ;
 415 ἄξά μοι Σατύρων φιλοκρίτεμον ἀνθιρεῶνα·
 Σειληνοὺς πεφυλάξο καὶ ἀμφιπόλους Διόνσου,
 μὴ σοὶ ἐπεγγελάσσοι καὶ αὐτατάειρ σέο δίφρῳ.
 πῆ θρόνα; πῆ βοτάται; πῆ φάρμακα κοκίλα Κίρκης;
 πάντα σε, πάντα λέλοιπεν, ὅτ' εἰς δρόμον ἤλθες ἀγῶνος.
 420 τίς κεν ἀπαγγείλαιεν ἀγήνορα αἰὸ ταυέσῃ
 καὶ σέο κύμβαλον ἄρμα καὶ αὐχμῶουσιν ἰμάσθλην;
 Τοῖον ἀπερῶρίβδησεν ἀγήνορα μῦθεν Ἀχάτης,
 κερτομέων· Νέμεσις δὲ τόσῃν ἐφθέγγετο φωνήν.
 καὶ σχεδὸν ἤλυθε Φαῦνος, ὀμήλυδα δίφρον εἰλαίνων·
 425 ἄρματι δ' ἄρμα πέλαζε, καὶ ἄξον γόμφον ἀράσων
 μεσοπαγῆ, συνέαξε, βαλὼν τροχοειδέϊ κύκλῳ.
 καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἐλιξ ἐπεκέλυτο γαίῃ,
 ἄρμασιν Οἰνομάοιο πανεῖκελος, ὀπότε, κηροῦ
 θαλπομένου Φαέθοντι, λυθεὶς ἀπατήλιος ἄξων
 430 ἵπποσύνην ἀνέκοπτε μεμηνότος ἠνιοχῆος.

v. 411. ἀκοντιζεις editt.

v. 413. Sciens reliqui ξυνηότα, quamquam praesto esset ξυνηόνα, et fortasse genuinum. ξυνηόνα Rhodomannus.

v. 416. Σειληναῦ editt.

v. 418. πῆ ter sine vocali subscr. ed. pr.

v. 421. κύμβαλον ἄρμα utraque editio; correxerat tamen Falkenb.

v. 423. Cunaeus Nonnum reprehendit, quod de Nemese scripsit: ἐφθέγγετο φωνήν, cum dicendum fuisset ἐγράψατο. Quid? si postea dedit ἤλέγγετο?

v. 425. Fortasse πέλασσε. Μοx ἄξον: est in ed. pr.

επινοουμένην δὲ κέλευσθαι ἔχων, ἀπέμμευεν Ἀχάτης,
 εἰσόκε τετραπόδων ὑπὲρ ἄεκυγος ἡμιονος ἵππων,
 ὠκυτέρῃ μάλιστα παρήλυθε Φαῦνος Ἀχάτην,
 οἳά περ οὐκ αἴων· καὶ ἐκούρισε μᾶλλον ἰμάσθλην,

435 μαστίζων ἀπίχνητος ἐπαιγομένων λόφον ἵππων.

καὶ πάλιν Ἀκταίωνος ὀπίσταντος, ἕσασθαι θορόντος
 δίσκου περιπορόμενοιο πέλας θαλιχόσιμους ὁρμή,
 ὄν βριαρῇ παλάμῃ δροεῖαν, αἰζῆδος κίλλαι.

Λαιεῖς δ' ἔμπροσθε λύσσα· καὶ ἤρισαν ἄλλος ἐπ' ἄλλω,

440 συνθεσίας ταύχοντες ἀτεκμήροντι περὶ νίκης
 ἐσομένης· τὰ δὲ δῶρα θυελλοπόδων χάριν ἵππων
 ἢ τρίπος, ἢ ἐλίβης, ἢ φάσγακον, ἢ ἐβοείη.

καὶ νυκτεῖς ναστῆρι, φίλος δ' ἐριδαινον ἑταίρω,
 γηραλέος δὲ γέροντι, νέω νέος, ἀνέρος δ' ἀντήρ.

445 ἦν δ' ἔρις ἀμφοτέρων ἑταρόθροος, ὃς μὲν Ἀχάτην
 κυδαίνων, ἕτερος δὲ χειρίονα Φαῦνος ἐλέγχων,
 ἐν χθονὶ πεπτηῶτα κυλινδομένων ἀπὸ δίφρων,
 ἄλλος ἐριδμαίονεν, ὅτι δεύτερον ἦσαν Ἐρσχυθεῖς
 εἰναλίου Τελχῆνος ὀπίσταντος ἠνιοχῆος·

450 ἄλλω δ' ἄλλος ἔριζεν, ὅτι φθαμένων δρόμον ἵππων
 ὀγχεφανῆς νίκησε πολύτροπος ἀστὸς Ἀθήνης,
 Σαέλιμν, ἔτι προθέοντα παραΐξας ἐλατῆρα.

v. 432. τετραπόδων ὑπὲρ εἰ. ἡμιον ἵππων ed. pr. τετραπό-
 δων — ἡμιον ἵππων ed. alt. ex infelici coniect. Falk. qui et
 ἡμιον proposuisse dicitur. Videor mihi verum dedisse: Faunus
 unus erat, qui quatuor equos regeret, vid. v. 167. sqq.

v. 433. παρήλυθε per compend. ed. pr.

v. 436. ὀπίσταντος· ἄλλω θορόντος edit. οἷα tentabat Scal. qd
 cf. v. 472. Iam Rhodomannus ὄσσα vel οἷα.

v. 444. νέος νέω, ἀνέρος edit. ἵνα transposui, quemadmodum Non-
 ni usus postulabat.

v. 449. Substantivum ἠνιοχῆος nimis pro Nonno ab adiect.
 εἰναλίου disiectum est, ut ἠνιοχέων malis.

- Οὕτω νεῖκος ἔληγε, καὶ ἐφθασεν ἔγγυς Ἐρεχθεύς,
 ἵππους ἔνθα καὶ ἔνθα κατομαδὸν αἰὲν ἱμάσσων·
 455 καὶ πολὺς ἵππειοιο δὲ ἀγένης ἔρρεεν ἰδρῶς
 καὶ λασίου στέροιο· καθ' ἡνίοχοιο δὲ πυκναὶ
 αὐχμηραὶ ῥαθάμιγγες ἐπεδρόοντο κονίης·
 ἄρματα δ' ἀγχιπόροισιν ἐπέτρσεν ἵχνεσιν ἵππων
 ἀλλομένη στροφάλιγγι· καὶ οὐ τροχόντι σιδήρῳ
 460 λεπταλέης ἀτίνακτα τινάσσετο νῶτα κονίης.
 αὐτὰρ ὃ πατήεντα μετὰ δρόμον ὑπόδι δίφρου
 εἰς μέσον ἦλθεν ἀγῶνος· ἐφ' δ' ἔσμηξε χιτῶνα
 μυδαλέων ἰδρῶτα διαστάζοντα μεταίπων.
 καὶ ταχὺς ἐκ δίφροιο κατήϊε· μηκεδανὴν δὲ
 465 εἰς ζυγὸν εὐποίητον ἐὼν ἐκλινεν ἱμάσθλην·
 ἵππους δ' Ἀμφιδάμας θεράπων λύνει· αἰκύτερος δὲ
 τερπομένη παλάμη πρωτάγρια κούφισε νίκης,
 ἰοδόκην καὶ τόξα καὶ εὐπήληκα γυναῖκα,
 πάλλων ἡμιτόμοιο μεσόμφαλα νῶτα βοείης.
 470 Τῷ δ' ἐπεὶ δεύτερος ἦλθε θαλασσαιῶν ἐπὶ δίφρον.
 Σκέλις, ἐπισπέρχων Ποσειδήϊον ἄρμα θαλάσσης,
 κύκλος ὅσον τροχόεις ἀπολείπεται αἰκίος ἵππου,
 τοῦ μὲν ἐπαῖσσοντος ἐπισσώτρων μόγις ἄκρων
 ἐκταδίης φανούσιν ἐλισσομένης τριχες οὐρεῆς·
 475 δεύτερα δ' εἶπεν ἄεθλα, καὶ ὄρεγε Δαμναμενῆϊ,
 ἔγκυον ἵππον ἔχειν, ζηλήμονι χειρὶ τιταίνων.
 Καὶ τρίτος Ἀκταίων ἀνεκούφισε σύμβολα νίκης,
 χρυσοφαῖη θώρηκα, παναίολον ἔργον Ὀλύμπου.

v. 457. ἐπεδρόοντο κονίη editt. cf. II. ψ'. 502.

v. 472. male Scaliger post v. 474. collocandum statuit, perturbato omni nexu cf. II. ψ'. 519.

v. 476. ἵππον ἔχεις editt. inconcinne; usitatius fuisset ἔγειν. Rhodomannus ἔχων.

Τῷ δ' ἔπι Φαῦνος ἴκανε· καὶ αὐτόθι δίφρον ἐρύσσας,
 480 ὀμφαλὸν ἀργυρόκυκλον ἀνηύραζε βοείης,
 ἀνχμηρῆς μεθέπων ἔτι λείψανα κείνα κοινής.

Καὶ Σικελῷ θεράπων βραδυδίνεος ἐγγύθι δίφρον
 χρυσοῦ δισοῦά τάλαντα κατηφῆι δεῖξεν Ἀχάτη,
 οἰκτρὸν ἀγνηροέοντι φιλοστόργῳ Διονύσῳ.

485 Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης χαροπῆς ἔσθησεν ἀγῶνα.
 πρώτην μὲν θέτο ταῦρον ἀπ' Ἰνδάοιο βοαύλου
 δῶρον ἄγειν· ἑτέρω δέ, μελαρῶντων κτήρας Ἰνδῶν,
 βάρβαρον αἰολόνωτον ἄγων κατέθηκε βοείην.
 ὀρθωθεῖς δ' ἀγόρευεν, ἀσθλητήρας ἐπείγων,
 490 εὐπαλάμου δύο φῶτας ἐριδμαίνειν περὶ νίκης·

Πυγμῆς οὗτος ἀσθλος ἀταρέος· ἀθλοφόρῳ δέ
 ἀνέρι νικήσαντι δασύτριχα ταῦρον ὀπάσσω·
 ἀνδρὶ δέ νικηθέντι πολύπτυχον ἀσπίδα δώσω.

Ὡς φάμενον Βρομίοιο σακῆσπαλος ὄρωτο Μελισσέως,
 495 ἠθάδι πυγμαχίῃ μεμελημένος· εὐκεράου δέ
 ἀφάμενος ταύροιο τόσῃν ἐφθέγγατο φωνήν·

v. 482. Σικελὸς θ. βαθυήνεος editt. Servus non facile Siculus erat, sed Achatès ipse, cf. v. 169. Monströsum adiect. βαθυήνης de profundis habenis interpretatus est Lubinus, fortasse lora remissa pendentia sibi somnians. Sed si quid veri huic formae inest, pertinet potius ad ἄνω, ἀνώα, ut βαθυήνης, βαθυήντος δίφρος currus sit, difficulter viam conficiens. Sed desidero auctoritatem. Nostrum Nonnicum est, cui alibi opponitur ταχυδίνης, v. 655. Rhodomannus: „βαθυήνεος suspectum.“

v. 483. Ἀχάτην ed. pr. emendata a Falk. Mox v. seq. οἰκτρὸν ἀγνηροέοντι ineptum acumen continet, nisi fortasse ἀπηγορέοντι, pro forma pass. dedit, qui se flebiliter excusabat ap. Bacchum.

v. 485. πυγμ. χαροπῆς, ubi oculi micant? non intelligo. Fort. χαλεπῆς, ut alibi ἀλεγεινῆς. Cf. IV. 425.

v. 486. Ἰνδάοιο editt. ut solent.

v. 487. Fortasse δῶρον ἄγων.

Ἐλθέτω, ὃς ποθέει πάρος αἰέλον· οὐ γὰρ δέσω
ἄλλω πύονα τυῦρον, ζωεῖ χεῖρας αἰείρου.

Ὡς φαιέντου, σύμπαντας ἐπισφρήμασε σιωπή·

500 Εὐρυμέδων δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, τῷ κόρον Ἐραῆς

ὄργανα πυγμαγίης γυαλαίος, ὃς πάρος αἰεὶ
πατρώω μεμλήτω παρήμενος ἐσχαρεῖτη,

Ἡφαιστηιάδης, σφουρήλατον ἄκρον τύπτων.

τὸν μὲν ἐρπυτοίητος ἀδελφεὸς ἄμφαπεν Ἄλακον·

505 ζῶμά τέ οἱ παρέθην, καὶ ἤρμοσεν ἑξὺ μέτρην,

καὶ δολιχαῖς παλάμησι κωσσηνήτοιον συνάπτων,

ἄζαλιών ἐσφυγχε περίπλοκον ὄγκον ἰμάντων.

καὶ πρόμος εἰς μέσον ἤλθεν, ἐοῦ προβλήται προσηύκου

λαίην χεῖρα φέρον, σάκος ἔμφυτον· ἀντὶ δὲ λόγῃης,

510 ποιητῆς παλάμης ταμσοίχρους ἦσαν ἰμάντες·

αἰεὶ δ' ἀντιπάλοιο φυλάσσετο δύσμαχον ὀρητήν,

μή ποτέ μιν πλήξειε κατ' ὀφρύος ἢ ἐ μεταίπου

[ἦέ μιν αἰμάξειε τετυμμένον ἄκρον ἄράξας]

v. 497. εἰάσω editt.

v. 499. ζύμπαντας — σιωπῇ editt. sed dativus postulasset φέμενος.

v. 500. οἶος ed. pr. quod tacite mutatum in ed. alt.

v. 502. πατρώω vulgo.

v. 504. ἐρπυτοίητος suspectum epitheton.

v. 505. ζῶματε οἱ ed. pr. ζῶμά τε οἱ ed. alt.

v. 509. λόγῃης ed. pr. a Falk. emendata. Vera seq. editur vulgo ταμσοίχρους male, cum ἰμάντες id epitheton postulant.

v. 513. uncis inclusi cum Scaligero, ut aliquoties versus superflui, velut alius recensitoris reliquias, occurrunt. Cuius postrema versus verba, ἄκρον ἄράξας, cum fine praecedentis vers. permutanda opinatus, non vidit, parte τετυμμένον ita sine distincto vulnere parum probabiliter dici. Ut versus cohaereat, statuendum excidiisse quaedam, fortasse de naribus et naso obruncatis, quae vulnera poetae praeteriisse naror. — Haec Graefius. Mihi versus 513. genuinus videtur, sed collocandus

- ἄκρα διατμήσεις, κατὰ προτάφου τυχῆσας,
 515 εἰς μέσσην ἐγκεφάλου νοήματος ἄκρον ἀράξας,
 ἢ, παλάμην τρηγείαν ἐπὶ προτάφοισι τιταίνων,
 ὄμματα γυμνώσεις λιπογλήνοιο προσώπου,
 ἢ δαφοινήεντος ἀρασομένοιο γενείου
 ὀξυτέρων ἐλάσεις πολύστιχον ὄγκον ὀδόντων.
- 520 Ἐνθα μὲν Εὐρυμέδοντος ἐπεσσυμένοιο Μελισσεύς
 στήθεος ἄκρον ἔλασσαν· ὃ δὲ σχεδὸν ἅντα προσώπου
 χεῖρα μάτην ἐτίτανε, καὶ ἤμβρατεν, ἤερα τίττων·
 καὶ μιν ἄσι τρομέων περιδέδρομε, κόλπον ἀμείβων,
 δεξιτερὴν γυμναῖο κάτω μαζοῖο τιταίνων.
- 525 ἄμφω δ' εἰς ἓν ἵκανον ἐπήλυδες, ἄλλος ἐπ' ἄλλω
 ἴγχει φειδομένοισι ποδὲς πόδα τυτθὸν ἀμείβων·
 χεραὶ δὲ χεῖρας ἔμιξαν· ἐπασσύτερησι δὲ ῥιπαῖς
 φοικτὸς ὀμοπλεκέων ἐπεβόμβει δοῦπος ἱμάντων
 ἀκροτάτην περὶ χεῖρα· χαρασσομένης δὲ παρεῖης
- 530 αἰμαλείας λιβάδεσσεν ἐφοινίχθησαν ἱμάντες.
 καὶ γενύων πέλε δοῦπος· ἐπὶ θρωσμῶν δὲ προσώπου,

post v. 515. addito in fine lacunae signo. Quas praecedens sic scribenda puto: ἢ δὲ μετώπου ἄκρα διατμήσεις, κατὰ προτάφου τυχῆσας εἰς μέσσην, ἐγκεφάλου νοήματος ἄκρον ἀράξας Hermann.

v. 521. γήθεος ἄκρον est pr. emend. Fallk.

v. 524. καρπὸν ἀμείβων volebat Scaliger. Nihil mutandum: κόλπον ἀμείβων respicit antecedentia v. 521. Primum erat: ἅντα προσώπου χεῖρα ἐτίτανε, nunc pro facie, pectus edigit, quo manum intendant. V. seq. κάτω μαζοῖο, palma est, cui vulgato κατὰ μαζ. praetulerit.

v. 529. ἀκροτάτων editt. inconcinne.

v. 531. ἐπὶ θρωσμῶν δὲ προσώπου, collem frontis certatim reprehendunt Cunnæus et Heinsius, Diss. p. 194. malius fecissent, si locum impeditum explicuissent. Suspectum ἐπὶ θρωσμῶν, sed suspectum etiam προσώπου, quod v. 533. in eadem sede occurrit. Fuitne fortasse ἐπὶ θρωσμῶν δὲ μετώπου, εὐφρόνιστον γστ. sub altiore fronte, quae timore latius facta, aestuabant, sinebant san-

εὐρυτέρου γναθῶτος, ἐκυμαίνοντο παρειαί:
ὀφθαλμοὶ δ' ἐκάτερθεν ἐκοιλαινόντο προσώπου.

Εὐρυμέδων μὲν ἔκαμνε Μελισσείος ἰδμονι τέχνη,

535 ἄσχετον ἠελίοιο μένων ἀντώπιον αἴγλην,
ὄμμα καταναγάζοντος· ἐπαίξας δὲ Μελισσοῦς,
ὄξυτέρῃ στροφάλιγγι μετάρσιον ἴχνος ἀείρων,
ἄμφι γναθῶν ἔτυψεν ὑπ' οὐατος· αὐτὰρ ὃ κήμων
ὑπτιος αὐτοκῆλιτος ἐρείσατο νῶτα κενή,

540 θυμολιπῆς, μεθύοντι πανεῖκελος· εἶχε δὲ κόραην
κεκλιμένην ἐτέρωσσε, καὶ αἵματος ἔπτυεν ἄγνην,
λεπτὰ παχυνομένοιο· λαβὼν δέ μιν ἐκίος ἀγῶνος
στιγνὸς ὑπὲρ νῶτιο μετήγαγε σύγγονος Ἄλκων,
πληγῇ ἀμερσινόω βεβαρμημένον. ἔσσυμένος δὲ

* * * * *

545 Ἰνδῶν περιμτρον ἀνηέριαις βοσίην.

Καὶ διδύμους Διόνυσος ἀεθλητῆρις ἐπαίγων,
ἀνδράσιν ἀθλοφόροιαι πάλης κήρυξεν ἀγῶνα.

guine genas etc. vel ὑπὸ τρασμῶν αὐτ θρόμβων εἶνε προσώπου
εἶνε μετώπου, quod Lubinus videri posset ante oculos habuisse,
vertens: *ab ictu vero frontis* — reliqua tacere praestat.

v. 533. ὀφθαλμὸν editur sine sensu. Facie tota intumescente,
oculi inter tumores subsidunt, et veluti *in cavo* relinquuntur,
nisi ictibus prius extriti fuerint.

v. 534. Ἀρυμέδων editit. oscitanter.

v. 538. ἄμφω γναθῶν ἔτυψαν editit. non melius, ἄμφω γνα-
θῶ ἔτυψεν Cun. exhibuit. Patet, quid verum sit. Et viderat
Rhodomannus.

v. 544. βεβαρμημένον editit. Post hunc versum lacunam mihi
videor detexisse: primum enim sermo esse debebat de Melisseo
victore, qui taurum, cf. v. 492. 495. sq. sibi debitum, abducere
festinabat, ut is demum apte ἔσσυμένος id fecisse dici potuerit,
non Alcon, qui fratrem cf. v. 504. victum et exanimem prius
absportaturus erat.

v. 545. Ἰνδῶν editit. pro more.

καὶ τρίτος εἰκοσίμετρος ἀέθλιον ἴστατο εἰκῆς
 πρώτῳ ἀεθλητῆρι· τίθει δ' εἰς μέσον αἰρας
 550 ἀνταμόμενα λέβητα, χερσίνι φωτὶ φυλάσσων.
 ὀρθοὶ δ' ἰάχῃσιν πάλιν σημάτορι φωνῇ·
 Δεῦτε, φίλοι, καὶ τοῦτον ἐγείρατε καλὸν ἀγῶνα.

Ἔννεπε· κεκλωμένου δὲ φιλοστεφάνου Διονύσου,
 πρώτος Ἀρισταῖος, μετέπειτα δὲ δεύτερος ἔστη
 555 Αἰακὸς, εὐπαλάμοιο πάλης δεδαημένος ἔργα.
 ζώματι δὲ σκεπόμενος ἀθηήτου φύσιν αἰδοῦς,
 γυμνοὶ ἀεθλεύοντες ἐφέστασαν· ἀμφοτέρω δὲ
 πρώτα μὲν ἀμφοτέρας παλάμας ἐπὶ δίλῳι καρπῷ
 σύμπλεκτον ἔνθα καὶ ἔνθα, χυτῆς ἐπὶ νῶτα κονίης
 560 ἀλλήλους ἐρύοντες ἀμοιβάδεις, ἄμματι χερῶν
 ἀκραιῶτα σφίξαντες· ἔην δ' ἀμφίδρομος ἀνὴρ,
 ἄνδρα παλινδότητον ἄγων ἑτερόζυγι παλμῷ,
 ἔλκων ἑλκόμενός τε· συνοχμαζόντο γὰρ ἀμφο
 χερσὶν ἀμοιβαίῃσιν· ἐκυρτώσαντο δὲ δειρῆν·
 565 μεσσατίῳ δὲ κάρηνον ἐπηρεῖδοντο μετώπῳ
 ἀκλινέες, νέοντες ἐπὶ χθονός· ἐκ δὲ μετώπων
 θλιβομένων καμάτοιο προάγγελος ἔβρεσεν ἰδρῶς.
 ἀμφοτέρων δ' ἄρα νῶτα κεκυφότερα πήγχεος ὄλκῳ
 δίλῳι συμπλεκέος παλάμης ἐτρέβετο δεσμῷ·

v. 557. Fortasse ἀεθλεύοντες.

v. 561. ἀμφίδροπος volebat Cunaeus, sensum loci non intelligens. Manibus sese tenentes, alter alterum in gyrum rapuit, quod cum pueri per lusum faciunt, rotare dicitur, ein Rad drehen.

v. 566. ἐν δὲ μετώπῳ θλιβομένων edit. potuissem θλιβομένην, sed alterum mihi verius videbatur.

Post v. 567. leguntur vulgo quatuor versus 598 — 601. quos transponendos esse, recte vidit Cunaeus, errans tantum in sede iis assignanda. Etenim id, quod v. 601. de cervice constricta legitur, spectat v. 597. itaque versus illi quatuor non poterant ante vers. 595. poni, ut Cunaeus volebat.

570 *σμῶδιξ δ' αὐτοτέλειστος ἀνέδραμεν ἄλματι θερμῶ,*
αἰόλα πορφύρουσα· δέμας δ' ἐστίξτε φωτῶν.

Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἑτερότροπα μάγγατα τέχνης
ἀλλήλοισ ἀνέφαινον ἀμοιβάδεις· ἀντίβιον δὲ
πρῶτος Ἀρισταῖος παλάμης πηγύνατο καρπῶ,

575 *ἐκ χθονὸς ὀχλίζων· δολίης δ' οὐ λήθητο τέχνης*

Διακὸς αἰολόμητις· ὑποκλέπτονι δὲ ταρσῶ
λαὸν Ἀρισταίω ποδὸς κώληπα πατάσας,
ὑπτιον αὐτοκύλιστον ὄλον περικάββαλε γαίῃ,
ἤλιβατο πρηῶνι πανεῖκελον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

580 *τηλίκον αὐχήμενον βεῶμενον νῖεα Φοίβου*
ὄμμασι θαμβάλοισιν ἐδηήσαντο πεσόντα.

δεύτερος ἤεραζε μετάρσιον ὑψάδι γαίης,
κουφίζων ἀμογητὶ πελώριον νῖα Κυρήνης,
Διακὸς, ἐσομένην ἀρετὴν τεκέσσει φυλάσσων,

585 *ἀκαμάτω Πηληϊῆ, καὶ εὐρυβίῃ Τελαμῶνι,*

ἀγκὰς ἔχων, οὐ νῶτον ἢ ὄρθιον αὐχένα κάμπτων,
πήγχεσιν ἀμφοτέροισι μεσαίτατον ἄνδρα κομίζων,
ἴσον ἀμειβόντεσσιν ἔχων τύπον, οὐς κάμει τέκτων,
πρηῶντων ἀνέμοιο θυελλήεσσιν ἀνάγκην.

590 *καὶ πελάσας ὄλον ἄνδρα περιστραπθέντα κονίῃ,*

Διακὸς ἀντιπάλωιο μέσων ἐπεβήσατο νώτων·

v. 570. Speciosum est ἄλματι θερμῶ propter ἀνέδραμεν et sapit acumen Nonno dignum. Propterea mutare nolui, quamquam Homericam imitatio Il. ψ'. 717. αἵματι suaderet, et e praecedentis vers. διζυγι δεσμῶ hic ἀνέδραμεν ἄμματι θερμῶ tentare posses, cf. 560. 600.

v. 575. eis χθονὸς editt. aperto errore.

v. 584. φυλάσσων nescio, an non verum sit. debebat προφάτων, an χαράσσων?

v. 586. ἢ νῶτον editt. sine sensu.

v. 588. Homericam imaginem Il. ψ'. 712. vix satis recte cepit Panopolitanus. „Trabibus“ Rhodomannus.

- καὶ πόδα πεπταμένης διὰ γαστέρος ἐκτάδα πέμπων,
καμπύλον ἄκροτάτω περὶ γούνατι δέσμα συνάπτων,
ταρσῶ ταρσὸν ἔρειδε παρὰ σφυρὸν ἄκρον ἐλίξας·
595 καὶ ταχὺς ἀντιβίου τετανυσμένος ὑπόφω νότων,
χεῖρας εἰς στεφανηδὸν ἐπ' ἀλλήλησιν ἐλίξας,
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλε βραχίονι, δάκτυλα κάμπυας·
μυδαλέω δ' ἰδρωτι χυτὴν ἔβόραινε κοινήν,
αὐχμηρῇ ψαμάθω διερῆν ῥαθάμιγγα καθαίρων,
600 μὴ διολισθήσεις περὶ πλοκος ἄμματι χειρῶν,
θερμὴν τριβομένοιο κατ' αὐχένος ἰκμάδα πέμπων.
Τοῦ δὲ πιαζομένοιο, συνέβροσον ὄξει παλμοῖ
πεκρμένοι κήρυκες, ὀπιτευτήρες ἀγῶτος,
μή μιν ἀποκτείνεις ὁμόζυγι πήγος ὄλκω.
605 αὐτὰρ ἔην τότε θεσμός ὁμοῖός, ὃν πάρος αὐτοὶ
ὀψίγονοι φράσσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
αὐχενίων, πνικτῆρι πόνω βαβαρημένος ἄτη

v. 593. Fortasse καμπύλον, contra vulgarem distinctionem, ad πόδα v. praeced. referendum, *pedem incurvatum, quem nunc extendit*, quia δέσμα plurali potius quam singulari numero noster frequentare solet.

Post vers. 594. Cunaeum quatuor versus male inserere, monui ad v. 567.

v. 595. καὶ ταχὺς editt. turpi vitio.

v. 597. βραχίονι est per *brachium*, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit δεσμὸν — βραχίονα. Caeterum post hunc vers. sequuntur quatuor versus, olim in editt. post v. 567. lecti. Probabilem confusionis causam, una cum accurata totius loci interpretatione docebit Commentarius.

v. 600. μὴ μιν ὀλισθήσεις editt. Veram lectionem dedit Cunaeus; Heinsius corruptam Nonno in vitium vertere maluit, Diss. p. 194.

v. 605. Inepte N. τότε de remotiore et πάρος de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus l. c.

570 σμῶδε δ' αὐτοτέλεστος ἀνέδραμεν ἄλματι θερμῷ,
αἰόλα πορφύρουσα· δέμας δ' ἐστίζετο φωτῶν.

Οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἐτερότροπα μάγγαρα τέχνης
ἁλλήλοισι ἀνέφαινον ἀμοιβάδισ· ἀντίβιον δὲ
πρῶτος Ἀρισταῖος παλάμης πηγύνατο καρπῷ,

575 ἐκ χθονὸς ὀχλίζων· δολίης δ' οὐ λήθετο τέχνης

Διακὸς αἰολόμητις· ὑπακλέπτονι δὲ ταρσῷ

λαῶν Ἀρισταίωιο ποδὸς καίληπα πατάξας,

ὑπτιον αὐτοκύλιστον ὄλον περικάββαλε γαίης,

ἤλιβατο πρηῶνι πανείκελον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

580 τηλίκον αὐχήμενον βοῶμενον υἷα Φοίβου

ὄμμασι θαμβαλέοισιν ἐθήσαντο πεσόντα.

δευτέρως ἤεραξε μετάρσιον ὑπόδι γαίης,

κουφίζων ἀμογητὶ πελώριον υἷα Κυρῆνης,

Διακὸς, ἐσομένην ἀρετὴν τεκέσσει φυλάσσων,

585 ἀκαμάτω Πηληϊῆι, καὶ εὐρυβίῃ Τελαμῶνι,

ἀγκὰς ἔχων, οὐ νῶτον ἢ ὄρθιον αὐχένα κάμπτων,

πήχεσιν ἀμφοτέρωσι μεσαίτατον ἄνδρα κομίζων,

ἴσον ἀμειβόντεσσιν ἔχων τύπον, οὐς κάμει τέκτων,

πρηῶνων ἀνέμοιο θυελλήεσσαν ἀνάγκην·

590 καὶ πελάσους ὄλον ἄνδρα περιστρωθέντα κονίη,

Διακὸς ἀντιπάλωιο μέσων ἐπεβήσατο νῶτων·

v. 570. Speciosum est ἄλματι θερμῷ propter ἀνέδραμεν et sapit acumen Nonno dignum. Propterea mutare noluit, quamquam Homericam imitatio Il. ψ'. 717. αἵματι suaderet, et e praecedentis vers. διζυγι δεσμῷ hic ἀνέδραμεν ἄλματι θερμῷ tentare posses, cf. 560. 600.

v. 575. εἰς χθονὸς editt. aperto errore.

v. 584. φυλάσσων nescio, an non verum sit. debebat προβαίων, an χαράσσων?

v. 586. ἢ νῶτον editt. sine sensu.

v. 588. Homericam imaginem Il. ψ'. 712. vix satis recte cepit Panopolitanus. „Trabibus“ Rhodomanitis.

καὶ πόδα πεπταμένης διὰ γαστέρος ἐκτάδα πέμπων,
καμπύλον ἀκροτάτῳ περὶ γούνατι δέσμα συνάπτων,
ταρσῶ ταρσὸν ἔρειδε παρὰ σφυρὸν ἄκρον ἐλίξας·
595 καὶ τραχὺς ἀντιβίου τεταγυσμένος ὑπόφῳ νούτων,
χεῖρας εἰς στεφανηδὸν ἐπ' ἀλλήλησιν ἐλίξας,
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλε βραχίονι, δάκτυλα κάμψας·
μυδαλέῳ δ' ἰδρωῖτι χυτὴν ἔρῳαινε κονίην,
αὐχμηρῇ ψαμάθῳ διερῆν ῥαδάμιγγα καθαίρων,
600 μὴ διολισθήσεις περίπλοκος ἄμματι χειρῶν,
θερμὴν τριβομένοιο κατ' αὐχένος ἰκμάδα πέμπων.
Τοῦ δὲ πιζομένοιο, συνέδρῳσον δῆξι παλμῶ
περριμένοι κήρυκας, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος,
μή μιν ἀποκτείνεις ὁμόζυγι πήγσος ὄλκῳ.
605 οὐ γὰρ ἔην τότε θεσμὸς ὁμοῖος, ὃν πάρος αὐτοὶ
δψίγονοι φράσσαντο, τιταινομένων ὅτε δεσμῶν
αὐχενίων, πρικτῆρι πόνῳ βεβαρημένος ἀτήρ

v. 593. Fortasse *καμπύλον*, contra vulgarem distinctionem, ad πόδα v. praeced. referendum, *pedem incurvatum, quem nunc extendit*, quia δέσμα plurali potius quam singulari numero poster frequentare solet.

Post vers. 594. Cunasum quatuor versus male inserere, monui ad v. 567.

v. 595. καὶ τραχὺς editt. turpi vitio.

v. 597. βραχίονι est per *brachium*, ope brachii vinculum cervici iniiciens; sed fortasse elegantius dedit δεσμὸν — βραχίονα. Caeterum post hunc vers. sequuntur quatuor versus, olim in editt. post v. 567. lecti. Probabilem confusionis causam, una cum accurata totius loci interpretatione docebit Commentarius.

v. 600. μή μιν ὀλισθήσεις editt. Veram lectionem dedit Cunaeus; Heinsius corruptam Nonno in vitium vertere maluit, Diss. p. 194.

v. 605. Inepte N. τότε de remotiore et πάρος de propiore tempore dixit, iure ab Heinsio reprehensus l. c.

νίμφη ἀντιπάλου μνηστεύεται ἕμφρονι σιγῇ,
ἀνέρα νικήσαντα κατηφεί χειρὶ πατάξας.

610 Καὶ τρίπον εἰκοσίμετρον ἐπηγγύοντο λαβόντες
Μυρμιδόνες, φεράποντες ἀσθλοφόρου βασιλῆος·
Ἄκταίων δὲ λίσθητα ταχίονι κούφισι ῥιπῇ,
δεύτερα πατρὸς ἄσθλα κατηφεί χειρὶ κομίζων.

Καὶ τότε Βάνχος ἔδθηκε ποδῶν ταχύτητος ἀγῶνα·

615 πρώτη ἀσθλητῆρι τιθεὶς κειμήλια νίκης
ἀργύρεον κρητῆρα δορικτήτην τε γυναῖκα,
δευτέρῳ αἰολόδειον ἔδθηκατο Θεσσαλὸν ἵππον·
καὶ πνυμάτων ξίφος ἔξυ σὺν εὐτύκῳ τελαμῶνι.
ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευσε, ποδῶν αἰσας ἄνδρας ἐπείγων·

620 Ἄνδράσιν ὀκνηπόροισιν ἄσθλια ταῦτα γενέσθω.

Ὡς φάμενον, Δικταῖος, ἔδθημονα γούνατα πάλλων,

* * * * *

τῷ δ' ἐπι ποικιλόμητις ἀνέδραμεν ὠκὺς Ἐρσεχθεύς,
Παλλάδι νικαίῃ μεμλημένος, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
Πριάσος ὀκνηπόρος, Κυβελῆϊδος ἄστος ἀρούρης.

v. 608. *μνηστεύεται* vereor, ut hic ita explicari possit, ut *γνωτῶ* — *μνηστεύετο νίκην* dici vidimus XXVI. 3. Fortasse scribendum *μαντεύεται* vel *μαρτύρεται*. Versu seq. Heinsii risum l. c. non incurrisset, si dedisset: *ἀνέρι νικήσαντι κατηφεί χεῖρα πελάσσας*, vel saltem vitio conueto, *τινάξας*.

v. 615. An scribendum *τίθει*?

v. 616. *δορικτήτην τε γυναῖκα*, quam hic additam vides, et Homerus in loco, unde haec hausta sunt, ignorat, et Nonnus ipse infra v. 661. praetermisit, ut suspectum sit additamentum.

v. 618. *εὐθύκῳ* editt. emendavit Scal.

v. 621. Post hunc versum rursus lacuna est: desideratur enim nomen huius Dictaei, s. Cretensis, ut nihil dicam de defectu verbi. *Ὄκνηθοος* est cuius nomen periit, ut e seqq. intelligitur cf. vv. 625. 629. 653. 643. 648. 652. 656. 661. Corybantum unus, XIII. 144.

v. 624. *ὀκνηπόρον* — *ἀρούρης* male editt. cf. v. 620.

- 625 τοῖσι μὲν ἐν Βαλβίδος ἔην δρόμος· Ὠκύθοος δὲ
 πρῶτος ἀελλήεντα ποδῶν κουφίζετο παλμῶ,
 ἰδυεανῆ προκέλευθον ἔχων δρόμον· ἔσουμένος δὲ
 δεύτερος ἑγκκέλευθος δπίστερος ἦεν Ἐρεχθεύς,
 γαίτονος Ὠκυθούοιο μετάφρονον ἄσθματι βάλλον,
 630 καὶ κεφαλήν θέρμαινε· φιληλακάτοιο δὲ κούρης
 οἶα παρῶν στέρνοιο πέλει μέσος, ὅν τινι μέτρον
 καρθένος ἰστοπόνος τεχνήμονι χαιρὶ τανύσση,
 Ὠκυθούου πέλε τόσσον ὀπίστερος· ἀμφὶ δὲ γαίη
 ἔγνια τύπτε πέδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.
 635 καὶ νῦ κεκ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· ἀλλὰ πορευθῆν
 μμμηλῆ ἰσόμετρον ἰδῶν, ἐτιταίνετο ταρσῶ
 κουφοτέρῳ, καὶ φῶτα παρέδραμε μείζονι μέτρον,
 ὀππόσον ἀνέρος ἔχνος· ὄθεν, τρομέων περὶ νίκης,
 τοῖον ἔπος βεβῶν, Βορέην ἰκέτευν Ἐρεχθεύς·
 640 Γαμβρῆ, τεῶν χραίσμησον Ἐρεχθεῖ καὶ σέο νύμφη,
 εἰ μεθέπεις γλυκῶν οἰστρον ἐμῆς ἔτι παιδὸς ἐρώτων·
 δός μοι σῶν πτερυγῶν βάλλον δρόμον εἰς μίαν ὄρην,
 Ὠκύθοον ταχύγουνον ἵνα προθέοντα παρέλθω.
 Ὡς φασμένου, Βορέης ἰκετήσιον ἔκλυε φωνήν,
 645 καὶ μιν εὐτρογάλοιο ταχίονα θῆκεν ἀέλλης·
 τρεῖς μὲν ἐπεδρῶοντο ποδῶν ἀνεμαῖδεῖ παλμῶ·

v. 631. *ἔν τινι* μ. editt. etsi Falk. totum Homeri locum II. ψ. 760. sqq. in lectt. suis exscripsit. Emendavit Scaliger.

v. 632. *τανύσσει* editt. dedi, quod Homerus habet II. ψ. 761.

v. 633. Ὠκυθέου vulgo; vid. ad v. 621. v. seq. totus Homero debetur, l. l.

v. 637. *μείζονι μέτρον* editt. Sed vv. 628. 629. quo haec respiciunt, monstrant, poetam dedisse *μείζονι*, ut est infra v. 685. *μείζονι* dedit adeo Lubinus.

v. 645. *εὐτρογάλοιο* ed. pr. emend. Falk.

v. 646. *τρεῖς μὲν* editt. male.

- ἀλλ' οὐκ ἴσα τάλαντα· καὶ ὀππόσον ὠκείῃ ταρσῶ
 Ἰκκυθίου προθέοντος ὀπίστερος ἦεν Ἐρεχθίδης,
 τόσσον ἀελλήεντος Ἐρεχθίδος ἔπλετο γέγων·
- 650 Πριάσος ἀνχῆις, Φρύγιον γένος· ἐσσυμένων δὲ
 ὀππότι λοίσθιος ἦεν ἔτι δρόμος ἄλματι ταρσῶν,
 Ἰκκυθίος ταχύνουτος ἐπωλίσθησε κοινή,
 ἦχι βοῶν πέλεν ὄνθος ἀθέσφατος, οὐς περὶ τῦμβῳ
 Μυθονίῃ Διόνυσος ἀπηλώθησε μαχαίρῃ·
- 655 ἀλλὰ παλινοστότω ποδὸς ταχυδινεῖ παλαμῶ
 Ἰκκυθίος πεφόρητο μετάλμενος· ἐσσυμένως δὲ
 ἀντιπάλου προθέοντος ἐπήλυδα ταρσὸν ἀμείβων,
 εἰ τότε βαιὸς ἦεν ἔτι ποῦ δρόμος, ἢ τάχα βαιῶν,
 ἢ πέλεν ἀμφήριστος, ἢ ἔφθασεν ἀπὸν Ἀθήνησ.
- 660 Καὶ κτέρας αἰολόνωτον ἐκούφισεν ὠκὺς Ἐρεχθίδης,
 Σιδόνιον κρητῆρα τετυγμένον· Ἰκκυθίος δὲ
 εἶρυσε Θεσσαλὸν ἵππον· ὃ δὲ τρίτος ἠρέμα βαιῶν,
 Πριάσος, ἄορ ἔδεκτο σὺν ἀργυρέῳ τελαμαῶνι.
 καὶ Σατύρων ἐγέλασσε χορὸς φιλοπαίγμων θυμῶ,

v. 653. ἦχι ed. pr. emend. in ed. alt. sed male excusum ἦχι
 in lectt. Falk. qui Homeri locum laudavit.

vv. 656—659. confuso ordine vulgo sic leguntur, ut duo po-
 steriora duobus prioribus praefigantur. Transposuit Scaliger.
 Praeterea v. 656. ἐσσυμένων habet ed. pr. ἐσσυμένον ed. alt. e
 coniectura Falk. denique ἐσσυμένον volebat Scaliger. Apud
 utrumque participium, alii participio additum, languet; videor
 mihi verum dedisse.

v. 658. βαιῶν de corrente ineptissimum est. Homeri loca
 expressa, Il. ψ. 382. 526. sq. nullam opem praestant. An: ἢ
 τάχα κέν οἱ, vel ἢ τάχα κείνω?

v. 659. ἀπὸν Ἀθ. edit. sanavit Scaliger.

v. 660. κτέρας, quod verissimum, Falkenburgius in κέρας
 mutatum cupiebat, incogitanter provocans ad Il. ψ. 780. qui
 locus huc non pertinet. Caeterum cfr supra v. 616.

665 παπταίων Κορύβαντα, χυτῆ ῥυπῶντα κοινή,
ὄνθον ἀποπτύοντα κατάρρυτον ἀνθερωῶνος.

Καὶ σόλον αὐτοχόωνον ἄγων ἐπέθηκεν ἁγῶνι
διακοβόλους Διόνυσος ἀκοντιστήρας ἐπειγών.
πρώτῳ μὲν δύο δοῦρα σὺν ἱπποκόμῳ τρυφαλείῃ
670 θῆκεν ἄγων· ἐτέρῳ δὲ διαυγέα κυκλάδα μίτρον,
καὶ τρίτῳ φιάλην, καὶ τεβρίδα θῆκε τετάρτῳ,
ἣν χρυσῆ κληΐδι Διὸς περονήσατο χαλκεύς.
ὀρθωθεῖς δ' ἀνὰ μέσσον ἐγερσινόῳ φάτο φωνῆ·
Οὗτος ἄγων ἐπὶ δίσκον ἀθλητῆρας ἐπέγειε,

675 Ὡς φημένον Βρομίῳ, σακέσπαλος ὄρω Μελισσεύς·
τῷ δ' ἐπὶ δεύτερος ἦλθεν ἀερσιπόδης Ἀλιμήδης·
καὶ τρίτος Εὐρυμέδων καὶ τέτατος ἦλυθεν Ἄκμων.
καὶ πίσυρας στοιχηθὼν ἐφέστασαν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ.
καὶ σόλον εὐδίνητον ἔλων, ἔρριψε Μελισσεύς·

680 Σιληνοὶ δ' ἐγέλασαν ὀλίζονα φωνῆς ἐρωήν.
δεύτερος Εὐρυμέδων παλάμην ἐπερείσατο δίσκου,
* * * * *
καὶ σόλον εὐδίνητον ἔλων κομήτορι καρπῷ,
βριθὺ βέλος προέηκε περίτροχον εὐλοφος Ἄκμων·
καὶ βέλος ἠερόφοιτον ἐπέτροχε σύνδρομον αὐραῖς,

v. 672. ἣν χρυσῆν κληΐδι ed. pr. ἡ χρυσῆν κληΐδι ed. alt.
cum unum κληΐδι in lectt. Falk. reperiatur.

v. 677. τέτατος ed. pr. emend. a Falk.

v. 680. Σιληνοὶ editt.

Post v. 681. excidit rursus aliquid: dicendum enim erat, quo
successu Eurymedon discum proiecisset, ut in seqq. factum vi-
demus. Proximum hemistichium καὶ σόλον εὐδίνητον ἔλων, quod
totum paulo ante v. 679. legebatur, fortasse verum est, certe
nimis offendebat repetitio, uno aut pluribus versibus vv. 681.
et 682. interpositis; sed fieri etiam potuit, ut a librariis ad in-
fucandam lacunam poetæ obtruderetur.

685 καὶ σκοπὸν Εὐρυμέδοντος ὑπέρβαλε μείζονι μέτρον
 ὄξειν στροφάλιγγι· καὶ ὑμπόδης Ἀλιμῆδης
 εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ἐν ἡέρι δίσκον ἀλήτην·
 καὶ σόλος ἠερίησιν ἐπεφόιζεν ἀέλλαις
 ἐκ βριαρῆς παλάμης πεφορημένος, ὡς ἀπὸ τόξου
 690 ἵπταται ἀσταθέεσσι βέλος δεδονημένον αὔραις
 ὄρθιον· ἠερόθεν δὲ πεσὼν, ἐκυλίνδστο γαίῃ
 ἄλματι τηλεπόροφ, πεφορημένος εἰσέτι παλμῆ
 χειρὸς εὐστρέπτιο, φέρων αὐτόσσυτον ὄρμην,
 εἰσόκε σήματα πάντα παρέδραμεν. ἐγρόμενοι δὲ
 695 πάντες ἐπεσμαράγησαν ὀπιπευτιῆρες ἀγῶνος,
 ἄλλομένου δίσκοιο τεθηπότες ἀστατον ὄρμην.

Καὶ δονέων δύο δεῦρα σὺν ὑψιλόφω τρυφαλείῃ,
 διπλόα δῶρα κόμιζεν ἀγνηορέων Ἀλιμῆδης·
 Ἄκμων δ' εἰλιπόδης χρυσαυγέα κούφισε μίτρον·
 700 καὶ τρίτος Εὐρυμέδων, φιάλην ἀπύρωτον ἀείρας,
 ἀμφίθετον κτέρας εἴλε· κατηφιῶν δὲ προσώπων,
 νεβρίδα ποικιλόνατον ἀνηέριζε Μελισσεύς.

Καὶ προμάχοις Διώνυσος ἀέθλια θήκατο τόξου,
 εὐστοχίης ἀνάθημα· καὶ ἑπταέτηρον ἐρύσσας
 705 ἡμίονον ταλαεργὸν ἐνεστήριξεν ἀγῶνι·
 καὶ δέπας εὐποίητον ἀέθλιον ἴστατο νίκης,
 ἀνδρὶ χειροτέρῳ πεφυλαγμένον. Εὐρύαλος δέ,
 νήϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἴστον ἀρούρη,
 στήσεν ὑπὲρ δαπέδου ἰψαμαθώδεος· ὑμφανῆ δὲ

v. 689. πεφορημένος ed. pr. emendatius dedit ed. alt.
 v. 701. Correxi edd. scripturam κατηφιῶν. Hermann.
 v. 708. ἴσον ἀρούρη ed. pr. emendavit Falkenb. comparato Ho-
 meri loco, II. ψ'. 852. sqq.

- 710 δάμον ἠώρησε πελειάδα σύμπλοκον ἰσῶ,
 λεπταλέον δισσοῖσι μέτρον περὶ ποσσὶν ἐλίξας·
 καὶ θεὸς ἀγρομένοις ἐπαγώνιον ἴαχε φωνήν,
 εἰς σκοπὸν ἠερόφραστον διόστειτήρας ἐπείγων·
 Ὅς μὲν διόστεισαι, πελειάδος ἄκρα τορήσας,
 715 ἤμιονον φέρειτο πολυαλφεία, μάρτυρα νίκης·
 ὃς δὲ παραπλάζοιτο πελειάδος, εἰς σκοπὸν ἔλκων,
 ὄρνιν εὐγλώχινι λιπῶν ἀχάρακτον διόστῳ,
 ἄκρα δὲ μηρίνθοιο βαλῶν πτερόεντι βελέμνω,
 ἦσσονα τοξεύσεις, καὶ ἦσσονα δῶρα δεχέσθω·
 720 ἀντὶ γὰρ ἠμιόνου δέπας οἶσται, ὄφρα καὶ Φοῖβον
 τοξοφόρον σπείσεις καὶ οἰνοχύτην Διονύσῳ.

Τοῖον ἔπος βοῶντος ἔγκειτάνοιο Λυαίου,
 εὐχάιτης Ἐμμέναιος ἐκηβόλος εἰς μέσον ἔστη . . .

* * * * *

καὶ σκοπὸν ἰδυκέλευθον ἄγων ἀντώπιον ἰσῶ,

v. 710. ἠώρησε πελ. edit.

v. 715. ἠμιονον — πολυαλφεία nove dixit Nonnus fumentum, magno pretio vendendum, cf. Il. φ'. 79. Od. ε'. 452. ε'. 583. Lexica formam adiectivi ignorant, et Homerus simplicius ἠμ. ταλαργόν dixerat, Il. ψ'. 654.

v. 723. Aperte hic rursus plures versus desiderantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descriptum, primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri, quod factum esse, intelligitur e v. 726. et tum demum sequi poterat, Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine haec apud Hom. Il. ψ'. 859. sq. recte narrantur. Similis lacuna esse videtur in Quint. Cal. IV. ante v. 405.

v. 724. ἰσῶ in ἰῶν mutandum putabat Cunaeus, ut inversio esset pro: ἰῶν ἄγων ἀντώπιον σκοπῶ. Sed σκοπὸν ἰδυκέλευθον nemo dixerit. Cum plura hic desint, fortasse initia duorum versuum καὶ σκοπὸν — — καὶ βίλος — — — confusa sunt, aut praecessit βίλος et fuit eis σκοπὸν ἰδυκέλευθον sc. βίλος etc.

685 καὶ σκοπὸν Εὐρυμέδοντος ὑπέρβαλε μείζονι μέτρῳ
 ὄξειη στροφάλιγγι· καὶ ὑμπόδης Ἀλιμήδης
 εἰς σκοπὸν ἠκόντιζεν ἐν ἡέρι δίσκον ἀλήτην·
 καὶ σόλος ἡερίησιν ἐπεβρόιζησεν ἀέλλαις
 ἐκ βριαρῆς παλάμης πεφορημένος, ὡς ἀπὸ τόξου
 690 ἵπταται ἀσταθέεσσι βέλος δεδονημένον αὔραις
 ὄρθιον· ἡερόθεν δὲ πεσὼν, ἐκυλίνδεται γαίῃ
 ἄλματι τηλεπύρῳ, πεφορημένος εἰςέτι παλμῷ
 χειρὸς εὐστρέπτιοι, φέρων αὐτόσσυτον ὄρμην,
 εἰσόκε σήματα πάντα παρέδραμεν. ἐγρόμενοι δὲ
 695 πάντες ἐπεσμαράγησαν ὀπιπευτήρες ἀγῶνος,
 ἀλλομένου δίσκοιο τεθηπότας ἄστατον ὄρμην.

Καὶ δονέων δύο δεῦρα σὺν ὑψιλόφῳ τρουφαλεῖη,
 διπλόα δῶρα κόμιζεν ἀγνηορέων Ἀλιμήδης·
 Ἄκμων δ' εἰλιπόδης χρυσαυγέα κούφισε μέτρην·
 700 καὶ τρίτος Εὐρυμέδων, φιάλην ἀπύρωτον ἀείρας,
 ἀμφίδετον κτέρας εἴλε· κατηφιόων δὲ προσώπων,
 νεβρίδα ποιικιλόωντον ἀνηέριαις Μελισσεύς.

Καὶ προμάχοις Διόνυσος ἀέθλια θήκατο τόξου,
 εὐστοχίης ἀνάθημα· καὶ ἑπταέτηρον ἐρύσσας
 705 ἠμίονον ταλαεργὸν ἐνεατήριξεν ἀγῶνι·
 καὶ δέπας εὐποίητον ἀέθλιον ἴστατο νίκης,
 ἀνδρὶ χροισιτέρῳ πεφυλαγμένον. Εὐρύαλος δέ,
 νῆϊον ὀρθώσας περιμήκετον ἰσὸν ἀρούρη,
 στῆσεν ὑπὲρ διαπέδου ψαμαθώδους· ὑψιφανῆ δὲ

v. 689. πεφορημένος ed. pr. emendatius dedit ed. alt.

v. 701. Correxī edd. scripturam κατηφιόων. Hermann.

v. 708. ἴσον ἀρούρη ed. pr. emendavit Falkenb. comparato Homeri loco, II. ψ'. 852. sqq.

- 710 δέσμιον ἠώρησε πελειάδα σύμπλοκον ἰστοῦ,
 λεπταλέον δασσοῖσι μίτον περι ποσσὶν ἐλίξας·
 καὶ θεὸς ἀγρομένοισι ἐναγώνιον ἴαχε φωνήν,
 εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον δίσταυτήρας ἐπειγών·
 Ὅς μὲν δίσταύσεις, πελειάδος ἄκρα τορήσας,
 715 ἡμίονον φερέτω πολυαλφεία, μάρτυρα νίκης·
 ὅς δὲ παραπλάζοιτο πελειάδος, εἰς σκοπὸν ἔλκων,
 ὄρνιν ἐυγλαίην λιπὸν ἀγάρακτον δίσταῖ,
 ἄκρα δὲ μηρίνθοιο βαλὸν πτερόεντι βελέμνῃ,
 ἦσσανα τοξεύσεις, καὶ ἦσσανα δῶρα δεχέσθω·
 720 ἀντι γὰρ ἡμίονου δέπας οἶσται, ὄφρα κε Φοῖβω
 τοξοφόρῳ σπείσεις καὶ οἰνοχύτῳ Διονύσῳ.

Τοῖον ἔπος βοῶντος ἐγκυκλιάνοιο Λυαίου,
 εὐχαίτης Ὑμέναιος ἐκηβόλος εἰς μέσον ἔστη . . .

* * * * *

καὶ σκοπὸν ἰδυκέλευθον ἄγων ἀντώπιον ἰστοῦ,

v. 710. ἠώρησε πελ. editt.

v. 715. ἡμίονον — πολυαλφεία nove dixit Nonnus fumentum, magno pretio vendendum, cf. Il. φ'. 79. Od. ε'. 452. υ'. 383. Lexica formam adiectivi ignorant, et Homerus simplicius ἡμ. ταλαεργόν dixerat, Il. ψ'. 654.

v. 723. Aperte hic rursus plures versus desiderantur. Etenim post Hymenaeum, uberius fortasse descriptum, primum alter quoque nominandus erat, debebant sortiri, quod factum esse, intelligitur e v. 726. et tum demum sequi poterat, Asterium se accinxisse ad rem, sorte ita iubente, quo ordine haec apud Hom. Il. ψ'. 859. sq. recte narrantur. Similis lacuna esse videtur in Quint. Cal. IV. ante v. 405.

v. 724. ἰστοῦ in ἰοῦ mutandum putabat Cunaeus, ut inversio esset pro: ἰὼν ἄγων ἀντώπιον σκοποῦ. Sed σκοπὸν ἰδυκέλευθον nemo dixerit. Cuius plura hic desint, fortasse initia duorum versuum καὶ σκοπὸν — — καὶ βέλος — — — confusa sunt, aut praecessit βέλος et fuit εἰς σκοπὸν ἰδυκέλευθον sc. βέλος etc.

- 725 Κνώσσια τόξα φέρων, τεταυσμένα κυκλάδι νευρή,
 Ἀστέριος προέηκε βέλος, κλήροιο τυχήσας·
 καὶ τύχε μηρίνθιο· δαΐζομένης δὲ βελέμφω,
 ἠερίη πεφέρητο μεταρσιος ὄρνις ἀλήμων·
 καὶ μίτος εἰς χθόνα πίπτε. δι' ὑψιπόρου δὲ καλεύθου
- 730 ὄμμα φέρων ἑλικηδόν, ὑπὲρ νεφῶν δὲ δουεύων,
 τοξευτήρ· Τμεναίος, ἐτοιμοτάτης ἀπὸ νευρῆς·
 εἰς σκοπὸν ἠερόφοιτον ὑπηνέμιον βέλος ἔλκων,
 ὄξύτερον προέηκε, πελαιιάδος ἄντα τιταίνων·
 καὶ πτερόεις πεπόνητο δι' ἠέρος ἰὸς ἀλήτης
- 735 ἀκροφανῆς, μέσα νῶτα παραξύων νεφελάων,
 συρίζων ἀνέμοισι· βέλος δ' ἴδυνεν Ἀπόλλων,
 πιστὰ φέρων δυσέρωτι κασιγνήτω Διονύσῳ·
 ἱπταμένης δ' ἐτύχσεν πελαιιάδος· ἐσσυμένης δὲ
 στήθεος ἄκρον ἔτυψε· βαρυνομένου δὲ καρῆνου,
- 740 ὄρνις ἀελλήεσσα δι' ἠέρος ἔμπασε γαίῃ·
 ἠμιθανῆς δὲ πέλεια περὶ πτερὰ πύλλε κονίη,
 ποσσὶ περισκαίρουσα χοροπλεκέος Διονύσου.

Καὶ θεὸς, ἠβητιῆρος ἀναθρόσκων ἐπὶ νίκη,
 χεῖρας ἐπεπλατάγησεν ἐπικλάγξας Τμεναίῳ·

745 ξυνοὶ δ' εἰν ἐνὶ πάντες, ὅσοι παρεμμινον ἀγῶνι,
 ἀγχινεφῆ θάμβησαν ἐκηβολίην Τμεναίου.
 καὶ γελῶν Διόνυσος, εἰς παλάμῃσιν ἐρύσσας,
 ἠμίονον πόρε δῶρον, ὀφειλομένην Τμεναίῳ·
 καὶ γέρας Ἀστέριοιο δέπας κούφιζον εἰταῖροι.

v. 727. δαΐζομένη male editt. alterum postulat natura rei.

v. 744. Τμεναῖος editt. ante me sanendaverat Ill. Ouwaroſſ.
 Ante utrumque Rhodomannus.

v. 748. ἠμίονον — δῶρον editt. sine sensu.

750 Καὶ φίλην ἐπὶ δῆρον ἀκοντιστήρας ἐπέειπον,
 Ἰνδικὰ Βάκχος ἄεθλα φέρον παρέδθηεν ἀγῶνι,
 διχθαδίην κνημίδα καὶ Ἰνδοῦς λίθον ἕλμης.
 ὀρθωθεὶς δ' ἀγόρευε· δύο δ' ἐκέλευσε μαχηταῖς,
 ὄφρα μόθῳ παίζοντι, καὶ οὐ κτείνοντι σιδήρῳ
 755 μιμηλὴν τελείωσιν ἀναιμόνος εἰκόνα χάρις·

Οὗτος ἀγὼν, δύο φῶτας ἀκοντιστήρας ἐγείρων,
 μίλιχον εἶδεν Ἄρηα καὶ εὐδιόωσαν Ἐνυώ.

Ὡς φαρμένου Βρομίω, σιδήρεα τεύχεα πάλλων,
 Ἀστέριος κακόρυστο· καὶ Διακὸς εἰς μέσον ἔστη,
 760 χάλκεον ἔγχος ἔχων, πολυδαίδαλον ἀσπίδα πύλλων,
 οἷα λέων ἄγραυλος, ἐπαΐσσων τιτὶ ταύρω,
 ἢ οὐτ' λαχνήεντι, σιδηροῖω τε χιτῶνι
 εἰς μέσον ἐρῆώοντο καλυψάμενοι δέμας ἄμφω
 Ἄρεος αἰχμητήρης· ὃ μὲν, δόρυ θοῦρον ἰάλλων,
 765 Ἀστέριος, Μίνωος ἔχων πατρώϊον ἀλκήν,
 οὐτασε δεξιτεροῖο βραχίονος ἄκρον ἀμύξας·
 ὃς δέ, κατ' ἀσφαράγοιο σιδήρεον ἔγχος αἰείρων,
 Διακὸς, ὑψιμέδοντος ἐοῦ Διὸς ἄξια ῥέζων,
 νῦξαι μὲν μενέαινε μεσαίτατον ἀνθηροῦσα·
 770 ἀλλὰ ἔ Βάκχος ἔρυνε, καὶ ἤρπασε φοίνιον αἰχμῆν,
 ἀνχένα μὴ πληξείεν ἀκοντιστήρι σιδήρῳ·
 ἀμφοτέρους δ' ἀνέκοπτε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·

Ῥίπατε τεύχεα ταῦτα, φίλην στήσαντες Ἐνυώ·
 ἄρθμιος οὗτος Ἄρης, καὶ ἀνούτατοί εἰσιν ἀγῶνες.

v. 752. Ἰνδοῦς editt.

v. 760. πύλλων post v. 758. parum eleganter repetitur.

v. 766. βραχίονος ἄκρον ed. pr. ἄρθρον ed. alt. suadente Falk.
 speciose, sed contra usum Nonni.

v. 769. νῦξαι vulgo.

775 Ἐννεπεν· Ἰγρεμόθου δὲ λαβῶν προσβήϊα νίκης,
 Διαικος ἀνχίης, χρυσίας κνημίδας αἰείρων,
 δῶκεν ἐφ' ἑσπέρωντι· καὶ ἕστερα δῶρα κομίζων
 Ἄστειρος κούφιζε δορικτήτην λίθον Ἴνδῶν.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΗ.

Ἦχι τριηκοστὸν πέλεν ὄγδοον, αἴθοπι δαλῶ
δειλαίου Φαέθοντος ἔχεις μόρον ἠνιοχῆος.

NONNOT
ΔΙΟΝΤΣΙΑΚΩΝ

ΛΗ.

Λύτο δ' ἀγών· λαοὶ δὲ μετήϊον ἐνδια λόχμης,
 καὶ σφετέραις κλισίῃσιν ὁμίλειον· ἀγρονόμοι δὲ
 Πᾶνες ἐναυλλίζοντο χαρᾶθραίοισι μελάθροισι,
 αὐτοπαγῆ ναιόντες ἐρημάδος ἄντρα λεαίνης
 5 ἑσπερίωι· Σάτυροι δὲ, δεδυκότες εἰς σπέος ἄροντοι,
 θηγαλείοις ὀνύχουσι καὶ οὐ τμητῆρι σιδήρῳ
 πετραίην ἐλαγείαν ἐκοιλαινόντο χαμσυνήν,
 εἰσόκεν ὄρθρος ἔλαμψε σελασφόρος, ἀρτιθαλὲς δὲ
 ἀμφοτέροισι ἀνέτελλε γαληναίης φάος ἡοῦς,
 10 Ἴνδοῖς καὶ Σιτύροισιν· ἐπεὶ τότε κυκλάδι νύσση
 Μυγδονίου πολέμοιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ

v. 1. λῶτο editt.

v. 2. σφετέραις κλισίαισιν ed. pr. σφετέρας κλισίαισιν ed. alt.

v. 4. ἄνθρα λεαίνης ed. alt.

v. 5. ἑσπερίης σάτυροι δὲ δοικότες ed. pr. δεδοικότες ed. alt.
 e coniect. Falkenburgii, qui tamen etiam δεδυκότες (in ed. alt.
 male δεδοκότες in lectt. excusum) proposuit. Potuisset quidem
 λεαίνης ἑσπερίης dici; sed id, quod dedi, magis ad rem facit,
 et palam est, confusa pronuntiatione diphth. οι et η (cf. v. 12.),
 sequentis vocabuli litteram initialem male geminatam esse, cf. v.
 30. Praeterea σπέος excidit in edit. alt.

v. 8. ἀρτιθαλὲς — φάος insolentius dictum, fort. ἀρτιφανέ.

v. 11. πτολέμοιο καὶ Ἰνδῶοιο editt.

ἀμβολίην ἐτάνωσεν ἑλιξ χρόνος· οὐδέ τις αὐτοῖς
οὐ φόνος, οὐ τότε δῆρις· ἔκκετο δὲ τηλόθι χάρις
Βακχίᾳς ἑξαέτηρος ἀραγνιώουσα βοείη.

- 15 Ἄλλ' ὅτε δὴ πολέμων ἔτος ἑβδομον ἤγαγον Ἴσρα,
οὐράνιον τότε σῆμα, προάγγελον οἴνοπι Βάκχῳ,
φαίνεται, θάμβος ἄπιστον· ἐπεὶ ζόφος ἤματι μέσσαρ
ἀπροϊδής τετάνωστο· καλαινιόωντι δὲ πέπλω
κρυπτόμενον Φαέθοντα μισημβριάς εἶχεν ὁμίχλη·
20 κλεπτομένης δ' ἀκίνοσ ἐπεσκοίωντο κολῶναι·
καὶ πολὺς ἔνθα καὶ ἔνθα κατήρηπε πυρρός ἀλήτης,
ἄρματος οὐρανόιο κατάρροντος· ἄκρα δὲ γαίης
μυρίος ἔκλυσεν ὄμβρος· ἐκυμαίνοντο δὲ πέτρας
ἠερίας λιβάδεσσιν, ἕως μόγις ὑπόθι δίφρου
25 ὑμφανῆς ἀνέταλλε πάλιν πυρρός Ἰπερίων.

Βάκχῳ δ' ἀσχαλόωντι δι' ἠέρος αἰσιος, ἔπειτα
αἰετὸς ὑψηλέυθος, ὄφιν κερρόεντα κομίζων
θηγαλοῖς ὀνύχουσι· ὃ δὲ θρασὺν αὐχένα κάμπτων,
κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐπαλίσθησεν Ἰδάσπη.

- 30 καὶ τρομερῆ νῆριθμον ὄλον στρατὸν εἶχε σιωπή·
Ἴδμων δ' αἰολόμητις, ἐπεὶ μάθην ὄργια Μούσης
Οὐρανής, εὐκυκλον ἐπισταμένης ἔτυν ἄστρων,
ἄτρομος ἴστατο μῦθος, ἐπεὶ μάθην ἴδμωνι τέγγη
συμπλεκέος Φαέθοντι κατάσκια κύκλα Σελήνης,
35 καὶ φλόγα πορφύρουσαν ὑπὸ ζοφοειδεί κώνω,

v. 12. οὐδέ τις αὐτῆς editt. οὐτις αὐτῆ tentabat Scal. Sed pronuntiatio peperit errorem, cf. v. 5. et dativus est ut v. 9. 84.

v. 15. πολέμων editt.

v. 28. θρασὺν α. κάπτων ed. pr. emend. Falk.

v. 29. ἰδάσπης editt. sine sensu. Emendaverat iam Rhodemannus.

v. 50. τρομερῆν νῆριθμον ed. pr. emendav. Falk. ambiguus tamen inter τρομερῆ, quod in ed. alt. receptum, et τρομερόν.

κλεπτομένου Φαέθοντος ἀθηήτοιο πορείης,
καὶ πάταγον βρονταῖον, ἀρασσομένων νεφελῶν
αἰθέριον μύκημα, καὶ ἀστράπτοντα κομήτην,
καὶ δοκίδων ἄκτινα, καὶ ἔμπυρον ἄλμα κερανοῦ.

40 τοῖα παρ' Οὐρανίης δεδαημένος ἔργα θεαίνης,
ἴστατο, θαρσέεσαν ἔχων φρέτα· γυῖα δ' ἐκάστου
λύτο· μαντιπόλος δὲ γέρων γελῶντι προσώπῳ,
Ἴδμων, ἐμπεδόμενον ἔχων ἐπὶ χεῖλεσι πειθῶ,
λαὸν ὄλον θάρσυνεν, ὅτι χρονίῳ κυδοιμοῦ
45 ἔσσομένην μετὰ βαιὸν ἐπίστατο γέιτονα νίκην.

Καὶ Φρύγιον πολυῦδριν ἀνείρατο μάντιν Ἐρεχθεύς,
σύμβολα παπταίνων ὑπάτου Διὸς, εἰ πέλε χάριτος
αἴσια θυεμενέεσσι ἢ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ,
οὐ τόσον ὑσμίνης ποθέων τέλος, ὅσσοι ἀκοῦσαι
50 μυστιπόλοις δάροισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
καὶ στίγας ἀστραίων ἐλίκων καὶ κυκλάδα μῆνην,
καὶ δύσιν ἡματινῆν, Φαεθοντίδος ἄμμορον αἴγλης
κλεπτομένης· αἰεὶ δὲ θεοζήτητων περὶ μύθων
Ἀτθίδος ἀρχαίης φιλοπευθέες εἰσὶ πολῖται.

55 Οὐ δὲ γέρων ἀμέλησε θεοπρόπος· ἀλλὰ Λυαίου
σείων εὖια θύρα, καὶ οὐ Πανοπηΐδα δάφνην,
τοῖον ἔπος μαντιῶν ἀνήρουγεν ἀνθερωῶτος·

v. 43. Ἴδμων excusum in ed. alt.

v. 46. Φρύγιον, vereor, ut sanum sit. Idmon vulgò Argivus dicitur, cf. Argonautarum catalogos, neque ap. Nonnum, XIII. 511. sqq. inter Phryges recensetur. Fortasse legendum: καὶ φρυκτῶν πολυῦδριν, oraculorum, Delphicorum imprimis, gnarum, cf. quos citat Schneid. in φρυκτέε.

v. 56. Πανοπηΐδα φωνήν editt. eodem errore, quem iam supra IX. 272. vidimus.

v. 57. μαντιῶν vulgo.

- Εἰσαΐειν ἐθέλεις φρενοθελγία μῦθον, Ἐρσχθεῦ,*
 ὄν μοῦνοι δεδάσαι θεοὶ ναετῆρες Ὀλύμπου·
 60 λέξω δ', ὡς με δίδαξεν ἐμὸς Δαφναῖος Ἀπόλλων.
 μὴ στεροπὴν τρομέοις, μὴ δείδιδι πυρσὸν ἀλήτην,
 μὴ δρόμον Ἥελίου ζοφοειδέα, μηδὲ Ἀναίου
 νίκης ἐσσομένης πρωτάγγελον ὄρνιν Ὀλύμπου·
 ὡς ἔγε, θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένος αἱμαῖς,
 65 ἄρπαγος οἰωνοῦ πεπαρμένος ὄξει ταρσῶ,
 εἰς προχοῶς ποταμοῦ δράκων ὠλισθε κεραστής,
 καὶ νέκυν ἐρπησιτῆρα γέρων ἐκρυψεν Ἰθάσπης,
 οὔτωι Δηριάδην πατρώϊον οἶδμα καλύψει,
 εἰκέλον εἶδος ἔχοντα βοοκραίρω γενετῆρι.
 70 Τοῖτα γέρων ἀγόρευε θετηγός· ἀμφὶ δὲ μῦθον
 μαντιπύλον γήθησεν ὄλος στρατός· ἔξοχα δ' ἄλλων
 θαύματι χάσμα κέρασεν ἀμήτορος ἀστὸς Ἀθήνης,
 τοῖος ἔων γλυκερῆσιν ἐπ' ἐλπίσιν, ὡς ἐνὶ μέσσω
 κωμάζων Μαραθῶνι μετ' Ἄρσα Δηριάδος.
 75 Καὶ τότε μουνωθέντι φιλοσκοπέλω Διονύσῳ
 σύγγονος οὐρανόθεν Διὸς ἄγγελος ἤλυθεν Ἐρμῆς·
 καὶ τινα μῦθον ἔειπε, παρηγορέων ἐπὶ νίκῃ·

v. 62. μὴ δὲ Ἀναίου editt.

v. 66. ὠλισθησε κεραστής ed. pr. emend. Falk.

v. 67. ἐρπησιτῆρα ed. alt. et Rhodomannus. Cf. Falk. ad V. 56.

v. 68. οἶδμα κερύσσει. editt. sine sensu. Proprius videri potuisset κερύσσει, satiabit, suffocabit; sed praecedens ἐκρυψεν postulat simplicius verbum. Fortasse λ, proclivi errore in ρ perversum, corruptioni ansam dedit.

v. 69. ἱκελον editt.

v. 72. θαύματι θαῦμα κέρασεν editt. sed κέρασαι disparia postulat, et sic χάσμα κ. θαῦμα est lib. seq. v. 2. et praecessit hic γήθησεν.

Μὴ τρομέοις τόδε σῆμα, καὶ εἰ πέλεν ἡματιή νύξ·
 τοῦτό σοι, ἄτρομε Βάκχε, πατήρ ἀνέφηνη Κρονίων
 80 νίκης Ἰνδοφόνοιο προάγγελον· ἠελίῳ γὰρ
 δεύτερον ἀστράπτοντι φερανγέα Βάκχον εἶσκαε,
 καὶ Θρασύην ὄρφναίη μελανόχρουν Ἰνδὸν ὀμίχλη·
 αἰθέρι γὰρ τύπος οὗτος ὁμοῖος· εὐφάεος δὲ
 ὡς ζόφος ἡμάλδυνε καλυπτομένης φάος ἡοῦς,
 85 καὶ πάλιν ἀντέλλων πυριφραγγέος ὑπόθι δίφρου
 Ἥλιος ζοφέεσαν ἀπηκόντιζεν ὀμίχλην,
 οὕτω σῶν βλεφάρων μάλα τηλόθι καὶ σὺ τινάζας
 Ταρταρίης ζοφέεσαν Ἐριννύος ἄσκοπον ἀχλύν,
 ἀστράφεις κατ' Ἄρρη τὸ δεύτερον ὡς Ἰπερίων.
 90 τηλίκον οὐ ποτε θαῦμα γέρον χρόνῳ ἤγαγεν Αἰών,
 ἔξ ὅτε, δαιμονίῳ πυρὸς βεβόλημένος ἀτμῶ,
 κῆρυγος Ἥλιῳ φερανγέος ἔκπεσε δίφρου
 ἡμιδαῆς Φαέθων, ποταμῶ δ' ἐκρύπτετο Κελτῶ·
 καὶ Θρασύην ἠβητήρα παρ' ὄφρυσιν Ἡριδανοῖο
 95 Ἠλιάδες κινυροῖσιν ἔτι στενάχουσι πετήλοισι.
 Ὡς φαιμένου, Διόνυσος ἐγήθεεν ἐλπίδι νίκης·
 Ἐρμείαν δ' ἐρέεινε, καὶ ἤθελε μᾶλλον ἀκοῦσαι
 Κελτοῖς Ἐσπερίοισι μεμηλότα μῦθον Ὀλύμπου,
 πῶς Φαέθων κεύλιστο δι' αἰθέρος, ἧ πόθεν αὐταὶ
 100 Ἠλιάδες παρὰ γεῦμα γοήμονος Ἡριδανοῖο
 εἰς φυτὸν ἡμείβοντο, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
 δάκρυα μαρμαίροντα κατασταλάουσι ῥεέθροις.

v. 90. χρόνος ἤγαγεν αἰών, editt. dedi, quod verum est.

v. 91. δαιμονίῳ πάρος editt. pendente adiectivo. Mecum emend. Cant.

v. 101. εὐπετάλων δ' ἀπὸ δ. ed. pr. inutilem particulam omisit ed. alt.

v. 102. καταλάουσι ed. pr. certatim emendarunt Cant. et Falk.

Καὶ οἱ ἀνειρομένῳ πετάσας στόμα, μείλιχος Ἐρμῆς
 θέσκελον ἐδρόιβδῆσεν ἔπος φιλοπευθεῖ Βάκχῳ·

- 105 Ἄνδρομέου, Διώνυσε, βίου τερψίμβροτε ποιμήν,
 εἴ σε παλαιγενέων ἐπέων γλυκὺς οἶστρος ἐπείγει,
 μῦθον ὄλον Φαέθοντος ἐγὼ στοιχηδὸν ἐνίψω.
 Ὠκεανὸς κελάδων, μιτρούμενος ἄντυγα κόσμου,
 ἱκαλέην περὶ νύσσαν ἄγων γαιήογον ὕδωρ,
 110 Τηθύος ἀρχεγένουσι δμιλήσας ὑμεναίοις,
 νυμφίος ὕδατοῖς, Κλυμένην τέκεν, ἣν ποτε Τηθύς
 κρείσσονα Νηϊάδων διερωῖ μαιώσατο μαζῶ,
 παρθένον ὀπλοτέρην εὐώλενον, ἥς ἐπὶ μορφῇ
 Ἥλιος, λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἐλίσσω,
 115 αἰθέρος ἐπτάζωνον ἔτυν στεφανηδὸν ὀδεύων,
 κάμνε, πυρὸς ταμίης, ἐτέρῳ πυρὶ καὶ φλόγα δίφρῳ
 καὶ σέλας ἀκτίων ἐβήσατο πυρὸς Ἐρώτων,
 ὀππότε φοινίσσοντος ὑπὲρ σέλας Ὠκεανοῖο,
 ἔμπυρον ἠφίοισιν ἐὸν δέμας ὕδασι λούων,
 120 παρθένον ἀγκυκέλευθον ἐσέδρακεν, ὀππότε γυμνῇ
 νήγετο, πατρώοισιν ἐπισκαίρουσα ῥεέθροις,
 λονομένη δ' ἥστραπτεν· ἔην δέ τις, ὡς ὅτε δισσηῖς
 μαρμαρυγὴν τροχόεσσαν ἀναπλήσασα κεραίης,
 ἐσπερίῃ σελάγιζε δι' ὕδατος ὕμπνια Μῆνη.
 125 ἡμιφανῆς δ' ἀπέδιλος ἐν ὕδασι ἴστατο κούρη,
 Ἥλιον ῥοδέησι δῆστεύουσα παρεΐαῖς·

v. 118. σέλας Ὠκεανοῖο de splendente Oceano fortasse argute dixit. Suspectum tamen σέλας, an κλέτας, ut fere ὀφρύας Ὠκ. dixit v. 316. vel ὑπὲρ τέλος Ὠκ. ut alibi τελέηεις ῥόος est? Scalliger, et ipse haerens, tentabat κέρας.

v. 119. ἠφίοισιν ἰὸν δ. ed. pr. ἐὸν rescripsit Falk.

v. 121. πατρώοισιν vulgo.

v. 125. ἡμιφανῆς ε' ἀπέδ. vulgo.

καὶ προχοαῖς κηγάρακτό τύπος χροός· οὐ τότε μίτρη
κούρης στέρα κάλυπτε· καταναγάζουσα δὲ λίμνην
ἀργυρέων εὐκυκλος ἵτις φοινίσσεται μαζῶν.

- 130 Αἰθερίω δ' ἐλατῆρι πατῆρ ἐξεύξατο κούρη·
καὶ Κλυμένης ὑμέναιον ἀνέκλαγον εὐποδες Ὠραὶ
καὶ γάμον Ἥελίοιο φαιεφόρον· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
Νηίδες ὠρχήσαντο· παρ' ὕδατόεντι δὲ παστῶ
εὐλόχος ἀστράπτοντι γάμῳ νυμφεύετο κούρη,
135 καὶ ψυχροῖς μελέεσσιν ἐδέξατο θερμόν ἀκοίτην·
ἀστραίης δὲ φάλαγγος ἔην θαλαμηπόλος αἴγλη,
καὶ μέλος εἰς Ἑμέναιον ἀνέπλεκε Κύπριδος ἀστήρ,
συζυγίης προκέλευθος Ἑωσφόρος· ἀντι δὲ πεύκης
νυμφιδίην ἀκτίνα γαμοστόλον εἶχε Σελήνη·
140 Ἑσπερίδες δ' ἀλάλαζον· εἷ δ' ἕμα Τηθύϊ νύμφη
ᾠκεανὸς κελάδησε μέλος πολυπίδακι λαυμῶ.

Καὶ Κλυμένης γονόεντι γάμῳ κυμαίνεται γαστήρ·
καὶ βρέφος ὠδίνουσα πεπαινομένου τοκέτοιο,
γαίνατο θεέσκελον νῆα φαιεφόρον· ἀμφὶ δὲ κούρη
145 τικτομένη κελάδησε μέλος πατρώϊος αἰθῆρ·
ᾠκεανοῦ δὲ θύγατρεις ἀποθρῶσκοντα λοχείης
νῆα παππῳοῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς·
σπάργανα δ' ἀμφεβάλλοντο· καὶ ἀστέρες, αἰθροῖσι παλμῶ
εἰς ῥόον αἰσσοῦντες ἐθῆμονος ᾠκεανοῦ

v. 129. ἀργυρέων, *splendid. esse ait* Schrad. ad Mus. p. 262. nisi quis, oppositione non invenusta, malit ἀργυρέων, — quasi discrimen sit inter utramque formam. Caeterum ibi male excusum ἵτας.

v. 134. κούρην ed. pr. emend. Falk.

v. 136. φάλαγγας ead. ed. pr. ab eod. emendata.

v. 147. παππῳοῖσιν editt.

v. 149. αἰσσοῦντες ed. pr. a Falk. emendata.

150 κοῦρον ἐκυκλώσαντο, καὶ Εἰλείθυια Σελήνη,
μαρμαρυγὴν πέμπουσα σβλασφόρον· Ἡέλιος δὲ
υἱεὶ δῶκεν ἔχειν ἕδν οὔτομα, μάρτυρι μορφῇ
ἄρμετον· ἡΐθεου γὰρ ἐπ' ἀστράπτουσι προσώπων
Ἡελίου γενετῆρος ἐπέπρεπε σύγγονος αἴγλη.

155 Πολλάκι παιδοκόμοισιν ἐν ἡθρεσι κοῦρον ἀθύρων,
Ἵλκεανός, Φαέθοντα, παλιπδίνητον ἀείρων,
γαστρὶ μέση κούφιζε· δι' ὑψιπόρον δὲ κελεύθου
ἄστατον αὐτοέλικτον ἀλήμονι σύνδρομον αὔρη
ἡερόθεν παλίνορσον ἐδέξατο κοῦρον ἀγοστῶ·

160 καὶ πάλιν ἡκόντιζεν· ὃ δὲ τροχοειδέϊ παλμῶ
χειρὸς εὐστρέπτοιο παμάτροπος Ἵλκεανοῖο,
δινωτῇ στροφάλιγγι κατήρηπεν εἰς μέλαν ὕδωρ,
μάντις ἐοῦ θανάτοιο· γέρον δ' ἄμοξε νοήσας,
θέςφατα γινώσκων· πιτυτῇ δ' ἔκρουσε σιωπῇ,
165 μὴ Κλυμένης φιλόπαιδος ἀπενθέα θυμὸν ἀμύξῃ,
πικρὰ προθεσπίζων Φαεθοντίδος αἴλινα Μοίρης.

Καὶ παῖς ἄρτικόμιστος, ἔχων ἀνίουλον ὑπήνην,
πῆ μὲν εἴης Κλυμένης δόμον ἄμφεπε· πῆ δὲ καὶ αὐτῆς

v. 150. *Εἰλείθυια* editt.

v. 154. *ἐπέπρεπε σ. αἴγλη* editt. parum apte.

v. 155. *κοῦρος ἀθύρων* editt. ut sane alibi recte frequentat, v. c. X. 177. XI. 407. XII. 188. etc. sed hic de Oceano, imprimis cum *κοῦρον* mox Phaëthontem dicat, v. 159. absurdum est. Imo, fortasse dixit *ἡθεσιν ἄβροσ*, vel *ἄβρον ἀθύρων*, ut itidem amat, IX. 307. X. 193. XXXIII. 66. etc. *κοῦρον* iam Rhodomannus.

v. 157. *γαστρὶ μέση* cuius? Oceani, in dorso natantis? Ita comparari possit X. 360. Sed fortasse potius Phaëthontis pueri est.

v. 163. *ἄμοξε γ.* editt.

v. 168. *πῆ — πῆ* ed. pr. γ. seq. ead. ἡχι.

- Θρακιῆς λειμῶνα μετήϊεν, ἤχι θαμίζων,
 170 Λαμπετίη παρέμιμνε, βόας καὶ μῆλα νομεύων —
 * * * * *
 πατρὸς ἐοῦ ζαθέοιο φέρων πόθον ἡνωχῆος,
 ἄξονα τεχνήεντι συνήρμοσε δούρατι δεσμοῖ,
 κυκλώσας τροχόεντα τύπον ψευδήμονι δίφρου·
 ἀσκήσας δὲ λέπαδνα, καὶ ἀνδοκόμων ἀπὸ κήπων
 175 πλέξας λεπταλέοισι λύγους τριέλικτον ἰμάσθλην,
 ἀρνειοῖς πισύροισι ἐοὺς ἐπέθηκε χαλινούς.
 καὶ νόθον εὐπέλητον ἐωςφόρον ἀστέρα τεύχων
 ἀνθεσιν ἀργεννοῖσιν, ἴσον τροχοειδέϊ κύκλω,
 θῆκεν ἐῆς προκέλευσθον ἐυκνήμιδος ἀπήνης,
 180 ἀστέρως ἠόοιο φέρων τύπον· ἀμφὶ δὲ χαίταις
 ὄρθιον ἐνθα καὶ ἐνθα φεραυγέα θαλὸν ἐρείσας,
 ψευδομέναις ἀκτίσιν ἐὸν μιμεῖτο τοκῆα,
 ἱππεύων στεφανηθὸν ἀλίκυτον ἄντυγα νήσου.
 Ἄλλ' ὅτ' ἀνηξήτο, φέρων εὐάνθεμον ἤβην,
 185 πολλάκι πατρῶης φλογὸς ἤψατο· χειρὶ δὲ βαιαῖς

Post v. 170. hiulca est oratio. Urgere nolo, facta Lampetias mentione, Phaëthusam pariter expectari potuisse, cf. Hom. Od. μ'. 152. nam eius loco apud Nonnum quodammodo ipse Phaëthou est. Sed praecedens πῆ μὲν, πῆ δὲ v. 168. transitum postulabat, veluti καὶ ποτε vel ἄλλοτε etc. Parum itaque satisfaceret, si quis tentaret v. 171. πατρὸς δὲ ζαθέοιο etc. quo versu, propter lacunam, incertum est, an praestet ἡνωχῆος, cf. v. 190.

v. 172. ἄξονα — δούρατα editt. *impolita ligna vertit* Lub. quasi ἄξοα voluisset. Videor mihi Nonni genium expressisse.

v. 176. Ne πισύροισι continuo damnes, vide πισύρησι mox v. 236. πισύραις XXXIX. 577.

v. 180. ἠόοιο editt.

v. 185. πατρῶης φλ. ἢ. χειρὶ δὲ βαιαῖς ed. pr. χειρὶ δὲ βαιαῖς ed. alt. e coniect. Falk. qui et χειρὶ δὲ βαιῆ proposuit.

κούφισι θερμὰ λέπαθνα καὶ ἀστερόεσσαν ἰμάσθλην·
καὶ τροχὸν ἀμφιπόλευς· καὶ ἀμφαφῶσιν δέμας ἵππων
χιονίαις παλάμησιν, ἐτέρπετο κοῦρος ἀθύρων·
δαξίτερόν δ' ἔψαυε πυραβλήτῳ χαλινού.

- 190 μαίνετο δ' ἵπποσύνης μεθέπων πόθον· ἐζόμενος δὲ
γούνασι πατρώοις, ἱκετήσια δάκρυα λείβων,
ἤτεσεν ἔμπυον ἄρμα καὶ αἰθερίων δρόμον ἵππων.
καὶ γενέτης ἀνένευεν· ὃ δὲ πλεον ἠδέει μύθῳ
αἰτίων λιτάνευε. παρηγορέων δ' ἐπὶ δίσφρον
195 ὑψηπόρῳ νέον νῆα φιλοστόργῳ φάτο φωνῆ·

Ἦν τέκος Ἥελίοιο, φίλον γένος Ἰωκεανοῦ,
ἄλλο γέρας μάλιστα· τί σοὶ ποτε δίσφρος Ὀλύμπου;
ἵπποσύνης ἀκίχητον ἔα δρόμον· οὐ δύνασαι γὰρ
ἰθύνειν ἔμῳ ἄρμα, τό περ μόγις ἠνιοχεύω.

- 200 οὐ ποτε θοῦρος Ἄρης φλογερῷ κεκόρυστο κεραυνῷ·
ἀλλὰ μέλος σάλπιγγι, καὶ οὐ βρονταῖον ἀράσσει·
οὐ νεφέλας Ἥφαιστος εἰὼ γενετῆρος ἀεῖρει,
οὐ νεφεληγερέτης κικλήσκειται, εἴα Κρονίων·
ἀλλὰ παρ' ἐσχαρεῶνι σιδήρεον ἄκμονα τύπτει,
205 ἄσθμασι ποιητοῖσι χέων ποιητὸν ἀήτην.
κύκνον ἔχει πτερόεντα, καὶ οὐ ταχὺν ἵππον Ἀπόλλων,
οὐ στεροπήν πυρόεσσαν ἀεργάζει γενετῆρος.

v. 191. πατρώοις rursus, ut solent, editt.

v. 192. ἤτεσεν ed. pr. deinde αἰθερίων δρ. utraque edit.

v. 196. Notanda hemistichia, quae concinunt.

v. 197. ἄλλο γέρας editt. nostrum tamen invenit Falk. inter Scaligeri Coniectt.

v. 198. δύναμαι editt. inepte. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 207. Editiones hunc versum cum sequentibus iungunt, ita ut ad Mercurium pertineat. Fortasse neque ad hunc, neque ad

Ἐμῆς, βράβδον ἔχων, οὐκ αἰγίδα πατρὸς ἄειρε.
ἀλλ' ἐρέεις, Ζαγρηῖ πόρην σπινθήρα κερανοῦ·

210 Ζαγρεὺς σκηπτὸν ἄειρε, καὶ ὠμίλησεν ὀλέθρου.
ἄϊσο καὶ σὺ, τέκος, πανομοίᾳ πῆματα πάσχειν.

Ἐἴπε, καὶ οὐ παρέπεισε· παῖς δὲ γενήτορα νύσσων,
δάκρυσι θερμοτέροισιν ἐοὺς ἐδίηνε χιτῶνας·

χερσὶ δὲ πατρώης φλογερῆς ἔψαυσεν ὑπήνης,
215 ὀκλαδὸν ἐν δαπέδῳ κυκλούμενον ἀνέχνα κάμπτων,
λισσόμενος. καὶ παῖδα πατῆρ ἐλάαιρε δοκεύων.
καὶ κινυρῆ Κλυμένη πλέον ἤτεσεν· αὐτὰρ ὃ θυμῶ
ἔμπεδα γινώσκων ἀμετάτροπα νήματα Μοίρης,
ἀσχαλόων ἐπένευσεν· ἀποσμήξας δὲ χιτῶν
220 μυρομένου Φαεθόντος ἀφειδέος ὄμβρον ὀπωπῆς,
χείλα παιδὸς ἔκυσσε· τόσην δ' ἐφθέγγετο φωνήν·

Δώδεκα πάντες ἔασι πυρῶδεος αἰθέρος οἴκοι,
ζωδιακοῦ γλαφυροῦτο πεπηγότες ἄντυγι κύκλου,
κεκλιμένοι στοιχηδὸν ἐπήτριμοι, οἷς ἐνὶ μούνοισ

225 λοξῆ πουλυέλικτος ἀταρπιτός ἐστι πλανήτων

Apollinem facit, sed sequebatur Palladis nomen, veluti: οὐ στ.
π. ἀεργάζει γενετῆρος παρθένος Ἀρτυτώνη, ὁμόγνωον ἔγχος ἔχουσα.

v. 210. σκηπτρον editt. solemnī aberratione.

v. 214. πατρώης vulgo.

v. 217. ἤτεσεν editt.

v. 221. ἔκυσσε editt. violato metro.

v. 223. πεπηγότες editt. male.

v. 224. κεκλιμένοι et in fine μούνη editt. Etsi illud fortasse
ad κλίσειν s. λόξωσιν zodiaci referri potuisset, malui tamen al-
terum reponere, quod in eadem causa legitur supra VI. 233.
cf. V. 212. X. 403. all.

- 255 φέγγος ὄλον κλέψαιεν, επισκιάων σέο δίφρω·
 μὴ δὲ παριππεύσειας ἐθήμενος ἄντυγα κύκλου·
 μὴ δὲ ταυπλέκτων ἐλίκων πολυκαμπτεῖ δεσμῶ,
 πέντε παραλλήλων δεδοκημένος ἄντυγα κύκλου,
 οἴστρον ἔχοις, καὶ νύσσαν ὁμήθεα πατρὸς εἰσσης,
 260 μὴ σε παραπλάγξειαν ἐν αἰθέρι φοιτάδες ἵπποι·
 μὴ δὲ διοπτρεύων δυοκαίδεκα κύκλα πορείης
 ἐκ δόμου εἰς δόμον ἄλλον ἐπειγσο· καὶ σέο δίφρω
 κριὸν ἐφιππεύων, μὴ διῖσο ταῦρον ἐλαύνων·
 γείτονα μὴ μάστευε προάγγελον ἱστοβοῆος,
 265 σκορπίον ἀστερόφοιτον ἐπὶ ζυγὸν ἠνιοχεύων,
 εἰ μὴ ἀναπλήσειας εἰκόσι καὶ δέκα μοίρας·
 ἀλλὰ σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δὲ σε πάντα διδάξω·
 κέντρον ὄλου κόσμοιο, μεσόμφαλον ἄστρον Ὀλύμπου,
 κριὸν, ἐγὼ μεθέπων ὑψούμενος, εἶαρ ἀέξω·
 270 καὶ τροπικὴν Ζεφύροιο προάγγελον ἄντυγα βάλων,
 νύκτα ταλαντεύουσαν ἰσόρροπον ἠριγενεῖη,
 ἰθύνω δροσόεντα χελιδονίης δρόμον Ὀρησ·
 κριοῦ δ' ἀντικέλευθον ἐνέριτερον οἶκον ἀμείβων,
 χηλαῖς ἐν διδύμησιν ἰσημερα φέγγεα πέμπων,
 275 ἐντύνω παλίνορσος ἰσόζυγον ἡμαρ ὁμίχλη,

v. 259. ἔχεις ed. pr. ἔχης ed. alt. volente Falkenb. Mox εἰσσης utraque edit.

v. 265. ἔτι ζυγὸν ἠν. editt. sine sensu. Potuisset etiam adiectivo uti, ὑπόζυγον ἠνιοχεύων.

v. 272. ἰθύνων — δρόμον ἦοῦς, editt. sed ὄρης legendum esse, monstrat v. 276. Participium quod attinet, mox in toto hoc loco terminationes in ω et ων mire confusae sunt.

v. 273. ἀμείβω ed. pr. ἀμείβω etiam deterius ed. alt.

v. 275. ἐντύνων rursus male editt.

καὶ δρόμον εἰνοσίφυλλον ἄγω φθινοπωρίδος Ὀρης,
 φέγγει μειότερον χθαμαλήν ἐπὶ νύσσαν ἐλαύνων
 φυλλοχόω ἐνὶ μηνί· καὶ ἀνδράσι χεῖμα κομίζω
 ὄμβριον ἰχθυόεντος ὑπὲρ ῥάχιν αἰγοκερῆος,
 280 ἄγρονόμοις ἵνα γαῖα φερέσβια δῶρα λοχεύσῃ,
 τυμφίον ὄμβρον ἔχουσα καὶ εἰλείθυιαν ἔεραση·
 καὶ θέρως ἐντύνω σταχυηκόμον ἄγγελον ὄμπνης,
 θερμοτέραις ἀκτῖσι πυρώδεα γαῖαν ἱμάσσων,
 ὑπιτενῆς παρὰ νύσσαν ὅτ' εἰς δρόμον ἠνιοχεύω
 285 καρκίνον, ἀντικέλευθον ἀθαλπέος αἰγοκερῆος,
 ἀμφοτέρους, καὶ Νεῖλον ὁμοῦ καὶ βότρυν, ἀέξων.
 ἀρχόμενος δὲ δρόμοιο, μετέρχεο γείτονα Κέρνην,
 Φωσφόρον ἀπλανέος μεθέπων πομπῆα κελεύθου,
 ἵπποσύνης προκέλευθον· ἀμοιβαίῃ δὲ πορείῃ
 290 σὸν δρόμον ἰθύνουσι δυώδεκα κυκλάδες Ὀραι.

Ὡς εἰπὼν, Φαέθοντος ἐπεστήριξε καρῆνῳ
 χροσεῖν τρυφάλειαν· εἴῃ δὲ μιν ἔστεφε πυρσῶ,
 ἑπτατόνους ἀκτῖνας ἐπὶ πλοκάμοισιν ἐλίξας,

v. 278. φυλλοχόω ἐνὶ μηνί, similem productionem iam supra II. 641. ferendam esse, vidimus. Praeterea rursus male κομίζων editt.

v. 280. ἄγρονόμοισιν ἢ γαῖα editt. Mecum emendavit Cant. Etiam Rhodomannus.

v. 282. ἄγγελον ὄμπνης vulgo; emendavit Scaliger.

v. 284. ὑπιτενῆ affertur in Scaligeri Coniectaneis cum coniectura ὅτ' ἔδραμον. Haec sana sunt; sed in fine versus ἠνιοχεύων male habent editt.

v. 287. Ad Cernen insulam, cf. XXXIII. 183. XXXVI. 6. Lubinus naufragium passus est, turpiter in humerum lapsus.

v. 290. σύνδρομον ἰθύνουσι vulgo, aine sensu. Praeterea fortasse futurum verbi tempus praestitisset. Orationem male claudi, vulgare Nonni vitium est.

κυκλώσας στεφανηδὸν ἐπ' ἱξυῖ λευκάδα μίτρην·
 295 καὶ μιν ἀνεγλαίνωσεν ἐφ' πυρόσντι χιτῶνι,
 καὶ πόδα φοινίσσοντι διεσφῆκωσεν πεδίλω.
 παιδὶ δὲ δίφρον ἔδωκε· καὶ ἠώης ἀπὸ φάτνης
 ἵππους Ἡελίοιο πυρώδεας ἤγαγον Ὠραι·
 καὶ θρασὺς εἰς ζυγὸν ἦλθεν Ἐωσφόρος· ἀμφὶ δὲ φαιδρῶ
 300 ἵππιον αὐχένα δοῦλον ἐπεκλήϊσσε λεπάδνω.

Καὶ Φαέθων ἐπέβαινε· δίδου δέ οἱ ἦνία πάλλειν,
 ἦνία μαρμαίροντα καὶ αἰγλήσσαν ἰμάσθλην
 Ἡέλιος γενέτης· τρομερῆ δ' ἐλαλίζετο σιγῆ,
 υἷα γινώσκων μινυώριον· ἐγγύθει δ' ὄχθης
 305 ἡμιφανῆς Κλυμένη φλογερῶν ἐπιβήτορα δίφρων
 δευκομένη φιλότεκνος ἐπάλλετο χάσματι μήτηρ.

Ἦδη δὲ δροσοίεσι ἀμαρύνσαστο φοίνιος ἀστήρ,
 καὶ Φαέθων ἀνέβαινεν εἰώιον ἄντυγα φαίνων,
 ὕδασι παππώοισι λελουμένος Ὠκεανοῖο.
 310 καὶ θρασὺς εὐφραίων ἐλατήρ ὑψίδρομος ἵππων
 οὐρανὸν ἐσκοπίαζε, χορῶ κεγαραγμένον ἄστρον,
 ἐπὶ περὶ ζώναις κυκλούμενον· εἶδεν ἀλήγτας
 ἀντιπόρους, καὶ γαίαν ὁμοίον ἔθρακε κέντρον

v. 295. πυρόσντι χαλινῶ, editt. lapidum errorem sustulit Scal.

v. 297. ἠώης editt.

v. 501. δίδου, Homeri exemplo recte ed. pr. δίδου ed. alt. nexum corruptente Falkenburgio.

v. 507. Fortasse φωσφόρος ἀστήρ.

v. 508. ἀνέβαινεν ἑ. ἄ. βαίνων, editt. intolerabili repetitione. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse nulla similitudo captanda, et scribendum, quod centies habet, ἑ. ἄντυγα κύσμον.

v. 509. παππώοισι vulgo.

v. 512. εἶδεν ἀλ. recte, copula hic non necessaria. Notabilis hic versus propter continuatos spondeos.

μεσσοπαγῇ, δολιχῶσιν ἀνυψωθεῖσαν ἐρίπναις,
 315 πάντοθι πυργωθεῖσαν ὑπωροφίοισιν ἀήταις·
 καὶ ποταμούςσ σκοπιάζε, καὶ ὄφρυας Ὠκεανοῖο,
 ἄψ ἀνασειράζοντος ἐὸν ῥόον εἰς ἐὺν ὕδωρ.

Ὅφρα μὲν ὄμμα τίταιεν ἐς αἰθέρα καὶ χύσιν ἄστρον
 καὶ χθονὸς αἰόλα φύλα καὶ ἄστατα νῶτα θαλάσσης,
 320 παπταίνων ἐλικηδὸν ἀτέρμονος ἐδρανα κόσμου·
 τόφρα δὲ δινηθέντες ὑπὸ ζυγὸν αἰθιοπες ἵππος
 ζωδιακοῦ παραμειβὸν ἐθήμενος ἄντυγα κύκλου.
 καὶ Φαέθων ἀδίδακτος, ἔχων πυρόεσσαν ἱμάσθλην,
 μαίνετο, μαστίζων λόφον ἵππιον· οἱ δὲ μαγέντες,
 325 κέντρον ὑποπιήσσοντες ἀφειδέος ἥνιοχῆος,
 ἀρχαίης ἀέκοντες ὑπὲρ βαλβίδα κελεύθου
 ἀξονίην παρὰ νύσσαν ἀλήμονες ἔιρεχον ἵπποι,
 δεχνύμενοί κτύπον ἄλλον ἐθήμενος ἥνιοχῆος.
 καὶ Νότιον παρὰ τέρμα, καὶ ἄρκτια νῶτα Βορῆος
 330 ἦν κλόνος. οὐρανίῳ δὲ παριστάμεναι πυλεῶνι,
 ἄλλοφανὲς νόθον ἥμαρ ἐθάμβειον εὐπόδες Ὠραι·
 ἔτρεμε δ' Ἡριγένεια· καὶ ἴαχε Φωσφόρος ἀστήρ·

Πῆ φέρειαι, φίλε κοῦρε; τί μαίνεαι, ἵππον ἐλαύνων;
 φείδσο σῆς μᾶστιγος ἀγῆνορος· ἀμφοτέρων δὲ

v. 315. ὑποβροφίησιν ἀήταις editt.

v. 317. ἀνασειράζοντας editt. male.

v. 324i φαίνετο μαστίζων editt. nimis languide: nostrum probat praecedens ἀδιδαντος, et v. 333.

v. 327. ἀξονίης editt. quasi ad gen. κελεύθου pertinere. V. seq. genitivus ἐθήμε. ἥνιοχ. post ἄλλον positus est, ut post comparativos, ommissa particula ἦ.

v. 332. πῆ ed. pr. ne te fugiat.

v. 334. ἀμφοτέρων, solet ita loqui, ut init. h. libri v. 9. sed

- 335 πλαζομένων πεφύλαξο καὶ ἀπλανέων χορὸν ἄστρον,
 μὴ θρασὺς Ὀρίων σε κατακτείνειε μαχαίρῃ,
 μὴ ῥοπάλω πυρόεντι γέρον πλήξεις Βοώτης·
 πλωτῆς δ' ἵπποσύνης ἔτι φείδω· μὴ δέ σε μακρῶ
 γαστέρι τυμβεύσειεν ἐν αἰθέρι κῆτος Ὀλύμπου·
- 340 μὴ δέ σε δαιτρεύσειε λέων, ἢ ταῦρος Ὀλύμπου,
 αὐχένα κυρτώσας φλογερῇ πλήξεις κεραίῃ·
 ἄξω τοξευτῆρα, τιναινομένης ἀπὸ νευρῆς
 μὴ σε πυριγλώχινι κατακτείνειεν οἰστῶ.
 μὴ χάος ἄλλο γένοιτο, καὶ αἰθέρος ἄστρα φανείη
- 345 ἤματος ἱσταμένοιο· μεσημβρίζοντι δὲ δίφρῳ
 ἄστατος Ἡριγένεια συναντήσεις Σελήνῃ.
- “Ὡς φαιμένου, Φαέθων πλέον ἤλασεν, ἄρμα παρέλκων
 εἰς Νότον, εἰς Βορέην, Ζεφύρου σχεδὸν, ἐγγύθεν Εὐρου.
 καὶ κλόνος αἰθέρος ἦεν· ἀκινήτοιο δὲ κόσμου
- 350 ἄρμονίην ἐτίναξεν· ἔδοχμώθη δὲ καὶ αὐτὸς
 αἰθέρι δινήεντι μέσος τετορημένος ἄξων.
 καὶ μόγις αὐτοέλικτιον ἐλαφρίζων πόλον ἄστρον,
 ὀκλαδὸν ἐσθήρικτο Λίβυς κυρτούμενος Ἄτλας,
 μείζονα φόρτον ἔχων· καὶ ἰσημέρον ἔκτοθεν ἄρκτου
- 355 κύκλον ἐπιξύων ἐλικώδεϊ γαστέρος ὀλκῶ,
 σύνδρομος ἀστρόεντι δράκων ἐπεσύρισε ταύρω·
 καὶ κνὴ σειριάζοντι λέων βρυγήσατο λαιμῶ,
 αἰθέρα θερμαίνων λασίῳ πυρὸς, καὶ θρασὺς ἔστη,
 καρκίνον ὀκταπόδην κλονέων λασιότριχι παλμῶ·
- 360 οὐρανίου δὲ λέοντος ὀπισθιδίῳ παρὰ ταρσῶ
 παρθένον ἀγκιέλευθον ἐμάστιε δίψιος οὐρῇ·

hic rectius et elegantius poterat ἀμφοτέρων δὲ adverbialiter, quod
 itidem amat.

v. 359. λασιότρ. παλμῶ concussa iuba terret eum leo.

- κούρη δὲ πτερόεσσα, παραιῖσσα Βοώτου,
 ἄξονος ἐγγὺς ἴκανε, καὶ ὠμίλησεν ἀμάξη.
 καὶ δυτικὴν παρὰ νύσσαν ἀλήμονα φέγγεα πέμπων,
 365 Ἔσπερον ἀντικέλευθον Ἐωςφόρος ᾤθεεν ἀστήρ·
 πλάζεται δ' Ἡριγένεια· καὶ ἠθάδος ἀντὶ λαγωῦ
 Σείριος αἰθαλόεις ἐδράξατο διπλάδος ἄρκτου·
 διχθὰ δὲ καλλείφαντες, ὃ μὲν Νότον, ὃς δὲ Βορῆα,
 ἰχθύες ἀστερόεντες ἐπεσκίρτησαν Ὀλύμπω,
 370 γείτονες ὑδροχόιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῶ
 σύνδρομος αἰγοκερῆος ἔλιξ ὠρχήσατο δελφίς·
 καὶ Νοτίης ἐλικηδὸν ἀποπλαγχθέντα κελεύθου
 σκορπίον ἀγκιέλευθον, ἔης ψαύοντα μαχαίρης,
 ἔτρεμεν Ὠρίων καὶ ἐν ἀστράσι, μὴ βραδὺς ἔρπων,
 375 ἄκρα ποδῶν ξύσεις τὸ δεύτερον ὀξεί κέντρον.
 καὶ σέλας ἡμιτέλειστον ἀποπτύουσα προσώπου,
 ἀροκελαινώουσα μεσημβρίας ἄνθορε Μήνη·
 οὐ γὰρ ὑποκλέπτουσα νότον σέλας ἄρσενι πυρσῶ
 ἀντιπόρου Φαέθοντος ἀμέργετο σύγγονον αἴγλην·
 380 Πληιάδος δὲ φάλαγγος ἔλιξ ἐπιύστερος ἤχῳ
 οὐρανὸν ἐπιτάζονον ἐπέβρεμε κυκλάδι φωνῇ·
 καὶ κτύπον αἰθύσσοντες ἰσηρίθμων ἀπὸ λαμῶν,
 ἀστέρες ἀντιθέοντες ἐβακχεύθησαν ἄλῃται·
 Ζῆνα μὲν ᾤθεε Κύπρις, Ἄρης Κρόνον· εἰαρινῆς δὲ
 385 Πλειάδος ἐγγὺς ἴκανε ἐμὸς μετανάστιος ἀστήρ·
 ἀστράσι δ' ἐπταπόροις κεράσας ἐμφύλιον αἴγλην,

v. 363. ἐμίλησεν ed. pr. emend. Falk.

v. 365. ἔωςφόρον editt.

v. 379. ἀμέργετο f. vere; sed alibi, ut XL. 377. est ἀμέλγετο.
Vide Wernickium ad Tryphiod. p. 80.

v. 380. Πληιάδος τε φ. editt.

ἡμφανῆς ἀνέταλλεν ἐμῆ παρὰ μητέρα Μαίη,
 ἄρματος οὐρανόιο παράτροπος, ᾧ πέλεν αἰαί
 σύνδρομος ἢ προκέλευθος εἰαίος, εσπέριος δέ,
 390 Ἥελίου δύνοντος, ὑπίστερα φέγγεα πέμπει·
 καὶ μιν, ὅτε δρόμον ἴσον ἔχων ἰσόμοιρος ὀδεύει,
 Ἥελίου κραδίην ἐπεφήμισαν ἴδμονες ἄστρον.
 καὶ δροσεραῖς νιφάδεσσι διάβροχον αὐχένα τείνων,
 νυμφίος Εὐρώπης, μνηστήρα ταῦρος Ὀλύμπου,
 395 εἰς δρόμον ὀρθώσας πόδα καμπύλον· ὄξυτενὲς δὲ
 δογμαίσας. Φαέθοντι κέρας λοξοῖο μετάπων,
 οὐρανήν φλογερῆσιν ἐπέκτυπεν ἄντυγα χηλαῖς.
 καὶ θραυὸς ἐκ κολέοιο, παρήγορον αἴθοπι μηρῶ,
 Ἰβρίων ξίφος εἶλε· καλαύροπα πάλλε Βοώτης·
 400 καὶ ποδὸς ἀστραίοιο μετάροια γούνατα πάλλων,
 Πήγασος ἐχεμετίζε· καὶ αἰθύσσαν πόλον ὀπλῆ,
 ἡμφανῆς Αἰβυς ἵππος ἐπέτρσχε γείτοσι κύκλω·
 καὶ κοτέων πτερὰ πάλλεν, ὅπως πάλιν ἠνιοχῆα
 ἄλλον ἀκοντίσειεν ἀπ' αἰθέρος, οἷα καὶ αὐτὸν
 405 ἄντυγος οὐρανής ἀπασείσατο Βελλεροφόντην.
 οὐκέτι δ' ὑψιπόροιο Βορειάδος ἐγγύθι νύσσης
 ἀλλήλων ἐχόρευον ἐπ' ἰξυῖ κυκλάδες ἄρκτοι·
 ἀλλὰ Νότω μίεγοντο, καὶ Ἐσπερίη παρὰ λίμνη
 ἄβροχον ἴγος ἔλουσαν ἀηθέος Ἰκκανοῖο.

v. 393. *διᾶβροχος* editt.

v. 400. *Ἀστραίοιο* ed. alt. ut Lubin. quoque nomen proprium male quaesivit. *Μοχ γούνατα πάλλων*, ut XXXIX. 406. per se bonum, hic offendit propter *πάλλε* v. antec. et rursus v. 404. Fortasse *βάλλων* aut *κάμπτων*.

404. *ἀκοντίσειεν* editt. metro pessumdato.

v. 406. *οὐκ' ἔτι δ'* ed. pr. *οὐκ' ἔτι δ'* ed. alt.

v. 409. *ἔχουσαν ἀηθ.* Ωκ. ed. pr. *ἔχουσαι ἀηθ.* ed. alt. ex

410 Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαίδοντα καταπρήνιξε κεραυνῷ
 ὑψόθεν αὐτοκύλιστον ὑπὲρ ῥόον Ἡριδανοῖο·
 δῆσας δ' ἁρμονίην παλινάγρετον ἥλικι δεσμοῶ,
 ἵππους Ἡελίω πάλιν ὤπασεν· αἰθέριον δὲ -
 ἀντολίῃ πόρον ἄρμα, καὶ ἀρχαίῃ παρὰ νύσση
 415 ἀμφίπολοι Φαίδοντος ἐπέτρειχον εὐπόδες Ἰλίου.
 γαῖα δὲ πᾶσα γέλασσε τὸ δεύτερον· ἠερόθεν δὲ
 ζωφτόκου Διὸς ὄμβρος ὄλας ἐκάθηρσεν ἀρούρας,
 καὶ διεσῆ ῥαθ' ἀμύγῃ κατέσβεσε πυρσὸν ἀλήτην,
 ὅσον ἐπὶ χθόνα πᾶσαν ἐριφλεγέων ἀπὸ λαυμῶν
 420 οὐρανόθεν χρεμέθοντας ἐπέκτυπον αἰθέρες ἵπποι.

Ἡέλιος δ' ἀνέτελλε, παλινδρομος ἄρμα νομεύων·
 καὶ σπόρος ἠέξετο· πάλιν δ' ἐγέλασσαν ἀλωαί,
 δεχνύμεναι προτέρην βιοτήσιον αἰθέρος αἴγλην.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Φαίδοντα κατεστήριξε Ὀλύμπω,
 425 εἴκελον ἠνιόχῳ καὶ ἐπαύνημον· οὐράνιον δὲ
 πήγξει μαρμαίροντι σελασφόρον ἄρμα τιταίνων
 εἰς δρόμον αἰσσοντος ἔχει τύπον ἠνιοχῆος,
 οἷα πάλιν ποθέων καὶ ἐν ἀστράσιν ἄρμα τοκῆος.

infelici coniectura Falk. deficiente verbo. Nobiscum corraxit
 Cant. Genitivus a verbo pendet, more Homérico, ut Il. ζ. 508.
 etsi hic aliter construi posset.

v. 417. ἐκάθηρσεν editt.

v. 420. ἀπέκτυπον editt. sed praecedens ὅσον ἐπὶ χθ. videba-
 tur aliam praepositionem postulare. Iupiter errantem flammam
 extinxit, quocumque per terram, hinnitibus ex ignivomo ore emis-
 sis, strepitum (sc. hinnitus) tulerant ignei equi. Hoc certe
 doctius est, quam si quis ἀπέκτυπον tentaret, et ὅσον πυρσὸν
 iungere mallet, ut fere Lubinus videtur in animo habuisse.

v. 422. καὶ πόρος editt. vel Lubino veri quid suboluit, cum
 vertit: et sementis augebatur.

v. 425. εἴκελον editt. contra Nonni usum.

καὶ ποταμὸς πυρίκαυτος ἀνήλυθεν εἰς πόλον ἄστρον
 430 Ζητὸς ἐπαινέσαντος· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
 Ἡριδανοῦ πυρόεντος· ἐλίσσεται ἀγκύλον ὕδωρ·
 γνωταὶ δ' ὠκυμόροιο δεδουπότος ἠνιοχῆος
 εἰς φυτὸν εἶδος ἄμειψαν· ὀδυρομένων δ' ἀπὸ θένδρων
 ἀφνειήν πετάλοισι κατασταλεύουσιν ἔερσην.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΔΘ.

*Ἐν δὲ τριηκοστῷ ἑνάτῳ μετὰ κύματα λείσσειε
Δηριάδην φεύγοντα περιφλεγίων στόλον Ἰνδῶν.*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

40.

Ὡς εἰπὼν, ἀκίχης ἐς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἐρμῆς,
 χάσμα ληπὼν καὶ θαῦμα κασιγνήτω Διονύσῳ.

Ὅφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ἀκοσμήτων χύσῃ ἄστρον
 θάμβες καὶ Φαέθοντα δεδονκότα, πῶς παρὰ Κελταῦς
 5 Ἐσπερίῳ πυρίκαυτος ἐπωλίσθησε ῥεέθρῳ,
 τόφρα δὲ νῆες ἴκανον ἐπήλυδες, ἄς ἐνὶ πόντῳ
 τοιχάδας ἰθύνοντες ἐς Ἄραα ναύμαχον Ἴνδῶν,
 ἀκλύστῳ Ῥαδαμᾶνες ἐναυτίλλοντο θαλάσῃ,
 πόντον ἀμοιβαίησιν ἐπιζήσοντες ἀγυαῖς,
 10 ὑσμίνης ἐλατῆρες· ἐπειγόμενος δὲ Ἀναίῳ,
 ὀλκᾶσιν ἀντιτύποις ἐπεσύρισε πομπὸς ἀήτης·
 καὶ Λύκος ἠγεμόνευσεν ἐν ὕδασι δίφρον ἐλαύνων,
 ἰππεσίαις ἀγάραιον ἐπιξύνων ῥόον ὀπλαῖς.

v. 7. Ita Rhodomannus. Edd. τοιχάδες, nescio, an verum sit; compares τοιχαρχος, vocabulum in re navali notum. Scal. tentabat στοιχάδες; sed sic maluissem στοιχάδας de longa navium serie. Caeterum Rhadamanes Baccho naves extruere iubebantur XXI. 304. sqq. cf. XXXVI. 420. sqq. Vide Comment.

v. 9. Mire dictum: πόντον ἀμοιβαίησιν ἐπιζήσοντες ἀγυαῖς, si de sulcis, quos naves trahunt, cogitandum. Expectares ἀμοιβαλοισιν — ἀγοστοῖς, aut ἐρετμοῖς, ut fera infra v. 307.

v. 10. ἐπειγομένῳ δὲ Ἀναίῳ editt. Alius fortasse ἐπειγομένον δὲ Ἀναίον, genit. absol. maluisset.

- Δηριάδης δ' ἀπέλεθρος ὑπέρτερος, ὑπόθι πύργων,
 15 ἔσσυμένων νεφελῆδόν ἐδέεκετο λαίφεα νηῶν
 ὀφθαλμῷ κοτέοντι· καί, ὡς ὑπέροπλος, ἀκούων,
 ἔγρεμόθους ὅτι τῆας Ἄραψ τορνώσατο τέκτων,
 ὤμοσεν, ὑλοτόμοισιν ἄγειν Ἀράβεσσιν ἐνυῶ,
 καὶ πόλιν ἠπειλήσεν αἰσιτῶσαι Λυκοόργου,
 20 ἀμήσας Ῥαδαμᾶνας ἀλοιητῆρι σιδήρῳ.
 καὶ σιόλον ἀθρήσαντες ἀταρβέες ἔτρεμδν Ἴνδοί,
 Ἄρεα παπταίνοντες ἀλίκυπον, ἄχρι καὶ αὐτοῦ
 γοῖνατα τολμήεντος ἐλίετο Δηριάδῃος.
 ποιητῶ δὲ γέλῳτι γαληναίῳ προσώπῳ
 25 Ἴνδος ἄναξ ἐκέλευσε, τριηκοσίων ἀπὸ νήσων
 ἧς ἐλεφαντοβότοιο παρὰ σφυρὰ δύσβατα γαίης
 λαὸν ἄγειν. καὶ κρωπνὸς ἐς ἀτραπὸν ἦτε κήρυξ,
 ποσοὶ πολυγνάμπτοισιν ἀπὸ χθονὸς εἰς χθόνα βαίνων.
 καὶ σιόλος ὄξυς ἴκανε πολυσπερέων ἀπὸ νήσων,
 30 κεκλομένου βασιλῆος. ὃ δὲ θρασὺς, αὐχένα τείνων,
 ὀλκιάδας εὐπήληκας ἐς Ἄρεα πόντιον ἔλκων,
 λαὸν ἐν θάρυνε· καὶ ὑψιτόν φάτο φωνῇ·
 Ἄνερες, οὗς ἀτίταλλεν ἐμὸς μενέχαρμος Ἰδάσπης,
 ἄρτι πάλιν μάργασθε πεποιθότες· αἰθόμενον δὲ
 35 ἄξατε πῦρ ἐς Ἄρηα, καὶ ἄσπετον ἄψατε πεύκην,
 τῆας ἵνα φλέξοιμι νεήλυδας αἴθροπι δαλῶ,
 καὶ στρατὸν ὑγροκέλευθον ἐνικρύψοιμι θαλάσῃ

v. 14. Δηριάδης ἀπέλεθρος ed. pr. copulam habes in ed. alt.

v. 19. πτόλιν editt.

v. 21. ἀθροίσαντες editt. emend. Falk. in Scaligeri Coniectan.

v. 25. νήσων ut mox v. 29. cf. XXVI. 38. 222. 247.

v. 26. τῆς ἐλεφ. editt. Correxīt Hermannus.

v. 32. λαὸν — θάρυνε lacuna relicta; ed. pr. supplevit Falk.

v. 37: ἐνί, adeoque ἐνί κρύψ. editt. uno abscondam mari fideliter vertit Lub. — Scribendum puto φλέξοιμι et ἐνικρύψοιμι. Hermann.

σὺν δορὶ, σὺν θάωρηκι, σὺν ὀλκίαι, σὺν Διονύσῳ.
 εἰ θεὸς ἐπλετο Βάκχος, ἐμῷ πυρὶ Βάκχον ὀλέσσω·
 40 οὐχ ἄλλῃς, ὡς προχοῆσι πολύτροπα φάρμακα τεύχων,
 ἄνθει Θεσσαλικοῖσιν ἐμὸν φοίνιξεν Ἰθάσπην,
 καὶ μιν ἰδῶν, σίγησα, καὶ ἤσυχος εἰσέτε λεύσσω,
 ἔτλην ξανθὰ ῥέεθρα μαινομένου ποταμοῖο;
 εἰ γὰρ ἦν ῥόος οὗτος ἀπ' ἀλλοτριῶν ποταμοῖο,
 45 μὴ δὲ πατὴρ ἐμὸς ἦεν Ἀρήϊος Ἰνδὸς Ἰθάσπης,
 καὶ κεν ἐγὼ τόδε χεῦμα χυτῆς ἐπλησα κονίης,
 ὀδμήν βοτρύεσσαν ἀμαλδύνων Διονύσου,
 καὶ προχοήν μεθύουσαν ἐμοῦ γενετῆρος ὀδεύων,
 ποσσὶ κοινομέτοισι διέτρεχον ἄβροχον ὕδωρ,
 50 οἶα παρ' Ἀργείοισι φατίζεται, ὡς Ἐνοσίχθων
 ξηρὸν ὕδωρ ποίησε, καὶ αὐσταλέου ποταμοῖο
 Ἰναχίην ἵππεος ὄνυξ ἐχάραξε κονίην.
 οὐ θεὸς, οὐ θεὸς οὗτος· ἦν δ' ἐψεύσατο φύτλην·
 ποίην γὰρ Κρονίωνος Ὀλύμπιον αἰγίδα πάλλει;
 55 ποῖον ἔχει σπινθήρα Διοβλήτοιο κεραυνοῦ;
 ποίην δ' οὐρανίην στεροπὴν γενετῆρος ἀείρει;
 οὐ Κρονίδης κατ' Ἄρηα κορύσσεται οἴνοπι κισσῷ·
 οὐ τυπάνων πατάγοισι μέλος βρονταῖον εἶσκω·
 οὐ δὲ Διὸς σκηπτοῖσιν ὁμοῖα θύρσα καλέσσω·
 60 οὐ χθονίῳ θάωρηκι Διὸς νέφος ἴσον ἐνίψω.
 νεβρίδι δαιδαλέῃ πότῃ ποικίλον ἄστρον εἶσκω;
 ἀλλ' ἐρέεις, ὅτι βότρυν ἐδέξατο, καὶ χύσιν οἴνου

v. 41. φοίνιξεν, quia in vinum purpureum mutavit, unde ξανθὰ ῥέεθρα v. 43. dicit.

v. 42. λεύσσω editt.

v. 44. ἀπαλλοτριῶν ed. pr. divisit Falk.

v. 53. ἐψεύσατο ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 59. σκηπτοῖσιν editt. fatali errore.

δῶρα παρὰ Κρονίῳτος, ἀξιφύτιοιο τοκῆος· —
 Τρωϊὸν αἶμα φέροντι καὶ ἀγρονόμῳ τινὶ βούτῃ
 65 Ζεὺς πόρον, οἶνοχόῳ Γανυμήδεϊ, νέκταρ Ὀλύμπου·
 νέκταρ δ' οὐ πέλεν οἶνος ὁμοίως. εἴξατε, θύρσοι·
 Βάκχος ὁμοῦ Σατύροισιν ἐπὶ χθονὸς εἰλαπινάζει·
 δαίνυται οὐρανόισι σὺν ἄθανάτοισι Γανυμήδης.
 εἰ δ' ἐπέε βροτὸς οὗτος ἐπουρανόιο τοκῆος,
 70 σὺν Διὶ καὶ μακάρεσσιν ὁμῆς ἔψαυσε τραπέζης.
 ἔκλυον, ὥς ποτε Θῶκον ἐὸν καὶ σκῆπτρον Ὀλύμπου
 δῶκε γέρας Ζαγρηῆϊ, παλαιότερον Διονύσῳ,
 ἄστεροπὴν Ζαγρηῆϊ, καὶ ἄμπελον οἴνοπι Βάκχῳ.

Ἐίπε, καὶ εἰς μόθον ἄρτο· συνερρώοντο δὲ λαοὶ
 75 σὺν δορὶ, σὺν σακέεσσι· καὶ ὄψιμον ἐλπίδα νίκης
 χερσαίου πολέμοιο μετστῆσαντο θαλάσσης.
 καὶ προμάχοις Διόνυσος ἐκέκλετο θυιάδι φωνῇ·
 Ἄρεος ἄλκιμα τέκνα καὶ εὐθώρηκος Ἀθήνης,
 οἷς βίος ἔργα μόθοιο καὶ ἐλπίδες εἰσὶν ἀγῶνες,
 80 σπεύσατε καὶ μετὰ πόνητον αἰστώσαι γένος Ἴνδῶν,
 εἰναλίην τελέσαντες ἐπιχθονίην μετὰ νίκην.
 ἀλλὰ θαλασσαιόιο διάκτορα δηϊότητος,
 ἔγχεα διπλώσαντες ὁμόπλοκα δίξυγι δεσμῶ
 ναύμαχα κολλήεντα, περὶ στόμαθ' εἰμένα χαλκῶ,

v. 70. Omissum ἄν haberi potuisset in hunc modum: ἔψαυσε τραπέζης.

v. 71. Fortasse etiam hic propter v. 73. σκῆπτρον scribendum; videtur tamen per additum Θῶκον vulgata excusari.

v. 75. ὄψιμον ἐλπίδι editt. sine sensu.

v. 76. πολέμοιο — θαλάσσης editt. male.

v. 79. ἐλπίδες ed. pr. nominatim emend. Falk.

v. 84. περὶ στόμα εἰμένα χ. editt. pessimo hiatus. Rhodoman-
 ni emendationem Hermannus protulit ad Orph. p. 752. Potuisset
 etiam κολλήεντα περὶ στόμα θ' εἰμένα χαλκῶ.

- 85 μίξατε δυσμενέεσσιν ἀλεπτοίητον ἐνωί,
 προφθάμενοι, μὴ χειρὶ πυραυγέα δαλλῶν αἰέρων,
 Δηριάδης φλέξειεν Ἀρήϊα δούρατα νηῶν.
 νόσφι φόβου μάρασσατε, Μιμαλλόνες· ὑγρομόθων γὰρ
 ἐλπίδες ἀντιβίων κενεαυγέες· εἰ δὲ μογήσας,
 90 φύλοπιν οὐκ ἐτέλεσσαν ἐπὶ χθονὸς ὄρχαμος Ἴνδῶν,
 ἠλεβάτων λοφιῆσιν ἐφεδρήσων ἐλεφάντων,
 ἀγγυεφῆς, ἀκίητος, ἀπούτατος, ἤερε γείτων·
 οὐ μὲν ἐγὼ προμάχων ποτὲ δεύομαι· οὐ δὲ καλέσω
 ἄλλον ἀοσητήρα μετὰ Κρονίωνα τοκῆα,
 95 ἠνίοχον πόντοιο καὶ αἰθέρος· ἦν δ' ἐθελήσω,
 γνωτὸν ἐμοῦ Κρονίδαο, Ποσειδάωνα, κορύσσει,
 Ἴνδῶν στίχα πᾶσαν ἀμαλδύνοντα τριαίνῃ·
 καὶ πρόμον εὐρυγένειον, ἀπόσπορον Ἐννοσίγαιου,
 Γλαῦκον ἔχω συνάεθλον, ἐμῆς ἕτε γείτονα Θήβης,
 100 πόντιον Ἀονίης Ἀνθηδόνοιο ἀστὸν ἀρούρης·
 Γλαῦκον ἔχω καὶ Φόρκυν· ἱμασσομένην δὲ θαλάσση
 ὀλκιάδα Δηριάδαο κατακρύψει Μελικέρτης,
 κυδαίωνων Διόνυσον ὁμόγειον, οὗ ποτὲ μήτηρ,
 νήπιον ἔτρεφε Βάνχον, ὅπει πόρε ποντίας Ἴνώ
 105 ἐν γλάγος ἀμφοτέροισι, Παλαίμονι καὶ Διονύσῳ·
 μαντιπόλου δὲ γέροντος, ὃς ἡμετέραν ποτὲ νίκην
 ἐσσομένην κατὰ πόντον ὑποβρυχίῃ φάτο φωνῆ,
 εἰμὶ φίλος, Πρωτῆος· ἐς ὑσμίνην δὲ κορύσσει
 θυγατέρας Νηρηῆος ἐμῆ Θέτις· ἐν δὲ κυδοιμοῖς,
 110 Βασσαρίδων στυγέεθλος, ἐμὴ θωρήσεται Ἴνώ.
 θωρήξω δ' ἐς Ἄρηα καὶ Αἰόλον, ὄφρα τοήσω

v. 88. ὑγρομόθων editt. inepte, sive comparas αἰνόμορος, sive dictum putes pro ὑγρόμορος ut ἐγχεσίμορος etc. Nostrum est infra v. 272.

v. 97. Ἴνδῶν editt.

- Ευρον ἀκοντίζοντα, καὶ αἰχμάζοντα Βορῆα,
 γαμβρὸν ἑμοῦ προμύχου, Μαραθωνίδος ἄρπαγα τύμφης,
 καὶ Νότον Αἰθιοπῆα, προασπιστῆρα Λυαίου·
 115 καὶ Ζέφυρος πολὺ μᾶλλον ἀελλήεντι κυδοιμῷ
 ὀλκιάδας ἀντιβίων δηλήσεται· ἡμετέρου γὰρ
 εὐνέτιν Ἴριον ἔχει Διὸς ἄγγελον. ἀλλὰ σιωπῇ
 ἔκτοθεν εὐθύροιο καὶ Ἰνδῶοιο κυδοιμοῦ
 μιννέτω ἡρεμέων θρασὺς Διόλος, ἡθάρδι δεσμῶ,
 120 ἄσκον ἐπισφίγξας ἀνεμώδεα· μὴ δ' ἐνὶ πόντοφ
 ἄσθμασιν Ἰνδοφόνοισιν ἀριστεύσωσιν ἄηται·
 ἀλλὰ μόθον τελίσω, νηοφθόρα θύρσα τιταίτων.
 Ἰλῆς εἰπὼν, ἐκόρουσε πεποιθότας ἡγεμονῆας.
 ἤδη δὲ πτολέμοιο προάγγελος ἴστατο σάλπιγξ,
 125 καὶ μέλος ἐγρεκῦδοιμον ἀνέκλαγον Ἄραος αὐλοῖ,
 λαὸν ἀολλίζοντες· ἀρασσομένη δὲ βοεῖη
 εἰναλίου κελάθησε μόθου χαλκόκροτον ἡχώ,
 καὶ κανοχὴν ὁμόδουπον ἀγέστρατος ἴαχε σύριγξ·
 ἀντι δὲ πετραίης πολεμῆϊα λείψανα φωνῆς
 130 Πανιάς ὑστέροφωνος ἀμείβετο ποντιῶς Ἠχώ.
 Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ἔην κλόνος· ὄρωτο δ' ἰαή
 κεκλωμένων· καὶ λαὸς ἐθῆμανι μάρνατο τέχνη,
 κυκλώσας στεφανηθὸν ὄλον στρατόν· ἐν δ' ἄρα μέσσοφ

v. 118. Ἰνδῶοιο vulgo.

v. 120. ἄσκρον ἐπισφ. editt. emend. Falk. in Scalig. Coniectaneis.

v. 124. Insolens est ἴστατο σάλπιγξ, etsi fortasse, a Nonno quidem, argute dici potuit, quia ὄρωτος de acuto sono usurpatur. Sed fieri etiam potuit, ut postrema duorum versuum vocabula confunderentur, veluti: προάγγ. ἴστατο κήρυξ et — — ἴαχε, vel ἔκτυπε σάλπιγξ.

v. 125. ἀνέκλαγον editt. errore alibi quoque obvio.

v. 127. χαλκόκροτος ἡχώ sine constructione. Emendaverat iam Rhodomannus.

νησαὶν ὁμοζυγέεσσιν ἐμτρούθη στόλος Ἴνδῶν,
 135 εἰς λίνον ἐργομένων νεπόδων τύπον. Διακίδαας δὲ
 Διακός, ὕγρον Ἄρηα προθεσπίζων Σαλαμῖνος,
 ἀρχόμενος πολέμοιο Θεουδέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰ πάρος ἡμετέραν αἰὼν ἐκστήσιον ἦχό,
 ἄσπορον εὐρυάλωος ἀπήλασας ἀνχμὸν ἀρούρης,
 140 διψαλέην ἐπὶ γαῖαν ἄγων βιοτήσιον ὕδωρ,
 δὸς πάλιν ὀψιτέλαστον ἴσην χάριν ὑέτιε Ζεῦ,
 ὕδατι κυδαίνων με καὶ ἐνθάδε· καὶ τις ἐνίψη
 νίκην ἡμετέραν δεδοκημένος, ὡς ἐνὶ γαίῃ
 Ζεὺς εἶον ὑἷα γέραιρε, καὶ ἐν πελάγεσσι γεραιρε.

145 ἄλλος ἀνὴρ λέξειεν Ἀχαιϊκός· εἰν ἐνὶ Θεσμῶ
 Διακός Ἴνδοφόνος φυσίζοος· ἀμφοτέρων γάρ,
 κτεινῶν ἐχθρὰ κάρηνα, καὶ αὐλακι καρπὸν ὀπάσσας,
 χάσμα πόρεν Δῆμητρι καὶ εὐφροσύνην Διονύσω.
 ῥῦσο δ' ἡμετέρης πλόον ὀλκάδος· αὐσταλέου δὲ

* * * * *

150 ὡς χθονίῳ κενεῶν φερέσβιον ἤγαγον ὕδωρ,
 καὶ χθονίων λαγόνων θανατηφόρον οἶδμα κορύσσω,
 μαρνάμενον στρατιῆσι καὶ ὀλκάσι Δηριαδῆος.

v. 135. *Διακίδαας* editt. per se absurde, praeterea dativum postulare videtur προθεσπίζων. *Διακίδαας* etiam Rhodomannus.

v. 137. *πολέμοιο* vulgo.

v. 138. *αἰὼν* ed. pr. a Falk. emend.

v. 142. Fortasse melius esset ἐνίψει.

v. 143. *νίκην ἡμετέραν* ed. pr. emend. Falk.

v. 149. *πλόον ὀλκάδος* editt. correxit Falk. ad calcem Cunaei. Idem Falk. mox dedit αὐσταλέω δὲ, quod receptum in ed. alt. adiectivo hoc male ad sequentem dativum tracto. Probabiliter locus respondebat versibus 139. et 140. igitur excidit versus huius fere modi: αὐσταλέου δὲ ἀσπόρου ἀνχμῶντος ἐπὶ χρόνον ἄγρον ἐόντες, ὡς etc. Κενεῶν εἰ λαγόνες quo sensu dicantur, docet imprimis locus de Danao IV. 256. 259.

- ἀλλὰ, πάτερ, σκηπτούχε βίου, σκηπτούχε κυδοιμοῦ,
 πέμπε μοι αἰετὸν ὄρνιν, ἐμῆς κήρυκα γενέθλης,
 155 δεξιτερόν προμάχαισι καὶ ὑμετέρῳ Διονύσῳ·
 ἄλλος δ' ἀντιβίοισιν ἀριστερός ὄρνις ἰκέσθω.
 σύμβολα δ' ἀμφοτέροις ἑτερότροπα ταῦτα γενέσθω·
 τὸν μὲν ἐσαθρήσω, πεφορημένον ἄρπαγι ταρσῶ,
 θηγαλέων ὀνύχων κεχαραγμένον ὄξει κέντρῳ,
 160 νεκρὸν ὄφιν περιμέτρον ἀεργάζοντα κεραστήν,
 δυσμενέος καρόεντος ἀπαγγέλλοντα τελευτήν·
 λαῶ δ' ἀντιβίων ἕτερος μελανόχρους ἔλθῃ,
 κυανέαις πτερύγεσσι προθεσπίζων φόνον Ἴνδῶν,
 αὐτόματον θανάτοιο μέλαν τύπον· ἦν δ' ἐθαλήσης,
 165 βρονταίοις πατάγοισιν ἐμὴν ματεύσο νίκην·
 καὶ στεροπὴν Βρομίῳ λεχῶϊα φέγγεα, πέμπων,
 υἷα σέο γέραιρε πάλιν πυρὶ· δυσμενέων δὲ
 ὀλκάδας εὐπήληκας δῖστεύσαισι κεραννοί.
 ναὶ, πάτερ, Αἰγλήης μιμνήσκειο, μὴ σέο νύμφης
 170 νυμφίον αἰσχύνειας ὁμόπτερον ὄρνιν Ἐρώτων.
 Ὡς εἰπὼν, πολέμιζεν. ἐς ἡερίας δὲ κελεύθους
 ὄμμα παλιννόστοιο βαλὼν ἀντίπιον ἄρκτου,
 γαμβρὸν ἐὼν λιτάνευε, καὶ ἴαχε μῦθον Ἐρεχθεύς·
 Γαμβρὸς ἐμὸς, Βορέης, θωρήσσο, καὶ σέο νύμφης
 175 μαρναμένῳ γενετῆρι βοηθῶον ἄσθμα τιταίνων,
 ἔδνα τεοῦ θαλάμοιο θαλασσαίην πόρε νίκην·
 ὀλκάσι μὲν Βρομίῳ φέρων νηοσσόον αὔρην,
 δὸς χάριν ἀμφοτέροισιν Ἐρεχθεῖ καὶ Διονύσῳ·

v. 155. προμάχαισιν edit. male.

v. 166. στεροπῆς edit. contra Nonni facilitatem.

v. 169. ναῖδὸν πάτερ ed. pr. emend. Falk. sed in lectionib. alt. edit. μάτερ male excusum.

v. 171. πτολέμιζεν edit.

- νησαὶ δὲ Δηριάδαο, μαμηκότα πόντον ἱμάσσων,
 180 ἄσθματι κυματόεντι τῆς θώρηξεν ἀέλλας·
 ἔσοι γὰρ ὑσμίνης ἐμπείραμος, ὅτι καὶ αὐτὸς
 Θρήκην ναιτιάεις, ἐμπείραμος οἷά περ Ἄρης.
 ἀντιβίαν δὲ φάλαγγι δυσήνεμον ἄσθμα κομίζων,
 ἔγγει παγήεντι κορύσσοο Δηριάδῃ·
 185 στήσας δ' ἀντιβίωσι θυαλλήεσσαν ἐνναί,
 δυσμενέας τόξευε χαλαζήεντι βελέμενφ,
 καὶ Διὶ πιστὰ φέρον καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσοφ.
 μνώσο Κεκροπίης εὐπαρθένου, ἦχι γυναῖκες
 κερκίδι ποικίλλουσι τεῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
 190 Ἰλισσὸν δὲ γέραιφε γαμοστόλον, ὀππόθι κούρηφ
 Ἀτθίδα, σὴν παράκοιτιν ἀνήρπασαν ἕρπαγες αὐραι,
 ἐξομένην ἀτίνακτον ἀκινήτω σέθεν ὤμφ.
 οἶδα μὲν, ὡς συνάεθλος ἐλεύσται ἄλλος ἀήτης
 γείτων ἀντιβίωσιν Ἐαίος· ἀλλ' ἐνὶ χάρμη
 195 οὐ τρομέω θρασὺν Εὐρον, ὅτι πετροέντες ἀῆται
 πάντες, ὅσοι πνείουσαι, ὀπάονές εἰσι Βορῆος·
 καὶ πρόμος Αἰθιοπῶν Νοτίην ἐπὶ πέζαν ἀρούρης
 μηκέτι νοστήσεις Κορύμβασος· ἀλλὰ δαμείη,
 θερμόν ἔχων συνάεθλον ἐὸν Νότον Αἰθιοπῆα,
 200 ψυχρόν ὑπὲρ πόντοιο πίων θανατηφόρον ὕδωρ·
 οὐκ ἀλέγω Ζεφύροιο, κορυσσομένοιο Βορῆος.

v. 187. δι edit. pr. Caeterum versus vulgo cum seqq. iungitur, inepte.

v. 188. ἦχι ed. pr.

v. 190. ὀππότῃ editt.

v. 193. οἶδα μὲν συνάεθλον ἑλ. ed. pr. restituit Falk.

v. 196. ὅσα πνείουσαι ed. pr. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 198. νοστήσεις K. ed. pr. correctum in alt. ope Falk. mox δαμείη editt. verum vidit et hic Falk. inter Scaligeri Coniect. De Corymbaso vide XXVIII. 97. seqq.

- δεῖξον ὁμοφροσύνην ἔκυρῶ σέθεν· οὐρανόθεν, δὲ
 σὺν σοὶ Βακχιάδεσσι ἐμαῖς στρατιῆσιν ἀρήξει
 μαρνάμενος τριόδοντι Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη,
 205 ἢ μὲν εἰς ναέτησιν, ὃ δὲ γνωτοῖο γενέθλη·
 καὶ πυρόεις Ἥφαιστος Ἐρεχθίδος αἶμα γεραίρων,
 ἔξεται εὐάντητος ἐς ὑδατόεσσαν Ἐνωῶ,
 ὀλκάδι Δηριάδαο μαχήμονα πυρσὸν ἐλίσσων.
 δὸς δέ με νικῆσαι καὶ ἐν ὕδασι· καὶ μετὰ νίκησιν
 210 Κεκροπίη νομίσειεν ἀπήμονα λαὸν Ἐρεχθεύς,
 καὶ Βορέην μέλπωσι καὶ Ὀρειθῦιαν Ἀθήνηαι.
 Τοῖον ἔπος βοῶων, ἄλιθινός ἦπατο χάρμης
 ἔγχεϊ τεχνήεντι, καὶ, ὡς ναέτης Μαραθῶντος,
 ναύμαχον εἶχεν ἔρωτα· φιληρέτιμῳ δὲ κυδοιμῶ
 215 ἦν στόλος, ἦεν Ἄρης τότε ναυτίλος· ἐν παλάμῃ δὲ
 πηδάλιον Φόβος εἶχε· κυβερνήτης δὲ κυδοιμοῦ
 Δεῖμος ἀκοντοφόρον ἀνελύσατο πείσματα νηῶν.
 Κυκλώπων δὲ φάλαγγες ἐναυτίλλοντο θαλάσση
 ὀλκάδας ἀγγιᾶλῃσιν ὀϊστρεύοντες ἐρίπναις·
 220 Εὐρύαλος δ' ἀλάλαζεν· ἀλιθροῖζῳ δὲ κυδοιμῶ
 ἀγγνεφῆς οἴστρησεν ἐς ὑμίνην Ἀλιμῆδης.

v. 205. γενέθλη ed. pr. emend. idem Falk.

v. 213. τεχνήεντι ed. pr. vocabulum emendatius dedit alt. edit. sed ambigo de sensu, estne fortasse idem, ac ἔγχεϊ κολλήεντι, cf. v. 83. sq. Sed sic obscure locutus est. Malim τολμήεντι.

v. 215. Post στόλος editt. plenam interpunctionem habent; sed ita sensus nullus est. Falk. in Coniectt. Scaligeri volebat στόνος, potuisset etiam κλόνος, paulo fortasse melius. Erat, cum tentarem φιληρέτιμος δὲ κυδοιμῶ ἦν στόλος, sed semper displicet nimia sententiae brevis. Fortasse, sublata distinctione, Nonni manum restituimus, etsi vel sic est, quod offendat.

v. 219. ὀλκάδα ἀγγιᾶλῃσιν ὀ. ἐρίπναις edit. pr. ὀλκάδας ἀγγιᾶλοισιν ed. alt. ex emend. Falk.

v. 221. οἴστρησεν, ab οἴστράω derivandum, intransitive diceretur, si sanum est; sed quantum memini, transitivum tantum

καὶ διδύμαις στρατιῆσιν ἐπέκτυπε πόντιος Ἄρης
 χερσαίην μετὰ δῆριν· ἀλιθρόλιον δ' ἀλαλήτην
 ὀλκάσι Βακχείησιν ἐπέβρεον ὀλκάδες Ἰνδῶν.

225 καὶ φόνος ἦν ἐκάτερθε· καὶ ἔξεσ κύματα λύθρου·
 καὶ πολὺς ἀμφοτέρων στρατὸς ἤριπεν· ἄριχύτεν δὲ
 αἵματι κυανέης ἐρουθαίνετο ἄντα θαλάσσης.

Πολλοὶ δ' ἐνθα καὶ ἐνθα χυτῶ πίπτοντες ὀλέθρου,
 οἰδαλέοι πλωτῆρες ἐναντίλλοντο θαλάσσην·

230 καὶ ῥοθίοις ἐλικηδόν, ἔχων πορθμῆας ἀήτας,
 σύρτετο νεκρὸς ὄμιλος, ἀφειδέϊ σύνδρομος αὔρη·
 πολλοὶ δ' αὐτοκύλιστον ὑπὸ στροφάλιγγα κυδοιμοῦ
 εἰς ῥόον ὠλίβθησαν· ἀναγκαίη δὲ πῖοντες

235 βριθόμενοι θώρηκι· καὶ οἰδαλέων μέλαν ὕδωρ
 κυανέων ἐκάλυπτεν ὁμόχροα σώματα νεκρῶν,
 βένθει φυκίοντι· σὺν ὑγροπόρῳ δὲ φορῆϊ
 χάλκεος ἰλνόντι χιτῶν ἐκαλύπτετο πηλῶ.
 καὶ τάφος ἐπλετο πόντος· ἐτυμβεύοντο δὲ πολλοὶ

240 κητείοις γενύεσσιν· ἐν ἰχθυόεντι δὲ λαυμῶ,
 ἄπνοον αἰθύσσουσα νέκυν, τυμβεύσατο φάκη,
 ξανθὸν ἐρευγομένη ῥόον αἵματος· ὀλλυμένων δὲ
 τεύχεα πόντος ἔδεκτο· ἰσοσφαγέος δὲ φορῆος

οἰστρέω agnoscit, ut I. 195. XLII. 27. 35. 176. 184. Fortasse οἰμησεν.

v. 225. καὶ ἔξεσ κ. editt. male. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 227. ἀλματι editt. saltu Lub. nove dictum κυανέης θαλ. vide rursus v. 308. cf. 235. sq. Αἵματι etiam Rhodomannus.

v. 235. οἰδαλέων μ. ὕδ. editt.

v. 241. αἰθύσσουσα suspectum videtur.

v. 242. κόρον αἵματος editt. serius emend. Falk.

- αὐτομάτη λοφώσασα δι' ὕδατος ἐπλεα πῆληξ,
 245 δεσμοῦ λυαμένουο· θυελλήεντι δὲ πολλῆς
 χεύματι φοιταλέης ἐπενήχαστο κύκλα βοείης
 σὺν διερωῶ τελαμῶνι. πολὺς δ' ὑπὸ κύμασιν ἄφροις
 ἄφρος ἐρευθιόων πολιῆς ἀνεκίπειν ἄλμης,
 αἰμαλέω πάνλευκον ὑποστίζας χύσιν ὄλακῶ.
- 250 Καὶ φονίαις λιβάδεσσιν ἐφρονίχθη Μελικέρτης·
 Λευκοθήη δ' ὀλόλυξε, τιθηνήτειρα Λυαίου,
 αὐχένα γαῦρον ἔχουσα· καὶ Ἰνδοφόνου περὶ νίκης
 ἄνθει φυκιδέντι κόμην ἐστέψατο Νύμφη.
 καὶ Θέτις ἀκρήδεμνος ὑπερκύψασα θαλάσσης,
 255 χεῖρας ἐρειαμένη καὶ Δωρίδι καὶ Πανοπέη,
 ἄσμενον ὄμμα τίταιεν ἐπ' εὐθύρσῳ Διονύσῳ.
 καὶ βυθίη Γαλάτεια θαλασσαίου διὰ κόλπου
 ἡμιφανῆς πεφόρητο, διαξύουσα γαλήνην·
 καὶ φονίου Κύκλωπος ἀλιπτοίητον ἐνωῶ
 260 δερκομένη, δεδόνητο· φόβῳ δ' ἡμεῖς παρειαῖς·
 ἔλπετο γὰρ Πολύφημον ἰδεῖν κατὰ φύλοπιν Ἰνδῶν,
 ἀντία Δηριάδαο συναιχμαζόντα Λυαίῳ·
 ταρβαλήη δ' ἰκέτευς θαλασσαίην Ἀφροδίτην,
 νῖα Ποσειδάωνος ἀριστεύοντα σαῶθαι·
 265 καὶ γενέτην φιλότεκνον ἐφ' υἱεῖ Κυανογαίτην,

v. 249. φύσιν editt. hoc quoque Falk. inter Scaligeri coniecti-
 emendavit.

v. 251. τιθηνήτειρα ed. pr. correxit Falk.

v. 252. αὐχένα λάβρον editt. probabiliter correxit Cun.

v. 255. Πανοπήη editt. restituit Scal.

v. 260. παρειαῖς ed. pr. emend. Falk.

v. 264. ἀριστεύοντα νοῆσαι editt. aut nullo, aut languidissimo
 sensu, si ad ἰδεῖν v. 261. referre velis. Nostrum probat v. 266.

μαρναμένου λιτάνευα προασπίζων Πολυφήμου.
 και βυθίου τριόδοντος εκκυκλώσαντο φάρηα
 θυγατέρες Νηρηῆος· ἐρσιδόμενος δὲ τριαίνῃ
 πόντιος Ἐννοσίγαιος ἐδέρεκετο γείτανα χάριμν·
 270 και στρατὸν εὐθώρηκος ὀπιπεύων Διονύσου,
 ζηλήμων ὄρεων ἐτέρου Κύκλωπος ἐννῶ,
 ὑγρομόθῳ Βρομίῳ πολυμεμφέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰς ἐνοπήν, φίλε Βάκχε, τόσαυς Κύκλωπας ἀγείρων,
 καλλείφας δ' ἕκα μῶνον ἀπόπροθε δηϊοτήτος,
 275 εἰς χρόνον ἐπταέτηρον ἔχεις πολὺκυκλον ἀγῶνα,
 βόσκων ἄλλοπρόσαλλον ἀτέρμονος ἐλπίδα χάριμης,
 ὅτι τεοῦ μεγάλιο προασπιστήρης ἀγῶνος
 πάντες ἐνὸς χατέουσι ἀνικητοῦ Πολυφήμου.
 εἰ δὲ τεῆν ἐπὶ δῆριν ἐμὸς παῖς ἴκετο Κύκλωψ,
 280 και κεν ὑπὲρ παδίοιο συναιχμῶζων Διονύσῳ,
 πατρῶην ἐλέλιζεν ἐμῆς γλαγχίνα τριαίνης,
 και πολὺν Ἴνδον ὄμιλον ἐμῶ τριόδοντι δαΐζων,
 [εἰς μίαν ἡριγένειαν ὄλον γένος ἔκτανεν Ἴνδῶν·]
 στήθεα βουκεράοιο διέθλασε Δηριαδῆος.
 285 υἱὸς ἐμὸς πάλιν ἄλλος, ἔχων ἑκατοντάδα χειρῶν,
 Τιτήνων ὀλετήρι, τεῶν χραίσμησε τοκῆϊ,
 Αἰγαίων πολὺπηχυσ, ὅτε Κρόνον εἰς φόβον ἔλκων,
 ἡλιβάτων ἐτίταινε πολυσπερὲς ἔθνος ἀγοστῶν,

v. 273. ἀείρων editt. inepte.

v. 281. πατρῶην — γλαγχίνα κεραιῆς editt. posterius emend.
 Scal. propt. v. seq.

v. 282. ἐμῶ τριόδ. ed. pr. emend. Falk.

v. 283. aperte hic superfluous est.

v. 284. δι' ἔθλασε ed. pr. correxit Falk.

v. 287. ὅτε Κρόνος editt. contra mentem poetae.

ἠέλιον ἐκίωσαν ἔχον ὑψιπέγνα χεῖτην·

290 καὶ βλοσυροὶ Τιτῆνες ἐνοσφίσθησαν Ὀλύμπου,
εὐπαλάμου Βριαρῆος ὑποπτήσσοιτες ἐνωί.

Τοῖον ἔπος φθονέων νεμεσήμονι πέφραδε φωνῆ·
αἰδομένη δὲ Θόωσα κατηφῆας εἶχε παρειαίς,
Ἄρει μὴ παρῆντος ἔρωμανέος Πολυφήμου.

295 Ὡς δὲ μόθου τέλος ἦεν, ἐριφλοίσβου τε κυδοιμοῦ
ἠθάδα πότον ὄπωπε κατάδρυντον αἵματι Νηρεΐς·
ξανθής δ' Ἐννοσίγαιος ἐθάμβει νῶτα θαλάσσης,
ιχθύας ἀνδροφάγους ὀρέων, καὶ πληθύνει νεκρῶν
γείτονος ἄβροχα νῶτα γεφυρωθέντα θαλάσσης. —

300 [Βακχιάδες τε φάλαγγες ἐπέχραον αἶθροι λαῶ·] —
καίτε δὲ δυσμενέων στρατὸς ἄσπετος, ὧν ἐνὶ χάρῃ

v. 295. Quae ab hoc versu usque ad v. 311. leguntur, ita perturbata sunt, ut nihil certi sine melioribus libris videatur statui posse. Proelio finito; v. 295. 299. Nereum et Neptunum mare, sanguine et cadaveribus repletum, oculis perlustrasse, et describi trucidatorum varia vulnera v. 301 — 305. haec saltem inter se cohaerent, nisi v. 300. de impetu Bacchicae phalangis omnem nexum turbaret. Praeterea finis pugnae nondum est, sed illa continuatur, cf. 312. sqq. usque ad finem libri. Denique id, quod de yano remigum studio v. 306 — 311. interponitur, incertum est, utrum de fuga sub finem praelii, an de primo impetu accipiendum sit. Fortasse poeta, finito priori praelio, secundum voluit distinguere; sed excidit initium narrationis, cuius particula erat v. 300. Totus locus v. 295 — 311. uti nunc est, a nemine desideraretur, si abesset. Caeterum v. 295. legitur ἐριφλοίσβου δὲ κυδοιμοῦ in editt. Rhodomannus: f. οὐδὲ μόθου.

v. 296. αἵματι Νηρεΐς editt. Emendavit iam Rhodomannus.

v. 298. Usitatus fuisset πλήθει.

v. 300. non cohaerere, monui ad v. 295.

v. 301. ᾗ ἐνὶ χ. vulgo sine sensu. Emendavit iam Rhodomannus.

βαλλομένων ξιφέσσι καὶ δευτέροισιν ὀϊστοῖς,
 τοῦ μὲν ὑπὲρ λαπάρον βέλος ἔμπροσ· τοῦ δὲ τυπέντος
 ἔγχεϊ χαλκίῳ μεσσίτης ὑπὲρ ἄντυγα κόρης,
 305 ὠτειλῇ βεβᾶδυστο χαρασσομένοιο καρῆτου.
 πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυσπερίων ἐλατήρων,
 πόντον ἀμοιβαίοισιν ἀνασχίζοντες ἐρστμοῖς,
 κνανέην λεύκαινον ἐπασσυνιέρον χύσιν ἀφρῶ·
 καὶ πόνος ἦν ἐνόνητος ἐπειγομένων ἐλατήρων·
 310 συμφερτοὺς δὲ κάλοας ἀσσητῆρι σιδήρῳ
 ἰθύντηρ ἀπέκοψε, καὶ ἔσχισεν ἄορι σειρήν.

Ἄμφοτέρης δὲ φάλαγγος, ἐν ἡέρι ῥοῖζον ἰάλλον,
 ἔρρεσεν ἀπλατέων δολιγόσκιος ὄμβρος οἰστῶν·
 ὦν ὃ μὲν ἰστὸν ἔβαλλε μεσαίτατον· ὅς δὲ περήσας
 315 ἰστῶν εὐδίνητον, ἐβόμβεσ συνδρομος αὔραις·
 ἄλλος ἔην προτόνοισι πεπαρμένος· ὅς δὲ μεσῶδμη
 καίτο πεσῶν· ἕτερος δὲ δι' ἡέρος ἰὸς ἀλήτης·
 ἀκροτάτης ἐτύχησεν ἀρσιλόφοιο κραίης·
 σέλμασι δ' ἄλλος ἔην τετανυσμέτος· ἀγχιφανῆ δὲ

v. 313. ἀπανέων ed. pr. Nostrum habet edit. alt. e coniect. Falk, qui addit: „si cui videatur legendum Ἰπανέων ab Ipana, Aphricae urbe, non repugno. Maurorum enim iacula nota sunt.“ Magnopere repugnaret Nonnus.

v. 319. τετανυσμέτος si est, qui intendebatur, ergo, dirigebatur, destinatus erat transtris, sequi debebat, quo tandem incidit, et sic post h. versum lacuna est statuenda. Sed fortasse nihil est, nisi: incidit in transtra, ut similia antecedant. Verum vel sic ad ἀγχιφανῆ — ἄλλα — ἀποπληχθέντα substantivum, veluti βέλη, βέλεμνα deest, non satis commode ex antecedd. ubi οἰστός v. 313. et ἰός v. 317. masculina, supplendum. Ita rursus de lacuna cogitare licebit. Praeterea offendant genitt. κυβερνητήρος et κελύθου, propter duplex genus non facile iungendi, sed neque satis commode disiungendi, ἀγχιφανῆ κυβερ. et ἀποπλη.

- 320 ἄλλα κυβερνητῆρος ἀποπλαγχθέντα κλεῦθου,
 ἄστατα πηθαλλοιο διέξυσεν ἥκρα κόρυμβα.
 καὶ Φλόγιος κλυτότοξος, ὑπηρέμιον βέλος ἔλκων,
 ἰκρία νηὸς ἐβαλλε, καὶ οὐκ ἐτύχησε Λυαίου.
 ἦν δ' ἐσιδεῖν κατὰ πόντιον εὐπτερον Ἴον ἀλήτην,
- 325 πουλύποδος σκολιοῦσι περιπλεχθέντα κορύμβοις·
 ἄλλου δ' ἤμβροτεν ἄλλος· Ἐρυθραῖω δὲ σιδήρῳ
 πομπίλον ἄλλος ἔτυψε, καταιχμάζων Διονύσου.
 ἔγχε δ' ἠκόντιζε Κορύμβασος, ὄφρα τυχήσῃ
 ὀλκίης Σατύροιο· παραΐξασα δὲ λόγῃ
- 330 ἰχθύος ἰδυπόροιο κατέγραψε δίζυγον οὐρῆν
 θηγαλέην γλωχίνι. τιτυσκόμενος δὲ σιδήρῳ,
 εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἀνουτήτου Διονύσου
 Δηριάδης δόρυ πέμπεν· ἀποπλαγχθεῖσα δὲ Βάκχου,
 εἰς ῥαχίην δελφίνος ἐποίπνε λοίγιος αἰχμή,
- 335 κυρτὸς ὄπη λοφιῆσι συνάπτεται ἰχθύος αὐχὴν·
 δελφίς δ' αὐτοέλικτος ἐθήμονι κυκλάδι νύσση,
 ἡμιθάνης σκίρτησε χορήτιδος ἄλματι Μοίρης·
 πολλοὶ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα, κυβιστητῆρες ὀλέθρου,
 ἰχθύες ὠρχήσαντο χαρασσομένων ὑπὸ νώτων.

καὶ ut suspiceris, poetam dedisse: κυβ. ἀποπλ. καρήνου. Videant alii. Caeterum ἄλλα dederat ed. pr. ἄλλα habet ed. alt. iudicium pendet a lacuna.

v. 321. διέξυσεν — κορύμβου, editt.

v. 324. εὐπτερον ed. pr. emend. in alt.

v. 329. λουκάνιης Σατύροιο volebat Scaliger. Sed vulgatā recte se habet, modo ne de nave cum Lubino cogites, sed de cauda Satyri.

v. 331. τιτυσκόμενος editt.

v. 335. ὄπη editt.

v. 337. χορήτιδος editt. contra Nonni usum.

v. 339. ἀπὸ νώτων editt. minus recte.

- 340 Καὶ Στερόπης προμήχεν ἀροσιπόδης δ' Ἀλιμῆδης
 χειρὶ λαβῶν πρηῶνα θαλασσοτόμοιο κολώνης,
 ῥῆψεν ἐπ' ἀντιβίοισιν· ἔδωκε δὲ φοιτάλην νηῦς,
 τρηχάλευ βληθαῖσα λίθου τροχοειδέϊ κύκλω.
 καὶ τις ἀκονισθεῖσα δε' ὀλκάδος ὀλκάδι γείτων,
 345 ἀμφοτέρας ἔξουξεν ἀλίδρομος ἔγχος αἰχμῆ,
 νῆας ἐπισφίγξασα δύο ξυνήονι δααμῶ
 στεινομέκων νεφελήδον· ἔην δ' ἑτερόντυπος ἦχαι.

- Καὶ στέλος ἀμφοτέρων τετραζύγον εἶχεν ἐνωῖ,
 ὧν ὃ μὲν ἀντιπόροιο περὶ ῥάχιν αἴθροπος Εὐρου,
 350 ὃς δὲ Λιβὸς δροσεροῖο παρὰ πτερῶν, ὃς δὲ Βορῆος,
 καὶ Νοτίην παρὰ πέζων. ἀμοιβαίησι δὲ ῥιπαῖς
 Μορῆεὺς μὲν ταχύγοντος, ἀφ' ὀλκάδος ὀλκάδα βαινῶν,
 Βασσαρίδων ἐφόβησεν ἀλιπτοίητον ἐνωῖ,
 ἴσος ἀριστεύων καὶ ἐν ὕδασι· ἀλλὰ ἔθύρα
 355 Εὐῖος οὐτήσας, διερῆς ἀνσείρας χάρις·
 καὶ μογέων ὀδύνησιν ἐπὶ πτόλιν ὤχετο Μορῆεὺς.

Ἵσος μὲν ἐνθεον ἔλκος, ὃ μιν λάχε, δαυμονίη χεῖρ
 λυσιπόνου Βραχυμήνος ἀπέσαστο Φοιβάδι τέγγη,

v. 340. στεροπῆς πρ. ἀροσιπόδης Ἀλιμῆδης editt. corrupte, unde Scaligero quaedam deesse videbantur. Copula tantum interposita, Cunaeus locum sibi videbatur restituisse. Satis aliunde notus Steropes noster.

v. 342. ἔδωκε δὲ φ. v. excusum in ed. alt.

v. 347. στεινομένων sc. ἀνδρῶν, νηῶν. Male Cunaeus hunc versum sequenti postponendum putabat.

v. 348. sqq. Quae hic de triplici classis acie dicuntur, ab initio expectasses. Productionem v. 349. περὶ ῥάχιν in Nonno ferendam esse, alibi observatum, cf. XXXIII. 64.

v. 354. Fortasse ἴσον ἀριστ.

v. 356. ὤχετο M. editt.

v. 358. βραχυμήνος ed. pr. emend. Falk.

- Θάξασίη μάγον ὕμνον ὑποτρύζοντος ἀοιδῆ,
 360 τόφρα δὲ δυσμενέεσσιν ἐπέχρας Λύδιος Ἄρης.
 τοῖσι μὲν ἐγκυύδομος ἔην πλόος· εἶχε δ' Ἐνωῶ
 ναυτιλίας προκέλευθον· ἄλισμαράγου δὲ κυδομοῦ
 ἦν κλόνος ἀμφοτέρων ἐτερότροπος· ἀντιβίων γὰρ
 ὄσσοι μὲν κραναοῖσιν ὀϊσταύοντο βελέμνοις,
 365 ἢ φονίοις πετάλοισιν, ἢ ἔγχρσι, ἢ μαχαίρῃ,
 χεῖρας ἐρετρῶσαντες ἀήθεας εἰς μέλαν ὕδωρ.
 ἴχνησιν ἀσταθέεσσιν, ἐτυμβεύοντο θαλάσῃ·
 εἰ δέ τις εἰς ἄλα πίπτε τυπείς Βρομίω μαχητῆς,
 αἰθύσσαν παλάμας, ἐπενήχετο, κύματα τέμνων
 370 χερσὶ θαλασσομόθοισιν· ἀλιθροῖζα δὲ κυδοιμῶ
 μαρνάμενος ῥοθίοισι, μετ' ἀνέρας ἔσχισεν ὕδωρ.

- Εἰναλῆς δὲ τάλαντα μάχης ἐκλίνα Κρονίων,
 νίκην ὕδατόεσσαν ἐπεντύνων Διονύσω·
 καὶ βυθίῳ τριόδοι κορύσσετο Κυανοχαίτης
 375 μαρνάμενος δηῖοισι· καὶ ἄβροχον ἠνιοχεύων
 ἄρμα Ποσειδάωνος, ἐβακχεύθη Μελικέρτης.
 καὶ πισύραις κατὰ πόνητον ἐφιππεύοντες ἀέλλαις,
 κύματα πυργώσαντες, ἐθωρήθησαν ἀῆται,
 δυσμενέων ἐθέλοντες αἰσιτῶσαι στίχα νηῶν,
 380 οἳ μὲν Δηριαδῆος ἀρηγόνες, οἳ δὲ Λυαίου·

v. 359. λάγον ὕμνον editt. *sortem cantum* Lubfm. Rhodomannus λιγόν.

v. 362. πλοκίλευθον ed. pr. emend. in alt.

v. 366. εἰς μέλαν ὕδωρ, editt.

v. 367. θαλάσσης editt.

v. 377. πισύραις, cf. XXXVIII. 236.

v. 380. Vulgo hic versus sequenti postponitur, constructione perturbata.

καὶ Ζέφυρος κικόρουστο· Νότος δ' ἐπεσύρισεν Ἴνρον·
καὶ Βορέης, Θρήϊσσαν ἄγων ἀντίπνοον αὔρον,
ἄγρια μαινομένης ἐπαμάστις νῶτα θαλάσσης.
καὶ στόλον ἰθύνουσα μαχήμονα Δηριαδῆος,
385 ὑσμίνης Ἔρις ἤχε· Διονύσοιο δὲ νηῶν
Ἴνδοφόνω παλίμῃ κολπώσατο λαίφρα Νίκη·
χαίλεσι δ' ἰκμαλέοισι μαχήμονα κόχλον ἐρείσας,
εἰναλίη σάλπιγγι μέλος μυκήσατο Νηρεύς·
καὶ Θέτις ἐσμαράγησεν ἐυναλίης μέλος ἠχοῦς,
390 κύμιασι πατρῷοισι προασπίζουσα Λυαίου.

Εὐρυμέδων δὲ, Κάβειρος, ἐθήμονα δαλὸν αἰείρων,
ὑσμίνης δόλον εὔρεν ἀρηγόνα· μηκεδανὴν γὰρ
νηῖ ἰδίην ἐφλεξεν, ἐκούσιον ἀψάμενος πῦρ·
νησοὶ δ' ἐπ' ἀντιβίοισιν ἐπέτρεχε φοιταλέη νηῦς,
395 νεύμασι Βακχίοισι περικαίρουσα θαλάσση.
καὶ λοξαῖς ἐλίκεσσιν ἀφ' ὀλκάδος ὀλκάδα βαίνων,
κύκλον ἐς αὐτοέλικτον ἐνήχτετο πυρρός ἀλήτης,
καίων ἐνθα καὶ ἐνθα πολυσπερέων στίχα νηῶν.
καὶ σέλας ἀθρήσασα πυριβλήτοιο θαλάσσης,
400 Νηρεῖς ἀκρήδεμνος ἐδύσατο βένθεα πόντου,
αἰθομένου φεύγουσα δὲ ὕδατος ἰκμαλέον πῦρ.

Χάζετο δ' Ἴνδος ὄμιλος ἐπὶ χθόνα, πόντον δάσας·
καὶ Φαέδων ἐγέλασεν, ὅτι προτέρους μετὰ δεσμούς

v. 387. χαίλεσιν ἰκμαλ. editt.

v. 390. πατρῷοισι πρ. editt.

v. 393. νηῖ ἰδίην, hiatus suspectus, sed νῆα θοῶν non satis placet. Mox ἀψάμενον πῦρ editt. Prius admonet me loci III. 116. ubi edi debebat νηῖ γλυκὴν γαμίων etc.

v. 402. δάσας, noto errore editt.

ἐκ πυρός Ἡραίοιο πάλιν φύγε ναίμαχος Ἄρης.
 405 Δηριάδης δ' ἀκήγητος, ἰδὼν φλόγα σύνδρομον αἵματος,
 εἰς πεδῖον πεπόκητο, θοώτερον γέυνεται πάλλων,
 φεύγων ὑγρὸν Ἄρηι θαλασσομόθου Διονύσου.

v. 405. ἔλῶν φλόγα editt. contra sensum. Mox melius fortassis
 fuisset ἀνδρομος. V. seq. εἰς πεδῖον vulgo.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Μ.

*Τεσσαριστόν ἔχει διδαγμένον ὄργανον Ἰνδῶν·
πᾶρ δὲ Τύρον Διόνυσος ἐδύνατο, πατρίδα Κάδμου,*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

Μ.

Οὐδὲ Δίκην ἀλέεινε πανόψιον· οὐδὲ καὶ αὐτῆς
 ἀρρύαγδος κλωστήρης ἀκαμπέα νήματα Μοίρης·
 ἀλλὰ μιν ἀθρήσασα πεφυζότα, Παλλὰς Ἀθήνη, —
 ἔξετο γὰρ καὶ ἀ πόντον ἐπὶ προβλήτιος ἐρίπνης,
 5 ναύμαχον εἰσορόωσα κορυσσομένων μόρον Ἴνδῶν, —
 ἐκ σκοπιῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἄρσενα δύσατο χάρμη·
 κλειψινόοις δ' ὄφροισι παρήπαφεν ὄρχαμον Ἴνδῶν,
 Μοῦρῆος εἶδος ἔχουσα· χαριζομένη δὲ Λυαίῳ,
 Δηριάδην ἀνέκοψε, καὶ, ὡς ἀλέγουσα κυδοιμοῦ,
 10 φρικτὸν ἀπερρύοιβδησεν ἔπος πολυμεμερεῖ φωνῆ·
 Φεύγεῖς, Δηριάδη; τίς κἀλλίπες Ἄρσα νηῶν;
 πῶς δύνασαι ναέτησι φανήμεναι; ἦ πόθεν ἄτην
 ὄψεαι Ὀρειβόην μενεδήϊον, αἶ κεν ἀκούση

v. 3. Rara est pro Nonno parenthesis duorum versuum, qui hunc excipiunt, et fortasse ne satis quidem certa. Si enim v. 6. lectio editt. ἐκ σκοπιῆς δ' ἀνέπαλτο sana est, participium ἀθρήσασα mutandum est in ἀθρήσασαίς, et res aliter se habebit.

v. 5. Fortasse μόρον. De lectione v. seq. dixi ad v. 3.

v. 12. δύναμαι editt. emendaverat etiam Rhodomannus. In fine versus non deterius esset αὐτήν.

v. 13. Ὀρσοβίην ed. pr. Ὀρσοβόην edit. alt. e coniect. Falk. sed Ὀρειβόην iam supra habuimus XXXV. 88.

- Δηριάδην φεύγοντα καὶ οὐ μίμνοντα γυναῖκας;*
 15 αἶδεο Χειροβίην ἠγξήνορα, μὴ σε νοήσῃ,
 ὑσμίνην ἀσίδηρον ὑποπτήσασοντα Λυαίου,
 ἣ δόρυ θοῦρον ἔχουσα, καὶ ὀχλίζουσα βοείην,
 μάρατο Βασσαρίδεσσι, συνεσπομένη παρακοίτη.
 χάξέ μοι, Μοῦρῶνι λιπῶν μόθον· ἦν δ' ἐθαλήσης
 20 αὐτὸς ἀριστεύσω, καὶ ἀνάκλιδα Βάκχον ὀλέσω.
 πενθερὸν οὐ καλέσω σε πεφυζότα· σείο δὲ κούρης
 ἔστω, Χειροβίης, ἔτερος πόσις· αἰδόμενος γὰρ
 καλλείψω τὸν ἄστν, καὶ ἔξομαι εἰς χθόνα Μήδων·
 ἔξομαι εἰς Σκυθίην, ἵνα μὴ σέο γαμβρὸς ἀκούσω.
 25 ἀλλ' ἐρέεις· εὖοπλος ἐμὴ δάμαρ οἶδεν ἐννοί.
 εἰσὶν Ἀμαζονίδες περὶ Καύκασον, ὀππόθεν πολλαὶ
 Χειροβίης πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες·
 κείθι δορικιτήτην βριαρῆν ἀνάδνον ἀκοιῖν
 εἰς γάμον, ἦν ἐθέλω, μίαν ἄξομαι· ἐν θαλάμοις γὰρ
 30 οὐ δέχομαι σέο παῖδα φυγοπιολέμοιο τοκῆος.
 Ὡς φασμένη, παρέπεισεν ἀγήνορα Δηριάδη,
 καὶ οἱ θάρσος ἔδωκε τὸ δευτέρον, ὄφρα δαμῆν,
 μαρναμένου Βρομίοιο τυπείς φθισήνορος θύρα.
 καὶ θρασὺς, ἀγνώσων δολίην παρσοῦσαν Ἀθήνην,
 35 ψευδομένου Μοῦρῶντος ἐλεγχέα μῦθον ἀκούων
 χεῖλεσιν αἰδομένοισι παρήγορον ἴαχε φωνήν·

v. 17. οὐ δόρυ etc. editt. Sed habuit arma mariti, XXXV. 83. igitur οὐ non ferendum, nisi sententia interrogative sumta, quod mihi non placuit.

v. 18. συνεσπομένη παρακοίτη utraque edit. quamquam emendasset Falk.

v. 21. καλέσω πεφυζότα editt. quamquam idem Falk. pronomen reatituisset.

v. 28. ἀκοίτης editt.

Φαίδο σῶν ἐπέων· τί με μέμφεις, ἄτροπος Μοῦραῦ;
 οὐ πρόμος, οὐ πρόμος οὗτος, ἐὼν δέμας αἰὲν ἀμείβων·
 καὶ γὰρ ἀμηχανῶ, τίνι μάρναμαι, ἢ τίνα βάλλω·
 40 σπεύδων μὲν πταρόεντι βαλεῖν Διόνυσον οἰστόν,
 ἢ ξίφει πλήξας μέσον κνήκην, ἢ δόρυ πέμπων,
 οὐτῆσαι ποθέων διὰ γαστέρας, ἀντὶ Λυαίου
 πόρδαλιν αἰολόνατον ἐποῦσσοντα κνήκην.

* * * * *

μαρταμένου δὲ λέοντος ἐπείγομαι αὐχένα τέμνειν·
 45 καὶ Θρασύν ἀντὶ λέοντος ὄφιν δασπλήτα δεκκυῶ.
 σπεύδων δ' ἀντὶ δράκοντος ὀπιπεύω ῥάχιν ἄρκτου.
 εἰς λοφιὴν δ' ἐπίκυρτον ἐμὸν δόρυ Θουῦρον ἰάλλω·
 ἀλλὰ μάτην τανύω δολιχὸν βέλος· ἀντὶ γὰρ ἄρκτου
 φαίνεται ἠερόφοιτος ἀνούτατος ἵπταμένη φλόξ.
 50 κἄπρον ἰδὼν ἐπιόντα, βοὸς μυκηθμὸν ἀκούω,
 ἀντὶ σοῦς τίνα ταῦρον ὑπὲρ λαξοῖο μετώπου
 παπταίνω, χαροπῆσιν ἀκοντίζοντα κεραλαῖς
 ἡμετέρους ἐλέφαντας· ἐγὼ δ' ἐμὸν ἄορ ἐλίσσω
 Θηραὶ πολυσπερέεσσι, καὶ οὐχ ἓνα Θῆρα δαμάζω·

v. 38. οὐ πρόμος, οὐ πρόμος, fortasse recte se habet, si πρόμος, πρόμαχος de iusto ballatore accipitur. Idem color est XXXIX. 53. οὐ θεός, οὐ θεός οὗτος. Sed propter v. 57. et 58. in mentem venit: οὐ πρόμος ἄτροπος οὗτος. An οὐ πρόμος εἰς πρόμος οὗτος —? οὐ πρόμος εὐτροπος οὗτος —?

v. 43. Oeconomia totius loci monstrat excidisse huiusmodi quid:

ἰθύνων δ' ἐμὸν ἔγχος ἐπ' αἰδία δέρματα Θηρός,
 πόρδαλιν οὐκέθ' ὄρω· φοβέει δέ με χάσμα λέοντος.

Sic demum proxima recte cohaerent. Cf. XXXVI. 329. sqq.

v. 46. ἀντιδράκοντος iunctim editt.

v. 47. ἰάλλων editt. sublato nexu.

v. 52. παπταίνων edd. χαροπῆσιν et hic mire dictum, conf. XXXVII. 485.

v. 53. sq. ἐλίσσω et δαμάσω nulla constructione editt.

55 καὶ φυτὸν ἀθρήσας, τανύω βέλος· ἀλλὰ φυγόντος
νύσαν ἐς ἡερίην, ὄρω κυρτούμενον ὕδωρ.

ἔνθεν ἐγὼ τρομέων πολυφάρμακα θαύματα τέχνης
φύλοπιν ἄλλοπρόσαλλον ἀλυσκάζω Διονύσου·

ἀλλὰ πάλιν Βρομίω θωρήξομαι, ἄχρις ἐλέγξω

60 μάγγανα τεχνήεντα δολοῤῥαφίος Διονύσου.

Ὡς εἰπὼν, κεκόρυστο τὸ δευτέρου ἡθάδι λύσση.

καὶ πάλιν ἐν πεδίῳ μόθος ἔβρεμε· μαρναμένῳ δὲ
εἰναλίην μετὰ δῆριν ἐθωρήχθη Διονύσω.

καὶ προτέρης Βρομίωιο λαλασμένος ἔπλετο νίκης,

65 ὀππότε, δανδρήεντι περίπλοκος ἀνχένα δεσμῶ,

ἰκεσίην πολύνεκτον ἀνέσχεθε μάρτυρε Βάκχῳ·

ἀλλὰ πάλιν πρόμος ἔσκε θεημάχος· εἶχε δὲ βουλήν
διχθαδίην, ἣ Βάκχον εἰλεῖν, ἣ δμῶα τελέσσαι.

τρὶς μὲν ἐὼν ὄρου πέμπτε, καὶ ἡμβροτεν, ἥερα βάλλον·

70 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέθραμεν οἴνοπι Βάκχῳ,

εἰς σκοπὸν ἀχρήϊστον ἐπήγορον ἔγχος ἰάλλων,

Δηριάδης ὑπέροπλος, εὐῶ συνάεθλον ἀγῶνος

γαμβρὸν ἐὼν καλέεσκε, καὶ οὐκέτι φαίνεται Μοῤῥεύς·

ἀλλὰ μεταστρέψασα δολοπλόκον εἶδος, Ἀθήνη

75 δαίμονι βοτρυόεντι παρίστατο· δερκομένου δὲ

δείματι θεσπεσίῳ λύτο γούνατα Δηριάδης·

ἔγνω δ' ἀνδρομέης ἀπαιτήλιον εἰκόνα μορφῆς

Μοῤῥέος ἀντιτύποιο φέρειν μίμημα προσώπου·

v. 55. νύσας ed. pr. emend. Falk.

v. 58. ἀλ' ὑσκάζω ed. pr. ab eod. emend.

v. 61. τοδεύτερον ed. pr.

v. 62. μαρναμένων editt.

v. 65. περίπλοκον ἀνχένα editt. ubi participium debuisset sequi. Rem quod attinet, vide XXXVI. 555. sqq. 577. sq.

v. 71. ἐπήγορον editt.

v. 78. φέρων editt. violata constructione: est accus. c. infia.

καὶ ὄλον ἠπεροπῆα σοφῆς ἐνόησεν Ἀθήνης.

80 τὴν μὲν ἰδὼν Διόνυσος ἐγήθεεν· ἐν κραδίῳ δὲ
ψευδομένην γίνωσκε συναιχμαζούσαν Ἀθήνης.

Καὶ τότε βοτρυνόεις κοτέων βακχεύετο δαίμων
ὑψιτετής, περίμετρος, ἴσος Παρνησίδι πέτρῳ·

Δηριάδην δ' ἐδίωκε ταχύδρομον· αὐτὰρ ὁ φεύγων,
85 κοῦφος ἐπειγομέναις ἐτιταίνετο σύνδρομος αὔραις·

ἀλλ' ὅτε χῶρον ἴκανον, ὅπῃ πολυμητόκον ὕδωρ

κύματι λυσσῶσιν γέρον κελεύειν Ἰθάσπης,

ἦτοι ὁ μὲν ποταμοῖο παρ' ἧόνας ἄπλετος ἔστη,

ὡς γενέτην συνάεθλον ἔχων κελάδοντα μαχητήν,

90 ὕγρον ἀκοντιστήρα κορυσσομένου Διονύσου·

δαίμων δ' ἀμπελόεις, ταμσιχροα θύρσον ἰάλλων,

ἀκρότατον χροά μοῦνον ἐπέγραφε Δηριάδῃος.

αὐτὰρ ὁ κισσήεντι τυπείς φθισήνορι θαλλῶ,

πατρῶφ προκαρήνος ἐπωλίσθησε ῥεέθρω,

95 μηκεδανοῖς μελέεσσι γεφυρώσας ὄλον ὕδωρ

αὐτόματος· χρονίην δὲ θεοὶ μετὰ φύλοπιν Ἰνδῶν

σὺν Διὶ παμμεδέοντι πάλιν νόστησαν Ὀλύμπω.

Βάγκαι δ' ἀμφαλάλαζον, ἀθηρίτου Διονύσου

δῆριν ἀνευάζουσαι· ἀολλίζοντο δὲ πολλοὶ,

100 ἔγχεσιν οὐτάζοντες ὄλον χροά Δηριάδῃος.

Ὅρσιβόη δ' ὤμοξε πολυθρήνων ἐπὶ πύργων,

κείμενον ἀριδιύικτον ὀδυρομένη παρακοίτην·

v. 86. ἴκανεν ὅπῃ ed. pr. ἄλλοτε χ. ἴκανεν ὅπῃ edit. alt. Necessarius pluralis verbi, cf. v. 88. et 91. Praecedens ἄλλοτε male suaserat Falk. atque expunxit hoc Rhodomannus.

v. 87. λυσσῶσιν editt.

v. 88. ἦτι — ἧόνας edit. pr. ἦ τι ed. alt. ex infelici emend. Falk. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 94. πατρῶφ.

v. 101. Ὅρσιβόη δ' ὤμοξε editt. de nomine vid. v. 13.

πενθαλέοις δ' ὀνήχουσι κατέγραψε κύκλα προσώπου,
 καὶ σκολιῆς ὤλοψεν ἀκηδέα βότρυν ἐθείρης,
 105 καὶ κόνιν αἰθαλόεσσαν ἐοῦ κατέχευε καρῆνου
 κυανέους δ' ἤρασε βραχίονας· ἀργυρέου δὲ
 στέρνον ὄλον γύμνωσε διχαζομένοιο χιτῶνος.
 Χειροβίη δ' ὀλόλυξε καταφθιμένοιο τοκῆος·
 Πρωτοτόη δ' ἀπέδιλος, εἰς ξύουσα παρειάς,
 110 κύκλα κονισαλέοιο κατασχύνουσα προσώπου,
 κλαῖεν ἐπ' ἀμφοτέροισι καὶ ἀνέρι καὶ γενετῆρι,
 διπλόον ἄλγος ἔχουσα· καὶ ἴαχε πενθάδι φωνῆ·

Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο· καὶ δέ με χήρη
 κάλλιπες ἐν μεγάροισιν, ἀπειρήτην τοκετοῦ·
 115 νήπιον οὐ τέκον νῖα, παραίφασιν· οὐ μετὰ νίκη
 νόστιμον ἄνδρα νόησα τὸ δεύτερον· ἀλλὰ σιδήρου
 αὐτὸς ἐφ' δέδμητο, καὶ οὐνομα δῶκε ῥεέθρου,
 καὶ θάνεν ἐν ξείνοισιν, ὅπως ἐμὸν ἄνδρα καλέσω
 ἄσπορον αὐτοδαίκτον ἀνόστιμον ὑγρὸν Ὀρόντην.
 120 μύρομαι ἀμφοτέρους, καὶ Δηριάδην, καὶ Ὀρόντην,
 ἴσον ἀποφθιμένους διερὸν μόρον· ἀνδροφόνον γὰρ
 Δηριάδην κρύψε κῦμα· ῥόος δ' ἐκάλυψεν Ὀρόντην.
 μητέρι δ' οὐ γενόμεν πανομοίους· Ὀρσιβόη γὰρ

v. 104. ὤλεψεν editt. ὤλεσεν Rhodomannus.

v. 108. Inepta brevitat circa Cheirobien.

v. 110. κονισαλέοιο editt.

v. 111. καὶ ἀνέρι καὶ παραίφασιν editt. contra rei veritatem, cf. v. 129. sq. 132. Vidit Cunaeus, sed poëtae vitio vertit.

v. 113. Totum versum ex Homero sumsit, Π. ω. 725. ut iam Falk. observavit.

v. 117. ῥεέθρου ed. pr. emendat. in alt. edit. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 123. Ὀρσοβόη editt. vid. v. 13.

- θυγατέρων ἦϊσε καταφθαμένους ὑμεναίους·
 125 Πρωτονόης γάμον εἶδεν, ἐδέξατο γαμβρὸν Ὀρόντην·
 Χειροβίην δ' ἔξευξεν ἀνικήτη παρακοίτη,
 ὃν τρομέει καὶ Βάκχος ὃ τηλίκος· ἀμφιπέει μὲν
 Χειροβίην ζῶοντα φίλον πόσιν· οὐ δέ ἐ θύρσος
 οὐ Φόος ἐπρήνιξεν· ἐγὼ δ' ἄρα διπλόα πάσχω,
 130 ἀνέρος οἰχομένοιο, καὶ ὄλλυμένου γενετῆρος.
 λῆγε, μάτην σέο παῖδα παρηγορέουσα, τιθίτη,
 δός μοι ἔχειν ἐμὸν ἄνδρα, καὶ οὐ γενετῆρα γοήσω·
 δεῖξον ἐμοὶ τινα παῖδα, παρήγορον ἀνδρὸς ἀνίης·
 τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς εὐρυρέθρον Ἰθάσπην,
 135 ὄφρα κύσω φίλον οἶδμα μελισταγέος ποταμοῦ;
 τίς με λαβὼν κομίσειεν ἐς ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,
 ὄφρα περιπτύξαιμι καὶ ἐν προχοῇσιν Ὀρόντην;
 εἶην ἡμερόεις καὶ ἐγὼ ῥόος· αἶθε καὶ αὐτή,
 δάκρυσιν ὄμβρηθεῖσα, φανήσομαι αὐτόθι πηγῇ,
 140 ἧχι θανῶν εὐύδρος ἐμὸς πόσις οἶδμα κυλίνδει,
 εὐνέτις ὑδατόεσσα· καὶ ἔσσομαι οἷα Κομαιθῶ,
 ἣ πάρος ἡμερόεντος ἐρασασαμένη ποταμοῖο,
 τέρπεται ἀγκᾶς ἔχουσα καὶ εἰσέτι Κύδνον ἀκοίτην,
 δαίρος ἡμετέρου παρὰ Μοῦρόος οἶον ἐκείνων

v. 124. θυγατέρων ed. pr. emend. Falk. Μετ καταφθιμένους utraque edit. male, ut v. sq. monstrat.

v. 125. Πρωτονόη edit. contra sensum.

v. 134. Hunc versum antecedit in edit. is, qui apud me est v. 136. Sed τέμπεα Δάφνης pertinent ad Orontem, ad quem rursus sequentia spectant, unde intelligitur, versum illum recte transpositum esse.

v. 140. ἧχι — πόσιν οἶδμα ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus adscripsit: „f. διερόν.“

v. 142. ἐρασασαμένη ed. pr. emend. Falk. fabulam vide II. 143. sqq.

v. 144. sq. οἷαν ἐκείνοισι — ἀκούσω ed. pr. unum οἶον, ut in

- 145 ἀνδράσι παρ Κιλικέσσι μεμηλότα μῦθον ἀκούω·
 οὐ μὲν ἐγὼ ποθέουσα παρέρχομαι ἤδ' ὄν' Ὀρόντην,
 οἶα φυγῆς Περσίβοια· καὶ οὐ ποτε καμπύλον ὕδωρ
 ἄψ ἀνασειράζουσα, φυλάξομαι ὕγρον ἀκοίτην.
 εἰ δέ μοι οὐ πέπρωτο θανεῖν παρὰ γείτοσι Δάφνη,
- 150 κύμασι πατροπάτωρ με κατακρύψειεν Ἰθάσπης,
 μὴ Φρύγα κῶμον ἴδω, μὴ κύμβαλα χερσὶ τιναῖω,
 μὴ τελετήν τελέσω φιλοπαίγμονα, μηδὲ νοήσω
 Μαιονίην, μὴ Τρωῶλον ἴδω, μὴ δῶμα Λυαίου,
 ἢ Σατύρου κερόεντιος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύσω,
- * * * * *
- 155 ἢ ζυγὰ δουλοσύνης βαρναχθεῖα, μὴ τις ἐνίψη·
 κούρη Δηριάδο, δοξασθεὸς βασιλῆος,
 ληϊδίη μετὰ δῆρον ὑποδρήσει Διονύσῳ.
- “Ὡς φημένῃς, ἔλθεινὰ συνεστενάχοντο γυναῖκες,
 ὧν πάϊς, ὧν τέθνηκεν ἀδελφεὸς, ὧν γενετῆρες,
- 160 ἢ πόσις ἀρτιγένειος ἀώριος· ἐκ δὲ καρῆνου
 Χειροβίη τίλλουσα κόμην ἤμυξε παρειάς·
 διχθαδίαϊ δ' ὀδύνησιν ἰμάσαστο, καὶ γενετῆρα
 οὐ τόσον ἐστενάχισεν, ὅσον νεμέσειζεν ἀκοίτη·
 ἔκλυε γὰρ Μορῶῃος ἐρωμανέουσιν ἀνάγκη
- 165 καὶ δόλον ἠπεροπῆα σαόφρονα Χαλκομεδείης.
 καὶ τινα μῦθον ἔειπεν, ἐδὼν ῥήξασα χιτῶνα·

archetypo adnotatum invenit Falk. emendatum est in edit. alt. Ordo verborum est: οἶον μῦθον ἀκούω παρὰ Μορῶῃος, μεμηλότα ἐκείνη παρ' ἀνδράσι Κιλικέσσι.

v. 154. Si hic versus recte hunc locum occupat, statuenda est lacuna, quia verbum ἰαύσω sic cum sequentib. non coit. Versum 154. post v. 151. collocare, non magnopere placuit.

v. 158. φημένῃς ἔλθεινὰ ed. alt. nescio, unde. φημένοις ἔλ ed. pr. propius ad veritatem. Rhodomannus φημένας.

v. 163. νεμέσειζεν ἀκοίτην editt. Potuisset fortasse melius νεμέσειζεν ἀκ. vel νεμέσησεν.

- Φαδόμιτος μελίης, γενέτην ἐμὸν ἔτανε Μοῦρῆς·
οὐ δὲ πέλε φθιμένου τιμήορος· ἐχθρομένην δὲ
Χαλκομέδην ποθέων, οὐκ ἤλασε Θῆλιν Ἐνωῖ·
170 ἀλλ' ἔτι Βασσαρίδεσσι χαρίζεται. εἶπατε, Μοῖραι·
τίς φθόνος Ἰνδοίην πόλιν ἐπραθε; τίς φθόνος ἄφρω
ἔχρασε ἀφοιτέρησι θυγατράσι Δηριαδῆος;
θνήσκων μὲν κατὰ δῆριν, ἐὴν παράκοιτιν Ὀρόντης
Πρωτοτόην ἀκάμιστον ἐθήκατο πενθάδα χήρην·
175 Χειροβίην δ' ἀπέριπεν ἔτι ζώουσαν ἀκοιτης.
γνωτῆς δ' ἡμετέρης ὀλοώταρα πῆματα πάσχω·
Πρωτοτόη πόσιν ἔσχεν, ἀοσσητῆρα τιθήνης,
Χειροβίη πόσιν ἔσχεν, ἐῆς δηλήμονα πάτρης,
αἰχμητὴν ἀνόνητον, ὀπάονα Κυπρογενεΐης
180 ἄλκιμον, ἄλλοπρόσαλλον, ὁμοφρονέοντα Λυαίω·
εἰς ἐμὲ θωρήχθη καὶ ἐμὸς γάμος· ἡμετέρου γίω
Μοῦρῆος ἱμείροντος, ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν·
πατρὸς ἐνοσφίσθη χάριν ἀνέρος· ἤπερ ἀγῆνω
καὶ θυγάτηρ βασιλῆος, ἐγὼ ποτε δεσποτίς Ἰνδῶν,
185 ἔσσομαι ἀμφιπόλων καὶ ἐγὼ μία· καὶ τάχα δειλὴ
δμοῖδα Χαλκομέδειαν ἐμὴν δέσποιναν ἐνίφω.
σήμερον Ἰνδὸν ἐδεθλον ἔχεις, ἀπατήλιε Μοῦρῆῦ·
αὔριον αὐτοκέλευστος ἐλεύσεαι εἰς χθόνα Λυδῶν,
Χαλκομέδης διὰ κάλλος ὑποδρήσων Διονύση.
190 ἀμφαδὰ Χαλκομέδης ἔχε δέμνια, νυμφίε Μοῦρῆῦ·
οὐκέτι γὰρ τρομέεις βλοσυρὸν στίμα Δηριαδῆος.

v. 171. Ἰνδοίην πόλιν — ἄφρω editt.

v. 180. Si ἄλκιμον refers ad ὀπάονα Κυπρ. verum videri potest; malim tamen αἰῶλον, ἄλλοπρ. vel ποιμίλον, faciliore nexu.

v. 182. Μοῦρῆος ἱμείροντος sunt genitivi absoluti. Μοχ πρόλιε vulgo.

χάξω, κικλήσκει σε δρώων πάλιν, ὅς σε διώκει,
φρουρὸν ἀσύλητοιο γάμου συριγμὸν ἰάλλον.

Τοῖα μὲν ἀγνομένη βαρυδάκρυος ἔννεπε νύμφη·
195 Πρωτονόη δ' ἄλόλυξε τὸ δεύτερον. ἀμφοτέρας δὲ
χεῖρας ἐπικλίνασα κατηφέας, ἴαχε μήτηρ·

Πατρίδος ἡμετέρης πέσον ἐλπίδες· οὐκέτι λεύσσω
ἀνέρα Δηριάδη καὶ οὐκέτι γαμβρὸν Ὀρόντην.
Δηριάδης τέθνηκεν· ἐσυλήθη πόλις Ἰνδῶν,
200 ἀβραγῆς ἤρπτε τείχος ἐμῆς χθονός. αἶθε καὶ αὐτὴν
Βάκχος ἐλὼν ὄλεσθαι με σὺν ὄλλυμένῳ παρακοίτη,
καὶ με λαβὼν ῥίψειν ἐς ὠκυρέεθρον Ἰθάκην,
γαῖαν ἀκαινομένην· ἐχέτω δέ με πενθερὸν ὕδαρ·
Δηριάδην δ' ἐσίδω καὶ ἐν ὕδασι· μὴ δὲ νοήσω·

205 Πρωτονόην ἀέκουσαν ἐφροσπομένην Διονύσω·
μὴ ποτε Χειροβίης ἕτερον γόνυ οἰκτρὸν ἀπούσω,
ἐλκομένης ἐς ἔρωτα δορικτήτων ὑμεναίων.
μὴ πόσιν ἄλλον ἴδοιμι μετ' ἀνέρα Δηριάδη·
εἶην Νηιάδεσσιν ὁμέστιος, ὅτι καὶ αὐτὴν

210 Λευκοθέην ζώουσαν ἐδέξατο Κυανοχαίτης,
καὶ μία Νηρεΐδων κικλήσκειται· ἀντὶ δὲ λευκῆς
ἄλλη κυανόπεξα φανήσομαι ὕδριός Ἰνώ.

Τοῖα μὲν ἐλεγχίταινες ἐπωδύροντο γυναῖκες,
ιστάμεναι στοιχηθὸν ἐρισμαρῶγων ἐπὶ πύργων.

v. 192. διώκει edit. agitur de re praeterita.

v. 195. Πρωτονόη δ' ἄλ. τὸ δεύτερον, brevisitas inexpectata ipsi Nonno tribuenda videtur, cf. v. 108. Versu praeced. νύμφη Cheirobie est, cf. v. 161. Igitur post illam Προτομοῦ quoque breviter commemoranda erat, ut μοχ ἀμφοτέρας de utraque filia recte dici posset.

v. 199. πόλις edit.

v. 203. πενθερός ὕδ. edit. inepte. Emendaverat etiam Rhodomanus.

- 215 Βάκχοι δ' ἐκροτάλεον, ἀποδρίφοντας ἐνυώ,
 τοῖον ἔπος βροῶντες ὁμογλώσσων ἀπὸ λαυρῶν
 ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν ὄργανον Ἴνδοϊν.
 καὶ γελῶν Διόνυσος ἐπάλλετο χίρματι νίκης·
 ἀμπνεύσας δὲ πόνοιο καὶ αἱματόεστος ἀγῶνος.
- 220 πρῶτα μὲν ἐκταρέϊξεν ἀτυμβεύτων στίχα νεκρῶν,
 δωμήσις ἕνα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ,
 ἄκριτον ἀμφὶ πυρῆν ἐκατόμπεδον· ἀμφὶ δὲ νεκροῖς
 Μυγδοῖς αἰολόμολπος ἐπέκτυπεν αἴλινα σύριγξ,
 καὶ Φρύγας αὐλητήηρας ἀπέπλεκον ἄρασμα μολιπῆν
- 225 πενθαλείοις στομάτεσσιν· ἐπαρρήσαντο δὲ Βάκχοι,
 ἄβρα μελιζομένοιῳ Γανύκτορος εὐάδι φωνῆ·
 καὶ Κλεόχου Βερέωντες ὑπὸ στόμα δίζυγες αὐλοῖ
 φρικτὸν ἐμυκήσαντο Λίβυν γόον, ὃν πάρος ἄμφω
 Σθεινώ τ' Εὐρυάλη τε μιῆ πολυδειράδι φωνῆ
- 230 ἀριτόμῳ ῥοιζήδῳν ἐπεκλαύσαντο Μεδούση,
 φθεγγομένων κεφαλῆσι διηκοσίησι δρακόντων,
 ὧν ἀποδυρομένων σκολιὸν σύριγμα κομάων,
 θρηῆνον πουλυκάρηνον ἐφημίξαντο Μεδούσης.
- Πανσάμενος δὲ πόνοιο, καὶ ὕδατι γυῖα καθήρας,
- 235 ὄπασε λυσομένοισι θουδέα κοίρανον Ἴνδοῖς,
 κρινάμενος μέθυ λαρόν· ἐπὶ ξυνῶ δὲ κυτέλλῳ

v. 217. ἠράμεθα μέγα κ. Productionem hanc in verbis Homericis Il. γ'. 395. nihil contra Nonni morem probare, observavit Herm. ad Orph. p. 718.

v. 228. Fortasse rectius ἐμμήσαντο, ut v. 246.

v. 229. Σθεινώ τ' Εὐρ. editt. emendavit tamen Falk.

v. 232. ὧν ἄπο μυρομένων editt. sine sensu; absurdissime vertit Lubin.

v. 234. καθήρας editt. Caeterum Bacchi nomen supplendum, quod praecessit v. 218. paulo longiore intervallo.

v. 236. κρινάμενος μωλαῖον ed. pr. κρινάμενος Μωλαῖον ed.

- Βάκχοις δαινυμένοισι μῆς ἤφακτο τραπέζης,*
ξανθὸν ὕδωρ πίνοντες ἀπ' οἴνοπύρου ποταμοῦ·
καὶ χορὸς ἄσπετος ἔσκεν· ἐπεσκήρτησε δὲ πολλή
 240 *Βεσσαρίς, οἰστρήεντι πέδον κρούουσα πεδίλων·*
καὶ Σάτυρος, βαρύδουπον ἐπιβόρῃσων χθόνα ταρσῶ·
λοξὰ κυβιστητῆρι παδῶν βακχεύετο παλμῶ,
πῆχυν ἐπικλίνων μανιώδους ἀνχέτη Βάκχης·
καὶ πρυλέες Βρομίοιο συνωρχήσαντο βοείαις,
 245 *καὶ τροχαλῆς τελόντες ἐνόπλια κύκλα χορείης,*
ῥυθμὸν ἐμμήσαντο φρεσσακείων Κορυβατίων·
καὶ στρατὸς ἱππῶν κορυθαϊόλον εἰς χορὸν ἔστη,
νίκην πανδιδμάτιραν ἀνευάζων Διονύσου.
οὐδὲ τις ἄψοφος ἦεν· ὁμογλώσσω δ' ἀλαλητῶ
 250 *εἰς πόλον ἐπιτάζωνον ἀνέδραμεν εὖϊος ἡγῶ.*
Ἄλλ' ὅτε λυσιπόνοιο παρήλυθε κῶμος ἐορτῆς,
τίκης ληΐδα πᾶσαν ἔλων μετὰ φύλοπιν Ἴνδῶν,
ἄρχαιης Διόνυσος εἴης ἐμνήσατο πάτρης,
λύσας ἐπιταέτηρα θεμείλια θεῖοιότητος.
 255 *καὶ θεῖων ὄλον ὄλβον ἐληΐζοντο μαχηταί,*
ὦν ὁ μὲν Ἴνδὸν ἴασπιν, ὁ δὲ γραπτῆς ὑακίνθου·
Φοιβάδος εἶχε μέταλλα, καὶ ἔγγλα τῶτα μαράγδου·
ἄλλος εὐκρήτιδος ὑπὸ σκοπιῆσιν Ἴμαίου
ὑρθιον ἴχνος ἔπειγε δορικτήτων ἐλεφάντων·
 260 *ὃς δὲ παρ' Ἡμῶδοιο βαθυσπήλυγγι κολώνη*

alt. cum particip. a Falk. emendatum esset. Nostrum Cuneæ acumen invenit.

v. 240. κρούουσα ed. pr. emend. Falk.

v. 245. κάλέοντες ἐνόπλια κ. editt. sine sensu: quot dedi, facillimum videbatur.

v. 251. κῶνος ἐορτῆς editt. male. Verum vidit Falk.

v. 256. γραπτῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 258. Ἴμαίου, i. e. Ἴμαίου.

- ἤλασεν Ἰνδῶν μετανάστιον ἄρμα λείοντων
 κυδιόων· ἕτερος δὲ κατ' αὐχένος ἄμμα παδήσας,
 Μυθονίης ἔσπευδεν ἐς ἦόντα πόρδαλεν ἔλκειν.
 καὶ Σάτυρος πεφόρητο· φιλακρήτωρ δὲ πετήλη
 265 στικτῶν ἔχων προκέλευθον ἐκώμασε τίγριν ἱμάσσων·
 ἄλλος ἄγων νόστησεν εἴη Κυβαληίδι νύμφη
 φυταλίην εὐδομον ἀλιτρεφῶν ἀλιήων,
 καὶ λίθον ἀστράπτουσαν, Ἐρυθραίης γέρας ἄλμης·
 πολλή δ' ἐκ θαλάμοιο σὺν ἀρτιγύμῳ παρακοίτη
 270 ληϊδίη πλοκάμων μελανόχρους ἔλκετο τύμφη,
 δάσμεν αὐχένι δοῦλον ὑποζεύξασα λεπάδνω.
 χειρὶ δὲ κουφίζουσα βυθηγενέος χύσιν ὄλβου,
 εἰς σκοπιᾶς Τμῳλοιο θεόσσυτος ἦε Βύκκη,
 κῶμον ἀνευάζουσα παλινοσίτῳ Διονύσῳ.
 275 Καὶ στρατιῇ Διόνυσος ἐδάσσατο ληϊδα χάρμης
 λαὸν ὅλον συνάσθλον ὑπότηρον οἴκαδε πέμπων,
 Ἰνδῶν μετὰ δῆρην ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί,
 μάρμαρα κουφίζοντες ἐώϊα δῶρα θαλάσσης,
 ὄρνεά τ' αἰολόμορφα· παλινοσίτῳ δὲ πορρήν·
 280 κῶμον ἀνευάζοντες ἀνικήτῳ Διονύσῳ,
 πάντες ἐβακχεύοντο, πολυκμήτοιο λιπόντες
 μνηστῖν ὅλου πολέμοιο, Βορσιάδι σύνδρομον αὐρῆν.

v. 261. Ἰνδῶν editt.

v. 267. Fort. ἀλιτρεφῶν δονακήων.

v. 268. τέρας ἄλμης editt.

v. 271. Si versus hoc ordine legebatur, neque ad Baccham potius pertinebat, — transpositio tamen non placet, — participium passivum postulabatur ὑποζευχθεῖσα λεπάδνω.

v. 275. ληϊ χάρμης ed. pr. syllabam fugitivam restituit Falk.

v. 277. Ἰνδῶν vulgo. Mox fortasse ἀπεσσεύοντο melius.

v. 282. πτολέμοιο editt.

- σκιδναμένην· καὶ ἑκαστος ἔχων ἀπαθήματα νήης,
 ὄψιμον εἰς δόμον ἦλθε παλίνδρομος. ἀντὶ δὲ πάτρης
 285 Ἀστερίας τότε μῦθος ἀνικτοπόδων σχεδὸν ἄρκτων
 Φάσιδος ἀμφὶ θέεθρον ἀθαλπέϊ γάσσατο γαίῃ
 Μασσαγέτην παρὰ κόλπον, ἐσὺ γενέταο τοκῆος
 ναίων ἀστερόεντος ὑπὸ σφυρὰ δύνειφα Ταύρου,
 φεύγων Κνωσσίον ἄστν καὶ ἀρσεινόπαιδα γενέθλην,
 290 Παισιφάην στυγίῳ καὶ ἐὼν Μίτωα τοκῆα·
 καὶ Σκυθήην προβέβουλεν εἴς γε χθονός· αὐτὰρ ὁ μῦθος —
 * * * * *
 Βάκχος εἰς Σατύροισι καὶ Ἰνδοφόνοις ἕμα Βάκχαις
 Κανκασίην μετὰ δῆρον Ἀμαζονίου ποταμοῖο
 Ἀρράβις ἐπίβαινε τὸ δεύτερον, ἦχι θαμίζων.
 295 λαὸν ἀβακχεύτων Ἀράβων ἐδίδαξεν αἰερίων
 μυστιπόλους νάρθηκας· ἀξιφύτοιο δὲ λόχης
 Νύσια βοτρύονετι κατέστρεφεν οὔρεα καρπῶ.
 Ἀρράβις δὲ τένοντα, βαθύσκιον ἄλλος εἶσας,
 ἀτραπὸν Ἀσσυρίην διεμέτρεα, πεζὸς ὄδιτης,
 300 καὶ Τυρίων μενέαιων ἰδεῖν χθόνα, πατρίδα Κάδμου·

v. 283. Volebat, puto, σκιδνάμενοι; ita certe usitatum est.

v. 284. παλίνδρομον editt. male.

v. 289. Κνωσίον editt.

v. 292. αὐτὰρ ὁ μῦθος non potuit de Baccho dici, quem Satyri et Bacchae comitantur, sed sequebantur sine dubio adhuc nonnulla de Asterio, qui solus, cf. v. 285. aliam viam ingressus est.

v. 293. Bellum cum Amazonibus supra quoque tetigit, XXVI. 330. sqq. accuratius describere oblitus est, uti videtur, nisi malis, descriptionem periisse.

v. 294. τοδέντερον· ἦχι ed. pr.

v. 297. Μύσια editt. male. Mox οὔρεα ταρσῶ ed. pr. θυρσῶ ed. alt. iubente Falk.

v. 298. εἶσας editt.

κείθε γὰρ ἴχνος ἔκαμψε, καὶ ἄσπετα πέπλα δοκίμων,
 θάμβιδεν Ἀσσυρίης ἑτερόχροα δαίδαλα τέχνης,
 ἄργυρον εἰσορόων Βαβυλωνίδος ἔργον Ἀράχνης·
 καὶ Τυρίη σκοπίαζε διδευμένα φάρσα κόχλου,
 305 πορφυρέους σπινθήρας ἀποτιζόντα θαλάσσης,
 ἦχι κύων ἄλιεργός ἐπ' αἰγιαλοῖσιν ἐρέπτων
 ἐνδόμυχον χαροπῆσι γενναῖσι θέμελλον ἰχθύν,
 χιονέας πόρφυρε παρηΐδας αἵματι κόχλου,
 χεῖλα φεινίξας διερωῖ πυρὶ, τῷ ποτὲ μούνω
 310 φαιδρὸν ἀλιχλαίνων ἐρυθαίνετο φᾶρος ἀνάκτων.

Καὶ πόλιν ἀθρήσας ἐπαγήθειν, ἦν Ἐνοσίχθων
 οὐ διερωῖ μίτρωσεν ὄλω ζωστήρι θαλάσσης,
 ἀλλὰ τύπον λάχε τοῖον Ὀλύμπιον, οἷον ὑφαίνει
 ἀρχιτελής λείπουσα μῆν γλαχῆνι σελήτη.

315 καὶ οἱ ἐπιπεύοντι μέσην χθόνα, σύζυγον ἄλμῃ
 διπλόον ἔλλαχε θάμβος· ἐπεὶ Τύρος εἰν ἄλλι κείται,

v. 304. Τυρίης σκοπίαζε editt. sine sensu. Dicit N. ἡ κόχλος, VI. 274. uti Paul. Sil. ἐμφρ. II. 355.

v. 306. ἦχι ed. pr.

v. 308. Pro αἵματι κόχλου Politianum habere ἐγδοθι κόχλου, auctor est Falk.

v. 309. πυρὶ, ᾧ ποτὲ ed. pr. τῷ Politiano debet Falk. et edit. alt. Sed, nisi fallor, praeterea legendum μούνων — ἀνάκτων.

v. 311. πτόλιν vulgo.

v. 115. λάχε, scil. πόλις. An πλάσας?

v. 314. Quid sibi voluerit poeta, facile intelligitur; sed mire expressit, si ita scripsit. Fort. ἀρχιτελής, λ. νέη.

v. 315. σύζυγον ἄλμῃ editt. aperte contra sensum. Praeterea aut pro datt. καὶ οἱ ἐπιπεύοντι scribendum καὶ μιν ἐπιπεύοντα, aut ἔλλαχε v. seq. mutandum in ἤλυθε, vel ἐπλετα.

- εἰς χθόνα μοιρηθεῖσα· συναπτομένη δὲ θαλάσση,
 τριχθαδίας λαγόνεσσι μιαν ξυνώσατο μήτηρ.
 νηχομένη δ' ἀτίνακτος ὁμοίως ἐπλετο κόρυρ·
 320 καὶ κεφαλὴν καὶ στέφνα καὶ αὐχένα δάκε θαλάσση,
 χεῖρας ἀραπλώσασα μέση διδυμάωνι πόντῳ,
 γείτονι λευκαίνουσα θαλασφαῖα δέμας ἀφροῶ,
 καὶ πόδας ἀμφοτέρους ἐπεραίσατο μητέρι γαίῃ.
 καὶ πόλιν Ἴννοσίγαιος ἔχων ἀσταμφεῖ δασμῶ,
 325 τυμφίος ὑδατῆεις περινήχεται, οἷα συναπτῶν
 πηγῶ παφλάζοντι περίκροκον ἀρχένα νύμφης.

- Καὶ Τύρον εἰσέτι Βίαιχος ἐδάμβεε, τῇ ἔνε μούνη
 βουκόλος ἀγχιμέλευθος ὁμίλεε γείτονι ναύτῃ,
 συρίζων παρὰ θίνα, καὶ ἀπόλος ἰχθυβολῆ
 330 δίκτυον αὖ ἐρύαντι· καὶ ἀντιτύποισιν ἔρστμαῖς
 σχιζομένων ὑδάτων, θαρούσστο βῶλος ἀρότρω·
 εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμήλυδες ἐγγύθι λόχμης
 ποιμέσιν ὑλοτόμοισι· καὶ ἔβρεμεν εἰν ἐνὶ χώρῳ
 φλοῖσφος ἄλδος, μύκημα βοῶν, ψιδύρισμα πετήλων,
 335 πείσμα, φυτὸν, πλόος, ἄλδος, ὕδαρ, νέες, ὄλικυς, ἐγέτιη,

v. 317. *συναπτομένη* ed. alt. per errorem.

v. 324. *πόλιν* editt.

v. 532, 533. Neque nominativus iustus his verbis inest, neque eiusmodi oppositio, qualem oportet esse, et habuimus v. 528. sq. Aut igitur versus medius, nautarum piscatorum vel classiariorum descriptionem continens, perijt, aut, quod malim, eiusmodi nomen in uno alteroye horum versuum restituendum est. Sed ambigo, utrum praeferam: *αἰγιαλεῖς δ' ὀάριζον ὁμήλυδες* — *ποιμέσιν ὑλοτόμοισιν*, an: *εἰναλίης δ' ὀάριζον ὁμ. ἐγγύθι* λ. *πορδμέεε ὑλοτόμοισι*. Certe: pastorum mentio. post vv. 528. 529. non amplius desideraretur. Erat tamen vir subtilis ingenii, qui *ποιμένες* legendum statueret.

μῆλα, δόναξ, δρεπάνη, σκαφίδες, λίνα, λαίφρα, θώρηξ.
καὶ τὰδε παπταίνων, πολυθαμβέα ῥήξατο φωνήν·

Νῆσον ἐν ἠπείρῳ πόθεν ἔδρακον; εἰ θέμις εἰπεῖν,
τηλίκον οὐ ποτε κάλλος ἐσέδρακον· ὑψιτενῆ γὰρ
340 δένδρεα συρίζει παρὰ κύματα· Νηρεΐδος δὲ
φθεγγομένης κατὰ πόντον Ἀμαδρυὰς ἐγγὺς ἀκούει·
καὶ Τυρίοις πελίγεσσι καὶ ἀγχιάλοισιν ἀρούραις
πνεύσιν ἐκ Λιβάνοιο μεσημβρινὸς ἄβρὸς ἀήτης
ἄσθματι καρποδόκῃ προχέει νηοσσόον αὔρην,
345 ψύχων ἀγροτόμον, καὶ ναυτίλον εἰς πλόον ἔλικων·
καὶ χθονίην δρεπάνην βυθίῃ πελάσασα τριαίνῃ,
φθέγγεται Ἐγρομέδοντι θαλυσίᾳ ἐνθάδε Δηῶ,
κωφῆς ἄβροχον ἄρμα καθιππεύοντα γαλήνης
ἰθύνειν δρόμον ἴσον ὁμοζήλων ἐπὶ δίφρων,
350 ὄμπνιά μαστίχουσα μετάρσια νῶτα δρακόντων.
ὦ πόλι πασιμέλουσα, τύπος χθονός, αἰθέρος εἰκῶν,
συμφυῆος τρίπλευρον ἔχεις τελαμῶνα θαλάσσης. —

Ὡς εἰπὼν, παράμειβε, δι' ἄστεος ὄμμα τιταίνων·
καὶ οἱ ὀπιπεύοντι λιθογλώχινες ἀγυαὶ
355 μαρμαρυγῆν ἀνέφαιτον ἀμοιβαίῳ μετἄλλου.
καὶ προγόνου δόμον εἶδεν Ἀγήνορος, ἔδρακεν αὐτὰς

v. 347. θαλυσίων ed. pr. emend. Falk. cf. XIX. 86. Rhodomanus adscripsit: ἡ θαλύσιον. Et sic correxit in textu.

v. 348. καθιππεύοντι ed. alt. ex auctoritate Falk. Nostrum praefert ed. pr. et recte se accusat. c. infinit. vel post praecedentem dativum habet.

v. 349. ἰθύνει editt. pendente orationis nexu.

v. 351. πόλιος πασιμέλ. ed. pr. ὦ πόλι habet ed. alt. ex emend. Falk. qui praeterea tentabat: οὐ πόλι π. Caeterum haec quoque oratio male clauditur, si integra est.

καὶ θάλαμον Κάδμοιο· καὶ ἄρπαμένης ποτὲ τύμφης
 Εὐρώπης ἀφύλακτον ἐδύσατο παρθενεῶνα,
 360 μνηστῖν ἔχων κερδέεντος ἐοῦ Διός· ἀρχηγόνους δὲ
 πηγὰς θάμβες μᾶλλον, ὅπη χθονίου διὰ κόλπου
 νάματος ἐκχυμένου, παλινάγρετον εἰς μίαν ὄρην
 χεύμασιν αὐτογόνοισι πολυτρεφὲς ἔβλυεν ὕδωρ·
 εἶδεν Ἀβαρβαρέης γόνιμον ῥόον, ἔδρακε πηγὴν,
 Καλλιρόην ἐρόςασαν ἐπώνυμον· εἶδε καὶ αὐτῆς
 365 ἄβρὸν ἐρσυγομένης Δροσερῆς νυμφῆιον ὕδωρ.

Ἄλλ' ὅτε πάντα νόησεν ἐῷ φιλοταρπέϊ θυμῷ,
 εἰς δάμον Ἀστροχίτωνος ἐκώμασε, καὶ πρόμον ἄστρων
 τοῖον ἔπος βοόων ἐκαλέσσατο μύστιδι φωνῇ·

Ἀστροχίτων Ἡρακλῆς, ἄναξ πυρός, ὄραμας κόσμου,
 370 Ἥλιε, βροτέοιο βίου δολιγόσκιε ποιμήν,
 ἱππεύων ἐλικηδὸν ὄλον πόλον αἰθιοπι δίσκω,
 νῆα χρόνου λυκάβαντα δυωδεκάμηνον ἐλίσσων,
 κύκλον ἄγεις μετὰ κύκλον· ἀφ' ὑμετέροιο δὲ δίφρου
 γῆραι καὶ νεότητι ῥέει μορφούμενος αἰών·
 375 μαῖα σοφῆς ὠδίνος, ἀμήτορος εἰκόνα Μήνης
 ὠδίνεις τριέλικτον, ὅτε δροσέσσα Σελήνη
 σῆς λογίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ,
 ταυρεῖην ἐπίκυρτον ἀολλίζουσα κεραιήν·
 παμφαῆς αἰθέρος ὄμμα, φέρεις τετραζῦγι δίφρω

v. 360. ὅπη vulgo.

v. 365. Droserae nomen proprium in edit. obscuratum hic et infra v. 544. etc.

v. 367. εἰς δρόμον edit. sine sensu. Correxerat iam Rhodmannus.

v. 371. Propter ἱππεύων maluissem δίφρω; cf. XXXVIII. 262. sed δίσκω redit v. 390.

- 380 χέμα μετὰ φθινόπωρον, ἄγεις θέρους, εἶαρ ἀμείβων.
 Νυξ μὲν, ἀκοντιστῆρι διακομένη σέο πυρσῶ,
 χάζεται ἀστήρικτος, ὅτε ζυγὸν ἄργυρον ἔλακον,
 ἀκροφανῆς ἵππειος ἰμάσσεται ὄρθιος αὐχὴν·
 σεῖο δὲ λαμπομένοιο φαίντερον, οὐκέτι λάμπων
- 385 ποικίλος εὐφαέσσει χαράσσεται ἄστρασι λευμῶν·
 χεύμασι δ' ἀντολκοῖο λελουμένος Ἰλκεανοῦτο,
 σεισάμενος γονόσσαν ἀθαλπέος ἰκμάδα χαίτης,
 ὄμβρον ἄγεις φερέκαρπον· ἐπ' εὐώδιτι δὲ Γαίῃ
 ἠερίης ἠῶον ἐρεύγεται ἀρδμὸν ἐέρσης,
- 390 καὶ σταχῶν ὠδίνας ἀναλδαίνεις σέο δίσκω,
 ῥαίων ζωοτόκοιο δι' αὐλακος ὄμπνιον ἀκτὴν,
 Βῆλος ἐπ' Εὐφρήταο, Λίβυς κεκλημένος Ἄμμων,
 Ἄπις ἔφυς Νειλῶος, Ἄραψ Κρόνος, Ἀσύριος Ζεὺς·
 καὶ ξύλα κηῶντα φέρων γαμψώνυχι ταρσῶ,
- 395 χιλιετῆς σοφὸς ὄρνις ἐπ' εὐύδμω σέο βωμῶ,
 φοίνιξ, τέρμα βίοιο φέρων αὐτόσπορον ἀρχήν,
 τίκτεται, ἰσοτύποιο χρόνου παλινάγρετος εἰκῶν,
 λύσας δ' ἐν πυρὶ γῆρας, ἀμείβεται ἐκ πυρὸς ἠβην·
 εἶτε Σάραπις ἔφυς, Αἰγύπτιος ἀνέφελος Ζεὺς,
- 400 εἰ Κρόνος, εἰ Φαέθων πολυάινυμος, εἶτε σὺ Μίδρης,
 Ἥέλιος Βαβυλῶνος, ἐν Ἑλλάδι Δελφὸς Ἀπόλλων·
 εἶτε Γάμος, σκιεροῖς ὃν Ἔρωις ἔσπειρεν ὄνειροις,

v. 387. εἰκόνα χαίτης editt. aperto errore.

v. 389. ἠῶον ἐρεύγεται ed. pr. verbum emend. Falk.

v. 391. ὄμπνιον ἀκτὴν editt. male.

v. 393. Ἄπις — Νειλῶος editt. Quid de nomine Κρόνος hic
 et v. 400. statuendum sit, vide in Comment.

v. 395. χιλιετῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 402. εἶτε γάμος σκιεροῖσιν ἔρωις ed. pr. εἰ γάμον ἢ σκιεροῖς,

μιμηλῆς τελέων ἀπατήλιον ἴμερον εὐνῆς,
 ἐκ Διὸς ὑπνέοντος ὅτε, γλαχίτι μαχαίρης
 405 αὐτογάμῳ σπόρον ὑγρὸν ἐπιξύσαντος ἀρούρης,
 οὐρανίαις λιβάδεσιν ἐματώθησαν ἐρίπναι·
 εἴτε σὺ Παιήων ὀδυνήφατος, εἰ πέλες Αἰθήρ
 ποιμίλος, Ἄστροχίτων δὲ φατίξαι· ἐννύχιοι γὰρ
 οὐρανὸν ἀστερόεντες ἐπανυγάζουσι χιτῶνες·
 410 οὐασιν εὐμενέεσσιν ἐμὴν ἀσπάζεο φωνήν.

Τοῦτον ἔπος Διόνυσος ἀνήρυσεν. ἐξαπίνης δέ,
 ἐνθεον εἶδος ἔχων, θεοδέγμονος ἐνδοδι νηοῦ
 Ἄστροχίτων ἤστραψε· πυριγλήνου δὲ προσώπου
 μαρμαρυγῆν ῥοδόεσσαν ἀπηκόντιζον ὀπωπαί.
 415 καὶ θεὸς αἰγλήεις παλάμην ὄρεξε Λυαίῳ,
 ποικίλον εἶμα φέρον, τύπον αἰθέρος, εἰκόνα κόσμου,
 στίλβων ξανθὰ γένεια καὶ ἀστερόεσσαν ὑπήνην,
 καὶ μιν εὐφραίνων φιλή μείλιξε τραπέζῃ.
 αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔτερπεν ἀδαιτρεύτο παρὰ δαίπνῳ,
 420 ψαύων ἄμβροσίης καὶ νέκταρος· οὐ νέμεσις δέ,
 εἰ γλυκὺ νέκταρ ἔπινε μετὰ γλάγος ἄμβροτον Ἥρης.
 εἶρετο δ' Ἄστροχίτωνα, χέων φιλοπευθέα φωνήν·

ὃν ἔρωσ ed. alt. male confusis duabus Falkenburgii coniecturis,
 qui dederat: *ισ γάμον, ἢ σκιεροῖς ὃν ἔρωσ*. De loco hoc diffi-
 cillimo vide Commentarium nostrum.

v. 405. Erat, cum αὐτογόνῳ malle. Rhodomannus adscri-
 psit: suspectus v.

v. 408. φατίξεται editt. quod, etsi fortasse, in parenthesi
 dictum, ad Αἰθήρ referri posset, non minus tamen falsum est,
 quam ἐρεύγεται supra v. 389. Meçum emendavit Schrad. ad
 Mus. p. 58. Et prius iam Rhodomannus.

v. 421. γλάγος ἄμβροτος editt. Emendavit iam Rhodomannus.

Ἀστροχίτων με δίδασκε, τύπων χθονός, εἰκόνι νήσου,
 τίς θεός ἄστρῳ πόλισσε; τίς ἔγραψεν οὐρανίῃ χεῖρ;
 425 τίς σκοπέλους ἀνάειρε καὶ ἐβροίζωσε θαλάσση;
 τίς κάμε δαίδαλα ταῦτα; πόθεν λάχον οὐνομα πηγαί;
 τίς χθονὶ νήσον ἔμιξεν, ὁμόζυγα μητρὶ θαλάσση;

Εἶπε· καὶ Ἡρακλῆς φίλῳ μελίξατο μῦθῳ·

Βάκχε, σὺ μὲν κλύε μῦθον· ἐγὼ δὲ σε πάντα διδάξω.
 430 ἐνθάδε φῶτες ἔναον, ὁμόσπορος οὐρ ποτε μόνους
 ἀνάου κόσμοιο συνήλικας ἔδρακεν Αἰὼν,
 ἄγρον ἀνυμφεύταιο γένος χθονός, ὧν τότε μορφῆν
 αὐτομάτην ὠδινεν ἀνήροτος ἄσπορος ἰλύς·
 οἱ πόλιν ἰσοτύπων δαπέδων αὐτόχθονι τέχνῃ
 435 πετραίοις ἀτίνακτον ἐπυργώσαντο θεμέθλοισι,
 ὅπποτε πηγαίησι παρ' εὐύδροισι χαμευναῖς,
 ἠελίου πυρόεντος ἱμασσομένης χθονός ἀτμῶ,
 τερψιπόου ληθαῖον ἀμεργόμενοι πτερόν ἵππου,
 εὐδον ὁμοῦ, κραδίῃ δὲ φιλόπτολιν οἴστρον ἀέξων,
 440 γηγενέων στατὸν ἴχνος ἐπηώρησα καρήνων,

v. 423. εἰκόνα νήσου editt. contra concinnitatem.

v. 426. οὐνομα πᾶσαι editt. sine sensu. Emendationem probabilem reddunt vv. 360. sqq. inprimis vv. 538. sqq. Emendavit iam sic Rhodomannus.

v. 432. ὧν τότε, ut editt. habent, fortasse rectum est; maluissem tamen ποτέ.

v. 433. ἀνήροτον male editt.

v. 434. πτόλιν editt.

v. 436. ὅπποτε — εὐδον —, ἐπυργώσαντο (v. praeced.) subabsurdum est; videtur tamen poetae vitium esse. Paulo melius novam sententiam incepisset: οἱ ποτε vel potius οἱ δ' ὄτε etc.

v. 440. ἐπηώρησα editt. Sensus est: supra caput adstiti, ut apud Hom. eiusmodi species somniantibus apparere solent.

καὶ βροτείου σκοιοδῆς ἔχων Ἰνδαλίμα κρησώπου
 Δεξοταίος ὁμψήεντος ἀνήρουγον ἀνθεραεῖτος·

Ἴππον ἀποσκεδάσαντες ἀεργία, παῖδες ἀρούρης,
 τεύξατέ μοι ξένον ἄρμα βατῆς ἁλός· ὄξυτόμοις δὲ
 445 κόψατέ μοι πελέκασσι ῥάχην πιτυώδους ὕλης.
 τεύξατέ μοι σοφὸν ἔργον· ὑπὸ σταμίνεσσι δὲ πυκνοῖς
 ἰακρία γομφώσαντες ἐπασσύτερα τινὶ κόσμῳ,
 συμφροσῆν ἀτίνακτον ἀρηρότι δήσατε δεσμοῖ,
 δίφρον ἁλός, σχεδίην πρωτόπλοον, ἣ διὰ πόντιου
 450 ὑμέας ὀχλίσει· καὶ ἀγκύλον ἄκρον ἐπ' ἄκρου
 πρωτοπαγῆς δόρου μακρὸν ὄλον στήριγμα δεχέσθω·
 ἰακρία δὲ σταμίνεσσι ἀρηρότα δήσατε κύκλω,
 τοίχου δουρατέου πυκινὸν τύπον· ὑψητενῆς δὲ,
 σφιγγόμενον δεσμοῖσι, μέσον ξύλον ὄρθιον ἔστω·
 455 καὶ λίνεον πλατὺ φᾶρος ἐφάψατε δούρατι μέσσω,
 συμπλεκίας δὲ κάλωις ἀμοιβάδις, ὧν ἀπὸ δεσμῶν
 ἐκταδὸν ἦερίῳ κολπώσατε φᾶρος ἀήτη,
 ἔγκνον ἐξ ἀνέμου νηοσσόον· ἀρτικαγῆ δὲ
 φράξατε λεπταλέοισι ἀσηρότα δούρατα γόμφοις,
 460 πυκνὰ περιστρῶσαντες ὁμοζυγῶν ἐπὶ τοίχων

v. 444. ξένον βατῆς ed. pr. lacuna relicta; supplevit Falk.
 Mox ὄξυτόμοις utraque edit. ὄξυτόμοις iam Rhodomannus.

v. 449. Hic versus cum parte sequentis nihil continens, nisi
 quod supra v. 444. brevius iam dixit, narrationem, vel per se
 satis praeposteram, importune turbat.

v. 450. ὀχλίσει κ. editt. errore saepius obvio. Emendaverat
 iam Rhodomannus.

v. 452. Rursus repetitio ingrata, si comparas v. 446. sqq.

v. 457. κολπώσατο male editt.

v. 460. Si recte eum intelligo, debuit περισφίγγαντες dare.
 Ἄν περιστρῶφῶντες?

ῥιπέειν ολουίνους, μὴ φώριον οἶδμα χυθείη
 ἐνδόμυγον γλαφυροῦτο κεκηνότι δούρατος ὄλκῳ.
 καὶ σχεδίης οἶηκα, κυβερνητήρα πορείης,
 ὑγρῆς ἀτραπιτοῦτο πολύτροπον ἤνιοχῆα,
 465 πάντοθι διευόντες, ὅπη νόος ὑμέας ἔλαει,
 δουρατέῳ κενεῶνι χαράξατε νῶτα θαλάσσης,
 εἰσόκε χῶρον ἴκοισθε μεμορμέτον, ὅππόθι δισσαὶ
 ἀσταθίες πλώουσιν ἀλήμονες εἰν ἀλὶ πέτραι,
 ἄς φύσις Ἀμβροσίας ἐπεφήμισεν, αἷς ἐνὶ θάλλει
 470 ἤλικος αὐτόρριζον ὁμόζυγον ἔρνος ἐλαίης,
 πέτρης ὑγροπόροιο μεσόμφαλον· ἀκροτάτους δὲ
 αἰετὸν ἀθρήσητε παρεδρήσσοντα κορύμβοις,
 καὶ φιάλην εὐθικτον· ἀπὸ φλογεροῦτο δὲ δένδρου
 θαμβαλέους σπινθῆρας ἐρεύγεται αὐτόματον πῦρ·
 475 καὶ σέλας ἀφλεγέος περιβόσκειται ἔρνος ἐλαίης,
 καὶ φυτὸν ὑψηπέτηλον ἐλιξ ὄφιν ἀμφιορσύει,
 ἀμφοτέρα, βλεφάροισι καὶ οὔασι θάμβος ἀέξων·
 οὐ γὰρ ἀερσιπότητον ἐς αἰετὸν ἄψοφος ἔρπων,
 λοξὸς ἀπειλητήρη δράκων περιβάλλεται ὄλκῳ,
 480 οὐ δὲ διαπτύων θανατηφόρον ἰὸν ὀδόντων
 ὄρνιν εἰᾶς γενύεσσι κατεσθίει· οὐ δὲ καὶ αὐτὸς
 αἰετὸς ἐρηνησῆρα πολυσειρήτον ἀκύνθαις

v. 461. οἰσίνουσι ed. pr. emend. Falk.

v. 465. ὅπη editt.

v. 467. Scribendum videtur ἴκησθε. Hermannus. Res maxime memorabilis est, simillima narrari de condita urbe Mexico. Vid. Comment. ubi haec ex Humboldi itinere illustrabimus.

v. 473. εὐθικτον sine sensu editt.

v. 477. ἀμφοτέρον, nisi fallor, usitatius fuisset.

v. 482. ἐρπονσῆρα ed. alt.

- ἀρπάζας δυνήσσει μετάρσιον, ἤερα τέμνει,
 οὐ δέ μιν δξυόδοι καταγράψαι γενεῖν·
 485 οὐ δέ τανυπρέμοιο φυτοῦ πεφορημένος ὄζοις,
 πυρρός ἀδηλήτου περιβόσκειται ἔρνος ἐλαίης,
 οὐδὲ δρακοντείων φολίδων σπείρημα μαραίνει
 σύννομον ἀγκυκέλευθον· ὁμοπλεκέων δὲ καὶ αὐτῶν
 οὐ πτερούγων ὄρνιθος ἐφάπτεται ἀλλόμενον πῦρ·
 490 ἀλλὰ φυτοῦ κατὰ μέσσα φίλον σέλας ἀτμόν ἐάλλει·
 οὐ δὲ κύλιξ ἀτίνακτος ἐπήγορος ὑπόθι πίπτει,
 σιοιμένων ἀγέμοισιν ὀλισθήσασα κορυμβῶν.
 καὶ σοφὸν ἀγρεύσαντες ὁμόχρονον ὄρνιν ἐλαίης,
 αἰετὸν ὑψηπέτην, ἐρεύσατε Κυανοχαίτην,
 495 λύθρον ἐπισπένδοντες ἀλιπλανέεσσι κολώναις,
 καὶ Διὶ καὶ μακάρεσσι· καὶ ἄστατος οὐκέτι πέτρῃ
 πλάζεται ὑγροφόρητος· ἀκινήτοις δὲ θεμέθλοις
 αὐτομάτῃ ζωσθεῖσα συνάπτεται ἄζυγι πέτρῃ.
 πῆξάτε δ' ἀμφοτέραις ἐπικαίμενον ἄστῃ κολώναις,
 500 ἀμφοτέρῃς ἐκάτερθεν ἐπὶ κρηπίδι θαλάσσης.

Τοῖον ἔπος μαντιῶν ἀνήρυγον· ἐγρόμενοι δὲ
 γηγενεές δεδόνηντο, καὶ οὐασιν αἰὲν ἐκάστου
 θέςκελος ἀπλανέων ἐπεβόμβες μῦθος ὄνειρων.

v. 483. Fort. mutata distinctione: α. δυνήσσει, μετάρσιος ἤερα τέμνει.

v. 490. Ordo versus vulgo perturbatus est ita, ut vv. 491. 492. nostro praefigantur, sine sensu.

v. 491. κύλιξ (*cilix* Lubin.) et ἐπήγορος editt. κύλιξ iam Rhedomannus.

v. 493. ὁμόχροον editt. confer v. 470.

v. 494. ἐρεύσατε in ed. pr. ἐρεύσατε excusum in alt.

v. 498. συνάπτεται editt.

v. 501. μαντιῶν editt.

τοῖσι δ' ἐγὼ τέρας ἄλλο μετὰ πτερόεντας ὄναιρους
 505 ἀγχιμένους ἀνέφηνα, φιλόκτιτον ἦθος ἀέξων,
 ἐσόμετος πολιοῦχος· ὑπερκύμας δὲ θαλάσσης,
 ἀντίτυπον μίμημα φέρον ἰσόζυγῃ μορφῇ,
 εἰς πλόον αὐτοδίδακτον ἐνήχετο ναυτίλος ἰχθύς.
 τὸν τότε παπταίνοντες, βουκότα νηῖ θαλάσσης,
 510 καὶ πλόον εὐποιήτων ἄτερ καμάτοιο μαθόντες,
 καὶ σχεδίην πήξαντες ὁμοῖον ἰχθύϊ πόντου
 ναυτιλίας τύπον ἴσον ἐμιμήσαντο θαλάσσης.
 καὶ πλόος ἦν· πισύρων δὲ λίθων ἰσοβαλεῖ φόρτον
 ναυτιλίην ἰσόμετρον ἐπιστώσαντο θαλάσση
 515 καὶ γαράνων ἀτίνακτον ἐμιμήσαντο πορείην,
 αἰ στομάτωκ ἐντροσθεν, ἀσσοσητήρα κελύθου,
 λῶαν ἐλαφρίζουσι καταχθέα, μὴ ποτε κείνων
 ἰπταμένων πτερὰ κούφα παραπλάγξειεν ἀήτης,
 εἰσόκε χώρον ἐκείνον ἐσέδρακον, ἦχι θυέλλαις
 520 εἰς πλόον ἀἴτοκέλευθον ἐναυτίλλαντο κολῶναι.
 καὶ ἰσχεδίην ἔστησαν ἀλιστεφάνω παρὰ νήσῳ,
 καὶ σπιλάδων ἐπέβαινον, ὄπη φυτὸν ἦεν Ἀθήνης.
 τοῖσι δὲ μαιομένοισιν ἐφέστιον ὄρον ἐλαίης,
 αἰετὸς ἠερόφοιτος ἐκούσιον εἰς μόρον ἔστη·
 525 γηγενέες δὲ λαβόντες εὐπτερον ἐνθρον ἄγρην,
 αἶψ ἀνασειράζοντες ὀπισθοτόνοιω καρῆνου,
 γυμνὸν ἐφαπλώσαντες ἐλεύθερον ἀνθερωῶνα,
 αἰετὸν αὐτοκέλευθον ἐδαιρεύσαντο μαχαίρη

v. 505. ἀνέφηνα editt.

v. 506. πολιοῦχος vulgo.

v. 519. ἦχι vulgo., v. seq. ἐναντίλλοντο ed. alt.

v. 522. ὄπη editt.

Ζητή καὶ Ἵγρομέδωντι· δαίχομένου δὲ σιδήρου
 530 ἔμφρονος οἰωνοῖο, νεοσφαγέων ἀπὸ λαυμάτων
 θίεσκελον ἔρθεεν αἶμα, θαλασσοπόρους δὲ καλαίους
 δαιμονίαις λιβάδεσσιν ἐπεβροίωσσε θαλάσση
 ἄγγι Τύρου παρὰ πόντον· ἐπ' ἀβράγέεσσι δὲ πέτραις
 γηγενέες βαθύκολπον ἔδωμήσαντο τιθήνην.

535 Σοὶ μὲν, ἄναξ Διόνυσε, πεδοτραφεὲς αἶμα Γιγάντων
 ἔννεπον αὐτολόχυστον Ὀλύμπιον, ὄφρα δασείης
 ὑμετέρων προγόνων Τυρίην αὐτόχθονα φύτλην·
 ἀμφὶ δὲ πηγῶν μυθήσομαι· ἀρχέγονοι γὰρ
 παρθενικαὶ πάρος ἦσαν ἐχέφρονες, ὧν ἐπὶ μίτρῃ
 540 θερμοῦ Ἔρωτος κεχόλωτο καὶ ἱμερόεν βέλος ἔλκων,
 τοῖον ἀλεξιγάμοισιν ἔπος ξυνώσατο Νύμφαις·

Νηϊς Ἀβαρβαρέη φιλοπάρθενε, δέξο καὶ αὐτὴ
 τοῦτο βέλος, τόπερ ἔσχεν ὅλη φύσις· ἐνθάδε πῆξω
 πασταδά Καλλιρόης, Δροσερῆς δ' ὑμῖνοιον ἀεῖδω.
 545 ἀλλ' ἐρέεις· μεθέπω διερὸν γένος· ἐκ δὲ ῥοάων
 αὐτοτελὲς γενόμεν, καὶ ἐμὴ τροφὸς ἐπλετο πηγῇ. —
 Νηϊᾶς ἦν Κλυμένη, καὶ ἀπόσπορος Ὠκεανοῖο·
 ἀλλὰ γάμοις ὑπόειξεν· ἐνυμφεύθη δὲ καὶ αὐτῇ,
 ὡς ἶδε λάτριον Ἔρωτος ἀρείονα Κυανοχαίτην,
 550 οἷστρα κυπριδίῳ δεδονημένον· ἀρχέγονος δὲ

v. 536. αὐτόλεοντον ed. pr. αὐτοτέλεστον ed. alt. e coniect. Falk. qui una cum Cantero in nostrum quoque incidit. Sic etiam in textu correxit Rhodomannus.

v. 541. ξυνώσατο Βάγκαις edit. βύκταις tentabat Scal. κόφραις Falk. Nostrum postulat res.

v. 543. βέλος ὄπερ edit. vitiatō metro. Emend. Rhodom. teste Hermannō Orph. p. 719.

v. 544. De obscurato Droserrae nomine monui ad v. 365. Rhodomannus ἀείδω.

- Ἰσπευός, ποταμοῖσι καὶ ὕδασι πῖσι κελύων,
 Τηθύος οἶδεν ἔρωτα καὶ αὐύδρους ὑμναίους.
 τέτλαθε καὶ σὺ φέρων ἴσα Τηθύϊ· τοσαυτῆς δὲ
 ἔξ ἁλὸς αἷμα φέρουσα, καὶ οὐκ ὀλίγησ ἀπὸ δίνης,
 555 ἱμεῖροι Γαλάτεια μελιζομένον Πολυμήμου,
 καὶ βυθῆ χειραῖον ἔχει πόσιν· ἐκ δὲ θαλάσσης,
 πηκτίδι θελγομένη, μετανάστιος εἰς χθόνα βαίνει.
 καὶ πηγαὶ δεδάσιν ἑμὸν βέλος· οὐ σε διδάξω
 ἱμερον ὑδατέοντα· ποθοβλήτοιο δὲ πηγῆς
 560 ἔκλυες ὑγρὸν ἔρωτα, Συρηκοσίης Ἀφροδύσης·
 Ἄλφειὸν δεδάσικας, ὅς ἱκαλέω παρὰ παστῶ
 ὑδρηλαῖς παλάμαις περιβάλλεται ἠθάδα Νύμφην.
 πηγῆς αἷμα φέρουσα, τί τέρπειαι Ἰοχθαίρη;
 Ἄρτεμις οὐ βλάστησεν ἀφ' ὕδατος, ὡς Ἀφροδίτη.
 565 ἔννεπε Καλλιρόη· Δροσέρη μὴ κρύπτει καὶ αὐτῆ.
 Κύπριδι μᾶλλον ὄφελλες ἄγειν χάριν, ὅτι καὶ αὐτῆ
 αὐχένα κίμψεν Ἐρωτι, καὶ εἰ τροφός ἐστιν Ἐρωίτων.
 δέχνησο κέντρα πόθοιο, καὶ ὑγρόγονόν σε καλέσω
 εἰς γενεήν, ἐς ἔρωτα κασιγνήτην Ἀφροδίτης.
 570 Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ὀπισθοτόνοιο δὲ τόξου
 τριπλόα πέμπει βέλεμνα, καὶ εὐύδρω παρὰ παστῶ
 Νηϊάδων φιλότητι συνήρμοσεν υἱας ἀρούρης,
 καὶ Τυρίας ἱσπειρε θετηγνὲς αἷμα γενέθλης.

v. 554. ὀλίγησ Ἀφροδίτης editt. sine sensu. Scal. tentabat αἰλοσύνης, Cun. ἀπὸ κρήνης; certe propter matricas N. rationes, πηγῆς debebat.

v. 555. μελιζομένον ποταμοῖο editt. Cunaeum secutus sum.

v. 565. δροσέρη — αὐτῆ editt.

v. 568. καὶ ὑγρόνον σε κ. ed. pt. ὑγρόνομον ed. alt. e coniect. Falk. Sed ὑγρόγονον dixit, tanquam alteram Ἀφρογένειαν.

Τοῖα μὲν Ἡρακλῆς, πρόμος αἰθέρος, ἔννεπε Βάκχῳ
 575 τερψινόοις δάμοισιν· ὃ δὲ φρένα τέρπετο μύθῳ,
 καὶ πόρον Ἡρακλῆϊ, τὸν οὐρανὴ κάμει τέγγη,
 χρυσοφαῖ κρητῆρα σελασφόρον· Ἡρακλῆς δὲ
 ἀστράω Διόνυσον ἀνεγλαίνωσε χιτῶνι.

Καὶ θεὸν ἀστροχίτωνά, Τύρου πολιοῦχον ἑάσας,
 580 Ἀσσυρίης ἐτέρης ἐπεβήσατο Βάκχος ἀρούρης.

v. 579. ἑάσας vulgo.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΑ.

*Πρῶτον τσαπαρκοστόν ἔχει πόθον· οὐδέ Μύρρη
ἄλλην Κύπριν ἔτικτεν, Ἀμμώνην, Ἀφροδίτη.*

NONNOT
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Ἄρτι μὲν ὄφρουέντος ὑπὲρ Λιβάνιοι καρῆνου
πήξας ἀγλαόκαρποι ἐπὶ χθονὶ βότρυν ὀπώρης,
οἰνοτόκους ἐμέθυσσαν ὄλης κενεῶνας ἀρούρης.
καὶ Παφίης δόμον εἶδε γαμήλιον· ἡμερίδων δὲ
5 ἔρυσεν ἀρτιφύτοισι βαθύσκιον ἄλλος ἐρέψας,
ἀμπελόεν πόρε δῶρον Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ·
καὶ Χαρίτων χορὸς ἦεν· ἀξιφύτιο δὲ λόχμης
ἡμερίδων Ἰωστῆρι, θορῶν ἐπιβήτορι παλμῶ,
κισσὸς ἀερσιπότητος ἐμιτρώθη κυπαρίσσω·
10 Ἄλλὰ Θεμιστοπόλου Βερόης παρὰ γέγονε πέξῃ
ἕμνον Ἀμυμώνης, Λιβανηΐδες εἶπατε Μοῦσαι,
καὶ βυθίου Κρονίδαο καὶ εὐῆμνοιο Λυαίου
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐνυαί.
Ἔστι πόλις Βερόη, βιώτου τρόπις, ἄρμος Ἐρώται,
15 ποντοπαγῆς, εὐνήσος, εὐχλοος· οὐ ῥάγχις ἰσθμοῦ

v. 1. Malis καρῆνων, ut KLII. 18.

v. 6. ἀμπελόεν ποτὲ δ. editt. emendarunt Cant. et Schrad. ad Mus. p. 162. Sic etiam Rhodomannus.

v. 14. τροπὸς Rhodomannus, et v. seq. vs.

v. 15. εὐχροος editt.

στεινή, μήκος ἔχοντος, ὅπη διδύμης μέσος ἄλμης
 κύμασιν ἀμφοτέροισιν ἰμάσσεται ὄρθιος αὐχίν·
 ἀλλὰ τὰ μὲν βαθύδενδρον ὑπὸ ῥάχιν αἰθροπος Εὐρου
 Ἀσσυρίῳ Λιβάνῳ παραπέπταται, ἤχι πολίτας
 20 ὄρθια συρίζουσα βιοσσόος ἔρχεται αὐρη,
 εὐόδοις ἀνέμοισι τινασσομένων κυπαρίσσων·

* * * * *

καὶ δόμος ἀγρονόμων, ὅθι πολλάκις ἐγγύθι λόχμης
 Πανὶ μελιζομένῳ δρεπανηφόρος ἦντετο Δηῶ,
 καὶ τις ἐφ' ἱστοβοῆν γεωμέτρως, αὐχένα κάμψας,
 25 ῥαίων ἀρτιχάρακτον ὀπισθοβόλῳ χθόνα καρπῶ,
 γείτονι μηλοβοτῆρι παρὰ σφυρὰ φορβάδος ὕλης,
 σφίγγας σύζυγα ταῦρον, ὁμίλῃς κυρτὸς ἀροτρεῦς·
 ἀλλὰ δὲ παρὰ πελάγεσσιν ἔχει πόλις, ἤχι τιταίνας
 στέρνα Ποσειδάωνι, καὶ ἐμβρονον αὐχένα κούρης
 30 πῆχσι μυδαλέῳ περιβάλλεται ὑγρὸς ἀκοίτης,
 πέμπων ὑδατόεντα φιλήματα χεῖλεσι κούρης·
 καὶ βυθίης ἀπὸ χειρὸς ὀμευνέτις ἠθάδι κόλπῳ
 ἔδνα Ποσειδάωνος, ἀλίτροφα πῶεα λίμνης,
 δέχνυται, ἰχθυόεντα πολύχροα δεῖπνα τραπέζης,

v. 16. ὅπη vulgo. Praeterea στεινή sc. ῥάχισ, fortasse concinnius dici potuisset στεινὸν μήκος etc.

v. 17. ἀμάσσεται ed. pr. emend. Falk. data optione inter ἰμάσσεται et ἀράσσεται. Nobiscum facit ed. alt. idem redit v. 43. probavitque Rhodomannus.

v. 18. ὑπὸ ῥάχιν, productione legitima; etsi ὑπὲρ ῥ. scribere licuisset. V. seq. ἤχι edit. pr.

v. 21. Excidiisse quaedam suspicor, quia nexum inter illud ἤχι — ἔρχεται αὐρη et καὶ δόμος ἀγρονόμων satis probabilem non invenio.

v. 22. ἐγγύθι λόχμον ed. pr. emend. Falk.

v. 28. πόλις vulgo. ἤχι ed. pr.

- 35 εἰσαλίη Νηρηῆος ἐπισκαίροντα τραπέζῃ,
 ἀρκτήν παρὰ πέζαν, ὅπῃ βαθυκύμωνος ἀκτῆς
 μηκεδανῶ κενεῶν Βορήϊος ἔλκεται αὐλών.
 ἀμφὶ δὲ τερψινόοιο μεσημβρινὸν αὐχένα γαίης
 εἰς ῥαχίην Νοτίην ψαμαθώδεές εἰσιν ἀταρτοὶ
 40 εἰς χθόνα Σιδονίην, ὅθι ποικίλα δένδρεα κήπων
 καὶ σταφυλαὶ κομόωσι· τανυπόρθοις δὲ πετῆλοις
 δάσκιος ἀπλανέεσσι τιταίνεται οἶμος ὀδίταις.
 δοχμῶσας δὲ ῥέεθρον, ἐπ' ἧόνι πόντος ἀράσσει
 ἀμφὶ δῦσιν κυναπὸν, ὅπῃ λιγυηχεῖ ταρσῶ
 45 Ἐσπερίων Ζεφύροιο καθικπεύοντος ἐταύλων,
 συριγμῶ δροσόντι Λιβύς ῥιπίζεται ἀγκῶν,
 ἀνθεμόεις ὅθι γῶρος, ὅπῃ παρὰ γείτονι πόντω
 φυταλίαι θαλέουσι, καὶ εὐπετάλων ἀπὸ δένδρων
 ἄσθματι βομβήεντι μελίζεται ἔμπνοος ὕλη.
 50 [σύννομος ἰχθυβολῆϊ γέρον ἐμελίετο ποιμήν.]
 Ἐνθάδε φῶτες ἔναιον, ὀμήλικες Ἡρωγενείης,
 οὓς Φύσις αὐτογένεθλος ἀνυμφεύτω τινὶ θεσμῶ,
 ἤρσσε νόσφι γάμων, ἀπάτωρ, ἀλόχευτος, ἀμήτωρ,
 ὅππότε συμμιγέων ἀτόμων τετράζυγι θεσμῶ,
 55 ὕδατι καὶ πυρόεντι πεφυρμένον ἤερος ἀτμῶ

v. 35. *τραπέζῃ* offendit post *δεῖπνα τραπέζης* v. praeced. For-
 tasse dedit *ἐπισκαίροντα* (proprium fuisset *ἐπισκαίροντα*) *τραίην*.
 Interim illud Aegyptiacum quid sapit.

v. 36. *ἀρκτήν* — ὅπῃ editt.

v. 43. ἐπ' ἧόνι vulgo. V. seq. ὅπῃ eodem modo, et rursus
 v. 47.

v. 49. *ἔμπνοος ὕλη* ed. pr. emend. Falk.

v. 50. Videtur aliunde intrusus — similia vidimus XL. 328.
 sqq. — hic non cohaeret, et imperfectum verbi tempus alienum
 est, ut de repetitione nihil dicam.

v. 54. *ἀρότων τετρ. θ.* editt. sine sensu, cf. II. 216.

σύζυγα μορφώσασα σοφὸν τύπον ἄσπορος ἑλῖς
 ἔμπνοον ἐψύχασε γοτὴν ἐγκύμονι πηλῶ·
 οἷς Φύσις εἶδος ὅπασσε τελεσφόρον· ἀρχηγόνου γὰρ
 Κέκροπος οὐ τύπον εἶχον, ὃς ἰοβόλῃ ποδὸς ὄλαξ
 60 γαῖαν ἐπιξύων, ὀφειδῶδ᾽ ἄρτετο ταραῶ,
 νέρθε δράκων, καὶ ὑπερθεν ἀπ' ἰξύος ἄγχι καρῆνου
 ἄλλοφυῆς ἀτέλεστος ἐφαίνετο δέχρους ἀνήρ·
 οὐ τύπον ἄγριον εἶχον Ἐρεχθίδος ὃν τέκε Γαίη,
 αὐλακι νυμφεύσθαι γαμίην Ἥφαιστος ἐέροισιν·
 65 ἀλλὰ θεῶν ἰνδαλμα γοτῆς αὐτόχθονι ῥίξῃ
 πρωτοφανῆς χρύσειος ἐμαιώθη στάγυς ἀνδρῶν·
 καὶ Βερόης νάσαντο πόλιν, πρωτόσπορον ἔδρην,
 ἦν Κρόνος αὐτὸς ἔδειψε, σοφῆς ὅτε νεύματι Ῥεῖης
 ὀκρυόεν θετό δόρπον ἐῶ πολυχανθεῖ λαμῶ,
 70 καὶ λίθον Εἰλείθυιαν ἔχων βεβριθότι φόρτω,
 θλιβομένης πολύπαιδος ἀκοτιστῆρα γενέθλης,
 χανδὸν ὄλον ποταμοῖο ῥέον νεφεληδὸν ἀφύσσων,
 στήθεϊ παφλάζοντι μογοστόκον ἔσπασεν ὕδωρ,
 λύσας γαστέρος ὄγκον· ἐπασσυντέρω δὲ διώκων
 75 δισσοτόκουσ υἷησ, ἀνήρουγεν ἔγκυος ἀυχῆν,
 πορθμὸν ἔχων τοκστοῖο λεγῶιον ἀνθερεῶνα.

v. 56. ἄσπορος ὠδῆς editt. Canteri ὠδῆς vertit Lubin. Veram
 lectionem postea invenit Falk. probat v. seq. Ad sensum non
 deterius fuisset αὐλαξ, cf. v. 64. ὠδῆς etiam Rhodomannus.

v. 57. τομῆν editt. cf. v. 65.

v. 58. τελεσφόρος editt. Sed εἶδος τελεσφόρον postulat oppo-
 sitio ἀτέλεστος ἀνήρ v. 63.

v. 61. ἐπ' ἰξύος editt.

v. 63. Rotundius esset: ὃν τέκε, γαίης αὐλακι νυμφεύσθαι etc.

v. 66. πρωτοφανῆς χρ. ed. pr. emendatius alt.

v. 72. χαλδῶν ed. pr. χαλκῶν ed. alt. ex obscura emend. Falk.
 voluitne χαλκῶν ad λίθον referre?

v. 74. ἐπασσυντέρω editt.

- Ζεὺς τότε κοβρός ἔην, ἔτι ποῦ βρόφος· οὐ τότε πυντῶ
 θερμόν ἀνασχίζουσα νέφος βητάριον παλμῶ,
 ἀστεροπή δαλύγυς, καὶ οὐ Τίτηνιδι χάρις,
- 80 Ζηνὸς ἀσσοτηῆρες δῖστεύοντο κεραινοί·
 οὐ δὲ συνερχομένων νεφῶν μικήτορι ῥόμβω
 βρονταῖη βαρύνευτος ἐβόμβειν ὄμβριος ἤχῳ.
 ἀλλὰ πόλις Βερόη προτέρη πέλει, ἦν ἕμα γαίη
 πρωτοφανῆς ἐνόησεν ὀμήλικα σύμφυτος Αἰών.
- 85 οὐ τότε Ταρσὸς ἔην τερψίμβροτος, οὐ τότε Θήβη,
 οὐ τότε Σάρδιες ἦσαν, ὅπη Πακτωλίδος ὄχθης,
 χρυσὸν ἐστυγομένης, ἀμαρύνσεται ὄλβιος ἰλὺς,
 Σάρδιες, Ἥελιοιο συνήλικας· οὐ γένος ἀνδρῶν,
 οὐ τότε τις πόλις ἦεν Ἀχαιῶς, οὐδὲ καὶ αὐτῇ
- 90 Ἀρκαδίη προσέλητος· ἀνεβλάστησε δὲ μούνη
 πρεσβυτέρη Φαέθοντος, ὅθεν φάος ἔσχε Σελήνη·
 καὶ φθαμένη χθόνα πᾶσαν, ἐφ' παμμήτορι κόλπῳ
 Ἥελιοιο νεοφεγγῆς ἀμελγυμένη σέλας αἴγλης
 καὶ φάος ὄψιτέλειστον ἀκοιμήτοιο Σελήνης.
- 95 πρώτη κνανέη ἀπεσεύατο κῶνον ὀμήλικης,
 καὶ χάος ζοφόεσαν ἀπεστυφέλιξε καλύπτρην·
 καὶ φθαμένη Κύπρον τε καὶ Ἰσθμῖον ἄστυ Κορίνθου,
 πρώτη Κύπρον ἔδεκτο φιλοξείνου πύλεων

v. 78. ἀνασχίζουσα editt. contra metrum; ἀνασχίσασα consul-
 to non dedi.

v. 86. ὅπη vulgo.

v. 89. πόλις editt.

v. 91. πρεσβυτέρους editt. aperto errore.

v. 93. ἀμεργυμένη editt. sed propter praecedentia alterum ar-
 gute dedit.

v. 94. ὄψιτέλειστον editt. male: loquitur de luna post solem
 nata.

v. 97. Κύπριον καὶ Ἰσθμ, editt. emend. Herm. Orph. p. 762.

- ἔξ ἁλὸς ἀριλόγευτον, ὅτε βρυχίην Ἀφροδίτην
 100 Οὐρανίης ὠδινεν ἀπ' αὐλακος ἔγκυον ὕδωρ,
 ὀππόδι νόσφι γάμων ἀρόσας ῥόον ἄρσενι λύθρω,
 αὐτοτελής μορφούτο θυγατρογόνου γόνος ἀφρῶ·
 καὶ Φύσις ἐπλετο μαῖα· συναντέλλων δὲ θεαίνη,
 στικτὸς ἰμάς, στεφανηδὸν ἐπ' ἰξυῖ κύκλον ἔλξας,
 105 αὐτομάτω ζωστικῆρι δέμας μίτρωσεν ἀνάσσης.
 καὶ θεὸς ἰγγεύουσα δι' ὕδατος ἄψοφον ἀκτῆν,
 οὐ Πάφον, οὐκ ἐπὶ Βύβλον ἀνέδραμεν, οὐ πόδα χέρσφ
 Κωλιάδος ῥηγημῖνος ἐφήρμοσεν, ἀλλὰ, καὶ αὐτῶν
 ὠκυτέρῃ στροφάλιγγι παρέτρεχεν ἄστν Κυθήρων.
 110 καὶ χροά φνικιόεντι περιτρίψασα κορύμβω,
 πορφυρέῃ πέλα μᾶλλον· ἀκνυμάντοιο δὲ πόγτου,
 χεῖρας ἐρετμώσασα θεητόκον ἔσχισεν ὕδωρ
 νηχομένη, καὶ στέρνον ἐφαπλώσασα θαλάσση,
 σιγαλήην ἀνέκοπτε χαρασσομένην ἅλα ταρσῶ·
 115 καὶ δέμας ἠώρησε· διχαζομένης δὲ γαλήνης
 ποσσὶν ἀμοιβαίωσιν ὀπίστερον ἄθρεν ὕδωρ.
 καὶ Βερόης ἐπέβαινε· ποδῶν δ' ἐπίβαθρα θεαίνης,
 ἔξ ἁλὸς ἐρχομένης, ναέτης ἐψεύσατο Κύπρου.

v. 100. ἔγγυον ed. pr. emend. Falk.

v. 101. ῥόος ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi veram lectionem ed. pr.

v. 102. γένος editt. sine sensu. Emendavit etiam Rhodmannus.

v. 113. στέρνον ἐρετμώσασα editt. participio male e vers. praeced. repetito. Restitui usitatum vocabulum. Μοχ θαλάσση ed. alt.

v. 114. ἅλλα ed. pr. emend. Falk.

v. 115. ἠώρησε vulgo.

v. 117. ἐπέβη, νεπόδων δ' ἐπὶ βάθρα θ. ed. pr. unum ἐπίβαθρα correxerat Falk. sed in ed. alt. rursus male ἐπίβαθρα excusum. Totum praeclare emend. Cun.

- πρώτη Κύπρον ἔδεκτο, καὶ ὑπόθι γείτονος ὄρου
 120 αὐτοφυεῖς λειμῶνες, ἐρευγόμενοι βρούα ποιῆς,
 ἦνθεον ἐνθα καὶ ἐνθα· πολυγαμάθω δ' ἐνὶ κόλπῳ
 ἠϊόνες ῥοδέουσιν ἐφοινίσσοντο κορύμβοις·
 πέτρῃ δ' ἀφριώσα, θυώδεος ἔγγυος οἴνου,
 πορφυρέην ὠδίνα χαραδραῖω τέκς μαζῶ,
 125 ληναίαις λιβάδεσσι κατάσκιον ὄμβρον ἔερασης·
 * * * * *
 ἀργεννὴ κελάρυζε γαλαξαίῳ χύσις ὄλακῳ·
 αὐτοχύτου δὲ μύροιο μετάρσιον ἀτμόν ἐκίσσων,
 ἤεβριους ἐμέθυσσε πόρους εὐδομος ἀήτης.
 καὶ τότε θουῶρον Ἔρωτα, γονῆς πρωτόσπορον ἀρχήν,
 130 ἀρμονίης κόσμοιο φερέςβιον ἠνιοχῆα,
 ἀρτιφανῆς ὠδινεν ἐπ' ὀφρῦσι γείτονος ὄρου·
 καὶ πᾶσις ἀκυπόδης, κόπον ἄρσενα ποσσι τινάξας,
 γαστρὸς ἀμαιεύτοιο μογοστόκον ἔφθασεν ὠρην,
 μητρὸς ἀσυμφεύτοιο μεμυκῶτα κόλπον ἀράξας,
 135 θερμὸς ἔτι πρὸ τόκοιο· κυβιστητῆρι δὲ παλμῶ
 δινεύων πιτρὰ κοῦφα, πύλας ὠῖξε λοχείης.

v. 123. ἔγγυος οἴνου ed. pr. em. Falk.

v. 125. κατάσκιον dicere potuit, si hic, ut alibi, ad κῆν et σκιδνασθαι retulit. Est igitur e torcularis lacu dispersus, derivatus, imber roris. Tantus est tumor hominis! Poterat κατάβ-
 ῆντον, vel f. κατάσσοντον, sed fruatur genio suo. Post hunc
 versum lacunam esse, nexus turbatus ostendit. Recte lactis
 mentio in huiusmodi descriptionibus non praetermittitur, conf.
 XXII. 16. sqq. Sed hic initium interiit. Obiter monendum,
 ὄλλῳ pro ὄλακῳ excusum esse in ed. alt.

v. 129. θουῶρον ἄρηα ed. pr. certatim emendarunt Falk. et Cant.

v. 132. τόκον editt. Dedi, quod proximum videbatur; sed
 ἠρότον, κτύπον alius fortasse praetulisset.

v. 135. κυβιστητῆρι ed. pr.

καὶ ταχὺς αἰγλήεντι θορῶν ἐπὶ μητρὸς ἀγοστῶ,
 ἄστατος ἀκλινέσσιν Ἔρωσ ἀνεπάλλετο μαζοῖς,
 στήθεϊ παιδοκόμῳ τεταυσμένος· εἶχε δὲ φορβῆς
 140 ἕμμερον αὐτοδίδακτον· ἀνημέλατοιο δὲ Θηλῆς
 ἄκρα δακῶν, γονίμων λιβάδων τεθλιμμένον ὄγκον,
 οἰδαλέων ἀκόρητος ὄλον γλάγος ἔσπασε μαζῶν.

Ῥίξα βίου, Βερόη, πολίων τροφὸς, εὐχος ἀνάκτων,
 πρωτοφανῆς, Αἰῶνος ὁμόσπορος, σύνθρονος κόσμου,
 145 ἔδρανον Ἐρμείου, Δίκης πέδον, ἄστν θεμίστων,
 ἔνδιον Εὐφροσύνης, Παφίης δόμος, οἶκος Ἐρωίων,
 Βάκχου τερπνὸν ἔδεθλον, ἐταύλιον Ἰοχθαίρης,
 Νηρείδων ἀνάθημα, Διὸς δόμος, Ἄρεος αὐλή,
 Ὀρχομενὸς Χαρίτων, Λιβανηΐδος ἄστρον ἀρούρης,
 150 Τηθύος ἰσοέτηρος, ὁμόδρομος Ἰκεανοῦ,
 ὃς Βερόην ἐφύτευσεν ἐῷ πολυπίδακι παστῶ,
 Τηθύος ἰκμαλέοισιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,
 ἦνπερ Ἀμυμώνην ἐπεφήμισαν, εὐτέ ἔ μήτηρ
 ὑδρηλῆς φιλότιτος ὑποβρυχίῃ τέκεν εὐνή·
 155 ἀλλὰ τις ὀπλοτέρη πέλειται φάτις, ὅτι μιν αὐτῇ
 ἀνδρομέης Κυθήρεια κυβερνήτειρα γενέθλης
 Ἀσσυρίῳ πάνλευκον Ἀδώνιδι γείνατο μήτηρ.
 καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀναπλήσασα σελήνης,
 φόρτον ἐλαφρίζει· φθάμενος δὲ μιν ὠκεί ταρσῶ,

v. 139. εἶχε δὲ Φοίβην editt. emendavit Cun. sed, quod ab initio habent, στήθεϊ reliquit.

v. 141. ὄγκῳ editt. sine constructione.

v. 143. πολλίων editt.

v. 148. νηρείδων ed. pr.

v. 157. γείτονα ed. pr. probabiliter emend. Falk. Caeterum facile intelligitur, cur πάνλευκῳ Ἀδ. scribendum non sit.

v. 158. Rhodomannus adscripsit: „videtur hic esse defectus.“

v. 159. ἐλαφρίζειν ed. pr. ἐλάφριζεν· φθάμενος ed. alt. ex emend. Falk.

- 160 ἔσσομένην κήρυκα, Λατινίδα δέλιον ἀείρων,
 εἰς Βερόης ὠδίνα μογοστόκος ἤλυθεν Ἐρμῆς
 καὶ Θέμις Εἰλαίθνια· καὶ οἰδαλέου διὰ κόλπου
 στενωμένης ὠδίνος ἀναπτύξασα καλύπτρην,
 ὃξὺ βέλος κούφιζε πεπαινομένου τοκετοῦ,
- 165 Θεσμὰ Σόλωνος ἔχουσα· παρεξομένη δὲ λογιήη,
 λυσιτόκῃ βαρὺ νῶτον ἐπικλίναςα Θεαίνῃ,
 Κύπρις ἀνωδίνεσκε, καὶ Ἀεθίδος ὑπόθε βίβλου
 παῖδα σοφὴν ἐλόχευσε, Λακωνίδες οἶα γυναῖκες
 υἷεας ὠδίνουσιν ἐπ' εὐκύκλοιῳ βοήης.
- 170 καὶ τόκον ἀρτιλόχευτον ἀπέπτυσθ' ἤλει κόλπῳ,
 ἄρσενα μαῖαν ἔχουσα, δικασπόλεν υἷεα Μωίης·
 καὶ βρέφος εἰς φάος ἤγεν· ἐχτυλώσαντο δὲ κούρη
 τέσσαρες, ἄστια πάντα διῦππεύοντες, ἀῆται,
 ἐκ Βερόης ἵνα γαῖαν ὅλην πλήσωσι Θεμίστων.
- 175 τῇ δὲ λοχευομένη πρωτάγγελος εἰσέτι Θεσμῶν,
 Ἰλκεανὸς πόρε χεῦμα λεγώϊον ἔξ' ἑὶ κόσμου,
 ἀετῶν τελαμῶνι χέων μιτρούμενον ὕδαρ·
 χεροὶ δὲ γηραλέησιν ἐς ἀρτιτόκου χροῖα κούρης,
 σπάργανα, πέπλα Δίκης ἀνεκούφισε σύντροφος Αἰών,
- 180 μάντις ἐπεσσομένων, ὅτι γήραος ἄχθος ἀμείβων,
 ὡς ὄφεις ἀδρανέων φολίδων σπείρημα τινάξας,

v. 160. ἔσσομένην κήρυκα editt. male, cf. v. 180.

v. 165. παρεξομένη editt. quasi Venus esset, sed in Themidem (v. 162.) assidentem et Lucinae partes agentem dorsum gravius affectum declinat Venus et ita partum edit.

v. 166. βαρύνωτον editt.

v. 167. Κύπριν editt. monstra lectionis, quotquot hic sunt, Lubinus expressit.

v. 169. εὐκύκλοιῳ ed. pr. emend. Falk.

v. 170. ἐπέπτυσε editt. contra Nonni usum.

v. 175. τῇδε iunctim editt.

- ἔμπαλιν ἤβησαι, λελουμένος οἰδμασι θεσμών·
 θεσπεσίην δὲ θύγατρα λογευομένης Ἀφροδίτης,
 σύνθροον ἐκρούσαντο μέλος τετράζυγος ὦραι.
- 185 Καὶ Παφίης ᾠδίνα τελεσειγόνοιο μαθόντες,
 θῆρες ἐβακχεύοντο· λέων δέ τις, ἄβρον ἀθύρων,
 χαίλει μαιλιχίῳ βαχίην ἠσπάζετο ταύρου,
 ἀκροτέροις στομάτεσσι φίλον μυκηθμὸν ἰάλλων·
 καὶ τροχαλῆ βαρύδουπον ἐπιδρῆσσαν πέδον ὀπλῆ,
- 190 ἵππος ἀνεκροτάλις, γενέθλιον ἦχον ἀράσων·
 καὶ ποδὸς ὑψιπόροιο θορῶν ἐπιβήτηρι παλαμῶ
 κόρδαλις αἰολόνωτος ἐπεσκίρτησε λαγωῶ·
 ὠρυγῆς δ' ὀλόλυγμα χέων φιλοπαίγμονι λαμῶ,
 ἀδρύντοις γενύεσσι λύκος προσπτύξατο ποιμήνη·
- 195 καὶ τις ἐνὶ ξυλόχοισι λιπῶν κεμαδοσοδὸν ἄγρην,
 ἄλλον ἔχων γλυκὺν οἶστρον, ἀμιλλητῆρι χορείῃ
 ὄρχηστῆρ ἐρίδαυε κύων βητάρμονι κάπρω·
 καὶ πόδας ὀρθώσασα, περιπλεχθεῖσα δὲ δειρῆ,
 ἄρκτος ἀθλήτηρ δαμάλην ἠγκάσσατο δεσμῶ·
- 200 πικρὰ δὲ κυρτώσασα φιλέψιον ἄντυγα κόρησς,
 πόρτις ἀνεσκίρτησε, δέμας λιχμῶσα λεαίνης,
 ἠμιτελὲς μύκημα νέων πέμπουσα γενείων·
 καὶ φίλιον ἐλέφαντι δράκων ἔψαυεν ὀδόντων·
 καὶ δρύες ἐφθέγγαντο· γαληναίῳ δὲ προσώπων
- 205 ἠθάδα πέμπτε γέλωτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
 τερπομένων ὀρώσασα λεγῶϊα παίγνια θηρῶν.

v. 186. ἀβρὸν ἀθύρων edit. cf. XLIV. 32.

v. 189. τροχαλαῖς edit. nullo nexu. Rhodomannus ὀπλαῖς in fine versus.

v. 194. προσπτύξατο ed. pr. emendatum in alt.

v. 198. Prioribus verbis ad antecedd. relatis, post ὀρθώσασα male punctum in cornu ponunt edit. δειρῆ ed. alt.

v. 201. δέχας λιχμῶσασα l. ed. pr. emend. Falk.

πᾶσι μὲν ἀμφελέλιζε γαγγήθ' ὄτα κύκλον ὀπωπῆς,
 πᾶσιν ὁμοῦ· μούνην δὲ συῶν οὐκ ἤθελε λύσσειν
 τερπωλῆν, ἄτε μάντις, ἐπεὶ σὺς εἰκόνι μορφῆς
 210 Ἄρης καρχαρόδων, θανατηφόρον Ἴον ἰάλλον,
 ζηλομανῆς ἤμελλεν Ἀδώνιδι πότμον ὑφαίνειν.

Καὶ Βερόην γελώσαν, ἔτι βρέφος, ἄμματι χειρῶν
 δεξαμένη παρὰ μητρὸς, ὅλου κόσμοιο τιθήνη,
 παρθένος Ἀστραίη, χρυσῆς θρέπτειρα γενέθλης,
 215 ἔννομα παππάζουσαν ἀνέτρεφεν ἔμφρονι μαζῶ·
 παρθενίῳ δὲ γάλακτι ῥοῆς βλύζουσα θεμίστων,
 γέλασε παιδὸς ἔδευσε, καὶ ἔβλυεν εἰς στόμα κούρης,
 Ἀτθίδος ἠδυτόκοιο περιθλίψασα μελίσσης
 δαιδαλέην ὠδίνα πολυτρήτοιο λοχέτης,
 220 κηρία φωνήεντα σοφῶν κεράσασα κυπέλλῳ·
 εἴ ποτε διψαλέη ποτὸν ἤτεεν, ὄρεγε κούρη
 Πύθιον, Ἀπόλλωνι λάλεεν πεφυλαγμένον ὕδωρ,
 ἢ ῥόον Ἰλισσοῦ, τὸν ἔμπνοον Ἀτθίδι Μοῦσῃ
 Πιερικῇ δονέουσιν ἐπ' ἧόνι Φοιβάδες αὔραι·
 225 καὶ σιᾶχυν ἀστερόεντα περιγνάμψασα, κορύμβων
 χρῦσεον οἶά περ ὄρμον ἐπ' αὐχένι θήκατο κούρης·
 κοῦραι δ' ἄβρὰ λοστρά, χορίτιδες Ὀρχομενοῦ,
 ἀμφίπολοι Παφίης, μεμελημένον ἐννέα Μούσαις
 ἐκ κρήνης ἀρύοντο νοήμονος ἵππιον ὕδωρ.

v. 207. ὑπωπαῖς ed. pr. emend. Falk.

v. 215. ἔννομα παππάζουσαν editt. elegantem et verissimam lectionem invenit Falk.

v. 218. μελίσσης, accusativo casu, editt. male.

v. 221. ἤτεεν ed. pr. mox κούρη utraque editio.

v. 224. πῖρι καὶ — ἧόνι editt.

v. 225. 226. Hi duo versus in editt. paulo inferius post v. 229. leguntur, alieno loco. Etenim aristae ad Gratias nihil faciunt, sed Astraeae debentur, quae Virgo est inter sidera.

- 230 Καὶ Βερόη βλάστησεν, ὁμόδρομος Ἰοχεαίρη,
 δίκτυα θρηνητῆρος ἀεριάζουσα τοκῆος·
 καὶ Παφίης ὄλον εἶδος ὁμόγγιον εἶχε τεκούσης,
 καὶ πόδας αἰγλήεντας· ὑπερκύμασα δὲ πόντου,
 χιονέω ἀκαίρουσα Θέτις βητάρμονι ταρσῶ,
 235 ἄλλην ἀργυρόπεζαν ἴδεν Θέτιν· αἰδομένη δὲ
 κρύπτετο, δαιμαίνουσα πάλιν στόμα Κασσιεπίης.
 Ἀσσυρίην δ' ἐτέρην δεδοκμημένος ἄζυγα κούρην,
 Ζεὺς πάλιν ἐπτοίητο, καὶ ἤθελεν εἶδος ἀμείψαι·
 καὶ νύ κε φόρτον Ἔρωτος ἔχων ταυρώπιδι μορφῇ,
 240 ἀκροβαφῆς πεφόρητο δι' ὕδατος ἴχνος ἐρέσσων,
 κουφίζων ἀδιάντον ὑπὲρ νώτοιο γυναικα,
 εἰ μὴ μνηστῆς ἔρυκε βοοκράϊρων Ἰμεναίων
 Σιδονίς, ἀστερόεν δὲ μέλος ζηλήμονι λαιμῶ,
 νυμφίος Εὐρώπης, μυκήσατο ταῦρος Ὀλύμπου,
 245 μὴ βοὸς ἰσοτύποιο δι' αἰθέρος εἰκόνα τεύχων,
 ποντοπόρων στήσεις νεώτερον ἄστρον Ἐρώτων.
 καὶ Βερόην, διεροῖσιν ὀφειλομένην Ἰμεναίοις,
 γνωτῶ λείπεν ἄκοιτιν, ἐπιχθονίης περὶ νύμφης
 ὑσμίνην γαμίην πεφυλαγμένου Ἐννοσιγαίου.
 250 Τοίη ἔην Βερόη, Χαρίτων θάλος· εἶποτε κούρη
 λαροτέρεην σίμβλοιο μελίρρυτον ἤπυε φωνήν,
 ἠδυεπῆς ἀκόρητος ἐφίστατο χεῖλεσι Πειθῶ·
 καὶ πινυτιὰς οἰστρησαν ἀκηλήτων φρένας ἀνδρῶν

v. 231. *δύκτυα* ed. pr. emend. Falk.

v. 243. *ζηλήμονι δαίμων* editt. Mecum emend. Cant.

v. 253. *οἰστρησαν* editt. ubi hunc versum excipiebat v. 255. turbato ordine. Transponit et correxit Scaliger. Transpositione opus esse, negabat Cunaeus, v. 255. *ἐκρυπτον*, sc. *ὄφθαλμοί*, legens. Frustra. Similiter Sehrad. ad Mus. p. 173. „non deterius, puto, legeres *ἐκρυπτον*, certe *φασιδρέτεροι χαρίτασαι*, cum subintelligendum *ἦσαν*.“ Eosdem versus 255. 256. mire corruptit

- ὄφθαλμοὶ γελῶντες, ἀκοντιστῆρες Ἐρωίων.
 255 Ἀσσυρίης δ' ἔκρυπτεν ὀμήγουρην ἤλικος ἤβης
 φαιδροτέραις χαρίτεσσιν, ὅσον πλέον ἄστρα καλύπτει,
 ἀναφέλους ἀκτῖνας ὀϊσταύουσα, Σελήνη
 πλησιφαῆς· λευκοὶ δὲ παρὰ σφυρὰ νεῖατα κούρης
 πόρφυρῆοις μελέεσσιν ἐφοινίσσοντο χιτῶνες.
 260 οὐ νέμεσις ποτε τοῦτο, καὶ εἰ πλέον ἤλικος ἤβης
 τηλικὸν ἔλλαχεν εἶδος, ἐπεὶ νῦ οἱ ἀμφὶ προσώπων
 κάλλεα διχθαδίων ἀμαρύσσετο φαιδρὰ τοκῆων.

- Ἦν τότε Κύπρις ἰδοῦσα, νοήμονος ἔγκυος ὀμφῆς,
 ὠκυτέρην ἐλέλιξε περιστροφῶσα μενοιήν·
 265 καὶ νόον ἱππεύσασα περὶ χθόνα πάσαν ἀλήτην,
 φαιδρὰ παλαιγενέων διεμέτρε βάρθρα πολλῶν·
 ὅτι φερανομήην ἐλικώπειδος εἶχε Μυκῆνης,
 στέμματι τειχιόοντι περιζωσθεῖσα Μυκῆνη
 Κυκλώπων κανόνεσσι, καὶ ὡς Νοτίῳ παρὰ Νεῖλω
 270 Θήβης ἀρχηγόνιο φεραίνυμος ἐπλετο Θήβη·
 καὶ Βερόης μενέαινεν ἐποίνυμον ἄστου χαράξαι,
 ἀντιτύπων μεθέπουσα φιλόπτολιν οἴστρον ἐρωίων.
 φραζομένη δὲ Σόλωνος ἀλεξικάκων στίχα θεσμῶν,
 δόχημιον ὄμμα τίταινεν ἐς εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
 275 γνωτῆς ζῆλον ἔχουσα δικασπόλον· ἐσσυμένη δὲ
 ἠερίην ἀψίδα διεβροίξισε πεδίλω

Wakef. Sylv. III. p. 73. ἔκρυπτον — ὅσον μέγ' ἄστρα κ. ad-
 dens: „μέγ' opinor pro μεῖονα, ut πλέονα πλείονα: nam novi-
 tates affectat Nonnus; et nihil aliud loco conveniens temere ex-
 cogitabitur.“ Temere! Ἐκρυπτεν etiam Rhodomannus.

v. 262. κάλλει edit.

v. 265. ἔγγυος ed. pr. emend. in ed. alt. Praeterea ab initio
 versus praestitisset fortasse τὴν τότε etc.

v. 275. Concinnius esset ἐσσυμένη — πεδίλω.

- εἰς δόμον Ἀρμονίης παμμήτορος, ὅπποθι νύμφη
 εἰκελον οἶκον ἔναιε τύπῳ τετραζυγῆ κόσμου
 αὐτοπαγῆ· πίσυρες δὲ θύραι στιβαροῦο μελάθρου
 280 ἄρραγέες πισύρεσσιν ἐμετρήθησαν ἀήταις·
 καὶ δόμον ἐρρόοντο περίτροχον, εἰκόνα κόσμου,
 ὁμοῦδες ἔνθα καὶ ἔνθα· μεριζομένων δὲ θυρέτρων,
 Ἀντιόλη, θεράπαινα, πύλην περιδέδρομεν Εὐρου,
 καὶ Ζεφύρου πυλεῶνα Λύσις, θρέπτειρα Σελήνης,
 285 καὶ Νότιον πυρόεντα Μεσημβρίας εἶχεν ὄχηα,
 καὶ πυκινὴν νεφέεσσι παλνομένην δὲ χαλάζῃ,
 Ἄρκτος, ὑποδρήσειρα πύλην ἐπέτασσε Βορῆος.
 Κεῖθι Χάρις προθοροῦσα, συνέμπορος Ἀφρογενεῖη,
 Εὐρου κόψε θυρέτρον Ἐωῖον· ἐνδόμυχος δέ,
 290 ἀντολῆς κροκόεντος ἀρασσομένου πυλεῶνος,
 ἄνδραμεν Ἀστυνόμεια, διάκτορος· ἰσταμένην δὲ
 Κύπριν ἐσαθρήσασα παρὰ προπύλαια μελάθρου,
 ποσοὶ παλιννόστοισι προάγγελος ἦλθεν ἀνάσση.
 ἥ μὲν ἐποιχομένη πολυδαίδαλον ἰστὸν Ἀθήνης
 295 κερκίδι πέπλον ὑφαίνεν· ὑφαινομένου δὲ χιτῶνος
 πρώτην γαῖαν ἔπασσε μεσόμφαλον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ

v. 277. δρόμον Ἀρμ. ed. pr. emend. Falk.

v. 278. ἱκελον editt.

v. 280. ἐμετρήθησαν editt. nimis inepta imagine; sed eundem errorem vidimus XXVI. 367.

v. 281. καὶ δόλον editt. Emendavit etiam Rhodomannus. Idem εἰκόνα.

v. 287. ἐπέτασσε fortasse sanum est, sed aptius dixisset ἐφύλασσε.

v. 288. προθοροῦσα — ἡριγενεῖη editt. sine sensu. Sermo est de Venere, cf. v. 263. 275. sqq. quam Gratia comitatur.

v. 289. θυρέτρον editt.

v. 291. ἄνδρα μὲν ed. pr. emend. Falk.

v. 296. ἔτασσε tentaverat Falk. sed Cun. vulgatam recte defendit.

- οὐρανὸν ἐσφαίρωσε, τύπον κεχαραγμένον ἄστρον·
 συμφερετὴν δὲ θάλασσαν ἐφήρμοσε σύζυγι γαίῃ.
 καὶ ποταμοὺς ποίκιλλεν· ἐπ' ἀνδρομέαν δὲ μετώπῳ
- 300 ταυροφυῆς μορφοῦτο κερασφόρος ἔγγλος εἰκῶν·
 καὶ πυμάτιν παρὰ πέζαν εὐκλώστοιο χιτῶνος
 ὠπαστὸν κύκλωσε περιδρομον ἄντυγι κόσμου.
 ἀμφίπολος δέ οἱ ἦλθε, καὶ ἐγγύθι θήλκος ἱστοῦ,
 ἱσταμένην ἤγγειλε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτην.
- 305 καὶ θεὸς, ὡς ἤκουσε, μίτους ῥίψασα χιτῶνος,
 θέςκελον ἱστοπόνων ἀπεσεύσατο κερκίδα χειρῶν·
 καὶ ταγινὴ πυκάσασα δέμας χιονώδεϊ πέπλω
 φαιδροτέρῃ χρυσέῃς ὑπερῖζανεν ἠθάδος ἔδρης,
 δεγνυμένη Κυθέρειαν· ἀναΐξασα δὲ θώκου
- 310 τηλεφανῆ κύδησεν ἐπερχομένην Ἀφροδίτην.
 καὶ Παφίην ἴδρυσεν ἐπὶ θρόνον ἐγγὺς ἀνάσσης
 Εὐρυνόμη ταυῦπεπλος· ἀτυζομένου δὲ προσώπου
 Κύπριν ὀπιπέουσα κατηφῆϊ μάρτυρι μορφῇ,
 παντρόφος Ἀρμονίῃ φίλιον μελιέξατο μῦθον·
- 315 ῥίξα βίου, Κυθέρεια, φυτοσπόρος, μαῖα γενέθλης,
 ἐλπὶς ὄλου κόσμοιο, τετὴς ὑπὸ νεύματι βουλῆς
 ἀπλανέες κλώθουσι πολύτροπα νήματα Μοῖραι —
- * * * * *
- εἰρομένη θέσπιζε, καὶ ὡς βιότιοιο τιθήνη,
 ὡς τροφὸς ἀθανάτων, ὡς σύγχρονος ἤλικι κόσμου,
- 320 εἶπε, τίνοι πτολίων, βασιληίδος ὄργανα φωνῆς,

v. 502. ἄντυγα scribitur in ed. alt. nostrum praestat ed. pr.

v. 310. κύδησεν editt.

v. 517. Post hunc versum iam Falk. aliquid desiderabat. Apertum est, deesse et finem orationis ab Harmonia dicendae et initium eius, qua Venus respondet.

v. 518. εἰρομένη editt. Harmoniam interrogatura Venus aderat, cf. v. 528. sqq.

- λυσιπότων ἀτίνακτα φυλάσσεται ἤγρια θεσμών;
 ὅτι πολυχρόνιο πόθου δεδονημένον ἰῶ,
 Ἴηρης κέντρον ἔχοντα κυσιγνήτων Ἰμεραίων,
 εἰς χρόνον ἰμείροντα τριηκοσίων ἐνιαυτῶν,
 325 Ζῆνα γάμοις ἔξενξα· χάριν δέ μοι, ἄξιον ἔργων
 μισθὸν ἐοῦ θαλίμοιο νοήμονι νεῦσε καρήνῃ,
 ὅτι μὴ πολίων, ὧν ἔλλαχον, ἐγγυαλίξει
 θεσμὰ Δίκης· ποθέω δὲ δαήμεναι, εἰ χθονὶ Κύπρου,
 ἢ ἐ Πάφῳ τάδε δῶρα φυλάσσεται, ἢ ἐ Κορίνθῳ,
 330 ἢ Σπάρτῃ, Λυκόβογος ὄθιν πέλεν, ἢ ἐ καὶ αὐτῆς
 κούρης ἡμετέρης, Βερότης, εὐήνορι πάτρῃ.
 ἀλλὰ Δίκης ἀλέγξει, καὶ ἁρμονίην πόρε κόσμῳ
 Ἄρμονίη γεγαυῖα βιοσσόος· εἰς σὲ γὰρ αὐτὴ
 πέμπεν ἐπειγομένην με θεμιστοπίλων τραφὸς ἀνδρῶν
 335 παρθένος ἀστερέεσσα· τὸ δὲ πλεόν ἔννομος Ἐρμῆς
 τοῦτο γέρας μοι ἔδωκε, βιαζομένους ἵνα μούνη
 ἀνέρας, οὓς ἔσπειρα, γάμου θεομοῖσι σαώσω.
 Ὡς φαμένην θάρσυνε θεὰ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
 γίνεο θαρσαλέη· μὴ δαίδιθι, μήτερ Ἐρώτων·
 340 ἐπὶ γὰρ ἐν πινακῆσιν ἔχω μαντήϊα κόσμου,
 καὶ πίνακες γεγάασιν, ἐπώνυμοι ἐπὶ πλανήτων.
 πρῶτος εὐτροχάλοιο φερώνυμός ἐστι Σελήνης·
 δεῦτερος Ἑρμείας πίναξ χρύσειος ἀκούει,
 στίλβων, ᾧ ἐνὶ πάντα τετευχάται ὄργια θεσμών·
 345 οὖνομα σὸν μεθέπει ροδόεις τρίτος· ὑμετέρου γὰρ

v. 324. Iunge: ἔξενξα γάμοις Ζῆνα, ἰμείροντα εἰς χρ. τε. ἐνιαυτῶν, propterea πολυχρόνιον πόθον dixit v. 322.

v. 327. πολλίων editt.

v. 329. Quam parum caute hic de Corinthe, Sparta et Lycurgo garriat, alibi videbimus.

v. 336. γέρας μοις ἔδωκε, βιαζομένου ἵνα μ. ed. pr. γέρας μοι ἔδωκε, βιαζομένου ed. alt. ex emendat. Falk. parum sufficiente.

ἀστέρως ἠώοιο φέρε τύπον· ἑπταπόρων δὲ
 τέτρατος, Ἡελίοιο, μεσόμφαλός ἐστι πλανήτων·
 πέμπτος, ἔρευθίων, πυρόεις κικλήσεται Ἄρης·
 καὶ φαέθων, Κρονίδαο, φατίζεται ἐκτὸς ἀλήτης·

350 ἑβδομος ὑψιπόλοιο Κρόνου πέλεν, οὖνομα, φαίτων·
 τοῖς ἐν ποικίλα πάντα μεμορμένα θέσφατα κόσμου
 γράμματι φοινικόεντι γέρον ἐχάραξεν Ὀφίων.

ἀλλ', ἐπεὶ ἰδυνόων με διεῖραι εἵνεκα θεσμῶν,
 πρεσβυτέρη πολλῶν πρεσβήια ταῦτα φυλάσσω·

355 εἴτ' οὖν Ἀρκαδίη προτέρη πέλεν, ἡ πόλις Ἡοῦς,
 Σάρδιες εἰ γεγάσι παλαιότεραι, εἰ δὲ καὶ αὐτὴ
 Ταρσὸς ἀειδομένη πρωτόπτολις, εἰ δὲ τις ἄλλη,
 οὐκ ἐδάην· Κρόνιος δὲ πίναξ τάδε πάντα διδάσκει,
 τίς προτέρη βλάστησε, τίς ἔπλετο σύγχρονος Ἡοῦς.

360 Εἶπε· καὶ ἠγεμόνευσεν ἐς ἀγλαὰ θέσφατα τοῖχου.
 καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπη Βερόης περὶ πάτρης
 θέσφατον ὀψιτέλεστον Ὀφιονίη γράφε τέχνη
 ἐν πίνακι Κρονίῳ, πεφυλαγμένον οἶνοπι μίλτω·

v. 346. ἠώοιο editt.

v. 347. ἑπτὰ πλανήτων editt. e versu praeced.

v. 354. πρεσβυτέρους πολλῶν ed. pr. πρεσβυτέραις πτολ. ed.
 alt. ex emend. Falk. Singularem requiri, et natura rei et seqq.
 monstrant.

v. 355. πτόλις rursus editt.

v. 358. χρόνιος — πίναξ editt. male, cf. v. 350. 363. 369.

v. 361. ὅπη — περιπάτρης ed. pr. περὶ πάτρης ed. alt. au-
 ctore Falk. Praeterea aut μόγις in hoc versu corruptum est,
 aut excidit aliquid: *vix conspexit locum, ubi tabulas illae, cum
 in eam incidere, ubi Beroës mentio. Idem vocabulum, forte
 repetitum, turbare potuit; veluti: καὶ μόγις ἔδρακε χῶρον, ὅπη
 μαντήια κόσμου ἑπτὰ πέριξ πινάκισσιν ἔσαν γεγραμμένα μίλτω,
 θέσκελον ὡς ἴδε χῶρον, ὅπη Βερόης etc.* Fieri tamen potuit, ut
 μόγις male scriberetur. Certe nemo haereret, si legeretur: καὶ
 πέλας ἔδρακε χῶρον etc.

v. 363. πεφυλαγμένον — μίλτω durius explicabitur; paulo
 melius dixisset κεκαραγμένον.

- πρωτοφανής Βερόη πέλε σύγχρονος ἤλικι κόσμῳ,
 365 νύμφης ὀψιγόνοιο φερώνυμος, ἦν μετανύσται
 υἱέες Αὔσονίων, ὑπακῆϊα φέγγεα Ῥώμης,
 Βηρυτιὸν καλέσουσιν, ἐπεὶ Λιβάνῳ πέες γείτων —
 * * * * *
 τοῖον ἔπος δεδάηκε Θεοπρόπον. ἀλλ' ὅτε δαίμων
 Θεσκελον ἐβδομάτου πίνακος παρεμέτρων ἀρχῆν,
 370 δευτέρων ἐσκοπίαζεν, ὅπῃ παρὰ γείτονι τοίχῳ
 ποικίλα παντοίης ἐχαράσσετο δαίδαλα τέχνης
 μαντιπόλοις ἐπέεσσιν· ὅτι πρώτιστα νοήσει
 Πᾶν νόμιος σύρραγα, λύρην Ἐλικώνιος Ἐρμῆς,
 δῶθρον ἀβρὸς Ἵταγνις εὐτρήτου μέλος αὐλοῦ,
 375 Ὀρφεὺς μυστιπόλοιο Θεηγόρα χεῦματα μολπῆς,
 καὶ Λίνος εὐεπίην Φοιβήϊος, Ἀρκὰς ἀλήτης
 μέτρα δυωδεκάμηνα καὶ Ἡελίοιο πορείην,
 μητέρα πικτομένων ἐτέων τετραζυγι δίφρω·
 καὶ σοφὸς Ἐνδυμίον, ἑτερότροπα δάκτυλα κάμψας,
 380 γνώσεται ἄστατα κύκλα παλιννόστοιο Σελήνης
 τριπλῶα· καὶ στοιχεῖον ὁμόζυγον ἄζυγι μίξας,
 Κάδμος ἐὺγλωσσοιο διδάζεται ὄργια φωνῆς,
 Θεομὰ Σύλων ἄγραντα, καὶ ἔντομον Αἰθίδι πεύκη
 συζυγίης ἀλύτοιο συνωρίδα δίζυγα Κέκρωψ.

v. 367. καλέουσι editt. sed futurum requiritur, ut in oraculo. Locus est impeditissimus et sine dubio luxatus. Nota est derivatio nominis Beryti (vid. Comment.), sed quid illud cum Romanis et eorum lingua commune habeat, extricare non possum. Quidquid sit, sive vocabulum Lat. ut *verutum*, temere comparaverit, sive serius urbis nomen *Felix Iulia* respexerit, sequens illud: ἐπεὶ Α. π. γ. neque convenit, neque sufficit ad explicandam rem. Si verā nominis etymologia urgenda esset, legi fortasse posset: ἐπεὶ λιβάσιον (*aquis*) πέλε γείτων.

v. 370. ὅπῃ editt.

v. 376. φοιβήϊος ed. pr. Μοχ Ἀρκὰς suspectum.

v. 382. διδάσσεται editt.

385 καὶ Παφίη, μετὰ πάντα πολύτροπα δαίδαλα Μούσης,
 πυκνὰ πολυσπερέων παρεμέτρειν ἔργα πολλῶν·
 καὶ πίνακος, γραπτοῖο μέσην ὑπὲρ ἄντυγα κόσμου,
 τοῖον ἔπος σοφὸν εὔρε πολύστιχον Ἑλλάδι Μούση·
 σκηπτρον ἄλης Ἀγούστος ὅτε χθονὸς ἠνιοχέουσι,
 390 Ῥώμη μὲν ζαθέη δωρήσεται Ἀυσόνιος Ζεὺς
 κοιρανίην, Βερόη δὲ χαρίζεται ἠνία θεσμῶν,
 ὅπποτε θωρηχθεῖσα φερεσσακίῶν ἐπὶ νηῶν,
 φύλοπιν ὑδρομόθοιο κατευνήσει Κλοσπάτρης·
 πρὶν γὰρ ἀτασθαλίη πολυπόρθιος οὔποτε λήξει,
 395 εἰρήνην κλονέουσα σαόπτολιν, ἄχρι δικάζει
 Βηρυτὸς, βιότοιο γαληναίοιο τιθήνη,
 γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον, ἀκαμπεῖ τείχεϊ θισμῶν
 ἄστυα πυργώσασα, μία πτόλις ἄστυα κόσμου.

Καὶ θεὸς, ὅπποτε πᾶσαν Ὀφριονίην μάθεν ὀμφήν,
 400 εἰς εὐν οἶκον ἵκανε παλίνδρομος· ἐξόμενου δὲ
 υἱέος ἐγγύς ἔθηκεν εἴην χρυσήλατον ἔδρη·
 καὶ μέσον ἀγκὰς ἐλοῦσα γαληνιόωντι προσώπων,
 πεπταμέρω πήχυνε γεγηθότι κοῦρον ἀγοστῶ,
 γούνασι κουφίζουσα φίλον βάρος· ἀμφοτέρων δὲ
 405 καὶ στόμα παιδὸς ἔκυσσε καὶ ὄμματα· θελξινόου δὲ
 ἀπτομένη τόξοιο, καὶ ἀμφαφώουσα φαρέτρην,
 οἶά περ ἄσχαλόουσα δολόφρονα ῥήξατο φωνήν·

v. 386. *παρέτρειν* edit. pr. particulam *δέ* anteponebat Falk. et sic habet ed. alt. postea tamen idem veram lectionem invenit.

v. 391. Pro *χαρίζεται* futurum reponere non ausus sum, cf. v. 395.

v. 394. *πολυπόρθιος* editt.

v. 395. *δικάζειν* ed. pr. emend. Falk.

v. 399. *θείος*, omissio *καί*, ed. pr. voculam restituit Falk.

v. 400. *οἶκον ἔναυς π.* editt. inepte.

v. 402. *ἐγκὰς ἐλ.* ed. pr. emend. Falk.

v. 405. *ἔκυσσε* editt. metro pessumdato.

- Ἐλπίς ἔλου βιώτοιο, παραίφρασις Ἀφρογενείης,
 νηλειῆς ἐμὰ τέκνα βιήσατο μοῦνα Κρονίων·
- 410 ἐννέα γὰρ πλήσασα μογοστόκα κύκλα Σελήνης,
 δορυὸν βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
 Ἀρμονίην ἐλόχευσα, καὶ ἄλγεα ποικίλα πάσχει
 ἀχθυμένη· κούρην δὲ μογοστόκον ἔλλαχε Ἀητώ,
 Ἄρτεμιν Εἰλείθυιαν, ἀρηγόνα Θηλυτερσίον.
- 415 τέκνον Ἀμυμώνης ὁμογάστριον, οὐ σε διδάξω,
 ὡς λίχον ἐξ ἄλός αἶμα καὶ αἰθέρος· ἀλλὰ τελέσσω
 ἠΐθελον ἄξιον ἔργον, ὅπως περὶ μητρὶ θαλάσση,
 οὐρανόθεν γεγαῖα, καὶ οὐρανὸν ἐν χροῖσι πήξαι·
 ἀλλὰ κασιγνήτης ἐπὶ κάλλει σείο τιταίνων,
- 420 θέλγῃ θεοὺς, καὶ μᾶλλον ἴσον βέλος εἰν ἐνὶ θεσμῷ
 πέμπτε Πουσειδάωνι καὶ ἀμπελόεντι Λυαίῳ,
 ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐγὼ δέ σοι, ἄξια μόχθων,
 δῶρον ἐκηβαλίης, ἐπαικίοντα μισθὸν ὀπάσσω·
 δῶσω σοὶ χρυσῆν γαμίνην χέλυν, ἣν ἐπὶ παστῶ
- 425 Ἀρμονίῃ πόρε Φοῖβος· ἐγὼ δὲ τοὶ ἐγγυαλίξω,
 ἄσπετος ἐσσομένου μνημῆιον, ὄφρα κεν εἴης
 καὶ μετὰ τοξυτηῖρα λυρόκτυπος, ὡς περ Ἀπόλλων.

v. 413. ἀχθυμένην κούρην δὲ μ. editt.

v. 419. σείο et otiose et male positum est: non enim cum proximo κάλλει, sed cum remotiore genit. κασιγνήτης iungendum, importunum est. Praeterea τιταίνων accusat. τόξα aut νεῦρα postulat, non facile supprimendum. Ambigo igitur, utrum σείο in τόξα mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: σείο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἡμερόντας δίστους, θέλγῃ θ. excidisse statuam. Caeterum mandata facit Amor Lib. seq. v. 23. seq.

v. 426. ἐσσομένων editt. sine sensu.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

MB.

Τεσσαρακοστὸν ἕφθη τὸ δεῦτερον, ἦλθ' ἡγαίνω
Βάκχου τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἕμερον Ἐννοσιγαίου.

NONNOT

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

MB.

Ὡς φάμενη παρέπεισε· μεταχρονίω δὲ πεδίλω
 θερμός Ἔρωσ ἀλίγητος ὑπηνέμιον πόδα πάλλων
 ὑψιφερῆς πτερόεντι κατέγραφεν ἡέρα ταροῦ,
 τόξα φέρων φλογόεντα· κατομαδίη δὲ καὶ αὐτῇ
 5 μιλιγίου πλήθουσα πυρὸς κεγάλαστο φαρέτρη.
 ὡς δ' ὀπότ', ἀνεφέλοιο δι' αἰθέρος ὄξυς ὀδίτης,
 ἐκταδίω σπινθῆρι τιταίνεται ὄρθιος ἀστῆρ,
 ἢ στρατιῇ πολέμοιο φέρων τέρας, ἢ τινι ναύτη,
 αἰθέρος ἔγραφε νῶτον ὀπισθιδίω ποδὸς ὀλαῶ.
 10 ὡς τότε θοῦρος Ἔρωσ πεφορημένος ὄξει ροίζω,
 παλλομένων πτερύγων ἀνεμώδεα βόμβον ἰάλλον,
 ἡερόθεν ροίζησε· καὶ Ἀσσυρίη παρὰ πέτρῃ
 ἔμπυρα δισσὰ βέλεμνα μῆ ξυνώσατο νευρῇ
 παρθενικῆς ὑπ' ἔρωτος, ὁμοῖον εἰς πόθον ἔλκων
 15 διγθαδίους μνηστῆρας ὁμοζήλων Ἰμεναίων,
 δαίμονα βοτρύοντα καὶ ἠνιοχῆα θαλάσσης.

v. 1. μετὰ χρονίω editt.

v. 5. φαρέτρην ed. pr. emend. Falk.

v. 6. ἀνεφέλοιο editt.

v. 8. πτολέμοιο editt.

- Ἐλπίς ὄλου βιότοιό, παραίφασις Ἀφρογενείης,
 νηλειῆς ἐμὰ τέκνα βιήσατο μούνα Κρονίων·
- 410 ἔννεά γὰρ πλήσασα μογοστόκα κύκλα Σελήνης,
 δομὴν βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,
 Ἀρμονίην ἐλόχευσα, καὶ ἄλγεα ποικίλα πάσχει
 ἀχνυμένη· κούρην δὲ μογοστόκον ἔλλαχε Δητώ,
 Ἄρτεμιν Εἰλειθυίαν, ἀρηγόνα Φηλυτεράων.
- 415 τέκνον Ἀμυμώνης ὁμογάστριον, οὐ σε διδάξω,
 ὡς λάχον ἐξ ἁλὸς αἷμα καὶ αἰθέρος· ἀλλὰ τελέσσω
 ἠΐθελον ἄξιον ἔργου, ὅπως περὶ μητρὶ θαλάσση,
 οὐρανόθεν γεγαῖα, καὶ οὐρανὸν ἐν χροσὶ πήξῃ·
 ἀλλὰ κασιγνήτης. ἐπὶ κάλλει σεῖο τιταίνων,
- 420 θέλγε θεοὺς, καὶ μᾶλλον ἴσον βέλος εἰν ἐνὶ θεσμῷ
 πέμπτε Πρῶσιδάωνι καὶ ἀμπελόεντι Λυαίῳ,
 ἀμφοτέροις μακάρεσσιν· ἐγὼ δὲ σοι, ἄξια μόχθων,
 δῶρον ἐκηβολίης, ἐπεικίότα μισθὸν ὀπάσσω·
 δῶσω σοὶ χρυσέην γαμίην χέλυν, ἣν ἐπὶ παστῶ
- 425 Ἀρμονίῃ πόρε Φοῖβος· ἐγὼ δὲ τοῖ ἐγγυαλίξω,
 ἄσπεος ἔσσομένου μνημήϊον, ὄφρα κεν εἴης
 καὶ μετὰ τοξευτῆρα λυρόκτυπος, ὡσπερ Ἀπόλλων.

v. 413. ἀχνυμένην κούρην δὲ μ. editt.

v. 419. σεῖο et otiose et male positum est: non enim cum proximo κάλλει, sed cum remotiore genit. κασιγνήτης iungendum, importunum est. Praeterea τιταίνων accusat. τόξα aut νεῦρα postulat, non facile supprimendum. Ambigo igitur, utrum σεῖο in τόξα mutandum dicam, an versum cum hoc vocabulo, veluti: σεῖο τιταίνων τόξον ἐρωτοτόκον τε καὶ ἰμερόεντας δίοτους, θέλγε θ. excidisse statuum. Caeterum mandata facit Amor Lib. seq. v. 23. sqq.

v. 426. ἔσσομένων editt. sine sensu.

NONNOT TOT HANOHOAITOT

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

MB.

Τεσσαρακοστὸν ἕφθη τὸ δεύτερον, ἤχι λιγαίω
Βάκχον τερπνὸν ἔρωτα, καὶ ἕμερον Ἐννοσιγαίου.

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

MB.

Ὡς φάμενη παρέπεισε· μεταχρονίῳ δὲ πεδίλῳ
 θερμοῦ Ἔρωος ἀκίχητος ὑπηρέμιον πόδα πάλλων
 ὑψινεφῆς πτερόεντι κατέγραφεν ἥερα ταροῦ,
 τόξα φέρων φλογόεντα· κωτωμαδίη δὲ καὶ αὐτῇ
 5 μιλίχιου πλήθουσα πυρὸς κεγάλαστο φαρέτρη.
 ὡς δ' ὀπότ', ἀνεφέλοιο δι' αἰθέρος δῆξυς ὀδίτης,
 ἔκταδιῳ σπινθῆρι τιταίνεται ὄρθιος ἄστηρ,
 ἢ στρατιῇ πολέμοιο φέρων τέρας, ἢ τινι ναύτῃ,
 αἰθέρος ἔγραφε νῶτον ὀπισθιδίῳ ποδὸς ὀλκῷ·
 10 ὡς τότε θοῦρος Ἔρωος πεφορημένος δῆξι ροίζῳ,
 παλλομένων πτερύγων ἀνεμώδεα βόμβον ἰάλλων,
 ἠερόθεν ροίζησε· καὶ Ἀσσυρίη παρὰ πέτρῃ
 ἔμπυρα δισσὰ βέλεμνα μὴ ξυνώσατο νευροῦ
 παρθενικῆς ὑπ' ἔρωτος, ὁμοῖον εἰς πόθον ἔλαον
 15 διχθადίους μνηστῆρας ὁμοζήλων Τμεναίων,
 δαίμονα βοτρύοντα καὶ ἠνιοχῆα θαλάσσης.

v. 1. μετὰ χρονίῳ editt.

v. 5. φαρέτρην ed. pr. emend. Falk.

v. 6. ἀνεφέλοιο editt.

v. 8. πολέμοιο editt.

Τῆμος ὁ μὲν βαδὺ κῦμα λιπὼν ἀλιγείτοτος ὄρμον,
 ἔς δὲ Τύρου μετὰ πέζαν ἔσω Λιβάναιο καρήνων,
 ἦντεον εἰς ἓνα χώρον· ἀπὸ βλοσυροῖο δὲ δίφρου
 20 πόρδαλιν ἰδρώοντα Μάρων ἀνέλυσε λεπιδίων·
 καὶ κόνιν ἐξετίναξε, καὶ ἔκλυσε νῦδατι πηγῆς,
 θερμὸν ἀναψύχων κεγαραγμένον αὐγένα θηρῶν.
 ἔνθα μολὼν ἀκίητος Ἔρωσ ἐπὶ γείτοσι κούρη
 δαίμονας ἀμφοτέρους διδυμάωνι βάλλεν οἰστῶ,
 25 βαχεύσας Διόνυσον, ἄγειν κειμήλια νύμφη,
 εὐφροσύνην βιώτοιο καὶ οἶνοπα βότρυν ὀπώρης,
 οἰστρήσας δ' ἐς ἔρωτα κυβερνητῆρα τριαίνης,
 διπλόον ἔδνον ἔρωτος ἄγειν ἀλιγείτοσι κούρη,
 ναύμαχον ὑγρὸν Ἄρηα καὶ αἰόλα δεῖπνα τραπέζης.
 30 καὶ πλέον ἐφλεγε Βάκχον, ἐπεὶ νόον οἶνος ἐγείρει
 εἰς πόθον· ὀπλότερον δὲ πολὺ πλέον ἄφρονι κέντρῳ
 Βάκχον Ἔρωσ τόξευεν, ὄλον βέλος εἰς φρένα πῆξας·
 ἐφλεγε δ', ὅσσον ἔθελγεν, ἐπιστάζας μέλι παιδοῦς,
 θελγομένην ἀγάλινον ἔχων παιθήνιον ἦβην.
 35 ἀμφοτέρους δ' οἰστρήσε· δι' αἰθερίης δὲ κελεύθου
 κυκλώσας βαλίοισιν ὁμόδρομον ἴχνος ἀήταις,
 νηχομένῳ, νόθος ὄρνις, ἀνηώρητο πεδίλω,

v. 19. ἦντεον insolentius mihi hoc nexu dici videtur, usitatum esset ἦλυθον.

v. 20. ἀνέσχισε λεπ. ed. pr. ἀνέσχησε λεπ. ed. alt. ut Falk. emendasse dicitur; sed error subesse videtur. Rhodomannus in Falkenburgii adnotatione ἀνέσχησε mutavit in ἀνέλυσε.

v. 25. νύμφης editt. male, cf. v. 28. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 30. ἐγείρειν scribi volebat Herm. ad Orph. p. 84.

v. 31. ὀπλοτέρων editt. confuso mox versuum ordine: nam post hunc versum sequitur vulgo v. 34. quem excipiunt vv. 32.

33. Transponendi necessitas aperta est.

v. 37. ἀνηώρητο editt.

τοῦτον ἔπος βοῶν φιλοκέρτομος· ἀνέρας αἶνον
εἰ κλονέει Διόνυσος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὄρινω.

- 40 Καὶ θεὸς ἀμπελόεις, ἀντώπιον ὄμμα τιταίνων,
ἀβρὸν ἐϋπλοκάμοιο δέμας διεμέτρεα νύμφης,
θάμβος ἔχων ἄρχειγγὸν ἐς ἡμερον· ἀρχομένων δὲ
ὄφθαλμὸς προκέλευθος ἐγίνετο πορθμὸς ἐρώτων.
πλάζετο μὲν Διόνυσος ἕσω τερψίφρονος ὕλης,
45 λάθριος εἰς Βερόην πεφυλαγμένον ὄμμα τιταίνων,
καὶ κατὰ βαιὸν ὀπισθεν ἐς ἄτραπὸν ἥϊε κούρης·
οὐ δὲ οἱ εἰσορόωντι κόρος πέλεν· ἰσταμένην γὰρ
παρθένον ὅσσοι ὄπωπε, τόσσοι πλέον ἤθελε λεύσσειν.
καὶ Κλυμένης φιλότιτος ἀναμνήσας πρόμον ἄστρον,
50 Ἥλιον λιτάνευεν, ὀπισθοτόνων ἐπὶ δίφρων
αἰθερίῳ στατὴν ἵππον ἀνασφίγγοντα χαλινῶ,
μηκύνειν γλυκὺ φέγγος, ἵνα βραδὺς εἰς δύσιν ἔλθῃ
φειδομένη μᾶστιγι παλιμφυῆς ἤμαρ ἀέξων.
καὶ Βερόης μετρηδὸν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείδων,
55 οἷά περ ἀγνώσων, περιδέδρομεν· ἐκ Λιβάνου δὲ —

* * * * *

οἰδαλέου ποδὸς ἴχνος ὑποκλέπτων, Ἐνοσίχθων
ἐντροπαλιζόμενον βραδυπειθεῖ χάζετο ταρσῶ,

v. 38. Fortasse φιλοκέρτομον.

v. 42. ἀρχομένων editt. male.

v. 43. πορθμὸς ἐρώτων ed. pr. emend. Falk.

v. 48. λεύσειν vulgo.

v. 51. στρατὸν ἵππον ed. pr. correxit Falk.

v. 53. παλιμφυῆς ed. pr. emend. Falk.

v. 55. Vel ante vel post verba ἐκ Λιβάνου δὲ suspicor plura de Neptuno excidisse: de quo nunc tam pauca sequuntur, ut quomodo Beroën primum oculis viderit, visam perditte amaverit, ne verbo quidem dictum reperias. Plura vide in Comment.

καὶ τόσον ἀσθήρικτον ὁμοίον εἶχε θαλάσση,
κύμασι παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο μερίμνης.

- 60 Καὶ γλυκερῆς ἀκόρητος ἔσω Λιβανηίδος ὕλης
οἰώθη Διόνυσος ἐρημαίῃ παρὰ νύμφη,
οἰώθη Διόνυσος· Ὀρειάδες εἶπατε Νύμφα,
τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χρῶα κούρης
μοῦνος ἰδεῖν, δυσέρωτος ἐλευθέρος Ἐννοσιγαίου;
- 65 καὶ δολίην Διόνυσος ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
παρθενικὴν ἐρέεινεν Ἀδώνιδος ἀμφὶ τοκῆς,
ὡς φίλος, ὡς ὁμόθηρος ὀρίδρομος· ἰσταμένης δὲ
στήθει χεῖρα πέλασσε δυσίμερον· ἄκρα δὲ μίτρης
ὡς ἀέκων ἐθλίψεν· ἐπιψαύουσα δὲ μαζῶν
- 70 δεξιτερῇ νύρκησε γυναιμανέος Διονύσου·
καὶ κύσε νηρίθμοισι φιλήμασι, λάθριος ἔρπων,
χῶρον, ὅπη πόδα θῆκε, καὶ ἦν ἐπάτης κοίτην
παρθενικῇ, ῥοδόεντι καταυγάζουσα πεδίλω·
καὶ γλυκὺν αὐχένα Βάκχος ἐδέεκετο, καὶ σφυρὰ κούρης
- 75 νεισομένης, καὶ κάλλος, ὅπερ φύσις ὥπασε νύμφη,
κάλλος, ὅπερ φύσις εὔρε· καὶ οὐ ξανθόχροῖ κόσμον
χρῖσαμένη Βερόη ῥοδοειδέα κύκλα προσώπου,
ψευδομένας ἐρύθηνε νόθῳ σπινθῆρι παρειάς·
οὐ χρῶος ἀντιτύποιο διαυγῆι μάρτυρι χαλκῷ
- 80 μιμηλῆς ἐγέλασεν ἐς ἄπνοον εἶδος ὀπωπῆς,
κάλλος ἐὼν κρίνουσα· καὶ οὐ τεχνήμονι θεσμῷ
πολλάκις ἰσάζουσα παρ' ὀφρύσιν ἄκρα κομῶων
πλαζομένης ἔστησε μετήλυδα βότρυν ἐθείρης.

v. 60. κλυκερῆς — Λιβανηίδος ed. pr. emend. in alt.

v. 64. ἐλευθέρον Rhodomannus.

v. 72. ὅπη vulgo.

v. 76. κόσμον editt.

v. 78. ἐρύθηνε ed. pr.

ἀλλὰ γυναιμανίοντα παλὸν πλέον ὄξει κέντρον
 85 ἀγλαΐας κλονέουσιν ἀκηδέστιο προσώπου,
 καὶ πλέκαμοι ὑπόσαντες ἀκοσμήτοιο καρήνου
 ἀβρότεροι γυγιάσιν, ἕτ' ἀπλεκέες καὶ ἀλήται
 χροῖω στιχίωσι παρήγοροι ἀμφὶ προσώπων.
 Καὶ ποτε διψήσασα μετέστιχε γείτονα πηγῆν,
 90 εὐφρανίου πυρόεντος ἱμασσομένη κυνὸς ἀτμοῖ,
 χεῖλεσι καρχαλίοισι· καθελκομένῳ δὲ καρῆνῳ
 κάμπτετο πυρωθεῖσα, καὶ εἰς στόμα πολλὰκι κούρη
 χροῖ βαθυνομένησιν ἀρύστο πάτριον ὕδωρ,
 ἄχρι κορρυσσαμένη λίπε γάματα· χαζομένης δέ,
 95 ἱμερῆ Διόνυσος ὑποκλίνας γόνυ πηγῆ,
 κροιλαινῶν παλάμας, ἐρατὴν μιμήσατο κούρην,
 νέκταρος αὐτοχύτοιο πῶν γλυκερώτερον ὕδωρ.
 καὶ μιν ἐσαθρήσασα, πόθου δεδονημένον οἴστρω,
 πηγαιῆ βαδύκολπος ἀσάμβalos ἔαχε Νύμφη·

100 Ψυχρὸν ὕδωρ, Διόνυσε, μίσην πίε· οὐ δύναται γὰρ
 σβέσσαι δίψαν ἔρωτος ὄλος ῥόος Ἰλαεωῖο.
 εἶρεο σὺν γενέτην, ὅτι τηλίκον εἶδμα παρήσας,
 συμφίος Εὐρώπης οὐκ ἐσθρεν ἱμερῶν πῦρ,
 ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἔκαμψεν ἐν ὕδασι· ὑγροτέρω δέ
 105 μάρτυρα λάτριον ἔρωτος ἔχεις Ἀλφειὸν ἀλήτης,
 ὅτι τόσοις ῥοθίοισι, δεῖ ὕδατος ὕδατα σύρων,
 οὐ φύγε θερμὸν ἔρωτα, καὶ εἰ πλέον ὑγρὸς ἀκείτης.

Ὡς φαιμένη, πηγαῖον ἐδύσατο σύγχροον ὕδωρ
 Νηϊᾶς ἀκρήδισμος, ἐπεγγελοῦσα Λυαίῳ.

v. 88. παρήγοροι editt.

v. 94. κορρυσσαμένον ed. pr. emendavit Falk.

v. 105. ἔχει Ἀλφ. editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 107. ουφ' ὕγ ed. pr. emend. Falk.

v. 108. σύγχροον ὕδωρ, ut explicari potest, ita vereor, ut re-
 citius sit, quam σύγχροον, toties in simili causa repetitum.

110 καὶ θεὸς ὑγραμέδοντι Πρῶσιδάων μεγαίρων,
 εἶχε φόβον καὶ ζῆλον, ἐπεὶ πῖε παρθένος ὕδαρ
 ἀντὶ μέθης· καὶ κωφὸν ἐς ἤερα ῥήξατο φωνήν,
 οὐδ' ἀπὸ εἰσαΐουσιν ἔχων πειθήμενα κούρην·

Παρθένε, δέγγυσο νέκταρ· ἔα φιλοπάρθενον ὕδαρ·

115 φεῦγε ποτὸν κορηαῖον, ὅπως μὴ σείῃ κοραῖην·
 ὕδατος κλέψῃσιν ἐν ὕδασι Κυανογαίτης,
 ὅτι γυναιμανέων δολόεις πέλα· Θεσσαλίδας δὲ
 Τυροῦς οἶδας ἔρωτα, καὶ ὑροπύρους ὑμεταίους·
 καὶ σὺ ῥόον δολόεντα φυλάσσεο, μὴ σείῃ μίτηρην
 120 ψευδαλέος λύσεις, γαμοκλόπος ὡς περ' Ἐπιπεύς.
 ἦθελον εἰ γενόμεν καὶ ἐγὼ ῥόος, ὡς Ἐνοσίχθων,
 καὶ κελύδων πῆχυα ποδοβλήτω παρὰ πηγῆ
 διβαλέην ἀφύλακτον ἐμὴν Λιβανηίδα Τυρώ·

Εἶπε θεός· μελέων δὲ μετάρτροπον εἶδος ἀμείψας·

125 ὀππόθι παρθένος ἦεν, ἐδύσατο δάσκιον ὕλην
 Ἐῦτος, ἀγρευτῆρι παντίκελος· ἀβροκόμῳ δὲ
 ἄλλοφυῆς ἄγνωστος ὀμίλεεν ἄζυγι κούρη,
 εἵκελος ἄβητηῆρι· καὶ ἀκλινὲς ἀμφὶ προσώπων
 ψευδαλέον μίμημα σαόφροτος ἐπλάσεν αἰδοῦς·
 130 καὶ πῆ μὲν σκοπίαζεν ἐρημιάδος ἄκρον ἐρίπνης,
 πῆ δὲ τανυπτόροιο βαθύσκιον εἰς ῥάχιν ὕλης,
 εἰς πίτυν ὄμμα φέρων βεβημένον, ἄλλοτε πεύκης,
 ἢ πτελέην ἐδόκαυε· φυλασσομένου δὲ προσώπου
 ὄμμασι λαθριδίωσιν ἐδέρεκετο γείτονα κούρη,

v. 124. Nonnus ita locutus est, quasi hic primum venatoris formam Bacchus induisset; sed talem iam supra v. 65, 67. seq. vidimus, eumque multo audacius se gerentem, quam hic. Quid hoc est?

v. 128. ἵκελος editt.

v. 130. πῆ ed. pr. ut v. seq.

v. 133. ἐδόκασεν editt.

135 μή μιν ἀλυσκάζετε· μετάτροπος· ἤϊθέω γάρ,
 κάλλος ὀπιπεύοντι καὶ ἤλικος ὄμματα κούρης,
 Κυπριδίων ἐλάχεια παραίφασίς ἐστίν· Ἐρωίων.

Καὶ Βερόης σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἦθαλε μῦθον ἐνέμει,
 καὶ οἱ ἐριπτοίητον ὑπὸ στόμα μῦθος ἀλήτης
 140 γλαῖσσαν ἐς ἀκροτάτην ἐπιταίνετο, χεῖλεϊ γείτων,
 ἐκ φρενὸς αἴσσαν καὶ ἐπὶ φρένα νόστιμος ἔρπων·
 ἀλλὰ φόβον γλυκύπικρον ἔχων, αἰδήμονι συγῆ
 εἰς φάος ἐσσυμένην παλιμάρετον ἔσπασε φωνήν.
 καὶ μόγις ὑστερόμυθον ὑπὸ στόμα δεσμὸν ἀράξας,
 145 αἰδοῦς ἀμβολιεργὸν ἀπεσφήκωσε αἰωπήν,
 καὶ Βερόην ἐρέεστε, χέων ψευδήμονα φωνήν·

Ἄριεμ, πῆ σέο τόξα; τίς ἦρπασε σέο φαρέτρην;
 πῆ λίπες, ὅν φορέεις ἐπιγουνίδος ἄχρη, χιτῶνα;
 πῆ σέο κεῖνα πέδιλα, θωώτερα κυκλίδος αὔρης;

v. 135. ἀλυσκάζετε editt. contra grammaticam, quamquam val correctior forma offendat. Ea iam ab Rhodomanno restituta erat.

v. 136. ὀπιπεύοντι ἤλικος ed. pr. copula omissa, quam Falk. supplevit.

v. 138. Post hunc versum duo integra folia a librario videntur permutata esse. Sequuntur enim contra omnem nexum vv. 197 — 265. incl. et tunc demum vv. 139 — 196. incl., aperte cum v. 138. cohaerentes, alieno loco intrusi deprehenduntur. „Ea singula Scaliger transposuit admirabili felicitate: quod magis manifestum esset, si totus hic liber recuderetur.“ Verissime haec dicuntur in L. Scal. Coniectaneis ad calcem Animadvv. Cunaei p. 213. Si cui res, recuso libro, nondum satis manifesta est, is Commentar. nostrum adeat.

v. 140. γλαῖσσην ἀκροτ. editt. emend. idem Scal.

v. 141. ἐκ χθονὸς αἴσσαν editt. absurde. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 144. Fortasse ὑστερόμυθος, ὑπὸ στ.

v. 147. πῆ ed. pr. ut mox saepius.

v. 148. ἐπὶ γουνίδος ed. pr. emend. Falk.

150 πῆ χορὸς ἀμφιπόλων; πῆ δίκτυα; πῆ κύνας ἀργαί;
οὐ δρόμον ἐντύνεις κεμαδοσσόον· οὐκ ἐθέλεις γὰρ
ἀγρώσσειν, ὅθι Κύπρις Ἀδώνιδος ἐγγὺς ἰκάνει.

Ἔννεπε, θάμβος ἔχων ἀπατήλιον· ἐν κραδίῃ δὲ
παρθενικῇ μείδησεν· ἀπειροκάκῃ δὲ μενοιῆ
155 αὐχένα γαῦρον ἄειρεν, ἀγαλλομένη χάρις ἤβης,
ὅτι, γυνή περ εὐῶσα, φυὴν ἦϊκτο θεαίνῃ·
οὐ δὲ δόλον γίνωσκε νοοπλανέος Διονύσου.
καὶ πλέον ἄχρυτο Βάκχος, ἐπεὶ πόθον οὐ μάθε κούρη,
νήπιον ἦθος ἔχουσα, καὶ ἠθέλεν, ὄφρα δασίη
160 οἴστρον ἐὼν βαρύμοχθον, ἐπισταμένης ὅτι κούρης,
ὄψιμος ἠϊθέω περιλείπεται ἐλπίς ἐρώτων,
ἔσσομένης φιλότῆτος· ἐπ' ἀπρήκτω δὲ μενοιῆ
ἀνέρες ἰμείρουσιν, ὅτ' ἀγνώσσοις γυναῖκας.
καὶ θεὸς ἤμαρ ἐπ' ἤμαρ ἔσω πιτυώδους ὕλης,
165 δαίελος, εἰς μέσον ἤμαρ, εὐώϊος, ἔσπερος ἔρπων,
παρθενικῇ παρέμιμνε, καὶ ἠθέλεν εἰσέτι μίμνειν·
πάντων γὰρ κόρος ἐστὶ παρ' ἀνδράσιν, ἠδέος ὕπνου,
μολπῆς τ' εὐκελάδιο, καὶ ὀππότε κάμπτεται ἀνήρ
εἰς δρόμον ὀρχηστῆρα· γυναιμανέοντι δὲ μούνο
170 οὐ κόρος ἐστὶ πόθων· ἐψεύσατο βίβλος Ὀμήρου.

Καὶ μογέων Διόνυσος ὑπεβρυχᾶτο σιωπῆ,
δαιμονίῃ μάλιστα τετυμμένος, ἐνδοθι πέσσων
κρυπτὸν ἀκοιμήτων ὑπακάρδιον ἔλκος ἐρώτων.
ὡς δ' ὅτε βοῦς ἀκίχῆτος, ἔσω πλαταμῶνος ὀδεύων,

v. 151. ἐντυπείεις ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 159. Hic versus vulgo sequenti postponitur, apertissimo errore, qui Falkenb. non fugit. Praeterea editur γήπιον εἶδος in utraque edit. et δασίη in alt.

v. 170. ἐστὶ πόθεν ed. pr. emend. Falk.

v. 173. κρυπτὸν ed. alt.

- 175 ἐσθλὸν ὄρεσσινόμων παρεμέτρειν ἠθάδα τυύρων,
οἰστρηθεὶς ἀγέληθεν, ὃν εὐπετάλω παρὰ λόχη.
βούτυπος ὄξυόσεντι μύωψ ἐγαράσσετο κέντροφ
ἀπροῖδης· ὀλίγη δὲ θέμας βεβολημένος οἰστρω,
τηλίκος ἐστυφέλικτο, καὶ ὄρθιον ὑπόθε νώτου
- 180 ἄψ ἀνασειράζων παλινάγρετον ἐκλασεν οὐρήν,
κυρτὸς ἐπιτρίβων σκοπέλων ῥάχιν· ἀντίτυπον δὲ
ὄξυ κέρας δόχμωσεν, ἀνούτατον ἠέρα τύπτων·
οὔτω καὶ Διόνυσον, ὃν ἔστρεψε πολλάκι νίκη,
βαιὸς Ἔρωσ οἰστρησε, βαλὼν πανθηλεγεί κέντροφ.
- 185 Ὅψὲ δὲ, μαστεύων γλυκὺ φάρμακον εἰς Ἀφροδίτην,
Πανὶ δασυστέρωφ, Παφίης ἐγκύμονι μύθωφ,
Κυπριδίην ἄγρυπνον εἶην ἀνέφαινετ ἀνάγκην,
καὶ βουλὴν ἐρέεινεν, ἀλεξήτειραν ἐρώτων.
καὶ καμάτους Βάκχοιο πυριπνείοντας ἀκούων,
- 190 Πὰν κερόεις ἐγέλασσε· κατακλάσθη δὲ μενοιρήν,
οἰκτείων δυσερώτα δυσιμερος· εἶπε δὲ βουλὴν
Κυπριδίην· ὀλίγην δὲ παραίφασω· εἶχεν ἐρώτων,
ἄλλον ἰδὼν φλεχθέντα μῆς σπινθῆρι φαρέτρης·
Ἐνὰ παθῶν, φίλε Βάκχε, τὰς ὄκτειρα μερίμνας·
- 195 καὶ σὲ πόθεν νίκησεν Ἔρωσ θρασύς; εἰ θέμις, εἰπεῖν,
εἰς ἐμὲ καὶ Διόνυσον Ἔρωσ ἐκένωσε φαρέτρην.

v. 177. Hunc versum rursus sequens in editt. male antecedit.
Mecum emend. Cunaeus.

v. 179. ὄρθιος editt. sine recto sensu.

v. 180. ἀνασειράζων ed. pr. emend. Falk.

v. 195. καὶ σε πόθεν editt. sine interrogatione.

v. 196. Post hunc versum in editt. legitur v. 266. cum seqq.
usque ad finem libri, versibus 197 — 265. incl. inter versus 138.
et 139. male intrusis. De praeclara Scaligeri transpositione di-
ctum ad v. 138.

- ἀλλὰ φόβῳ πεπέδησο· φιλευίς, πῆ σέο θύρασο
 ἀνδροφόνου; πῆ φρικτὰ κεράτα; πῆ σέο χαιτή
 γλαυκὰ πεδοτρεφῶν ὀφριάδεα δεσμὰ δρακόντων;
 200 πῆ στομάτων μύκημα βαρύβρομον· ἄ μέγα θαῦμα,
 παρθένον ἔτρεμε Βάκχος, ὃν ἔτρεμε φῦλα γιγάντων
 γηγενέων ὀλετήρα φόβος νίκησεν Ἐρωτων·
 τοσσατίων δ' ἤμησεν ἀρειμανέων γένος Ἴνδῶν,
 καὶ μίαν ἡμερόεσσαν ἀνάκτιδα δείδει κούρη·
 205 δείδει θηλυτέραν ἀπαλόχροον· ἐν δὲ κολώναις
 θηροφάνῳ νάρθηκι κατεπρήνυε λαόντων
 φρικαλέον μύκημα, καὶ ἔτρεμε θῆλυν ἀπειλήν·
 ἀλλὰ πόθου δολίοιο πολύτροπον ἦθος ἐνίφω·
 πᾶσα γυνὴ ποθέει πλέον ἀνέρος· αἰδομένη δὲ
 210 κεύθει κέντρον Ἐρωτος, ἐρωμανέουσα καὶ αὐτῆ,
 καὶ μογέει πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ σπινθήρης Ἐρωτων
 θερμότεροι γεγάασιν, ὅτε κρύπτουσι γυναῖκες
 ἐνδόμυχον πραιπίδεσσι πεπαρμένον ἰὸν Ἐρωτων.
 καὶ γὰρ ὅτ' ἀλλήλησι πόθων ἐνέπουσιν ἀνάγκην
 215 λυσιπόνοισι θάροισιν ὑποκλέπτουσι μερίμνας
 Κυπριδίας· σὺν δὲ, Βάκχε, τεῶν ὄχετηγόν ἔρωτων,
 μιμηλῆς ἐρύθημα φέρων ἀπατήλιον αἰδοῦς,
 οἶα σαοφρονέουσαν ἔχων ἀγέλαστον ὀπωπήν,
 ὡς ἀέκων, Βερόης σχεδὸν ἴστασο· καὶ λίνα πάλλων,
 220 θαύματι μὲν δολίῳ ῥοδοειδέα δέρεκο κούρη,
 κάλλος ἐπαινήσας, ὅτι τηλίκον οὐ λάχεν Ἴηρη·

v. 197. πεπέδητο editt. restituit idem Scaliger, qui transposuit. Sed fortasse hic adhuc quaedam desunt. Mox πῆ ed. pr. hic et in proximis versib.

v. 198. χαιτή editt. sed appositio ferenda non est; aut igitur χαιτῆς δεσμὰ sunt, aut χαιτή, quod propius videbatur.

v. 199. παιδοτρεφῶν ed. pr. quod in alt. emendatum reperio.

v. 221. Inter hunc et seq. versum ponuntur in editt. duo ver-

καὶ Χίριτας κίκλησκε χερσίονας· ἀμφοτέρων δὲ
μορφῆς μῶμον ἐνπιτε, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Ἀθήνης·
καὶ Βερόην ἀγόρευε, φαινοτέραν Ἀφροδίτης.

- 225 κούρη δ' εἰσαΐουσα τὴν ψευδήμονα μομφήν,
αἶνω τερτομένη πλέον ἴσταται· οὐκ ἐθέλει γὰρ
ὄλβον ὄλον χρῦσειον, ὅσον ῥοδέης περὶ μορφῆς
εἰσαΐειν, ὅτι κάλλος ὑπέρβαλεν ἥλικος ἥβης.
πεπταμένη δὲ μέτωπον ἀφειδέϊ χειρὶ πατάξας,
230 ψευδαλέον σέο θάμβος ἐχέφρονι δείκνυε σιγῇ·
παρθενικὴν δ' ἐς ἔρωτα νοήμονι θέλγε σιωπῇ,
κινυμένων βλεφάρων ἀντοΐπια νεύματα πέμπων.
ἀλλὰ φόβος μεθέπει σε, σαόφρονος ἐγγύθι κούρης·
εἰπέ, τί σοὶ ῥέξει μία παρθένος; οὐ δόρυ πάλλει,
235 οὐ ῥοδέη παλάμη τανύει βέλος· ἔγχεα κούρης
ὄφθαλμοὶ γηγᾶσιν, ἀκοντιστήρες Ἐρώτων·
παρθενικῆς δὲ βέλεμνα ῥοδώπιδές εἰσι παρειαί.
ἔδνα δὲ σέο πάθοιο, τῆς κειμήλιά νύμφης,
μὴ λίθον Ἰνδῶν, μὴ μάργαρα χειρὶ τινάξης,
240 οἷα γυναιμανέοντι πέλει θέμις· εἰς Παφίην γὰρ
ἀμφιέπαις τὸν εἶδος ἐπάρκιον· εὐαφές δὲ

aus 229. 230. quibus omnis orationis series perturbatur. Infra recte cohaerebunt.

v. 227. ὄβλον excusum in edit. alt. Mox Κροῖσειον erunt fortasse, qui malint. Sed nihil mutandum, cf. v. 311.

v. 229. πεπταμένην editt. Caeterum hunc et seq. versum vulgo post v. 221. legi, supra ad hunc ipsum vers. adnotavimus.

v. 230. σέο Βάκχον editt. recte emendavit Falk. inter Scal. Coniectt. cf. v. 153. Idem error recurrit v. 369.

v. 232. θαύματα πέμπων editt. quod v. 220. defendere nolim.

v. 235. ῥοδέη παλάμη ed. alt. fortasse verius.

v. 236. ὄφθαλμός editt.

v. 239. Ἰνδῶν editt.

- κάλλεος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναικός.
 μαρτυρίης ἑτέρης οὐ δεύομαι· ἄβροκόμου γὰρ
 ποῖα παρ' Ἐνδυμίωνος ἐδέξατο δῶρα Σελήνης;
 245 Κύπριδι ποῖον Ἄδωνις ἐδείκνυσεν ἔδρον ἐρώτων;
 ἄργυρον Ἰσθίων οὐκ ὤπασεν Ἡριγενείῃ·
 οὐ Κέφαλος πόρον ὄλβον ἐπήρατον· ἀλλ' ἔρα μούνος,
 χαλὸς εὖν, Ἡφαιστος ἀθελγέος εἴνεκα μορφῆς
 ὤπασα ποικίλα δῶρα, καὶ οὐ παρέπεισεν Ἀθήνην·
 250 οὐ πέλεκυς χραίσμησε λεγαῖος· ἀλλὰ Θεαίνης
 ἱμείρων, ἀφάμαρτε. σὲ δὲ ζυγίων Ἰμεναίων
 φέρτερον, ἦν ἐθέλλης, θελκτῆριον ἄλλο διδάξω·
 βάρβιτα χειρὶ λίγαινε, τῆς ἀναθήματα Πείης,
 Κύπριδος ἄβρον ἄγαλμα παροίσων· ἀμφοτέροις δέ,
 255 πλήκτροις καὶ στομάτεσσι χέων ἐτερόθροον ἠγῶ,
 Δάφνην πρῶτον ἄειδε, καὶ ἀσταθέος δρόμον Ἠχοῦς,
 καὶ κτύπον ὑστερόφασον ἀσιγήτοιω Θεαίνης,
 ὅτι θεοὺς ποθέοντας ὑπέκφυγον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 μέλπε Πίτυν φυγόδεμον, ὄρειάδι σύνδρομον αὔρη,
 260 Πανὸς ἀλυσκάζουσαν ἀνυμφεύτους Ἰμεναίους·
 μέλπε μόρον φθιμένης αὐτόχθονα· μέμφο γαίῃ·
 καὶ τάχα δακρύσειε, γοήμονος ἄλγεα νύμφης
 καὶ μόρον οἰκτείρουσα· σὺ δὲ φρένα τέρπεα σιγῇ,
 μυρομένης ὄρων μελιηδέα δάκρυα κούρης·

v. 248. ἀθελγέος, activo sensu, de forma invenusta, quae neminem capit.

v. 253. βαρβίδα ed. pr. emend. Falk.

v. 258. ἀπέκφυγον editt.

v. 259. πίτυν — ὄρειάδα (Ὄρειάδα ed. alt.) αὔρης vulgo, sine sensu.

v. 261. μέλπε μόρον — γαίῃ sine distinctione ed. pr. μέλπε μόρον φθιμένης, αὐτ. ed. alt.

v. 263. καὶ μόρον editt. rursus male.

- 265 οὐδὲ γέλωσ πέλα τοῦτοσ, ἐπαὶ πλίον οἴνοπι μορφῇ
 ἱμερταὶ γεγάσιν, ὅτε στενάγουσι γυναῖκεσ.
 μέλψον ἐρωμανέουσαν ἐπ' Ἐνδυμίονι Σελήνῃ·
 μέλπε γάμον χαρίεντοσ Ἀδώνιδοσ· εἶπε καὶ αὐτὴν
 αὐχμηρῇν ἀπέδιλον ἀλωομένην Ἀφροδίτην,
 270 νυμφίον ἰχθυύουσαν ὀρίδρομον· οὐδὲ σὲ φεύγει
 πατρῶων αἴτουσα μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων.
 σοὶ μὲν ἐγὼ τάδε πάντα, δυσήμερε Βάκχε, πιφάυσσω·
 ἀλλὰ με καὶ σὺ δίδαξον ἐμῆσ θελήτηριον Ἥχοϋσ.
 Ὡσ εἰπὼν, ἀπέπεμπε γεγηθότα παῖδα Θυώνησ.
 275 καὶ ποτε νηπιώχοισιν ἐν ἤθεσι εἴρετο κούρη
 νῆα Διοσ παρεόντα, τίσ ἐπλετο, καὶ τίνοσ εἶη;
 καὶ πρόφασιν μόγισ εὖρε παρὰ προθύροισ Ἀφροδίτησ
 ὄρχατο ἀμπελόντα, καὶ ὄμπνια λήϊα γαίησ,
 καὶ δροσερόν λειμῶνα, καὶ αἰόλα δένδρα δοκέων
 280 ἤθεσι κερδαλέοισι· καὶ, οἷά τε γηπόνοσ ἀνῆρ,
 ἀμφὶ γάμου τινὰ μῦθον ἀσημάντω φάτο φωνῇ·
 Εἰμὶ τεοῦ Λιβάνοιο γεωμόροσ· ἦν ἐθελήσῃσ,
 ἀρδεύω σέο γαῖαν, ἐγὼ σέο καρπὸν ἀέξω,
 Ὡρῶν πισύρων νοέων δρόμον· ἰσταμένην δὲ
 285 νύσσαν ὀπιπεύων φθινοπωρίδα, τοῦτο βοήσω·
 σκορπίοσ ἀντέλλει βιοτήσιοσ· ἔστι δὲ ἀήρϋσ

v. 265. Iam supra ad v. 138. observavimus, male hic inter vv. 265. et 266. insertos legi vv. 159 — 196. incl. iustum vero ordinem a Scalig. restitutum esse. Rhodomannus ad *μορφῇ* adscripsit: „hic aliquid deesse videtur.“

v. 271. *πατρῶων* editt. *αἴτουσα* scil. Beroë.

v. 275. *ἤρετο κούρη* editt.

v. 283. Fortasse *ἀρδεύω*, certe futurum, rectius esset; vel *ἀρδεύων*, — *ἀέξω*· — *νοέω δρόμον*. Etenim *νοέω* malim propter seqq. quae divisionem continent et ab illa sententia pendent. De velato sensu totius loci non opus est monere.

v. 286. *σκορπίοσ ἀντέλλει β.* ed. pr. emend. Falk.

- κάλλος ἱμείρουσι καὶ οὐ χρυσοῖο γυναικας.
 μαρτυρίας ἑτέρας οὐ δεύομαι· ἄβροκόμου γὰρ
 ποῖα παρ' Ἐνδυμίωνος ἐδέξατο δῶρα Σελίγη;
 245 Κύπριδι ποῖον Ἄδωνις ἐδεικνυσεν ἔθρον ἐρώτων;
 ἄργυρον Ὠρίων οὐκ ᾤπασεν Ἡριγενείη·
 οὐ Κέφαλος πόρον ὄλβον ἐπήρατον· ἀλλ' ἔρα μοῦνος,
 χαλὸς εἶν, Ἡφαιστος ἀθαλγέος εἵνεκα μορφῆς
 ᾤπασε ποικίλα δῶρα, καὶ οὐ παρέπεισεν Ἀθήνην·
 250 οὐ πέλεκυς χραίσμησε λεγαίους· ἀλλὰ Θεαίνης
 ἱμείρον, ἀφάμαρτε. σὲ δὲ ζυγίον Ἰμνεαίων.
 φέρτερον, ἣν ἐθέλης, θαλκτῆριον ἄλλο διδάξω·
 βάρβιτα χειρὶ λίγαινε, τῆς ἀναθήματα Ῥαίης,
 Κύπριδος ἄβρον ἄγαλμα παροίσιον· ἀμφοτέροις δέ,
 255 πλήκτροις καὶ στομάτισσι χέων ἑτερόδροον ἤχῳ,
 Δάφνην πρῶτον ἄειδε, καὶ ἀσταθέος δρόμον Ἠχοῦς,
 καὶ κτύπον ὑστερόφωνον ἀσιγήτω Θεαίνης,
 ὅτι Θεοῦς ποθέοντας ὑπέκφυγον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴν
 μέλπε Πίτυν φυγόδεμον, ὄρειάδι σύνδρομον αὔρη,
 260 Πανὸς ἀλυσκάζουσαν ἀνυμφεύτους Ἰμνεαίους·
 μέλπε μόρον φθιμένης αὐτόχθονα· μέμφω γαίη.
 καὶ τάχα δακρύσεις, γοήμονος ἄλγυα νύμφης
 καὶ μόρον οἰκτιέρουσα· σὺ δὲ φρένα τέρπεο· σιγῇ,
 μυρομένης ὄρων μελιθεῖα δάκρυα κούρης·

v. 248. ἀθαλγέος, activo sensu, de forma invenusta, quae neminem capit.

v. 253. βαρβίδα ed. pr. emend. Falk.

v. 258. ἀπέκφυγον editt.

v. 259. πίτυν — ὄρειάδα (Ὀρειάδα ed. alt.) αὔρης vulgo, sine sensu.

v. 261. πέλπε πόρον — γαίη sine distinctione ed. pr. μέλπε μόρον φθιμένης, αὐτ. ed. alt.

v. 263. καὶ μόρον editt. rursus male.

- 265 οὐδὲ γέλαος πέλα τοῦτος, ἐπεὶ πλείον οἴνοπι μορφῇ
 ἡμερταί γεγάασιν, ὅτε στενάχοισι γυναῖκες.
 μέλψον ἔρωμανέουσιν ἐπ' Ἐνδυμίαν Σελήτην·
 μέλπε γάμον χαρίεντος Ἀδώνιδος· εἶπε καὶ αὐτὴν
 αὐχμηρὴν ἀπέδilon ἄλωομένην Ἀφροδίτην,
 270 νυμφίον ἰχνεύουσιν δριδρομον· οὐδὲ σὲ φεύγει
 πατρῶων αἰούσα μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων.
 σοὶ μὲν ἐγὼ τάδε πάντα, δυσίμερε Βάκχε, πιφαύσω·
 ἀλλὰ με καὶ σὺ διδάξον ἐμῆς θελητήριον Ἥχοῦς.
 Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε γεγηθότα παῖδα Θυόνης.
 275 καὶ ποτε νηπιώχοισιν ἐν ἡθεσιν εἶρετο κούρη
 νῆα Λιδὸς παρεόντα, τίς ἐπλετο, καὶ τίνοσ εἶη;
 καὶ πρόφασιν μόγις εὔρε παρὰ προθύροις Ἀφροδίτης
 ὄρχατον ἀμπελόεντα, καὶ ὄμπνια λήϊα γαίης,
 καὶ δροσερόν λειμῶνα, καὶ αἰόλα δένδρα δοκύων
 280 ἡθεσι κερδαλέοισι· καὶ, οἷά τε γηπόνος ἄνηρ,
 ἀμφὶ γάμου τινὰ μῦθον ἀσημάντω φάτο φωνῇ·
 Εἰμὶ τοῦ Λιβάνοιο γεωμόρος· ἦν ἐθελήσης,
 ἀρδεύω σέο γαῖαν, ἐγὼ σέο καρπὸν ἀέξω,
 Ὡραὴν πισύρων νοέων δρόμον· ἰσταμένην δὲ
 285 νύσσαν ὀπιπεύων φθινοπωρίδα, τοῦτο βοήσω·
 σκορπίος ἀντέλλει βιοτήσιος· ἔστι δὲ ἀήρῳξ

v. 265. Iam supra ad v. 138. observavimus, male hic inter vv. 265. et 266. insertos legi vv. 159 — 196. incl. iustum vero ordinem a Scalig. restitutum esse. Rhodomannus ad μορφῇ adscripsit: „hic aliquid deesse videtur.“

v. 271. πατρῶων editt. αἰούσα scil. Beroë.

v. 275. ἡρετο κούρην editt.

v. 283. Fortasse ἀρδεύω, certe futurum rectius esset; vel ἀρδεύων, — ἀέξω· — νοέω δρόμον. Etenim νοέω malim propter seqq. quae divisionem continent et ab illa sententia pendent. De velato sensu totius loci non opus est monere.

v. 286. σκορπίος ἀντέλλει β. ed. pr. emend. Falk.

αὐλακος εὐκάρποιο, βόας ζεύξωμεν ἀρότρῳ.
 Πληιάδες δύνουσι· πότε σπείρωμεν ἀρούρας;
 αὐλακες ὠδίνουσι, ὅτε δρόσος εἰς χθόνα πίπτει,
 290 λουομένην Φαέθοντι. καὶ Ἀρκάδος ἔγγυς ἀμάξης,
 χείματος ὄμβρῆσαντος, ἰδὼν Ἀρκτοῦρον, ἐνίψω·
 διψαλέῃ πότε γαῖα Διὸς τυμφεύεται ὄμβρῳ;
 εἶαρος ἀντέλλοντος, ἐώϊος εἰς σὲ βοήσω·
 ἄνθεα σάϊο τέθῃλε· πότε κρίνα καὶ ῥόδα λέξω;
 295 καὶ σταφυλὴν ὄροον, θέρεος παρεόντος, ἐνίψω·
 ἄμπελος ἤβρώσα πεπαίνεται, ἄμμορος ἄρπης·
 παρθένε, σὸν γάμος ἦλθε· πότε τρυγώμεν ὀπώρην;
 σὸς στάχυς ἠέξῃτο, καὶ ἀμητοῖο χατίζει·
 λήϊον ἀμήσω σταχυηφόρον· ἀντί δὲ Δηοῦς
 300 μητρὶ τεῇ ῥέξαιμι θαλύσια, Κυπρογενεῖη·
 ἦνιδε, πῶς ὑάκινθος ἐπέτρως γείτονι μύρτω·
 πῶς γελᾷα νάρκισσος, ἐπιθρώσκων ἀνεμώνη·
 δέξο δὲ γειοπόνον με, τεῆς ὑποεργὸν ἄλωῆς;
 ὑμετέρης με κόμισσε φυτηκόμον Ἀφρογενεῖης,
 305 ὄφρα φυτὸν πῆξαιμι φερέσβιον, ἤμερίδων δὲ

v. 287. ζεύξω μὲν ed. pr. ab eod. emendata.

v. 288. σπείρωμεν ἀρότρῳ editt. vocabulo e versu praeced. male repetito.

v. 290. λουομένην Φ. editt. sed hoc non facile verum, confer tamen Cun. ad XLIII. 431. Sermo est de auctumno; igitur λουομένην, in quod proxime incidat, legi non potest; an καιομένην scil. antea, vel κωσαμένην Φ.?

v. 292. Fortasse τυμφεύεται.

v. 294. καὶ ῥόδα ἔλλω ed. pr. ῥόδα τ' ἄλλα ed. alt. ex infelici coniectura Falk.

v. 297. παρθένε σύγγονος ἦλθε editt. sine sensu; imperativum rescribere, π. σύγγονος, ἔλθε, tegit mendum, non tollit.

v. 301. ἦνι δὲ ed. pr. emendatum in alt.

v. 302. γελᾷα editt.

ὄμφακα γινώσκω νεοθηλέα, χερσὶν ἀφάσσαν·
οἶδα, πόθεν ποτὲ μῆλα πεπαινεται· οἶδα φυτεῦσαι
καὶ πτελέην τανύφυλλον, ἐραιδομένην κυπαρίσσω·
ἄρσενα καὶ φοίνικα γεγηθότα θήλει μίσγω,

310 καὶ ῥόδον, ἣν ἐθέλης, παρὰ μίλακι καλὸν ἀέξω·
μή μοι χρυσὸν ἄγοις κομιδῆς χάριν· οὐ χρέος ἔλβου·
μισθὸν ἔχω δύο μῆλα, μῆς ἓνα βότρυν ὑπώρησ.

Τοῖα μάτην ἀγόρευε, καὶ οὐκ ἡμείβετο κούρη,
Βάκχου μὴ θεόουσα γυναιμανέος στίχα μύθων.

315 ἀλλὰ δόλω δόλον ἄλλον ἐπέφραδεν Εἰραφιώτης·
καὶ Βερόης ἀπὸ χειρὸς ἐδέχνυτο δίκτυα θήρης,
οἷά τε θαμβήσας τεχνήμονα· πυκνὰ δὲ σειῶν,
εἰς χρόνον ἀμφελέλιξε, καὶ εἶρετο πολλάκι κούρη·

Τίς θεὸς ἔντεα ταῦτα, τίς οὐρανίη κάμε τέχνη;

320 τίς κάμε; καὶ γὰρ ἄπιστον ἔχω νόον, ὅτι τέλεισεν
ζηλομανῆς Ἡφαιστος Ἀδώνιδι τεύχεα θήρης·

Εἶπεν, ἀκηλήτοιο παραπλάζων φρένα κούρης·
καὶ ποτὲ πεπταμένων ἀνεμωνίδος ὑπόθε φύλλων
νήδυμον ὑπνον ἔαυεν· ὄναρ δὲ οἱ ἐπλετο κούρη,

325 εἶματι νυμφιδίῳ πεπνυκασμένη· ἀντίτυπον γὰρ
ἔργον, ὅπερ τέλειε τις ἐν ἡματι, νυκτὶ δοκεῖε.
βουκόλος ὑπνώων, κεραοὺς βόας εἰς νομὸν ἔλκει·

δίκτυα θηρητῆρι φασίνετα ὄψις ὄνειρου·

γειοπόνοι δ' εὐδοντες ἀροτρεύουσιν ἀρούρας,

330 αὐλακα δὲ σπεύρουσι φερέσταχυν· ἀζαλέη δὲ

v. 311. μή μιν χρ. ἄγεις ed. pr. unum pronomen emendatum in ed. alt. cura Falk.

v. 318. ἀμφελέλιξε καὶ ἤρετο editt.

v. 320. τέλεισαι editt. constructione imperfecta, — nisi forte oratio haec paulo longior fuit. τέλεισεν etiam Rhodomannus.

v. 325. ἀντίτυμον ed. pr. emend. Falk.

ἄνδρα μεσημβρίζοντα κατάσχετον αἰδοπι δίφῳ
εἰς ῥόον, εἰς ἀμάραν ἀπατήλιος ἕπνος ἐλαύνει.
οὕτω καὶ Διόνυσος, ἔχων ἰνθάλματα μόχθων,
μιμηλῶ πτερόεντα νόον πόμπευεν ὄνειρον.

- 335 καὶ σκιεροῖσι γάμοισιν ὀμίλειεν· ἐγρόμενος δέ,
παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὐτὶς ἰαύειν·
καὶ κενεὴν ἐκόμισσε μινυθραδῆς χάρον εὐνῆς,
εὐδων ἐν πετάλοισι ταχυφθιμένης ἀνεμώνης.
μέμφετο δ' ἀφθόγγων πετάλων χύσειν· ἀχνύμενος δὲ
340 Ἵπνον ὁμοῦ καὶ Ἐρωτα καὶ ἐσπερίην Ἀφροδίτην
τῆς αὐτῆς ἰκέτευεν ἰδεῖν πάλιν ὄψιν ὄνειρου,
φάσμα γάμου ποθέων ἀπατήλιον· ἄγρ δὲ μύρτου
πολλάκι Βάκχος ἴαυε, καὶ οὐ γαμίου τύχην ἕπνου·
ἀλλὰ πόνον γλυκὴν εἶχε· ποθοβλήτωρ δὲ καὶ αὐτὸς
345 λυσιμελῆς Διόνυσος ἐλύετο γυῖα μερίμη.

Καὶ Βερόης γενετῆρι συνέμπορος, υἱεὶ Μύρρης,
θηροσύνην ἀνέφηγεν· ἀκοντιστῆρι δὲ θύρωφ
στικτὰ νοσοφαγέων ὑπεδύετο δέρματα νεβρῶν,
λάθριος εἰς Βερόην δεδοκημένος· ἰσταμένου δὲ
350 παρθένος ἄστατον ὄμμα φυλασσομένη Διονύσου,
φάρσι μαρμαίρουσαν ἐὴν ἐκρυψε παρσινήν.
καὶ πλέον ἐφλεγε Βάκχον, ὅτι δραστηῆρες Ἐραίτων
αἰδομένας ἔτι μᾶλλον ὀπιπεύουσι γυναῖκας,
καὶ πλέον ἱμείρουσι καλυπτομένοιο προσώπου.

v. 331. κατάσχεται αἰδοπι δ. ed. pr. ab eod. Falk. emendata.

v. 334. Fortasse πτερόεντι.

v. 337. ἐνόμισσε editt.

v. 347. ἀνέφηγεν editt.

v. 348. νοσοφαγέων editt. inepte; emend. Falk. Mox fortasse ὑπεδύεατο scribendum.

v. 353. ὅτι μᾶλλον editt.

355 Καί ποτε μονωθεῖσαν Ἀδώνιδος ἄζυγα κούρη
 ἀθρήσας, σχεδὸν ἦλθε, καὶ ἀνδρομέης ἀπὸ μορφῆς
 εἶδος ἕδν μετάμειψε, καὶ ὡς θεὸς ἴστατο κούρη·
 καὶ οἱ ἕδν γένος εἶπε, καὶ οὖνομα, καὶ φόνον Ἴνδῶν,
 καὶ χορὸν ἀμπελόεντα, καὶ ἡδυπότου χύσιν οἴνου,
 360 ὅτι μιν ἀνδράσιν εὖρε· φιλοστόργω δὲ μενοιῆ
 θάρσος ἀναιδεῖη κεράσας, ἄλλότριον αἰδοῦς,
 τοίην ποικιλόμυθον ὑποσσαίνων φάτο φωνήν·

Παρθένη, σὸν δι' ἔρωτα καὶ οὐρανὸν οὐκέτι ναίω·
 σῶν πατέρων σπήλυγες ἀρειονές εἰσιν Ὀλύμπου·
 365 πατρίδα σὴν φιλέω πλέον αἰθέρος· οὐ μενεαίνω
 σκῆπτρα Διὸς γενετήρος, ὅσον Βερόης ὑμεταίους·
 ἀμβροσίης σέο κάλλος ὑπέρτερον· αἰθερίου δὲ
 νέκταρος εὐόδμοιο τροὶ πνείουσι χιτῶνες.
 παρθένη, θάμβος ἔχω, σέο μητέρα Κύπριν ἀκούων,
 370 ὅτι σε κροτὸς ἔλειπεν ἀθελγέα· πῶς δὲ σὺ μούνη
 σύγγονον εἶχες Ἔρωτα, καὶ οὐ μάθες οἴστρον ἐρώτων;
 οὐ σε τέκε Γλαυκῶπις ἢ Ἄρτεμις· ἀλλὰ σὺ, κούρη,
 Κύπριδος αἶμα φέρουσα, τί Κύπριδος ὄργια φεύγεις;
 ἀλλ' ἐρέεις Γλαυκῶπιν ἀπειρήτην ὑμεταίων·

v. 357. κούρη editt. Mecum emend. Falk.

v. 362. ὑποσσαίνων φάτο ed. pr. emend. Falk.

v. 364. σῶν πατέρων σπ. aptum esset, si Beroës maiores troglodytae fuissent. Nunc dubito. Proximum esset σῶν πετρῶν σπ. ut πέτρα Λιβαν. v. 533. sed spondei displicent. An σῶν σκοπέλων σπ.?

v. 367. ἀμβροσίης excusum in ed. alt.

v. 369. παρθένη βακχὸς ἐγὼ — ἀκούω editt. mira confusione, sed non inaudita, cf. v. 223.

- 375 νόσφι γάμου βλάστησε, καὶ οὐ γάμον οἶδεν Ἀθήνη.
 μὴ γένος αἰσχύνῃς μητροῖον· Ἀσσυρίου δὲ
 εἰ ἔτεον χαρίεντος Ἀδωνίδος αἶμα κομίζεις,
 ἄβρὰ τελοσιγάμοιο διδάσκω θεσμῶ τοκῆος,
 καὶ Παφίης ζωστήρη, συνήλικι πείθεο κροτῶ,
 380 καὶ γαμίων πεφύλαξο δυσύντεα μῆνιν Ἐρωίων·
 ἠλέες εἰσὶν Ἐρωτες, ὅτι χρεός, ὅπποτε ποίην
 ἀπρήκτου φιλότιτος ἀπαιτίζουσι γυναῖκας·
 οἶσθα γάρ, ὡς πυρόεσαν ἀτιμήσασα Κυθήρη
 μισθὸν ἀγνηροῖης φιλοπάρθενος ὥπασε Σύριγξ,
 385 ὅτι, φυτὸν γεγαυῖα, νόθη δονακῶδεϊ μορφῇ
 καὶ φύγε Πανὸς ἔρωτα, πόθους τ' ἔτι Πανὸς ἀεΐει·
 καὶ θυγάτηρ Λάδωνος, ἀειδομένου ποταμοῖο,
 ἔργα γάμων στυγέουσα, δέμας δεινρῶσατο Νύμφη,
 ἔμπνοα συρίζουσα· καὶ ὁμφήεντι κορύμβω
 390 Φοῖβου λέκτρα φυγοῦσα, κόμην ἐστέψαιο Φοῖβου.
 καὶ σὺ πόθον δασπλήτα φυλάσσεο, μὴ σε χαλέψη
 θερμὸς Ἐρωος βαρύμηις· ἀφειδήσασα δὲ μήτρης,
 διπλόον ἄμφεπε Βάκχον, ὁπάονα καὶ παρακοίτην·
 καὶ λίνα σεῖο τοκῆος, Ἀδωνίδος, αὐτὸς ἀείρων,
 395 λέκτρον ἐγὼ στορέσοιμι κασιγνήτης Ἀφροδίτης.
 ποῖά σοι Ἐννοσίγαιος ἐπάξια δῶρα κομίσει;
 ἢ ῥά σοι ἔδνα γάμοιο δεδέξεται ἄλμυρον ὕδωρ,

v. 381. Erat, cum ὅτι in ὅτε vel ὅπη mutandum censerem.

v. 383. ἀτιμήσας Ἀφροδίτην editt. quasi Syriux v. seq. masculinum esset. Cur autem ἀτιμήσας Ἀφροδίτην in Nonno quidem scribi non possit, facile est intellectu.

v. 384. μῦθον ἀγνηροῖης editt. sine sensu.

v. 386. πόθους δ' ἔτι editt.

v. 397. δεδέξεται de Neptuno inter verba κομίσει et στορέσει

καὶ στορέσει, πνειόντα δυσώδεια πόντιον ὀδμήν,
 δέρματα φωκάων, Ποσιδήϊα πέπλα θαλάσσης;
 400 δέρματα φωκάων μὴ δέχνησο· σεῖο δὲ πασιῶ
 Βάκχας ἀμφιπόλους, Σατύρους θεράποντας ὀπάσσω·
 δέξο μοι ἔδνα γάμοιο καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπαίρην·
 εἰ δ' ἐθέλεις δόρου θοῦρον, Ἀδώνιδος οἶά τε κούρη,
 θύρσον ἔχεις, ἐμὸν ἔγχος· ἕα γλωχίνα τριαίνης.
 405 φεῦγε, φίλη, φίλον ἦχον ἀσιγήτοιο θαλάσσης,
 φεῦγε δυσαντήτων Ποσιδήϊον οἴστρον ἐρώτων.
 ἄλλη Ἀμνυμῶνη παραλέξατο Κυανοχαίτης·
 ἀλλὰ γυνή μετὰ λέκτρον ὁμώνυμος ἔπλετο πηγῆ.
 καὶ Σκύλλη παρίαιε, καὶ εἰναλίην θέτο πέτρην·
 410 Ἀστερίην δ' ἐδίωκε, καὶ ἔπλετο νῆσος ἐρήμη·
 παρθενικὴν δ' Εὐβοίαν ἐνεβρίζωσε θαλάσση.
 οὗτος Ἀμνυμῶνην μνηστεύεται, ὄφρα καὶ αὐτὴν
 λαϊνέην τελέσει μετὰ δέμνιον· οὗτος ὀπάσσει,
 ἔδνον ἔων θαλάμων, ὀλίγον ῥόον, ἢ βρόνον ἄλμης,
 415 ἢ βυθίην τινὰ κόχλον· ἐγὼ δὲ σοι εἵνεκα μορφῆς
 ἴσταμαι, ἀσχαλόων, τίνα σοι, τίνα δῶρα κομίσσω·

satis importunum est, imprimis cum mox δέχνησο, v. 400. et δέξο, v. 402. de puella sequatur. Si sanum est, vertendum videtur: an sumet mare, quod tibi det? ut fere XLVIII. 546. sq. δέξο — ὄφρα πόρης.

v. 404. Fort. ἔχεις, sed cf. v. 470. V. sq. φίλον ἦχον si dixit, inepte dixit; an λάλον ἦχον?

v. 413. μεταδέμνιον editt. Praeterea malis fortasse τελέση.

v. 416. τίνα σοι δῶρα κ. ed. pr. id, quod dedi, Falkenburgio debetur, qui ποτέ etiam inserendum proposuit. Fortasse praestitisset: τίνα σοι φίλα δῶρα κ. Receptam scripturam probavit Rhodomannus.

- οὐ γὰρ τέτι χρυσοῖο τέκος χρυσεῖς Ἀφροδίτης.
 ἀλλὰ σοι ἐξ Ἀλύβης κειμήλια πολλὰ κομίσσω·
 ἄργυρον ἄργυρόπηγος ἀναίνεται. εἰς σε κομίσσω
 420 δῶρα διαστίβοντα φεραγγέος Ἡριδανοῖο·
 Ἡλιάδων δ' ὄλον ὄλβον ἐπαισχύνει σέο μορφή,
 λευκὸν ἐρευθιδίωσα· βολαῖς δ' ἀντιβρόπος Ἡοῦς,
 εἴκελος ἠλέκτρον Βερόης ἀμαρύσσεται αὐγῆν·
 καὶ λίθον ἀστράπτοντα τοῦ χροῶς οἶδεν ἐλέγχειν
 425 μάρμαρα τιμήεντα· μὴ εἴκελον αἴθοπι λύγρον,
 λυγνίδα, σοι κομίσομι· σέλας πέμπουσιν ὄπωπαί.
 μὴ καλύμων ῥοδόεντος ἀναῖσσοντα κορύμβον
 σοὶ ῥόδα δῶρα φέρομι· ῥοδάπιδές εἰσι παρειαί.
 Τοῖον ἔπος κατέλεξε· καὶ οὐατος ἔνδοθε κούρη
 430 χεῖρας ἐρεισαμένη διδύμας ἔφραξεν ἀκούας,
 μὴ πάλιν ἄλλον Ἐρωτι μεμηλότα μῦθον ἀκούσῃ,
 ἔργα γάμου στυγέουσα· ποθοβλήτων δὲ Λυαῖο
 μόχθῳ μόχθον ἔμιξε. τί κύντερόν ἐστιν ἐρώτων,

v. 417. χρυσεῖς editt.

v. 421. Particula δέ fortasse efficienda.

v. 423. ἔκελος editt.

v. 424. τοῦ χροῶς εἶδος ἐλέγχει editt. sine sensu. Iunge:
 μάρμαρα τιμ. τοῦ χροῶς οἶδεν ἐλέγχ. λίθ. ἀστρ. Rhodomannus,
 qui commate distinxit post ἀστράπτοντα, adscriptis μὴ λίθον.

v. 425. ἔκελον editt.

v. 426. κομίσοι σέλας ed. pr. emend. Falk.

v. 427. καλύμων editt. Correxerat iam Rhodomannus.

v. 431. Cum ἔρωτι scriptum invenisset in editt. Schraderus
 ad Mus. pag. 229. Ἐρωτι rescribendum proposuit. Comparat
 XXXVII. 135.

ἢ ὅτε θυροβόροιο πόθου λυσσώδει κέντρα

435 ἀνέρας ἰμείροντας ἄλυσκάζουσι γυναῖκες,
καὶ πλῆθον οἰστρον ἄγουσι σαόφρονες; ἐνδόμευχος δὲ
διπλῆος ἐστὶν ἔρωος, ὅτε παρθένος ἀνέρα φεύγει.

“Ὡς ὃ μὲν οἰστρήεντι πόθου μαστίζετο κεστό·
παρθενικῆς δ' ἀπέμμενεν· ἀμτροχίτωνι δὲ κούρη
440 σύνδρομον ἀγρώσσοντα νόον πόμπευεν ἀλήτην,
κέντρον ἔχων γλυκύπικρον. ἀνεσσόμενος δὲ θαλάσσης,
ἔκμενα διψαλέοιο δι' οὔρου ἔχνια πάλλων,
παρθενικὴν μάστευε Ποσειδάων μετανάστης,
ἄβροχον ὑδατόεντι περιβόραινων χθόνα ταρσῶ·
445 καὶ οἱ, ἔτι σπεύδοντι παρὰ κλέτας εὐβοτον ὕλης,
οὔρου ἄκρα κάρηνα ποδῶν ἐλελίζετο παλμῶ,

* * * * *

εἰς Βερόην σκοπίαζε· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι κάρηνου
κούρης ἰσταμένης διεμέτρειν ἔνθεον ἥβην·
ὄξυ δὲ λεπταλέοιο δι' εἵματος, οἷα κατόπτρου,
450 ὄμμασιν ἀπλανέσσει τύπον τεκμαίρετο κούρης,
οἷά τε γυμνωθέντα παρακλιδὸν ἄκρα δοκῶν
στήθεα μαρμαίροντα· πολυπλεκέσσει δὲ δεσμοῖς
μαζῶν κρυπτομένων φθοραρῆν ἐπεμέμφετο μίτην,
δινεύων ἐλικηδὸν ἔρωμανὲς ὄμμα προσώπου,
455 παπταίνων ἀκόρητος ὄλον δέμας· οἰστρομανῆς δὲ

v. 439. ἀπέμμενεν, et blieb weg, quod pro lingua Graeca nove et insolenter dictum.

v. 446. Deesse hic nonnulla, nexus turbatus satis docet; neque sufficit, corrigere: ὡς Βερόην σκ. vel: κατ Β. σ.

v. 455. παπταίνων δ' ἀκόρητος — οἰστρομανῆς δὲ εἰν. editt. οἰστρομανῆς etiam Rhodomannus.

ειναλίην Κυθήρειαν ἄλως μεδέων Ἐνοσίχθων
μοχθίζων ἱκέτευς· καὶ ἀγραύλω παρὰ ποιμνῆ
παρθένον ἰσταμένην φιλῶν μελιζατο μύθῳ·

Ἑλλάδα καλλιγύναικα γυνή μία πῦσαν ἐλέγχει·
460 οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος ἀεῖδεται· οὐκέτι Κύπρου
οὖνομα καλλιτόκοιο φατίζεται· οὐκέτι μέλψω
Νάξον ἀειδομένην εὐπαρθενον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας ἐνικήθη Λακεδαιμόν·
οὐ Πάφος, οὐκέτι Λέσβος· Ἀμυμώνης δὲ τιθήνη,
465 ἀντολίη, σύλησεν ὄλον κλέος· Ὀρχομενοῦ,
μόυνην ἀμφέπουσα μίαν Χάριν· ὄπλοτέρη γὰρ
τρισσαίων Χαρίτων, Βερόη βλάστησος τετάρτη·
παρθένη, κάλλιπε γαῖαν, ὅπερ Θέμις· οὐ σέο μήτηρ
ἐκ χθονὸς ἐβλάστησεν, ἄλως θυγάτηρ Ἀφροδίτη·
470 πόντον ἔχεις ἔμῳ ἔδνον ἀτέρμονα, μείζονα γαίης·
σπεῦσον ἐριδμαίνειν ἄλόχῳ Διὸς, ὅφρα τις εἴπῃ,
ὅτι δάμαρ Κρονίδαο καὶ εὐνέτις Ἐννοσιγαίου
πάντοθι κοιρανέουσιν, ἐπεὶ νυφέντος Ὀλύμπου
Ἥρη σκηπτρον ἔχει, Βερόη κράτος ἔσχε θαλάσσης·

v. 457. ἀγλαύρω ed. pr. emend. Falk.

v. 461. καλλοτόκοιο ed. pr. nostrum ed. alt. obtulit.

v. 463. εἰς τόκον, εἰς ὠδῖνας fortasse sanum est, cf. IV. 93. sed fortasse scripsit εὐτοκος εἰς ὠδῖνας —.

v. 464. τιθήνη editt. sine sensu. Initio versus notanda repetitio hemistichii paulo remotioris v. 460.

v. 467. τρισαίων, nescio an Nonnus scribere voluerit. Praesto erat τρισαίων, imo numeris dactylicis τρισατίων vel τριχθαίων.

v. 470. Fort. ἔχουσ. Sed cf. v. 404.

475 οὐ σοὶ Βασσαρίδας μανιώδεις ἐγγυαλίξω,
 οὐ Σάτυρον σκαίροντα, καὶ οὐ Σειληνὸν ὀπάσσω·
 ἀλλὰ τελεσιγάμοιο τῆς θαλαμηπόλου εὐνήης
 Πρωτέα σοὶ καὶ Γλαῦκον ὑποδρηστήρα τελέσσω·
 δέχνησο καὶ Νηρηῆα, καὶ, ἣν ἐθέλῃς, Μελικέρτην·
 480 καὶ πλατὺν, ἀεναίου μιτρούμενον ἄντυγι κόσμου,
 Ἰσκιανὸν κελάδοντα τὸν θεράποντα καλέσσω·
 σοὶ ποταμούς ξύμπαντας ὀπάοντας ἔδνον ὀπάσσω.
 εἰ δὲ καὶ ἀμφιπόλοις ἐπιτέρπειαι, εἰς σε κομίσσω
 θυγατέρας Νηρηῆος· ἀναινομένη δὲ γενέσθω
 485 μαῖα Διονύσοιο τῆ θαλαμηπόλος, Ἰνώ.

Ἔννεπε· χωομένην δὲ λιπῶν δυσπειθεῖα κούρην,
 ἥερί μῦθον ἔειπε χέων ἀνεμώδεια φωνήν·

Μυρρῆς ὄλβιε κοῦρε, λαχὼν εὐπαῖδα γενέθλην,
 τιμὴν μούνος ἔχεις διδυμάονα· μούνος ἀκούεις
 490 καὶ γενέτης Βερόης καὶ νυμφίος Ἀφρογενεῖης.

Τοῖα μὲν Ἐννοσίγαιος ἱμάσσειτο κέντροι κροτῶ·
 πολλὰ δὲ δῶρα τίταταιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείῃ,
 κούρησ' ἔδνον ἔρωτος. ὁμοπλέκτω δὲ βελέμνῳ
 ὄλβον ἄγων Διόνυσος, ὅσον παρὰ γείτονι Γάγγῃ

v. 476. Σιληνὸν editt.

v. 479. δέχνησο καὶ γενετήρα editt. ut videatur de Adonide fluvio cogitari posse, speciosius quam verius. Etenim inter hos maiorum gentium Deos marinos Nereus potius expectabatur, ut recte vidit Cunaeus.

v. 486. δυσπειθεῖα κούρην editt.

v. 488. λαθῶν editt. serius emend. Falk.

v. 493. Fortasse magis accommodate dixisset ὁμοπλέκτω — βελέμνῳ.

495 χρυσοφαίς ὠδίνες ἐμαιώσαντο μετάλλων,
πολλὰ μάτην ἐκέτευσε θαλασσαιὴν Ἀφροδίτην.

Καὶ Παφίη δεδόνητο· πολυμήστοιο δὲ κούρης
ἀμφοτέρους μνηστῆρας ἐδείδιεν· ἀμφοτέρων δὲ
ἰσοτύπων ὀρώσα πόθον καὶ ζῆλον ἐρώτων,
500 Ἄρει τυμφιδίῳ Βερόης κήρυξεν ἀγῶνα,
καὶ γάμον αἰχμητῆρα, καὶ ἱμερόεσσαν Ἐνωά.
καὶ μιν ὄλην πυκάσασα γυναικείῳ τινὶ κόσμῳ,
Κύπρις ἐπ' ἀκροπόλης ἔης ἰδρῦσατο πάτρης
παρθένον ἀμφήριστον ἀέθλιον ἄβρον ἐρώτων·
505 ἀμφοτέροις δὲ θεοῖσι μίαν πιστώσατο φωνήν·

Ἦθελον, εἰ δύο παῖδας ἐγὼ λάχον, ὄφρα συνάψω
τὴν μὲν ὀφειλομένην Ἐνοσίχθονι, τὴν δὲ Λυαίῳ·
ἀλλ' ἐπεὶ οὐ γενόμεν διδυμητόκος, οὐδὲ κελεύει
θεσμὰ γάμων ἄχραντα, μίαν ξυνήγονα κούρην
510 ζεῦξαι διχθαδίοισιν ἀμοιβαίοις παρακοίταις,
ἀμφὶ μιῆς ἀλόχοιο μόθος τυμφοστόλος ἔστω·
οὐ γὰρ ἄτερ καμάτου Βερόης λέχος· ἀμφὶ δὲ τύμφης
ἀμφοῦ ἀεθλεύσοιτε γάμου προκέλευθον ἀγῶνα·
ὅς δέ κε νικήσει, Βερόην ἀνάειδρον ἀγέσθω.
515 ἀμφοτέροις φίλος ὄρκος· ἐπεὶ περὶδεΐδια κούρης
γείτονος ἀμφὶ πόλης, ὄπη πολιοῦχος ἀκούω,
πατριδα μὴ Βερόης, Βερόης διὰ κάλλος, ὀλέσσω·

v. 505. Alibi ξυνώσατο in simili causa frequentat.

v. 512. καμάτοιο Βερ. ed. pr. emend. Falk.

v. 514. νικήσεις Βερ. ed. pr. emend. Falk.

v. 515. φίλος ὄρκος scil. ἔστω, quod male omissum.

v. 516. ὄπη editt.

συνθείας πρὸ γάμοιο τελέσσετε, μὴ μετὰ χάριμν
πόντιος Ἐννοσίγαιος, ἀτεμβόμενος περὶ νίκης,

520 γαῖαν αἰστούσειεν ἔης γλωχίνι τριάντης·

μὴ κοτέων Διόνυσος Ἀμυμώνης περὶ λέκτρων,
ἄστας ἀμπελόεσσαν ἀμαλδύνειεν ἀλωήν.

εὐμενέες δὲ γένεσθε μετὰ κλόνον· ἀμφοτέροι δὲ
φίλτρον ζῆλον ἔχοντες, ὁμοφροσύνης ἐνὶ θεσμῶ

525 κάλλει φαιδροτέρω κοσμήσατε πατρίδα νύμφης.

Ὡς φαιμένης, μνηστῆρες ἐπήνεον· ἀμφοτέροις δὲ
ἔμπειδος ὄρκος ἔην Κρονίδης καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ,
καὶ Στυγία ραδάμιγγες· ἐπιστώσαντο δὲ Μοῖραι
συνθείας. καὶ δῆρις ἀέξετο, πομπὸς ἐρώτων,

530 καὶ κλόνος· ἀμφοτέρους δὲ γαμοστόλος ὤπλισε Παιθῶ.

οὐρανόθεν δὲ μολόντες, ὀπιπευτῆρες ἀγῶνος
σὺν Διὶ πάντες ἔμμνον, ὕσοι ναστῆρες Ὀλύμπου,
μάρτυρες ὑσμίνης Λιβανηΐδος ὑπόθι πέτρης.

Ἐνθα φάνη μέγα σῆμα ποθοβλήτω Διόνυσῳ·

535 κίρκος ἀελλήεις, χαλάσας πτερόν, ἔγκυον αὐρῆς,
βοσκομένην ἐδίωκε πελαιάδα· τὴν δὲ τις ἄφρω
ἐκ χθονὸς ἀρπάξας ἀλαιέτος εἰς βυθὸν ἔπητη,

v. 525. πατρίδα νίκης editt. κούρης volebat Scaliger; dedi, quod propius esset.

v. 526. ἐπήνεον editt. praecedens participium, ut in accusat. poní potuisset, ita genit. quoque casu rectum est.

v. 528. στυγία editt. usitatam formam non ignoravit Falk.

v. 529. συνθείας ed. pr. nostrum dedit Falk. sed f. συνθείας, mutato accentu scribere praestitisset.

v. 536. βοσκομένην, i. e. semina colligentem in terra, ut recte μοχ ἐκ χθονὸς ἀρπάξας; sed ἐδίωκε sic non satis aptum.

φειδομένοις δ' ἄνευσι μετάρσιον ὄρνιν ἀείρων.

καί μιν ἰδὼν, Διόνυσος ἀπέπτυνε ἐλπίδα νίκης·

540 ἔμπης δ' εἰς μόθον ἦλθεν· ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ κυδοιμῶν

ὄμματι μειδιῶντι πατήρ κεχάρητο Κρονίων,

δῆριν ἀδελφειοῖο καὶ υἱέος ὕψι δοκεύων.

v. 540. *κυδοιμῶν* editt.

v. 542. *ἀδελφοῖο* editt.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΓ.

*Δίξο τεσσαρακοστὸν ἔτι τρίτον, ὅτι πόθι μέλλω
Ἄρεα κυματόεντα καὶ ἀμπελόεσσαν Ἐννώ.*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΓ.

Ὄς ὁ μὲν ἐργεκύδοιμος Ἄρης, ὄχετηγός Ἐρώτων,
 νυμφιδίης ἀλάλας μάχης θαλαμηπόλον ἦχώ,
 καὶ γαμίου πολέμοιο θεμελία πῆξεν Ἐνώ·
 καὶ κλόνον αἰθύσσω Ἐνοσίχθονι καὶ Διονύσω
 5 Θουῶρος ἔην Ἰμεναίος· ἐς ὑσμίνην δὲ χορεύων,
 χάλκεον ἔγχος ἄειρεν Ἀμυκλαίης Ἀφροδίτης
 Ἄρεος ἁρμονίην Φρυγίῳ μυκώμενος αὐλῶ.
 καὶ Σατύρων βασιλῆϊ καὶ ἠνιοχῆϊ θαλάσσης,
 παρθένος ἦεν ἄσθλος· ἀναινομένη δὲ σιωπῆ,
 10 εἰναλίῳ μνηστῆρος ἔχειν μετανάστιον εὐνήν,
 ὕγρον ὑποβρυγίων ὑπεδαίδειε παστὸν ἐρώτων,
 καὶ πλέον ἤθελε Βάκχον· εἶκτο δὲ Δηϊανείρῃ,
 ἢ ποτε, νυμφιδίῳ περιβρομέοντος ἀγῶνος,
 ἤθελεν Ἡρακλῆα· καὶ ἀσταθέος ποταμοῦ
 15 Ἰστατο δαιμαίνουσα βοοκραίρους Ἰμεναίους.

v. 1. Ἐρώς, ὄχετ. Ἐρ. ed. pr. In archetypo supra ἔρος notatum esse ἄρης, et ita legendum esse, auctor est Falk.

v. 5. πτολέμοιο editt.

v. 7. μυκώμενον αὐλῶ editt. quod cum non paret cum sententia, Scaliger versum transposuit, collocans post v. 17. Levi mutatione transpositionem evitari, monstravit Cunaeus.

v. 11. ἐπεδαίδει edd. Correxi. Hermannus.

Καὶ δρόμον αὐτοκέλευστον ἔχων ἐλικιδεῖ ῥόμβη
 ἀνέφελος σάλπιξ μέλος πολεμῆιον αἰθήρ·
 καὶ βλοσυρὸν μύκημα χέων λυσοῶδεϊ λαίμῳ,
 Ἀσουρίῳ τριόδοντι κορύσσετο Κυανοχαίτης,
 20 σείων πόντιον ἔγχος· ἀπειλήσας δὲ θαλάσση
 εἰς ἐνοπήν Διόνυσος ἐκώμασεν οἴνοπι θύρῳ,
 μητρὸς ὄρεσσινόμοιο καθήμενος ἄρματι Πείης.
 καὶ τις ἀεξομένη παρὰ Μυγδόνοσ ἀντιγα δίφρου
 ἄμπελος αὐτοτέλεστος ὄλον δέμας ἔσκεπε Βάχου,
 25 βόστρυχα μιτρώσασα, κατάσκια σύζυγι κισσῷ·
 καὶ τις ὑπὸ ζυγόδεσμα περίπλοκον ἀνχένα σείων,
 τρηγαλέον μύκημα σασηρότι χεῖλει πέμπων,
 θηγαλέῳ χθονὸς ἄκρα λέων ἐχυράξατο ταρσῶ·
 καὶ βραδὺς ἐρπύζων, ἐλέφας παρὰ γείτονι πηγῇ
 30 ὄρθιον ἀγνάμπτου ποδὸς στήριγμα κολάψας,
 ὄμβριον ἀζαλέοισιν ἀνήφουσε χεῖλεσιν ὕδωρ·
 καὶ προχοὰς ξήραινε· κοινομένων δὲ ῥοῶων
 πηγαίην ἀχέτωνα μετήγαγε διψάδα Νύμφην.

Καὶ θεὸς ὑδρομέδων ἐκορύσσετο· Νηρείδων δὲ
 35 ἦν κλότος· ἱμαλίοι δὲ θαλασσαίων ἀπὸ νώτων

v. 17. ἀνέφελος editt. ut aliquoties supra, quod tacite correctum.. πολεμῆιον editt. Caeterum post hunc vers. Scal. v. 7. male inserebat.

v. 27. Sententia faciliior esset, si hic versus cum sequenti eodem permutaret.

v. 30. π. στήρ. κολάψας de vestigio, altius terrae impresso.

v. 33. γηγαίην ed. pr. emend. Falk.

v. 35. θαλασσαίων ἀπὸ νώτων — ἐστρατόωντο mire dictum si est: ex aquis ad certamen progrediebantur. Exspectes aut θαλασσ. ἀπὸ νήσων, aut, si metrum sinat, θαλασσιῶων ἀπὸ νώτων, etsi νῶτα θαλάσσης per se recte dicantur. Conf. infra v. 253. sqq.

δαίμονες ἐστρατόωντο· ταυπητόρθοις δὲ κορυμβοῖς
 δῶμα Ποσειδάωνος ἰμάσσεται, πόντιον ὕδωρ·
 καὶ χθονίου λοφόντες ἀρασσομένου κενεῶνας,
 ἡμερίδας Λιβάνοιο μεταγλίζοντο τριαίνῃ.
 καὶ τινα βοσκομένην μελανόχροον ἐγγύθι πόντιου
 αἰς βοέην ἀγέλην Ποσειδήϊον ἄλματι ταρσῶν
 Θυιάδες ἐθρόωντο· ταυγλήνοιο δὲ ταύρου
 ἣ μὲν ἐφαπτομένη ῥάγην ἔσχισεν· ἣ δὲ μετώπου
 διχθαδῆς ἀτίνακτα διέθλασεν ἄκρα κεραίας·
 45 καὶ τις ἄλομητῆρι διέτμαγε γαστέρα θύροσφ·
 ἄλλη πλευρὸν ἔτεμνεν ὄλον βοός· ἡμιθανῆς δὲ
 ὑπτιος αὐτοκύλιστος ὑπώκλασε ταῦρος ἀρούρη·
 καὶ βοός ἀντιτόμοιο κυλινδομένοιο κονίη
 ἣ μὲν ὀπισθιδίου πόδας ἔσπασεν· ἣ δὲ λαβοῦσα
 50 προςθιδίου ἐρύσκει· πολυστροφάλιγγυ δὲ ῥιπῆ
 ὀρθιον ἐσφαίρωσεν ἐς ἡέρα δίζυγα χηλήν.

Κατ' στρατιῆς Διόνυσος ἐκόσμεεν ἡγεμονῆας,
 στήσας πέντε φάλαγγας ἐς ὕδατόεσσαν Ἐρυά.
 τῆς πρώτης στιχὸς ἦρχε Κίλιξ εὐάμπαλος Οἰνεύς,
 55 υἱὸς Ἐρευνθαλίανος, ὃν ἤροσεν ἐγγύθι Ταύρου,
 Φυλλίδος ἀγραύλοισιν ὀμιλήσας ὑμεναίοις·
 τῆς δ' ἐτέρης ἠγεῖτο μελαγχαιῆς Ἐλικίων
 Ξανθοφυῆς ῥοδέοισι παρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ δευρῆ

v. 36. Obscuriorem locum transponebat Scaliger ita, ut versus se exciperent in hunc modum: 36. 39. 38. 37. obloquente Cunaeo.

v. 40. Rhodomannus μελανόχροος.

v. 41. Ποσειδήϊον ἄλμα γεραίων ed. pr. Ποσ. ἄμμα γεραίων ed. alt. e coniect. Falk. qui lacunam hic esse suspicabatur. Secutus sum Cunaeam, licet trepidanter: fortasse enim omnino lacuna hic est. Vid. Comment.

v. 51. δίζυγα χηλήν ed. pr. emend. Falk.

- πλοχμὸς εὐστροφάλλιγος ἔλιξ ὑπεσύρετο χείτης·
 60 Οἰνοπίων τριτάτης, Στάφυλος προμάχιζε τετάρτης,
 Οἰνομάου δύο τέκνα, φιλακρήτοιο τοκῆος·
 πέμπτης δ' ἠγεμόνευε Μελάνθιος, ὄρχαμος Ἴνδῶν,
 ὃν τέκεν Οἰωάνη Κισσηϊάς· ἀμφὶ δὲ κούρω
 φυταλῆς πλέξασα θυαίδεος ἄκρα πετήλων,
 65 σπάργατα βοτρύοντα πέριξ εἰλίξατο μήτηρ,
 υἷα χυτλώσασα μέθης ἐγκύμονι ληνοῖ.
 τοίη κισσοφόροισιν οἷστεύονσα βελέμοις,
 σύνδρομος ἀμπελόεντι φάλαγξ ἐκορύσσετο Βάκχῳ.
 καὶ στρατιὴν θωήρηξε, γέων λαοσσόον ἠγῶ·
 70 Βασσαρίδες μάρασθε· κορυσσομένου δὲ Λυαίου,
 αὐλὸς ἐμὸς κερύει, πολεμῆϊον ἦχον ἀράσων,
 ἀντίτυπον φθέγγεται μέλος μυκῆτορι κόχλω·
 καὶ διδύμοις πατάγοισι μόθου χαλκόθροον ἠγῶ
 τύμπανα δουπήσειεν· Ἐνυαλίῳ δὲ χορεύων,
 75 Γλαῦκον οἷστεύσειε Μάρων ῥηξήνορι θύρω·
 καὶ πλοκάμους Πρωτῆος ἀήθει δῆσατε κισσοῖ,
 καὶ Φαρίου πόντοιο λιπῶν Αἰγύπτιον ὕδωρ,
 νεβρίδα ποικιλόνοτον ἔχων μετὰ δέρματα φαίκης,
 αὐχένα κυρτάσειεν ἐμοὶ Ἰθρασύν· εἰ δύνатаι δὲ
 80 Σειληνοῖ μεθύοντι κορυσσεῖσθω Μελικέρτης·

v. 62. Ἴνδῶν, nescio, an verum sit; occurrunt tamen Indi rursus v. 165. et 227. Sed Melanthium hunc aliunde non novimus. Erat, cum ἀνδρῶν corrigerem.

v. 64. Rotundior esset oratio, si scriberetur ἄκρα πέτηλα.

v. 68. φύλαξ ἐκορύσσετο editt. cf. v. 53. et 92.

v. 74. ἐνυαλίῳ editt. marino Lubin, absurdissime.

v. 76. πλοκάμους Νηρῆος editt. Mecum emend. Cun. recte: nam Νηρῆος sequitur v. 84. et Proteum flagitant proxima, cf. l. 13. sqq.

v. 80. Σειληνοῖ editt. μοχ μεθύοντι excusum in ed. alt.

καὶ ναίτην Τρωόλοιο μετὰ βρονόετίας ἐναύλοισ
 γηραλέον Φόρκυντα διδάξατε θύροσιν ἀείρειν·
 καὶ Σάτυρος μενέχαρμος, ἐὼν νάρθηκα τινάσσων,
 διψαλέον Νηρηῆα μεταστήσεις θαλάσσης,

85 ἀμπελόεις δὲ γένοιτο γέρων, χερσαῖος ἀλώεὺς
 ἀγραύλοισ παλάμησι· καὶ ἀρτιφύτων ἀπὸ κήπων
 βόστρυχα μιτρώσασθε Παλαίμονος οἴνοπι δεσμῶ·
 καὶ μιν ἀποδρήσσοντα μετ' Ἴσθμιάδος βυθὸν ἄλμης
 πόντιον ἠνοχῆα κομίσσατε μητέρι Ῥεΐη,

90 εἰναλίη μάστιγι κυβερνητῆρα λείοντων·
 οὐ γὰρ ἐμὸν κατὰ πόντον ἀνεψιὸν εἰσέτ' ἐάσω·
 ἀθρήσω δὲ φάλαγγα δορικτήτοιο θαλάσσης
 νεβρίδι κοσμηθεῖσαν· ἀπειρήτησι δὲ Νύμφαις
 κύμβαλα Νηρεΐδεσσιν ὀπάσσετε· μιξαίτε Βάκχαις
 95 Ἰθριάδας· Θέτιδος δὲ, καὶ εἰ γένος ἐστὶ θαλάσσης,
 μόννης ξεινοδόκοιο φυλάξατε δῶμα θεαίνης·
 Λευκοθέης δ' ἀπέδιλα συνέψατε ταρσῶ καθόρθοις·

χερσαίη δὲ φανῆσα, συνέμπορος εὐάδι Βάκχῃ
 Δωρίς ἀεργάσειεν ἐμὴν θιασώδεα πεύκην,
 100 καὶ βυθίη Πανόπειά, τινάξαμένη βυθὸν ἄλμης,

v. 86. ἀρτιφύτων d. κήτων ed. pr. emend. Falk. etai prius
 voc. rursus male edit. in ed. alt. Caeterum ἀλώεὺς ἀγραύλοισ
 παλάμησι mire dicitur.

v. 88. ἰσθιάδος ed. pr. correxit Falk.

v. 91. ἐάσω edit.

v. 93. κοσμηθεῖσαν ed. pr. emend. Falk.

v. 94. κύμβαλα βασσαρίδεσσιν edit. Dedi emendationem Sca-
 ligeri, quam nexus verborum postulat.

v. 99. ἀεργάσειεν edit. ut in his formis saepius peccatum.
 Correxerat iam Rhodomanus.

- βόστρυχα μετρώσειεν ἐχιδνήεντι κορύμβῳ·
 Εἰδοθέη δ' ἀέκουσα περίκροτα ῥόπτρα δεχέσθω·
 καὶ πόθον ἴσον ἔχουσαν ἐρωμανέοντι καὶ αὐτῷ
 τις νέμεσις Γαλάτειαν ὑποδρήσειεν Διονύσῳ,
 105 ἔθνον Ἀμυμώνης θαλαμηπόλον ὄφρα τελέσῃ
 ἱστοπόνῳ καλᾶμῃ Λιβανηῖδι πέπλον ἀνάσῃ; —
 ἀλλὰ γένος Νηρηῶς εἴσατε· ποταπόρους γὰρ
 δμῶϊδας οὐκ ἐθέλω, Βερόη μὴ ζῆλον ἔχειω.
 καὶ κομόων γλωχῖνι ταυυπτέρθοιο μετώπου,
 110 Πᾶν ἐμὸς οὐρεσίφοιτος ἀτευχεῖ χεῖρὶ πιέζων
 θηγαλέῃ πλήξειε Ποσειδάωνα κεραίῃ,
 στέρνου μεσσατίοιο τυγῶν εὐκαμπέσιν αἰχμαῖς,
 ἧ σκοπέλω λοφόνεντι· διαδρήξειε δὲ χηλαῖς
 δισοφυῇ Τρίταιος ὁμόζυγα κύκλον ἀκάνθης.
 115 Γλαῦκος, ἀλιβρέκτιο διάκτορος Ἐννοσιγαίου,
 Βάκχῳ ὑποδρήσειε, περίκροτα χερσὶν ἀείρων,
 ἀγχιῶν τελαμῶνι παρήγορα τύμπανα ῥαίης.
 οὐ μούνης Βερόης πέρι μάρναμαι, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς
 τύμφης ἡμετέρης περὶ πατρίδος· οὐ μιν ἀράξας
 120 ἱσταμένην ἀτίνακτον ἄλδς μεδέων Ἐνοσίχθων,
 εἰναλίην περ ἐοῦσαν, ἀμαλδύνειε τριαίνῃ,
 ὅτι κορυσσομένῳ θωρήξομαι· ἀμφότερον γάρ,
 εἰ λάχε γείτονα πόντον, ἔχει φυτὰ μυρία Βάκχου,

v. 103. ἔχουσα ἐρ. ed. alt.

v. 107. εἴσατε editt.

v. 117. παρήγορα editt.

v. 118. περιμάρναμαι ed. pr. emendatius ed. alt.

v. 119. ἡμετέρης ed. pr. emend. Falk.

v. 121. παρέουσαν editt.

νίκης ἡμετέρης σημήϊον· ἀγγιάλου γὰρ

* * * * *

- 125 ἀλλὰ παλαιότερην μετὰ Παλλάδα μάρτυρι Βάκχῳ
 Κέκροψ ἄλλος ἴκοιτο δικασπύλος, ὄφρα καὶ αὐτῇ
 ἄμπτελος ἀεῖδοιτο φερέπτολις, ὥσπερ ἔλαιη·
 καὶ πόλιος τελέσας ἱερὸν τύπον, οὐ μιν ἔασσω
 ἐγγὺς ἄλός· κραναὰς δὲ ταμῶν νάρθηκι κολώνας,
- 130 γείτονα Βηρυτοῖο γεφυρώσω βυθὸν ἄλμης,
 χερσώσας σκοπέλοισιν ἄλός πετρούμενον ὕδωρ·
 κρηχαλή δὲ κέλευθος ἰσάζεται ὄξεί· θύρωσιν.
 ἀλλὰ πάλιν μάρνασθε, Μιμαλλόνες, ἠθάδι νίκη
 θαρσαλέαι· κταμένων δὲ νεόρρόντων αἶμα Γιγάτων
- 135 νεβρίς ἐμῇ μεθέπουσα μελαίνεται· εἰσέτι δ' αὐτῇ
 ἀντολίη τρομέει με, καὶ εἰς πέδον αὐχένα κάμπτεται
 Ἰνδὸς Ἄρης· Βρομῖω δὲ λιτήσια δάκρυα λείβων,
 δάκρυα κυματόεντα, γέρων ἔφριξεν Ἰθάσπτης·
 καὶ διερῆν μετὰ δῆριν, ἔχων Λίβυνηίδα νύμφην,
- 140 ἐν γέρας ἰμείροντι χαρίζομαι Ἐννοσιγαῶν,
 ἣν ἐθέλη μέλψαιεν ἐμῶν ὑμέναιον ἐρώτων,
 μοῦνον ἐμῇ Βερόῃ μὴ δόχημιον ὄμμα τανύσσην.
 Τοῖον ἔπος κατέλεξεν· ἀπειλητῆρι δὲ μύθῳ
 κερτομέων Διόνυσον ἀμείβετο Κνανοχαίτης·

v. 124. ἡμετέρης ed. pr. emend. idem Falk. Mox cum aperte imperfecta esset oratio, Scaliger non debebat ἀγγιάλοιο tentare. Deest tale quid: ἀγγιάλου γὰρ ἀμφὶ κλέτας Διβάνου μοι ἀέξεται οἴνας ὀπίρη.

v. 126. ἴλοιο ed. pr. emend. Falk.

v. 128. πόλιος editt. Mox τελέσας ἢ ἔρον τύπον ed. pr. τελέσας ἦρον τύπον ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Dedi, quod proximum erat; sed fortasse σταθερὸν sensui magis convenisset.

v. 142. ἐμῇ Βερόῃ, editt. quasi vocativus esset.

- 145 *Λιδόμενος, Δόνουσι, κορύσσομαι; ὅτι τραίνης
 ἤρισας αἰχμητῆρι, φυγῶν βουπλήγα Λυκούργου· —
 οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτο, σελασφύρα· μητροφότου γὰρ
 ἐκ πυρός ἐβλάστησας, ὕδρον πυρός ἔξω ῥέξεις. —
 ἀλλὰ, φίλοι Τρώωνες, ἀρήξαιτε, δῆσιτι Βάκχας,*
- 150 *ποτιπόρους τελέσαντες· βρασσάτου δὲ τροφῆς
 τύμπανα Σειληνοῖο κατακλύζοιτο θαλάσση
 κύματι συρομένωιο· καὶ σθαινοῦσι ρεῖθρον
 νηχομένου Σατύροιο φιλευῖος αὐλὸς ἄλασθῶ
 εἰς πλόον αὐτόδεικτον· ἐν εὐδρόνῳ δὲ μελάθρον*
- 155 *Βασσαρίδες στορέσειαν ἐρὸν λέγος ἀντὶ Ἀνάου.
 οὐ χατέω Σατύρων, οὐ Μαινάδας εἰς μέθον ἔλω·
 Νηρεΐδες γέγασιεν ἀρείοντες· ἀλλὰ θαλάσση
 διψαλέαι κρύπτοιεντὸ Μιμακλόνης· οἰνοχύτου δὲ
 ἀντὶ μέθης πιέτωσάν ἐμῆς ἄλλος ἄλυτρον ὕδρον,*
- 160 *καὶ τις, ἔλαυνομένη διερχῆ Πρωιτῆος ἀκωπῆ,
 Βασσαρις αὐτὸκύλιστος ὀλιυθήσειε θαλάσση,
 ὄρχηθμόν θανάτωσ κῦβιστήσασα Ἀνάω.
 δεῦρο, θέτις, σκοπίλιζε· τεὸς Λιόνουσος ἀλύξας
 καλὰ φιλοξείνω ζωάργια δῶκε θαλάσση·*
- 165 *Αἰδιόπων δὲ φάλαγγας ἐρύσσειε καὶ στήλας Ἴνδων,*

v. 147. *κασσφόρος* scripsit Cunaeus, nescio, an consulto. Sed recte reprehendas eum *ihō ineptum*, addo; *obscurum*, *νεωπεν*, si poeta hunc et seq. vers. ita interposuit, uti legitimus: de quo dubitare licebit.

v. 151. *Σειληνοῖο* editt.

v. 155. *Βασσαρίδων στορέσειεν* editt. aperto errore.

v. 164. *καλὰ φιλοξ.* ed. pr. recte emend. Falk. *καλὰ* ironice dictum est.

v. 165. *ἐρύσσειε* editt.

ληΐδα Νηρεΐδῃσσι· κακογλώσσοιο δὲ νύμφης
 Δωρίδι δούλια τέκνα κομίσατε Κάσσιπείης,
 ποιήν ὀπιτέλεστον· ἀμυμακτέω δὲ θεέθρῳ
 Ὀκεανὸς πυρόεντα λελομέταν ἄστρα Μαιῆς,
 170 ληναίης προκέλευθον ἀκομήτιο χορσίης,
 Σείριον ἀπελόεντα, μεταστήσειεν Ὀλύμπου.
 ἀλλὰ σὺ, Λύδισ Βάχης, χροσίονα θύρσον ἑάσας,
 δίξιά σοι βέλος ἄλλο, καὶ αἰόλα δέρματα νεβρῶν
 κάτθεο, σῶν μελέων ὀλίγον σκέπας· οὐρανίου δὲ
 175 εἴ σε Διὸς γαμῆ μαιώσατο νυμφιδίῃ φλόξ,
 ἄρτι πυρὶ πτολέμιζε, πυριτρεφές· ἄρτι κεραυνῷ
 πατρώω προμάχιζε κυβερνητῆρι τριαίνης,
 καὶ στεροπὴν κούφιζε, καὶ αἰγίδα πάλλε τοκῆος·
 οὐ γὰρ Δηριάδης σε μένει πρόμος· οὐ Λυκοόργου
 180 οὔτος ἀγὼν, Ἀράβων τ' ὀλίγος μόθος· ἀλλὰ θαλάσσης
 τοσσατίης. τρομέων δὲ καὶ εἰσέτι πόντιον αἰχμήν,
 οὐρανὸς ἡμετέρην βυθίην δεδάηκεν Ἐννώ·
 καὶ πρόμος ὑψικέλευθος ἕμῃς τριόδαντος ἀκοκῆς
 πειρήθη Φαέθων, ὅτι δύσμαχος ἀμφὶ Κορίνθου
 185 εἰς μόθον ἄστερόεντα κορύσσετο πόντιος Ἄρης·
 ὑψώθη δὲ θάλασσα κατ' αἰθέρος· Ὀκεανῷ δὲ
 λούετα διπῶς ἄμαξα, καὶ ὕδασι γέιτονος ἄλμης·

v. 166. καὶ καγλώσσοιο δὲ v. ed. pr. emend. Falk.

v. 169. Ὀκεανῷ editt. sed verbum postulat nominativum.
Praeterea ἄστρα μοῖρης ed. pr. hic a Falk. emendata.

v. 172. ἑάσας editt.

v. 173. δέρματα νεβρῶν editt. Correxerat etiam Rhodomanus.

v. 174. σῶν μελέων editt.

v. 180. Ἀράβων ὀλίγος μ. omissa copula, editt.

v. 184. ὅτι editt.

βάψας θερμὰ γένεια κύων ἐψύχαστο Μαιῆρης,
καὶ βυθίων κενεαῖνες ἀνυψώθησαν ἐναύλων,
190 κύματα πυργώσαντες· ἰμασσομένοιο δὲ πόντου
οὐρανίῳ δαελφίνε θαλάσσιος ἦντετο δελφίς.

“Ως εἰπὼν, τριόδοντι μυχοὺς εἰνάξει θαλάσσης,
καὶ ῥοθίῳ κελάδοντι καὶ οἰδαίνοντι ῥεέθρῳ
ἦερα μαστίζοντες ἐβόμβρον ὕδατος ὄλκοι.
195 καὶ διεροῖς σακέεσσιν ἐθωρήχθη στρατὸς ἄλμης·
καὶ βυθίου Κρονίωνος ἄλιβρέκτω παρὰ φάτῃ
ἐγγεῖην ἐλέλιξεν ὑποβρυχίην Μελικέρτης,
ζεύξας Ἴσθμιον ἄρμα, καὶ ὑδροπόρου βασιλῆος
ἔγχος ἀλικνήμιδι παρηώρησεν ἀπήνη,
200 τριχθαδίῃ γλωχίνι θαλάσσια νῶτα χαράττων,
ζεύξας Ἴσθμιον ἄρμα· καὶ ἱππεῖῳ χρεμετισμῷ
Ἰνδῶν κελάδημα συνεπλατάγησε λεόντων.
καὶ δρόμον ὑγρὸν ἔλαυνε· τιταινομένοιο δὲ δίφρου,
ἄκρον ὕδαρ ἀδιάantos ἐπέγραφεν ἄβροχος ὄπλή.
205 Τρίτων δ’ εὐρυγένειος ἐπέκτυπε θυιάδι χάρμη,

v. 188. *βάψας ἐρμαγένεια* editt. Monstrum lectionis, unde nomen propr. fecerunt. Conf. si tanti est, I. 256. sqq. Veram lectionem ante me Canterus agnovit. Et Rhodomannus.

v. 199. *παρηώρησεν* editt.

v. 200. *διχθαλίη γλωχίνι* editt. contra rei veritatem. *θαλάτ-
τια* editt.

v. 201. Vereor, ut hic et sequens versus huc pertineant. Leonum mentio ad Bacchi currum spectat, cf. v. 22. sed quid est, quod Bacchi currus et fortia facta non amplius commemorantur? Vid. Comment. Obiter moneo, v. alt. *Ἰνδῶν* vulgo legi.

v. 204. *ἀδιάantos* editt. Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 23. mox *ἄβροτος ὄπλή* legendum proponens.

- ὄς διδύμοις μελέεσσιν ἔχει βροτοειδέα μορφήν
 ἄλλοφυῆ, χλοάουσαν, ἀπ' ἑξύος ἄχρι καρῆνου
 ἡμιτελής· διερχῆς δὲ παρήγορος ἑξύος ὄλκῳ,
 δίπτυχος ἰχθυόεντε τύπῳ περικάμπτεται οὐρή·
- 210 καὶ διερχῆ μάστιγι, θαλασσαίῃ παρὰ φάτην
 ζεύξας ὠκυπόρῳ πεφορημένον ἄρμα θυέλλῃ,
 Γλαῦκος ἀνιπτοπόδων λοφιῆν ἐπεμάστιεν ἵππων,
 καὶ Σατύρους ἐδίωκεν· ἀλιόροίῳ δὲ κυδοιμῷ
 Πᾶν κερύεις, ἀβάτοισιν ἐν ὕδασι κοῦφος ὀδίτης,
- 215 ἄβροχος αἰγιέησιν ἀνακρούων ἅλα χηλαῖς,
 ἄστατος ἐσκιρτησε, καλαύροπι πόντον ἀράσων,
 πηκτίδι συρίζων πολέμου μέλος· ἐν ῥοδίσις δὲ
 μμηλῆν αἴων ἀνεμώλιον εἰκόνα φωνῆς,
 ποσσὶν ὄρεσσινόμοισι διετέρχετο πόντιον ὕδωρ,
- 220 μαστεύων κτύπον ἄλλον· ὑπηγέμιος δὲ καὶ αὐτῇ
 τικτομένη σύριγγι διώκετο πόντιος ἠχῶ.
 ἄλλος ἐυκρήπιδα λόφον νησαῖον ἐλίξας,
 ῥέψεν ἐφ' Ἰδριάδεσσιν· ἀποπλαγῆθεῖσα δὲ πέτρῃ
 Νηρεΐδων, ἐτίναξε Παλαίμονος ἔμβρουον αὐλῆν.
- 225 Πρωτεύς δ' Ἰσθμὸν οἶδμα λιπῶν Παλληνίδος ἄλμης,
 εἰναλίῳ θώρηκι κορύσσετο, δέρματι φώκης·
 ἄμφι δὲ μιν στεφανηδὸν ἐπέβρεον αἴθορες Ἰνδοί,
 Βάκχου κεκλομένοιο, καὶ οὐλοκόμων στίγες ἀνδρῶν
 φωκάων πολύμορφον ἐπηχύναντο νομῆα.

v. 207. ἐπ' ἑξύος editt. male.

v. 208. παρήγορος vulgo.

v. 209. οὐρῆς editt. impedita constructione, cf. v. 342.

v. 212. ὠκυπόδων ed. pr. emend. Falk.

v. 217. πηκτίδι ed. pr. emendat. in ed. alii.

v. 218. ἀνεμώλιον editt.

- 230 σφιγγομένου δὲ γέροντος ἔην ἑτερόχρους εἰκῶν·
 Πρωτεύς γὰρ μελέσσει τύπον μίμηλον ὑφαίνων,
 πόρδαλις αἰολόγωτος ἔην ἐστίξατο μορφῆν,
 καὶ φυτὸν αὐτοτέλεστον ἐπὶ χθονὸς ἔρδιον ἔστη,
 δειδρώσας ἐὰν γυῖα· τινασσομένων δὲ πετήλων
- 235 ψευδαλέον ψιδύρισμα Βορριάδι σύρισην αὔρη·
 καὶ γραπταῖς φιλίδεσαι κεκασμένα νῶτα χαράξας,
 εἴρπε δράκων· μεσαίου δὲ πιεζομένου κενεῶτος
 σπειραν ἀνηώρησεν· ὑπ' ὀρηγατῆρι δὲ παλμῶ
 ἄκρα τιταινομένης ἐλελίξτεο κυκλάδος αὐρῆς,
- 240 καὶ κεφαλὴν αἴρωθωσεν· ἀποπτύων δὲ γενεῶν
 ἰδὼν ἀκοντιστῆρα κρηγότι σύριση λαμῶ·
 καὶ δέμας ἄλλοπρόσαλλον ἔχων ἀμοειδέϊ μορφῇ,
 φρεῖς λέων, σῦτο κάπρος, ὕδωρ ῥέε· καὶ χορὸς Ἴνδῶν
 ὑγρὸν ἀπειλητῆρι ῥέον σφηκώσατο δεσμῶ,
- 245 χερσὶν ὀλισθηρῆσιν ἔχων ἀπατήλιον ὕδωρ·
 κερδαλέος δὲ γέρον παλυδαίδαλον εἶδος ἀμείβων,
 εἶχε Περικλυμένοιο πολύτροπα δαίδαλα μορφῆς,
 ὃν κτάνεν Ἡρακλῆς, ὅτε δάκτυλα δισσὰ συνάψας,
 ψευδαλέον μίμημα νόθης ἔθραυσε μελίσης·
- 250 χερσαίην δὲ γέροντος ἐκυκλώσαντο πορείην
 πῶσα κητώεντα· φιλοψαμάθοιο δὲ φώκης
 οἰγομένῳ βαρύδουπον ὕδωρ ἐπεπάφλασε λαμῶ.

v. 238. ἀνηώρησεν editt.

v. 249. ἔψαυσε μελίσης ed. pr. ἔψυσε ed. alt. male sic iubente Falkenb.

v. 251. κητώεντα editt. minus apte; certe illud de suavi potius odore usurpatur, qui alienus est a phoca. Fortasse κητώεντα cf. I. 274. — Id etiam Rhodomanno inventum restitui. Hermannus.

Θυγατέρων δὲ φάλαγγα φιλεύιον εἰς μόθον ἔλκων,

ἔγγει κυματόεντι γέρον ὠπλίζετο Νηρεύς,

255 ποταπόρῳ τριόδοι καταθρόσκων ἐλεφάντων,

δεινὸς ἰδεῖν· πολλαὶ δὲ παρ' ἧόνα γείτονες ὄχθαι
εἰναλίη Νηρηῶς ἐδοχμώθησαν ἀκοκῆ.

Νηρεῖδων δὲ γένεθλα συνεκρούσαντο τοκῆϊ

ὑσμίνης ἀλάλαγμα· καὶ εἰς μόθον ὑπόθι πόντου

260 ἡμιφανῆς ἀπέδιλος ἐβακχεύθη χορὸς ἄλμης.

καὶ Σατύρων ἀσίδηρος ἐπαῖσσουσα κυδοιμῶ,

ἀρχαίην ἐπὶ λύσσαν ἀνέδραμεν ἄστατος Ἴνώ,

λευκὸν ἐρευγομένη ματιώδεος ἀφρόν ὑπήνης.

καὶ βλοσυρῇ Πανόπεια, διαῖσσουσα γαλήνης,

265 γλαυκὰ θαλασσαίης ἐπεμάστις νῶτα λεαίνης.

καὶ ῥόπαλον δυσέρωτος ἀειρομένη Πολυφήμου,

εἰναλίη Γαλάτεια κορύσσετο λυσσάδι Βάκχη.

κουφίζων δ' ἀτίνακτον ἀλιτρεφῶν ἐπὶ νῶτων,

πομπίλος ἤερατς δι' ὕδατος ἄβροχον Ἴνώ.

270 ὡς δὲ τις ἱππεύων ἐλατήρ ὑπὸ κυκλάδι τέχνῃ,

δοχμώσας ὄλον ἵππον ἀριστερὸν ἐγγύθι νύσσης,

v. 255. ποταπόρῳ Τρίτωνι κατ. editt. insep̄te, cf. v. 305.

v. 256. ἧόνα vulgo.

v. 261. ἐπαῖθύσσουσα editt. errore aliquoties obvio.

v. 262. νύσσαν editt. serius emend. Falk. ἐπὶ λύσσαν ἀνέδρα-
μεν, recurrit ad antiquum furorem; fortasse recte; expectabam
tamen μετὰ λύσσαν, sententia paulo aliter concepta.

v. 265. νῶτα φαλαίνης voluerat Scaliger, improbante Cupaeo.

v. 269. Importuna est Ino, post vv. 261 — 65. rursus hic
commemorata. Collocare vv. 268. 269. aut ante, aut post illos
superiores, non placet. Fortasse aliud Deae marinae nomen
latet. Caeterum Ino pugnans reprimitur infra a Silenio, v. 327. s.

v. 270. ἀπό κ. τ. ed. alt. nescio, unde.

- δεξιτερὸν κάμψεις, παριεμένοιο χαλινού,
 κέντρον ἐπισπέρχων, προχέων πλήξιππον ἀπειλήν,
 ὀκλάζων ἐπίκυρτος, ἐπ' ἄντυγι γούνατα πήξας,
 275 Ἴξυϊ καμπτομένη· καὶ ἐκούσιον ἵππον ἐλαύνων,
 φειδομένη παλάμη τεχνήμονι βαιὸν ἱμάσσει,
 ὄμμα βαλὼν κατόπισθε· παρελκομένου δὲ προσώπου,
 δίφρον ὀπισθοτόνοιο φυλάσσεται ἥριοχῆος·
 ὡς τότε Νηρεΐδες διερῆν περὶ νύσσαν ἀγῶνος
 280 ἰχθύας ὠκυπόροισιν εἰοκίτας ἤλασαν ἵπποις.
 ἄλλη δ' ἀντικέλευθον ἀλίδρομον εἶχε πορείην·
 γνώτω δ' ἰχθύσεντι καθιππεύουσα γαλήνης,
 ἥνιοχος δελφίνος, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
 ὕγρομανῆ δρόμον εἶχε· φανείς δέ τις ὕγρος ὀδίτης
 285 μεσσοφανῆς δελφίνας ὁμόζυγας ἔσχισε δελφίς.

Καὶ ποταμοὶ κελάδησαν ἐς ὑσμίνην Διονύσου,
 θαρσύνοντες ἄνακτα, καὶ ἀενάων ἀπὸ λαιμῶν
 ὕδατόεν μύκημα κεχηνότος Ὠκεανοῦ,

v. 272. παριεμένοιο ed. pr. emend. Falk. etsi vocab. rursus in ed. alt. male excusum est.

v. 274. γούνατα κάμψας editt. corruptione e seq. participio orta, cf. XXXVII. 355.

v. 281. Locus est impeditissimus. Post illam nimis longam comparationem v. 270 — 80. ἄλλη de alia quadam Nympha ita nude sequi non potuit, nisi pluribus Nympharum nominibus rursus interpositis. Fortasse igitur hic quoque nonnulla exciderunt. Sed fortasse corruptum est ἄλλη et legendum Βάκη, ita et ἀντικέλευθος πορεία et ὕγρομανῆς δρόμος v. 284. argutius dici videbuntur, durius part. ὑπερκύψασα.

v. 282. γνώτω δ' ἰχθ. editt. si haec ab antecedd. pendent, recte se habere poterit καθιππ. γαλήνης adeoque Γαλήνης; si distinguenda sunt, scribendum videbitur Γαλήνη.

- ἄγγελος ὑσμίνης Ποσειδήϊος ἔβρεμε σάλπιγξ·
 290 καὶ πελάγη κυρτοῦτο, συναιχμαζόντα τριαίη·
 Ἴκαρίῳ Μυρτώος ἐπέτρηχεν· ἀγχιφανῆς δὲ
 Ἑσπερίῳ Σαρδῶος, Ἴβηρ ἐπεσύρετο Κελτῶ,
 οἰδαινῶν πελάγεσσι, καὶ ἠθάδι δίζυγι πόντορ
 βόςπορος ἀστήρικτος ἐμίγνυε καμπύλον ὕδαρ·
 295 Λιγαίου δὲ ῥέεθρα συναιθύσσοντες ἀέλλη
 Ἰονίης κενεῶνες ἐμαστιζόντα θαλάσσης
 συζυγέες· Σικελῆς δὲ παρὰ σφυρὰ θυιάδος ἄλμης
 κύμασι πυργωθεῖσα συνέκτυπεν Ἄδριας ἄλμη
 ἀγχινεφῆς· καὶ κόχλον ἐλὼν, ὑπὸ Σύρτιος ὕδαρ
 300 εἰναλίη σάλπιγγι Λίβυς μυκήσατο Νηρῆύς·
 καὶ τις ἀναΐξας ῥαθίων, χροαῖος ὀδίτης,
 εἰς σκοπιῆν πόδα λαῖον ἐρείσατο· δεξιτερῶ δὲ
 οὔρεος ἄκρα κάρηνα ταμῶν ἐνασίχθονε ταρσῶ,
 Μαινάδος ἀψαύστοιο κατηκόντιζε κάρηνον·
 305 καὶ βυθίῳ τριόδοντι καταιχμάζων Διονύσου,
 ἄλμασι μητρῶσιν ἐβακχεύθη Μελικέρτης.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγες ἐπεστρατόωντο κυδοιμῶ,
 ὧν ἡ μὲν δονέουσα μετήλυδα βότρυν ἐθείρης,
 εἰς μόθον ὑδάτοεντα κορύσσετο φοιτάδι λύσση,
 310 ἄστατος οἰστροθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῶ·
 ἡ δὲ, Σάμου Θρήϊσαν ὑπὸ σπήλυγγα Καβείρων
 νασααμένη, Λιβάνοιο παρσεκίρησεν ἐρίπνη,
 βάρβαρον αἰθύσσουσα μέλος Κορυβαντίδος ἠχοῦς·

v. 291. Μυρτώος εἰς v. seq. Σαρδῶος editt. suppl. πόντος.

v. 306. μητρῶσιν editt. furens, uti Ino mater.

v. 313. αἰθύσσουσα μέλος insolenter dictum, fortasse, quia caput furibunda iactat. Melius dixisset ἐνάζουσα μέλος. Sensus tamen recte se habet, mox enim respondet ὑπεβρυχάτο, v. 316.

- ἄλλη ἀπὸ Τρωίλοιο, λεχωΐδος ὕψι λεαίνης,
 315 ἄρσενά μιτρῶσασα κόμην ὀφριῶδέϊ δεσμῶ,
 Μαιονίς ἀκρήδεμτος ὑπεβρυχᾶτο Μιμαλλῶν·
 καὶ ποδὸς ἴχνος ἐπηξε μετήγορον ὑπόθι λόχμης,
 μιμηλαῖς γενύεσσι ἐπαφριάωσα θαλάσση.
 Σειληνοὶ δὲ Κίλισσαν ἀναβλύζοντες ἔερον,
 320 Μυγδονίων ἐλατήρης ἐθωρήσσαντο λεόντων,
 καὶ βυθίῳ καναχηθὸν ἐπισκυρτῶντες ὀμίλῳ,
 ἀμπελόεν παλάμησιν ἀνέσχεθον ἔργον Ἐννοῦς·
 καὶ παλάμας τανύσαντο λεοντεῖν ἐπὶ δειρήν,
 δραξάμενοι πλοκαμῦδος· ἀμαιομακέτους δὲ φορήας
 325 θαρσαλέοι λαίοισιν ἀνεκρούσαντο χαλινοῖς.
 ἀρπάξας δὲ τένοντα χαραδρήεντος ἐναύλου,
 Σειληνὸς πολέμιζε Παλαίμονι· φοιταλέην δὲ
 ἔγχει κισσήεντι δι' ὕδατος ἤλασεν Ἰνώ.
 ἄλλῳ δ' ἄλλος ἔριζε· καὶ οὐκ ἠδέσσατο Βάκχη,
 330 θύρσῳ ἀκοντιστήρι καταΐασουσα τριαίνης,
 Βάκχη θήλυς εὐῶσα· προσαπίζων δὲ θαλάσσης
 Πανὶ φιλοσκοπέλῳ μετανάστις ἤμισε Νηρῶς
 πηγῆϊ παφλάζοντι· διαφορνήεντι δὲ κισσῶ
 δαίμονα Παλληναῖον Ὀρατιῶς ἤλασε Βάκχη·

v. 317. μετήγορον editt. Praeterea mirum est ὑπόθι λόχμης,
 si ad Baccham, leaena vectam, v. 314., pertinet. An alia est:
 ἡ ποδὸς ἰ. ἔπ. et fortasse ὑπόθεν ὄχθης —?

v. 319. Σειληνοὶ editt.

v. 322. ἔργον Ἐννοῦς non telum est, sed bellum. E. v. 528.
 conicias ἔγχος Ἐν. sed vide, an praestet ἔρκος Ἐννοῦς.

v. 325. θαρσαλέοι ed. pr. emend. Falk.

v. 327. Σειληνὸς πολέμιζε vulgo.

v. 329. ἠδέσσατο editt.

- 335 οὐ δέ μιν δοτυπέλιξεν· ἐπερχόμενον δὲ Λυαίῳ
Γλαυκὸν ἀκοντιωτῆρι Μάκρον ἀπειθείσατο Θύρσῳ.
ὑψιναφῆς δ' ἐλέφας μελέων ἐνοσίχθονε παλαῶν
δινεύων στατὸν ἴχνος ἀκαμπτεῖ γούνατος ὄλαφ
χειλεσι μηκεδανοῖσι χαμεννάδι μάρατο φώκη.
- 340 καὶ Σάτυροι ῥώοντο κυβιστητῆρι κυδοιμῶ
ταυροφυνεῖς, κεράσσει πεποιθότες· ἐσσυμένων δὲ
ἄλλοφανῆς κεχάλαστο δι' ἑξύος ὄρθιος οὐρή.
Σειληνῶν δὲ φάλαγγες ἐπέβρεον, ὧν ὁ μὲν αὐτῶν
ποσὶ διχαζομένοις ἐποχημένος ἑξυῖ ταύρου,
- 345 συμπλεκέων ἔθλιψε μέλος διδυμόθροον αὐλῶν.
καὶ πλοκάμους βαλίησι συναιθύσουσα θυέλλαις,
Μυγδοῖς ἐκροτάλιζεν ὁμόζυγα κύμβαλα Βάκχη,
καὶ λοφίην ἐπίκυρτον ἐμάστιε λυσσάδος ἄρκτου
θηρὸς ὑποβρυχίης ἀντώπιον· ἀγροτέρη δὲ
- 350 πόρδαλις οὐρεσίφοιτος ἐλαύνετο κέντορι Θύρσῳ.
καὶ τις ἀμερσινώοιο κατάσχετος ἄλματι λύσσης,
ἴχνησιν ἀβρέκτοισιν ἐπεσκίρτησε θαλάσση,
οἷα Ποσειδάωνος ἐπισκαίρουσα καρῆνῳ·
λάξ ποδὶ κύματα τύψεν· ἐπηπείλησε δὲ πόντορ
- 355 σιγαλέῳ, καὶ κωφὸν ὕδαρ ἐπεμάστιε Θύρσῳ
Βασσαρὶς ὑγροφόρητος· ἀπὸ πλοκάμοιο δὲ νύμφης

v. 340. ῥώοντο ed. pr. emend. Falk.

v. 343. Σειληνῶν vulgo.

v. 345. μέλος ἑτερόθροον editt. productione in Nonno non ferenda.

v. 347. Βάκχαις editt. sine sensu.

v. 354. Oratio ἀσύνδετος suspecta est, etsi illud λάξ π. κ. τ. tanquam repetitio versus 352. spectari potest. Fortasse ἐπισκιρ-
τῶσα legendum v. 352.

ἀφλεγέες σελάγιζε κατ' ἀνχένος αὐτόματον πῦρ,
 θάμβος ἰδεῖν· κινυρῇ δὲ παρ' ἤϊόνι, γείτοσι πόντων,
 φύλοπιν εἰσορόωσα θαλασσομόθου Διονύσου,
 360 αἰνοπαθῆς Ψαμάθῃ πολυταρβέα ῥήξατο φωνήν·

Εἰ Θέτιδος χάριω ὀλοθα, καὶ εὐπαλάμου Βριταρῆος,
 εἰ μάθες Διγαίωνα, τεῶν χραισιμήτορα δεσμῶν,
 Ζεῦ ἄνα, Βάκχον ἔρυκε μεμηνότα· μηδὲ νοήσω
 δουλοσύνην Νηρῆος ἑμοῦ Φορκοῖο τελευτῇ·
 365 μὴ Θέτις αἰολόδακρυς ὑποδρήσειε Λυαίω·
 δμωῖδα μὴ μιν ἴδοιμι παρὰ Βρομίω, γῆθόνα Λυδῶν
 ὀψομένην μετὰ πόντον, Ἀχιλλέα, Πηλέα, Πύρρον,
 υἱάνον, πόσιν, υἷα μῆ στενάχουσαν ἀνίη·
 Λευκοθέην δ' ἑλέαιρε γοήμονα, τῆς παρακότης·
 370 υἷα λαβῶν, ἐδάϊξε, τὸν ἀστόργοιο τοκῆος
 παιδοφόνοι γλωχίνες ἐδαιτρεύσαντο μαχαίρης.

Ὡς φαιμένης ἤκουσε δι' αἰθέρος ὑψιμέδων Ζεύς,
 καὶ Βερόης ὑμέναιον ἐπέτρηπεν Ἐννοσιγαίω,
 καὶ μόθον ἐπρήνυε γαμοστόλον· οὐρανόθεν γὰρ
 375 νυμφιδίην ἀτέλεστον ἀναστέλλοντες ἐνυώ,

v. 358. ἤϊόνι editt.

v. 360. ῥήξατο excusum in ed. alt.

v. 362. χρ. δεσμῶν editt.

v. 364. Νηρῆος μετὰ φόνιοιο τελευτῆν, editt. N. ἐπὶ Γλαύκοιο τελευτῇ coniciebat Cun. Probabo, quod scripsi, in Comment Rhodomannus: „mendosus versus.“

v. 366. δμωῖδα — παρὰ Βρομίω ed. pr. primum tantum vocab. emendatius scriptum in ed. alt. ptum locum emendavit Cun. qui seqq. quoque verss. 367. 368. in ordinem redegit, cum vulgo ederetur: ὀψομένην ἐτι πόντον Ἀχιλλεῖ, Πηλεῖ, Πύρρῳ — στενάχουσιν ἄ. Male Scaliger et parum sufficienter unum ἐπίποτον tentabat. Στενάχουσαν etiam Rhodomannus.

Βάνχην ἐπειλητῆρες ἐκυκλώσαντο κεραυνοί.
καὶ θεὸς ἀμπέλους, γαμῶν θρονονημένος ἰῶ,
κούρην μὲν μενείαινε· πατήρ δέ μιν ὑψιμέδων Ζεὺς
βρονταίης ἀνέκοπτε μέλος σάλπιγγος ἄρασσων,

380 καὶ πρόθον ὑσμίνης ἀνεσείρασε πάτριος ἤχώ.
ὄκναλῆσι δὲ πόδεσσιν ἐγάζετο κωθρὸς ὀδίτης,
στρυγνός, ὀπισθοβόλῳ δεδοκημένος ὄμματι κούρην·
οὔσασι δ' αἰδομένοισιν αἰειδομένων ἐνὶ πόντῳ,
ζῆλον ἔχων, ἤκουεν Ἀμυμώνης ὑμεναίων.

385 καὶ γάμον ἡμιτέλεστον ἀλίβρομος ἤπυε σύριγγι,
καὶ δονέων ἄσβεστον ἐν ὕδασι νυμφίδιον πῦρ,
παστὸν Ἀμυμώνης θαλαμηπόλος ἤπυε Νηρεύς·
καὶ μέλος ἐπλεκε Φόρκυς· ὁμοζήλῳ δὲ πορείῃ
Γλαῦκος ἀνεσκήρτησεν· ἐβακχεύθη Μαλικέρτης·

390 καὶ ζυγίην Γαλάτεια διακρούουσα χορείην,
ἄστατος ὄρχηστῆρι ποδῶν ἐλελίζετο παλμῶ,
καὶ γάμιον μέλος εἶπεν, ἐπεὶ μάθε καλὰ λιγαίνεις,
ποιμενίη σύριγγι διδασκομένη Πολυφήμου.

Καὶ Βερόης διεροῖσιν ὁμιλήσας ὑμεναίοις,

395 νυμφίος Ἐννοσίγαιος ἐφίλατο πατρίδα νύμφης·
καὶ Βερόης ναέτησιν, εἴης κειμήλιον εὐνῆς,
Ἄρτος εἰναλίῳ θαλασσαίην πόρε νίκην.

καὶ γάμος ὄλβιος ἦεν, ἐπεὶ βυθίῳ παρὰ παστῶ
ἄξιον ἔδνον Ἐρωτος Ἄραψ ἐκομίσσατο Νηρεύς,

400 Ἐφραΐστου σοφὸν ἔργον, Ὀλύμπια δαίδαλα, νύμφη;

v. 585. γάμον ἡμιτέλ. i. e. iam quasi semipatratum.

v. 387. πλαστὸν Ἀ. θαλαμηπόλον ἤπυε N. editt. Verbum nescio an recte repetatur e v. 585. potuisset ἤνεσε, ut XLVII. 461. Per se elegans esset: παστὸν — ἤρτυε, sed sentio, quid opponi possit.

v. 400, Ὀλύμπια-δαίδα v. editt. aperto errore.

- ὄλβον ἄγων, κάλυκας τε φέρων, ἑλικὰς τε τιταίνων,
 ὀππόσα Νηρείδεσσιν ἀμμιήτω κάμει τέχνη
 Δήμιος ἐργοπόνοσ παρὰ Κύπριδι· καὶ μέσον ἄλμης
 ἔμπυρον ἄκμονα πάλλιν ὑποβρυχίην τε πυράγρον,
 405 φυσαλέου χοᾶνδίο περιδρομον ἄσθμα τιταίνων •
 ποιητοῖσ ἀνέμοισιν· ἀναπτομένησ δὲ καμίνου,
 ἐν ῥοθίοισ ἄσβεστον ἐβρόμβειν ἐνδόμυχον πῦρ.
 Νηρεὺσ μὲν τὰδὲ δῶκε πολύτροπα· δῶκε δὲ κούρη
 Περσικὸσ Εὐφρήτησ πολυδαίδαλον εἶδος ἀράχνησ·
 410 χρυσοῦν Ἴβηρ πόρε Ῥῆνοσ· ἐχεκτεάνων δὲ μετάλλων
 ἤλυθεν εἴκελα δῶρα γέρον Πακτωῖλοσ ἀείρων
 χερσὶ φυλασσομένησιν, ὅτι πρόμον ἔτρεμε Λυδῶν
 Βάκχον, ἐὸν βασιλῆα, καὶ ἔτρεμε γείτονα Ῥεῖην
 Μυθονίησ πολιοῦχον, ἧῖσ χθονόσ· Ἡριδανόσ δὲ
 415 Ἑλιάδων ἤλεκτρα ρύηφενέων ἀπὸ δένδρων
 δῶρα πόρε στίλβοντα· καὶ ἀργυρέησ ἀπὸ πέτρησ
 Στρυμῶν ὅσσα μέταλλα, καὶ ὀππόσα Γεῦδισ ἀείρει,
 ἐδνον Ἀμυμώνη δωρήσατο Κυανοχαίτησ.
 Ὡσ ὁ μὲν ἀρτιχόρευτοσ ὑποβρυχίῳ παρὰ παστοῖ
 420 γήθειεν, Ἐννοσίγαιοσ· ἀμειδίτω δὲ Λυαίῳ
 γνωτόσ Ἔρωσ φθονέοντι παρήγορον ἰαχὸσ φωνήν·

v. 401. κάλυκας, flores, arte efficit? an' καλάθους? κύλικας?

v. 402. sq. Νηρείδεσσιν νετέχνη λ. ἐργοπόνοσ πα δικαίεσσον ἄλμης ed. pr. priorem versum mecum emend. Falk. in alt. idem tentabat παρὰ κύμασι, κ. μ. α.

v. 408. τὰδε δῶρα π. editt. verbo male in verbosissimo poeta subintelligendo.

v. 410. Ἴβηρ — Ῥῆνοσ ut supra XXIII. 94.

v. 411. ἴκελα δῶρα editt.

v. 419. ἀρτιλόρευτοσ editt. sine sensu.

Νυμφοκόμους, Διώντας, τί μέμφεται εἰσέτι καστούς;

οὐ Βρομίω Βερόης γάμος ἔκρυσεν, ἀλλὰ θαλάσσης
 ἄρμενος ἦν γάμος οὗτος, ὅτι βρυχίης Ἀφροδίτης
 425 παῖδα λαβὼν ἔξενεθα θαλασσοπόρῳ παρακώιτῃ·
 ἄβροπέρην δ' ἐφύλαξα τεοῖς θαλάμοις Ἀρμίδην,
 ἐκ γενεῆς Μίνωος, ὁμόγιον· οὐτιδανὴν δέ,
 πόντιον αἶμα φέρουσαν, Ἀμυμάνην λίπε πόντω.
 ἀλλὰ λιπὼν Λιβάνοιο λόφον καὶ Ἀδώνιδος ὕδωρ,
 430 ἔξαι εἰς Φρυγίην εὐπάρθεναν, ἧχί σε μίμνει
 ἄβροχον Ἡελίοιο λέχος Τιτηνίδος Αὔρης·
 καὶ στέφος ἀοκήσασα μάχης καὶ πασιάδα κούρης
 Θρήκη νυμφοκόμος σε δεδέξεται, ἧχι καὶ αὐτὴ
 Παλλήνη καλέει σε δορυσσός, ἧς παρὰ καστούς
 455 ἀθλοφόρον γαμίοισι περιστέψω σε κορυμβοῖς,
 ἡμερτὴν τελέσαντα παλαισμοσύνην Ἀφροδίτης.

Τοῖα γυναιμανέοντι κασιγνήτω φάτο Βάκχῳ
 θεοῦρος Ἔρως· πτερόγων δὲ πτεροῖδα βύμβον ἰάλλων,
 ἡερίη, νόθος ὄρνις, ἀνηώρητο πορείη,
 440 καὶ Διὸς εἰς δόμον ἦλθεν. ἅπ' Ἀσσυριοῖο δὲ κόλπου
 ἄβροχίτων Διόνυσος ἀνήϊεν εἰς χθόνα Λυδῶν,
 Πακτωλοῦ παρὰ πέζαν, ὅπη χρυσαυγεί πηλῶ

v. 422. νυμφοκόμους A. editt. emendavit Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 719.

v. 429. λιπὼν Λιβάνοιο, λιπὼν καὶ Ἀδ. editt.

v. 430. ἧχι ed. pr. V. seq. Cunaeus absurde reprehendit Nonnum, quasi dixisset λέχος ἄβροχον Ἡελίοιο, lectum a Sole non rigatum. Non intellexit poetam censor.

v. 433. Θρήκη νυμφοκόμος εἰ δεδ. editt. Μοχ ἧχι ed. pr. Nē iam Rhodomannus.

v. 439. ἀνηώρητο vulgo.

v. 442. ὅπη editt.

ἄφνειῆς φαρμάθοιο μέλαν φοινίσσεται ὕδωρ·
 Μαιονίης δ' ἐπέβαινε, καὶ ἴστατο, μητέρα Ῥεῖη
 445 Ἰνδῶης ὀρέγων βασιλήϊα δῶρα θαλάσσης·
 καλλείψας δὲ ῥέεθρα βαθυπλούτου ποταμοῖο,
 καὶ Φρύγιον κενεῶνα, καὶ ἄβροβίων γένος ἀνδροῶσ,
 Ἀρκτώην παρὰ πέζαν ἐὴν ἐφύτευσεν ὀπίρην,
 Εὐρώπης πόλιθρα μετ' Ἀείδος ἄστεα βείνων.

v. 443. ἄφνειῆς Λιβάνοιο editt. sine sensu, cf. 429. Nostrum
 probat X. 146.

v. 445. Ἰνδῶης editt.

v. 447. γένος Ἰνδῶν editt. alieno loco; de Lydia sermo est,
 cf. v. 441.

v. 448. Ἀρκτώην vulgo, et v. sq. πτόλιθρα.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΔ.

*Τεσσαρακοστών ὕμνηα τὸ τέτατον, ἢχι γυναῖκας
δέρκεο μαινομένης, καὶ Πενθέος ὄγνον ἀπειλῆς.*

NONNOY
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΑ.

Ἦδη δ' Ἰλλυρίας Δαυλιάντιον ἔθνος ἀρούρης,
καὶ πέδον Αἰμονίης, καὶ Πήλιον ἄκρον ἑάσας,
Ἑλλάδος ἔγγυς ἔκανε, καὶ Ἀονίη παρὰ πέζῃ
στῆσε χορούς· αἰὼν δὲ μέλος μυκῆτορος αὐλοῦ
5 Πανὶ Ταναγραίῳ Διάσους ἐστήσατο ποιμήν·
καὶ κρήνη κελάδησεν, ὅπη χθονὸς ἄκρον ἀράξας
ὑγρὸς ὄνυξ Ἰππείος ἐπώπυμον ἐγλυφεν ὕδαρ·
Ἄσωπὸς δ' ἐχόρευε, πυρίπνοα χεῦματα σύρων,
καὶ προχόας ἐλέλιξε· σὺν Ἰσμηναῖ δὲ τοκῆϊ
10 κυκλάδας αἰδύσσουσα ροὰς ὠρχήσατο Δίρκη.
καὶ ποιέ τις, δρυόεντος ἀναίξασα κορύμβου,
ἠμιφανῆς ἐλίγαινε Ἀμαδρυνὰς ὑπόθε δένδρον,
οὔνομα κυδαίνουσα κορυμβοφόρου Διονύσου·
πηγαίη δ' ὁμόφωνος ἀσάμβαλος ἔαχε Νύμφη.
15 Καὶ κτύπος οὐρεσίφοιτος ἀδελφῆτοιο βοείης
Πενθέος ἀσπόνδοισιν ἐπεσμαράγησεν ἀκουαῖς·
οἰνοφόρῳ δ' ἀθέμιστος ἀναξ ἐπεχώσατο Βάκχῳ,

v. 2, ἑάσας editt.

v. 6. ὅπη, ut solent, editt.

v. 7. Ἰππείον editt.

v. 12. Pro more Nonni expectabam ἑποθε δένδρον.

- καὶ στρατιὴν ἐκόρουσε μαχήμονα· κέκλετο δ' ἄλλοις,
 ἄστυος ἐπταπόροιο περιφράξαι κενεῶνας.
- 20 οὐ μὲν ἐπεκλήϊσαν ἀμοιβάδας· ἔξαπίνης δὲ
 αὐτόματοι κληῖδες ἀνωῖγγυτο πυλάων,
 καὶ δολιχῶ πυλῶνι μάτην ἐπέβαλλον ὄχῆας
 ἡερίοις θεράποντες ἐριδμαίνοντες ἀήταις.
 οὐ τότε τις πυλαωρὸς ἰδὼν ἀνεσείρασε Βάκχην·
- 25 Σιληνοὺς δὲ γέροντας ἀτεύχεας ἀσπιδιῶται
 ἔτρεμον αἰχμητῆρες· ὁμογλώσσω δ' ἀλαλητῶ,
 κεκλομένου βασιλῆος ἀφειδήσαντες ἀπειλῆς,
 πολλὰκις ὠρχήσαντο· σὺν εὐτύκτοις δὲ βοσείας
 κυκλάδος ἐστήσαντο σακεσπάλον ἄλμα χορείης,
- 30 ἀντίτυπον μίμημα φιλοσμαράγων Κορυβάντων.
 φρικαλέαι δ' ἰάχῃσαν ἐν οὖρεσι λυσσάδες ἄρκτοι·
 καὶ γένυν αἰθύσσουσα καὶ ὑψιπότητον ἐρωήν
 πόρδαλις ἠώρητο· λέων δὲ τις ἄβρὸς ἀθύρων,
 μειλίχιον βρύχημα συνήλικι πέμπτε λεαίνῃ.
- 35 Ἦδη δ' αὐτοέλικτος ἐσείετο Πενθέος αὐλή,
 ἀκλινέων σφαιρηδὸν ἀναῖσσουσα θεμέθλων·
 καὶ πυλεῶν δεδόνητο, θορῶν ἐνοσίχθονι παλμῶ,
 πήματος ἐσσομένοιο προάγγελος· αὐτόματος δὲ
 λαίνοσ Ὀγκάλῃς ἐλελίξτετο βωμὸς Ἀθήνης,

v. 19. κενεῶνας dixit, ubi vulgaris usus πυλεῶνας postulasset.
 v. 21. ἀνωῖγγυτο editt. ἀνωῖγγυτο iam Rhodomannus.
 v. 22. Malim δολιχοῦς — ὄχῆας.
 v. 25. Σιληνοὺς editt.
 v. 28. εὐτύκτοις ed. pr. emend. Falk. non deterius fuisset
 εὐπήκτοις.
 v. 30. vulgo ante v. 34. sine sensu legitur.
 v. 32. Suspecta constructio γένυν αἰθύσσουσα καὶ — ἐρωήν,
 cf. v. 61. Fortasse καθ' ὑψιπότητον ἐρωήν.
 v. 33. πόρδαλις ἠώρητο — ἄβρὸς ἐρώτων editt. Emendatio
 certa, cf. XLI. 186.

40 ὅν ποτε Κάδμος ἔδειμεν, ὅτε βραδυπειθεὶ ῥιπῆ
 μόσχου πυργοδόμοιο φερέπτολις ἄκλασε χηλή·
 ἀμφὶ δὲ θεῖον ἄγαλμα πολισσούχοιο θεαίνης
 αὐτομάτη ῥαδάμιγγι θεόσσυτος ἔβλυεν ἰδρώς,
 δεῖμα φέρων ναέτησι· καὶ ἐκ ποδὸς ἄχρι καρῆτου,
 45 ἄγγελος ἔσσομένων, βρέτας Ἄρεος ἔρρεε λύθρου.

Καὶ ναέται δεδονητο· φόβω δ' ἐλελίξτεο μήτηρ
 Πενθεὸς ἀυχήμετος· ἐβακχεύθη δὲ μενοιήνη,
 μνησαμένη προτέρωιο δαφωνήετιος ὀναίρου,
 πικρὰ προθεσπίζοντος, ἐπεὶ πάρος ὑπόθι λέκτρων,
 50 ἐξότε κοιρανίην πατρώϊον ἤρπασε Πενθεὺς,
 πάννηχον ὑπναλέοις ὄαροις εὐδαυσαν Ἀγαύην,
 φάσματα μιμηλοῖο διαπτοίησεν ὀναίρου,
 ἀπλανέος θρώσκοντα δὲ εὐκαράου πυλεῶνος·
 ἔλπετο γὰρ, Πενθεῖα χοροῖτυπον ἄβρον ὀδίτην,
 55 ἄρσεντα κοσμήσαντα γυναικείῳ χροῖα πέπλω,
 ῥῖψαι πορφυρόνωτον ἐπὶ χθόνα φᾶρος ἀνάκτων,
 θύρσον ἐλαφρίζοντα, καὶ οὐ σκήπτρωιο φορῆα·
 καὶ μιν ἰδεῖν ἐδόκησε πάλιν Καδμήης Ἀγαύη,
 ἐξόμενον σκιαροῖο μετάρσιον ὑπόθι δένδρου·
 60 καὶ φυτὸν ὑψικάρηνον, ὅπη θρασὺς ἔζετο Πενθεὺς,
 θῆρες ἐκυκλώσαντο, καὶ ἄγριον εἶχον ἐρωήν,
 δένδρον ἀπειλητῆρι μετοχλίζοντες ὀδόντι,
 τρηγαλαῖς γενύεσσι· τινασσομένοιο δὲ δένδρου,
 κύμβαχος αὐτοκύλιστος ἐλιξ δινεθετο Πενθεὺς·

v. 40. ὅτε vel ὅπη βρ. Sed idem fere est. Paulo ante Κάμος excusum in ed. alt.

v. 45. ἄγγελον editt. Sed talia non construuntur in hunc modum.

v. 46. δεδονοίτο ed. pr. emend. Falk.

v. 60. ὅπη vulgo.

- 65 και μιν ἐδηλήσαντο τεθνηπόνα μαινάδες ἄρκτοι·
 ἄγροτέρη δὲ λέαινα, διαΐσσουσα προσώπου,
 πρυμνόθεν ἔσπασε χεῖρα· καὶ ἄσχετα μαιωμένη θῆρ
 ἡμιτόμου Πενθῆος ἐρειαμένη πόδα λαίμω,
 θηγαλέοις ὀνύχεσσι διέθριπεν ἀνδραῶνα·
- 70 αἰμαλέον δὲ κάρηνον ἐκούφισεν ἕρπαγι θύρσῳ
 οἰκτρὰ δαΐζομένου· καὶ ἐδείκνυε μάρτυρι Κάδμω
 παλλομένη· βροτέην δ' ἄλιτήμονα ῥήξατο φωνήν·
 Εἰμὶ τῆθ θυγάτηρ θηροκτόνος· εἰμὶ δὲ μήτηρ
 Πενθέος ὀλβίστοιο, τῆθ φιλότεκνος Ἀγαυή·
- 75 τηλίκον ὤλεσα θῆρα· λεοντοφόνοιο δὲ νίκης
 δέχνυσο τοῦτο κάρηνον, ἐμῆθ προτάγριον ἄλκιθ·
 τηλίκον οὐ ποτε θῆρα καιέκτανε σύγγονοθ Ἴνώ·
 οὐ κτάνεν Αὐτοπόθ· σὺ δὲ σύμβολα παιδοθ Ἀγαυήθ
 πῆξον ἀριστοπόνοιο τεοῦ προπάροιδε μελάθρου.
- 80 Τοῖον ὄναρ βλοσυρωπὸν ὑπόγλοοθ εἶδεν Ἀγαυή·
 ἐνθεν ἐριπτοίητον ἀπωσαμένη πτερόν ἕπνον,
 ὀρθρινήθ καλέσασα θεηγόρον νῖα Χαρικλοῦθ,
 μάντιαθ ἔσσομένων, φονίουσ ἐδίδαξεν ὀνειραυθ.
 Τειρεσίασθ δ' ἐκέλευσε, θεοπρόποθ, ἄρσενα ῥέξαι
- 85 ταῦρον, ἀοσσητῆρα δαφοινῆεντοθ ὀνειρουθ,

v. 65. Fortasse dedit *δαδουπόνα*.

v. 66. *καταΐσσουσα* ●um mala fide scripsisset Cunaeus, ridet Nonnum, quasi leaenam in faciem irruere et sic manum evellere dixisset. Sed λ. *διαΐσσ. προσώπου* leaena est, quae ante faciem, ante oculos somniantis prouere videtur.

v. 70. *τάρσῳ* editt. *θύρσῳ* scribendum ostendi ad Eurip. Bacch. 1133. *Hermannus*.

v. 75. *ὤλεσε θ.* editt.

v. 81. *ἐριπτοίητον* editt.

v. 82. *θεηγόνον νῖα X.* editt. cf. v. 84.

- Ζηνός ἀλεξικάκιον θεοκλήτω παρὰ βωμῶ,
 μηκεδανῆς ἐλάτης παρὰ δένδρεον, ἦχι Κιθαιρῶν
 πέπταται ὑψικάρηθός· Ἀμαδρυάδεσσι δὲ Νύμφαις
 θῆλυν ὄιν σήμαινε θυηπολέειν παρὰ λόχημ.
 90 ἔγνω δ' ἔμφρονα θῆρα, καὶ ἀγρώσσουσαν Ἀγαυῆν
 παιδὸς ἐὴν ὠδίνα, καὶ ὠλοσίτεκνον ἀγῶνα,
 καὶ κεφαλὴν Πενθῆος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῆ
 κρύψεν ὄνειρείης ἀπατήλιον εἰκόνα τίκης,
 Πενθέα μὴ βαρύμητιν, ἐὸν βασιλῆα, χαλέψη.
 95 Πειθομένη δὲ γέροντι σοφῶ, φιλότεκνος Ἀγαυῆ
 εἰς ὄρος ὑψικάρητον ὁμόστολος ἦις Κάδμω,
 Πενθέος ἔσπομένοιο· καὶ εὐκερὰ παρὰ βωμῶ
 θῆλυν ὄιν κερύοντι συνέμπορον ἄρσενι ταύρω,
 ἦχι Διὸς πέλεν ἄλλος, ὄρειάδος ἔμπλεον ὕλης,
 100 Ζητὶ καὶ Ἀδρυάδεσσι μίαν ξύνωσε θυγλήν ἄ
 Κάδμος Ἀγνηορίδης, θεοτερπέα βωμὸν ἀνάψας,
 ῥέζων ἀμοφτέροισιν· ἀναπτομένοιο δὲ πυρσοῦ,
 κνίσση μὲν περίφαιτος ἔλιξ συννήχεται καπνῶ,
 εὐόδμῳ στροφάλιγγι· δαίζομένου δ' ἄρα ταύρου,
 105 ὄρθιος αἰμαλέης αὐτόσσυτος αὐλὸς ἐέρσης
 χεῖρας ἐρρυθιδίωσσι φόνῳ πόρφυρον Ἀγαυῆς. — —

* * * * *

v. 86. θεοκλήτω — βωμῶ, ara, ad quam invocatur deus, cf. XLVL 298. XLVII. 730.

v. 87. ἦχι ed. pr.

v. 91. παιδὸς ἐὴς ὠδ. editt. Sermo est de Pentheo, ut vulgata sic vera esse non possit. Sed vereor ut locus persanatus sit: fortasse poeta dedit γαστρὸς ἐὴς ὠδ.

v. 93. κρύψεν ὄνειρείης ed. pr. emend, a Falk.

v. 97. Πενθέος ἔσσομένοιο editt. sine sensu. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 99. ἦχι ed. pr.

v. 106. Quae hunc versum sequuntur usque ad v. 118. nescio,

- αἰχένιον δὲ τένοντα πέριξ στεφανηδὸν ἐλίξας,
 οἰδαλέην ἐπίκυρτον εἴην δοχμῶσατο δαιρήν,
 μείλιχος εἰλικόεντι δράκων μιτρούμενος ὄλκῳ·
 110 στέμματι δ' ὄλκαίῳ κεφαλῆν κυκλώσατο Κάδμου
 πρηῦς ὄφιν, καὶ γλῶσσα πέριξ λιχμαζεν ὑπήτην,
 μείλιχῳ φίλον ἰὸν ἀποπνεύουσα γενεῖῳ
 οἰγομένῳ· καὶ θήλυς ὄφιν μιτρώσατο κόρησιν
 Ἄρμονίης, ξανθοῖσι περιπλεχθεῖσα κορύμβοις.
 115 καὶ διδύμων ὄφιν πετρώσατο γυῖα Κρονίων,
 ὅτι παρ' Ἰλλυρικῶτο δρακοντοβότου στόμα πόπτου
 Ἄρμονίῃ καὶ Κάδμῳ, ἀμειβομένοιο προσώπου,
 λαϊνέην ἡμέλλον ἔχειν ὀφιώδεια μορφήν. —
 [τοῖον ἴδεν ποτὲ φάσμα, καὶ ὀμφήεντος ὄνειρου
 120 μνησαμένη, δεδόνητο φόβῳ φιλότεκνος Ἀγαυή.]
 καὶ φόβῳ ἄλλον ἔχουσα μετὰ προτέρου φόβον ὕπνου,
 νόστιμος εἰς δόμον ἦλθε σὺν υἱεὶ καὶ γενετῆρι.

an huc pertineant et integra sint. Imprimis ostendit mentio Harmoniae v. 114, 117. quam una cum Cadmo ad sacrificium egressam esse, non noveramus, vid. vv. 95 — 97. neque inter redeuntes conspiciamus v. 122. Praeterea tota narratio ita est comparata, ut nescias, utrum de portento, inter sacrificandum oblato, an de somnio sermo sit. Accedunt dubia circa vv. 119 — 121. Et v. 107. quod attinet, quocumque sensu accipienda sit narratio, initium deest: dicendum enim erat, unde hi serpentes venerint.

v. 112. Fort. ἀποπνεύουσα γ.

v. 113. μιτρώσατο ταρασῶ editt. sed sic sequentia nullum sensum habent. In extremis vocabulis saepe pessime peccatum.

v. 115. ὄφιν μιτρώσατο γ. editt. sensu vix ac ne vix quidem idoneo.

v. 119. Iudicium de hoc et seq. v. pendet ab antecedentibus, inde etiam efficiendum, an τότε corrigendum sit. Distichon per se spectatum, variatio videatur versus 80. vel fortasse ἐπίλογος, post v. 94 collocandus.

v. 122. νόστιμον editt.

Ἦδη δ' ἑπταπόροιο δι' ἄστειος ἵπτατο φήμη,
 ὄργια κηρύσσουσα χοροπλεκέος Διονύσου·

125 οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· ἀγρονόμων δὲ
 εἰαρινοῖς πετάλοισιν ἐμιτρώθησαν ἀγυαί·

καὶ θάλαμον Σεμέλης χλοερῶ σκιάωσα κορύμβω,
 νυμφιδίου σπινθῆρος ἔτι πνεύοντα κεραυνοῦ,
 αὐτοφνῆς ἐμέθυσεν ἔλιξ εὐώδει καρπῶ.

130 φρικτὰ δὲ παπταίνων πολυειδέα θαύματα Βάκχου,
 ζῆλον ἔχων ὑπέροπλον ἄναξ κυμαίνεται Πενθεύς·
 καὶ κενεῆς προχέων ὑπερήνορα κόμπον ἀπειλῆς,
 τοῖον ἔπος δμώεσσι ἀτάσθαλος ἔαχε Πενθεύς·

Ἄυδὸν ἐμὸν θεράποντα κομίσσατε, θῆλυν ἀλήτην,

135 δαιτυμένου Πενθῆος ὑποδρησιτῆρα τραπέζης,
 οἰνοτόκω ποτὸν ἄλλο διασιάζοντα κυπέλλω,
 ἢ γλιάγος, ἢ γλυκὺ χεῦμα· * κασιγνήτης δὲ τεκούσης
 Ἄυτονόην * λύγοισιν ἀμοιβαίοισιν ἰμάσσω.
 κύμβαλα δ' ἠχῆεντα διαρρήψαντες ἀήταις,

140 καὶ πάταγον Βερέκυντα, καὶ Εὐῖα τύμπανα ῥείης,
 ἔλκατε Βασσαρίδας, μανιώδεας ἐνθάδε Βάκχας,
 ἀμφιπόλους Βρομίωιο συνήλυδας, ὡς ἐνὶ Θήβῃ
 Ἴσμηνοῦ διεροῦσιν ἀκοντίζοντες ἐναύλοισ

v. 134. Mirum et suspectum orationis initium. Bacchi nomen non facile supprimendum erat. Rhodomannus ἐμοί.

v. 136. Fort. οἰνοδόκω — κυπέλλω.

vv. 137. 138. Etsi Falkenb. correxit κασιγνήτην — ἰμάσσω, quod in ed. alt. receptum, locus tamen aperte turbatus remanet. Nimis multa offendunt, quam ut hic apte exponi possint. Metrum saluum esset, si λύγοισιν in ἄγνοισιν aut πληγῆσιν mutaretur. Sed haec non sufficiunt, vid. Comment. Ad v. 138. Rhodomannus adnotavit: „forte deest hic aliquid.“

v. 140. πάταγον — διαρρήψαντες durum est. Fortasse κάλαμον.

v. 141. ἐνθάδε, huc? imo ἔλκατε repetendum.

- λήϊδας, Ἰονίαις ποταμηῖσι μίξατε Νύμφαις
 145 ἤλικας· Ἀδρυάδας δὲ γέρον δέξαιτο Κιθαριῶν,
 ἄλλαις Ἀδρυάδεσσιν ὁμόζυγας ἀντὶ Λυαίου·
 καὶ πλοκάμους τμήξωμεν ἀκροσκόμου Διονύσου.
 ἄξαιτε πῦρ θεράποντες, ἐπεὶ ποιητόρι θεσπῆ,
 ἐκ πυρὸς εἰ πέλε Βάκχος, ἐγὼ πυρὶ Βάκχον ὀπίσω.
 150 Ζεὺς Σεμέλην ἐδάμασσαν, ἐγὼ Διόνυσον ἐλέσω·
 εἰ δέ κε περῆσαιτο καὶ ἡματέροιο κεραυνοῦ,
 γνῶσται, οἷον ἔχω χθόνιον σέλας· οὐρανίου γὰρ
 θερμοτέρους σπινθήρας ἑμὸν λάχεν ἀντίτυπον πῦρ·
 σήμερον αἰθαλόεντα μετ' ἀμπελόεντα τελέσω.
 155 εἰ δὲ μόθον στήσεις, μαχήμονα θύρσον ἀείρων,
 γνῶσται, οἷον ἔχω χθόνιον δόρυ· καὶ μιν ὀλέσω,
 οὐ ποδὸς, οὐ λαγόνων, οὐ στήθεος, οὐ κενεῶνων
 ὠτειλήν μεθέποντα· καὶ οὐ βρουπλήγι δαΐξω
 κυρτὰ βοοκραίροιο κερῶατα δισὰ μετώπου·
 160 οὐδὲ διατμήξω μέσον αὐχένος· ἀλλὰ εἰ τύψω
 ἔγχρῃ χαλκείῳ τετορημένον εἰς πτύχα μηροῦ,
 ὅτι Διὸς μεγάλοιο γονὴν ἐψεύσατο μηροῦ,
 καὶ πόλον, ὡς ἐὼν οἶκον· ἐγὼ δὲ μιν ἀντὶ μελάθρου,
 ἀντὶ Διὸς πυλῶϊνος, ἐνέρτερον Ἴδιδι πέμπω,
 165 ἢ εἰ μιν αὐτοκύλιστον ἀλυσκάζοντα καλύψω

v. 144. ἰονίης editt.

v. 145. δέξοιτο editt. contra Nonni usum.

v. 147. Parum hic cohaerens versūs, supra sub initium orationis expectari poterat, ubi de servo fugitivo, vi reducendo et fortasse flagris caedendo, v. 138. sermo erat.

v. 151. εἰ δὲ γε editt. Correxī. Hermannus.

v. 154. καὶ ἀμπελόεντα editt. contra sensum. Rhodomannus τὸν ἀμπελόεντα.

v. 164. πέμπω ed. alt. e coniect. Falk.

κύμασιν Ἰασηνοῦ, καὶ οὐ χροῖος ἐστὶ θαλίωσσης.
οὐδέ μοι βροτῶν ἄνδρα νόθον θεῶν· εἰ θέμις εἰπεῖν,
ψεύσομαι, ὡς Διόνυσος, ἐμὸν γένος· οὐκ ἀπὸ Κάδμου
αἷμα φέρω χθονίω· πατὴρ δ' ἐμὸς, ὄρχαμος ἄστρον,

170 Ἡελίος με φύτευσε, καὶ οὐκ ἔσπειρεν Ἐχίων·
τίκτε Σεληναίη με, καὶ οὐκ ἐλόχευσεν Ἀγαυή·
εἰμὶ γένος Κρονίδαο, καὶ αἰθέρος εἰμὶ πολίτης·
οὐρανὸς ἄστροφόοιτος ἐμὴ πόλις· Ἴλατε, Θῆβαι·
Παλλὰς ἐμὴ παράκοιτις, ἐμὴ δάμαρ ἄμβροτος Ἥβη·

175 Πενθεΐ μάζον ὄρεξε μετ' Ἄρεα δεσπότις Ἥρη,
καὶ Ζαθέη μετὰ Φοῖβον ἐγείνατο Πενθεά Λητώ·
Ἄρτεμιν ἱεμένην νυμφεύσομαι· οὐδ' ἐμὲ φεύγει,
ὡς ποτε Φοῖβον ἔφευγεν εἴης μνηστῆρα κορείης,
μῶμον ἄλυσκάζουσα κασιγνήτων ὑμεταίων.

180 εἰ δὲ τὴν Σεμέλην οὐκ ἔφλεγεν οὐρανή φλόξ,
παιδὸς εἴης διὰ μῶμον ἐὼν δόμον ἔφλεγε Κάδμος·
ἀστροπὴν δὲ κάλεσσε χαμαιγενὲς ὑπτύμενον πῦρ,
καὶ δαΐδων ὀνόμηνε σέλας σπινθήρα κερανοῦ.

Ὡς φασμέντου βασιλῆος, ἐπιστρατόωντο μαχητὰς

185 ὄπλοφόροι, κενεῖσιν ἐριδμαίνοντες ἀήταις.

καὶ στρατὸς ἄσπετος ἦεν ἕσσω πιτυώδεος ὕλης,
ἶγνια μαστεύοντες ἀθηήτωιο Λυαίου.

v. 168. ὡς καὶ διὸν ἐμοὶ γένος coniciebat Scal. contra nitente Cunaeo.

v. 169. ἄρμα φέρων ed. pr. αἷμα φέρων ed. alt. e Falkenb. coniectura, nondum sufficiente.

v. 173. πόλις editt.

v. 177. Ἀν φεύγοι?

v. 181. ἔφλεγε Βάκχος editt. emend. Scalig.

v. 183. ὀνόμηνε editt.

Ὅφρα μὲν ἐνναέτησιν ἄναξ ἐπετέλλετο Πένθειος,
τόφρα δὲ καὶ Διόνυσος, ἀφ' ἄγχα νύκτα δοκεύων,
190 τοῖον ἔπος πρὸς Ὀλύμπιον ἀνίσχε κυκλάδι Μῆνη·

ὦ τέκος Ἡελίοιο, πολύστροφε, πάντροφε Μῆνη,
ἄρματος ἀργυρέοιο κυβερνήτειρα, Σελήνη,
εἰ σὺ πέλεις Ἐκάτη πολυώνυμος, ἐννυχίη δὲ
πυρσοφόρῳ παλάμῃ δονεῖς Διασώδεα πεύκην,
195 ἔρχεο, νυκτιπόλος, σκυλακοτρόφας, ὅτι σὲ τέρπει
κνυζηθμῶ γούωντι κνυσοσόος ἐννυχος ἡχώ·
Ἄρτεμις εἰ σὺ πέλεις ἔλαφηβόλος, ἐν δὲ κολώναις
νεβροφόρῳ σπεύδουσα συναγρώσσεις Διονύσῳ,
ἔσσο κασιγνήτοιο βοηθός· ἀρχεγόνου γὰρ
200 αἷμα λαχὼν Κάδμοιο, διώκομαι ἔκτοθι Θήβης,
μητρὸς ἐμῆς Σεμέλης ἀπὸ πατρίδος· ὠκύμορος γὰρ
θνητὸς ἀστὴρ κλονεῖ με θεημάχος· ὡς νυχίη δὲ
νυκτελίῳ χραίσμησον ἔλαυνομένην Διονύσῳ·
εἰ δὲ σὺ Περσεφόνηια νεκυσσόος, ὑμέτεραι δὲ
205 ψυχὰι Ταρταρίοισιν ὑποδρήσσουσι θωάκοις,
νεκρὸν ἴδω Πενθῆα, καὶ ἀγνυμένου Διονύσου
δάκρυον εὐνήσεις τεδὸς ψυχοστόλος Ἑρμῆς·
σεῖο δὲ Τισιφόνης μανιώδεος ἠὲ Μεγαίρης
Ταρταρίῃ μάλιστα λαθίφρονα παῦσον ἀπειλήν
210 γηγενέος Πενθῆος, ἐπεὶ δυσμήχανος Ἥρη
ὀψίγονον Τιτῆνα νέῳ θώρηξεν Ἀναίῳ.
ἀλλὰ σὺ φῶτα δάμασσον ἀθέσμιον, ὄφρα γεραίρης

v. 198. συναγρώσσειν editt.

v. 200. διωκόμενα ἔκτοθι θ. ed. pr. emend. Falk.

v. 211. Τιτῆνα ἐμοὶ θ. editt. emend. Rhodom. vid. Herm. ad Orph. p. 753. et ad Eurip. Bacch. 530.

ἀρχηγόνου Ζαγρήος ἑπωνυμίην Διονύσου.

Ζεῦ ἄνα, καὶ σὺ δόκευς μεμηγότος ἀνδρὸς ἀπειλήν:

215 κλυθεῖ, πάτερ καὶ μήτηρ· ἐλεγχομένου δὲ Λυαίου
σὴ στεροπὴ γαμῆ Σαμέλης τιμηορὸς ἔστω.

“Ὡς φαμένου, ταυρωῖπις ἀνίαχεν ὑπόθι Μῆνη·

Νυκτοφαῆς Διόνυσε, φυτηκόμῃ, σύνδρομῃ Μήνης,

σῆς σταφυλῆς ἀλέγιζε· μέλει δ' ἐμοὶ ὄργια Βακχῶν

220 ὑμετέρων, ὅτι γαῖα φυτῶν ὠδίνα πεπαίνει

μαρμαρυγὴν δροσόεσσαν ἀκοιμήτοιο Σελήνης

δεχνημένη· σὺ δὲ, Βάκχε χοροῖτύπε, θύρασα τιταίνων,

σῆς γενετῆς ἀλέγιζε· καὶ οὐ τρομέεις γένος ἀνδρῶν

ἄδρανέων, οἷς κοῦφος αἰεὶ νόος, ὧν καὶ ἀνάγκη

225 Εὐμενίδων μάλιστα ἀναστέλλουσιν ἀπειλάς.

σὺν σοὶ δυσμενέεσσι κορύσσομαι· ἴσα δὲ Βάκχῃ,

κοιρανέω μανίης ἑτερόφρονος· εἰμὶ δὲ Μῆνη

Βακχιάς, οὐχ ὅτι μόνον ἐν αἰθέρι μῆνας ἔλίσσω,

ἀλλ', ὅτι καὶ ματίης μεδέω, καὶ λύσσαν ἐγείρω.

230 οὐ χθονίην σέθεν ὕβριν ἐγὼ τήποινον ἔασω·

ἦδη γὰρ Λυκόοργος, ἀπειλήσας Διονύσῳ,

ὃ πρὶν εἶναι ταχύγουνος, ὃ Μαινάδας δὲξὺ διώξας,

v. 219. ἀλέγιζε, imperat. recte se habet; nexus hic fere est: cura tantum vitem tuam, et videbis, Lunam tibi favere; ne fortasse tentes ἀλεγιζω, ἐμοὶ μέλει ὄργ. B. Sed enclit. μοὶ videor mihi iure mutasse.

v. 223. Fort. τρομέοις. Ita coniecit etiam Rhodomannus.

v. 224. ὦ καὶ ἀνάγκη ed. pr. emend. Falk.

v. 229. ἄλυσσαν ἀγείρω editt. Mecum restituit Sohrad. ad Mus. p. 53.

v. 230. ἔασω vulgo.

v. 231. ἦδη γὰρ Διόνυσοσ ἀπ. ed. pr. apertum errorem sustulit Falk.

- τυφλὸς ἄλητεύει, καὶ δεύεται ἡγεμονῆος.
 ἤδη δ' ἄμφι τένοντας Ἐρυθραίων δονακίων
 235 κέκλιται ἔνθα καὶ ἔνθα, τῆς αὐτάγγελος ἄλκῆς,
 Ἴνδῶν νεκρὸς ὄμιλος· ἀναινομένῳ δὲ ῥεέθρῳ
 ἄφρονα Δηριαδῆα πατὴρ ἔκρουεν Ἰθάσπης,
 ἔγχεϊ κισσῆεντι τετυμμένον· αὐτὰρ ὃ φεύγων
 πατρώῳ βαρύνθοντι κατηφῆϊ πῖπιτε ῥεέθρῳ.
 240 Τυρσηνοὶ δεδάσαι τὸν σθένος, ὄπποτε νηῶν
 ὄρθιος ἰσθὸς ἄμειπτο, καὶ ἀμπελάεις πέλεν ὄρηξ
 αὐτοτελής· τὸ δὲ λαῖφος ὑπὸ σκιεροῖσι πετήλοισ
 ἡμερίδων εὐβοτρὺς ἀνηέξητο καλύπτρη·
 καὶ πρότονοι σύριζον ἐχιδνήεντι κορῦμβῳ,
 245 ἰοβόλοισ· βροτήν δὲ φυήν καὶ ἐξέφρονα βουλήν
 δυσμενέες ῥίψαντες, ἀμειβομένοισι προσώπου,
 ἀφραδέες δαελφῆνες ἐνιπλώουσι θαλάσση·
 εἰσέτι κωμάζουσαι καὶ ἐν ῥοθίοισ Διονύσῳ,
 οἶα κυβιστητῆρας, ἐπισκαίρουσαι γαλήνη.
 250 καὶ νέκυς ὑμετέρῳ βεβολημένος ὄξεϊ θύρῳ
 χεύμασιν Ἀσσυρίοισι καλύπτεται Ἴνδος Ὀρόντης,
 εἰσέτι δεμαινῶν καὶ ἐν ὕδασι οὖνομα Βάκχου.

Τοῖον ἔπος Βρομίῳ χρυσήνιος ἴαχε δαίμων.
 ὄφρα μὲν εἰσέτι Βάκχος ὀμίλεε κυκλάδι Μήνη,
 255 τόφρα δὲ καὶ Ζαγοῆτι χαριζομένη, Διονύσῳ
 Περσεφόνη θάωρηξεν Ἐριννύας· ἀγνυμένῳ δὲ
 ὀπιγόνῳ χραίσμησε κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

v. 239. πατρώῳ editt.

v. 241. πέσεν ὄρηξ editt. contra sensum.

v. 242. λαῖφος σκ. omisaa praepositione, ed. alt.

Αἰ δὲ Διὸς χθονίοιο δυσάντει νεύματι κόρησ,

Εὐμειδῆσ, Πενθῆσ ἐπεστρατεύοντο μελάθρσ,

260 ὦν ἢ μὲν ζοφεροῖο διαθρεύσκουσα μελάθρου,

Ταρτακρίην ἐλέλιζεν ἐχιδνήσσαν ἰμάσθλην·

Κωκυτοῦ δὲ ῥέεθρον ἀρύατο καὶ Στυγὸς ὕδωρ,

καὶ χθονίη ραδάμιγγι δόμους ἔρῥαιεν Ἀγαύησ

οἶα προθεσπίζουσα γόον καὶ δάκρυα Θήβησ·

265 Ἀκταίην δὲ μάχαιραν ἀπ' Ἀτθίδοσ ἤγαγε δαίμων.

ἀρχαίην Ἰτύλοιο μαιφόνον, ἣ ποτὲ μήτηρ

Πρόκνη θυμολέαινα σὺν ἀνδροφόνω Φιλομήλῃ

τηλυγέτην ὠδίνα διατμήξασα σιδήρσ,

παιδοβόρσ Τηρῆϊ φίλην δαιτρύσατο φορβήν·

270 κείνην χειρὶ φέρουσα, φόνων ὄχετηγόν, Ἐρινύσ,

ἀρχεκάκοισ ὀνύχεσσι διαγλύψασα κόνιην,

Ἀττικὸν ἔκρυφεν ἄορ ὄρεσσιφύτω παρὰ ῥίξῃ

μηκεδανῆσ ἐλάτης, ἣ Μαινάδες, ὀππόθι Πενθεύσ

v. 258. νεύματι *Peltes* editt. νεύματι κραιρσ tentabat Scalig. Male!

v. 260. ὦν ἢ μὲν. Recte ita Furiarum una distingui poterat, si deinde de reliquis simili modo singulatim dicebatur. Sed nihil huiusmodi sequitur, nisi lacunam statuas post v. 277. Atqui plurali numero vv. 256 — 259. Furias poeta non semel in medium produxit.

v. 263. ἔρῥαιεν editt.

v. 264. προθεσπίζοντα ed. pr. probabiliter emend. Falk. nisi forte hic luxatio est.

v. 265. ἀπ' ἀτθίδοσ ed. pr. emend. Falk.

v. 266. ἦν ποτὲ μ. editt. sed dativum postulat sententia.

v. 270. ὄχετηγὸσ editt. minus apte.

v. 273. ἡμαινάδες ed. pr. emend. Falk. laudans XLV. 19. cf. supra v. 87.

μέλλε θανάειν ἀκάρητος· ἐπαρήσασα δὲ κόχλη
 275 Γοργόνας ἀρτιφόνου νεοδρόντου αἶμα Μεδούσης,
 πορφυρέας ἔχουσι λιβυστίαι δένδρον ἑέρσαις·
 καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοις τεχνήσατο Μαινώς Ἐριννύς.

Ἵορφαίοις δὲ πόδεσσι δόμων ἐπεβήσατο Κάδμου
 νυκτιφανῆς Διώνυσος, ἔχων ταυρώπιδα μορφήν,
 280 αἰθύσσων Κρονίην μαριώδεα Πανὸς ἰμάσθλην·
 βακχεύσας δ' ἀχάλινον Ἀρισταίωιο γυναῖκα,
 Ἄυτονόην ἐκάλεσσε, καὶ ἴαχε θυιάδι φωνῇ·

Ὀλβίη, Ἄυτονόη, Σεμίλης πλέον· ἀρτιγάμου γὰρ
 υἱὸς εἰς ὑμέναιον ἐριδμαίνεις καὶ Ὀλύμπω·
 285 αἰθέρος ἤρπασας εὐχος, ἐπεὶ λάχεν ἀβρὸν ἀκοίτην
 Ἄρτεμις Ἀκταίωνα, καὶ Ἐνδυμίωντα Σελήνη.
 οὐ θάνεν Ἀκταίων, οὐκ ἔλλαχε θηρὸς ὀπωπήν,
 οὐ στικτῆς ἐλάφοιο τάνυγλώχονα κεραίην,
 οὐ νόθον εἶδος ἔδεκτο, καὶ οὐκ ἐψεύσατο μορφήν,

v. 274. θαλιεῖν ed. pr. emend. idem Falk.

v. 275. Γ. αὐτοφόνου editt. sine sensu.

v. 276. ἔχουσι λιβυστίαι δ. ed. pr. ἔχουσι λιβυστίας δ. ed. alt.
 e Falkenb. emendatione, cum novo errore coniuncta.

v. 277. σκοπέλοις τεχνήσατο μαινώς Ἀγαῖη editt. Prius cor-
 rexerit Herman. ad Orph. p. 762. posterius discipulo emendandum
 reliquit. Ratio est aperta, si versus huic pertinet, cf. v. 270.

v. 279. νυκτιφανῆς coniciebat Falk.

v. 281. Ἀρισταῖδαο volebat Scal. sed recte Cun. vulgatam de-
 fendit.

v. 285. λάχσε editt. Mecum emend. V. D. ap. Vilhois. Epist.
 Vinar. p. 21.

v. 289. οὐκ (οὐ ed. alt.) ἐψεύσατο νόμφη, editt. καθὼς ἰ.
 φήμη tentabat Cun. V. D. ap. Vilhois. putabat, satia esse si
 vers. 289. post v. 290. collocaretur. Malui meam rationem sequi.

- 290 οὐ κύναις ἀγρευτῆρας θεὸς ἐνόησε φρονῆας·
 ἀλλὰ κωπογλώσσων σταμάτων μεταέφρονε μύθῳ
 υἱὸς ὑμετέρου κόρον ψεύσαντο βετῆρας,
 νυμφίον ἐχθαίροντες ἀνυμφεύουσι Θεαίνης,
 οἶδα, πόθεν δόλος οὗτος· ἐπ' ἄλλοτρίοις ἕμεναίοις,
- 295 εἰς γάμον, εἰς Παφίην ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
 ἀλλὰ θυελλήεντι διαθρώσκουσα πεδίλω,
 σπεύθε, μολεῖν ἀκίχητος ἐς οὔρεα· καίθι μολοῦσα,
 ὄρεαι Ἀκταίωνα, συναγρώσσοντα Λυαία,
 Ἄρτεμιν ἐγγὺς ἔχοντα, καὶ ἀλόλιθ' ἄλκιμα Θήρης,
- 300 ἐνδρομίδας φορέοντα, καὶ ἀμφαφώοντα φαρέτρην.
 ὀλβίη, Αὐτονόη, Σμεῆλης πλέον, ὅτι Θεαίνης
 εἰς γάμον ἐρχομένης ἐκυρῆ πέλες Ἰοχθαίρης·
 Ἴνους καλλιτόκοιο μακαρτέρη, ὅτι Θεαίνης
 σὸς πάϊς ἔλλαχε λέκτρα, τὰ μὴ λάχεν Ἰωτος ἀγῆνωρ·
- 305 οὐ θρασὺς Ἰωρίων πέλε νυμφίος Ἰοχθαίρης.
 χάριται δ' ἠβήσας, σέθεν υἱὸς εἵνεκα νύμφης,
 κωμάζει σέο Κάδμος ὄρεσσαύλω παρὰ πασιῶ,
 σειῶν ἠερίοις ἀνέμοις χιονώδεα χαίτην.
 ἔγρεο, καὶ σὺ γένοιο γαμοστόλος, εὐλοχε μήτηρ·
- 310 ἄρμενος οὗτος Ἔρωσ, ὅτι νυμφίον Ἄρτεμις ἀγῆ,
 υἷα κασιγνήτοιο, καὶ οὐ ξένον εἶχεν ἀκοίτην.
 ἀλλὰ θεὰ φυγόδεμος ἐπήν ποτε παῖδα λοχεύσῃ,
 υἷα κουφίζουσα σαόφρονος Ἰοχθαίρης

v. 294. οὗτος ἐπ' sine distinctione editt.

v. 302. κήρυξ πέλες editt. ἐκυρὰ proposuit Falk.

v. 303. μακαρτάτη editt. cum comparat. necessarius esset.

v. 312. ἐγῆν ποτε editt. emend. Herm. ad Orph. p. 753.

v. 313. κουφίζουσα εἰς φρένας ἰοχθαίρης ed. pr. εἰς φρένας ἰοχθαίρη ed. alt. ex infelici coniect. Falkenburgii. Veram lectio-

πήξει παιδοκόμῳ, ζηλήμονι δείξον Ἀγαύη.

- 315 τίς νέμεσίς ποτε τοῦτο, κυνοσσοός εἰ παρὰ παστῶ
 ἤθελε θρηνητῆρα λαγωβόλον νῆα λοχεῦσαι,
 εἴκελον Ἀκταίονι φιλοσκοπέλω τε Κυρήνη,
 μητρώων ἐλάφων ἐποχημένον ὠκέϊ δίφρω;

nem vidit Scaliger; duriore constructione Herm. l. c. correxerat: νῆα, κουνίζουσα τεῆς φρένας Ἰαχθαίρης, — δείξον Ἀ. Rhodmanni coniectura est τεῆς.

v. 315. κυνοσσοός εἰ π. editt. emend. Rhodm. teste Herm. ibid.

v. 317. ἴκελον editt.

v. 318. μητρώων editt. μοχ δίφρω ed. pr.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΕ.

*Πέμπτον τεσσαρακοστὸν ἴδε πλῆον, ἦχι νοήσεις,
Πενθίος ἄκρα κάρηνα καὶ ὤλεστέικνον Ἀγαύην.*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΕ.

Ὡς φαμένου Βρομίωιο, δόμων ἐξέδραμε νύμφη,
 χάσματι λυσσήεντι κατάσχετος, ὄφρα νοήσῃ
 νυμφίον Ἀκταίωνα, παρήμενον Ἰοχεαίρη.

καὶ οἱ ἐπειγόμενῃ σφαλερῶ ποδὶ σύνδρομος αὔραις
 5 εἰς ὄρος ἀκρήδεμνος ὁμάρτες Μαινὰς Ἀγαυή·
 καὶ Κρονίης μάλιστα ἱμασσομένη φρένα κέντρον,
 ἕσκαπον ἐρροίβδῃσε μμηνότι χεῖλει φωνήν·

Οὐτιδατῶ Πενθῆϊ κορύσσομαι, ὄφρα δαεῖη,
 Φαρσαλέην ὅτι Κάδμος Ἀμαζόνα τίκτεν Ἀγαυήν.
 10 ἔμπλεος ἠγορέης καὶ ἐγὼ πέλον· ἦν ἐθελήσω,
 καὶ γυμναῖς παλάμησιν ὄλον Πενθῆα δαμάσσω,
 καὶ στρατιῆν εὐοπλον ἀτευχεῖ χειρὶ δαίξω·
 Θύρσον ἔχω· μελίης δ' οὐ δεύομαι, οὐ δόρου πάλλω·

v. 3. νυμφίος editt. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 6. καὶ κρονίης ed. pr. κρονίης ed. alt. e coniect. Falk. cf. XLIV. 280.

v. 7. μμηλότι vulgo. Emendaverat iam Rhodomannus.

v. 8. ὄφρα δαμείη editt. contra sensum.

v. 10. καὶ ἐγὼ πλέον editt. quod hoc nexu non ferendum. Mox perinde est, sive partic. δέ inseratur, sive omittatur.

vv. 11. 12. Concinnitas postulat: δαμάξω — δαίξω, aut δαμάσσω — δαίξω.

- ἔγχεϊ δ' ἀμπελόεντι δορυσσόον ἀνέρα βάλλω·
 15 οὐ φορέω θώρηκα, καὶ εὐθώρηκα δαμάσσω.
 κύμβαλα δ' αἰθύσουσα καὶ ἀμφιπλήγα βοσίην,
 κυδαίνω Διὸς νῖα, καὶ οὐ Πενθῆα γεραίρω.
 Λύδιά μοι δότα ῥόπτρα· τί μέλλετε θυιάδες ὄραι;
 ἴξομαι εἰς σκοπέλους, ὅθι Μαινάδες, ἦχι γυναῖκες
 20 ἠλικες ἀγρώσσοντι συναγρώσσουσι Λυαίω.
 ζῆλον ἔχω, Διόνυσε, λεοντοφόνοιο Κυρήνης.
 φείδεό μοι Βρομίωιο, Θεμηάγε, φείδεο, Πενθεῦ·
 εἰς σκοπέλους ἀκίχητος ἐλεύσομαι, ὄφρα καὶ αὐτή,
 Εὐΐον ἀείδουσα, χοροῖτυπον ἴχνος ἐλίξω·
 25 οὐκέτι βοτρυόεντος ἀναίνομαι ὄργια Βάκχου,
 οὐκέτι Βασσαρίδων στυγέω χορόν· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 δειμαίνω Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ἄφθιτος εὐνή,
 ὃν Διὸς ὑψιμέδοτος ἐχτυλώσαντο κεραυνοί·
 ἔσομαι ὠκυπέδιλος, ὀμήλυδος Ἰοχεαίρης
 30 δίκτυα κουφίζουσα, καὶ οὐ κλωστῆρας Ἀθήνης.
 Ὡς φαιμένη πεπότῃτο νέη σκαίρουσα Μιμαλλῶν,
 ληναίης μεθέπουσα φιλεύϊον ἄλμα χορείης,
 Βάκχον ἀνευάζουσα, καὶ ἀείδουσα Θουώνη·
 καὶ Σεμέλην ὑπάτοιο Διὸς κίκλησθε γυναῖκα,
 35 καὶ σέλας εὐφαέων γαμίων ἐλίγαινε κεραυνῶν.
 Καὶ χορὸς ἐν σκοπέλοισιν ἔην πολὺς· ἀμφὶ δὲ πηγαί

v. 14. δορυσσόον ἀνέρα editt. absurde.

v. 16. καὶ εὐπήληκα βοσίην editt. quod verum esse non potest; sed fortasse vera lectio adhuc latet. Interim cf. v. 44.

v. 29. Si quid tribuendum esset distinctioni, in fine versus positae, legendum foret ὀμόδρομος Ἰοχεαίρης, maiore orationis concinnitate. Rhodomannus ὀμήλυτος.

vv. 31. 32. πεπότῃτον ἰσκαίρουσα μ. ληναίης ed. pr. emend. Falk.

v. 36. Suspectum πηγαί; an πηγαῖς? πέτραι? cf. v. 41.

ἴαχον· ἐπταπύλου δὲ πέδον περιδέδρομε Θήβης
 ἤχη ποιικιλόμορφος· ὁμογλώσσῃ δ' ἀλαλήτῳ
 μελπομένων βαρύδουπος ἐπεσμαράγης Κιθαιρών·
 40 καὶ δροσόεις κελάδησεν ἄλως κτύπος· ἦν δὲ νοῆσαι
 δένδρεα κομάζοντα, καὶ αὐδήσσαν ἐρίπνη.
 καὶ τις ἐοῦ θαλάμοιο χοροίτυπος ἐκθορε κούρη
 αὐλὸς ὅτε τρητοῖσι πόροις ἰάχῃσιν κεραστής·
 καὶ κτύπος ἀμφιβόητος ἀδειψήτοιο βοεῖης.
 45 παρθενικὰς βράχυσεν· ἀπ' εὐτύκτων δὲ μελάθρων
 εἰς ὄρος ὑψικάρητον ἐρημάδας ἤλασε Βάκχας.
 καὶ τις ἀνοιστρηθεῖσα θυελλήεντι πεδίλῳ
 κούρη λυσιέθειρα διέσσυτο παρθενεῶνος,
 κερκίδα καλλείψασα καὶ ἰστοτέλειαν Ἀθήνην·
 50 καὶ παλαμῶν ἀκόμιστον ἀπορρίψασα χιτῶνα,
 μίσγστο Βασσαρίδεσσι, καὶ Ἄονις ἐπλετο Βάκχη·
 Τειρεσίας δ' ἰέρυσεν ἀλεξικάκῳ Διονύσῳ,
 βωμὸν ἀναστήσας, ἵνα Πενθέος ὕβριν ἐρύξῃ
 καὶ γόλον ἀπρήνυτον ἀποσκεδάσειε Λυαίου·
 55 ἀλλὰ μάτην ἰκέτευσεν, ἐπεὶ λίνον ἤλυθε Μοίρης.
 καὶ Σεμέλης γενέτην ἐκαλέσσατο μάντις ἐχέφρων,
 ὄφρα μεταστήσῃσι χοροστασίην Διονύσου.

v. 39. μελπομένη editt.

v. 40. ἄλως κτύπος in hoc loco mira res! an καὶ δροσόεις κελάδησε λάλος κτύπος?

v. 43. πόρον ἰάχ. ed. pr. emend. Falk.

v. 50. καὶ πλοκάμων ἀκόμ. editt. sed sic χιτῶνα in καλύτερην mutandum. Intelligo vestem, quam texebat, et nunc e manibus dimittit, cf. v. anteced.

v. 54. χορὸν editt.

v. 57. μεταστήσῃσι pluribus modis offendit. Quae sequuntur, vv. 58 — 65, monstrant, non ad removendum, sed simul instituendum Bacchi chorum invitari potuisse Cadmum a Tiresia. Fuitne μεταστήσῃσι, vel potius μεταστήσειε?

- βριθομένοις δὲ πέδουσι γέρον ὠρχήσατο Κάδμος,
 στέψας Ἄενίῳ χιονώδεα βόστρυγα κισσῶ·
- 60 Τειρεσίας δ' ὁμόφοιτος, εἶδ' ἄντα νοθρὸν ἐλίσσω,
 Μυγδονίῳ Φρύγα κῶμον ἀνακρούων Διονύσει,
 εἰς χορὸν ἀΐσσοντι συνέμπορος ἦτις Κάδμω,
 γηραλέον νάρθηκι Θεουδέα πῆχυν ἐρείσας.
 ἀθρήσας δὲ γέροντας ὁμήλυδας ὄμματι λοξῶ,
- 65 Τειρεσίαν καὶ Κάδμον, ἀτάσθαλος ἴαχε Πενθεύς·
 Κάδμυ, τί μαργαίνεις; τίνι δαίμονι κῶμον ἐγείρεις;
 Κάδμυ, μαινομένης ἀποκαίθεο κισσὸν ἐθειρῆς,
 καίθεο καὶ νάρθηκα νοοπλανέος Διονύσου·
 Ὀγκαίης δ' ἀνάειρε σοόφρονα χαλκὸν Ἀθήνης·
- 70 νήπιε Τειρεσία στεφανηφόρε, ῥίψον ἀήταις
 σῶν πλοκάμων τάδε φύλλα, νόθον στέφος· ἀντὶ δὲ θύρου
 Φοίβου μᾶλλον ἄειρε τὴν Ἰσηνίδα διάφρη·
 αἰδέομαι σέο γῆρας· ἀμετροβίων δὲ καὶ αὐτῶν
 μάρτυρα σῶν ἐτέων, πολιὴν πλοκαμίδα γεραίρω·
- 75 εἰ μὴ γὰρ τάδε γῆρας ἐρήτυε καὶ σέο χαίτη,
 καὶ κεν ἀλυκτοπέδησιν ἐγὼ σέο χεῖρας ἐλίξας,
 δέσμιον ἀγλυόεντι κατασφρήγισσα μελάθρο·
 σὸς νόος οὐ με λέληθε· σὺ γὰρ Πενθεῖ μργαίρων,
 μαντοσύναις δολίησι νόθον θεὸν ἀνέρα τεύχεις,
- 80 δῶρα λαβὼν Λυδοῖο παρ' ἀνέρος ἠπεροπῆος,
 δῶρα πολυχρύσοιο φατιζόμενον ποταμοῖο.
 ἀλλ' ἐρείεις, ὅτι Βάκχος ἐποίκιον εὔρεν ὀπώρη·
 οἶνος ἀεὶ μεθύοντας ἐφέλκεται εἰς Ἀφροδίτην,
 εἰς φόνον ἀσταθέος νόον ἀνέρος οἶνος ἐγείρει.

v. 58. βριθομένον ed. pr. emend. Falk.

v. 60. Τειρεσίας δ' ὁμ. ed. pr. emendatum in alt.

v. 65. Κάδμον ἀτάσθαλον editt. male.

v. 84. οἶνος ἐγείρει, cf. XLII. 50.

- 85 ἀλλὰ Διὸς γενετῆρος ἔχει δέμας ἠδὲ χιτῶνας·
 χρύσεια πέπλα φέρον, οὐ νεβρίδας, ὑψιμέδων Ζεὺς
 ἀστράπτει μακάρεσσι· καὶ ἀνδράσι μάργαται Ἄρης,
 χάλκεον ἔγχος ἔχων, οὐκ οἶνοπα θύρον ἀείρων·
 οὐ βοέοις κέρασσι κεραιφόρος ἐστὶν Ἀπόλλων.
- 90 μὴ ποταμὸς Σιμέλην νυμφεύσατο, καὶ τέκε νύμφη
 νῖα νόθον κερύοντα βοουραῖον παρακοίτη;
 ἀλλ' ἐρέεις· Γλαυκῶπις ἐς ἄφρατα δῆρων ἰκάνει,
 σύγγονον ἔγχος ἔχουσα καὶ ἀσπίδα, Παλλὰς Ἀθήνη,
 * * * * *
 αἰγίδα καὶ σὺ τίταινε τεοῦ Κρονίδαο τοκῆος. —
- 95 Ὡς φαμένον Πενθῆος, ἀμείβετο μάντις ἐχέφρων·
 τί κλονέεις Διόνυσον, ὃν ἤροσεν ὑψιμέδων Ζεὺς,
 ὃν Κρονίδης ὠδινε πατῆρ ἐγκύμονι μηρῶ,
 παιδακόμῳ δὲ γάλακτι θεητόκος ἔτροφε Πείη,
 ὃν πάρος ἡμιτέλεστον, εἶτε πνεύοντα τεκούσης,
- 100 ἀφλεγές σπινθῆρας ἐχυτλώσαντο κεραυνοῦ;
 οὔτος ἀμαλλοτόκῳ Δημήτριον μῦθος ἐρέξει,
 ἀντίτυπον σταχύεσσιν ἔχων εὐβοτρὸν ὀπώρην.
 ἀλλὰ χόλον Βρομίῳ φυλάσσο· δυσσεβίης δὲ
 σοί, τέκος, ἦν ἐθείλης, ἰκελὸν τινα μῦθον ἐνὶ ψῶ·
- 105 Τυρσηνῶν ποτὲ παῖδες ἐναυτίλλοντο θαλάσῃ,

v. 85. ἠδὲ χιτῶνας editt.

v. 92. γλαυκῶπις ὡς ἄρσ. ed. pr. ὅτ' ἄρσ. ed. alt. ex infelici coniect. Falk. Ἐς etiam Rhodomannus.

v. 94, Palam est, hunc versum Baccho, non Cadmo dici potuisse, cf. XLVI, 10, sqq. Praeterea oratio in antecedd. aperte imperfecta est, ut lacuna necessario statuenda est. Male Cunaeus poetae vitio vertit, quod libraribus tribuendum. Vid. Comment.

v. 96. Διόνυσος editt. vel Lubino verum videntes.

v. 104. ἰκελὸν τινα μ. coniecit Falk.

- Ξεινοφόνοι, πλωτῆρες ἀλήμονες, ἀρπαγες ὄλβου,
 πάντοθεν ἀρπάζοντες ἐπάντια πάσα μήλων·
 καὶ πολλὸς ἐνθα καὶ ἐνθα δορικτήτων ἀπὸ νηῶν,
 εἰς μόνον ὑδατόεντα γέρων ἐκυλίνδεται ναύτης
 110 ἡμιθανής· ἕτερος δὲ, προασπίζων ἔτι ποιμνης
 ἀμφιλαφῆς πολίῃσι φόνῳ φοινίσσεται ποιμῆν.
 ἔμπορος εἰ τότε πόντον ἐπέπλεσεν, εἴ ποτε Φοίνεξ
 ὄντια Σιδονίης ἀλιπόρφυρα πέπλα θαλάσσης
 εἶχεν, ὑπὲρ πόντιοιο λαβῶν Τυρσηνὸς ἀλήτης,
 115 ἀπροϊδῆς πεφόρητο ῥυηφενέων ἐπὶ νηῶν·
 καὶ τις ἀνὴρ νήποιον ἀπείρονα φόρτον ὀλέσσας,
 εἰς Σικελίῃν Ἀρέθουσαν ἀνὴρ πορθμύετο Φοίνεξ,
 δέσμιος, ἀφραμένοιο λιπόπτολις ἄμμορος ὄλβου.

- Ἄλλὰ δύο Διόνυσος, ἐπίκλοπον εἶδος ἀμείψας,
 120 Τυρσηνοὺς ἀπάφησε· νόθη δ' ὑπεδύσατο μορφῆν,
 ἱμερόσις ἕτερος, ἔχων ἀγάρακτον ὑπήνην,
 αὐχένι κόσμον ἔχων χρυσήλαπον· ἀμφὶ δὲ κόρσην
 στέμματος ἀστράπτοντος ἔην αὐτόσσαντος αἴγλη
 λυγνίδος ἀσβέστοιο, καὶ ἔγγλοα νῶτα μαράγδου,
 125 καὶ λίθος Ἰνδῶν, χαροπῆς ἀμάρυγμα θαλάσσης·
 καὶ χροῖ δύσατο πέπλα, φαάντερα κυκλάδος Ἴουδης,
 ἄρτι χαρασσομένης, Τυρίη πεπαλαγμένα κόγλο.
 ἴστατο δ' αἰγιαλοῦ παρ' ὀφρύσιν, οἷα καὶ αὐτὸς

vv. 108. et 109. aut corrupti, aut alieno loco intrusi. Co-
 haerent, si legeretur: ἀπὸ ποιμνῶν (ταύρων) — γέρων ἐκυλίν-
 δεται βούτης.

v. 116. Suspectum καὶ τις ἀνὴρ, cum ἀνὴρ — Φοίνεξ sequa-
 tur; fort. καὶ τις ἄφαρ νήποιος etc.

v. 119. ἐπίκλος editt.

v. 120. ὑπεδύσατο vulgo.

v. 124. μαράγδου ed. alt. quia id necessarium putabat Falk.

v. 125. Ἰνδῶν χ. editt.

- ὀλκάδος ἡμείρων ἐπιβήμεναι· οἱ δὲ Θορόντες,
 130 φαιδρὸν ἐληΐσαντο δολοπλόκον νῆα Θυώνης,
 καὶ κτεάνων γύμνωσαν· ὑποτροχόωσα δὲ σειρῆ
 χερσὶν ὀπισθοτόνοισιν ἐμτρώθη Διονύσου.
 καὶ νέος ἑξαπίνης μέγας ἔπλετο θέςπιδι μορφῆ,
 ἀνδροφυῆς, κερόεις, ὑψόμενος ἄχρῃς Ὀλύμπου,
 135 εὐσσαν ἡερίων νεφέων σκέπας· εὐκελάδῳ δὲ
 ὡς στρατὸς ἐννεάχιλος εἶν' ἔμυκῆσατο λαυμῶ.
 μηκεδανοὶ δὲ κάλωνες ἐχιδναῖοι πέλον ὄλκοι,
 ἔμπνοα μορφωθέντες εἰς ἀγκύλα νῶτα δρακόντων·
 καὶ πρότονοι σύριζον· ὑπηνέμιος δὲ κεραστής
 140 ὀλκαίαις ἐλίκεσιν ἀνέδραμεν εἰς κέρας ἰστοῦ·
 καὶ χλοερθεῖς πετάλοισι κατάσκιος, ἡῆρι γέλιτων,
 ἰστός ἔην κυπαρίσσοις ὑπέριτατος· ἐν δὲ μεσόδμη
 κισσὸς ἀρασιπότητος ἀνήϊεν, αἰθέρι γέλιτων,
 σειρῆν αὐτοέλικτον ἐπιπλέξας κυπαρίσσοι·
 145 ἀμφὶ δὲ πηδαλίοισιν, ὑπερκύψασα θαλάσσης,
 Βακχίως ἀμπελόεντι κάμαξ ἐβαρύνετο καρπῶ·
 πρύμνη δ' ἠδυπότοιο βαρυνομένη Διονύσου,
 οἶνον ἀναβλύζουσα, μέθης βακχεύετο πηγῆ·
 ἀμφὶ δὲ σέλιματα πάντα διὰ πρῶρης ἀνιόντες
 150 θῆρες ἀεξήθησαν· ἐμυκῆσαντο δὲ ταῦροι,
 καὶ βλοσυρὸν κελάδημα λέων βρυγήσατο λαυμῶ.
 Τυρσηνοὶ δ' ἰάχισαν· ἐβακχεύοντο δὲ λύσση,
 εἰς φόβον οἰστρηθέντες· ἀξιφύτοιο δὲ πόντου,
 ἄνθεα κυματόεντες ἀπέπτυνον ὕδατος ὄλκοι·
 155 καὶ ῥόδον ἐβλάστησε, καὶ ὑπόθεν, εἰς ἐνὶ κήπω,
 ἀφροτόκοι κενεῶνες ἐφρονίσσοντο θαλάσσης·

v. 131. *σειρῆν* ed. pr. emend. Falk.

v. 147. *πρύμνης δ' ἠδ. βαρυνομένου Δ.* editt. sine sensu.

v. 149. *σέλιματι πάντα* ed. pr. emend. Falk.

καὶ κρίνον ἐν ῥοθίοις ἀμαρύνεσθε. δερκομένων δὲ
 ψευδομένους λειμῶνας, ἐβακχεύθησαν ὄπωπαί,
 καὶ σφιν ὄρος βαθύδενδρον ἐφαίνετο, καὶ νομὸς ὕλης,
 160 καὶ χορὸς ἀγρονόμων, καὶ πῶσα μηλοβοτήρων·
 καὶ κτύπον ὠτσαντο λιγυφθόγγιο νομῆος,
 ποιμένετῃ σύριγγι μελιζομένοιο νοῆσαι·
 καὶ λιγυρῶν αἶοντες εὐτρήτων μέλος αὐλῶν,
 μεσσατίου πλώιοντες ἀτέρμονος ὑψόθι πόντου,
 165 γαῖαν ἰδεῖν ἐδόκησαν· ἀμερσινώφ' δ' ὑπὸ λύσση
 εἰς βυθὸν αἰέσοντες, ἐπωρήσαντο γαλήνην,
 ποντοπόροι δελφίνες· ἀμειβομένου δὲ προσώπου,
 εἰς φύσιν ἰχθυόσσαν ἐμορφώθη γένος ἀνδρῶν.

Καὶ σὺ, τέκος δολόεντα χόλον πεφύλαξο Λυαίου·
 170 ἀλλ' ἐρέεις· μεθέπω δέμας ἄλκιμον· ἀμφιέπω δὲ
 φρικτὸν ὄδοιτοφύτων αὐτίσπορον αἶμα Γιγάντων.
 δαιμονίην φύγε χεῖρα γιγάντοφόνου Διονύσου,
 ὅς ποτε Τυρσηνοῖο παρὰ κρηπίδα Πελαῖου
 Ἄλπον ἀπηλόησε, θεημάχον υἱὸν ἄρουρης,
 175 μαρνάμενον σκοπέλοισι, καὶ αἰχμάζοντα κολώναις·
 μαινομένου δὲ Γίγαντος ὑποπιτήσων στίχα λαιμῶν,
 οὐ τότε κέτνο κάρηνον ὄδοιπόρος ἔστιχε πέτρης·
 εἰ δέ τις ἀγνώσων ἀβάτω πεφόρητο κελεύθῳ,
 μαστίζων θρασὺν ἵππον, ὑπὲρ σκοπέλοιο νοήσας,
 180 χερσὶ πολυσπερέεσσι περίπλοκον υἱὸς ἄρουρης
 ἠνιόχον καὶ πῶλον ἐφ' τυμβεύσατο λαιμῶ.
 πολλάκι δ' εὐδένδροιο δε' οὐρέος εἰς νομὸν ἔλκων

v. 162. μελιζομένοιο βοτῆος editt. sine omni sensu.

v. 173. Πυλωροῦ editt. emend. Scalig.

v. 176. στίχε δαιμων editt. quod ab eod. Scal. emendatum.

v. 179. ὑπὲρ σκοπέλοιο νομήσας ed. pr. emend. Falk.

v. 180. περίπλοκος editt.

- μῆλα μασσηβρίζοντα, γέρον θαιτρεύετο ποιμήν·
 οὐ τότε δ' αἰπολίτῃσι παρήμενος ἢ παρὰ μάνδραις,
 185 συμφεροτῆς δονάκεσσι μελίξετο μουσοπόλος Πάν·
 οὐ κτύπον ὑστερόφωνον ἀπαίβετο πηκτίδος Ἠχώ·
 ἀλλὰ, λάλον περ ἐοῦσαν, ἐθῆμοι σύνθροον αὐλῶ
 Πανὸς ἀσιγήτοιο κατασφρηγίσσατο σιγή,
 ὅτι Γίγας τότε πᾶσιν ἐπέχραεν· οὐ τότε βούτης,
 190 οὐ χορὸς ὑλοτόμων τις δπηλίμας ἤμαχε Νύμφας,
 τέμνων νῆϊα δεῦρα, καὶ εὐ σοφὸς ὀλκάδα τέκτων
 δουροπαγῆς γόμφωσεν ὄδοιπτόρον ἄρμα θαλάσσης,
 εἰςέμε κέῖνα κάρηνα παρῆστιχε Βάνχος ὀδεύων,
 σείων Εὐΐα θύρα· παρερχομένω δὲ Λυαίω
 195 ὑψηνεφῆς περιμέτρως ἐπέχραεν υἱὸς ἀρούρης,
 ἀσπίδα πετρῆσσαν εἰς ὤμοισιν ἀείρων·
 καὶ σκόπελον βέλος εἶχεν· ἐπισκίρτησε δὲ Βάνχῳ,
 γείτονα πετρῆσσαν ἔχων ὑψίδρομον αἰχμήν,
 ἦ πίτυν, ἦ πλατάνιστον ἀκοντίζων Διονύσῳ.
 200 ὡς ῥόπαλον πίτυν εἶχε, καὶ ὡς θοὸν ἄορ ἐλίσσαν
 πρυμνόθεσ ἀντόρριζον ἐκούφισε θάμνον ἐλαίης.
 ἀλλ' ὅτε τηλεβόλους ὀρέων ἐκένωσε κολάϊτας,
 καὶ σκιερῆς βαθύθενδρος ἐγυμνώθη ῥάχισ ὕλης,
 θυροσμανῆς τότε Βάνχος, ἐὼν βέλος [ἐν χειρὶ πάλλων,]
 205 εἰς σκοπὸν ἠκόντιζε, καὶ ἠλιβύτου τύχην Ἄλπου

v. 184. Fortasse praestitisset οὐδὲ τότε αἰπ.

v. 187. αὐλῶν ed. pr. emend. Falk.

v. 191. ὀλκάδα τέμνων editt. participio male repetito.

v. 202. οὐ τότε τηλεβ. editt. sed cf. v. 204. Speciosum esset: εὔτε δὲ τηλ. sed errorem pepererunt praecedd. vv. 177. 184. 189. Rhodomannus καὶ τότε.

v. 203. σκιερῆς editt. Correxit etiam Rhodomannus.

v. 204. ἐὼν βέλος ed. pr. reliquis omisiss; ἐὼν βέλος ὀξὺ ἀείρων ed. alt. uti Falk. infeliciter suppleverat versum.

- εἰς πλατὺν ἀνθρακῶνα· κατ' ἀσφαράγοιο δὲ μέσου
 ὄξυισνης γλοάουσα διέσσυτο Βακχίως αἰχμή.
 ἔνθα Γίγας, ὀλίγον τετορημένος ὄξει θύρωσ,
 ἤμιθανης κεκύλιστο, καὶ ἔμπασε γείτοσι πόντω,
 210 πλησάμενος βαθύκολπον ὄλον κενεῶνα θαλάσσης·
 ὑψώσας δὲ ῥέεθρα Τυφαιόνης διὰ πέτρης,
 θερμὰ κασιγνήτιοι κατέκλυσε νῶτα χαμευνῆς,
 ἔμπυρον ὑδατόεντι καταψύχων δέμας ὀλκῶ.
 Ἄλλὰ, τέκος, πεφύλαξο, μη εἴκελα καὶ σὺ νοήσης,
 215 Τυροσηῶν ἄτε παῖδες, ἄτε θρασὺς υἱὸς ἀρούρης.
 Εἶπα, καὶ οὐ παρέπεισεν· ἀταρβήτωρ δὲ πεδῖλα
 εἰς ὄρος ὑψικάρηνον ὁμόσσυτος ἦεν Κάδμοι,
 ὄφρα χοροῦ ψεύσει· σιδηροφόροις δὲ μαχηταῖς,
 ἀσπίδα κουφίζων, κορυθαίολος ἴαχε Πενθεύς·
 220 Ἀμῶες ἔμοι, στείχοντες ἐν ἄσπεϊ καὶ μέσον ὕλης,
 ἄξατέ μοι βαρῦδεσμον ἀνάγκιδα τοῦτιον ἀλήτην,
 ὄφρα τυπείς Πενθῆος ἀμοιβαίησιν ἰμῶσθαις,
 μηκέτε φαρμακόντι ποτῶ θέλξειε γυναῖκας,
 ἀλλὰ γόνυ κλίνειεν· ἀπὸ σκοπέλων δὲ καὶ αὐτῆν
 225 μητέρα βακχευθεῖσαν, ἐμὴν φιλότεκνον Ἀγαύην,
 φοιτάδος ἀγρῦπνοιο μετισταθήσασθε χορείης,
 λυσσαλέης ἐρύσαντες ἀνάμπυκα βότρυν ἐθείρης.
 Ὡς φαιμένου Πενθῆος, ὀπάδνες ὠκέϊ ταρσῶ
 ἔδραμον ὑψικόμοιο δυσέμβατον εἰς ῥάχιν ὕλης,
 230 ἴγνια μαστεύοντες ὀριπλανέος Διονύσου.
 καὶ μόγις ἀθρήσαντες ἐρημάδος ἀγρόθι πέτρης
 θυρσομανῆ Διόνυσον, ἐπαθρόωσαντο μαχηταί·
 καὶ παλάμαις Βρομίοιο περιῆξ ἔσφιγξαν ἰμάντας,

v. 214. ἴκελα editti.

v. 220. ἐν ἄσπεϊ nescio, an verum sit; e v. 523. urbis mentionem defendas, sed in proximis v. 229. sqq. omissam miror.

δεσμά βαλεῖν ἐθέλοντας ἀνικήτω Διονύσῳ·
 235 ἄλλ' ὃ μὲν ἦεν ἄφαντος, εἴῃ πτερόεντι παδίλλῳ
 αἰξας ἀκίχνητος· ἐν ἀφθόγγῳ δὲ σιωπῇ
 δαιμονίῃ θεράποντες ἐδουλώθησαν ἀνάγκη,
 μῆνιν ἀλυσκάζοντες ἀθηήτοιο Λυαίου
 ταρβαλέοι. καὶ Βάκχος, ὁμοῖος ἀσπιδιώτῃ,
 240 ἄξυγα ταῦρον ἔχων, ἐδράξατο χειρὶ κεραίης,
 ὡς θεράπων Πενθῆος, ἀπειλείων Διονύσῳ
 ψευδομένῳ κερύοντι· καὶ ὡς κοιτέοντι προσώπων.
 Πενθέος ἐγγὺς ἴκανε μεμηγότες· ἐξομένου δὲ
 λυσσαλέου βασιλῆος ἀγήνορα κόμπον ἀδύρων,
 245 φρικαλέην ἀγέλαστος ἐπίκλοπον ἵαχε φωνήν·

Οὗτος ἀνῆρ, σκηπτοῦχε, τσῆν οἰσίρησεν Ἀγαυῆν·
 οὗτος ἀνῆρ ἐθέλει βασιληῆδα Πενθέος ἔδρην·
 ἀλλὰ λαβὼν κερύοντα δολόφρονα Βάκχον ἀλήτην,
 δῆσον ἀλυκτοπέδῃσι τσῶν μνηστῆρα θοάκων,
 250 καὶ κεφαλὴν πεφύλαξο βοοκραίρου Διονύσου,
 μή σε βαλὼν πλήξειε τανυγλώχινι κεραίῃ.
 Ὡς φασμένου Βρομίωιο, κατὰσχετος ἔμφροσι λύσση,
 μῦθον ἀπειλητῆρα θεσημάχος ἵαχε Πενθεύς·
 Δῆσατε, δῆσατε τοῦτιον, ἐμῶν συλήτερα θάκων·
 255 οὗτος ἐμοῖς σκήπτροισι κορύσσεται· αὐτὸς ἴκανε,
 Καδμείην ἐθέλων Σεμέλης πατρῷον ἔδρην.
 καλὸν ἐμοί, Διόνυσον, ὃν ἤροσε λάθριος εὐνή,
 ἀνδροφυῆ τινὰ ταῦρον ἔχειν ξυνήονα τιμῆς,

v. 243. μεμηγότες· ἐξομένου δὲ editt. Fortasse verius dedissem
 ἐσομένου δὲ λυσσαλέου β. Etiam Rhodomannus ἐξομένου.

v. 247. οὗτος αἰῆρ excusum in ed. alt.

v. 249. μνηστῆρα θοάκων ed. pr. emend. Falk.

v. 253. θεσημάχον editt.

v. 254. ἐμῆς σ. θάκων ed. pr. emend. Falk.

v. 258. ἀνδροφυῶν ed. pr. emend. Falk.

βουκεράω τόδον εἶδος ἐπαυγάζοντα μετώπῳ,
 260 ὃν μετιὰ Πασιφάην Σεμέλη τέχα γένετο ταύρω,
 βοσκομένη, κερδέντι συναπτομένη παρακοίτη.

Εἶπε, καὶ ἀγραύλοιο πόδας ταύροιο πιέζων,
 σφιγξεν ἀλυκτοπέδησι· λαβῶν δέ μιν ἀντὶ Λυαίου,
 ἤγαγεν, ἱππέης πεπεδημένον ἐγγύθι φάτνης,
 265 ὡς Σεμέλης θρασὺν νῖα, καὶ οὐ τινα ταῦρον ἐέργων.
 Βασσαρίδων δὲ φάλαγγα, περίπλοκον ἄμματι χειρῶν,
 δέσμιον εὐρώεντι κατεσφρήγισσε μελάθρῳ,
 εἰς γλαφυρὸν τινα κοῖλον ἀτερπέος οἶκον ἐνάγης,
 Κιμμερίων μίμημα δυσέκβατον, ἄμορον Ἴουῆς,
 270 ἀμφιπόλους Βρομίου θιασώδεας, ὧν ὑπὸ δεσμῶ
 θλιβομέναις παλάμησιν ἐμιτρώθησαν ἱμάντες·
 χαλκαίη δὲ πόδεσσιν ἐπεσφρηγίζετο σειρή.

Ἄλλὰ ταχυστροφάλιγγοσ ὅτε δρόμος ἦλθε χορείης,
 Μαινάδες ὠρχήσαντο· θυελλήεσσα δὲ Βάκχη,
 275 ἄστατα δινηθεῖσα ποδῶν βητάρμονι παλμῶ,
 ἀδρᾶγέων ἀνέκοπτε παλίλλυτον ὄλκον ἱμάντων·
 καὶ παλάμαισ κροτάλιζεν ἐλεύθερον Εὐϊὸν ἠγῶ
 εὐρύθυμοισ πατάγοισιν· ὑπὸ στροφάλιγγι δὲ ταρσῶν
 χαλκοβαφῆσ σφριγώσα ποδῶν ἐσχίζετο σειρή.
 280 καὶ δόμον ἀγλυόεντα θεόσσυτος ἔστεφεν αἴγλη,

v. 259. βουκεράων editt. si quid veri in hoc genitivo, legendum: βουκεράων — ἀπαυγάζοντα μετώπων; sed praefero alterum. Etiam Rhodomannus βουκεράω.

v. 269. Fortasse potius Κιμμερίων μίμημα —.

v. 271. βλιβομένησ ed. pr. θλιβομένησ ed. alt. e coniect. Falk.

v. 273. ὅτι δρόμος editt.

v. 277. παλάμασ editt.

v. 278. ταρσῶ editt. sine sensu.

v. 279. σφριγώσα, ad quam vocem etiam Rhodomannus haesit, non intelligo. Voluitne σφίγγουσα?

Βασσαρίδων ζοφεροῖο κατασάξουσα μελάθρου·
 καὶ σκοτιῶν πυλεῶνες ἀνεπτύσσοντο βερέθρου
 αὐτόματοι· τρομαρῶ δὲ τεθρηπότες ἄλματι ταρσῶν
 Βασσαρίδων βεῖχμα καὶ ἄγριον ἄφρον ὀδόντων,
 285 εἰς φόβον ἠπείγοντο φυλάκτερες. αἱ δὲ φυγοῦσαι,
 νόστιμον ἴχνος ἔκαμψαν ἐρημάδος εἰς ῥόχιν ὕλης,
 ὧν ἢ μὲν βοέτην ἀγέλην δαιτρεύσατο θύρῳ
 ῥινοτόρῳ, καὶ χεῖρας εἰς ἐμίηματο λύθρου,
 ταυρεῖην ὀνύχουσι διασχίζουσα καλύπτειν
 290 τρηχάλειν· ἐτέρη δὲ διαφορῆεντι κορύμβῳ
 εἰροπόκων ἄφρητα διέτμαγε πῶεα μῆλων·
 ἄλλη δ' αἶγας ἐπεφρον· ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρου
 αἰμαλέας λιβάδεσαι, δαιζομένης ὑπὸ ποίμνης·
 ἄλλη δὲ τρίτηρον ἀφαρπάξασα τοκῆος,
 295 ἄτρομον ἀστυφέλικτον ἀθέσιμον ὑπόθεν ἄμων
 ἴστατο κουφίζουσα, μεμηλότα παῖδα θυέλλαις,
 ἐζόμενον γλόωντα, καὶ οὐ πίπτοντα κονίη·
 καὶ γλάγος ἦτες κοῦρος, ἐὴν ἄτε μητέρα, Βάκχην,
 στήθεα δ' ἀμφαφάσκειν· ἀνυμφεύτοιο δὲ κούρης
 300 αὐταμάτην γλαγόεσαν ἀνέβλυον ἰκμάδα μαζοῖ·

v. 282. ἀνεπτήσσοντο editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

v. 287. δαιτρεύσατο ταύρων editt. recte emendavit Cun. nisi
versum excidisse putaveris.

v. 288. μῆματο ed. pr. emend. Falk.

v. 292. ἐφοινίσσοντο δὲ λύθρου editt. quod verum esse nequit.
Alius fortasse ἐφοιν. δὲ χεῖρες ut v. 288. maluisset: ego πέτραι
coniiciebam. λύθρου Hermannus ad Eur. Bacch. 730.

v. 293. ἐτι ποίμνης editt. quod servavit Hermannus l. c.

v. 296. μεμηλότα editt. sine sensu. Correxerat etiam Hermannus
ad Eur. Bacch. 746.

v. 298. ἦτες κ. ed. pr.

v. 300. μαζοῖ editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

- παιδὶ δὲ πειναλέῳ λασίους πετάσασα χιτῶνας,
 χεῖλεσι νηπιόχοισι νεόθρόνον ἄργεε Θηλήν,
 παρθενική δ' ἐκόρυσσεν ἀήθει' κοῦρον ἐέρση·
 πολλαὶ δ' ἀρτιτόκοιο μετοχλισθέντα τεκούσης
 305 τέκνα δασυστέρνοιο τιθηνήσαντο λεαίνης·
 ἄλλη δίψιον οὔδας ἐπέκτυπεν ὄξει· θυρῶν,
 ἄκρον ὄρος πλήξασα νεοσχιδές· αὐτοτελής δὲ
 οἶνον ἐρευγομένη κραναή πορφύρετο πέτρη·
 λειβομένου δὲ γάλακτος ἀρασσομένης ἀπὸ πέτρης,
 310 πίδακες αὐτοχύτοιςιν ἐλευκαίνοντο ῥεέθροις·
 ἄλλη ῥίψε δράκοντα κατὰ θρυός· ἀμφὶ δὲ δένδρῳ
 σπεῖραν ὄφιν κύκλωσε, καὶ ἐπλετο μισσὸς ἀλήτης,
 πρέμνον ἐλισσομένῳ σκολιῷ μιτρούμενος ὄλκῳ,
 ἀμφελελιζομένων μιμούμενος ἄλμα δράκόντων.
 315 καὶ Σάτυρος πεσφόρητο, σεσηρότα Θῆρα κομίζων,
 τίγριν ἀπειλητῆρα, καθήμενον ὑπόθι νότου,
 ἄγριον ἦθος ἔχοντα, καὶ οὐ ψαύοντα φορῆα·
 καὶ σὺς ἄκρα γένεια γέρον Σειληνὸς ἐρύσσας,
 κάρχαρον ἠκόντιζεν ἐς ἡέρα κίπρον ἀθύρων·
 320 ἄλλος ἀελλήεντι ποδῶν ἐπιβήτορι παλμῷ
 εἰς λοφιὴν ἀκίχητος ἐπηώρητο καμήλου·
 καὶ τις ὑπὲρ νότιοιο θορῶν, ἐποχήσατο ταύρω.

Καὶ τὰ μὲν ἐν σκοπέλοισι· λυροδμήτω δ' ἐνὶ Θήβῃ
 Θανάματα ποικίλα Βάκχος ἐδείκνυε πᾶσι πολίταις·

v. 309. ἐρασσομένης ed. pr. quod servavit Hermannus ad Eur.
 Bacch. 698. ἀρασσομένης ed. alt. ex em. Falkenb.

v. 313. πρέμνος editt.

v. 314. Fort. ἄμμα δρ. etsi vulgata explicari potest e v. 312.
 — Editionum scripturam, μιτρούμενον ἄλμα correxi ad Eurip.
 Bacch. 732. Hermannus.

v. 318. Σειληνός editt.

v. 321. ἀπηώρητο editt.

325 καὶ σφαλεροῖσι πόδεσιν ἐβακχεύοντο γυναῖκες
 χεῖλεσιν ἀφροκόμεισιν· ὄλη δ' ἐλελίξετο Θήβη,
 καὶ φλογερούς σπινθῆρας ἀπηκόνταζον ἀγυαί·
 σείετο πάντα θέμεθλα, καὶ ὡς βοέων ἀπὸ λαμῶν,
 ἀκλινέες πυλεῶνες ἐμυκήσαντο μελίθρων·

330 καὶ δόμος ἀστυφέλικτος ἀναβρομέεσκε κυδοιμῶ,
 λαϊνὴ σάλπιγγι χέων αὐτόσσυτον ἤχῳ.

Οὐ δὲ χόλου Διόνυσος ἐπαύσατο· δαμονίην δὲ
 φθογγὴν ἠερόφοιτον ἐς ἐπταπόρων ἴτυν ἄστρων,
 λυσσῆεις ἄτε ταῦρος, εἴῃ μυκήσατο λαίμῳ.

335 καὶ κλονέων Πενθῆα μεμνηότα μάρτυρι πυρσῶ,
 μαρμαρυγῆς ἐπλησεν ὄλον δόμον· ἐμφὶ δὲ τοίχους
 ἠντιπόρους σελάγιζε πολυσχιδὲς ἀλλόμενον πῦρ,
 δαιομένῳ σπινθῆρι κατὰσσυτον· ἀμφὶ δὲ πέπλοις
 πορφυρέοις καὶ στέρονον ἀλιχλαῖνου βασιλῆος

340 πυρσὸς ἐλίξ πεφόρητο, καὶ οὐκ ἔφλεξε χιτῶνας·
 κεκριμένα δ' ἀκτῖσιν ἀποσπάδες ἄλματι θερμῶ,
 ἐκ ποδὸς εἰς μέσα νῶτα, δι' ἰξύος εἰς ῥάγιν ἄκρη,
 Πενθέος ἀμφὶ τένοντα μετήλυδες ἔτρεχον αὔγαι·
 πολλὰ δ' αὐτοπόροιο πυρὸς βητάρμονι παλμῶ

345 γηγενέος βασιλῆος εὐστρώτων ἐπὶ λέκτρων
 ἀφλεγέας σπινθῆρας ἀπέπτρε θέεκαλος αἴγλη.

v. 330. ἀναβρομέεσκε θεορῶβῳ editt. Nostrum dedit Dorv. ad Charit. p. 680. ed. Lips. Rhodomannus: „Pro θεορῶβῳ aliud deest.“

v. 335. ἐπταπόλων editt.

v. 335. μεμνηότα editt.

v. 338. κατὰσσυτος editt.

v. 341. ἄλματι θερμούς editt. Rhodomannus: „Et hic mendum.“

v. 343. ἔτρεχον αὔραι vulgo.

v. 344. πολλὰ δ' αὐτοπ. editt.

καὶ σέλας αὐτοέλικτον ἰδῶν, βροχήσατο Πενθέως·
 κέκλετο δὲ δμῳέσσειν ἄγειν ἀλκτῆριον ὕδωρ,
 ὄφρα κατασβέσσωσιν ἀναπιομένην φλόγα πυρροῦ,
 350 δῶμα περιθράιοντες ἀλεξικάκωσι ρεέθροις·
 καὶ γλαφυρῶν γυάλων ἐφάνη γυμνούμενον ὕδωρ,
 καὶ, μεγάλη περ ἐοῦσα, ῥόον τερραίνετο πηγῆ,
 ἄγγεσι νηρίθμοισιν ἀφυσσομένου πεταμοῦ.
 καὶ πόνος ἀγρήϊστος ἔην, καὶ ἐτώσιον ὕδωρ,
 355 καὶ διεραῖς λιβάδεσσιν ἀέξετο βαλλόμενον πῦρ
 θερμοτέραις ἀκτῖσι· καὶ ὡς πολέων ἀπὸ τάνρων
 μυκηθμοῦ κελάθετος ὑπρωροφίη πέλεν ἡχώ,
 βρονταῖς δ' ἐνδομύχοισιν ἐπέκτυπε Πενθέος αὐλή.

v. 351. γλαφυρῶν σάλων ed. pr. emend. Falk.

ΝΟΝΝΟΤ ΤΟΤ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΕΤ.

Ἔκτον τεσσαρακοστὸν ἴδι πλὴν, ἧλι νοήσεις
Πενθίος ἄκρα κάρηνα, καὶ ἀλλετέκνον Ἀγαύην.

NONNOY

ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

ΜΣΤ.

Ἄλλ' ὅτε δὴ γινώσκεν ἀνὴρ θρασὺς, ὅτι λυθέντος
 αὐτομάτου δεσμοῦ σιδηροφόρων ἀπὸ χειρῶν
 Μαινάδες ἐσσεύοντο, μετήλυδες εἰς ῥάχιν ὕλης,
 καὶ δόλον ἄλλοπρόσαλλον ἀθηήτου Διονύσου,
 5 ἄστατος ὑβριστῆρι χόλον κυμαίνεται Πενθεύς·
 καὶ μιν ἰδὼν παρόντα παλίνδρομον, ἠθάδι κισσῶ
 βόστρυχα μιτρωθέντα, καὶ ἄπλοκον ὑπόθεν ὤμων
 μηκεδανῆς ὄρων κεχλασμένον ὄλκον ἐθείρης,
 τοῖον ἀπερῶοίβδησεν ἔπος λυσοῶδει λαιμῶ·
 10 Ἥδ' ὅς Τειρεσίαν ἀπατήλιον εἰς ἐμὲ πέμπων·
 οὐ δύναται σέο μάντις ἐμὸν νόον ἠπεροπεύειν·
 ἄλλοις ἔννεπε ταῦτα. θεὰ πόθεν νῆϊ Πείῃ
 οὐ Διὶ μαζὸν ὄρεξε, καὶ ἔτρεφεν υἷα Θυώνης;
 εἶρο Δικταίης κορυθαιόλον ἄντρον ἐρίπνης,
 15 εἶρο καὶ Κορύβαντας, ὅπη ποτὲ κούρος ἀθύρων,

v. 1. γινώσκεν ἔρωσ ed. pr. Ἄρης ed. alt. e coniect. Falk. Nostrum invenit Scaliger. Rhodomannus ἀναξ θρασύς.

v. 12. νῆϊ Πείῃ editt. cf. XLVII. 621.

v. 15. ὅπη ποτὲ ed. pr. ὅπη ποτὲ ed. alt. et ab initio γένετο κ. Κορ. cum male huc traheretur coniectura Falk. ad v. 41. pertinens; εἶρο κ. Κ. ὅπως πέλε tentabat Cun. Praeterea inter hunc et praecedentem versum ponitur vulgo v. 17. praepostere. Transposuit Scaliger, frustra remittente Cunaeo.

μαζὸν Ἀμαλθείης κουροτρόφον αἰγὸς ἀμέλων,
 Ζεὺς μένος ἠέξῃσθε, καὶ οὐ γλάγος ἔσπασε Πείης.
 ἦ θεὸς, ἠὲ γόνῃς ἀπεμάξασθαι καὶ οὐ τεκούσαν·
 ψευδομένην Σαμέλην Κρονίδης ἐφλέξε κερανῶ·
 20 ἄλλο, μὴ Κρονίδης μετὰ μητέρα καὶ σὲ δαμάσσει.
 βάρβαρον οὐ μεθέπω καὶ ἐγὼ γένος· ἀρχέγονος δὲ
 Ἴσμηνός μ' ἐφύτασσε, καὶ οὐ τέκε λυγρὸς Ἰθάσσης·
 Δηριάδην οὐκ οἶδα, καὶ οὐ Ἀνκόοργος ἀκούω.
 ἀλλὰ σὺν ὑμετέροις Σατύροις καὶ Φυῖαισι Βάκχαις
 25 Δίρκης λείπε θέσθρα, καί, ἦν ἐθέλῃς, σέο δίψω
 κταῖνε παρ' Ἀσσυρίοισι νεώτερον ἄλλον Ὀρόκτην.
 οὐ σὺ γένος Κρανίωνος Ὀλύμπιον· ἀλλυμένης γὰρ
 ἄστεροπαὶ βροῶσιν ὄνειδα σεῖο τεκούσης,
 καὶ κρυφίαν λεχέων ἐπιμάρτυρες εἰσὶ κεραννοί·
 30 οὐ Δανάην μετὰ λέκτρα κατέφλεγεν ὑέτιος Ζεὺς,
 καὶ γυναιτὴν ἀδόνητον ἔμοῦ Κάδμαιο κομίζων,
 Εὐρώπην ἐφύλαξε, καὶ οὐκ ἔκρυψε θαλάσση.
 οἶδα μὲν, ὡς ἀλόχευτον ἔτι βρέφος αἰθερίῃ φλόξ
 ἄλυσεν αἰθαμένης μετὰ μητέρος· ἤμιτελῆ δὲ
 35 λῦσε νόθην ὠδῖνα μαραινομένου τοκετοῖο·
 εἰ δέ μιν οὐκ ἐδάμασσαν, ὅτι χθονίων ὑμεναίων
 κρυπταδῆς φιλότητος ἀναίτιος ἐσσι τεκούσης,

v. 17. ὁ Ζεὺς μ' ἠέξῃσθε — ἔσπασα P. editt. pessime; ἔξ
 ἠέξῃσθε — ἔσπασε P. coniecerat Cunaeus, qui versum a Sol.
 huc reiectum, ante v. 15. recte sic legi contendit.

v. 18. γονῆς ἀπεμάξασθαι καὶ οὐ τεκούσης editt. Rhodomannus
 „mendum.“ Certa est emendatio, quam dedi; sed fortasse
 praeterea ἠλσός ἢ δ γ. scribendum. Pessine interpolavit versum
 Cunaeus, scribens: εἰ θεὸς ἐσσι, γονὴν ἀπομάσσειο καὶ οὐ τεκούσας
 quae absurda sunt.

v. 22. τέκεν ὑγρὸς Ἰθάσσης editt. epitheto nimis otioso.

πείθομαι, ὡς ἐνέπεις, ἀέκων δὲ σὲ παῖδα καλέσσω
 Ζητὸς ἐπουρανίῳ, καὶ οὐ φλογθέντα κεραυνῷ·
 40 καὶ σὺ με τοῦτο δίδαξον ἀληθεῖ μάρτυρι μῦθῳ·
 Ζεὺς γενέτης πότε Φοῖβον ἢ Ἄρεα γείνατο μηρῶ;
 εἰ Διὸς ἔλλαγες αἷμα, μετέργεο κύκλον Ὀλύμπου,
 αἰθέρα ναιετάων, λίπε Πενθεὶ πατρίδα Θήβην.
 ὄφραες, ἄρμενον ἄλλον ἀμεμφέα μῦθον ἐνίπαι,
 45 ψεύδει κερδαλέῳ κεράσας θελξίφρονα Παιθῶ,
 ὅτι σε παιδοτόκῳ Κρονίδης τέκεν ἠθάδε κόρη.
 οὐ τάχα τόσον ἕπιστον ἔην ἔπος, ὅτι καὶ αὐτὸν
 Βάκχον ἀνυμφεύτω μετὰ Παλλάδα τίκτε κρηνηῷ.
 ἦθελον, εἰ γένος ἕσχες Ὀλύμπιον· αἶθε Κρονίων
 50 ὑψιμέδων σε φύτευσεν, ὅπως, Διὸς αἷμα δαδάων,
 νικήσω Διόνυσον, Ἐχίονος υἱὸς ἀκούων.

Ὡς φαιμένον, νεμέσιζε θεὸς, καὶ ἀμείβετο μῦθῳ,
 κρύπτων δαιμονίης ὑποκάρδιον ὄγκον ἀπειλής·

Βάρβαρα θεσμὰ φέρουσαν ἐπολιβίζω χθόνα Κελτῶν,
 55 ἤχι νέων βροφείων καθαρὴν ὠδῖνα διδάσκων,
 Ῥήνος ἀσημάντοιο θεμιστοπέλος τοκετοῖο,
 αἵματος ἀγνώστοιο νόθον γένος οἶδεν ἐλέγξει.
 οὐ μὲν ἐγὼ Ῥήνοιο φατιζομένου ποταμοῖο
 χεύμασιν οὐτιδανῶσι δικάζομαι· ἀλλὰ ῥεέθρων
 60 πιστότεροι κήρυκες ἐμοὶ γεγάασι κεραυνοί.
 κρείσσονα μαρτυρίην στεροπῆς μὴ δίζεο, Πενθεῦ·

v. 38. ὡς ἐν ἐπεισῶ, ἐκόν editt. ὡς ἐνέποισιν, ἐκόν volebat
 Rhodom. teste Herm. ad Orph. p. 753.

v. 41. γείτονα μηρῶ ed. pr. emend. Falk.

v. 50. σ' ἐφύτευσεν editt.

v. 54. ἐπολιβίζων ed. pr. emend. Falk.

v. 55. ἤχι ed. pr.

v. 60. δαδάσσι editt.

v. 61. Πενθεῦς vulgo; sed vocativum voluit Falk.

- ἔδρατε μὲν Γαλατίας, σὺ δὲ πείθεο μάρτυρι πυροῦ.
οὐ χατέω Πενθῆος ἐγὼ χθονίοιο μελάθρου·
δῶμα Διονύσοιο πέλει πατρώϊος αἰθήρ·
- 65 καὶ χθονὸς εἰ κρίσις ἦεν, ἢ ἄστερόεντος Ὀλύμπου,
εἰπέ μοι εἰρομένῳ· τίνα φέρτερον αὐτὸς ἐνίψης,
οὐρανὸν ἐπτάζωνον, ἢ ἑπταπύλου χθόνα Θήβης;
οὐ χατέω Πενθῆος ἐπιχθονίοιο μελάθρου·
μῦθον ἐμῆς κύδαινε μελισσταγῆς ἄνθος ὀπώρας,
- 70 μὴ ποτὸν ἀμπελόεντος ἀτιμήσης Διονύσου,
Ἰνδοφόνῳ Βρομίῳ μὴ μάραυ· θηλυτέρῃ δέ,
εἰ δύνασαι, πολέμιζε μῆ ῥήξῃνορι Βάκχῃ.
σοὶ τάχα καλὸν ἔθεντο προμάντιες οὐνομα Μοῖραι,
ὑμετέρου θανάτοιο προάγγελον· αἰνοπαθῆ δέ,
- 75 οὐ νέμεις, Πενθῆα, πεδοτρεφέος γενετῆρος
γηγενὲς αἶμα φέροντα, φέρειν μίμημα Γιγάντων·
οὐ νέμεις, καὶ Βάκχον, Ὀλύμπιον αἶμα γενέθλης
Ζηνὸς ἔχειν μίμημα γιγαντοφόνοιο τοκῆος.
εἴρεο Τειρεσίαν· τίτι χῶσαι. εἴρεο Πειθῶ·
- 80 τίς Σεμέλη παρίαυε, τίς ἤροσε παῖδα Θυώνης.
εἰ δὲ μάθειν ἐθέλεις χοροτερπέος ὄργια Βάκχου,
φάρεα καλλείψας βασιλήϊα, τέτλαθι, Πενθεῦ,
θήλεια πέπλα φέρειν, καὶ γίνεο θῆλυς Ἀγαύη·

v. 66. Fortasse ἐνίψαις.

v. 69. κύδηνε editt.

v. 72. πολέμιζε μ. editt.

v. 75. μᾶλλον ἔθεντο — μοίρας editt. Μοῖραι iam Rhodemannus. μᾶλλον servavit Hermannus ad Eurip. Bacch. 501.

v. 79. Πειθῶ fortasse inter Semeles ancillas quaerenda, cf. VIII. 193. vel aliter etiam explicanda est. Sed vide, ne Πενθῶ scribendum sit.

v. 82. Πενθεῦς ed. pr. emend. Falk.

v. 83. θῆλυς Ἀγαύη sanum non puto; desidero nomen an-

μή δέ σε θηρεύοντα παραίξωσι γυναῖκες.

85 ἦν δὲ τεῆ παλάμη θηροκτόνα τόξα τανύσσης,
Κάδμος ἐπαινῆσει σε, συναγρώσσοντα τεκούση.

Βάκχῳ μόνος ἔριζε, καί, εἰ θέμις, Ἰοχθαίρῃ,
ὄφρα λεοντοφόρον σε μετ' Ἀκταίωνα καλέσω·
κάτθεο τύχεα ταῦτα· σιδηροφόρους δὲ μαχητὰς

90 χερσὶν ἀθωαρήκτοισιν ἐμαὶ κτείνουσι γυναῖκες.

εἰ δέ σε νικήσωσιν ἀτυχεῖ ἠήλει χάριμ
ἔντεσι κοσμηθέντα, τίς αἰνήσειε πολίτης
ἄνδρα γυναικείη κεκαφηότα δηιοτήτι;

Βασσαρίς οὐ τρομέει πτερόεν βέλος, οὐ δόρυ φεύγει·

95 ἀλλὰ δόλω κρυφίῳ πυκάσας ἄγνωστον ὀπωπήν,

ὄψει ὄργια πάντα χοροπλεκέος Διονύσου.

Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν, ἐπεὶ νόον ἀνδρὸς ἐμάσσων,

φοιταλέης ἐδόνησε κατύσχετον ἄλματι λύσσης,

φάσματα ποικιλόμορφα μεμνηνότε Πενθεῖ φαίνων·

100 καὶ σφαλερῇ Πενθεῖος ἐπασμαράγησεν ἀκουῆ,

δαιμονίης σάλπιγγος ἀλάστορα δοῦπον ἁράσσων.

καὶ Βρομίῳ συνάεθλος, ἐπέχευε Πενθεῖ Μῆνη

δαιμονίη μάλιστα· συνερχομένης δὲ Λυαίῳ

λυσσίης θρασὺς οἰστρος ἀμερσινόιο Σελήνης

drogyni; vv. 110. sqq. vulgatam non probant. Servavit vulgatam Hermannus ad Eurip. Bacch. 812.

v. 99. Πενθεῖ δῶκεν editt. in quibus hic versus ante vers. 105. vulgo legitur. Quo in loco cum penderet constructio, Scaliger lacunam statuebat circa v. 105. negabat Cunaeus, lectione ita constituta: Πενθεῖ δειξας φρικτὸν Ἐχ. etc. parum probabiliter.

vv. 100. 101. in editt. post v. 105. collocati reperiuntur, nexu aperte turbato. Vid. Comment.

v. 102. Πενθεῖ μήτηρ editt. veram lectionem monstrat v. 104. οἰστρος Σελήνης.

- 105 φοικτὸς Ἐχιονίδην προτέρης μετέθηκα μενοιῆς,
 ἀνέρα δ' ἐπτοίησε. καὶ εἰς δόμον ἤλυθε Πενθεύς
 οἰστρομανῆς, ποθέων θικασώδεος ὄργια Βάκχου·
 φωριαμοὺς δ' ᾤξε θυώδεας, ἤχι γυναικῶν
 κέκλιτο Σιδονίης ἀλιπόρφρα πέπλα θαλάσσης·
- 110 καὶ χροῖ ποικιλόνωστον ἐδύσατο πέπλον Ἀγαύης·
 Αὐτονόης δ' ἐσφίγξεν ἐπὶ πλοκαμίσι καλύπτειν,
 στήθεα μικρῶσας βασιλῆια κυκλάδι μίτρη·
 καὶ πόδας ἐσφίγξασε γυναικείοισι παδίλοις·
 χειρὶ δὲ θύρσον ἄειρε· μετρηχομένοιο δὲ Βάκχας
- 115 ποικίλος Ἰχνευτήρι χιτῶν ἐπεσύρετο ταροῶ.
 Μιμηλοῖς δὲ πόδεσσιν ἔλιξ ὠργήσατο Πενθεύς,
 ἡδυμανῆς· λοξῶ δὲ πέδον κροτάλιζε παδίλω
 ἐκ ποδὸς αἰθύσασαν ἕτερον πόδα· χεῖρα δὲ διωσὴν
 θηλύων ἐλέλιξεν ἀμοιβάδα δίλνγι παλμῶ,
 120 οἷα γύνῃ παίζουσα χοροτύπος· οἷα δὲ ῥόπτρα
 δίκτυπον ἀρμονίην κροτέων ἑτερόλνγι χαλκῶ,
 ἤεφιας μεδέθηκεν ἀλήμονα βόστροχον αὐραῖς,
 Λυδὸν ἀνακρούων μέλος Εὐϊον· ἢ τάχα φαίης,
 ἄργια κωμάζουσιν ἰδεῖν λυσσώδεα Βάκχην.
- 125 καὶ διδύμους Φαέθοντας ἐδέρετο, καὶ δύο Θήβας·

v. 105. φοικτὸν Ἐχιονίδην editt. de turbis ante et post hunc versum dictum ad vv. 99. 100. 101.

v. 108. ᾤξεν θυώδεας, ἤχι ed. pr. ᾤξ' θυώδεας, ἤχι ed. alt. e coniect. Falk. probata Rhodomanno. Durioiorem apostrophum respuit Nonnus.

v. 112. κυκλάδι τέγη editt. quod hic alienum, cf. XLIII. 27^a. nostrum habet V. 312.

v. 119. δίλνγι χαλκῶ editt. e v. 121. Servavit Hermannus ad Eur. Bacch. 924.

v. 122. Mire interpositus versus et suspectus propter v. 111. sed cf. vv. 138. 141.

v. 125. Vid. Herm. ad Eur. Bacch. 912.

ἔλπετο δ' ἀκαμάτων ἐπιπέμμενον ὑπόθεν αἶμον
Θήβης ἐπιταπόροιο μετοχλίζειν πυλαῖνα.

Ἄμφι δὲ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο παλῖται,
ὃς μὲν ἔχων τροχόνετα λόφον χθονός, ὃς δ' ἐπὶ πέτρῳ
30 ὑψηφανῆς· ὃ δὲ πῆχυν ἐπ' ἀνέρος ὤρον ἐρείνας,
ἴχνος ἀνηώρησεν, ἐπὶ χθονὶ δάκτυλα πήξας·
καὶ τις ἐυγλώχνα μετήϊεν ὄχλον ἀρούρης·
ἄλλος ἐπὶ προβλήτης ἐπάξιος, ὃς δὲ δοκεύων
Θόχμιον ὄμμα τίτανεν ἀροιλόφον ἐπὶ πύργῳ·
35 ὃς δὲ μέσας στεφανηδὸν ἐν ἄγκυι χείρας ἔλιξας,
ἴχνησιν ἀκροπόροισιν ἀνήϊε κίονα βαίνοιν,
Πενθέα παπταίνων, δεδονημένον ἄλματι λύσσης,
θύρσον ἀροιάζοντα, καὶ αἰθύσσοντα καλύπτρην.

Ἦδη δ' ἐπιταπόροιο παρίδραμα τείχεα Θήβης,
40 αὐτομάτοις ἐλίκεσιν ἀνοιγομένων πυλαίων·
ἦδη δὲ πρὸ πόλης ἐς ἠέρα βόστρυχα σείων,
ἄβρὰ δρακοντοβότοιο παρέστιχε νάματα Δίρκης·
καὶ ποδὶ λυσσήεντι χοροίτυπον ἴχνος ἐλίσαν,
δαίμονος ἀμπελόεντος ὀπίστανον εἶχε πορεύην.

Ἄλλ' ὅτε χῶρον ἴκανεν, ὅθι δρυῖς, ἦχι χορεῖαι,
45 καὶ τελευτὰ Βρομίου Διασιώδες, ἦχι καὶ αὐτῇ
Βασσαρίδων ἀπέδιλος ἔην κερματοσσοῦς ἄγρη,
ἀμπελόεις τότε Βάκχος, ὀρειάδος ἐνδοθεὶ λόχμης,

v. 131. Ἰχνη ἀνηώρησεν editt. sed neque hoc, neque ἴχνη ἀνηώρ. Nonno satis convenit.

v. 132. μετήϊεν ὄχλον ἀρούρης editt. quod aperte falsum. Aliquando de instrumento agresti cogitabam, veluti μοχλὸν ἀρ. vel simile quid.

v. 133. ἐπάξιος editt. inepte. Rhodomannus: ἢ ἐπάξιος su- spectum.

v. 138. καλύπτρην dubium est, vid. ad v. 122.

v. 145. ἦχι ed. pr. ut seq. quoque versu.

ἀρχαίην ἐλάτην, ἰσομήκεα γέιτονι πέτρῃ,
 150 δένδρον ἰδῶν περίμετρον, ἐγήθεον, ἧς ὑπὸ θάμνω
 ἀγγιναφεῖς πετάλοισιν ἐπεσιόωντο κολῶναι·
 ἀκρότατον δὲ κόρυμβον ἀφαιδεῖ χειρὶ πιέζων
 εἰς πέδον, εἰς πέδον εἴλεε· κατὰ χθόνα δ' ἔκτοθε Πενθεὺς

* * * * *

θαλλὸν ἀερισπότητον· ἐπισφίγγων δὲ φορῆα,
 155 ὕψι τιταινομένων ἐδράξατο χειρὶ κορύμβων·
 καὶ πόδας ἔνθα καὶ ἔνθα παλινδίνητος ἔλισσων,
 ἄστατος ὀρχησιῆρι τύπῳ κουφίζετο Πενθεύς.

Καὶ τότε Βασσαρίδεςσι χοριτίδες ἤλυθον ὄραι·
 ἀλλήλαις δ' ἐκέλευον· ἀνεζώνοντι δὲ πέπλους·
 160 νεβρίδα δ' ἀμφεβάλλοντο· καὶ οὐρσείφοιτος Ἀγανῆ
 ἀφροκόμοις στομάτεσσιν ἀπερροίβδησεν ἰωήν·

Αὐτονόη, σπεύσωμεν, ὅπη χορός ἐστι Λυαίου,
 καὶ κτύπος οὐρσείφοιτος ἀκούεται ἠθάδος αὐλοῦ,
 ὄφρα μέλος πλέξαιμι φιλευῖον, ὄφρα δασίω,
 165 τίς φθαμένη στήσεις χοροστασίην Διονύσω,
 τίς τίνα νικήσεις θυηπολέουσα Λυαίω.
 δηθύνεις ἀχόρευτε, καὶ ἡμέας ἐφθασεν Ἰνώ·
 οὐκέτι πόντον ἔχει μετανάστιος· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 ἐξ ἀλός ἤλθε θέουσα σὺν ὕγροπόρῳ Μελικέρτῃ·

v. 153. Graefius, non animadversa imitatione Euripidis, de qua dixi ad Bacchas v. 1056. 1062. coniecerat, εἰς πέδον ἐγκλιδὸν εἴλεε· κατὰ χθόνα δ' ἔλαθεθε Πενθεὺς θαλλὸν ἀερισπότητον. Ego lacunae signa posui, cui certam fidem facit Euripides. Rhodomannus: „ἐκτοθε displicet.“ Hermannus.

v. 158. καὶ ποτε — χοριτίδες editt.

v. 159. ἀνεζώνοντι ed. pr. emendatum in ed. alt.

v. 162. σπεύσω μὲν ὅπη ed. pr. σπεύσωμεν ὅπη ed. alt. Rhodomannus.

v. 164. πλέξοιμι editt.

- 170 ἦλθε προασπίζουσα διωκομένου Διονύσου,
 μὴ Πενθεύς ἀθέμιστος ἐπιβρίσειε Λυαίῳ.
 Μυστίδες, εἰς σκοπέλους, Ἴσμηνίδες ἔλθετε Βάκχαι,
 καὶ τελετὰς στήσωμεν· ὁμοζήλω δὲ χορείῃ
 Λυδαῖς Βασσαρίδεσσιν ἐρίζομεν, ὄφρα τις εἴπῃ·
 175 Μυγδονίην νίκησε Μιμαλλόνα Μαινὰς Ἀγαυή.

Ὡς φαιμένη, σκοπιάζῃ καθήμενον ὑπόθι δένδρου,
 ἄγριον οἷα λέοντα, θετημάχον υἷα μήτηρ·
 καὶ μιν ἀγειρομέναις ἐπεδείκνυε θυιάσι Βάκχαις·
 υἷα δ' ἔμφρονα θῆρα καλέσσατο λυσσαδί φωνῇ.

- 180 ἀμφὶ δὲ μιν στεφανηδὸν ἐκυκλώσαντο γυναῖκες,
 ἐζόμενον πετάλοισι· καὶ εὐπαλάμῳ τινὶ δεσμῶ
 δένδρον ἐπηχύναντο, καὶ ἦθελον εἰς χθόνα ρίπτειν
 ἔρνος ὁμοῦ Πενθεῖ· περισφιγξασα δὲ θάμνον
 ὄλκον ὁμοζυγέος παλάμης ἐνοσίχθονι παλμοῖ,

- 185 πρυμνώθεν αὐτόρροζον ἀνέσπασε δένδρον Ἀγαυή.
 καὶ φυτὸν εἰς χθόνα πίπτειν· ἐγυμνώθη δὲ Κιθαιρών·
 καὶ θρασὺς αὐταέλκτος ἀναξ, βητάρμονι παλμοῖ,
 κύμβαχος ἡερόθεν κακυλισμένος ἤρπε Πενθεύς.
 καὶ τότε μιν λίπε λύσσα νοσφαλέος Διονύσου,
 190 καὶ προτέρας φρένας ἔσχε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ γαίῃ,
 γαίτονα πότμον ἔχων, κινυρὴν ἐφθέγγετο φωνῇ·

v. 171. ἐπιβρίσειε ed. pr. emend. Falk.

v. 181. καὶ εὐπετάλω τ. δ. editt. emend. Scalig.

v. 183. θάμνον editt.

v. 186. ἐγυμνώθη recte de caesa sylva dici potuisset, de una arbore satis ineptum est.

v. 190. τοδεύτερον scriptum in ed. pr.

v. 191. Maluisse γ. πότμον ἰδίον.

- Νύμφαι Ἀμαθρυάδες με καλύφατε, μή με δαμάσση
 παιδοφόκοις παλάμησιν ἐμῆ φιλότεκνος Ἀγαυή.
 μήτηρ ἐμῆ δύσμητηρ, ἀπηνέος ἴσχεο λύσσης·
 195 Θῆρα πόθεν καλέεις με, τὸν υἷα; ποῖα κομίζω
 στήθεα λαχθήεντα; τίνα βρυχηθμὸν ἰάλλω;
 οὐκέτι γινώσκεις με, τὸν ἔτρεφες; οὐκέτι λεύσσεις;
 σὴν φρένα, καὶ τὸν ὄμμα τίς ἤρπασε; χαῖρε, Κιθαιρῶν·
 χαιρεῖτε, δένδρεα ταῦτα καὶ οὖρα· σῶζεο, Θήβη·
 200 σῶζεο καὶ σὺ, φίλη παιδοκτόνε μήτηρ Ἀγαυή.
 δέρεο ταῦτα γένεια κότεριχα, δέρεο μορφὴν
 ἀνδρομέην· οὐκ εἰμὶ λέων· οὐ Θῆρα δοκεύεις.
 φεῖδεο σῆς ὠδίνος, ἀμείλιχε, φεῖδεο μαζῶν·
 Πενθέα παπταίνεις με, τὸν ἔτρεφες. ἴσχεο, φωνή·
 205 μύθους σεῖο φύλαξον· ἀνήκοός ἐστιν Ἀγαυή.
 εἰ δὲ κατακτείνεις με, χαριζομένη Διονύσῳ,
 μούνη παῖδα δάμασσον, ἀγύστονε· μή δὲ δαμῆναι
 Βασσαριδῶν τὸν υἷα νόθαις παλάμησιν ἐύσης.

- Ὡς φάμενος, λιτάνευε, καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἀγαυή.
 210 ἀμφὶ δέ μιν δασπλήτες ἐπεβῆσαντο γυναῖκες
 χερσὶν ὁμοζήλοισι· κυλινδομένου δὲ κοίτη
 ἣ μὲν ὀπισθιδίους πόδας εἴρυσεν· ἣ δὲ λαβοῦσα

v. 195. καλέεις με τὸν υἷα κομίζω editt. admodum corrupte.
 Excidit ἔτρεφες, quod recurrit vv. 197. 204. unde sequens ἦ ἔσ
 propter praecedens τὸν facile in υἷα depravari potuit. Minus
 apte Falk. tentabat: τὸν υἷα σεῖο, κομίζων. — Graefii emen-
 dationi, τὸν ἔτρεφες; ἦ ἔσ κομίζω, praetuli faciliorem Rhodo-
 manni. *Hermannus.*

v. 197. λεύσσεις editt.

v. 208. ἐύσης editt.

v. 212. ὀπισθιδίους quasi revera bestia quadrupes fuisset.

δεξιτερὴν προθέλυμον ἀνέσπασεν· Ἄυτονόη δὲ
 λαίην ἀντερούσκα· περιπλεχθεῖσα δὲ μήτηρ,
 215 στήθεϊ παιδὸς ἐπηξεν ἐὼν πόδα· κεκλιμένου δὲ
 αὐχένα τολμήσεντι διέθρισεν ὄξει δύρσφ.
 καὶ φονίω ταχύγυνοσ ἀνέδραμε χάσματι λύσσης·
 αἱματόεν δὲ κάρηνον ἀτερπέϊ δείκνυσ Κάδμου.
 ψευδομένου δὲ λέοντος ἀγαλλομένη χάριν ἄγρης,
 220 τοῖον ἀπερρόιβδησεν ἔπος λυσσοῖδεϊ λαυμοῖ·

Κάδμε μάκαρ, καλέω σε μακάρτερον· ἐν σκοπέλοισ γὰρ
 χερσὶν ἀθωρήκτοισιν ἀριστεύουσασ, Ἄγαυήν
 Ἄρτεμισ ἐσκοπίαζε, καὶ εἰ πέλε δεσπότισ ἄγρης,
 ζῆλον ὑποκλέπτουσα λεοντοφόνου σέο κούρης.
 225 καὶ Δρυάδεσ θάμβησαν ἐμὸν πόνον· ἡμετέρης δὲ
 Ἄρμονίησ γενέτης, κεκορυθμένοσ ἠθάδι λόγγι,
 παῖδα τῆν ἀσιδήρον ἐθάμβεσ χάλκοσ Ἄρης
 θύρσον ἀκοντίζουσαν, ἀλοιητήρα λεόντων,
 κυδιῶων· σὺ δὲ, Κάδμε, τῶν ἐπιβήτορα θώκων,
 230 Πενθέα δεῦρο κάλεσσον, ὅπωσ φθονεργῆσιν ὀπωπαῖσ
 θηροφόνουσ ἰδρωῖτασ ὀπιπεύσεισ Λυαίου.
 ὁμῶεσ ἐμοὶ, στείχεσθε· παρὰ προπύλαια δὲ Κάδμου
 πήξατε τοῦτο κάρηνον, ἐμῆσ ἀναθήματα νίκησ.

v. 214. περιπλεχθεῖσα edita. Voluitne fortasse παραπλεγ-
 χθεῖσα, vel νοσπλαγγθεῖσα?

v. 216. Excidiase hic nonnulla puto: de qua re dixi ad Eur.
 Bacch. 1118. et 1133. Hermannus.

v. 225. Fortasse ὑμετέρης.

v. 226. κεκορυθμένον ed. pr. emend. Falk.

v. 231. Expectabam ὀπιπεύσειεν Ἄγαυῆσ, cf. v. 249.

τηλικὸν οὐποτὲ Θῆρα κατέκτανε σύγγονος Ἴνώ·
 235 Ἄυτονόη, σκοπίαζε, καὶ αὐχένα κάμψον Ἀγαυή·
 οὐ γὰρ ἐμοὶ λάγρος εὐχος ὁμοίον· ὑμετέρου δὲ
 μητρὸς Ἀρισταίωιο φατιζομένην ἔτι νίκην,
 σῆς ἐκυρῆς, ἥσχυνα, λαινοτόφοιο Κυρήνης.

Ἔννεπε, κουφίζουσα φίλον βάρος· εἰσαίων δὲ
 240 Κάδμος ἀγαλλομένης ἑτερόφρονα παιδὸς ἀπειλήν,
 μίξας δάκρουσι μῦθον, ἀμείβετο πενθάδα φωνήν·

Οἷον Θῆρα δάμασσας ἐχέφρονα, τέκνον Ἀγαυή;
 οἷον Θῆρα δάμασσας, ὃν ὑμετέρη τέκε γαστήρ;
 οἷον Θῆρα δάμασσας, ὃν ἐσπέρμηνεν Ἐχίων;
 245 δέρεο σεῖο λέοντα, τὸν εἰσέτι τυτθὸν ἀείρων,
 παιδοκόμῳ κούφιζε γεγηθότι Κάδμος ἀγοστῶ·
 δέρεο σεῖο λέοντα, τὸν Ἀρμονίη σεο μήτηρ
 πολλάκις ἤεραζε, καὶ ὄρεγε μαζὸν ἀμέλγειν.
 μαστεύεις σεο παῖδα τῶν Θηήτορα μόχθων·

v. 234. συγγενὲς Ἴνώ editt.

v. 238. ἥσχυνα ed. pr.

v. 241. μίξας in ed. alt. excusum. Mox alius fortasse dedisset πενθάδι φωνῆ.

v. 242. δάμασσας ὃν ἐχέφρονα ed. pr. sed ὃν (ortum e vv. seqq.) ab archetypo abesse, auctor est Falk. Ἀγαυή ed. alt. vitiose.

v. 244. ἐσπέρμηνεν editt.

v. 245. ἀείρω editt. praeterea hunc versum vulgo excipit v. 247. turbato nexu. Emendavit et transposuit Cunaeus. In idem incidit V. D. ap. Villois. ἀείρω tantum male retinens.

v. 246. παιδοκόμῳ — Κάδμον ἀγοστῶ editt. emend. idem Cuius Rhodomannus: „mendum esse apparet.“

- 250 πῶς καλέσω Πενθῆα, τὸν ἐν παλίμῃσιν αἰείρας;
 θῆρα τὸν σκοπίαζε, καὶ υἷα σεῖα νοήσεις.
 ὄν κτάνες ἀγνώσσοισα, πόθεν σεο παῖδα καλέσσοι;
 καλὰ φέρεις, Διόνυσε, τῶ θρεπτήρια Κάδμου·
 καλὰ μοι Ἀρμονίης τυμφεύματα δῶκε Κρονίων·
- 255 Ἄρεος ἄξια ταῦτα καὶ Οὐρανίης Ἀφροδίτης.
 Ἴνα πόντον ἔχει· Σεμέλην ἐφλέξε Κρονίων·
 μύρεται ἄυτονόη κερόεν τέκος· ἅ μέγα δειλή;
 ἔκτανεν, ὃν τέκε μῦνον, ἄωριον υἷον Ἀγαυῆ·
 καὶ μογέει Πολύδωρος ἐμὸς λιπόπατρις ἀλήτης·
- 260 μῦνος ἐγὼ λιπόμην νέκυς ἔμπνοος· εἰς τίνα φεύγω,
 Πενθῆος οἰχομένοιο, καὶ ὄλλυμένου Πολυδώρου;
 τίς πόλις ὀθνεῖη με δεδέξεται; ἔρρε, Κιθαιρῶν·
 γηροκόμους Κάδμαιο κατέκτανες· ἀμφοτέρους δὲ
 νεκρὸν ἔχεις Πενθῆα, καὶ Ἀχταίωνα καλύπτεις·
- 265 Ὡς φαμένου Κάδμοιο, γόνον κρουνηδὸν ἰάλλον,
 δάκρυσι πηγαίοισι γέρον ἔκλαυσε Κιθαιρῶν·
 καὶ δρύες ᾠδύροντο, καὶ ἔκλαγον αἴλινα Νύμφαι
 Νηϊάδες. πολίην δὲ κόμην ἤδέσσατο Κάδμου
 καὶ στοναχὴν Διόνυσοι· ἀπενθῆτου δὲ προσώπου,
- 270 μίξας δάκρυ γέλωτι, νόον μετέθηκεν Ἀγαυῆς,
 καὶ πάλιν ἔμφρονα θῆκεν, ὅπως Πενθῆα γοήσῃ.

v. 255. οὐρανίης edita sine sensu: non coelestem Veneream sed Uraniam h. e. ex Urani caede ortam, cruentam, voluit poeta.

v. 259. λιπόπατρις Ἀθήνης editt. sed verum vidit Falk.

v. 262. πόλις editt.

v. 268. ἠδέσσατο Βάκχος editt. postremum emendavit recte Scal.

Ἡ δὲ μεταστρέψασα γόνον, καὶ ἄπιστον ὄπωπῆν,
 αὐτοπαγῆς, ἄφθογγος ἐπὶ χρόνον ἴστατο μήτηρ·
 καὶ κεφαλὴν Πενθῆος ὀπιπεύουσα θανόντος,
 175 ἤρπεν αὐτοκύλιστος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλῆ
 βόστρυχον αἰσχύνουσα χυτῆι κεκύλιστο κονίῃ·
 καὶ λασίους ἔρριψεν ἀπὸ στέροιο χιτῶνας,
 καὶ Βρομίου φιάλας θιασώδεις, αἵματος ὄλκω
 στηθεα φοινίζασα, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν.
 180 καὶ κύσεν υἱέος ὄμμα, καὶ ἐγγλόα κύκλα προσώπου,
 καὶ πλακάμους χαρίεντας ἐρευθόμενοιο καρήνου·
 ὄξυ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγγετα φωνήν·

Νηλεΐης Διόνυσε, τεῆς ἀκόρητε γενέθλης,
 δὸς προτέρην ἔτι λύσσαν ἐμοὶ πάλιν· ἄρτι γὰρ ἄλλην
 185 χείρονα λύσσαν ἔχω πιτυτόφρονα· δὸς μοι ἐκείνην
 ἀφροσύνην, ἵνα θῆρα τὸ δεύτερον υἷα καλέσω.
 θῆρα βαλεῖν ἐδόκησα· νεοτμήτοιο δὲ κόρης
 ἀντὶ λεοντείης, κεφαλὴν Πενθῆος αἶρω.
 ὄλβιῃ Ἀντωνόη βαρυδάκρυος, ὅτι θανόντα
 190 ἔστανεν Ἀκταίωνα, καὶ οὐ κτάνεν υἱέα μήτηρ·
 μούνη ἐγὼ γενόμην παιδοκτόνος· οὐ Μελικέρτην
 ἔκτανεν, ἧὲ Λέαρχον ἐμὴ μετανάστιος Ἴω·
 ἀλλὰ πατὴρ ἐδάμασσε, τὸν ἤροσεν. ἄ μέγα δειλῆ,
 Ζεὺς Σεμέλη παρίαεν, ὅπως Πενθῆα γοήσω·
 195 Ζεὺς γενέτης Διόνυσον ἐῷ τεκνώσατο μηρῶ,
 Καθμείην ἵνα πᾶσαν αἰστοῶσαι γενέθλην.
 ἰλήκοι Διόνυσος· ὄλον γένος ὤλεσε Κάδμου.

v. 178. καὶ Βρομίους φιάλας, editt.

v. 186. νεοτέρων ed. pr.

- ἀλλὰ Θεουλήτου γαμήην μετὰ δαίτα τραπέζης,
 Ἀρμονίης μετὰ λέκτρον, ἐμοῦ μετὰ παστάδα Κάθμου·
 300 ἀρχαίην κιθάρην θονέων πάλιν αὐτὸς Ἀπόλλων,
 Θρηῆνον ἕνα πλήξειε καὶ Ἀυτονόη καὶ Ἀγαυή,
 ὠπύμορον Πενθῆα καὶ Ἀκταίωνα λιγαίωνων.
 ἡμετέρης, φίλε κοῦρε, τί φάρμακόν ἐστιν ἀνίης;
 οὐπω σοῖς θαλάμοισιν ἐκούφισα νυμφοκόμον πῦρ·
 305 οὐ ζυγίων ἤκουσα τῶν ὑμέναιον ἐρώτων·
 ποῖον ἴδω σέο παῖδα παρήγορον; αἴθε σε Βάκχη
 ἄλλη ἀπηλόησε, καὶ οὐ πολύμοχθος Ἀγαυή.
 μητέρι μαινομένη μὴ μέμφο, δύσμορε Πενθεῦ·
 Βάκχω μέμφο μᾶλλον· ἀναίτιός ἐστιν Ἀγαυή.
 310 χεῖρες ἐμαί, φίλε κοῦρε, τῆν σιάζουσιν ἐέρσην
 ἀνθένος ἀμηθέντος· ἀπ' αὐτοχύτου δὲ καρῆνον
 αἷμα τὸν μητροῶν ὄλον φοίνιξε χιτῶνα·
 ναί, λίτομαι, Βρομίον, δότα μοι δέπας· ἀντὶ γὰρ οἴνου
 λύθρον ἐμοῦ Πενθῆος ἐπισπένδω Διονύσω.
 315 σοὶ μὲν ἐγὼ φιλόδακρυς, αἴωρις, τύμβον ἐγείρω,
 χερσὶν ἐμαῖς ἀκάρηνον ἐνικρύψασα κονίη
 σὸν δέμας· ὑμετέρῳ δ' ἐπὶ σήματι τοῦτα χαράξω·
 „εἰμὲ νέκυς Πενθῆος, ὄδοιπός, νηδὺς Ἀγαυῆς,
 „παιδοκόμος μ' ἐλόχευσε, καὶ ἔκτανε παιδοφόρος χεῖρ.“

v. 298. *γαμήην* ed. pr. emend. Falk.

v. 299. *παστάδα κόσμου* editt. sed error non fugit Falkenb.

v. 311. Fortasse *ἐρεγχύτων*; magis *sobris dixisset ἐρετφάτεν, ἀρταλάντου.*

v. 312. *μητροῶν* editt.

v. 316. *ἐνὶ κρύψασα* ed. pr. *ἐνικρύψασα* ed. alt. quia in Falk. coniecturis ita scriptum.

320 Ἐννεπέ, λυσσώουσα σοφῆ φρενί· μυρομένης δέ,
 Ἄυτονόη γούωσα περήγορον ἴαχε φωνήν·

Ζῆλον ἔχω καὶ ἔρωτα τειῆς κακότητος, Ἄγαυή,
 ὅτι περιπτύσσεις γλυκερὴν Πενθῆος ὀπωπὴν,
 καὶ στόμα, καὶ φίλον ὄμμα, καὶ υἱός ἀκρα κομάων.

325 γνωτῆ, ἐπολβίζω σε, καὶ εἰ κτάνες υἱέα μήτηρ·
 ἀντὶ γὰρ Ἀκταίωνος, ἀμειβομένης ἀπὸ μορφῆς
 νεβρόν ἐγὼ δάκρυσσα, καὶ υἱός ἀντὶ καρήνου
 μηκεδανὴν ἐλάφοιο νόθην κτερέϊζα κεραίην.

330 οὐκ ἴδες ἄλλοῖον τύπον υἱός· οὐ τρίχα νεβροῦ,
 οὐ χηλὴν ἀνόνητον ἐκούφισας, ἤε κεραίην·
 μούνη δ' ἔδρακον υἱά, νόθον νέκυν· ἄλλοφυῆ δὲ
 καὶ στικτὴν καὶ ἄναυδαν ἐκώκυον εἰκόνα μορφῆς,
 καὶ μήτηρ ἐλάφοιο, καὶ οὐκέτι παιδὸς ἀκούω.

335 ἀλλὰ σὺ, κυδαίνουσα, Διὸς φιλοπαρθένης κούρη,
 ἀνδρὸς ἐμοῦ, σέο Φοῖβον, Ἀρισταίοιο τοκῆα,
 εἰς ἔλαφον μετάμειψον ἐμὴν βροτοειδέα μορφὴν·
 δὸς χάριν Ἀπόλλωνι· μετ' Ἀκταίωνα δὲ δειλὴν]
 τοῖς αὐτοῖς σκυλάκασσι καὶ Ἄυτονόην πόρε φορβήν,

340 ἢ κυσὶν ὑμετέροισιν· ἐσαθρήση δὲ Κιθαιρῶν
 μητέρα καὶ μετὰ παῖδα κυνοσπάδα· μὴ δὲ με δειλήτ,

v. 327. δάκρυσσα editt.

v. 329. Argutum est σῆ — παραίφασαι, etai vereor, ne Non-
 nus σῆς δ' ὀδύνης sibi vindicet. Mox in ed. alt. excusum
 θανόντας.

v. 333. ἐγὼ κλύον εἰκόνα editt. male.

v. 340. κυσὶν ὑμετέροισιν editt. contra veritatem.

σῶν ἐλάφῶν μεθέπουσαν ἴσην κρααλαία μορφή,
 ἄγρια μαστίξουσα, τῆ ζυύξιας ἀπήνη.

χαῖρε φυτὸν Πενθῆος, ἀμείλιχε, χαῖρε, Κεθαιρῶν·

345 χαίρετε καὶ νάρθηκες ἀμειρωόου Διονύσου·

σώζέ μοι, Φαέθων τερψίμβροτε· λάμπτε κολώναις·

λάμπτε καὶ ἀμφοτέροις, Δητῶιδι καὶ Διονύσῳ·

εἰ δὲ τεαῖς ἀκτῖσι καὶ ἀνέρας οἶσθα δαμάσσαι,

σῶ καθαροῦ πυρὶ βάλλα καὶ Ἄυτονόην καὶ Ἀγαυήν·

350 ἔσσο δὲ Πασιφάης τιμηορὸς, ὄφρα γελάσσης,

Ἄρμονίης γενέτιραν ἀνιάζων Ἄφροδίτην.

Εἰπέ· καὶ ὠλεσίτεκνος ὀδύρετο μᾶλλον Ἀγαυή.

καὶ νέκυν, ὃν κατέπεφνε, φίλη τυμβεύσατο μήτηρ,

πίδακα δαίμυόεσσαν ἀναβλύζουσα προσώπου.

355 καὶ τάφον εὐποίητον ἐτεκλήναντο πολῖται.

Ὡς αἱ μὲν στενάχοντο κατηφές· εἰσορόων δὲ

Βάκχος ἄναξ ἐλέαιρε· φιλοθρήνους δὲ γυναῖκας

μυρομένας ἀνέκοψεν, ἐπεὶ στοιχηθὸν ἐκάστη

λυσιπτόνῳ κεράσας μελιηδέϊ φάρμακον οἶνον,

360 δῶκε ποτὸν ληθαῖον· ὀδυρομένοιο δὲ Κάδμου

πένθιμον ἐπρήυνε γόον παιήονι μύθῳ·

ἀμφοτέρας δ' εὐνησε, καὶ Ἄυτονόην καὶ Ἀγαυήν,

ἐλπίδος ἔσσομένης πρωτάγγελια θέςφατα φαίνων.

Ἰλλυρίην δ' ἐπὶ γαῖαν, ἐς Ἑσπερίου χθόνα πόντου

365 Ἄρμονίην λιπόπατρην, ὁμόστολον ἤλικι Κάδμῳ,

ἀμφοτέρους κόμπτευσεν ἀλήμονας, οἷς χρόνος ἔρπον

v. 350. γελάσση ed. pr.

v. 355. ἐτεκλήναντο editt.

ἅπασα πετρῆσσαν ἔχειν ὀφθαλμοῦ μορφήν.
καὶ Σατύρους καὶ Πάντας ἔχειν, καὶ λύγκας ἐμάσσαν,
ἄβροῦς ἀσιγήτων ἐκείνας Βάκχος Ἀθήναις.

v. 568. ἔχειν, λύγκας ed. pr. copulam e Cod. revocavit Falk.

NONNOT TOT HANOHOTOT

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

MZ.

**Ἔρχομαι τεσσαρακοσίων ἐς ἑβδομήκοντα Περσέας,
καὶ μόρους Ἰκαρίοιο, καὶ ἀβροχίτων Ἀριάδνης.**

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Ρ Σ Ι Α Κ Ω Ν

MZ.

Ἦδη δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δι' ἕστας ἵπτατο φήμη
 ἄγγελος αὐτοβόητος ἐρισταφύλου Διονύσου,
 Ἄτθίδι φοιτήσαντος· ἀκοιμήτου δὲ Λυαίου
 εἰς χορὸν εὐώδινος ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι.

5 καὶ πολὺς ἔβρεμε κῶμος· ὀμηγερέες δὲ πολῖται
 εἵμασι δαιδαλέοισιν ἀνεγλαίνωσαν ἀγυῖας
 χερσὶ πολυπερέεσσιν· ἀξιφύτοιο δὲ Βάκχου
 ἡμερίδων πετάλοισιν ἐμιτρούθησαν Ἀθῆναι
 αὐτόματοι· φιλίας δὲ σιδηροφόρων διὰ μαζῶν
 10 στήθεσι μυστιπόλοισιν ἀνέζώννυντο γυναῖκες·
 παρθενικαὶ δ' ἐχόρανον· ἐπεστέψαντο δὲ κόρσης
 ἄνθει κισσήεντι περίπλοκον Ἄτθίδα χαίτην.

Ἴλισσός δ' ἐλέλιξε περὶ πτόλιν ἔμπνοον ὕδωρ,
 κυδαίων Διόνυσον· ὁμοζήλω δὲ χορείῃ
 15 Εὐῖον ἐκρούοντο μέλος Κηφισοῖδες ὄχθαι.
 φυταλίῃ δ' ἀνέτελλεν· ἀπὸ χθονίοιο δὲ κόλπου
 αὐτοφυῆς, γλυκεροῖο πεπαινομένου τοκετοῖο,

v. 10. ἀνέζώννυντο ed. pr. emend. Falk.

v. 12. Ἄτθίδα dici χαίτην, hic non expectabam.

v. 15. Κηφιοῖδες editt. Κηφισοῖδες Rhodomannus.

βότερος ελαιήεντος εφοινίχθη Μαραθῶνος.
 και δρυές εψιδύριζον· ανοιγομένων δὲ πατήλων
 20 δίχροον ἠρεύνοντο ῥόδον λειμωνίδες ὦραι·
 και κρίνον αὐτοτέλεστον ἐμαιώσαντο κολῶναι.

Και Φρυγίοις αὐλοῖσιν επέκτυπεν αὐλὸς Ἀθήνης,
 και δίδυμον κελιάθημα δόναξ ἐλίγαιεν Ἀχαρτεύς,
 θλιβόμενος παλάμησιν· ὁμογλώσσων δ' ἀπὸ λαιμῶν
 25 Μυγδονίη βαρύδουπος ὁμόθροος ἄζυγι κούρη
 δίθροον ἁρμονίην ἐπιδήμιος ἴαχε Βάκχη,
 πῆχυν ἐπικλίνουσα νέη Πακτωλίδι νύμφη·
 και φλόγα νυκτιχόρευτον ἀνέσχεθε δίζυγι πεύκη,
 ἀρχηγόνω Ζαγρηῖ, και ὀψιγόνω Διονύσῳ.
 30 μνησαμένη δ' Ἰτύλοιο και ἰστοπόνου Φιλομήλης
 σύνθροος αἰολόδειρος ἀνέκλαγεν Ἀτθίς ἀηδῶν·
 και Ζεφύρου λάλος ὄρνις ὑπωροφίην χέε μολπήν,
 μνηστῆν ὄλην Τηροῆος ἀποβρέψασα θυέλλαις.

Οὐδέ τις ἦν ἀχόρευτος ἀνὰ πτόλιν· αὐτὰρ ὁ χαίρων,
 35 Βάκχος, ἐς Ἰκαρίου δόμον ἤλυθεν, ὅς πλέον ἄλλων
 φέρτερος ἀγρονόμων, ἐτερότροπα δένδρα φυτεύων.
 ἀγραύλοισι δὲ πόδαςσι γέρον ἐχόρευεν ἄλωγός,
 ἀθρήσας Διόνυσον ἐπήλυθα· καλλιφύτωθ δὲ

ν. 20. δίθροον editt. fortasse e ν. 26. Emendaverat etiam Rhodomannus.

ν. 25. Μυγδονίης editt. Correxerat etiam Rhodomannus.

ν. 27. ἐπικλίνουσα ἐῆ editt. νέη intelligo de recens advena. Sic emendavit etiam Rhodomannus.

ν. 31. ἀνέσχεγεν editt. solemnī errore.

ν. 32. Ζεφύρου δ' ἄλὸς ὄρνις ed. pr. καλὸς ὄρνις ed. alt. e perversa coniectura Falk. Rhodomannus και που Λανλιὰς ὄρνις.

ν. 35. Βάκχος Ἰκαρίου ed. pr. praeposit. restituit Falk.

ν. 36. φυτεύων sanum, si in antecedenti sententia ἦν supplertur. Immo fortasse scribendam ὅς πλέον ἄλλων στο. vel φέρτερον.

κοίρανον ἡμερίδων ὀλίγη ξαίνισσι τραπέζῃ·

40 Ἡριγόνῃ δ' ἐκέρασεν, ἀφυσσαμένη γλάγος αἰγῶν.

ἀλλὰ ἔ Βάκχος ἔρκε· φιλοστόργῳ δὲ γεραιῶ

ᾧπασε λυσιπόνοιο μέθης ἐγκύμονας ἀσκούς·

δεξιτερῇ δ' εὐδομον ἔχων δέπας ἠδέος οἴνου,

ᾧρεγεν Ἰκαρίῳ· φίλιῳ δ' ἠσπάζετο μύθῳ·

45 Λέξο, γέρον, τόδε δῶρον, ὃ μὴ δεδάσαιεν Ἀθῆναι·

ᾧ γέρον, ὀλβίζῳ σε· σὲ γὰρ μέλψουσι πολῖται

τοῖον ἔπος δῶσοντες· ὅτι κλέος εὖρεν ἐλέγξαι

Ἰκάριος Καλοῖο, καὶ Ἡριγόνῃ Μετανείρης.

ζῆλον ἔχω προτέρης Δημήτερος, ὅτι καὶ αὐτῇ

50 ἄλλῳ γειοπόνῳ στάχυν ὄμπκιον ᾧπασε Δηῶ.

Τριπτόλεμος στάχυν εὖρε, οὐ δ' οἴνοπα βότρυν ἐπώρης·

Ἰκαρος, οὐρανόω Γανυμήδεϊ μῦθος ἐρίζεις,

Τριπτολέμου προτέροιο μακάριτος· θυμοβόρουε γὰρ

οὐ στάχυες λύουσι, μεληθόνας· οἰνοτόκοι δὲ

55 βότρυνε ἀνδρομέτης παιήονές εἰσιν ἀνίης.

Τοῖον ἔπος κατέλεξε· φιλοξείνῳ δὲ γεραιῶ

ἄβρον ἐγερεινόοιο δέπας πόρην ἐμπλεον οἴνου.

καὶ πῖεν ἄλλο μετ' ἄλλο γέρον φυτοεργός ἄλωεός,

οἰστρον ἔχων ἀκόρητον εὐδῶραθάμιγγος ἐέρεης·

60 κούρη δ' ἀντὶ γάλακτος ἀφυσσαμένη χύσειν οἴνου

ᾧρεγε χειρὶ κύπελλον, ἕως ἐμέθυσσε τοκῆα.

ἀλλ' ὅτε δὴ κόρον εὖρε κυπελλοτόκοιο τραπέζης,

δόχημος ἀμφιέλικτος, ἐρισφαλὲς ἴγνος ἐλίσσων,

ποσσὶν ἀμοιβαίωσιν ἀνεσκιρτησεν ἄλωεός,

65 Ζαγρέος Εὐῖον ἕμνον ἀνακρούων Διοτύσῃ.

v. 46. μέλψουσι π. editt.

v. 47. δῶσοντες mire dictum, an φάσκοντες?

v. 52. ἐρίζεις editt.

v. 63. Fortasse dedit δόχημον ἀμφιέλικτον — ἴγνος —.

ἀγρονόμῳ δὲ γέροντι φυτηκόμος ὅπασε δαίμων
κλήματα βοτρύοντι, φιλεύια δῶρα τραπέζης·
καὶ μιν ἄναξ ἐδίδαξεν, ἀξιφύτω τινὶ τέχνη
κλάσσαι, βοθρῆσαι τε, βαλεῖν τ' ἐνὶ κλήματα γύροις.

70 Ἄλλοις δ' ἀγρονόμοισι γέρον φιλοεργὸς ἄλωτος.

δῶρα φέρων Βρομίῳ καὶ ἀμπελόεσσαν ὀπώρην,
οἰνοφύτους ἐδίδαξε φυτηκομίας Διονύσου.

καὶ νομίῳ κρητῆρι βαλὼν ῥόον ἄσπετον οἴνου,
δαιτυμένους ἠΰφραινεν ἐπασσυτέροισι κυπέλλοις,

75 οἰνοδόκων θυόεσσαν ἀναπτύξας χύσιν ἄσπων.

καὶ τις ἐγερσινόοιο πικὴν ῥόον ἠδέος οἴνου,

Ἡριγόνης γενετῆρα φίλῳ μελιξάτο μύθῳ·

Εἰπέ, γέρον, πόθεν εὖρεσ ἐπὶ χθονὶ νέκταρ Ὀλύμπου;

οὐκ ἀπὸ Κηφισσοῦ φέρεις ξανθόχροον ὕδαρ·

80 οὐκ ἀπὸ Νηϊάδων μηλιηδέα δῶρα κομίξεις·

οὐ γὰρ ἀναβλύζουσι μελιῤῥόντα χεύματα πηγαί,

οὐ ῥόος Ἰλισσοῦ χυτῶ φοινίσσεται ὄλκῳ·

οὐ ποτὸν ἔπλετο ταῦτο φιλοπτόρθοιο μελίσσης,

ὄξύτατον μερόπεσσι φέρον κόρον· ἄλλοφυές δὲ

85 καὶ μέλιτος γλυκεροῦ φέρεις γλυκερώτερον ὕδαρ·

πάτριον οὐ πόμα ταῦτο λοχεύεται Ἀτθίς ἐλαίῃ·

λαρότερον δὲ γάλακτος ἔχεις ποτὸν, εὐμιγέος τε

v. 69. βοθρῆσαι τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γήρης ed. pr. βοθρῆσαι τε βαλεῖν ἐνὶ κλ. γύροις ed. alt. postremi vocab. emendatio tribuitur Falkenburgio. Egerunt de hoc versu Herm. ad Orph. p. 762. et Gerhard. Lectt. p. 201. vid. Comment. τ' addidit Rhodemannus.

v. 70. φιλοεργὸς ἄλ. fortasse verum est, fortasse scribendum φυτοεργὸς, ut vv. 58. 125. etc.

v. 75. χύσιν ἄσπων editt. cf. π. 42.

v. 87. ποτὸν εὐμένεσσι editt. sine sensu. Videor mihi verum restituissse.

- συμπερταῖς λιβάδεσσι μελικρήτου κυκεῶνος.
 αἰ δὲ ποτὸν μερόπεσσι ἀξιφύτων ἀπὸ κήπων
 90 ἐκ καλύκων δεδάσαι ἄγισι ῥοδοπήγεσσι Ὄραι,
 καὶ κεν ἐγὼ καλέεσκον Ἀδωνίδος, ἣ Κυθερείης
 εἰαρῖνον πόμα τοῦτο, ῥόδων εὐοδμον ἐέρσην.
 λυσιπόνον καὶ ξεινον ἄγισι ποτὸν ἠερίοις γὰρ
 πλαζομένας ἀνέμοισιν ἐμὰς ἐκέδασσε μερίμνας.
 95 μὴ σοι δῶρον ἔδωκεν ἀπ' αἰθέρος ἄμβροτος Ἑβη;
 μὴ σοι τοῦτο κόμισσε τετὴ πολιοῦχος Ἀθήνη;
 οὐρανόθεν κρατήρα τίς ἤρπασεν, ἔνθεν ἀφύσσει
 Ζηνὶ καὶ ἀθανάτοισι δέπας κερύσας Γανυμήδης;
 ξεινοδόκου Κελεοῖο μακάρτερος, μήτι καὶ αὐτὸς
 100 ἴλαον οὐρανόθεν ναίτην ξεινίσσας Ὀλύμπου;
 πείθομαι, ὡς θεὸς ἄλλος ἐκώμασε σεῖο μελάθρου,
 καὶ φιλῆς πόμα τοῦτο, τετὴ διὰ δεῖπνα τραπέζης,
 Ἀτθίδι δῶρον ἔδωκεν, ἕτε σιάχυν ὥπασε Δηῶ.
 Ἔνεπε, θαμβήσας γλυκερὸν ποτὸν ἐκ στομάτων δὲ
 105 ἠδυμανῆς ἀλίλαξε χέων ἄγραυλον αἰοιδήν.
 ἄγρονομοὶ δ' ἄρύντες ἐπισσυτέροισι κυπέλλοις
 πάντες ἐβακχεύθησαν ἀμερσινόω φρένας οἴνω·
 ὄμματα δ' ἐπλάζοντο· φιλακρήτοις δὲ κυπέλλοις
 ἄργυφα πορφύροντο παρήϊα· γεισιπόνων δὲ
 110 στήθεα θερμαίνοντο· ποτῶ δ' ἐβαρύνετο κόρη,
 καὶ φλέβες οἰδαίνοντες ἐκυμαίνοντο καρήνου.

v. 96. πολιοῦχος editt.

v. 97. κρατήρα editt.

v. 109. ἄργυφα — παρήϊα de hominibus rusticis satis absurdum est; frustra tamen probabilem emendationem circumspicio. Ἀπ' ἀτρέμα πορφύροντο, sensim sensimque? Poterat ἔγχλωα, si pallorem exprimere volebat.

v. 110. ποτῶ δὲ βαρύνετο editt. emend. Hermann. ad Orph. p. 696.

τοῖσι δὲ δερκομένοισιν ἐσπίετο κόλπος ἀρούρης,
 καὶ δρύες ὄρχησαντο, καὶ ἐσπίριτησαν ἐρίπναι.
 καὶ σφαλεραῖς λιβάθεσιν ἀήθεος ἔμπλεος οἴνου,
 115 ἕπιτιος, αὐτοκύλιστος ἐπὶ χθόνα κάππασεν ἀνήρ.

Καὶ χορὸς ἀγρονόμων, φονίῳ δεδονημένος οἴστρω,
 τλήμονος Ἰκαρίῳ κατέτριχε θυιάδι λύσση,
 οἷά τε φαρμακόμεντα κερασσαμένου δόλον οἴνου·
 ὃς μὲν ἔχων βουπλήγα σιδήρεον, ὃς δὲ μακέλλη
 120 θωρήξας ἐο χεῖρας, ὃ δὲ σταχυητόμον ἄρηπν
 κουφίζων, ἕτερος δὲ λίθον περιμετρον ἀείρων,
 ἄλλος ἀνεπτοίητο, καλαύροπα χειρὶ τιταίνων,
 γηραλέον πλήσσοιτες· ἔλων δὲ τις ἐγγὺς ἱμάσθλην,
 Ἰκαρίου τέτρηνε δέμας δαμσιγροῖ κέντρον.

125 Καὶ μογέων χθονὶ πίπτει γέρον, φυτοεργὸς ἀλωεύς,
 τυπτόμενος ῥοπάλοισιν· ἐπισκαίρων δὲ τραπέζῃ,
 τύψε μέθης κρητῆρα· καὶ αἰθοπος εἰς χύσιν οἴνου
 ἡμιθανῆς κεκύλιστο· βαρυνομένου δὲ καρῆνου,
 ἀγρονόμων πληγῆσιν ἀμοιβαίησι τυπέντος,
 130 αἰμαλέῃ φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνον ἔερση.

καὶ μόγις ἐκ στομάτων ἔπος ἔαχεν, Ἄϊδι γέιτων·

Οἶνος ἐμοῦ Βρομίου, βροτέης ἄμπανμα μερίμνης,
 ὃ γλυκὺς, εἰς ἐμὲ μοῦνον ἀμείλεχος· εὐφροσύνην γὰρ

v. 120. σταχυητόμον [editt. Praeterea χεῖρας, καὶ ὁ σταχ. in ed. alt. negligentius impressum.

v. 123. ἱμάσθλην de stimulo vix potuit dicere poeta; verum si comparas, quae sequuntur, vides, de huiusmodi instrumento cogitandum esse. Fortasse scribendum ἐχέτιλην.

v. 124. τέτρηνε editt.

v. 130. αἰμαλέην φ. ὁμόχροον οἴνου ἔερσην editt. perversa Rhodomannus αἰμαλέην φοίνιξεν ὁμόχροον οἶνος ἔερσην.

v. 132. Erunt fortasse, qui ἀνάπανμα scribere malint, cf. v. 287.

ἀνδράσι πᾶσιν ὅπασσε, καὶ Ἰκαρίῳ πόρε πότμον·
 135 ὁ γλυκὺς Ἡριγόνῃ πολυμήτιος· ἡμετέραν γὰρ
 νηπενθής Διόνυσος ἐθήκατο πενθάδα κούρης.

Οὔπω μῦθος ἔληγε· μόρος δὲ οἱ ἐφθασε φωνῆς.
 καὶ νέκυς ἔκτοθι κείτο, σαύφρονος ἔκτοθι κούρης,
 ὄμμασι πεπταμένοιαι. ἐν ἀστρώτῳ δὲ χαμυνῆ
 140 νήδυμον ὕπνον ἴαυον ὑπὲρ θαπέδοιο φονῆς
 οἰνοβαρεῖς, νεκύεσσιν ἑοικότες· ἐγρῶμενοι δέ,
 ὃν κτάνον, ἀγνώσσοντες ἀνέστενον· ὑπόθι δ' ὤμων
 νεκρὸν ἐλαφρίζοντες ἀνήγαγον· εἰς ῥάχιν ὕλης,
 ἔμφρονα θυμὸν ἔχοντες· ἐν εὐύδρῳ δὲ ῥεέθρῳ
 145 ὠτειλᾶς ἐκάθησαν ὄρεσιχυτῶ παρὰ πηγῆ·
 καὶ νέκυν ἀρτιδάκτον, ὃν ἔκτανον ἄφρονι λύσση,
 ἀνδροφόνους παλάμησιν ἐτυμβεύσαντο φονῆς.

Ψυχῆ δ' Ἰκαρίοιο πανεῖκελος ἔσσυτο καπνῶ
 εἰς νομὸν Ἡριγόνης· βροτέῃ δ' ἰσάζετο μορφῆ
 150 κοῦφον ὄνειρέιης σκιερῆς εἰδωλον ὀπωπῆς,
 ἀνδρὶ νεουτήτῳ πανομοίῳ· εἶχε δὲ θειλῆ
 στικτὸν, ἀσημάντοιο φόνου κήρυκα, χιτῶνα,
 αἵματι φονίεσσοντα καὶ αὐχμαῖοντα κονίη,
 ῥαγαλέον πληγῆσιν ἀμοιβαίοιο σιδήρου.
 155 καὶ παλάμας ὠρεξῆς· νεοσφαγέος δὲ δοκύειν

v. 135. Ἡριγόνῃ editt.

v. 138. Rhodomannus ἀυτόθι pro priore ἔκτοθι.

v. 145. ἐκάθηρον ed. pr. spiritum emendatum vides in ed. alt. praeterea nihil.

v. 147. ἀνδροφόνους παλ. ed. pr. emendatius ed. alt. Sic etiam Rhodomannus.

v. 149. εἰς δόμον editt. sed cf. v. 180.

v. 150. ἀνερέιης ed. pr. emend. Falk. Rhodomannus ἀεραμίνη.

v. 151. πανομοίῳ editt. quod fortasse sollicitandum non erat.

- ὤκειλās μελέων ἐπεδείκνυε γείτοσι κούρη.
 παρθενική δ' ὀλόλυξε φιλοθρήνοις ἐν ὄνειροις,
 ὡς ἴδεν ἔλκεα τόσσα καρῆατος, ὡς ἴδε δειλή
 λύθρον ἐρευγομένοιο νεόδῶτον ἀνθεραῶνος.
- 160 καὶ σκυίοις γενέτης ἔπος ἔνεπε πενθάδι κούρη·
 Ἔγρεο, δειλαίη, καὶ δίζεο σείθ τοκῆα·
 ἔγρεο, καὶ μεθύοντας ἔμοὺς μάστευε φονῆας·
 εἰμι τεὸς γενέτης βαρυώδυνος, ὃν χάριν οἴνου
 ἀγρονόμοι δαρπλήτες ἐδηλήσαντο σιδήρω.
- 165 ὦ τέκος, ὀλβίζω σε· σὺ γὰρ κταμένοιο τοκῆος
 οὐ καναχὴν ἤκουσας ἀρασσομένοιο καρῆνου,
 οὐ πολίην ἐνόησας, ἐρευθομένην ὑπὸ λύθρω,
 οὐ νέκυν ἀρτιδαίικτον, ἐπισπαίροντα κονίη,
 πατροφόνας κορύνας οὐκ ἔδρακες· ἀλλὰ σε δαίμων
- 170 ἔκτοθι παιρὸς ἔρυκε· τήν δ' ἐφύλαξεν ὀπωπῆν,
 μὴ μόνον ἀθρήσεις δαιζόμενον γενετῆρος.
 αἵματι πορφύροντας ἔμοὺς σκοπίαζε χιτῶνας·
 χθιδῆ γὰρ οἰνωθέντες ἀμοιβαίοισι κυπέλλοις,
 ἀγρονόμοι, βλύζοντες ἀήθεος ἱμάδα Βάχχου,
- 175 ἀμφ' ἐμὲ κυκλώσαντο· δαιζόμενος δὲ σιδήρω,
 μηλονόμους ἐκάλεσσα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἰωήν·
 μούνη δ' ὑστερόφωνος ἔμῳ κτύπογ ἔκλυεν Ἥχῳ,
 θρήνοις ἀντιτύποισι τεὸν στετάχουσα τοκῆα.
 οὐκέτι κουφίζουσα καλαύροπα μεσσοῦθ' ὕλης,
- 180 εἰς τομὸν ἀνθεμόεντα καὶ εἰς λαιμῶνας ἰκάνεις,
 σὴν ἀγέλην βόσκουσα σὺν ἀγραύλῳ σέο πατρί·

v. 166. καναχῆς ἤκουσας editt.

v. 171. μὴ μόνον ἀθρήσεις ed. pr. emend. Falk. et Cant. eadem probabilitate φόνον se offerebat.

v. 181. σ. ἀγραύλῳ παρακολῆτη editt. sed coniugem non habuit. Corruptio fortasse orta, cum pronomen omissum esset. Similem errorem vidimus supra XL. 111.

οὐκέτι δειδροκόμοιο τῆς φαύουσα μακέλλης,
 κῆπον ἐς εὐώδινα φέρεις ἀμαρῆιον ὕδαρ·
 ἀλλὰ μελιρροδάμειγτος ἐμῆς ἀκόρητος ὀπώρας,
 185 κλαῖε τὸν γενέτην με δεδουπότα· καὶ σε κοῖσω
 ὄρφανικὴν ζώουσαν, ἀπειρήτην ἕμεναίων.

Ἰὼς φαμένη, πτερόεσσα παρέδραμεν ὄψις ὀνόρου.
 κόρη δ' ἐγρομένη, ῥοδέας ἤμυξε παρειάς·
 πενθάλειος δ' ὀνύχουσσιν ἀκαμπέας ἔξεσε μαζούς,
 190 καὶ δολιχῆς προθέλυμνον ἀνέσπασε βότρυν ἐθαίρης·
 καὶ βόας ἀθρήσασα, παρισταμένους ἔτι πέτρον,
 παρθένος ἀγρυμένη κινυροῦ βρυχῆσατο φωνῆ·

Πῆ νέκυς Ἰκαρίοιο, φίλαι φθέγξασθε κολῶνας·
 πότμον ἐμοῦ γενετῆρος ἐθήμονες εἶπατε ταῦροι·
 195 πατρός ἐμοῦ κταμένοιο τίνες γεγάασε φονῆς;
 πῆ μοι ἐμὸς γενέτης γλυκὺς οἴχεται; ἢ ἴα διδάσκων
 γείτονα καλλιφύτιο νέους ὄρηκας ὀπώρας,
 πλάζεται ἀγρονόμοισι παρήμενος; ἢ τίτι βούτη
 δειδροκόμῳ παρέμιμνε, συνέστιος εἰλαπινάζων;
 200 εἶπατε μυρομένη, καὶ τλήσομαι, εἰσόκεν ἔλθῃ.
 εἰ μὲν ἔτι ζῶει γενέτης ἐμὸς, ἔρνεα κῆπου
 ἀρδεύσω παλινόρσος, ἅμα ζώουσα τοκῆ·
 εἰ δὲ πατὴρ τέθνηκε, καὶ οὐκέτι δένδρα φυτεύει,
 ἀθρήσω μόρον, ἴσον ἐπιφθιμένῳ γενετῆρι.

v. 184. ἀκόρητον editt.

v. 186. ἀπειρήτων ἕμεν. ed. pr. emend. Falk.

v. 189. ἔξεσε μυρούς ed. pr. μηρούς ed. alt. s coniect. Falk.
 Mecum emendavit Wakef. Sylv. III. p. 56.

v. 191. ἔτι πείρη ed. pr. emend. Falk.

v. 193. πῆ ed. pr. uti mox v. 196.

v. 198. παρήμενος, ἢ τίτι editt.

v. 201. εἰ μὲν ζῶει ed. pr. emend. Falk.

205 Ὡς φαιμένη, ταχύγονος ἀνέδραμεν εἰς βράχιν ὕλης,
ἔχνια μαστεύουσα νεοσφαγέος γενετῆρος.

οὐ δέ οἱ εἰρομένη θρασὺς αἰπόλος, οὐ παρὰ λόχμῃς
παρθένον οἰκτεῖρων, ἀγελκόμος ἔννεπε βούτης
ἔχνιον ἀστήρικτον ἀκηρύκτιο τοκῆος·

210 οὐ νέκυν Ἰκαρίοιο γέρον ἐπεδείκνυε ποιμήν·
ἀλλὰ μάτην ἀλάλητο· μόγις δέ μιν εὔρεν ἀλωεύς,
καὶ κινυροῦς στομάτεσσι δυσάγγελον ἴαχε φωνήν,
καὶ τάφον ἐγγὺς ἔδειξε νεομήτιο τοκῆος.

Παρθενική δ' αἴουσα, σαόφρονι μαινέτο λύσση·

215 καὶ πλοκάμους τίλλουσα φίλῳ παρακάτθετο τύμβῳ
παρθένος ἀκρήδεμος ἀσάμβalos· αὐτοχύτοις δέ
δάκρυσιν ἀενάοισι λελουμένον εἶχε χιτῶνα.

χεῖλεσι δ' ἀφθόγγουσι ἐπεσφρηγίσασαι σιγήν
εἰς χρόνον· Ἡριγόνῃ δέ κύων ὁμόφοιτος ἐχέφρων

220 κρυζηθμῶ γοῶντι συνέστιχε πενθάδι κούρη,
καὶ οἱ ὀδυρομένη συνοδύρετο. μαινομένη δέ
εἰς φυτὸν ὑψικάρηνον ἀνέδραμεν· ἀμφὶ δέ δένδρον
ἀγχιῶν σφίγξασα περίπλοκον αὐχένα δεσμῶ,
αὐτοφόνῃ στροφάλιγγι μετάρσιος ὤλετο κούρη,

225 ἀμφοτέρους δονέουσα πόδας βητάρμονι παλμῶ.
καὶ θάνα, καὶ μόρον εἶχεν ἐκούσιον· ἀμφὶ δέ κούρη
πυκνὰ κύων δεδόνητο, καὶ ἴαχε πένθιμον ἠχοί,
ὄμμασι θηρείοισι νοήμονα δάκρυα λείβων.

v. 217. εἰ δε χιτῶνα ed. pr. εἰ δέ χ. ed. alt.

v. 221. μαινομένη sc. virgo, etsi fieri potuit, ut versus sequeretur, virginem diserte nominans. Canis masculino genere dicitur, vid. ad v. 225.

v. 225. Male in editis hic versus sequenti postponitur ita, ut canis et foeminino (δονέουσα) et masculino (λείβων v. 28.) sere simul dicatur. Masculinum genus redit vv. 250. 240. 244.

Οὐδὲ κύων ἀφύλακτον ἐρημίδα κύλλιπε κούρη·

- 230 ἀλλὰ φυτῶ παρέμιμνεν, ἐπήλυδα θῆρα διώκων,
 πόρδαλιν, ἥε λέοντα· παραρχομένοισι δ' ὄδιταις
 νεύμασιν ἀφθόγγοις ἐπαδείκνυσεν ἄζυγα κούρη,
 δεσμοῖς ἀγχοῦλοισι περίπλοκον ὑπόθε δένδρου.
 οἱ δέ μιν οἰκτεῖραντες, ἀνήϊον εἰς φυτὸν ὕλης
- 235 ἴχνησιν ἀκροβάτοισιν· ἀπ' εὐπετέλων δὲ κορύμβων
 παρθενικὴν ἀδμήτα κατήγαγον· ἀγχιφανῆ δὲ
 γαῖαν ἐκοιλαινόντο πεδοσκαφέσσι μακέλλαις,
 τοῖς ἅμα καὶ πεπόνητο κύων πιτυτόφρονι θυμῶ·
 πενθαλέω δ' ἐβύθυσεν πέδον τεχνήμονι ταροῶ,
- 240 θηγαλέοις ὀνύχασσι χυτῆς χθονὸς ἄκρα χαράσσων.
 καὶ νέκυν ἀριδαῖκτον ἐπεκτερέϊξαν ὄδιται·
 καὶ ξενῆς μεθέπων ὑπεκάρδιον ὄγκον ἀνίης,
 εἰς ἐὸν ἔργον ἕκαστος ἀνέδραμεν ὀξέϊ ταροῶ·
 αὐτὰρ ὃ μεῦτος ἔμμενε κύων παρὰ γέιτον τύμβω
- 245 Ἡριγόνης ὑπ' ἔρωτι· θελήμονι δ' ὄλοσε πότμω.
 Ζεὺς δὲ πατήρ ἐλέαιρεν· ἐν ἀστερόεντι δὲ κύκλῳ
 Ἡριγόσῃ στήριξε λεοντείῳ παρὰ νότω·
 παρθενικὴ δ' ἄγραυλος ἔχει στάχυν· αὐτὰ γὰρ αἰεῖται
 ἠθέλων οἶνοπα βότρυν, ἐοῦ γενέταο φονῆα.
- 250 Ἰκάριον δὲ γέροντα συνήλυδα γέιτον κούρη
 εἰς πόλον ἀστερόφοιτον ἄγων, ὀνόμηνε Βοώτην
 φαιδρὸν, ἅμαξαιῆς ἐπαφώμενον Ἀρκάδος ἄρκτου·

v. 234. οὐ δὲ μιν οἰκτ., ed. pr. emend. Falk.

v. 235. ἀκροτάτοισιν editt. cf. XLVI. 156.

v. 236. ἀγχιφανῆ — γαῖαν editt. absurde; praeterea κατήγαγον ed. alt.

v. 242. ξενῆς ed. alt. volente Falkenh.

v. 245. ὄλοσε πότμω ed. alt. corrigente Ita Falkenh. Sciens retinui lectionem antiquam.

v. 251. ὀνόμηνε editt.

- καὶ κύνα μαρμαίροντα, καταΐσσοντα λαγωῦ,
 ἔμπυρον ἄστρον ἔθηκεν, ὅπη περὶ κύκλον Ὀλύμπου
 255 ποντίας ἀστερόεντι τύπῳ ναυτίλλεται ὀλκῆς.
 καὶ τὰ μὲν ἔπλασε μῦθος Ἀχαιῆκος, ἠθάδα πειθῶ
 ψεύδει συγκεράσας· τὸ δ' ἐτήτυμον, ὑψιμίδων Ζεὺς
 ψυχὴν Ἥριγόνης σταχυώδεος ἀστέρι κούρης
 οὐρανίης ἐπένειμεν ὁμόζυγον· αἰθερίου δὲ
 260 ἄγχι κυνὸς κύνα θῆκεν, ὁμοῖον εἶδει μόρφης,
 Σείριον ὃν καλέουσιν ὁμόρρητον· Ἰκαρίου δὲ
 ψυχὴν ἠερόφοιτον ἐπεξείνωσε Βοώτη.
 καὶ τὰ μὲν οἰνοφύτῳ Κρονίδης πόρεν Ἀιδίδι γαίῃ,
 ἐν γέρας ἐντύπων καὶ Παλλάδι καὶ Διονύσῳ.
 265 Ἴλισσοῦ δὲ ῥέεθρα μελιρῥυτα Βάκχος εἴσασας,
 ἄβρος ἐς ἀμπειλόεσσαν ἐκώμασεν ἄντυγα Νάξου·
 ἀμφὶ δὲ μιν πτερὰ πάλλεν Ἔρως θρασύς· ἐρχομένου δὲ
 μελλογάμου Κυθήρεια προηγεμόνευς Λυαίου·
 ἄρτι γὰρ ὑπνώουσαν ἐπ' αἰγιαλοῖσιν εἴσασας,
 270 παρθενικὴν λιπόπατριν ἀμείλιχος ἔπλεε Θησεύς,
 συνθεσίας δ' ἀνέμοισιν ἐπέτρεπεν. ὑπταλίην δὲ
 ἄδρησας Διόνυσος ἐρημαίην Ἀρμύδην,

v. 254. ὅπη ed. pr.

v. 255. ναυτίλλεται ὀλκῆ editt. ναυτ. Ἀργῶ volebat Scaliger; nos hanc intelligimus. ὀλκῆς etiam Rhodomanus.)

v. 261. ὁμόρρητον verum non est, neque facile scribendum ὁμόρρηθον, ὁμόστολον aut ὁμόσσοντον: etenim desideratur Sirii epitheton, quod ipsius potius naturam, non illam cum altero tunc necessitudinem exprimat. Fortasse ὁμώνυμον scripsit. — Malim ἐπώνυμον. Hermannus.

v. 262. Alius malit ἐπεξείνωσε.

v. 265. εἴσασας editt.

v. 266. ἄντυγα μαξοῦ ed. pr. emend. Falk.

v. 269. εἴσασας editt.

v. 271. συνθεσίας τ' ἀνέμ. editt.

θαύματι μίξεν ἔρωτα· χοροπλεκέεσσι δὲ Βάκχαις
γλώσση θαμβάλῃ πεφυλαγμένον ἔννεπε μῦθον·

- 275 Βασσαρίδες, μὴ ῥόπτρα τινάξατε· μὴ κτύπος ἔστω
ἢ ποδός, ἢ σύριγγος· εἰσάσατε Κύπριν Ιαύειν·
ἀλλ' οὐ κροτὸν ἔχει σημάντορα Κυπρογενεῖης.
πειθόμεαι, ὡς δολόεντι Χάρις νυμφεύεται Ἰππῶ·
ἀλλ' ἐπεὶ ὄρθρος ἔλαμψε, καὶ ἐγγύθι φαίνεται ἡώς,
280 Πασιδεὴν εὐδουσαν ἐγείρατε· τίς παρὰ Νάξῳ,
τίς Χάριν ἐχλαίνωσεν ἀνείμονα; μὴ πέλεν Ἡβῆ;
ἀλλὰ δέπας μακάρων τίς κάλλιπε; μὴ παρὰ Πόντῳ
κέκλιται αἰγλήεσσα, βοῶν ἐλάτεια, Σελήνη;
καὶ πόθεν Ἐνδυμίωνος ἐθήμονος ἐκτὸς Ιαύει;
285 μὴ Θέειν ἀργυρόπεζαν ἐπ' αἰγιαλοῖσι δοκεύω;
ἀλλ' οὐ γυμνὸν ἔχει ῥοδόεν δέμας. εἰ θέμις, εἰπαῖν,
Ναξιάς Ἰοχέαιρα Πόντων ἀμπαύεται ἄγρης,
θηροφόρους ἰδρωῖτας ἀποσμήξασα θαλάσση·
τίκτει γὰρ γλυκὺν ὕπνον αἰεὶ Πόνος· ἀλλ' ἐνὶ λόχη
290 Ἄρτεμιν ἐλεγκίωνα τίς ἔδρακε; μίμνετε, Βάκχαι·
στῆθε, Μάρων· μὴ δεῦρο χορεύσατε· λῆγε λιγαίωνων,
Πάν φίλε, μὴ σκεδάσειας εἰώιον ὕπνον Ἀθήνης,
καὶ τίς Παλλὰς ἔλειπεν ἐὸν δόρυ; καὶ τίς ἀεῖρει
χαλκείην τρυφάλειαν ἢ αἰγίδα Τριτογενεῖης;
295 Τοῖα μὲν ἔννεπε Βάκχος· ἀπὸ ψαμάθοιο δὲ δειλή,
ὕπνον ἀποσκεδάσασα, δυσήμερος ἔγρετο κούρη,
καὶ στόλον οὐκ ἐνόησε, καὶ οὐ πόσιν ἠπεροπῆα·
ἀλλὰ σὺν ἀλκύνεσσι Κυδωνιάς ἔστεινε νύμφη,

v. 276. εἰσάσατε editt.

v. 287. Πόντων ἀναπαύεται? cf. v. 152.

v. 297. ἐνόησεν οὐ πόσιν ed. pr. emend. Falk.

- ἤϊόνας μεθέπουσα, βαρύβρομον ἔθνον ἐρώτων.
 300 ἠΐδιον δ' ὀνόμησεν· ἐμαίνετο δ' ἐγγύθει πόντου,
 ὀλκάδα διζομένη· φθονεῶν δ' ἐπεμήνισεν ὑπνοῦ,
 καὶ Παφίης πολὺ μῦλλον, ἐμέμπετο μητρὶ θαλάσση·
 καὶ Βορέην ἰκέτευε, καὶ ὄρκιον εἶπεν ἀήτην,
 ὄρκιον Ἰερσίθυιαν, ὅπως πάλιν εἰς χθόνα Νάξου
 305 καῦρον ἄγοι· γλυκερὴν δὲ τὸ δεύτερον ὀλκάδα λεύσση·
 Αἰόλον ἦτες μῦλλον, ἀθαλγέα· λισσομένην δὲ
 πείθετο, καὶ κατένευσε, καὶ ἀντικέλευθον ἀήτην
 πέμψεν, ἵνα πνεύσει· ποθοβλήτοιο δὲ κούρης
 οὐ Βορέης ἀλέγξει, δυσήμερος· ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
 310 παρθενικῇ κοιέοντο τάχα ζηλήμονες αὔραι,
 αἱ τότε νῆα κόμισσαν ἐς Ἀτθίδα· παρθενικὴν δὲ
 αὐτὸς Ἔρως θάμβησεν· ἀπενθήτω δ' ἐνὶ Νάξῳ
 εἰσιδέειν ἐδόκησεν ὀδυρομένην Ἀφροδίτην·
 ἦν δὲ φασωτέρη καὶ ἐν ἄλγεσι· καὶ μιν ἀνίη
 315 ἀγρυμμένην κόσμησε· κινυρομένη δ' Ἀριάδην
 εἶκαθεν εἰς κρήσιν ἦκα φιλομειδῆς Ἀφροδίτη,

v. 299. βαρύβρομον edit.

v. 300. ὀνόμησεν edit.

v. 302. Παφίης — θαλάσσης edit, perverse.

v. 303. ἀήτη edit. contra sensum.

v. 305. τοδεύτερον — λεύση ed. pr. prius rectius scriptum in ed. alt.

v. 306. λισσομένη δὲ ed. pr. λισσομένη ed. alt. ut praeceperat Falk.

v. 310. τάχα τηλήμονι ed. pr. emend. Falk.

v. 312. ἐρῶν θ. ἀπ' εὐθῆτω ed. pr. ἐρῶν θ. ἀπενκατα ed. alt. ex infelici coniect. Falk. cui vera lectio serius demum in mentem venit. Eam restituit etiam Rhodomannus.

v. 316. ἐς κρήσιν ἦκα edit. ἦ κα proponerat Falk. εἰ κρήσιν ἦε tentabat Cun. Verissimum est adverb. ἦκα. Rhodomannus: εἰ κρήσιν ἦκα.

ἡμερόεν γελώσα· καὶ εἵκαθεν ὄμματα Παιδοῦς
καὶ Χαρίτων καὶ Ἐρωτος ἐπήρατα δάκρυσι κούρης.
ὄψε δὲ δακρυόεσσα τόσῃν ἐφθέγγατο φωνήν·

320 Ἔπνος ἐμοὶ γλυκὺς ἦλθεν, ἕως γλυκὺς ᾤχετο Θησεύς.

αἶθε με τερπομένην οὐ κάλλιπεν· ὑπναλέη δὲ
Κεκροπίην ἐνόησα, καὶ ἐνδόθι Θησεός αὐλῆς
ἄβροδ ἔην ὑμέναιος ἀειδομένης Ἀριάδνης,

καὶ χορός· ἡμετέρῃ δ' ἐπεκόσμε τερπομένη χεῖρ

325 εἰαρινοῖς πετάλοισι τεθηλότα βωμόν Ἐρώτων·

καὶ γάμιον ἀτέφος εἶχον· ἔην δὲ μοι ἐγγύθι Θησεύς,
εἵμασι νυμφιδίοισι θυηπολέων Ἀφροδίτῃ.

ᾧμοι, ποῖον ὄνειρον ἴδον γλυκύν· ἀλλὰ με φεύγων,
ᾤχετο, καλλείψας ἔτι παρθένον· Ἰλαθι, Παιθῶ·

330 ταῦτά μοι ἀγλυόεσσα γαμοστόλος ᾤκασεν ὄρφνῃ,

καὶ φθονερῇ τάδε πάντα φασεφόρος ἤρπασεν Ἥώς·

ἐγρομένη δ' οὐχ εὔρον ἐμὸν πόθον· ἢ ἕα καὶ αὐταὶ
εἰκόνες ἀντιτύπων ζηλήμονές εἰσιν ἐρώτων,

ὅτι τελευσιγάμων ἀπατήλιον ὄψιν ὄνειρων

335 ἡμερτήν ἐνόησα, καὶ ἡμερόεις φύγε Θησεύς;

εἰς ἐμὲ καὶ φίλος Ἔπνος ἀνάραϊος· εἵπατε, πέτραι,

εἵπατέ μοι δυσέρωτι· τίς ἤρπασεν ἄσπτον Ἀθήνης;

εἰ Βορέης πνεύσειεν, ἐς Ἰσθμίουαν ἰκάνω·

ἀλλὰ μοι Ἰσθμίουα χολώεται, ὅτι καὶ αὐτῇ

340 αἶμα φέρει Μαραθῶνος, ὄθεν φίλος ἐπλῆστο Θησεύς.

v. 318. δάκρυα editt. aperto errore.

v. 320. ᾤχετο editt.

v. 321. ἔτι κάλλιπεν editt. sine sensu. Similem structuram vid. v. 366. Μοχ ὑπναλέην δὲ editur vulgo; male.

v. 327. εἵμασι νυμφ. editt. coniunctionibus spons. lepide Lambin. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 328. ᾧμοι ed. pr. deinde οἶον utraque edit. cf. v. 521.

v. 329. παρθένος editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

- εἰ Ζεφύρος κλονέει, Ζεφυρηΐδι δείξατε νύμφη,
 Ἴριδι, μητρὶ Πόθοιο, βιαζομένην Ἀριάδην·
 εἰ Νότος, εἰ Θρασύς Εὐρος, ἐς Ἡριγένειαν ἰκάνω,
 μαμφομένη φθονεραῶν ἀνέμων δυσέρωτι τεκμήση·
 345 δὸς κενεὴν πάλιν, Ἵπνε, φίλην χάριν, ἴσον ἐκείνη
 πέμπων ἄλλον ὄνειρον ἐπήρατον, ὄφρα νοήσῃ
 Κύπριδος ὑπναλέης γλυκερὴν ἀπατήλιον εὐνήν·
 μῦνον ἔμοις δῆθνον ἐπ' ὄμμασιν, ὄφρα θεήσῃ
 ἄπνοον οἶστρον Ἐρωτος ὄνειρέων Ἵμεναίων·
 350 εἰ μὲν ἐς Ἀτθίδα γαῖαν, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ,
 σὸν πλόον ἐκ Νάξοιο μετήγαγον ἄρπαγες αὔραι,
 εἰπέ μοι αἰρομένη, καὶ ἐς Αἰόλον αὐτίκα βαίνοι,
 μαμφομένη ῥοθίοισι καὶ οὐχ ὄοίοισιν ἀήταις·
 εἰ δέ με, τὴν λεπόπατριν, ἐρημάδι πάρθετο Νάξῃ,
 355 καὶ, σέθεν ἀγνώσσοτος, ἀμείλιχος ἔπλεε ναύτης,
 ἤλιτεν εἰς Θησῆα, καὶ εἰς Θέμιν, εἰς Ἀριάδην·
 μηκέτι ναυτίλος οὔτος ἴδοι ποτὲ πομπὸν ἀήτην
 μὴ δέ μιν ἀσταθέσσει συνῆπνέοντα θυέλλαις
 Ἰλαος ἀθρήσειε γαληναῖος Μελικέρτης·
 360 ἀλλὰ Νότος πνεύσειεν, ὅτε χρέος ἔσθι Βορῆος·
 Εὐρον ἴδοι, Ζεφύρου κεχημέτος· εἰαρινοὶ δὲ
 ποτοπόροις ὅτε πᾶσιν ἐπιπνεύουσιν ἀήται,
 χειμερὶγ τότε μῦνος ὀμιλήσειε θαλάσση·

v. 355. ἀγνώσσοτες — ἔπλεε Θησεῖς ed. pr. recte emendaverat Falk. sed ἀγνώσσοτες mansit in ed. alt.

v. 357. αὐτὸς ἴδοι πομπὸν ed. pr. ποτὲ interpositum in ed. alt. corrigente Falk. Sed plura potuissent inveniri, ut καὶ vel τινά.

v. 361. εἰαρινοῖς editt. minus apte.

v. 363. χειμερὶγ ποτὲ editt. quod fortasse non damnandum.

- ἤλιτε ναυτίλος οὗτος ἀθέσιμος· ἀλλὰ καὶ αὐτῇ
 365 ἀασάμην, ποθέουσα σαόφρονος ἄστον Ἀθήνης.
 αἶθε μιν οὐκ ἐπόθησα δυσίμερος· εἰς Παφίην γὰρ
 ὀππόσον ἡμεροῖσι, τόσον ἄγριος ἐπλετο Θησεύς·
 οὐ τάδε μοι κατέλεξεν, ἐμὸν μίτον εἰσέτι πάλλων·
 οὐ τάδε μοι κατέλεξε παρ' ἡμετέρῳ λαβυρίνθῳ.
 370 αἶθε μιν ἔκτανε ταῦρος ἀμείλιχος· ἴσχεο, φωνῆ,
 ἀφροσύνης· μὴ κτεῖνε νέον γλυκύν· ὦμοι ἐρώτων·
 Θησεὺς ἐπλεε μοῦνος ἐς εὐώδινας Ἀθήνας.
 οἶδα, πόθεν με λέλοιπε· μῆς τάχα παρθενικῶων
 σύμπλοον ἔσχεν ἔρωτα, καὶ ἐν Μαραθῶνι χορεύει
 375 εἰς εἰτέρης γάμον ἄλλον· ἐγὼ δ' ἔτι Νύξον ὄδεύω.
 παστὸς ἐμὸς πέλε Νύξος, ἐπίκλοπε νυμφίε Θησεῦ·
 ὦλεσα καὶ γενέτην καὶ νυμφίον· ὦμοι ἐρώτων·
 οὐχ ὄροα Μίνωα, καὶ οὐ Θησηῖα δοκεύω·
 Κνωσσὸν ἐμὴν προλέλοιπα, τεὺς οὐκ εἶδον Ἀθήνας·
 380 πατρὸς ἐνοσφισθην καὶ πατρίδος· ἃ μέγα δειλῆ,
 ἔδνον ἐμῆς φιλοότητος ὕδωρ ἄλός· εἰς τίνα φεύγω;
 τίς θεὸς ἄρπάξει με, καὶ εἰς Μαραθῶνα κομίσει,
 Κύπριδι καὶ Θησηῖ δικαζομένην Ἀριάδην;
 τίς με λαβῶν κομίσει δι' οἴδατος; αἶθε καὶ αὐτῇ
 385 ὑμετέρης μίτον ἄλλον ἴδω πομπῆα κελεύθου·
 τοῖον ἔχσιν ἐθέλω καὶ ἐγὼ μίτον, ὡς κεν ἀλύξω
 Αἰγαίης ἄλός οἶδμα, καὶ εἰς Μαραθῶνα περήσω,

v. 364. ἤλιτεν οὗτος ἀθεσιμος ὁ ναυτίλος editt. versu a Nonni elegantia alienissimo.

vv. 368. 369. αὐτὰ δέ μοι κατέλεξεν et v. alt. κατέλεξες editt. Mecum emendavit Cunaeus, oscitantur κατέλεξας scribens, quasi id in utroque versu vel propter metrum fieri possit.

v. 381. ὕδωρ χολοὺς ἐς τίνα ed. pr. ὕδωρ καλὸν ed. alt. e coniect. Falk. ὕδωρ ἄλός recte Scalig.

- ὄφρα περιπτύξω σε, καὶ εἰ στυγέεις Ἀριάδην,
 ὄφρα περιπτύξω σε, τὸν ὄρκαπάτην παρακοίτην.
- 390 δέξο με, σῶν λεχέων θαλαμηπόλον, ἣν ἐθειλήσης,
 καὶ στορέσω σέο λέκτρα, μετὰ Κρήτην Μαραθωνίς,
 οἷά τε ληϊσθεῖσα· καὶ ὀλβίστη σέο νύμφη
 τλήσομαι, ὡς θεράπαινα, πολύκροτον ἰστόν ὑφαίνειν,
 καὶ φθονεροῖς ὅμοιοις ἀήθεα κάλπιν αἰείρειν,
- 395 καὶ γλυκερῷ Θησῆϊ φέρειν ἐπιδόρπιον ὕδωρ,
 μῦνον ἰδῶ Θησῆα· καὶ ἡμετέρη ποτὲ μήτηρ
 ἀγροτόμοις θήτευσ, καὶ αὐχένα κάμψε νομῆϊ·
 βοσκομένῳ δ' ὀάριζεν ἀφωνήτω τινὶ ταύρω,
 καὶ βοῖ ταῦρον εἰκίε· μελιζομένου δὲ βοτῆρος
- 400 πηκτίδος οὐ πόθον ἔσχεν, ὅσον μυκηθμὸν ἀκούειν.
 οὐ μὲν ἐγὼ ψαύσοιμι καλαύροπος, οὐ περὶ φάτην
 στήσομαι· ἡμετέρης δὲ παρέσσομαι ἐγγυς ἀνάσσης·
 φθειγγόμενον δὲ νυῖ σε, καὶ οὐ μυκηθμὸν ἀκούω·
 καὶ τὸν ἡμερόεντα γάμων ὑμέναιον αἰείδω,
- 405 ζῆλον ὑποκλέπτουσα νεοζυγέος σέο νύμφης.

v. 391. Κρήτην Ἀριάδην ed. pr. sine sensu. Κρήσην Ἀριάδην ed. alt. corrigente Falkenburgio. Sed oppositio requiritur, et quod attinet prius vocabulum, μετὰ Κρήτην idem involvit, quod Falk. quaesivit, quamquam proprium esset: μετὰ Κρήσην, Μαραθωνίς. — Praestaret Μαραθῶνι. Compara v. 704. Hermannus.

v. 392. ὀλβίστη — νύμφη editt.

v. 399. μελιζομένῳ βοτ. editt. deficiente copula.

v. 400. μυκηθμὸν ed. pr.

v. 401. Fortasse ψαύσοιμι — παρὰ φ.

v. 403. φθειγγόμενον Μίνωϊ καὶ οὐ μ. editt. Rhodomannus: „mendum.“ φθειγγόμενον Θησῆα κ. volebat Scal. pessumdato orationis nexu. Sed fortasse locus nondum est integer, et excidit aliquid.

v. 405. ὑποκλέπτουσα ἐριζυγέος ed. pr. emend. Falk.

στήσον Ναξιάδεσσι παρ' ἧόσι ποντοπορευῶν,
 στήσον ἔμοι σέο νῆα· τί, ναυτίλε, καὶ σὺ χαλέπτεις;
 ὡς ἄρα καὶ σὺ πέλεις Μαραθώνιος· εἰ μὲν ἰκάνεις
 εἰς ἐρατὴν σέο γαῖαν, ὅπη δόμος ἐστὶν Ἐρώτων.

- 410 δέξο με δευλαίην, ἵνα Κέκροπος ἄστὺ νοήσω·
 εἰ δέ με καλλείψεις, καὶ, ἀμείλιχε, ποντοπορεύεις,
 εἰπὲ τεῶν Θησῆϊ κινυρομένην Ἀριάδην,
 μεμφομένην ἀτέλεστον ἐπίκλοπον ὄρκον ἐρώτων.
 οἶδα, πόθεν Θησῆος ὑπόσχεσιν ἠπεροπήτος
 415 θῆκεν Ἔρωσ βαρύμητις ἀνήλυτον· ἀντὶ γὰρ Ἥρης,
 ἣν ζυγίην καλέουσιν, ἀπειρογάμοιο θεαίνης,
 ὤμοσεν ἀχράντοιο γαμήλιον ὄρκον Ἀθήνης·
 Παλλάδος ὄρκον ὄμοσσε· τί, Παλλάδι καὶ Κυθραεῖ;

Τοῖα κινυρομένης ἐπετέρπετο Βάκχος ἀκούων·

- 420 Κεκροπήν δ' ἐνόησε, καὶ οὖνομα Θησέος ἔγνω,
 καὶ στόλον ἐκ Κρήτης ἀπατήλιον· ἄγχι δὲ κούρης,
 ἐνθεον εἶδος ἔχων ἀμαρύσσετο· παρθενικὴν δὲ
 φέρτερον εἰς πόθον ἄλλον ἐμάστιε κέντροι καστῶ
 θοῦρος Ἔρωσ περίφοιτος, ὅπως Μινωῖδα κούρη
 425 πειδομένην ζεύξειε κασιγνήτω Διονύσῳ.
 καὶ κινυρὴν δυσέρωτα παρηγορέων Ἀριάδην,
 τοῖον ἔπος φάτο Βάκχος ἐῖ φρενοθελγεῖ φωνῇ·

Παρθένε, τί στενάχεις ἀπατήλιον ἀστὸν Ἀθήνης;

- μνήστιν ἔχεις Θησῆος; ἔχεις Διόνυσον ἀκοίτην,
 430 ἀντὶ μινυνθαδίου πόσιν ἄφθιτον· εἰ δέ σε τέρπει

v. 406. ἧόσι editt.

v. 409. ὅπη ed. pr.

v. 415. ἀνήλυτον ed. pr. emend. Falk.

v. 418. ὄρκον ὄμοσσε ed. pr. emend. Falk.

v. 419. κινυρομένης ἐτέρπετο ed. pr. emend. idem Falk. praeterea proponens μάλ' ἐτέρπετο.

- ἤλικος ἤϊθέω βροτόεν δέμας, οὐ ποτε Θησεύς
 εἰς ἀρετὴν καὶ κάλλος ἐριδμαίνει Διονύσω.
 ἀλλ' ἐρέεις· ναστήρα πεδοσκαφέος λαβυρίνθου,
 διόσοφῃ φοίνιξεν ὁμόζυγον ἀνέρα ταύρω·
 435 οἶδας ἀοσοσητήρα τεδὸν μίτον· οὐ γὰρ ἀγῶνα
 εὔρεν ἀεθλεύειν κορυνηφόρος ἀστὸς Ἀθήνης,
 εἰ μὴ Θῆλυς ἄμυνε ῥοδόχροος· οὐ σὲ διδάξω
 καὶ Παφίην, καὶ Ἔρωτα, καὶ ἠλακάτην Ἀριάδνης.
 αἰθέρος οὐκ ἐρέεις ὅτι μεζονέος εἰσιν Ἀθηναί·
 440 οὐ Διὶ παμμεδέοντι παναίκελος ἔπλετο Μίνως,
 σὸς γενέτης· οὐ Κνωσσὸς ὁμοίός ἐστιν Ὀλύμπω.
 οὐδὲ μάτην στόλος οὗτος ἐμῆς ἀπεβήσατο Νάξου·
 ἀλλὰ Πόθος σε φύλαξεν ἀρειοτέροις ὑμεναίοις.
 ὀλβίῃ, ὅτι λιποῦσα χερσίονα Θησεός αὐλήν
 445 δέμνιον ἱμερόεντος ἐσαθρήσεις Διονύσου·
 τί πλέον ἠθέλες εὐχος ὑπέριτερον; ἀμφοτέρων γὰρ
 οὐρανὸν οἶκον ἔχεις, ἐκυρὸς δὲ σοὶ ἐστι Κρονίων.
 οὐ σοὶ Κασσιόπεια δυνήσεται ἰσοφαρίζειν,
 παιδὸς ἔης διὰ κόσμον Ὀλύμπιον· αἰθερίους γὰρ
 450 δεσμούς· Ἀνδρομέδῃ καὶ ἐν ἀστράσιν ὠπάσε Περσεύς·
 ἀλλὰ σοὶ ἀστερόεν τελέσαι σιέφος, ὡς κεν ἀκούσης
 εὐνέτις αἰγλήεσσα φιλοστεφάνου Διονύσου.
- Εἶπε, παρηγορέων· καὶ ἐπάλλετο χάσματι κούρη,
 μνηστῖν ὄλην Θησῆος ἀποδύψασα θαλάσση,
 455 οὐρανόυ μνηστῆρος ὑποσχέσῃν ὑμεναίων

v. 434. φοίνιξεν ed. pr. emendatum in alt. et ab Rhodomanno.
 v. 435. οἶδας ἀοσοσητ. ed. pr. emend. Falk. data optione inter
 οἶδας et εἶδες; prius ed. alt. recepit, probavitque Rhodomannus.
 v. 437. Θῆλυς ἄμυνε ῥ. editt. inepte.
 v. 438. Ἀριάδνην editt. Emendavit etiam Rhodomannus.
 v. 450. Ἀνδρομέδης editt. Correxerit etiam Rhodomannus.

δεξαμένη. καὶ παστὸν Ἔρωσ ἐπεκόσμεε Βάκχῳ
καὶ χορὸς ἔσμαράγησε γαμήλιος· ἀμφὶ δὲ πασιῶ
ἄνθεα πάντα τέθειλε· καὶ εἰαρινοῖσι πετήλοισ
Νάξον ἐκυκλώσαντο χοροῖτιδες Ὀρχομενοῖο·

460 καὶ θαλάμους ἐλίγαιεν Ἀμαθριάς· ἀμφὶ δὲ πηγαῖς
Νηϊῶς ἀκρήδεμνος ἀσάμβαλος ἦνεσε Νύμφη
δαίμονι βοτρυνόεντι συναπτομένην Ἀριάδην.

Ὀρτυγίη δ' ὀλόλυξε· πολιισσοῦχοιο δὲ Φοίβου
γνωτῶ νυμφίον ὕμνον ἀνακρούουσα Λυαίῳ,

465 εἰς χορὸν ἐσκίρτησε, καὶ ἀστυφέλικτος ἐοῦσα.

πορφυρέοις δὲ ῥόδοισι, περίτροχον ἄνθος ἐρέπτων,
μάντις Ἔρωσ πυρόεις στέφος ἐπλεκε σύγχροον ἄστρον,
οὐρανόιο στεφάνοιο προάγγελον· ἀμφὶ δὲ νύμφης
Ναξιάδος σκίρτησε γαμοστόλος ἐσμός Ἐρώτων.

470 Καὶ ζυγίοις θαλάμοισιν, ὀμιλήσας ὕμνευαίοις,
Χρυσοπάτωρ πολῦταιδα γοηὴν ἐσπειρεν ἀκοίτης·
καὶ δολιχὴν πολιοῖο χρόνου στροφάλλιγγα κυλίνδων,
μητέρος εὐώδινος ἔης ἐμνήσατο Ρεῖης.

καὶ Χαρίτων πλήθουσας ἀμειψέα Νάξον ἔασας,

475 Ἑλλάδος ἄστεα πάντα μετήϊεν· ἵπποβότου δὲ
Ἄργος ἐγγὺς ἴκανε, καὶ εἰ λάχεν Ἴναχον Ἥρη.

v. 459. χοροῖτιδες editt.

v. 460. ἀμαθριάς ed. pr. emend. Falk.

v. 466. πορφ. τε ῥ. π. ἄνθος ἐρώτων editt. sine sensu. Cunctanter recepi emendationem fortasse non satis certam.

v. 467. σύγχρονος ἄστρον editt. male.

vv. 468. sq. προάγγελος — νύμφας Ναξιάδας editt. non melius. προάγγελον etiam Rhodomannus.

v. 471. Notandum χρυσοπάτωρ de Baccho, Sole.

οἱ δὲ μιν οὐκ ἐδέχοντο· χοροπλευκίας δὲ γυναίκας
καὶ Σατύρους ἐδίωκον· ἀπηρνήσαντο δὲ Θύρσους,
μὴ ποτε δηλήσαιο Πελασγικὸν ἔδρανον Ἴηρη
480 ζηλήμων, βαρύνητις ἐπιβρίθουσα Λυαίῃ·
Σειληνοὺς δὲ γέροντας ἐρήτυον. ἄγνυμέντας δὲ
Ἴταγίδας Διόνυσος ὅλας οἴστρησε γυναίκας·
μνηθμῶν δ' ἀλάλαζον Ἀγαΐδες· ἀντομένους δὲ
ἔχραον ἐν τριόδοισιν· ἐπὶ σφετέροισι δὲ δειλαῖ
485 ἀριτόκοις βρεφέεσσιν ἐπωξύνοντο μαχαίρας,
ὧν ἡ μὲν ξίφος εἶλε, καὶ ἔκτανεν υἷα μήτηρ·
ἄλλη δὲ τρίτηρον ἀπηλοίησε γενέθλην·
καὶ τις ἀνηκόντιζεν ἐς ἡέρα κοῦρον ἀλήτην,
εἰσέτι μαστεύοντα φίλον γάγος· ὄλλυμένων δὲ
490 Ἴταχος ἀριτόκων βρεφῶν ἐπεμαίνετο πότμῳ·
μήτηρ δ' ἔκτανεν υἷα, καὶ οὐ πόθος ἔπλετο μαζῶν
παιδοκόμων, οὐ μνηστis ἀταγκαίου τοκετοῦ·
Ἄστεριων δ', ὅθι πολλὰ θαλύσια μείζονος ἤβης
ἠΐθῶν κείροντο λιπότριχος ἄνθεα κόρης,
495 αὐτοὺς παῖδας ἔδεκτο, καὶ οὐκέτι βόστρυχα χαίτης.

Καὶ τις ἰδὼν τινα λάτρην ἐπερχομένοιο Λυαίου,
τοῖον ἔπος κατέλεξε, Πελασγίδος ἀστὸς ἀρούρης·

v. 480. ἐπιβρίζουσα editt. Correxit etiam Rhodomannus, qui ad adnotationes adscripsit: „ἐπιβρίζουσα displicet.“

v. 481. Σειληνοὺς editt.

v. 483. ἀντομένης δὲ ed. pr. emend. Falk.

v. 484. δειλαῖς ed. pr. δειλοῖς ed. alt. ex infelici coniect. Falk

v. 485. μαχαίραις editt.

v. 487. ἄλλη τρίτηρον ed. pr. particulam revocavit Falk.

Οὗτος, ὃ βότρυν ἔχων, διφυῆς γένος, ἄξιον Ἥρης

Ἄργος ἔχει Περσῆα, καὶ οὐ χατέει Διονύσου.

500 ἄλλον ἔχω Διὸς υἱά, καὶ οὐ Βάκχοιο χατίζω.

ποσοὶ πολυσκάρθμοισι πατεῖ Διόνυσος ὀπίωρην·

ἴχνησιν ὑψιπόροισιν ἐμὸς γόνος ἡέρα τέμνει.

μὴ κισσῶ δρεπάνην ἰσάζετε· καὶ γὰρ ἀρείων

Βάκχου· θυροσφόρου δρεπανηφόρος ἐπλετο Περσεύς.

505 εἰ στρατὸν Ἴνδὸν ἔπεφνε· ἀέθλιον ἶσον ἐνίψω

Γοργοφόνῳ Περσῆϊ, καὶ Ἴνδοφόνῳ Διονύσῳ.

εἰ δὲ πολυκλύστοιο παρ' Ἑσπέριον κλίμα πάντων

ὀλκάδα λαϊνέην Τυρσηνίδα πῆξε θαλάσση,

κῆτος ὄλον περιμέτρον ἐμὸς πετρώσατο Περσεύς.

510 εἰ δὲ τὸς Διόνυσος ἐρημονόμῳ παρὰ πόντῳ

ὑπναλέην ἐσάωσεν ἐπ' ἠϊόνων Ἀριάδνην,

δεσμοὺς Ἀνδρομέδης πτερόεις ἀνελύσατο Περσεύς,

ἄξιον ἔδνον ἔχων πετρώδεα θῆρα θαλάσσης.

οὐ κλυτὸς ἀνδρομανῆ, Παφίης χάριν, οὐ ποτε Περσεύς

515 Θησέος ἰμείρουσαν ἐὴν ἐρῶσατο νύμφην·

ἀλλὰ σαοφρονέοντα γάμον λάχεν. ὡς Σεμέλην δέ,

οὐ Δανάην πυρόεντες ἔτεφρώσαντο κεραυνοί·

ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος Ὀλύμπιος, ὄμβρος ἐρώτων

χρῦσος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης.

520 οὐκ ἄγαμαί ποτε τοῦτον ἐγὼ πρόμον· ἐν παλάμῃ γὰρ

v. 503. Exspectes μὴ θύρωσθ δρ. e v. seq. sed cf. v. 522.

v. 509. περιμ. ὄλον πετρώσατο editt. inepta repetitione.

v. 514. οὗτος ἀνδρομέης ed. pr. οὗτος ὅς ἀνδρομέης ed. alt. e coniect. Falk. qua oratio imperfecta relinquitur. Si recte mentem poëtae assecutus sum, reprehenditur Bacchus, qui Ariadnen, adhuc alius viri amore flagrantem, suam facere potuerit, ita nunquam egisse Perseum. Rhodomannus: „οὗτος ἔλ' vel δ'.“

- ποῖον ἔχει δόρυ Θουῖρον Ἀρήϊον; ἴσχεο, Περσεῦ·
 Γοργοφόνω δρεπάνη μὴ μάρναο Θήλει κισσῶ·
 μὴ σέο χεῖρα μίαινε γυναικείοισι κοθόροισι·
 μὴ κυνέην Ἄϊδαο τεοῖς κροτάφοισι τινάξης
 525 στέμματος ἀμπελόεντος ἐναντίον· ἦν δ' ἐθελήσης,
 Ἀνδρομέδην θάρηξον ἀθωρήκτω Διονύσῳ.
 χάξέ μοι, Διόνυσε, καὶ ἵππιον Ἄργος ἑάσας,
 Θήβης ἐπιταπύλοιο πάλιν βράχυνε γυναῖκας·
 κτεῖνε νέον Πενθῆα· τί Περσεῖ καὶ Διονύσῳ;
 530 Ἴναχον ὠκυρέεθρον ἀναινεο· καὶ σέ δεγξέσθω
 Θήβης ἀφνειῆς ποταμὸς βραδύς· οὐ σέ διδάξω
 Ἄσωπὸν βαρύγουνον ἔτι ζείοντα κεραυνῶ.

- Τοῖον ἔπος κατέλεξεν, ἐπεγγελοῦν Διονύσῳ.
 Ἄργεῖν δὲ φάλαγγα Πελασγίᾳς ὤπλισεν Ἥρη·
 535 μαντιπόλῳ δ' ἤνικτο Μελάμποδι· χωομένη δὲ
 Γοργοφόνω Περσῆϊ μαχήμονα ῥήξατο φωνήν·

- Οὐρανίης βλάβστημα γονῆς, κορυθαίολε Περσεῦ,
 σὴν δρεπάνην ἀναινε, μὴ ἀπτολέμῳ τινὶ θύρῳ
 ἀδρανέες τεδὸν Ἄργος αἰστώσωσι γυναῖκας·
 540 μὴ τρομέοις ἓνα μοῦνον ὄφιν, ζωστήρα κομάων,
 ὅτι δαφωινήσασα τετὴ θηροκτόνος ἄρπη
 λήϊα τοσσατίων ὄφιων ἤμησε Μεδούσης.
 Βασσαρίδων δὲ φάλαγγι κορύσασσο· χαλκοφόρου δὲ
 μνώσο παρθενεῶνος, ὅπη Δανάης διὰ κόλπου

v. 527. ἑάσας editt.

v. 531. ἀφνειῆς ed. pr. accentum emend. Falk.

v. 539. αἰστώσωσι γ. editt.

v. 543. χαλκοφόρου editt. facili errore.

v. 544. ὅπη editt.

- 545 χρύσειον ὄμβρον ἔχεις γαμοκλόπον νέτιος Ζεὺς,
 μὴ Δανάη μετὰ λέκτρα, μετὰ χρυσεύους ὑμεναίους
 οὐτιδανὴ γόνυ δεῦλον ὑπογνάμψειε Λυαίω.
 δεῖξον, ὅτι Κρονίωνος ἐτήτυμον αἶμα κομίζεις·
 δεῖξον, ὅτι χρύσειον ἔχεις γένος· οὐρανοῦ δὲ
 550 λέκτρα τεοῦ κήρυξον ἐχεκτεάνου νιφετοῦ.
 καὶ Σατύροις πολέμιζε· κορυσσομένω δὲ Λυαίω
 φοίνιον ὄμμα τίταινε δρακοντοκόμοιο Μεδούσης·
 καὶ μετὰ πικρὸν ἄνακτα πολυκλύστοιο Σερῖφου,
 λαίνσον νέον ἄλλον ἐσαθρήσω Πολυδέκτην.
- 555 σὺν σοὶ πανδαμάτειρα κορύσσεται Ἀργολίς Ἥρη,
 μητριῇ Βρομίωιο· προασπίζων δὲ Μυκίης,
 σὴν δρεπάνην κούφιζε σαόπτωλον, ὄφρα νοήσω
 ἔσομένην Περσῆϊ δορικτήτην Ἀριάδνην.
 κτείνε βοοκραίρων Σατύρων στίχα· Βασσυρίδων δὲ
 560 ὄμματι Γοργεῶ βροτέην μετάμειψον ὀπωπὴν
 εἰς βρέτας αὐτοτέλεστον ὁμοῖον· ἀνιτύπων δὲ
 κἄλλεϊ πετρῆεντι τεὺς κόσμησον ἀγυῖας,
 Ἰναχίαις ἀγορῆσιν ἀγάλματα ποιμίλα τεύχων.
 τί τρομέεις Διώνυσον, ὃν οὐ Διὸς ἤροσαν εὐναί;

v. 546. Δανάης editt.

v. 547. οὐτιδανῶ ed. alt. iubente Falkenb. Retinui lect. edit-
 princ. quia Δανάη οὐτιδανῆ alliterationem argute quaesitam con-
 tinere videbatur.

v. 551. πολέμιζε, κορυσσομένω ed. pr. posterius recte scri-
 ptum in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 553. καὶ κατὰ π. editt. male. Mecum emend. Cant. Et
 Rhodomannus, qui adscripsit: „Ovid. Met. 5.“

v. 558. ἔσομένην editt. niuis languide.

v. 561. ἀνιτύπων δὲ editt.

565 εἶπε, τί σοὶ ῥέξεις; μετάρσιον ἤεροφοίτην
 πῆζός ὑπὲρ θαπέδοιο πότε πτερόεντα κινήσει;

Ἐννεπε, θαρσύνουσα· καὶ εἰς μόθον ἔπιατο Περσεύς·
 καὶ ναέτας καλέουσα Πελασγίᾳς ἔβρεμε σάλπιγξ,
 ὧν ὃ μὲν αἰχμητῆρος ἐκούφισε Λυγκέος αἰχμήν,
 570 ὃς δὲ παλαιότεροιο Φορωνέος, ὃς δὲ Πελασγοῦ·
 ἄλλος ἀνηέραζεν Ἀβυτιίδα χειρὶ βοεῖην,
 καὶ μελίην Προίτιο, καὶ Ἀκρισίοιο φαρέτρην
 ἄλλος ἀνὴρ κούφιζεν· ὃ δὲ θρασὺς εἰς μόθον ἔστη,
 ἄορ ἔχων Δαναοῖο, τό πέρ ποτε γυμνὸν αἰείρων,

575 θυγατέρας θάρηξεν ἐς ἀνδροφόνους ὑμεναίους·
 ἄλλος ἔην κρατέων πέλεκυν μέγαν, ὃν παρὰ βωμῶν
 Ἴναχος, ἀστυόχοιο θυηπόλος ἐνθεὸς Ἥρης,
 ἴστατο κούφιζων, βοέων τμητῆρα μετώπων.
 καὶ στρατὸς ἐγρεκύνδοιμος ἀερωπόδων ὑπὲρ ἵππων

580 ἔδραμε μαρναμένου μετὰ Περσέος· ὃς δὲ παρέστη,
 φοικαλέοις στομάτῃσσι μάχης ἀλαλαγμὸν ἰάλλων,
 πῆζός ἀνὴρ· καὶ τόξα συνήρμωσε κυκλάδι νευρῆ·
 καὶ γλαφυρὴν ἠείρεν ὑπὲρ νώτιο φαρέτρην·
 καὶ πρόμος Ἀργείων δρεπανηφόρος ἐπλετο Περσεύς,
 585 καὶ πόδας ἠερίοισιν ἐπέσφήκωσε πεδίλοις,
 καὶ κεφαλὴν κούφιζεν ἀθηήτιο Μεδούσης.

Λυσικόμοις δ' Ἴόβακχος εἰς ἐκόρουσε γυναικας
 καὶ Σατύρους κερόεντας· ἐβακχεύθη δὲ κυδοιμῶ,
 ἠερίην πτερόεντος ἰδὼν προμάχοιο πορείην·

v. 575. θυγατέρας κούφιζεν ἐς ἀνδρ. editt. verbo e v. 573.
 male repetito.

v. 580. ἔδραμε insolentius dictum; an ἔχρας?

v. 581. θηγαλέοις στομάτ. editt. inepte, cf. v. 595.

590 χεῖρὶ δὲ θύρσον ἄειρεν, ἐοῦ προβλήτα προσώπου
 κουφίζων ἀδάμαντα, Διὸς πετρούμενον ὄμβρον
 λαῶν, ἀλεξητῆρα λιθογλήνοιο Μεδούσης,
 ὄφρα φύγη σέλας ἐχθρὸν ἀθηήτοιο προσώπου.

Βασσαρίδων δὲ φάλαγγας ἰδὼν καὶ θύσθλα Λυαίου,
 595 φρικαλέον γελῶν κορυθαίολος ἔννεπε Περσεύς·

Ἥδυσ, ὃ θύρσον ἔχων χλοερὸν βέλος, εἰς ἐμὲ βαίνων,
 οὐτιδανοῖς πετάλοισι κορύσσειαι, Ἄρεα παίζων·
 εἰ Διὸς ἔλλαχες αἶμα, τῆν ἀνάφαινε γενέθλην·
 εἰ ποταμοῦ χρῦσειον ἔχεις Πακτώλιον ὕδωρ,
 600 χρυσοῦν ἔχω γενετῆρα· πατήρ δ' ἐμὸς ὕετιος Ζεὺς·
 ἦνίδε φοινίσσοντα θεμείλια παρθενεῶνος,
 λαίψανα κεῖνα φέροντα ῥυηφενέος νιφετοῦ.
 ἀλλὰ φύγε κλυτὸν Ἄργος, ἐπεὶ σέο δῆϊος Ἥρη
 ἔλλαχεν ἔδρανα ταῦτα, τεῆς ὀλέτειρα τεκούσης,
 605 μὴ σε τὸν οἰστρήσαντα καὶ οἰστρηθέντα τελέσση,
 μὴ σε πάλιν μανίη τεθωμένον ὀψὲ νοήσω.

Ὡς εἰπὼν, προμάχισεν· ἀνεπτοίησε δὲ Βάκχας,
 Ἄρεα θωρήξασα καὶ ἀμητῆρα Μεδούσης,
 Ἥρη πανδαμάτειρα· καταιδύσσουσα δὲ Βάκχον·
 610 ἄστεροπῆς μίμημα, θεόσσυτον ἀλλόμενον πῦρ,

v. 592. ἀλεξητῆρα ed. pr. emend. Falk.

v. 601. ἦνι δὲ φ. ed. pr.

v. 603. τεὸ δῆϊος editt.

v. 606. τεθωμένον ed. pr. τεθεωμένον ed. alt. e coniect.
 Falk. qui et τεθολωμένον proposuerat, male utrumque. τεθω-
 μένον etiam Rhodomannus.

v. 608. Ἄρεϊ editt.

ῥίψε κατὰ Βρομίωιο σελασφόρον αἴθοπα λόγχην.
καὶ γελῶν Διόνυσος ἀμείβετο θυιάδι φωνῇ·

- Οὐτόσον ἀστράπτουσιν ἔχεις ἀσίδηρον ἀκωκὴν·
οὐ δύνασαι κλονέειν με, καὶ εἰ λάχες ἔμπυρον αἰχμὴν·
615 οὐδ' ἐμὲ πημαίνει στεροπὴ Διός· ἤμιτελῆ γὰρ
νήπιον εἰσέτι Βάκχον ἐκυκλώσαντο κεραυνοί,
ἀφλεγές ἄσθμα γέοντες ἀδηλήτω Διονύσω.
καὶ σὺ μέγα φρονέων θρῆσπανηφόρος παῦεο Περσεῦ·
Γοργόνος οὐ μόνος οὗτος ὀλιζόνος· οὐ μία νύμφη
620 Ἀνδρομέδη βαρύδεσμος ἀέθλιον· ἀλλὰ Λυαίω
δῆριν ἄγεις, ὃς Ζητὸς ἔχει γένος, ᾧ ποτὲ μούνα
Ῥεῖη μαζὸν ὄρεξε φρεσέβριον, ὃν ποιε πύρρα,
ἀστεροπῆς γαμῆς μαιώσατο μελιχίη φλόξ,
ὃν Δύσις, ὃν θάμβησεν Ἐωςφόρος, ᾧ στίχες Ἴνδῶν
625 εἰκαθον, ὃν τρομέων καὶ Αἰητιάδης, καὶ Ὀρόντης,
ἠλιβάτων ἀπέλεθρον ἔχων ἴνδαλμα Γιγάντων,
ἤριπεν, ᾧ θραυὸς Ἄλπος ὑπώκλασεν, υἱὸς ἀρούρης,
ἀγγινεφὲς περίμετρον ἔχων δέμας, ᾧ γόνυ κάμπτε
λαὸς Ἀραψ, Σικελὸς δὲ μελίξεται εἰσέτι ναύτης
630 Τυρσηνῶν νόθον εἶδος ἀλίδρομον, ὃν ποτὲ μορφήν
ἀνδρομέην ἤμειψα μετὰτροπον· ἀντὶ δὲ φωτῶν

v. 613. εἰ τόσον ἀστρ. editt. sine sensu.

v. 615. οὐ δέ με πημαίνει editt.

v. 616. νήπιον εἰπέτι ed. pr. emend. Falk. Мож ἐκυκλώσαντο ut bene dici potuit, ita usus Nonni eo ducit, ut ἐκυκλώσαντο potius dictum putem, quod verbum alibi frequentat. Cf. v. 623.

v. 627. ἤριπον editt.

v. 630. Τυρσηνῶν εἶδος ἀνδρομον ed. pr. Τυρσηνῶν κακὸν ἦθος ἀλίδρομον ed. alt. e-coniect. Falk. qui εἶδος quoque probabat. Rhodomannus ad Falkenburgii κακὸν εἶδος adscripsit: „vel γένος.“

- ἰχθύες ὀρηγοτήρες ἐπισκαίρουσι θαλάσσην.
 Θήβης δ' ἑπταπύλου γόνον ἔκλυες· οὐ σὲ διδάξω
 αἰνομανῆ Πενθῆα καὶ ὠλοσίτεκνον Ἀγαυήν·
 635 φήμης δ' οὐ χατέεις, ἢ μάρτυρος, ὅτι Λυαίου
 πειρήθη· τὸν Ἄργος· Ἀγαιιάδας δὲ καὶ αὐταὶ
 σφωϊτέρας ὠδίτας ἔτι στενάχουσι γυναῖκες·!
 ἀλλὰ, φίλος, πολέμιζε, καὶ αἰχμάζοντα κορυμβοῖς
 αἰνήσεις τάχα Βάκχον, ὅτι πτερὰ σεῖο πεδίλων
 640 ὄψεται ἄρραγέσσιν ἑμοῖς εἰκοντα κοδόροισι·
 οὐποτε Βασσαρίδων σκεδάσεις μόθον· οὐποτε λήξω
 πέμπων οἴνοπα θύρσον· ἐγὼ τὸν Ἄργεϊ δεῖξω
 ἔγχεϊ κισσήεντι πεπαρμένον ἀνδρεῶνα,
 καὶ δρέπανον πετάλοις νικώμενον· οὐ σὲ σαώσει
 645 Ζεὺς ἑμὸς, οὐ Γλαυκῶπις ὁμόγνιος, οὐ σέθεν Ἥρη,
 καὶ μάλα περ κοτέουσα μενεπτολέμῳ Διογύσῳ·
 ἀλλὰ κατακτείνω σε· καὶ αὐχήμεσα Μυκῆνη
 ὄψεται ἀμηθέντα τὸν ἀμητήρα Μεδούσης·
 ἢ σε περισφίγξας, ἐπὶ λάρνακι μείζονι θήσῳ,
 650 πλωτὸν ἀκοντίζων σε τὸ δευτέρον ἠθάδι πόντω·
 ἦν δ' ἐθέλης, ἐπίβηθε τῆς πάλιν ὄψε Σερῖφου.
 ἦν δὲ τῆ ἡρυσέη μεγαλίξαι ἀμφὶ γενέθλη,
 οὐτιδανῆν συνάεθλον ἔχε χρυσέην Ἀφροδίτην.

v. 635. φήμης τ' οὐ χατέεις editt.

v. 637. ἔτι στένουσι γυναῖκες ed. pr. emend. Falk.

v. 638. πτολέμιζε editt.

v. 642. Oratio esset concinnior, si legeretur πέμπων οἴν. θύρσον, ἕως τὸν etc.

v. 649. μείζονι θήσῳ editt.

v. 650. τοδεύτερον ed. pr.

v. 653. χρυσήν editt.

Ὡς εἰπὼν, προμάχισεν· ἐπιστρατεύοντο δὲ Βάκχαι,
 655 καὶ Σάτυροι πολέμιζον. ὑπὲρ Βρομίου δὲ καρήνον
 αἰθύσων πτερὰ κοῦφα μεταρσίος ἵπτατο Περσεύς·
 ὑψώσας δ' Ἴόβακχος ἐὼν δέμας, αἰθέρει γείτων
 ἄπτερος ὑψικέλευθος ἀείρετο μίλιον ταρσῶ,
 ἵπταμένου Περσῆος ὑπέρτερος· ἐπταπόρον δὲ
 660 αἰθέρει χεῖρα πέλασσε, καὶ ὠμίλησεν Ὀλύμπω,
 καὶ νεφέλας ἔθλιψε· φόβω δ' ἐλελίξτετο Περσεύς,
 δεξιτερὴν ἀκίχητον ὀπιπέυων Διωνύσου,
 ἡελίου ψαύουσαν, ἐφαπτομένην δὲ σελήνης.

Ἄλλὰ λιπὼν Διόνυσον, ἐμάρατο θυιάσι Βάκχαις·
 665 καὶ παλάμη δονέων θανατηφόρον ὄμμα Μεδούσης,
 λαϊνέην ποίησε κορυσομένην Ἀριάδην.
 καὶ πλέον ἔβρεμε Βάκχος, ἰδὼν πετρώδεα νύμφην·
 καὶ νύ κεν Ἄργος ἔπερσε, καὶ ἐπρήνιξε Μυκήνας,
 καὶ Δαναῶν ἤμησεν ὄλην στίχα, καὶ νύ κεν αὐτήν
 670 μαρναμένην ἄγνωστον ἀνούτατον οὔτασεν Ἥρην,
 μάντιος ἀντιτύποιο νόθη βροτοειδέϊ μορφῇ,
 καὶ νύ κεν ὠκυπέδιλος ὑπὲρ μόρον ἐφθίτο Περσεύς·
 εἰ μὴ μιν κατόπισθε φανείς πτερόεντι παδίλω,
 χρυσεῖης πλοκαμίδος ἑλὼν ἀνεσείρασεν Ἐρμῆς,
 675 καὶ μιν ἀλεξιμάχοι φίλιω μειλίξατο μύθω·

Ζητὸς γνήσιον αἶμα, νόθος ζηλήμονος Ἥρης,
 οἴοθα μὲν, ὡς σε σώωσα διῆπτεῶν ἀπὸ πύργων,

v. 655. πολέμιζον editt.

v. 658. μίλιον ταρσῶ parum apte dicitur; desideres ῥιπήν vel παλμῶ.

v. 667. ἔβρεμε Βάκχος editt. sine sensu.

v. 677. ὡς ἐσάωσα editt. omisso pronomine.

καὶ σε Λάμου ποταμοῖο θυγατράσιν ἅπασα Νύμφαις
 εἰσέτι κουρίζοντα· πάλιν δέ σε χερσὶν αἰείρων,
 680 εἰς δόμον ὑμετέρης κουροτρόφον ἤγαγον Ἴνοῦς·
 καὶ σὺ τῶ ῥυτῆρι φέρων χάριν υἱεῖ Μαίης,
 γνωτὲ, μάχην εὐνησον ὁμόγνιον· ἀμφοτέρω γὰρ
 Περσεὺς καὶ Διόνυτος ἐνὸς βλάστημα τοκῆος·
 μὴ στρατὸν Ἀργείων, μὴ μέμφο Περσέος ἄρπην·
 685 οὐ γὰρ ἐκὼν ἐς Ἄρην κορύσσεται· ἀλλὰ μιν Ἥρη
 ὤπλισε· μαντιπόλου δὲ Μελάμποδος εἰδεῖ μορφῆς
 μάρναται ἀμφαδίην· σὺ δὲ χάζεο, δῆρον εἴσας,
 μὴ σοι ἐπιβρίσεις πάλιν δυσμήχανος Ἥρη.
 ἀλλ' ἐρέεις ἀλόχοιο τῆς μόρον· εὐκλείϊ πότμω
 690 μαρναμένη τέθνηκε· σὺ δὲ φθιμένην Ἀριάδην
 ὠφελος ὀλβίξειν, ὅτι τηλίκον εὖρε φονῆα,
 οὐρανίης γεγαῶτα καὶ οὐ βροτέης ἀπὸ φύλης,
 κήτεος ἀμητῆρα καὶ ἱπποτόκοιο Μεδούσης.
 οὐ λίνα Μοιράων ἐπιπέθεται· οὐρανόιο γὰρ
 695 κάτθανεν Ἥλεκτρη Διὸς εὐνέτις· ὄχετο δ' αὐτῇ
 ᾧ Διὶ νυμφευθεῖσα κασιγνήτη σέο Κάδμου,
 Εὐρώπη, μετὰ λέκτρον Ὀλύμπιον· ὑμετέρῃ δὲ

v. 678. σελάμου, iunctim, ed. pr. emend. Falk.

v. 687. εἴσας vulgo.

v. 688. ἐπιβρίσεις editt. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 694. οὐ λίνα M. sanum est; Scaliger male sollicitabat, scribens ᾧ λίνα M. ε. cf. II. 678. VI. 94. Μοκ οὐράνιον γὰρ ed. pr. οὐράνιος γ. ed. alt. e perversa Falk. coniectura. Οὐρανόιο etiam Rhodomannus.

v. 696. τῶ Διὶ suspectum, neque enim facile τῶ pro τούτῳ, τῶ αὐτῶ sumi hic poterit. Non magis placeret ἢ Διὶ νυμφευθεῖσα, aut ὁῶ Διὶ v. — Scripsi ᾧ Διὶ. Hermannus.

εἰσέτε γαστρὶ φέρουσα τὸν τόκον ὄλστο μήτηρ
 οὐ Σαμέλη πρὸ μόροιο πύλας ἐπέρησεν Ὀλύμπου,
 700 ἄλλ' ὅτε πότμον ἔδεκτο. καὶ ὀλλυμένη σέο νύμφη
 ἔξεται ἀστερόφοιτον ἐς οὐρανόν· ἡμετέρης δὲ
 Πλειάδος ἑπταπόροιο φανήσεται ἐγγύθε Μαιῆς.
 τί πλέον ἤθελεν ἄλλο φιλαίτερον, ἢ χθονὶ λάμπειν
 αἰθέρα ναιετάουσα μετὰ-Κρήτην Ἀριάδνη;
 705 ἀλλὰ σὺ κάτθεο θύρσον, ἕα δ' ἀνέμοισιν ἐνυώ·
 καὶ βρέτας αὐτοτέλειστον ἐπιχθονίης Ἀριάδνης,
 οὐρανίης στήριξον ὅπη βρέτας ἴσταται Ἥρης.
 μὴ πόλιν ἐκπέρσειας, ὅπη σέθεν αἶμα τοκήων·
 ὑμετέρης δὲ γέραιρε βοοκραίρου πέδον Ἴουῶς,
 710 ἐνῆσας σέο θύρσον· Ἀγαυιάδας δὲ γυναῖκας
 αἰνήσεις μετόπισθεν, ἐπεὶ ταυρώπιδος Ἥρης
 βωμὸν ἀναστήσουσε καὶ εὐθαλάμου σέο νύμφης.

v. 701. ἀστερόφοιτος editt. sed cf. v. 251.

v. 703. ἤθελες editt. sed sic v. seq. participium accus. casu dicendum fuisset, aut: ἤθελες —, εἰ — λάμπει —. Minus apte. Eὐ χθονὶ λάμπει coniecit Rhodomannus.

v. 705. ἕαδ' ἀνέμοισιν ed. pr.

v. 707. οὐρανίης scil. Ἥρης. Μοχ ὅπη vulgo, ut solet.

v. 708. πόλιν — ὅπη editt. Quod in fine versus legitur τοκήων pl. num. explicari potest; sed poeta fortasse τοκήος dedit, de solo Iove.

v. 709. πέδον Ἴουῶς editt. contra veritatem. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 712. ἀναστήσουσε editt. quasi ἐπὴν praecessisset, nisi ἐπὶ, ut passim εἰ, cum coniunct. struxit.

Τοῦτον ἔπος κατέλεξε, καὶ ἵππιον Ἄργος εἶσας,
 εἰς πόλον αὐτίς ἴκασεν, ἐπ' ἀμφοτέροισι κερύσσας
 715 Θεσμόν ὁμοφροσύνης, καὶ Πέρσῃ καὶ Διονύσῳ.
 οὐδὲ μὲν αὐτόθι μέμνεν ἐπὶ χρόνον Ἀργολίς Ἥρη·
 ἀλλὰ μεταστρέψασα νόθην βροτοειδέα μορφήν,
 Θέσκελον εἶδος ἔχουσα, πάλιν νόστησεν Ὀλύμπῳ.
 Ἰναχίη δὲ φάλαγγι γέρον ἀγόρευε Μελάμπους,
 720 Λυγκῆος ἀρχηγόνοιο Θεουδέος αἶμα Πελασγοῦ·

Μαντιπόλῳ παῖθεσθε, καὶ οἶνοπι σείσατε Βάκχῳ,
 σείσατε χάλκῳ ῥόπτρα, καὶ Εὐία τύμπανα Πείης,
 Ἰναχίην μὴ πᾶσαν αἰστώσει γενέθλην,
 μὴ μετὰ νήπια τέκνα καὶ ἤβητῆρας ὀλέσση,
 725 μὴ τεκέων μετὰ πότμον ἀποκτείνεις γυναῖκας·
 ἀλλὰ Θυηπολίην Θεοτερπέα ῥέξατε Βάκχῳ,
 καὶ Διῖ, καὶ Περσῇ χορεύσατε, καὶ Διονύσῳ.

Ὡς εἰπὼν, παρέπεισεν· ἀλλίζοντο δὲ λαοί,
 Βάκχῳ νυκτιχόρευτον ἀνακρούοντες αἰοιδήν·
 730 καὶ τελευτὰς στήσαντο· Θεοκλήτῳ δὲ πορείη
 ῥόπτρα μὲν ἐπλατάγησεν· ἐπεκροτέοντο δὲ Θύρσοι,
 καὶ δαῖδες σελάγιζον· ὁμηγερέες δὲ πολῖται
 μυστιπόλῳ χρίοντο παρήϊα λευκάδι γύψῳ·

v. 713. εἶσας vulgo.

v. 716. οὐδέ μιν αὐτόθι editt.

v. 726. ῥέξατε ed. pr. emendat. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 730. Fort. χορείη potius legendum.

v. 731. Suspectus Θύρσων κρότος. An ταρσοί?

v. 733. λευκάδι γύψῳ, cf. VI. 170.

τύμπανα δ' ἐπλατύγησεν· ἀρασσομένοιο δὲ χαλκοῦ,
 735 δίκτυπος ἔβρεμε δοῦπος· ἐφρονίσσοντο δὲ βωμοὶ
 σφαζομένων στοιχηδὸν ἐπασσυτέρων ἀπὸ ταύρων·
 κτείνετο δ' ἄσπετα μῆλα· καὶ ἀνέρες αἰθιοπι βωμοῖ
 Βάκχον ἐμελίξαντο, καὶ ἰλάσκοντο γυναῖκες·
 καὶ μέλος ἠερόφοιτον ἐπέκτυπε Θῆλυς ἰωή,
 740 κῆμον ἀμειβομένη ζώυγιον· Ἰωνχίδες δὲ
 Μαινάδες ἐρρόσαντο λαδίφρονα λύσσαν ἀήταις.

NONNOT TOT ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΤ

Δ Ι Ο Ν Υ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΗ.

*Λίξο τεσσαρακοστὸν ἐε ὄγδοον αἶμα-Γιγάντων,
Παλλήνην τε δόκυσε, καὶ ὑπναλίης τόκον Ἄρης.*

N O N N O T

Δ Ι Ο Ν Τ Σ Ι Α Κ Ω Ν

ΜΗ.

Αὐτὰρ ὃ πορδαλίον ἐποχημένος ἄντηγι δίφρου,
 Θρηϊκίη περιφοίτος ἐκώμασε, Βάκχος, ἀρούρη,
 ἵππιον ἀρχεγόνοιο Φορωνέος οὔδας ἕσασ·
 οὐ δὲ χόλον πρήϋνε παλίγκοτον Ἴναχίς Ἥρη
 5 Ἄργεος οἰστρηθέντος· Ἀχαιιάδων δὲ γυναικῶν
 λύσσης μνηστῖν ἔχουσα, πάλιν θωρήσσειο Βάκχῳ.
 καὶ δολιὰς ἀνέφαινε λιτὰς παμμήτορι Γαίῃ,
 ἔργα Διὸς βοόωσα, καὶ ἠγορέην Διονύσου,
 γηγενέων ὀλέσαντος ἀμετρήτων νέφος Ἴνδῶν.
 10 καὶ Σεμέλης ὅτε παῖδα φερέσβιος ἔκλυε μήτηρ
 Ἰνδῶν ταχύποτμον αἰστώσαντα γαστέθλην,
 μνησαμένη τεκέων, πλεόν ἔστεινεν· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
 αὐτογόνων θώρηξεν ὀρίδρομα φῦλα Γιγάντων,
 ὑψιλόφους ἔο παῖδας ἀνοιστρήσασα κνδοιμῶ·

v. 1. *παρδαλίον* editt.

v. 3. *ἕσασας*, vulgo, ut solet.

v. 4. *πρήϋνε παλίγκοιτον* ed. pr. emendat. in alt.

v. 5. *Ἄργεος οἰστρηθέντος* editt. male. Cf. XLVII. 476. 482. sqq.

v. 11. *Ἰνδῶν* editt.

v. 13. *αὐτογόνων θώρ. ὁ. φ. λεόντων* editt. Posterius vocab. ante me emend. Scal. Utrumque Rhodomannus.

- 15 Παιδες ἐμοί, μάρνασθε κορυμβοφόρῳ Διονύσῳ
 ἡλιβάτοις σκοπέλοισιν, ἐμῆς δ' ὀλετήρα γενέθλης,
 Ἰνδοφόρον Διὸς υἷα, κηρήσατε· μηδὲ νοήσω
 σὺν Διὶ κοιρανέοντα νόθον σκηπτοῦχον Ὀλύμπου.
 δῆσατε, δῆσατε Βάκχον, ὅπως Θαλαμηπόλος εἶη,
 20 ὅπποτε Πορφυρίωνι χαρίζομαι εἰς γάμον Ἑβην,
 καὶ Χθονίῳ Κυθήρειαν· ὅτε Γλαυκῶπιν αἰεῖσα
 εὐνέτιν Ἐγκελάδοιο, καὶ Ἄρτεμιν Ἀλκυνονῆος·
 ἄφατέ μοι Διόνυσον, ἵνα Κρονίωτα χυλέψω,
 δουλοσύνην ὀρώωντα δορικτήτιο Λυαίου·
 25 ἢ εἰ μὴ οὐτάζοντες ἀλοιοτήρι σιδήρῳ
 κτείναντέ μοι, Ζαγορήϊ πανεῖκελον, ὄφρα τις εἴπη
 ἢ θεὸς ἢ μερόπων τις, ὅτι Κρονίδαο γενέθλη
 Γαῖα χλωρομένη διδύμους θάρηξε φονῆας,
 πρεσβυτέρους Τιτήτας ἐπὶ προτέρῳ Διονύσῳ,
 30 ὀπλοτέρους δὲ Γίγαντας ἐπ' ὀψιγόνῳ Διονύσῳ.
 Ὡς φασίην, σίγη πᾶσαν ἀνεπτοίησε Γιγάντων·
 γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐπιστρατόωντο κυδοιμῷ,
 ὃς μὲν ἔχων Νυσαῖον ἐδέθλιον, ὃς δὲ σιδήρῳ

v. 19. ὄπη Θαλαμηπόλος editt. sine sensu.

v. 20. χαρίζομαι volebat Cun. aptius ad sensum, sed forma displicet.

v. 21. Idem Cun. corrigebat: καὶ χθονίην ναέτιραν ὅτε γλ. εκ. infeliciter. Chthonius est proprium Gigantis nomen. Simile quid videtur voluisse V. D. ap. Villois. Epist. Vin. p. 21. qui φονέω dicitur emendasse.

v. 27. Κρονίδαο γενέθλη editt. turbata constructione.

v. 33. ἔχων νησαῖον ἐδέθλιον coniecit V. D. ap. Villois. in quam lectionem ego quoque incideram. Sed licebit de Nysa Thraciae cogitare, ut nomen proprium apte dici potuerit. Maior difficultas est in seq. σιδήρῳ. Etsi enim ἄορ τιμός occurrit infra v. 81. parum tamen haec arma Terrae filiis apta. Fortasse et hic nomen proprium subest, vel scribendum ὃς δ' αἰσίδηρος. Etiam Rhodomannus νησαῖον.

- ὑψιναφῆ κενεῶνα χαραδρήεντα κολάψας,
 35 αἰχμάζων σκοπέλοιον ἐθωρήχθη Διονύσω·
 ὃς δὲ λόφον πετραῖον ἀλικρήπιδος ἀρούρης,
 ἄλλος ἀλιζώνοιο διαβρήξας ῥύχιν ἰσθμοῦ,
 εἰς ἐνοπήν ἔσπευδεν· ἀμετρήτοισι δ' ἀγοστοῖς
 Πήλιον ὑψικάρηνον ἀνηκόντιζε Πελωρέυς,
 40 γυμνώσας Φιλύρης γλαφυρὸν δόμον· ἀρπαμένου δὲ
 ἀσκεπέος σκοπέλοιο, γέρον ἐλελίξτεο Χείρων,
 ἀνδροφυῆς ἀτέλεστος ὁμήλικι σύμπλοκος ἵππου.
 Ἡμερίδων δὲ κόρυμβον ἔχων, ὀλετῆρα Γιγάντων,
 Βάκχος ἀερσιλόφοιο κατέτρεχεν Ἀλκυονῆος,
 45 οὐ δόρυ θοῦρον ἔχων, οὐ φοίνιον ἄορ ἀείρων·
 ἀλλὰ πολυσπερέας παλάμας ἐδαΐξε Γιγάντων,
 αἰχμάζων ἐλίεσσι· φιλακρήτων δὲ κυπέλλω
 φρικτὰ πεδοτραφείων ἐδαΐζετο φῦλα δρακόντων·
 τυπτομένων δὲ Γίγαντος ἐχιδνοκόμων κεφαλάων
 50 αὐχένες ἀμηθέντες ἐπωρήσαντο κοινή.
 κταίνετο δ' ἄσπετα φῦλα· δαΐζομένων δὲ Γιγάντων
 αἵματος ἀεναίου ποταμοὶ ῥέον· ἀρτιχύτοις δὲ
 πορφυρέοις ῥοθίοισιν ἐπορφύροντο χαράδραι·
 γηγενέων δὲ φάλαγγες ἐβακχεύοντο δρακόντων,
 55 βόστρυχα δειμαίνοντες ἐχιδνοκόμου Διονύσου.
 καὶ πυρὶ μάρνατο Βάκχος, ἐς ἠέρα δαλὸν ἰάλλων
 ἀντιβίων ὀλετῆρα· δι' ὑψιπόρου δὲ κελεύθου
 Βακχίως αὐτοέλικτος ἐπέτρεχεν ἀλλομένη φλόξ,

v. 48. Aptius dixisset φῦλα Γιγάντων, etsi vulgata explicari poterit.

vv. 51 — 53. turbant nexum et ita comparati sunt, ut non initio pugnae, aut medio certamine, sed sub finem demum huiusmodi sententiam expectes, ut fortasse post v. 86. Praeterea medio illorum, v. 52. ἀρτιχύτους habent edit.

γυιοβόρω σπινθήρι καταΐσσοσα Γιγάντων·
 60 καὶ τις ἀπειλητῆρι φέρων σέλας ἀνθερεῶνι,
 ἡμιδαῆς σύριζε δράκων πυριθαλπεί λαιμῶ,
 καπνὸν ἀποπτύων, οὐ λοίγιον ἰὸν ἰάλλων.

Καὶ κλόνος ἄσπετος ἦεν· ἐπ' ἀντιβίων δὲ καρήνων
 Βάκχος ἀνηώρητο, μαγήμονα δαλὸν ἀσίρων,
 65 καὶ χθονίῳ πρηστῆρι δέμας θέρμαινε Γιγάντων
 ἀντίτυπον μίμημα διοβλήτοιο κεραυνῶ·
 καὶ δαΐδες σελάγιζον· ἐπ' Ἐγκελάδου δὲ καρήνων
 ἡέρα θερμαίνων ἐλελίζετο πυρσὸς ἀλήτης·
 ἀλλὰ μιν οὐκ ἐδάμασσε, καὶ οὐ χθονίου πυρὸς ἀτμῶ
 70 Ἐγκελάδος γόνυ κάμψεν· ἐπεὶ πεφύλακτο κεραυνῶ.
 Ἄλκυονεύς δ' ἀπέλεθρος ἐπεσκίρτησε Λυαίῳ,
 Θρηϊκίοις σκοπέλοις κεκορυθμένος· ἀμφὶ δὲ Βάκχῳ
 ὑψιταφῆ κούφιζε ῥάχιν δυσχείμονος Αἴμου
 εἰς σκοπὸν ἀγρήϊστον, ἀνουιήτου Διονύσου·
 75 καὶ σκοπιῆν ἔρριψεν· ἐφαπτόμεναι δὲ Λυαίου
 νεβρίδος ἀρρήκτοιο, διεσχίζοντο κολῶνας·
 Ἥμαθίης δὲ κάρηνα νέος γύμνωσε Τυφωεύς
 ὑψιφανῆς, προτέρῳ πανομοίῳ, ὅς ποτε πολλοὺς
 ῥωγαλέους κενεῶνας ἐκούφισε μητρὸς ἀρούρης,
 80 πετραίοις βελέεσσι καταυχμάζων Διονύσου.

v. 59. γυιοβόλω σπινθήρι editt. languide et inepte.

v. 64. ἀνηώρητο editt.

v. 66. διοβλήτοιο καρήνου editt. e vers. seq. Recte emendavit Scal.

v. 70. πέφλεκτο κεραυνῶ voluerat Scalig. sed recte vulgatam lect. defendit Cunaeus, cf. v. 89.

v. 76. ἀρρήκτοιο editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 80. Διονύσου suspectum: non enim de novi Typhonis, Alcyonei (v. 71. sqq.), pugna adversus Bacchum, sed antiqui

- καί τινος ἄσπαιροντος ἐπὶ χθονὸς ἄορ ἐρύσσας,
 Βάκχος ἀναξ κεκόρυστο Γιγαντείοισι καρήνους,
 ἰοβόλων πλοκάμων ὀφιώδεα λήϊα κείρων·
 καὶ στρατὸν αὐτοτέλεστον ἀτευχεῖ χειρὶ δαΐζων,
 85 μάρτατο λυσοήεις, χλοερῶν ἐπιβήτορα δένδρων
 κιασὸν ἔχων ταχύφυλλον, ἀκοντιωτῆρα Γιγάντων.
 Καὶ νῦ κε πάντας ἔπεφνεν ἐῷ ῥήξήτορι θύρωφ·
 ἀλλὰ παλιנדίνητος ἐκὼν ἀνεγάζετο χάρμης,
 δυσμενέας ζώνοντας ἐῷ γενετῆρι φυλάσσων.
 90 Καὶ νῦ κε εἰς Φρυγίην ταχὺς ἔδραμεν ὠκέϊ ταρσῶ·
 ἀλλὰ μιν ἄλλος ἄεθλος ἐρήτυεν; ὄφρα θανόντων
 τεσσατίων ἓνα φῶτα κατακτείνεις φονῆα,
 Παλλήνης γενετῆν θανατηφόρον, ὅς ποτε κούρης
 οἴστρον ἔχων ἀδέμστον ἁμαρτιγᾶμων ὑμεναίων,
 95 συζυγίην ἀνέκοπτεν· ἀμετρήτους δὲ δαΐζων
 μελλογάμους μνηστῆρας ἀπέθρισεν, ὧν ὑπὸ λύθρῳ
 κτεινομένων καναχηδὸν ἐφοινίσσοντο πάλαιστραι,
 εἰςὸς Βάκχος ἴκανε, Αἰκής πρόμος· ἀγγιγᾶμου δὲ
 Παλλήνης δυσέρωτι παριστάμενος γενετῆρι,
 100 ῥιγδανης ὑμέναιον ἀτάσθαλον ἦττε κούρης,
 ποικίλα δ' ὄρεγε δῶρα· καὶ αἰτίζοντι Λυαίῳ

Typhonis certamine contra Iovem sermo esse debebat, veluti καταιχμάζων Διὸς ἄντα, vel Διὸς αὐτοῦ. Sed fortasse librarii quaedam omiserunt, ubi huiusmodi versus de antiquo Typhone praecedebat, et continuata comparatione: οὕτω καὶ Ἄλκωνεύς τότε μάρτατο — idem sequebatur, Bacchi nomine in fineposito, uti nunc v. 80. legimus.

v. 81. Hic quoque liquid turbatum; versus bis legitur in ed. pr. et altero loco καίτονος, quod Falk. in Lectt. emendavit. Praeterea ἄορ suspectum, vid. ad v. 33. neque facile conciliandum cum ἀτευχεῖ χειρὶ v. 84.

v. 97. παλαίσται editt. Nobiscum correxit V. D. ap. Villois.
 v. 100. ἦττε ed. pr.

φρικτός ἀνὴρ κήρυξε παλαιμοσύνην ὑμναίων·
καί μιν ἄγων ἐπέβησε κακοξένοιο παλαίστρης,
ὄππόθι τολμήσασα δορυσσόος ἴστατο κούρη,
105 νυμφιδίην ὤμοισιν ἐλαφρίζουσα βοείην.

Καὶ τότε Κύπρις ἔην ἐναγώνιος· ἦν δ' ἐνὶ μέσσοι
γυμνός Ἔρως, καὶ στέμμα γαμήλιον ὄρεσε Βάκχῳ·
ἦν δὲ παλαιμοσύνη νυμφοστόλος· ἀργυρέῳ δὲ
ἄβρον ἀτεγλαίνωσεν ἐὼν δέμας εἶματι Πειθῷ,
110 νίκην μελλογάμοιο προθεσπίζουσα Λυαίου.
καὶ βριαρῶν μελέων ἰπεδύσατο φάρεα κούρη·
καὶ δόρυ θυῶρον ἔθηκε γαμήλιον· ἄβροτέρη δὲ
Σιδονίς ἀκρήδεμος ἀσάμβalos ἴστατο κούρη,
ἠδυφανῆς, ἀσίδηρος· ἐρευθιόωντι δὲ δεσμῶ
115 ἀκλινέων τροχόεσσαν ἔτυν μιτρώσατο μαζῶν·
καὶ δέμας ἀσκεπές ἦεν· ἀμετρήτων δὲ κομάων
ἀσκεπέες πλοκαμίδες ἐπέθροον αὐχέτι κούρης·
καὶ κνήμας ἀνέφαινε, καὶ ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν,
γυμνῆς φαινομένης ἐπιγουνίδος· ἀμφὶ δὲ μηροῖς
120 ἤρμοσε λευκὸν ὕφασμα, γυναικείης σκέπας αἰδοῦς·
καὶ χροῖα πιαλέῳ πεπαλαγμένον εἶχεν ἐλαίῳ,

v. 108. ἀργυρέῳ excusum in ed alt.

v. 109. δέμας εἶματι πειθῷ ed. pr. emend. Falk.

v. 114. ἠμιφανῆς editt. quod cum seqq. pugnat; ambigebam tamen inter ἠδυφανῆς et θηλυφανῆς.

v. 118. ἀσκεπέων πτύχα μηρῶν primo ad aspectu pugnare videtur cum iis, quae sequuntur vv. 119. 120. ἀμφὶ δὲ μηροῖς ἤρμοσε λ. ὕφασμα; ut in ἀσκεπέων πτύχα μαζῶν, XLVI. 279. ultro incidat. Parum tamen huic lectioni proxima favent, propter quae πτύχα γούνων malis. Sed videtur res conciliari posse ita, ut dicas, eam primum, positis vestibus, nudam stetit, post cingulum femoribus circumdedisse, ut luctaturi apud Hom. facere solent.

καὶ παλάμας πολὺ μᾶλλον, ὅπως ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν
ὑγρὸν ὀλισθήσει πιεζομένη χροῖα κούρη.

Καὶ βλοσυροῖς στομάτῃσιν ἀπειλήσασα Λυαίω,

- 125 τυμοκόμῳ μνησιῆρι παρίστατο· διχθάδιον δὲ
αὐχένι δεσμὸν ἔβαλλεν ὁμόζυγι πήχεος ὀκκῶ·
ἀλλὰ παλιωδίνητον ἐὼν ἀνελύσατο δειρῆν·
Βάκχος, ἀποδῶριπας ἀπαλόχροα δάκτυλα κούρης,
δεσμοῖς θηλυτέροισι περιπλοκὸν αὐχένα σείων·
- 130 καὶ διδύμας στεφανηδὸν ἐπ' ἰξυῖ χεῖρας ἔλιξας,
Παλλήνην ἐτίναξε ποδῶν ἀτεραλκεῖ παλμῶ·
καὶ ῥοδέης παλάμης ἰδράξατο· Κυπριδίην δὲ
εἶχε παραφασίην, χιονοῖδα χεῖρα πιέζων·
οὐδὲ τόσον μενέαιεν ἐπὶ χθονὶ παῖδα κυλίνδων,
- 135 ὅσον ἐπιπράυειν ἀπαλοῦ χροῶς, ἥδεῖ μόχθῳ
τερπόμενος· καὶ ἔκαμνε, δολοπλόκον ὕσθημα τιταίνων,
ὡς βροτός· ἀμβολίη δὲ θελήμονι κάλλιπε νίκην.
Παλλήνη δ' ἐρώεσσα, πάλης τεχνήμονι παλμῶ,
θηλυτέρας παλάμησιν δέμας κούφιζε Λυαίου·
- 140 οὐ δὲ μιν ἤεραζε, τόσον βάρος· ἀλλὰ καμοῦσα,
ἔρποντα γυῖα λέλοιπεν ἀνικῆτου Διονύσου.
καὶ θεὸς ἀντιτύπῳ περιδέσμιον ἄμματι χειρῶν
παρθενικῆν ἐρώεσσαν ἔλων, ἄτε θύρσον ἀείρων,

v. 125. *πιεζομένη χροῖα κούρη* editt. sine sensu. V. praeced. *ἀλύτων ἀπὸ χειρῶν* argute dictum de Bacchi, *Λυαίω*, non facile solvendis manibus, cf. v. 167.

vv. 125. 126. *διχθάδιον δὲ αὐχένι δεσμὸς ἔβαλλε* editt. absurde. *δεσμὸν* etiam Rhodomannus.

v. 130. *ἐπ' αὐχένι χεῖρας ἔλιξας* editt. contra mentem poetae, cf. seqq. imprimis v. 153. seqq. Corruptio e v. praeced. orta.

v. 137. *ἀμβολίην δὲ θελήμονα κ. νίκην* editt. *νίκης* corrigebat V. D. ap. Villois. Frustra. Rhodomannus *νίκη*.

v. 140. Fortasse οὐδὲ μιν ἤερα.

v. 142. *ἀντιτύπων* editt. minus bene.

- δόχμιον ἀμφιέλικτον ἐκούφισεν ὑπόθεν ὤμου·
 145 χειρὶ δὲ φειδομένη βριαρὴν ἀπεισίσαστο κούρη·
 Παλλήνην δ' ἀτίνακτον ὄλην ἐτανύσσατο γαίη.
 καὶ δολίοις βλεφάροισιν ἔην ἐλέλιξεν ὀπαπτίν,
 κούρης ἄβροκόμου κεκοιμένα γυῖα δοκεύον,
 καὶ πλοκάμους ῥυπόωντας ἀκηδέστοιο καρῆνου·
 150 ἀλλὰ παλινδίνητος ἀναΐξασα κονίης,
 ὄρθιος ἐστήριξε τὸ δεύτερον ἴχνια κούρη·
 καὶ τρογαλῆ Διόνυσος ἀφειδέϊ γούνατος ὄρμη,
 γαστέρα Παλλήνης κρατέων, ἑτεραλκεῖ παλμῶ
 παρθενικὴν μενέαιγεν ὑπὲρ θαπέδοιο κυλίνθειν·
 155 καὶ παλάμας μετέθηκεν, ἐπὶ πλευροῖσιν ἐλίξας,
 αὐχένα κυρτώσας ἐπικάρσιον· ἀμφὶ δὲ νώτω
 μεσσατίῳ κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κάμψας,
 ἢ σφυρὸν, ἢ κνήμην δεδοκμημένος, ἢ γόνυ κόψειν,
 καὶ θεὸς αὐτοκύλιστος ἐκούσιος ἤριπτε γαίη,
 160 οὐτιδανῆ παλάμη νικώμενος· ἰμερόεν δὲ

v. 146. ἐτανήσατο ed. pr. emend. Falk.

v. 151. ἴχνια κούρης editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 154. μενέαιγεν ed. pr. emend. Falk.

vv. 157 et 158. Locus impeditus et obscurus. Si κάμψας n-
 num, dicuntur haec de Baccho, sed non video, quomodo ille
 post ea, quae antecedunt, simul ἀμφὶ νώτω ὀπίστερα δάκτυλα
 κυκλώσαι potuerit. Deinde mirum, eum nunc inter hos nusus
 sua sponte succumbere: quod si dolo faciebat, monere debebat
 poëta. Igitur lacunam statuemus circa v. 158. ut alia quaedam
 in vv. 160. sqq. suadere videntur? Fortasse. Interim mira
 est lectio v. 158. in ed. pr. δεδοκμημένην ἢ γόνυ κάμψειν, quod
 in ed. alt. auctore Falk. mutatum in δεδοκμημένος — κάμψειν,
 ego ulterius emendare conatus sum. Sed foemininum δεδο-
 κμημένην eo ducit, ut totum locum de puella dici suspicari pos-
 sis: ἀμφὶ δὲ νώτω μ. κύκλωσεν ὀπίστερα δάκτυλα κούρη, ἢ σφν-
 ρόν, ἢ κνήμην δεδοκμημένη, ἢ γόνυ κάμψειν. Iam sequentia bene
 cohaerent. Vid. Comment.

φάρμακον εἶχεν ἔρωτος· ἐνὶ γλυκερῇ δὲ κονίῃ
 κουφίζων ἐρώεις ἐπὶ νηδυῖ φόρτον ἐρώτων,
 ὑπτιος αὐτὸς ἔμιμνε, καὶ οὐκ ἀπεσεύσατο κούρη·
 ἀλλὰ μιν ἐσφήκωσε πόθου φρενοθελγεί δεσμῶ.

- 165 ἢ δὲ ταχυτροφάλιγγι ποδῶν νομήτορι παλμῶ
 ἴχνιον ἠώρησεν· ἐρωμανέος δὲ Διαιού
 ἄρσενα λύσατο χεῖρα· θεὸς δ' ὑπ' ὀλίζονι ριπῇ
 γυῖα μεταστρέψας, ῥοδέην ἐτανύσσατο κούρη,
 ἐν δαπέδῳ στορέσας· καὶ ἐπὶ χθονὶ κέκλιτο κούρη
 170 χεῖρας ἐφαπλώσασα· τειταινομένη δ' ἐπὶ πέζαν
 εὐπαλάμῳ σφήκωσεν ὁμόζυγον ἀνχένα δεσμῶ.

- Ἰκνυτέροις δὲ ποδέσσι πατήρ κατα μέσσον ἡρούσας,
 ἀθλεύειν ἐθέλουσαν ἐὴν ἀνεσεύρασε κούρη·
 καὶ γαμίην ἀνέκοψεν ἀεθλοσύνην ὑμεναίων,
 175 νίκην ἱμερόεσσαν ἐπιτρέψας Διονύσω,
 μὴ μιν ἀποκτείνειν ἔχων ἀστεμφεῖ δεσμῶ.
 καὶ Διὸς αἰνήσαντος, ἀεθλοφόρον μετὰ νίκην,
 γνωτὸν Ἔρωις ἔστεψε γάμων πομπῇ κορύμβῳ,
 ἱμερτήν τελέσαντα παλαιμοσύνην ὑμεναίων.
 180 καὶ πέλε τοῖος ἀεθλος ὁμοῖος, ὡς ὅτε κούρη,
 χρυσοφαῖ προπάροιθε γαμήλια δῶρα κυλίνδων,
 Ἰππομένης νίκησεν ἐπειγομένην Ἀταλάντην.

v. 161. φάρμακόν ἐστιν ἔρωτος editt. parum apte hoc loco.

v. 165. πόθου νομήτορι ταρσῶ editt. pro emendat. nostra est locus similis XVIII. 140.

v. 166. ἠώρησεν editt.

v. 167. ὑπολίζονι Rhodomannus.

v. 170. τειταινομένη, nominat. casu editt. sine sensu; sed perinde est, sive τειταινομένη, sive τειταινομένης scribatur.

v. 172. ἰκνυτέρας δὲ πόδεσσι ed. pr. emend. Falk.

- Ἄλλ' ὅτε τυμοκόμοιο μάχης ἐτέλεσσαν ἀγῶνα
 Βάκχος, ἔτι στάζων γαμίους ἰδρωϊτας ἀέθλων,
 185 Σιδόνα μὲν πρήνιξε, τετυμμένον ὄξει θύρωσσι,
 μνηστήρων ὀλετήρα· κυλινδομένου δὲ κονίη,
 κούρη θύρωσσι ἔδωκε μαιφόνον ἔδνον ἐρώτων.
 καὶ γάμος ἦν πολὺῦμος· ὠσιγῆτο δ' ἐνὶ παστῶ
 Σειληνοὶ κελάδησαν· ἐπωρήσαντο δὲ Βάκχαι,
 190 καὶ Σάτυροι μεθύοντες ἀνέπλεκον ὕμνον ἐρώτων,
 συζυγίην μέλποντες ἀεθλοφόρων ὕμναιων.
 Νηρηϊδων δὲ φάλαγγες ὑπὸ σφυρὰ γείτονος Ἰσθμοῦ
 τυμφιδίῃ Διόνυσον ἐμτρούσαντο χορείῃ,
 καὶ μέλος ἐφθέγγαντο· παρὰ Θρηΐσι δὲ πόντοισι
 195 Ξεινοδόκος Βρομίωιο γέρον ὠρχήσατο Νηρεύς·
 καὶ γαμίη Γαλάτεια περισκαίρουσα θαλάσση,
 Παλλήνην ἐλίγαινε, συναπτομένην Διονύσῳ·
 καὶ θέτις ἐσκήρτησε, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων·
 καὶ γαμίην ἔστειπεν ἀλιζώνου χάριν Ἰσθμοῦ,
 200 Παλλήνης ὕμναιον ἀνευάζων Μελικέρτης·
 καὶ τις Ἀμαθρυάδων φλογερῆ παρὰ γείτοσι Λήμνῃ
 τυμφιδίῃ Θρηΐσασιν Ἀθωϊᾶς ἤψατο πεύκη.

v. 184. Βάκχος ὅτε στάζων, editt. e v. praeced. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 186. ὀλετήρα ed. pr. emend. Falk.

v. 189. Σειληνοὶ κ. ε. δὲ Βάκχῃ, editt. aperto errore. Βάκχῃ voluerat V. D. ap. Villois.

v. 196. γαμίη Γαλάτεια editt. male.

v. 198. θέτις — νῆϊς ἐρώτων igitur ante nuptias, cum Peleo contractas? Vid. Comment.

v. 199. χάριν Ἰσθμοῦ editt. emendaverunt Falk. in curis secundis et V. D. ap. Villois. Cf. v. 37.

v. 202. ἤψατο λόχη editt. sine sensu; neque sufficit λόχη rescribere, cf. vv. 210. 641. λόχην Rhodomannus.

καὶ φίλοις δάροις παρηγορέων εὖ νόμφην,
 μυρομένην γενετήρα, φιλεΐδιος εἶπεν ἀκοίτης·

- 205 Παρθένε, μὴ στενάχιζε τὸν δυσέρωτα τοκῆα·
 παρθένε, μὴ στενάχιζε τῆς μνηστῆρα κορείης·
 τίς γενέτης ἔσπειρε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε κούρη;
 σὸν κενεὸν λίπε πένθος, ὅτι κταμένοιο τοκῆος,
 Σιδόνος ὑμέτεροιο, Δίκη γελώουσα χορεύει·
- 210 χερσὶ δὲ παρθενίησι γαμήλιον ἀψαμένη πῦρ,
 ἢ γάμον ἀγνώσσοῦσα, τὸν γάμον εἰσέτι μέλπει,
 Οἰνόμαον πάλιν ἄλλον ὀπιτεύουσα θανόντα.
 Οἰνόματος μὲν ὄλωλε· καταφθιμένου δὲ τοκῆος
 τέρπεται Ἰπποδάμεια σὺν ἀρτιγύμῳ παρακοίτῃ·
- 215 καὶ σὺ, τεοῦ γενέταιο πόθους ῥίψασα θυέλλαις,
 τέρπεο βοτρυνέτη συναπτομένη παρακοίτῃ,
 μῶμον ἀλευομένη πατρῴιον· οὐ σε διδάξω
 Σιδόνος ἐχθρὸν ἔρωτα καὶ ἀμβολίην ὑμεναίων,
 ὅς φοιτῆ παλάμη γαμβροκτόνον ἐγγὸς αἰείρων,
- 220 γηραλέην σε τέλεσεν, ὑπαιρήτην Ἀφροδίτης,
 συζυγίην δ' ἐκέδασεν ἀνυμφεύτων σέο λέκτρων.
 μνηστῆρων σκοπίαζε σεσηπότα λείψανα νεκρῶν,
 οὐς Παφίη κόσμησε, καὶ ἔκτανε θοῦρις Ἐρινύς·
 ἠνίδε κείνα κάρηνα, θαλύσια σεῖο μελάθρων,
- 225 λύθρον εἶτι στάζοντα κακοξείνων ὑμεναίων.
 Σιδόνος οὐ μεθέπεις χθόνιον γένος· οὐράνιος δὲ
 πείθομαι ὡς σε λόχυσσε τῆς Θρηϊκίος Ἄρης·
 πείθομαι, ὡς Κυθήρεια τῆν ᾧδινε γενέθλην·
 καὶ σὺ τῶν διδύμων ἀπεμάξασθαι θεσμὰ τοκῆων,
- 230 Ἄρσος ἤθρος ἔχουσα, καὶ ἠγλαίην Ἀφροδίτης·

v. 203. σέο νόμφην ed. pr. emend. Falk.

v. 224. ἠνὶ δὲ σεῖο κάρηνα θ. σεῖο μελάθρω editt.

πείθομαι ὡς σε φύνταυσεν ἄναξ ἰθαγάκιος Ἐρμῆς,
 ἄβρα τελεσσαγάμοιο μολὼν ἐπὶ δέμνια Παιδοῦς,
 καὶ σε παλαιμοσύνην ἐδιδάξατο πομπὸν ἐρώτων.

Εἶπε παρηγορέων, ἀχέων παιήσιν μύθο·

235 μυρομένης δ' εὐνησεν ἐπήρατα δάκρυα κούρης.
 καὶ γαμῆς δῆθυσεν ἐπὶ χρόνον ἐγγυῖθι κούρης,
 τερπόμενος φιλότῃτι νεοζυγίων ὑμεναίων.

Παλλήνης δὲ μέλαθρα λιπῶν καὶ Θρηῖκα Βορῆα,
 ῥεῖης εἰς δόμον ἤλθεν, ὅπη Φρυγίη παρὰ πέζῃ
 240 δαίμονος εὐώδινος ἔσαν Κυβεληΐδες αὐλαί.
 ἐνθάδε θηρέουσα παρὰ σφυρὰ Δίνδυμα πέτρης,
 ῥυνδακίς οὐροσίφοιτος ἀέξετο παρθένος Αὔρη,
 εἰσέτι νῆϊς ἔρατος, ὁμόδρομος Ἰοχαίρης,
 ἀπτολέμων φεύγουσα νοήματα παρθενικάων,
 245 Ἄρτεμις ὀπλοτέρη Ἀηλαντιάς, ἣν ποτε Τιτήν,
 νυμφεύσας Περίβοιαν, ἀπόσπορον Ὠκεανοῦ,
 πρεσβυγενῆς Ἀήλαντος, ἀελλόπον ἤροσε κούρην,
 κούρην ἀντιάνειραν, ἀπειρήτην Ἀφροδίτης.
 ἣ μὲν ἀνεβλάστησεν, ὑπέρτερος ἤλικος ἤβης,
 250 ἱμερτή, ῥοδόπηγυς, ἀσι χαίρουσα κολώναις·
 πολλάκι δ' ἀγρώσσουσα κατέτρεχε λυσσάδος ἄρκτου,
 καὶ δόρυ θοῦρον ἐπεμπε, καταιχμάζουσα λεαίνης,

v. 232. ἐπιδέμνια II. ed. pr. emend. Falk.

v. 237. νεοζυγίων editt. Correxit iam Rhodomannus.

v. 238. Θρηῖκα B. editt.

v. 239. ὅπη vulgo editur.

v. 240. αὐραι editt. cf. IX. 162. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 245. τιτήν ed. pr. τιτθῆν ed. alt. male. Aura Τετηνίς est v. 441.

v. 248. Ἀντιάνειραν ed. alt. cum Lubino, tamquam nomen proprium; male.

- οὐ καμάδας κτείνουσα, καὶ οὐ βάλλουσα λαγρούς·
 ἀλλὰ δαφουήεσσαν ἐλαφρίζουσα φαρέτην,
 255 ὠμοβόρων τόξευεν ὀρίδρομα φῦλα λεόντων
 θηροφόνοις βελέεσσι· ἐπωνυμίη δὲ καὶ ἔργῳ
 ὄξυτάτον δρόμον εἶχεν, ὀρειάσι σύνδρομος αὔραις.
 Καὶ ποτε διηγαλέοιο πυραυγεί κἀνύματος ὠρῆ
 παρθένος ὑπνώουσα πόνων ἀμπαύετο θήρης·
 260 καὶ δέμας ἀπλώσασα Κυβηλίδος ὑπόθε ποιήης,
 κρᾶτα περικλίναςα σαύφρονος ἔρνεϊ δάφνης,
 εἶδε μεσημβρίζουσα, καὶ ἐσσομένων ὑμεναίων
 ἱμερτήν ἐνόησε προμάντιος ὄψιν ὄνειρου,
 ὅτι θεὸς πυρόεις, τανύσας βέλος αἴθοπι νευρῆ,
 265 θοῦρος Ἔρωσ, τόξευε λαγωβόλος ἔδοθε λόχμης,
 οὐτιδανοῖς βελέεσσι διστεύων στίχα θηρῶν·
 παιδὶ δὲ θηρεύοντι συνέμπορος νῆϊ τε Μύρρης
 Κύπρις ἔην γελώουσα· καὶ ἴστατο παρθένος Ἀῦρη,
 Ἀρτέμιδος μετὰ τόξον, ἀήθεος ὑπόθεν ὤμου
 270 ἀργευτήρος Ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτην·
 αὐτὰρ ὃ θήρας ἔπεφθεν, ἕως ἐκορέσσατο νευρῆς,
 βάλλον πορδαλίων βλοσυρὸν στόμα καὶ γένυν ἄρκτου·
 ζωγρήσας δὲ λέαιναν, ἐῷ πανθελεγεῖ κροτῶ
 θῆρα πιεζομένην, φιλοπαίγμονι δεῖξε τεκούσῃ.
 275 παρθενική δ' ἐδόκησε κατὰ κνέφας, ὅτι καὶ αὐτὴν
 πῆχυν ἐπικλίνουσας Ἀδώνιδι καὶ Κυθερείη

v. 253. καὶ καμάδας editt. contra mentem poëtas.

v. 255. θυμοβόρων — λεόντ. editt. absurde.

v. 257. σύνδρομον editt. minus convenienter.

v. 260. ὑπόθε ποιίου ed. pr. emendavit Falk.

v. 263. προμάντιον editt. Emendavit Rhodomannus.

v. 265. ἔδοθε λόχμου ed. pr. emend. Falk.

v. 267. νῆϊ Μύρρης editt. sed antecedentia postulant, ut παιδὶ
 θηρεύοντι de Amore sumamus; igitur copula necessaria: *v.ia*
 vide v. 834.

- μάργος Ἔρως ἐρέθειεν, ὑπογνάμπτων Ἀφροδίτη
 ληϊδίης γόνυ δοῦλον ὑπερφιάλοιο Λαίης,
 τοῖον ἔπος βούων· στεφανηφόρε μήτερ Ἐρωίων,
 280 αὐχένα σοὶ κλίνουσαν ἄγω φιλοπάρθενον Ἀΰρην·
 ἀλλὰ, πεθοβλήτοιο χορήτιδες Ὀρχομενοῖο,
 στέφατε κροτὸν ἱμαντα γαμοστόλον, ὅτι μενοιγῆν
 τσοδατήην νίκησεν ἀνικητοῖο Λαίης.
 τοῖον ἔπος μαντῶον ὀρεσσιῶς ἔδρακεν Ἀΰρη·
 285 οὐδὲ μάτην πρὸς Ἐρωίας ἔην ὄναρ, ὅτι καὶ αὐτοῖ
 εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι, καὶ ἀγρώσσοισι γυναῖκα.
 Κούρη δ' ἐγρομένη πινυτόφρονι μαίνεται δάφνη,
 καὶ Παφίη καὶ Ἐρωτι μαχέσσατο, καὶ πλέον ἴππου
 χόσατο τολμήσεντι, καὶ ἠπειλήσεν Ὀνειράφ,
 290 καὶ πετάλοισι νεμέσιζε καὶ ἀφθόγγω φάτο φωνῆ·
 Οὐ θέμισσις, παρὰ μύρτον ὀνειράτα ταῦτα νοῆσαι·
 Δάφνη, τί κλονεῖς με; τί Κύπριδι καὶ σόο δένδρα;
 ἁασάμην εὐδουσα τεοὺς ὑπὸ γείτονας ὄζους,
 σὸν φυτὸν ἐλπομένη φιλοπάρθενον· ὑμετέρης δὲ
 295 φήμης οὐκ ἐτύχησε καὶ ἐλπίδος. ὡς ἄρα, Δάφνη,
 σὸν δέμας ἀλλάξασα, τὸν νόον εὖρες ἀμείψαι;
 μὴ γαμῆ μετὰ πότιμον ὑποδρήσσεις Ἀφροδίτη;

v. 281. 'χορήτιδες editt.

v. 284. ἔπος μαντῶον — ἔδρακεν Δ. editt. Rectius dixisset, aut ὄναρ — ἔδρακεν, aut ἔπος — ἐκλυεν —. Cf. v. 279.

v. 291. Nescio, an hic versus orationem satis apte incipit: erat, cum mihi melius post v. 298. legi videretur. Praeterea ὀνειράτα — δοκῆσαι usitatus fuisse.

v. 293. εὐδουσα τεοὺς ὑπὸ — ὄζους, quasi subsit: στείχουσα, σπεύδουσα — ὥστε εὐδειν ἐκεῖ.

v. 295. ἐτύχησε scil. σὸν φυτὸν — σῆς φ. κ. σῆς ἐλπίδος, argute; ne quis ἐτύχησα corrigit. Rhodomanus ad v. 294. 295. adscripsit „mendum.“ Edd. ἐλπίδος, ὡς ἄρα δάφνη.

v. 297. ὑποδρήσσεις editt. emend. Schrad. ad Mus. p. 48.

οὐ πιπυτῆς τόδε δένδρον, ἀπ' ἀρτιγάμοιο δὲ νύμφης·
μαχλάδος οὗτος ὄνειρος ἐπάξιος· ἢ ῥά σε Παιθῶ,

300 ἢ ῥά σε χειρὶ φύτευσε τὸς δαφναίος Ἀπόλλων;

Ἐλεεν, ὁμοῦ κοτέουσα φντοῖ, καὶ Ἔρωτι, καὶ Ἴπνω·
καὶ ποτε θηρεύουσα κατ' οὖρα δεσπότις ἄγρης,
καύματος αἰθαλόεντος ἰμασομένη χροῖα πυροῖ,
Ἄρτεμις ἔντυε δίφρον, ὅπως ἅμα Νηῖσι Νύμφαις

305 θερμὸν ὀρσοσιγύτοισι δέμας ψύξειε λοετροῖς,
ἦνίκα μέσσον ἔην φλογερὸν θέρους, ἦνίκα πᾶλλον
καρχαλέης πυρόεντα μεσημβρινὸν ἦχον ἰμάσθλης,
Ἥέλιος σελάγιζε λεοντείων ἐπὶ νώτων.

καὶ κερμάδας ζυγίοισι συνεκλήϊσσε λεπάδνοισ

310 Ἄρτεμις εὐρεσίφοιτος· ἐπεμβαίνουσα δὲ δίφρον,
λάξετο καὶ μᾶστιγα καὶ ἦνία παρθένος Ἀῦρη,
καὶ κερατὴν ἤλαυνε θυελλήεσσα ἀπήνην.

ἀεναίου δὲ θυγατρὸς ἀνάμπυκας Ὠκεανοῖο
δμοῖδες ἐρῶόντο συνήλυδες Ἰοχθαίρης,

315 ὧν ἢ μὲν ταχύγονος ἔην προκέλευθος ἀνάσσης,
ἄλλη δ' ἰσοκέλευθος, ἀναστειλάσα χιῶνα,
ἔγγυς ἔην· ἐτέρη δὲ τανυκήμιδος ἀπήνης

v. 302. θηρεύουσα cohaeret arctius cum participio ἰμασομένη: inter venandum calore defatigata currum parat, parari iubet.

v. 304, ἦντυε editt. Mox mirum est ἅμα Νηῖσι N. sed nihil mutandum, cf. v. 313.

v. 307. μεσημβρινὸν ἦχον ἰμάσθλης· πᾶλλον ineptissimus Nonni tumor est, quem emendare nec possum nec volo.

v. 313. ἀεναίου θυγατρὸς ἀν. ed. pr. emend. Falk.

v. 317. τανυκνήμιδος Ἀθήνης editt. quod admodum lepide Lubin. vertit. Mecum emend. V. D. ap. Villois. qui in hoc libro multa mihi praeripuit. Eadem confusio a Scalig. sublata XXIV. 115. Correxerit etiam Rhodomannus.

- ἀπτομένη πείρινθος, ὁμόδρομον εἶχε πορείην.
καὶ σέλας Ἰοχέαιρα διενγύζουσα προσώπου,
320 ἀμφιπόλων ἤστραψεν ὑπέρτερος, ὡς ὅτε δίφρω
αἰθερίῳ πέμπουσα φιλαγρύπνων φλόγα Ταύρων,
ἀνεφέλους ἀκτῖνας οἷστεύουσα, Σελήνη
πλησιφαῆς ἀπέταλλε πυριτρεφῶν μέσον ἄστρων,
οὐρανίην στίγα πᾶσαν ἀμαλδύνουσα προσώπῳ·
325 τῇ σέλας ἴσον ἔχουσα διέτρεχεν Ἄρτεμις ὕλην,
εἰσόκε χῶρον ἴκανεν, ὅπῃ κελάδοντι ῥεέθρῳ
Σαγγαρίου ποταμοῖο διῦπετὲς ἔλκεται ὕδωρ.
 Ἀύρη δ' ἀμφιέλισσαν ἐὴν ἀνέκοψεν ἰμάσθλην,
καὶ κεμάδας χρυσεόισιν ἀνακρούουσα χαλινοῖς,
330 ἀμφὶ ῥοὰς ἔστῃσθε φεραυγέα δίφρον ἀνάσσης·
καὶ θεὸς ἐκ δίφροιο κατέδραμεν· ἐκ δὲ οἱ ὤμων
τόξα μὲν Οὐπίς ἔδεκτο, καὶ ἰοδόκην Ἐκαέρην,
Ἰλκεανοῦ δὲ θύγατρὸς εὐπλοκα δίκτυα θήρης,
καὶ * * * * ἐνδρομίδας δὲ ποδῶν ἀνελύσατο Λοξά.

v. 318. Πείρινθος ed. alt. cum Lubino, quasi nomen propri. esset. Hic Villois. ipse veram lectionem praeoccupavit.

v. 320. ὑπέρτερον Rhodomannus. ὡς ἐντὶ δίφρῳ editt. pendente oratione.

v. 321. ταύρων, sive δίφρω, sive φλόγα iungas, erit, quod displiceat. An φλόγα πυρῶν?

v. 322. ἀνεφέλους editt.

v. 324. προσώπου editt. Mecum V. D. ap. Villois.

v. 325. ἢ σέλας editt. saltem ἢ.

v. 326. ὅπῃ vulgo.

v. 327. διῦπετὲς ἔλκ. ὕδωρ ed. pr. emend. Falk.

v. 334. καὶ βλύγας ἐνδρ. ed. pr. καὶ κύνας. Ἐνδρομίδας δὲ ed. alt. ex infelicissima Falk. coniectura. Dianam, curru vectam, arcum et pharetram gestasse, par erat, retia, mirum; sed cans adeo ipsos super humeris portasse, quis credat! Neque haec in Callim. h. in Dian. 15. sq. 142. sqq. Manifestum est, verbum requiri ad v. praecedentem, si ille huc pertinet, veluti κοῦφι-

- 335 ἦ δὲ, μεσημβρίζουσα, σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς
 ἐν προχοαῖς ἐφύλαξε, διερπύζουσα εὐόων
 ἴγνεσι φειδομένοισι· καὶ ἐκ ποδῶς ἄχρι καρῆτου,
 ἀμφιπερισφίγγουσα πόδας διδυμάωνι μηρῶ,
 ἄκροβαφῆ κατὰ βαιὸν ἀναστείλασα χιτῶνα,
 340 κρυπτόμενον μετρηδὸν ὄλον δέμας ἔκλυσε κούρη.
 λοξὰ δὲ παπταίνουσα δι' ὕδατος ἄσκοπος Αὔρη
 τολμηροῖς βλεφάροισιν ἀγαιδήτιο προζώπου
 ἀγνὸν ἀθητήτιο δέμας διεμέτρεσε κούρης,
 θέσκελον εἰσορώουσα σαόφρονος εἶδος ἀνάσσης·
 345 καὶ πόδας ἀπλώουσα, τιταινομένων παλαμῶων,
 δαίμονι νηχομένη συνενήχεται παρθένος Αὔρη.
 ἡμιφανῆς δ' ἀτέλεστος ἔσω ποταμηΐδος ὄχθης
 ἱκαλέας ραθύμιγγας ἕποσμήξασκε κομάων
 Ἄρτεμις ἀγροτέρη· σχεδόν δέ οἱ ἀγρότις Αὔρη
 350 μαζοὺς ἀμφαφύουσα, θεημάχον ἴαχε φωνήν·

σαν. Si vero alienus est et eiiciendus, suspicor eiusmodi lectionem: καὶ σέβας ἐνδρομίδας τε ποδῶν etc. Vid. Comment.

v. 335. σέβας φιλοπ. editt. nostrum redit infra v. 930. Sed praecedens μεσημβρίζουσα, ita nude positum, nagnopere languet; si nihil erat, quod adderetur, melius dixisset: ἦ δὲ σαοφρονέουσα —. Caeterum cf. v. 307.

v. 338. Sensum huius versus quod attinet, cf. II. 111. sed videndum, an suo loco legatur? Constructio melius procederet, si ante v. 340 vel 341. collocaretur.

v. 340. μετρηδὸν editt. male: voluit *sensim sensimque*. In fine versus κούρη Diana est, cf. vv. 342. 351. 415.

v. 347. ἡμιφανῆς ἀτέλεστος editt. sine particula, quasi ad Auram haec pertinerent.

v. 348. ἀποσμήξασα κομάων editt. oratione imperfecta ita, ut post hunc versum, aut in medio sequenti, lacuna statuenda sit, si quis participium defendere velit. Sed Ionicas istas formas in ασκον saepe in participia depravatas esse, alibi demonstravi.

v. 349. ἀγροτέρη, σχεδὸν δέ οἱ ed. pr. ἀγροτέρη τε· σχεδὸν δ. ed. alt. e perversa coniect. Falk. utrumque sine metro.

- Ἄρτεμι, μοῦτον ἔχεις φιλοπάρθενον οὐνομα κούρης,
 ὅτι διὰ στέρων κεχλασμένον ἄντυγι θηλῆς
 θῆλυν· ἔχεις Παφίης, οὐκ ἄρσετα μαζόν Ἀθήνης,
 καὶ ῥοδέους σπινθῆρας οἷστεύουσι παρειαί·
- 355 ἀλλὰ δέμας μεθέπουσα ποθοβλήτιο θεαίνης,
 καὶ σὺ γάμων βασίλευς σὺν ἀβροκόμῳ Κυθερείῃ,
 δεξάμενη θαλάμου τιτὰ τυμφίον· ἦν δ' ἐθελήσης,
 Ἐρμείῃ παρίανε, καὶ Ἄρει λειψὸν Ἀθήνην·
 ἦν δ' ἐθελῆς, ἀνάειρε βέλος καὶ τόξον Ἐρώτων,
- 360 εἰ μεθέπεις θρασὺν οἰστρον οἰστοκόμοιο φαρέτρης·
 ἰλήκοι τὸν εἶδος· ἐγὼ σέο πολλὸν ἀρείων·
 δέρεο, πῶς μεθέπω βριαρὸν δέμας· ἦνίδε μορφῆν
 ἄρσετα, καὶ Ζεφύροιο θωώτερον ἰχθιον Αὔρης·
 δέρεο, πῶς σφριγύοσι βραχίονες· ἦνίδε μαζοῦς
- 365 ὄμφακας, οἰδαίνοντας, ἀθήλεας· ἦ τίχα φαίης,
 ὅτι τοῖ γλαγόεσσαν ἀναβλύζουσιν ἔερον·
 πῶς παλάμην μεθέπεις ἀπαλόχροα; πῶς σέο μαζοῖ
 οὐ τίνα κύκλον ἔχουσι περίτροχον, οἷά περ Αὔρης,
 αὐτόματοι κήρυκες ἀσυλήτιο κορείης;
- 370 Ἐνεπε κερτομέουσα· κατηφιόωσα δὲ σιγῆ,
 σύννομος οἰδαίνοντι γόλῳ κυμαίετο δαίμων,

v. 352. ἄντυγι θηλῆς ed. pr. ἄντυγα θηλῆς ed. alt. κεχλασμένος ἄντυγι θηλῆς scribitur in Lectt. Falkenh. Caeterum hic versus vulgo sequenti postponitur.

v. 355. ἄλλο δέμας editt.

v. 356. σὺν ἀβροκόμῳ K. éd. pr. restituit Falk.

v. 358. Expectabam κ. Ἄρει λειπὲ Κυθήνην.

v. 361. ἐγὼ σέο μᾶλλον ἀείρω editt. κάλλος ἀρείων tentabat Cun. minus bene.

v. 362. ἦνι δὲ ed. pr. ut rursus v. 364.

v. 369. αὐτόματους κήρυκας editt.

v. 370. κατηφιόωσα editt.

v. 371. Nisi fallor, voluit σύννομος sententiae accommodatus.

- καὶ φονίους σπινθήρας ἀνηκόντιζον ὄπωπαί·
 ἐκ προχοῆς δ' ἀνέπαλτο· πάλιν δ' ἔνδυσε χιτῶνα,
 καὶ καθαρὰς λαγόνεσσι τὸ δεύτερον ἤρμοσε μίτραν
 375 ἀγνυμένη· Νέμεσιν δὲ μετήϊεν· εὖρε δὲ κούρην
 ὑψιγεφῆ παρὰ Ταῦρον, ὅπη παρὰ γείτονι Κύδρω
 παῦσε Τυφρασίης ὑψαύχανα κόμπου ἀπειλῆς·
 καὶ τροχὸς αὐτοκύλιστος ἔην παρὰ ποσσὶν ἀνάσσης,
 σημαίνων, ὅτι πάντας ἀγήγορας εἰς πέδον ἔλκει
 380 ὑπόθεν εἰλυφώσα δίκης ποιητήτορι κύκλω,
 δαίμων πανδαμάτειρα, βίου στροφώσα πορείην·
 ἀμφὶ δὲ οἱ πεπότῃτο παρὰ θρόνον ὄρηις ἀλάστορ,
 γρῦψ πτερόεις· πισύρων δὲ ποδῶν κευφίζετο παλμῶ,
 δαίμονος ἱπταμένης αὐτάγγελος, ὅτι καὶ αὐτῇ
 385 τέτραχα μοιρηθέντα διέρχεται ἔδρανα κόσμου,
 ἀνέρις ὑψιλόφους ἀλύτω σφίγγουσα χαλινῶ,
 ἀντίτυπον μίμημα, καὶ ὡς κακότητος ἰμάσθλη,
 ὡς τροχὸν αὐτοκύλιστον, ἀγήγορά φῶτα κυλίνδει.
 ἔγω δ', ὡς ἐνόησε θεὰν χλοόοντι προσώπω,
 390 Ἄρτεμιν ἀγνυμένην, φονίης πλήθουσας ἀπειλῆς·
 καὶ μιν ἀνειρομένη, φιλίῳ μειλίζατο μύθῳ·
 Σὸν χόλον, Ἰοχέαιρα, τεαὶ βοῶσιν ὄπωπαί·
 Ἄρτεμι, τίς κλονέει σε θεημάχος υἱὸς ἀρούρης;
 τίς πάλιν ἐβλάστησεν ὑπὲρ δαπέδοιο Τυφραεύς;
 395 μὴ Τιτυὸς παλίνορος, ἐρωμανὲς ὄμμα τιταίνων,

v. 374. τοδεύτερον ed. pr. perverso suo more.

v. 376. ὅπη vulgo.

v. 383. γρῦψ πτερόεις ed. alt. per errorem.

v. 589. θεὰ editt. minus apte. Debebam fortasse praeterea χλοόωντι pr.

v. 391. ἀειρομένη editt. ἀνειρομένην dicitur coniecisse V. D. ap. Villois. sed sine dubio rectum voluit. V. seq. βοῶσιν ed. pr. accentum emend. Falk.

εἵματος ἀψαύστοιο τεῆς ἔψανσε τεκούσης;
 Ἄρτεμι πῆ σέο τόξα, καὶ Ἀπόλλωνος οἰστοί;
 τίς πάλιν Ὠρίων σε βιάζεται; εἰσέτι κείται
 κείτος, ὃς ὑμετέροιο πάλαι ψαύσεκε χιτῶνος,
 400 μητρὸς ἔσω λαγόνων τέκνος ἄπυρος· εἰ δέ τις ἀνῆρ
 χερσὶ ποθοβλήτοισι τεῶν ἐδράξατο πέπλων,
 σκορπίον ἄλλον ἄεξε, τεῆς ποινήτορα μήτρης·
 εἰ δὲ πάλιν θρασὺς Ὠτος, ἧ ἀυχῆεις Ἐπιώλης
 συζυγίην μενέαινε τεῶν ἀκίχητον ἐρώτων,
 405 κτεῖνον ἀνυμφεύτοιο τεῆς μνηστῆρα κορείης·
 εἰ δὲ γυνὴ πολύτεκνος ἀτιάξει σέο Λητώ,
 ἄλλη λαϊνὴ Νιόβη κλαύσειε γενέθλην·
 τίς φθόνος, εἰ λίθον ἄλλον ὑπὲρ Σιπύλοιο τελέσω;
 μή σε πατὴρ διὰ λέκτρα μετὰ Γλαυκῶπιν ὀρίνει;
 410 μὴ τεὸν Ἐρμάωνι γάμον κατένευσε Κρονίων,
 οἷα καὶ Ἡφαίστω καθαρῆς ὑμέναιον Ἀθήνης;
 εἰ δὲ γυνὴ κλοτέει σε, τετὴν ἄτε μητέρα Λητώ,
 ἔσομαι ἀγνυμένης τιμήρορος Ἰοχαιίρης.
 Οὐπω μῦθος ἔληγεν· ἀλεξικάκῳ δὲ Θεαίνῃ
 415 τοῖον ἔπος φθαμένη σκυλακοτρόφος ἴαχε κούρη·
 Παρθένε πανδαμάτειρα, κυβερνήτειρα γενέθλης,
 οὐ Ζεὺς, οὐ Νιόβη με, καὶ οὐ θρασὺς Ὠτος ὀρίνει·
 οὐ Τιτυὸς βαθύπεπλον ἐμὴν ἀνεσειρασε Λητώ·
 οὐ νέος Ὠρίων με βιάζεται, υἱὸς ἀρούρης·

v. 397. πῆ σέο τόξα ed. pr.

v. 399. πάλιν ἔψανσε χιτῶνος editt. πάλαι ἔψανσε x. V. D. ap. Villosis. quam emendationem Hermannō ad Orph. p. 719. satisfacere potuisse, miror. Formam Ion. ψαύσεκε vid. VI. 54. neque ψαύσεκε in dubium vocandum.

v. 407. ἄλλην Rhodomannus.

v. 415. φθαμένη tentabat V. D. ap. Villosis. Male.

v. 418. Τιτυὸς βαρύπεπλος editt. ridiculo errore.

- 420 ἀλλὰ με κερτομέουσα βαρύστομος ὄξει μύθῳ
 ἤκαχε Ληλιάντοιο πάϊς, δυσπάρθενος Αὔρη·
 ἀλλὰ τί σοι τάδε πάντα διΐζομαι; αἰδέομαι γάρ,
 αἰσχος ἐμῶν μελέων ἐνέπειν, καὶ ὄνειδα μαζῶν·
 μητρὶ δ' ἐμῇ πάθον ἄλγος ὁμοῖον· ἀμφοτέρων γὰρ
- 425 ἐν Φρυγίῃ Νιόβη διδυμητόκον ἤκαχε Λητώ,
 καὶ πάλιν ἐν Φρυγίῃ με θεημάχος ἤκαχεν Αὔρη·
 ἀλλ' ἢ μὲν νόθον εἶδος ἀμειψαμένη πόρε ποιήνῃ,
 Τανταλὶς αἰνοτόκεια, καὶ εἰςέτι δάκρυα λείβει
 ὄμμασι πετραίοισιν· ἀνηθεῖσα δὲ μούνη
- 430 αἰσχος ἔχω νήποινον, ἐπεὶ φιλοπάρθενος Αὔρη
 δάκρυσιν οὐ λίθον εἶδε λελουμένον, οὐκ ἶδε πηγῆν,
 μῶμον ἀπαγγέλλουσαν ἀφειδέος ἀνθραεῶνος.
 ἀλλὰ σὺ κυδαίνουσα τετὴν Τιτηνίδα φύτλην,
 δὸς μετὰ μητρῶν ἑτέραν χάριν, ὄφρα νοήσω
- 435 λαϊνέης ἀτίνακτον ἀμειβομένης δέμας Αὔρης·
 μὴ δὲ τετὴν ἐμφυλον ὄδυρομένην λίπε κούρην,
 μὴ μοι ἐπεγγελώωσαν ἴδω πάλιν ἄτροπον Αὔρην,
 ἢ ἐμὴν οἰστροῦσαι τετὴν χαλκήλατος ἄρη.

Ὡς φαιμένη θάρσυνε Δίκη, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·

- 440 Λητώῃ φυγόμενε, κυνοσοός, σύγγονε Φοίβου,

v. 423. αἰσχος ἐῶν μ. editt. Nobiscum emend. V. D. ap. Villois. Et Rhodomannus.

v. 431. οὐκ ἶδε σιγῆν editt. emend. Scal. cf. v. 447. sq.

v. 434. μητρῶν editt.

v. 438. Expectes ἀλλὰ μιν οἰστρ. sed explicari potest sic: ne videam ridere me Auram, non mutatam, cf. v. 435. aut furibundam reddat falx tua.

v. 439. ὡς φαιμένη θάρσυνε γυνῆ κ. editt. sine sensu. Uti Nemesis mox Ἀδρήστεια v. 452. vocatur, ita hic Δίκη est.

v. 440. Λητώῃ editt.

οὐ μὲν ἄμῳ δρεπάτω Τιτηνίδα παῖδα κολίσσω·
οὐ δέ μιν ἐν Φρυγίῃ τλέσω πετροῖδεα τύμφην,
Τιτήρων γεγαυῖα παλαιάτων αἷμα καὶ αὐτῆ,
μή ποτέ μοι μέμψαιτο πατήρ Ἀήλαντος ἀκούων·
445 ἐν δέ σοι, Ἰοχέαιρα, χωρίζομι· ἀγρότις Ἄωρη
παρθενικὴν ἤλεγξε, καὶ οὐκέτι παρθένος ἔσται·
καὶ μιν ἐσαθρήσειας, ὄρεσσιχύτου διὰ κόλπου
δάκρουσι πηγαίοισιν ὄδυρομένην ἔτι μίτρην.

Εἶπε παρηγορούσα· καὶ οὔρεα κάλλιπε κούρη,
450 Ἄρτεμις, ἔξομένη κμαάδων τετράζυγι δίφρω·
καὶ Φρυγίης ἐπέβαιναν· ὁμοζήλω δὲ πορσίη
παρθένος Ἀδρήστεια μετήϊε δύσμαχον Ἄωρην,
γρύπας ἀμλλητηῆρας ὑποζεύξασα χαλινοῖ.
καὶ ταχιτῆ πεφόρητο δὲ ἤερος ὄξεί δίφρω·
455 καὶ δρόμον ἐστήριξεν ὑπὲρ Σιπύλοιο καρήνου,
Τανταλίδος προπάροιθε λιθογλήνοιο προσώπου,
πιτησῶν τετραπόδων σκολιούς σφίγγουσα χαλινοῦς.
Ἄωρης δ' ἐγγὺς ἴκανεν ἀγήνορος· ὑψίνοον δὲ
αὐχένα δειλαίης ὀφιώδει τύψεν ἰμάσθλη·
460 καὶ μιν ἀνεστουφέλιξε δίκης τροχοσιδεῖ κύκλω,
καὶ νόον ἄφρονα κάμψεν ἀκαμπέος· ἀμφὶ δὲ μίτρην

v. 441. Τιτηνίδα παῖδα, cf. v. 245. Μοκ κομάσσω est in ed. pr. emend. Falk.

v. 445. ἐν δέ σοι ed. pr. emend. in alt.

v. 448. Fortasse ἐπὶ μίτρην.

v. 453. γρύπας ed. pr. γύπας ed. alt.

vv. 458. 459. ὑψίνοον δὲ αὐχένα λιναιῆς ὀφιώδεα, τύψεν ἰμάσθλη ed. pr. ὑψίνοον δ. α. λιναιῆ (in Lectt. ληναιῆ) ὀφιώδεα τ. ἰμάσθλη ed. alt. e coniect. Falk. ποιναίη ὀφιώδει τ. ἰμάσθλη Cun. coniecit. δειλαῖον vel δηναῖον ὀφιώδει τ. ἰμάσθλη Dorvill. ad Char. p. 669. sq. αὐχένα λαίνην ὀφιώδει τ. ἰμάσθλη Tourp. ad Theocr. Vol. II. p. 403. e versu 435. Nisi me omnia fallant, veram lectionem dedi. Rhodomannus: „mendum.“

- παρθενικῆς ἐλέλιξεν ἐχιδνήσσαν ἰμάσθλην
 Ἀργολῆς Ἀδρήστεια· χαρίζομένη δὲ Θεαίνῃ,
 καὶ μάλα περ κοτέοντι κασιγνήτῳ Διονύσῳ
 465 ὤπλισεν ἄλλον ἔρωτα, καὶ εἰ πέλε νῆϊς ἐρώτων,
 Παλλήνης μετὰ λέκτρα, μετὰ φθιμένην Ἀριάδην,
 τὴν μὲν λειπομένην ἐνὶ πατρίδι, τὴν δ' ἐνὶ γαίῃ
 ἄλλοτριῇ πετραῖον, Ἀχαιῖδος ὡς βρότας Ἴηρης,
 καὶ Βερόης πολὺ μᾶλλον ἀνηγύστων περὶ λέκτρων.
 470 Καὶ Νέμεσις πεπότητο νυφοβλήτῳ παρὰ Ταύρω,
 εἰσόκε Κύνδον ἴκανε τὸ δεύτερον· ἀμφὶ δὲ κούρη
 ἦδὺς ὄλω Διόνυσον Ἔρωσ οἴστρησεν ὀδύτῳ·
 καὶ πτερὰ κυκλώσας, ἐπεβήσατο κοῦφος Ὀλύμπου.
 Καὶ θεὸς οὐρεσίφοιτος ἰμάσσειτο γείτονι πυρσῷ·
 475 οὐ γὰρ ἔην ἐλαχῆτα παραίφασις· οὐ τότε κούρης
 ἐλπίδα Κυπριδίην, οὐ φάρμακον εἶχεν ἐρώτων·
 ἀλλὰ μιν ἐφλεγε μᾶλλον Ἔρωσ θελξίφρονι πυρσῷ
 Θυιάδος ὀψιτέλεστον ἀπειθέος εἰς γάμον Αὔρης.
 καὶ μογεῖν ἔκρυπτεν ἐὸν πόνον· οὐ δ' ἐνὶ λόχμαϊς
 480 Κυπριδίους ἄροισιν ὀμίλειεν ἐγγύθεν Αὔρης,

¶ v. 464. 465. Hemistichia in duobus his versib. permutanda putabat Ill. Ouvaroff: ὤπλισεν ἄλλ. ἔρωτα κασιγν. Δ. καὶ μάλα π. κοτ. καὶ εἰ π. v. ε. quod pro v. 469. paulo commodius.

v. 468. Fort. ἀλλοδάπη πετρ. certe evitari potuisset haec Attica correptio, cf. tamen XXXI. 91. etc.

v. 469. περὶ λέκτρων ἀνην. Βερόης scil. κοτέοντι Διονύσῳ, v. 464. duriore constructione. Nihil proficitur, si ἐπὶ aut μετὰ rescripseris. Vid. ad vv. 464. sq.

v. 471. τοδευτερον ed. pr. Redit Nemesis ad Cydnum et Taurum montem, cf. v. 376. sqq.

v. 472. ἦδὺν — Διόνυσον editt. minus apte quia hic κοτέων, cf. v. 464.

v. 474. γείτονι πυρσῷ etsi explicari potest, sequens tamen sententia suadet μείζονα.

μή μιν ἀλυσκάσσειε· τί κύντερον, ἢ ὅτε μοῖνοι
 ἀνέρες ἰμείρουσι, καὶ οὐ ποθέουσι γυθαῖκες;
 καὶ μέθεςπε πρᾶπίδεςσι πεπηγμένον ἰὸν Ἐρώτων,
 παρθένος εἰ δρόμον εἶχε κυνοσσόον ἐνδοθι λόγμης·

485 Κυπριδίους δ' ἀνέμοισιν ἀειρομένοιο χιτῶνος,
 μηρὸν ὀπιπέυων, θηλύνετο Βάκχος ἀλήτης.
 ὀψὲ δὲ παφλίζοντι πόθῳ δεδονημένος Ἀύρης,
 Βάκχος ἀμηχανέων ἔπος ἴαχε λυσσαῖδι φωνῇ·

Πανὸς ἐγὼ δυσέρωτος ἔχω τύπον, ὅτι με φεύγει
 490 παρθένος ἠνεμόφοιτος· ἐρήμονόμῳ δὲ πεδίλῳ
 πλάζεται ἀστήρικτος, ἀθηήτου πλέον Ἅους.
 ὄλβιε, Πᾶν, Βρομίῳ πολὺ πλέον, ὅτι με φεύγον
 φάρμακον εὖρες ἔρωτος ἐνὶ φρενοθελγῆϊ φωνῇ·
 σὸν κτύπον ὑστερόφωνος ἀμείβεται ἄστατος Ἥχώ,
 495 φθεγγομένη λάλον ἤχον ὁμοῖον· εἴθε καὶ αὐτὴ
 ἐκ σιομάτων ἕνα μῦθον ἀνήρυγε παρθένος Ἀύρη.
 οὗτος ἔρωτος οὐ πᾶσιν ὁμοῖος· οὐδὲ γὰρ αὐτὴ
 παρθενικαῖς ἐτέρησιν ὁμότροπον ἦθος ἀέξει.
 ποῖον ἐμῆς ὀδύνης πέλε φάρμακον; ἢ ῥά εἰ θέλῃω

v. 481. ἀλυσκάσειε — ὅτε μοῖνοι ed. pr. postremum tantum emend. in ed. alt. auctoribus Falk. et Cant. Ἀλυσκάσειε Rhodemannus.

v. 484. παρθένον εἰς δρόμον εἶχε editt. sine sensu.

v. 485. Κυπριδίους ἀνέμοισιν editt. sine nexu orationis.

v. 492. ὅτι με φεύγων editt. ὅτι ματεύων emendabat Cuius Praetuli meum inventum: quia invenisti remedium id, quod me fugit, in cantu.

v. 497. οὐ Πανὸς ὁμοῖος volebat V. D. ap. Villois. sed sequens vers. obstat.

v. 499. ὀδύνης ποτὲ φ. ἢ ῥά σε θέλῃω editt. πόρος volebat V. D. ap. Villois. quasi Ἐρωτος suppleri posset.

- 500 τεύμιπε Κυπριδίω; πότε θέλγεται ἄτροπος Αἴρη
 κινυμένοις βλεφάροισιν; ἔρωμαγὲς ὄμμα τιταίνων,
 τίς γαμίοις δάροισι παραπλάζει φρένας ἄρκτου
 εἰς Παφίην, εἰς Ἐρωτα; τίς ὠμίλησε λεαίνῃ;
 τίς δρυὶ μῦθον ἔλεξε; τίς ἕπνοον ἤπαφε πεύκην;
- 505 τίς κραναὴν παρέπεισε, καὶ εἰς γάμον ἤγαγε πέτρην;
 ποῖος ἀνήρ θέλξειεν ἀκηλήτου νόον Αὔρης;
 ποῖος ἀνήρ θέλξειεν; ἀμιτροχίτωνι δὲ κούρη
 τίς γάμον, ἢ φιλότητος ἀρηγόνα κροτὸν ἐνίψη;
 τίς γλυκὺ κέντρον Ἐρωτος, ἢ οὔνομα Κυπρογενεῖης;
- 510 μᾶλλον Ἀθηναίῃ τάχα πείσεται· οὐδέ με φεύγει
 Ἄρτεμις ἀπτοίητος, ὅσον φιλοπάρθετος Αὔρη.
 αἶθε φίλοις στομάτεσσιν ἔπος τόδε μόνον ἐνίψη·
 Βάκχε, μάτην ποθέεις, μὴ δίξω παρθένον Αὔρη.

Ἐνεπεν, ἠνθεμόεντος ἔσω λειμῶνος ὀδεύων,
 515 αἰαρωῖς ἀνέμοισι· καὶ εὐόδμω παρὰ μύρτα
 ἠδὺ μεσημβριζῶν πόδας εὔνασεν· ἀμφὶ δὲ δένδρα
 κέκλιτο συρίζουσαν ἔχων Ζεφυρήϊον αὔρην,
 καὶ καμάτω καὶ ἔρωτι κατάσχετας· ἐξομένην δέ,
 ἠλικὸς αὐτομέλαθρος ὑπερκύψασα κορυμβου,

v. 500. πότε θέλγεται Αὔρη ed. pr. ἄτροπος Α. ed. alt. cum Falk. optionem dedisset inter hoc et ἀγρότις.

v. 505. Non videtur κραναὴν πέτρην iunxisse, sed κραναὴν, ut κρανίην κρανέην dixisse de cornu arbore, nisi fortasse usitatio forma reponenda.

v. 511. ἀπτοίητος ed. pr. ἀπτόητος ed. alt. sed Falk. recte emendaverat.

v. 512. An: αἶθε — ἐνίψεν; at non dixit.

- 520 παρθένος ἀκρήθευτος Ἀμαδρούας ἔννεπε Νύμφη,
 Κύπρῳδι πιστὰ φέρουσα καὶ ἡμερόεντι Λυαίῳ·
 Οὐ δύναται ποτε Βάκχος ἄγειν ἐπιδήμιον Αὔρη,
 εἰ μὴ μιν βαρύδεσμον ἀλυκιοπέδησι πεδήσῃ,
 δεσμοῖς Κυπριδίοισι πόδας καὶ χεῖρας ἐλίξας,
 525 ἧέ μιν ὑπνώουσαν ὑποξέυξας ὑμεναίοις,
 παρθενικῆς ἀνάεδνον ὑποκλέψεις κορείην.
 Ὡς φαιμένη, παλίνορος δμηλικὴ κεύθετο θάμῳ,
 δυσαιμένη δρυόεντα πάλιν δόμον· αὐτὰρ ὃ κάμῳτι,
 Βάκχος ἐρωτατόκοισι νόον πόμπευεν ὄνειροις.
 530 ψυχὴ δ' ἠνεμόφοιτος ἀποφθιμένης Ἀριάδνης,
 νήδυμον ὑπνώοντι παρισταμένη Διόνυσῳ,
 ζῆλῳων μετὰ πότμον, ὄνειραῖφ φάτο μύθῳ·
 Ἀμνήμων Διόνυσε τεῶν προτέρων ὑμεναίων
 Αὔρης ζῆλος ἔχει σε, καὶ οὐκ ἀλέγεις Ἀριάδνης·
 535 ὦμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἤρπασε πικρὸς ἀήτης,
 ὦμοι ἐμοῦ Θησῆος, ὃν ἔλλαχεν ἀνέρα Φαίδρα·
 οὐ τάχα μοι πέπρωτο φρυγεῖν ψεύδορμον ἀκοίτην·

v. 520. Ἀδωνιάς ἔννεπε N. editt. Nihil huc facit Nympha Adonidis fluvii in Phoenicia, cf. XX. 144. Sed nexus evincit, me vere emendasse.

v. 521. Gravius dixisset ἡμερόεντι Λυαίῳ.

v. 522. Fort. simplicius ἐπὶ δέμνιου A.

v. 523. Fort. πεδήσει.

v. 528. παλίνδρομον ed. pr. emend. Falk. παλίνδρομος Rhodomanus.

v. 530. ἀπὸ φθιμένης A. editt.

v. 534. ζῆλον ἔχει editt.

vv. 535. 536. ὦμοι utrimque editt. et Φαίδρα.

v. 537. ψεύδορμον ἀήτην editt. e v. 535. emend. in secundis curis Falk. Sensus est: ut videtur, fata in perpetuum perfidos mihi maritos destinant, nonne alter me dereliquit, et alteri rursus nupsi. Caeterum eodem fere sensu ψεύδορμον ἀλήτην scribere licuisset.

οὐ γλυκὺς ὑπναλέην με λίπεν νέος; ἀντὶ δὲ κείνου
 συμφεύθη δυσεύρωτι καὶ ἠπεροπῆϊ Λυαίῳ.

540 ὦμοι, ὅτ' οὐ βροτὸν ἔσχον ἐγὼ ταχύποτμον ἀκοίτην,
 καὶ πεν ἔρωμανέοντι κορυσσομένη Διονύσῳ,
 Ἀημιιάδων γυνόμεν καὶ ἐγὼ μία Θηλυτεράων.
 ἀλλὰ πολυσπερέων γαμίων ἐπιβήτορα λέκτρων,
 νυμφίον ὄρακάτην, μετὰ Θησείᾳ, καὶ σὲ καλέσσω·

545 εἰ δέ σε δῶρον ἔρωτος ἀπαιτίζει σέο νύμφη,
 δέξο μοι ἠλακάτην, φιλοτήσιον ἔδνον ἐρώτων,
 ὄφρα πόρῃς, ἀθέμιστε, φιλοσκοπέλω σέο νύμφη
 δῶρα τεῆς ἀλόχου Μινωίδος, ὄφρα τις εἶπη·
 δῶκε μίτον Θησῆϊ, καὶ ἠλακάτην Διονύσῳ,

550 καὶ σὺ, μετὰ Κρονίῳνα, λέχος μετὰ λέκτρον ἀμείβων,
 ἔργα γυναιμανέος μιμήσασε σείο τοκῆος,
 αἰστρον ἔχων ἀκόρητον ἀμοιβαίης Ἀφροδίτης·
 Σιθονίης τ' ἀλόχοιο νεοζυγέων ὑμεναίων,
 Παλλήνης, γάμον οἶδα, καὶ Ἀλθαίης ὑμεναίους·

555 σιγήσω φιλότητα Κορωνίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
 τρεῖς Χάρμιτες γεγάασιν ὁμόζυγες· ἀλλὰ, Μυκηταί,
 πότμον ἐμὸν φθέγγασθε, καὶ ἄγριον ὄμμα Μεδούσης·
 καὶ φθοροῆς ἐς ἔρωτα βιαζομένης Ἀριάδνης
 ἠϊόνες Νάξιοι, βοήσατε· νυμφίε Θησεῦ,

560 Μινώη καλέει σε, γολωομένη Διονύσῳ.
 ἀλλὰ τί Κεκροπίης μιμνήσκομαι; εἰς Παφίην γὰρ
 μέμφομαι ἀμφοτέροις, καὶ Θησεῖ, καὶ Διονύσῳ.

v. 540. ὦμοι vulgo, ut supra.

v. 553. Versus suspectus; si deesset, nemo hic desideraret et sufficeret Παλλήνης γάμον οἶδα etc. Caeterum mirum est, Nonnum hos Bacchi in Althaeam et Coronidem amores tam supine tactasse. Vide Comment.

v. 560. Μινώη κλονίζει σε editt. sensu perverso.

- Ὡς φαιμένη, σκιάοντι πανείκελος ἔσσυτο κενῶ.
 καὶ θρασὺς ἔσσυτο Βάκχος, ἀποσκεδάσας πτερὸν ὕπνου·
 565 μυρομένην δ' ὤκτειρον ὄνειρεῖν Ἀριάδην.
 καὶ δόλον ἄλλοπρόσαλλον ἐδίξετο πομπὸν ἐρώτων·
 τύμφης δ' Ἄστακίδος προτέρων ἐμνήσατο λέκτρων,
 πῶς ἐρατὴν δολόεντι ποτῶ νυμφεύσατο κούρην,
 ὕπνον ἔχων πομπῆα μεθυσφαλέων ὕμναίων.
 570 Ὅφρα μὲν ἤθαλε Βάκχος ἐπεντύνει δόλον εὐνῆς,
 τόφρα δὲ φοιταλέη Ἀηλαντιάς ἔδραμε κούρην,
 πίδακα μαστεύουσα, κατάσχετος αἰδοπι δίφῃ.
 οὐ δὲ λάθην Διόνυσον ὀρίδρομος ἄστατος Ἀὔρη
 διψαλέη· ταχινὸς δὲ θορῶν ἐπὶ πνυθμένα πέτρης,
 575 θύρῳ γαῖαν ἄρασε· διχαζομένη δὲ κολώνῃ
 αὐτομάτην ὠδινὲ μέθην εὐώδει μαζῶ,
 χεύματι πορφύροντι· χαριζόμεναι δὲ Ἀναίῳ
 δμῶδες Ἡελίοιο κατέγραφον ἄνθεσιν Ἰβραι,
 πίδακος ἄκρα μέτωπα· καὶ εὐόδομοισιν ἀήταις
 580 ἀριφύτου λειμῶνος ἰμάσσετο νήδυμος ἀήρ·
 εἶχε δὲ Ναρκίσσοιο φερώνυμα φύλλα κορύμβων,
 ἠἰθέου χαρίεντος, ὃν εὐπετίλω παρὰ Λάτμω
 νυμφίος Ἐνδυμίων κεραῆς ἔσπειρε Σελήνης,

v. 565. ὤκτειρον editt.

v. 570. δόλον εὐνῆ editt. Ill. Ouvaroff coniecerat δόλον Ἀρη fortasse verius.

v. 575. διχαζομένης δὲ κολώνης editt. nullo verborum nexu.

v. 576. εὐώδει μαζῶ editt. contra metrum. Emendaverat etiam Rhodomannus.

v. 582. ὃς εὐπετάλω π. Α. editt. ὅς' εὐπετ. aut ὃν εὐπετ. proposuerat Falk. Posterius mecum probabat Schrad. ad Mus. p. 223. praeterea κεραῆ — Σελήνη coniiciens; male. ὃν probavit etiam Rhodomannus.

ὃς πάρος ἠπεροπῆος εὐχρως εἶδει κοφῶ

585 εἰς τύπον αὐτοτέλεστον ἰδὼν μορφούμενον ὕδωρ,
 κάιθανε, παπταίνων σκιοειδέα φάσματα μορφῆς·
 καὶ φυτὸν ἔμπροσθον εἶχεν Ἀμυκλαίης ὑακίνθου·
 ἰπτάμεναι δ' ἀγελῆδόν ἐπ' ἀνθεμόσντι κορυμβῶ,
 εἰαρινῶν ἐλλίαινον ἀηδόνες ὑπόθι φύλλων.

590 *Κεῖθι δὲ διψώουσα μεσημβρίας ἔτρεχεν Αὐρη:*
 ἀμφὶ δὲ οἱ βλεφάροισιν Ἔρωσ κατέχευεν ὀμίχλην.
 ἦλθε δὲ, διψώουσα Διὸς-χύσιν, εἴ τινα πηγῆν,
 ἢ ῥόον ἀθρήσειεν ὀρεσσιχύτου ποταμοῖο.

ἀλλ' ὅτε Βακχείην ἀπατήλιον ἔδρακε πηγῆν,
 595 δὴ τότε οἱ βλεφάρων σκιοῦν νέφος ἤλασε Πειθῶ,
 τοῖον ἔπος βοῶουσα γάμου πρωτάγγελον Αὐρη·
 „παρθενική, μὲν δεῦρο· τελεσσιγάμοιο δὲ πηγῆς
 „εἰς στόμα δέξο ῥέεθρα, καὶ εἰς σέο κόλπῳν ἀκοίτην.“
 κούρη δ' ἄσμενος εἶδεν· παραπροχυθεῖσα δὲ πηγῆ,

600 χεῖλεσιν οἰγομένοισιν ἀνήφυσεν ἱκμάδα Βάκχου.
 παρθενική δὲ, πιούσα, τόσην ἐφθέγγετο φωνήν·

Νηϊάδες, τί τὸ θαῦμα; πόθεν πέλε νήδυμον ὕδωρ;
 τίς ποτὸν ἔβλυσε τοῦτο; τίς οὐρανὴ τέκε γαστήρ;

v. 584. ἠβητῆρος εὐχρως ἦθει κούφῳ tentabat Cun. sine neces-
 sitate. Sensus est: *vidit aquam, mutatam in formam pulchri*
deceptoris etc.

vv. 588. 589. vulgò inverso ordine leguntur: *εἰαριναὶ δ' ἐλλ-*
γαινον α'. ὕ. φ. ἰπταμένων ἀγελῆδόν etc. in ed. pr. *ἰπτάμεναι*
ἀγελ. in ed. alt. e perversa Falk. coniect.

v. 590. *κεῖθι δὲ διψώουσα* editt.

v. 592. *κεῖθι διαψώουσα Δ. χ. ἢ τινα π.* editt. errore e v. 590.
 orto. Lacunam putabat Scalig. sed rectius Cun de emendatione
 cogitavit, scribens *ἦλθε δὲ διψώουσα.* Rhodomannus: „quid si
 εἰ ποθὶ διψώουσα.“

v. 596. *πρωτάγγελον· αὐρη* editt. Ante me emendav. Hl
 Ounarovff.

v. 599. *παρὰ προχυθεῖσα* excusum in ed. alt.

ἔμπης τοῦτο πιῶσα, ποτὶ δρόμον οὐκέτι βαίνω·
605 ἀλλὰ πόδες βαρύνθουσι, καὶ ἤδ' ἔθελγομαι ὑπνω,
καὶ σφαλερῶν στομάτων ἀπαλόθροον ἤχον ἰάλλω.

Ἐἶπε, καὶ ἀστήρικτον ἐοῦ ποδὸς εἶχε πορείην·
ἧς δ' ἔνθα καὶ ἔνθα πολυπλανέεσσι πορείαις,
πυκνὰ περὶ κροτάφοισι τινασσομένοιοι καρήγου·
610 καὶ κεφαλὴν ἔκλινεν ἔρειδομένην σχεδὸν ὤμων.
εὐθε δ' ὑπὲρ δαπέδοιο, ταυνπιόρθω παρὰ δένδρῳ
παρθενίην ἀφύλακτον ἐπιτρέψασα χαμευνῆ.
καὶ πυρόεις βαρύνουον Ἔρως δεδοκημένος Αὔρη,
οὐρανόθεν κατέπαλτο· γαληταίῳ δὲ προσώπῳ
615 μειδιῶν ἀγόρευεν, ὁμοφρονέων Διονύσω·
ἀγρώσσεις, Διόνυσοι· μένει δέ σε παρθένος Αὔρη,
ὡς εἰπὼν, ἐς Ὀλυμπον ἐπείγετο, καὶ πτερὰ πάλλων,
εἰαρινοῖς πετάλοισιν, ἐχάζετο, τοῦτο χαράξας·
νυμφίε, λέκτρα τίλεσσον, ἕως ἔτι παρθένος εὐδαί·
620 σιγῇ ἔφ' ἡμείων, μὴ παρθένον ὑπὸς ἑάσῃ.

Καὶ μιν ἰδὼν Ἰόβακχος ἐπ' ἀστράτοιο χαμευνῆς
νυμφιδίου ληθαῖον ἀμερομένην πτερὸν ὑπνου,
ἄσφοτος ἀκροτάτοισιν ἀσάμβαλος ἔχνεσιν ἔρπων,
κωφὸν ἀφωνήτοιο μετήϊε δέμνιον Αὔρης.
625 χειρὶ δὲ φειδομένη γλαφυρῆν ἀπέθηκε φαρέτην

v. 606. ἀπαλόχροον ἤχον editt. inepte. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

vv. 607. et 608. nimis sibi similes sunt, sed fortasse scribendum saltem: πολυπλανέεσιν ὁδείαις.

v. 610. σχεδὸν ὤμων editt. male.

v. 611. εὐθε δ' ὑπὲρ δ. τ. περὶ δένδρῳ editt. Prius emendarunt Cant. et Rhodomannus.

v. 613. βαρύνουον Ἔρως editt. absurde.

v. 620. ἑάσῃ editt.

παρθενικῆς, καὶ τόξα κατέκρυφα κοιλάδι πέτρῃ,
 μή μιν οἰστεύσεις, τιναξαμένη πτερὸν ὕπνου·
 καὶ δεσμοῖς ἄλύτοισι πόδας σφηκώσατο κούρης,
 καὶ παλάμαις ἑλικηθὸν ἐπεσφρηγίσασατο σειρῆν,

630 μή μιν ἀλυσκάσειεν· ἐπιστορέσας δὲ κονίη
 παρθενικὴν βαρὺὑπνον ἐτοιμοτάτην Ἀφροδίτῃ,
 Ἄυρης ὑπναλέης γαμίην ἔκλεψεν ὀπώρην.
 καὶ πόσις ἦν ἀνάεδτος· ὑπὲρ δαπέδοιο δὲ δειλὴ
 οἴναβαρῆς ἰτίνακτος ἐνυμφεύθη Διονύσῃ·

635 καὶ σκιεραῖς πτερύγεσσι περισφίγγων δέμας Ἄυρης,
 Ὕπνος ἔην Βάκχοιο γαμοστόλος, ὅτι καὶ αὐτὸς
 πειρήθη Παφίης, καὶ ὁμόζυγός ἐστι Σελήνης,
 καὶ νυχίης φιλότιτος ὁμόσιολός ἐστιν Ἐρώτων.
 καὶ γάμος ὡς ὄναρ ἔσκε· πολυσκάρθμῳ δὲ πορείῃ

640 εἰς χορὸν αὐτοέλικτον ἀνεσκίρτησε κολώνη·
 ἠμιφανῆς δ' ἐδόνησεν Ἀμαθρῶς ἠλικά πύκην·
 μούνη δ' ἦν ἀχόρευτος ἐν οὔρεσι παρθένος Ἠχώ·
 αἰδομένη δ' ἀκίχητος ἐκύθητο πυθμένι πέτρης,
 μή γάμον ἀθρήσειε γυναιμανέος Διονύσου.

645 Καὶ τέλεσας ὑμέναιον ἀδουπήτων ἐπὶ λέκτρον,
 νυμφίος ἀμπελόεις, πεφυλαγμένον ἴχνος ἀείρας,
 νύμφης μὲν κύσε χεῖλος ἐπήρατον· ἀκλινέας δὲ
 λῦσε πόδας καὶ χεῖρας· ἀπὸ σκοπέλου δὲ φαρέτρον
 χεῖρὶ λαβὼν καὶ τόξα, πάλιν παρακάτθετο νύμφη.

v. 626. κατέκρυψε editt. contra poëtae usum.

v. 629. δειρῆν ed. pr. σειρῆν rescripsit Falk. Sed fortasse praestitisset simplicior constructio: καὶ παλάμας ε. ε. σειρῆ.

v. 630. ἀλυσκάσειεν edikt.

v. 631. ἐτοιμοτάτην Ἀφροδίτην editt.

v. 642. μούνος — παρθένος ἠχώ. editt.

650 καὶ Σατύρων σχεδὸν ἦλθεν, ἔτι πνείων ὑμναίων,
ὑπναλέης ἀνέμοισιν ἐπιτρέψας λέχος Λύρης.

Νύμφη δ' ἐκ φιλότιτος ἀνέδραμε· λυσιμελῆ δὲ
ὑπνον ἀκηρύκτων ἀπεσεύσατο μάρτυρ ἐρώτων·

θάμβει δ' εἰσορόωσα σαόφρονος ἔκτοθι μήτρης
655 στήθεα γυμνωθέντα, καὶ ἀσκαπέος πτύχα μηροῦ,
καὶ γαμῆν ῥαθάμιγγι περιστιχθέντα χιτῶνα,
ἄρπαμένην ἀτάεδρον ἀπαγγέλλοντα κορείην,
μαίνεται παπταίνουσα· καὶ ἤρμοσε κυκλάδι μήτρην,
στέργα πάλιν σκιδώουσα, καὶ ἠθάδος ἴχνια μαζοῦ

660 παρθενίῳ ζωστήρι μίτην ἐσφίγγει δεσμῶν.
ἀχνυμένη δ' ὀλέλυζε, κατὰσχετος ἄμματι λύσσης·
ἀγρονόμους δ' ἐδίωξε· καὶ εὐπετάλοι σχεδὸν ὄχθης,
τινυμένη δολόεντα πόσιν ποινήτορι δεσμῶν,
μηλονόμους ἐδάϊζεν· ἀμειλίκτω δὲ σιδήρῳ

665 βουκόλον ἔκτανε μῦλλον, ἐπεὶ μίθε τυμφίον Ἴουῖς,
Τιθωνὸν χαρίεντα, δυσήμερον ἀνέρα βούτην,
ὅτι βοῶν ἀγέλαις μεμελημένον ἔσχε καὶ αὐτῇ
Λάτμιον Ἐνδυμίωνα βοῶν ἐλάτειρα Σελήνη·
ἔκλυε καὶ Φρυγίοιο, τὸν ἔκτανε παρθένος ἄλλη,

670 Ἰγνου πικρὸν ἔρωτα, ποθοβλήτοιο νομῆος·
αἰπόλον ἔκτανε μῦλλον, ὄλον χορὸν ἔκτανεν αἰγῶν
αἰνοπαθῆς, ὅτι Πᾶνα δυσήμερον ἔδρακε κούρη,

v. 650. ἐπιπνείων editt. male. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 651. ὑπναλέοις ἀνέμοισιν eadem editt.

v. 652. λυσιμελῆς δὲ editt.

v. 660. παρθενίῳ ζωστήρι μ. ε. δεσμῶν editt. inepte; sed neque id, quod dedi, neque παρθενίων ζωστήρι — δεσμῶν satis placet. Fuitne fortasse: παρθενίης ζωστήρι, — δεσμῶν?

v. 661. ἄμματι λύσσης ed. pr. emend. Falk.

v. 667. ἀγέλης μεμελ. editt.

- ἰσοφυῆ μεθέποντα δασύτριχος αἰγὸς ὀπωπῆν·
 ἔλπειο γὰρ μάλα τοῦτο, πόθῳ δεδονημένος Ἥχοῦς.
 675 ὅτι μιν ὑπναλέην ἐβίησατο μηλονόμος Πῶν·
 γειοπόνους δ' ἐδάμασσε πολὺ πλεόν, ὅτι καὶ αὐτοὶ
 Κύπριδι θητεύουσιν, ἐπεὶ πέλε γήγονος ἀνῆρ,
 Ἰασίων, Δῆμητρος ἀμαλλοτόκου παρακοίτης·
 ἔκταρ δ' ἀργευστῆρα, παλαιότερον τινὶ μύθῳ
 680 πειθομένη· Κέφαλον γὰρ, ἀμήτορος ἀσιὸν Ἀθήτης,
 ἔκλυε νῆβητῆρα ῥοδοστεφείος πόσιν Ἡοῦς·
 Βακχεῖης δ' ἐδάϊξεν ὑποδρησιτῆρας ὀπώρης,
 ὅτι φιλακρήτοιο μέθης βλύζοντες ἔερσην,
 οἰνοβαρεῖς δυσέρωτες ὀπάονές εἰσι Λυαίου·
 685 οὐπὼ γὰρ δεδάηκε δολοφροσύνην Διονύσου,
 καὶ πόθον ἠπεροπῆα φιλακρήτου Κυθερείης·
 ἀλλὰ φιλοσκοπέλων καλύβας ἐκένωσε νομήων,
 αἵματι φοινῆεντι περιζῶναινοσα κολώνας.

- Καὶ νόον αἰθύνσουσα, κατάσχετος ἄλματι λύσσης,
 690 Κύπριδος εἰς δόμον ἦλθεν· ἀπειλητῆρα δὲ κροτοῦ
 λυσαμένη ζωστῆρα νεοκλώστοιο χιτῶνος,
 ἄβρον ἀνικήτοιο δέμας μᾶστιζε θεαίνης·
 καὶ βρέτας ἀρπάξασα τελεσειγάμου Κυθερείης,
 Σαγγαρίου σχεδὸν ἦλθε· κυλινδομένην δὲ ρεέθρου
 695 γυμναῖς Νηϊάδεσσι πόρεν γυμνήν Ἀφροδίτην·

v. 674. δεδονημένος Ἡοῦς editt. emendavit mecum V. D. ap. Villois.

vv. 676. sq. σεῖο πόρους δ' ἐδάμ. — γείτονος ἀνῆρ ed. pr. emendarunt Falk. et Cant. et hic quidem γήγονος rectius scribens.

v. 680. πειθομένη ed. pr. emend. Falk.

v. 681. ἔκλυε θηρητῆρα tentabat Falk. in curis secundis.

v. 690. Fort. argute voluit dicere ζωστῆρα ἀπειλητῆρα κροτοῦ? sed dixisset melius ἀπειλήτειρα — κροτοῦ de ipsa puella.

καὶ μετὰ θεῖον ἄγαλμα, καὶ αὐτοέλικτον ἰμάσθλην,
 δείκλον ἄβρον Ἐρωτος ἀπηκόντιζε κονίη·
 καὶ κενὸν λίπε δῶμα Κυβηλίδος Ἀφρογενείης.
 φοιταλέη δ' ἀκίχητος ἐθήμονα δύσατο λόχην,
 700 καὶ σταλίκων ἔψαυσε, πάλιν δ' ἐμνήσατο θήρης·
 καὶ διεροῖς βλεφάροισιν ἐὴν στενάχιζε κορείην,
 ὄξυ δὲ κωκύουσα τόσην ἐφθέγγατο φωνήν·

Τίς θεὸς ἡμετέρης ἀνελύσατο δεσμὸν κορείης;
 εἰ μὲν ἐμὲ κνώσσουσαν ἐρήμονόμων ἐπὶ λέκτρον,
 705 εἶδος ὑποκλέπτων, ἐβίησατο μητίετα Ζεὺς,
 οὐδὲ καὶ ἡμετέριν ἠδέσσατο γείτονα Ῥεῖην,
 ἀγροτέρους μετὰ θήρας οἰστεύσω πόλον ἄστρον·
 εἰ δέ μοι ὑπναλέη παρελέξατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 πέρσω πασιμέλουσαν ὄλην πετρῶδεα Πυθῶ·
 710 εἰ δὲ λέγος σύλησεν ἐμὸν Κυλλήτιος Ἐρμῆς,
 Ἀρκαδίην προθέλυμνον ἐμοῖς βελέεσσιν ὀλέσσω,
 καὶ τελέσω θεράπαιναν ἐμὴν χρυσάμπυκα Πειθῶ·
 εἰ δὲ δόλοισ γαμίοισιν ὄνειρείων ὑμεναίων
 ἀπροῦδῆς Διόνυσος ἐμὴν σύλησε κορείην,
 715 Ἴξομαι, ἤχι πέλει Κυβέλης δόμος· ὑπιλόφου δὲ
 οἰστρομανῆ Διόνυσον ἀπὸ Τρωῶλοιο διώξω·
 καὶ φονίην ἄμοισιν ἐπικρεμάσασα φαρείτην,
 εἰς Πάφορ, εἰς Φρυγίην θωρήξομαι· ἀμφοτέροις γὰρ

v. 696. μετὰ θ. ἄγαλμα etc. Sensus est: *Post ea, quae contra Veneris statuam, cingulo suo pro flagello usa, fecerat etc. sed inepte expressit.*

v. 703. θεσμὸν κορείης edit. solemni errore. Emendavit etiam Rhodomannus.

v. 706. ἠδέσσατο edit.

v. 710. ἐμὸς Κυλλ. Ἐρμῆς edit. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 715. ἤχι πέλει ed. pr.

τόξον ἐμὸν τανύσω, καὶ Κύπριδι, καὶ Διονύσω·
 720 σοὶ πλέον, Ἰοχέαιρα, χολώομαι, ὅτι με, κούρη,
 οὐ κίαντες ὑπναλέην, εἶτε παρθένον· οὐδὲ γὰρ αὐτῶ
 σοῖς καθαροῖς βελέεσιν ἐθωρήχθης παρακοίτη.

Ἔννεπε, καὶ τρομέουσαν ἦν ἀνσειράσας φωνήν,
 ἄκρουσι νικηθεῖσα. τελεσειγάμου δὲ Λυαίου
 725 παιδοτόκου πλησθεῖσα γονῆς δυσπάρθετος Αὔρη
 διπλόδν ὄγκον ἄειρε· γυνή δ' ἐπεμήνατο φόρτω,
 ἄσχετα βακχευθεῖσα [γονῆς δυσπάρθετος Αὔρη]
 εἰ σπόρος αὐτολόχευτος, ἢ ἀνέρος εἰς ὑμεταίων,
 ἢε θεοῦ δολίοιο· Διὸς δ' ἐμνήσατο νύμφης,

730 Πλουτοῦς αἰνοτόκου Βερκευτιίδος, ἧς ἀπὸ λέκτρων
 Τάνταλος ἐβλάστησε· καὶ ἤθελε γαστέρα τέμνειν,
 ὄφρα δαιζομένης ἀπὸ νηδύος ἄφρονι λύσση
 ἄτροφον ἡμιέλεστον αἰσιτώσεις γενέθλην·
 καὶ ξίφος ἠέριταξ· διὰ στέροιο δὲ γυμνοῦ.

735 δεξιτερῇ μενείαιεν ἀφειδέϊ φάσγαγον ἔλκειν·
 πολλάκι δ' ἀριτόκοιο μετήϊεν ἄντρα λεαίνης,
 ὡς κεν ὀλισθήσεις θελήμονος εἰς λῖνα Μοίρης·
 ἀλλὰ μιν οὐρεσίφοιτος ὑπέκφυγε ταρβαλήθῃ,
 μή μιν ἀποκτείνεις· μυχῶ δ' ἐκρύπτετο πέτρης,
 740 σκύμνον ἐρημαίησιν ἐπιτρέψασα χαμευναῖς·

v. 721. αὐτοῖς — βελέεσιν editt. nescio, an satis recte muta-
 verim.

v. 726. ἐπεμήνατο editt.

v. 727. Verba uncis inclusa e v. 725. male huc translata
 suspicor; ita factum, ut omitteretur verbum, quod seqq. postu-
 lant, veluti: καὶ ἤθελε τοῦτο νοῆσαι, εἰ σπόρος etc. καὶ εἴρετο
 πολλάκις αὔρας, εἰ σπόρος etc. Deesse quaedam putabat Scali-
 ger. Rhodomannus: „locus corruptus.“

v. 728. ἢ σπόρος editt.

v. 729. ἢε θεοῦ δολίοιο editt. rursus inepte.

πολλάκι δ' οἰδαλέοιο γυναικείου διὰ κόλπον
 αὐτοφότος· μενέαιεν ἐκούσιον ἄορ ἐλάσαι,
 ὄφρα κεν αὐτόδητος ὀνείδεα γαστρὸς ἀλύξῃ,
 καὶ στόμα τερπομένης φιλοκέρτομον Ἰοχεαίρης·
 745 καὶ νοέειν μενέαιεν ἔδον πόσιν, ὄφρα καὶ αὐτὴ
 υἷέα δαιτρεύσειεν ἀναινομείῳ παρακοίτη,
 αὐτὴ παιδοφότος καὶ ὀμευτέτις, ὄφρα τις εἴπη·
 Πρόκνη παιδολέτειρα νήε πέλε δύσγαμος Αὔρη

Καὶ μιν ὀπιπεύουσα νέων ἐγκύμονα παίδων
 750 Ἄρτεμις ἐγγὺς ἴκανεν εἰς γελῶντι προσώπῳ,
 δειλαίην δ' ἐρέδιζε, καὶ ἀστόργῳ φάτο φωνῇ·

Ἔπνον ἴδον, Παφίης θαλαμηπόλον, εἶδον Ἐρώτων
 Ξανθῆς νυμφιδίης ἀπατήλια χεῦματα πηγῆς.

ἦχι ποτῶ δολόεντι νεήτιδες ἦλικα μίτρην
 755 ἄρπαγι παρθενίης γαμῖω λύουσιν ὀνείρω·
 εἶδον ἐγὼ κλέτας, εἶδον, ὄπη ζυγίη παρὰ πέτρῳ
 ἀπροϊδῆς δολόεντι γυνὴ νυμφεύεται ὑπῶ·
 Κύπριδος εἶδον ὄρος φιλοτήσιον, ἦχι γυναικῶν
 παρθενίην κλέπτοντες ἀλυσκάζουσιν ἀκοῖται.

760 εἶπε, γύναι φυγόδεμτε, τί σήμερον ἤρεμα βαίνεις;
 ἢ πρὶν ἀελλήεσσα, πόθεν βαρύνουτος ὀδεύεις;
 νυμφεύθης ἀέκουσα, καὶ οὐ τέον οἶδας ἀκοίτην·
 οὐ δύνασαι κρύπτειν κρύφϊον γάμον· οἰδαλέοι γὰρ
 οὐδὲν πόσιν ἀγγέλλουσι νεογλαγέες σέο μαζοί.

v. 742. ἐλάσαι editt.

v. 743. αὐταδροίητος ed. pr. αὐτάδητος ed. alt. e coniect.
 Falk. Fortasse dactylico numero scribendum erat: αὐτοδάϊκτος.
 Rhodomannus: „αὐτόδητος. ἢ αὐτεδάϊκτος.“

v. 745. καὶ αὐτὴ scil. ὡς Πρόκνη, cf. v. 748.

v. 754. ἦχι ποτῶ ed. pr. Mox v. 756. ὄπη ead.

v. 763. οἰδαλέον γὰρ editt. — Nescio an recte: suspicor enim
 v. seq. pro πόσιν scribendum esse πόνων. Hermannus.

- 765 εἰπέ δέ μοι, βαρύπνε, συοκίονε, παρθένε, νύμφη,
 πῶς μεθέπεις γλοάουσαν ἐρευθαλέην σέο μορφήν;
 τίς σέο λέκτρα μίγηε; τίς ἤρασε σεῖο κορείην;
 ξανθαὶ Νηϊάδες, μὴ κρύπτετε νυμφίον Ἀύρης.
 οἶδα, γύναι βαρύφορτε, τὸν λαθραῖον ἀκοίτην·
- 770 σὸς γάμος οὐ με λέληθε, καὶ εἰ κρύπτειν μενεαίνεις,
 σὸς πόσις οὐ με λέληθε· βαρνομένη δέμας ὑπνω,
 εὐνέτης ἀστυφέλικος ἐνυμφεύθη Διονύσῳ.
 ἀλλὰ τὸν λίπε τόξον· ἀναινομένη δὲ φαρέτρην,
 ὄργια μυστιπόλευε γυναιμανέος σέο Βάκχου,
- 775 τύμπανα χειρὶ φέρουσα, καὶ εὐκεράων θρόον αὐλῶν.
 πρὸς δὲ τῆς λίτομαί σε τελεσιγάμοιο κορείης,
 ποῦά σοι ὤπασεν ἔθνα τὸς Διόνυσος ἀκοίτης;
 μὴ σοι νεβρίδα δῶκε, τῆς αὐτάγγελον εὐνῆς;
 μὴ σοι χάλκεα ῥόπτρα τῶν πόρε παίγνια παίδων;
- 780 πείθομαι, ὡς πόρε θύρσον, ἀκοντιστήρα λεόντων·
 καὶ τάχα κύμβαλα δῶκε, τάπερ δονέουσι τιθῆναι
 φάρμακα νηπιάχοισι φιλοθρήνων ὀδυνάων.
- Ἔννεπε, κερτομέουσα· καὶ ἔμπαλιν ὄχετο δαίμων,
 θῆρας ὄιστεύουσα τὸ δεύτερον· ἀχνημένη δὲ
- 785 ἤερίοις ἀνέμοισιν εἰς μεθέηκε μερίμνας.
 Κούρη δ' οὐρεσίφοιτος ἀμάρτυρος ὑπόθι πέτρης
 ὄξυ βέλος μεθέπουσα δυηπαθέος τοκετοῖο,

v. 767. μίγηε editt.

v. 768. μὴ κρύψετε editt.

v. 773. ἀναινομένην δὲ φαρέτρην editt.

v. 776. τελεσιγάμοιο κορείης fortasse argute dixit, sed dubito.

Aliquando χορείης tentabam, sed neque hoc placet.

v. 779. ἢ σοι χάλκεα ῥ. editt. sed concinnitas postulat μὴ, ut
 v. praeced.

v. 783. ὄχετο ed. pr. V. seq. τοδεύτερον ead.

v. 786. Clarius esset: Ἀύρη δ' οὐρεσίφοιτος —.

φοικαλέον βρύχημα λεχαιίδος είχε λεαίνης·
 πέτραι δ' ἀντιάχθουσαν· ξρισμαράγοιο δὲ κούρης
 790 φθύγγον ἀμειβομένη μυκήσατο δύσθροος Ἡχώ.
 καὶ παλάμας, ἄτε πῶμα, περισφίγξασα λοχείη,
 κλείε θυὸν ὠδίνα πεπαιτομένου τοκειοῖο,
 καὶ τόκον ἀρτιτέλεστον ἐρήτυεν· ἐχθρομένη γὰρ
 Ἄρτεμιν οὐ μενέαιεν ἐπ' ὠδίνεσσι καλέσσασι·
 795 Ἡραίας δὲ θύγατρας ἀναίνετο, μὴ ποτε, Βάκχου
 μητριῆς ἄτε παῖδες, ἐπιβρίσωσι λοχείη.
 κούρη δ' ἀσχαλόωσα κατηφέα ῥῆξεν ἰωήν,
 νυσομένη κέντροισιν ἀπειρώδιδος ἀνάγκης·

Οὕτως Ἰοχέαιραν ἴδω, καὶ θοῦριν Ἀθήνην
 800 οὕτως, ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὄφρα νοήσω.
 Ἄρτεμιν ὠδίτουσαν ἐλέγξατε, μαιάδες Ὄραι,
 μαρτυρίη τοκειοῖο, καὶ εἶπατε Τριτογενεῖη·
 παρθενικὴ γλαυκῶπι, νεητόκε μήτηρ ἀμήτωρ.
 οὕτω ξυνὰ παθοῦσαν ἴδω φιλοπάρθενον Ἡχώ,
 805 Πανὶ παρεννηθεῖσαν, ἣ ἀρχεκάκῳ Διονύσῳ.
 Ἄρτεμι, καὶ σὺ τεκοῦσα, παραίφασις ἔσσαι Ἀΰρης,
 θῆλυ γάλα σιάζουσα λεγαῖον ἄρσενι μαζῶ.
 Εἶπεν, ὄδυρομένη βαρυῶδινα κέντρα λοχείης.
 καὶ τόκον Ἰοχέαιρα κατέσχεθε· παιδοτόκῳ δὲ
 810 νύμφῃ μόχθον ὄπασσεν ἐρυκομένου τοκειοῖο.

v. 788. φοικαλέον βρύχημα editt. absurde.

v. 791. παλάμας ἄτε πῶμα editt. in quo nullum sensum invenio. Mecum faciebat Ill. Ouvaroff.

v. 800. Distinxi post οὕτως, ut sententiam languidissimam non nihil iuvarem. Sed fortasse ὄφρα corruptum est, et scripsit: οὕτως ἀμφοτέρας ἐγκύμονας ὄφρ᾽ νοήσω.

v. 801. Μαιάδες ὠραι editt. aperto errore.

v. 808. βαρυῶδινα κέντρα editt. contra metrum. Emendavit etiam Rhodomannus.

Καὶ τελετῆς Νίκαια κυβερνήτειρα Λυαίον,
μόχθον ὀπιπεύουσα καὶ αἰσχρα λυσαάδος Αὔρης,
τοίην κρυπταδίην οἰκτιρμονα ῥήξατο φωνήν·

Αὔρη, ξυνὰ παθοῦσα, κινύρεο καὶ σὺ κορσίην·

815 γαστρὶ δὲ φόρτον ἔχουσα δυηπαθέος τοκετοῦ,
τέτλαθί μοι μετὰ λέκτρον ἔχειν καὶ κέντρα λοχσίης,
τέτλαθι καὶ βροφέσσειν ἀήθεα μαζὸν ὀρέξαι.
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἐμῆς συλήτορα μήτρης;
καὶ σὺ πόθεν πίες οἶνον, ἕως πέλες ἔγκυος, Αὔρη;

820 καὶ σὺ πάθεις, φηγόμενα, τάπερ πάθον· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
μέμπεο νυμφοκόμων ἀπατήλιον ὕπνον ἐρώτων.
εἰς δόλος ἀμφοτέραις γάμον ἤρμοσεν· εἰς πόσις Αὔρης
παρθενικὴν Νίκαιαν ἐθήκατο μητέρα παιδων·
οὐκέτι τόξον ἔχω θηροκτόνον, οὐκέτι νευρήν,
825 ὡς πάρος, αὐ ἐρύω καὶ ἐγὼ βέλος· εἰμὶ δὲ δειλὴ
ἱστοπόνοσ θήλεια, καὶ οὐκέτι θοῦρις Ἀμαζῶν.

Ἔννεπεν, οἰκτιρῶσα τελασσιόγου πόνον Αὔρης,
οἶά τε πειρηθεῖσα τόκου μογεροῦτο καὶ αὐτὴ.

Ἀητοίη δ' αἰτοῦσα βαρυφθόγγου κτύπον Αὔρης,
830 ἤλυθεν ἀυγῆσσα τὸ δεύτερον ἐγγύθι νύμφης·
τειρομένην δ' ἐρέδιζε, καὶ ἴαχε κέντροι μύθῳ·

Παρθένε, τίς σε τέλεσσε λεγωῖδα μητέρα παιδων;
ἢ γάμον ἀγνώσσοῦσα πόθεν γλάγος ἔλλαχε μαζοῦ;

v. 814. Αὔρη ξυνὰ παθοῦσα ed. pr. emend. Falk.

v. 819. ἕως πέλεν ἔγκυος Αὔρη editt. Mecum emend. V. D. ap. Villois.

v. 822. ἤρμοσεν fortasse rectum est, sed infra v. 872. est ἤρ-
πασεν. — Utrunque recte, suo quodque loco, dictum. Her-
mannus.

v. 829. Ἀητοίη editt. V. seq. τοδευτερον ed. pr.

- οὐκ ἴδον, οὐ πυθόμην, ὅτι παρθένος ὑ'α λοχεύει.
 835 ἦ ῥα φύσιν μετάρμειψε πατὴρ ἐμός; ἦ ῥα γυναῖκες
 τόσφι γάμου τίκτους; σὺ γάρ, φιλοπάρθενε κόμην,
 ᾧδίναις τέα τέκνα, καὶ εἰ στυγείεις Ἀφροδίτην.
 ἦ ῥα κυβαρνήτειραν ἀναγκαίου τοκετοῦ
 Ἄρτεμιν οὐ καλέουσι λεχωῖδες, ὅτι σὺ μούνη
 840 εἰς τόκον ἀγροτέρης οὐ δεύσαι Ἰοχαίρης; .
 οὐδὲ τὸν Διόνυσον ἁμαιούτων ἀπὸ κόλπων
 ἔδρακν Ἐλλειθῦια, τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης·
 ἀλλὰ μιν ἤμιτέλεστον ἔμαιώσατο κεραυνοί.
 μὴ κοτέεις, ὅτι παῖδας ἐνὶ σκοπέλοισι λοχεύεις;
 845 καὶ σκοπέλων βασίλεια τόκου πειρήσατο, Ῥεῖη·
 τίς νέμεσίς ποιε τοῦτο; κατ' οὔρεα τέκνα λοχεύεις,
 ὡς δάμαρ οὔρεσίφοιτος ὄρεσσινώμου Διονύσου.
 Ἐννεπε· καὶ κοτέουσα λεχωῖᾶς ἄγνυτο τύμφη,
 Ἄρτεμιν αἰδομένη καὶ ἐν ἄλγεσιν. ἅ μέγα δειλή·
 850 ἐγγὺς ἔην τοκετοῦ, καὶ ἤθελε παρθένος εἶναι·
 καὶ βρέφος εἰς φάος ἦλθε θοώτερον· Ἄρτεμιδος γὰρ
 φθεγγομένης ἔτι μῦθον ἀκοντιστήρα λοχεῖης,
 διπλόος αὐτοκέλευστος ἔμαιώθη τόκος Ἀῦρης,
 λυομένης ᾧδίνος, ὅθεν διδύμων ἀπὸ παίδων
 855 Δίνδυμον ὑψικάρηνον ὄρος κικλήσκειτο Ῥεῖης.

v. 834. *πιθόμην* editt. *Reposui πυθόμην* ex *Odyss.* ψ. 40. *hymno Mercurii* 263. 363. *Hermannus.*

v. 842. *τεῆς ὀλέτειρα γενέθλης* non videtur verum esse posse; ambigo tamen, utrum scribam: *τεῆς ὀλετήρα κορείης*, an *τε γενετήρα γενέθλης*.

v. 844. *κοτέης* editt. an *μὴ κοτέης* —? — *Reposui κοτέεις.* *Hermannus.*

v. 845. ἡ *σκοπ. βασίλεια*; offendor articulo, ut malim: *καὶ σκ. βασ.* vel *versu cum anteced. sententia coniuncto: λοχεύεις, ἦ (ubi) σκοπ. β.* etc. — *Restitui καὶ pro ἦ.* *Hermannus.*

v. 855. *Δίνδυμον* ed. alt. ex emendatione *Falkenb.*

καὶ θεὸς, ἀθρήσασα νέην εὐπαιδα γενέθλην,
τοῖον ἔπος παλίνορσος ἀμοιβαίῃ φάτο φωνῇ·

Μαῖα, γυνή, μάμμη, διδυμητόκε δύσγαμε νύμφη,
νιέσι μαζὸν ὄρεξον ἀηθέα, παρθένε μήτηρ·

860 παππάζει σέο κοῦρος, ἀπαιτίζων σε τοκῆα·

εἰπέ δὲ σοῖς τεκέσσι τὸν λαθραῖον ἀκοίτην·

Ἄρτεμις οὐ γάμον οἶδε, καὶ οὐ τρέφει νιέα μαζῶν·

σὸν λέχος οὔρεα ταῦτα, καὶ ἡθάδος ἀντὶ χιτῶνος

σπάργανα σῶν βρεφείων παλυδαίδαλα δέρματα τερβῶν.

865 Ἐἶπε· καὶ ὠκυπέδιλος ἐδύσατο δάσκιον ὕλην.

καὶ καλέσας Νίκαιαν ἔην Κυβελήϊδα νύμφην,

μεμφομένην ἔτι λέκιρα, λεχωῖδα δείκνυεν Ἀῦρην

μειδιῶν Διόνυσος· ἐρημονόμοιο δὲ κούρης

ἀρτιγάμοις ἀγόρευεν ἐπανχήσας ὕμναίσις·

870 Ἄρτι μόγις, Νίκαια, παραίφασιν εὔρες ἐρώτων·

ἄρτι πάλιν Διόνυσος ἐπίκλοπον ἤνυσεν εὐνήν·

παρθενικῆς δ' ἑτέρης γάμον ἤρπασεν· ἐν δὲ κολώναις,

ἢ πρὶν ἀλυσκάζουσα καὶ οὔνομα μόνον Ἐρώτων,

σοῖς θαλάμοις τύπον ἴσον ὄρεστιάς ἔδρακεν Ἀῦρη.

875 οὐ μούνη γλυκὴν ὕπνον ἐδέξασο πομπὸν ἐρώτων,

οὐ μούνη πίες οἶνον ἐπίκλοπον ἄρπαγα μίτρης·

ἀλλὰ νέης ἄγνωστος ἀνοιγομένης ἀπὸ πηγῆς

νυμφοκόμος πάλιν οἶτος ἀνέβλυς, καὶ πίες Ἀῦρη.

ἀλλὰ βέλος δεδαυῖαν ἀναγκαίου τοκετοῖο,

v. 858. μαῖα γυνή μανίη διδυμ. editt. sine sensu.

v. 859. παρθένε μήτηρ editt. Ab initio versus non difficile fuisset rescribere νιέσι, sed consulto reliqui lect. ed. pr.

v. 860. ἀπαιτίζων ἔ τοκῆα ed. pr. emend. Falk.

v. 861. Versus sine particula fortasse melius coiret cum reliquis, si legeretur εἰπέ τεοῖς τεκέσσι τ.

v. 865. δάσκιον ὕλην ed. pr. emend. Falk.

880 πρὸς Τελετῆς λίτομαι σε, χοροπλεκέος σέο κούρης,
 σπεῦσον ἀεργάζειν ἐμὸν υἱέα, μὴ μιν ὀλέσση
 τολημηραῖς παλάμησιν ἐμῇ δυσμήχανος Αὔρη·
 οἶδα γὰρ, ὡς διδύμων βρεφῶν ἓνα παῖδα δαμάσσει,
 ἄσχετα λυσώουσα· σὺ δὲ χραίσμησον Ἰάκωφ·

885 ἔσσο φύλαξ ὠδίνος ἀρείονος, ὄφρα κεν εἴη
 σὴ Τελετῇ θροάπαινα καὶ υἱεὶ καὶ γενετῆρι.

Ὡς εἰπὼν, παλινόρσος ἐγάζετο Βάκχος ἀγήνωρ,
 κνυδιῶν Φρυγίοισιν ἐπ' ἀμφοτέροις ὑμέναιοις
 προσβυτέρης ἀλόχοιο καὶ ὀπλοτέρης περὶ νύμφης.

890 καὶ βαρὺ πένθος ἔχουσα τελεσειτόκῃ παρὰ πέτρῃ,
 παῖδας ἐλαφρίζουσα, λεγαῖας ἴαχε μήτηρ·

Ἡερόθεν γάμος οὔτος· ἐμὸν γόνον ἠέρι ῥίψω·
 νυμφεύθην ἀνέμοισι, καὶ οὐ βροτέην ἴδον εὐνήν·
 Αὔρης δ' εἰς ὑμέναιον ἐπώνυμοι ἤλυθον αὖραι·

895 καὶ λογίας ἐξέτωσαν ἐμὰς ὠδίνας ἀῆται.

ἔθροστέ μοι, νέα τέκνα δολοῦραφέος γενετῆρος,
 ὑμέας οὐκ ἐλόχευσα· τί μοι κακὰ θηλυτεράων;
 ἀμπαδὸν ἄρτι, λέοντες, ἐλεύθεροι εἰς δόμον ὕλης
 ἔλθετε θαρσήεντες, ὅτ' οὐκέτι μάρναται Αὔρη·

900 καὶ σκυλάκων ἐλίκωπες ἀρείονές ἐστε λαγαοί·

θῶες, ἐμοὶ τέρπεσθε· παρ' ἡμειτέρῃ δὲ χαμευνῇ

v. 880. λίτομαι ed. pr. emend. Falk.

v. 884. λυσώουσα editt.

v. 885. ἀρείονος ed. pr.

v. 890. περὶ πέτρῃ editt. e vers. praeced.

v. 898. εἰς δόμον ὕλης vix verum; sed scribere potuit εἰς δόμον Αὔρης, ut fere v. 901. vel εἰς νομόν ὕλης.

v. 899. ἐνθάδε θαρσήεντες editt. aperto errore.

v. 900. ἐλίκωπες παρείονές ἐστε λ. editt. Nostrium in secundis curis dedit Falk. et Rhodomannus. Ἐλίκωνος ἀρείονες voluit V. D. ap. Villos.

πόρδαλιν ἀπιόητον ἐπισκαίροντα νοήσω·
 ἄξιατε σύνισμόν ἄρκτον ἀταρβέα· παιδοτόκου γάρ
 Αὔρης χαλκοχίτωνες ἐθελύνθησαν δίστοί.

905 αἰδέομαι μεδέπειν, μετὶ παρθένον, οὔνομα νύμφης·
 μὴ βριαρὸν τεκέσσειν ἕμὸν ποτε μαζὸν ὀπάσσω·
 μὴ παλάμη θλίβοιμι νόθον γάλα· μὴ δ' ἐνὶ λόχμας,
 θηροφόνος γεγαυῖα, γυνή φιλότεκνος ἀκούσω.

Ἐννεπε· καὶ διδύμους παῖδας χεῖρεςσι λαβοῦσα,

910 θῆκεν ὑπὸ σπήλυγγι λεχώϊα δεῖπτα λαιίνης·
 ἀλλὰ Διωνύσοιο νέην εὐπαιδα γενέθλην,
 πόρδαλις ὤμοβοροισι δέμας λιχμῶσα γενελοῖς,
 ἔμφρονα μαζὸν ἔχουσα, σοφῶ μαιώσατο μαζῶ·
 θαμβάλεοι δὲ δράκοντες ἐκυκλώσαντο λοχεῖην

915 ἰοβόλοισι στομάτεσσιν, ἐπεὶ νέα τέκνα φυλάσσων,
 μειλιχίους καὶ θῆρας ἐθήκατο νυμφίος Αὔρης.

Καὶ ποδὶ φοιταλέῳ Αἰλαντιῶς ἄνδρος κούρη,
 ἄργιον ἤθος ἔχουσα δασυστέρνοιο λαιίνης·
 ἡερίαις τ' ἀκίχητος ἀνηκόντιζεν ἀέλλαις,

920 θηρείων ἕνα παῖδα διαρπάξασα γενεῶν·
 καὶ παῖς ἀριλόχευτος, ὑπὸ στροφάλιγγι κονίης,
 ἡερόθεν προκάρηνος ἐπώλισθησεν ἀρούρη·
 καὶ μιν ἀφαρπάξασα, φίλῳ τυμβεύσατο λαιμῶ,

v. 902. ἀπιόητον ed. pr. emend. in ed. alt. et ab Rhodomanno.

v. 904. Αὔρης χαλκοχίτωνος editt. contra sensum.

v. 909. Displacent spondei; potuisset παῖδας μετὰ χεραὶ λαβοῦσα, vel παῖδας παλάμησι λαβοῦσα.

v. 913. μαζὸν et μαζῶ non facile verum. Illustr. Ouvaroff coniciebat aut σοφῶ — θεσμῶ, aut ἔμφρονα θυμὸν. Posterius magis placet.

v. 921. ὑπὸ στροφ. κονίης suspicor hemistichium aliunde intrusum, adscriptum fortasse v. 928. Agnosceres Nonnum, si scriptum esset: εὐστροφάλιγγε χορείῃ vel saltem: ὑπὸ στροφάλιγγι χορείης.

δαινυμένη φίλα δειπνα. καὶ ἀσιτόργιο τεκούσης
 925 ταρβαλή τέκος ἄλλο λεγαῖδος ἤρπασεν Αὔρης
 παρθένος Ἰοχάιρα· διαστείχουσα δὲ λόχημ
 παιδοκόμῳ κούφιζεν ἀήθεϊ κοῦρον ἄγοσιῶ.

Καὶ Βρομίον μετὰ λέκτρα, μετὰ στροφάλιγγα λοχίης,
 μῶμον ἄλυσκάζουσα γαμήλιον ἀγρότις Αὔρη,
 930 ἀρχαίης μεθέπουσα σέβας φιλοπάρθενον αἰδοῦς,
 Συγγαρίου σχεδὸν ἦλθεν· ὀπισθοτόνω δ' ἅμα τόξω
 εἰς προχοῖς ἀκόμιστον ἔην ἐξόριψε φαρέτρην,
 καὶ βυθίῳ προκάρηνος ἐπιοκίρτησε ρεέθρῳ,
 ὄμμασιν αἰδομένοισιν ἀναινομένη τᾶος Ἥους,
 935 καὶ ῥοθίοις ποταμοῦ καλύπτειτο· τὴν δὲ Κρονίων
 εἰς κρήνην μειάμειψεν· ὄρεσσιχύντιο δὲ πηγῆς
 μαζοὶ κροντὸς ἔην, προχοῇ δέμας, ἀνθεα χαῖται,
 καὶ κέρας ἐπλετο τόξον εὐκράιρου ποταμοῦ
 ταυροφυῆς, καὶ σχοῖνος ἀμειβομένη πέλε νευρή,
 940 καὶ δόνακες γεγαῶτες ἐπερῶροῖζισαν ὄιστοί,
 καὶ βυθὸν ἰλυόεντα διεσσυμένη ποταμοῦ
 εἰς γλαφυρὸν κευθμῶνα χυτὴ κελάρυζε φαρέτρη.

Καὶ χόλον Ἰοχάιρα κατεύσασεν· ἀμφὶ δὲ λόχημ
 ἴγνια μαστεύουσα φιλοσκοπέλοιο Ἀναίου,
 945 ἦϊεν, ἀρτιλόχευτον ἀειρομένη βρέφος Αὔρης,
 πήγῃ κουφίζουσα νόθον βίβρος· αἰδομένη δὲ
 ὤπασεν ἄρσενα παῖδα κασιγνήτῳ Διονύσῳ.

v. 924. δαινυμένη, tam male locutus est, ut nescias, utrum Terra (vid. v. 922. ἀρούρη) an Aura devoraverit.

v. 925. ταρβαλής λέχος ἄλλο editt. puncto in fine praeced. versus posito, sine omni sensu. Scaliger quaedam hic deesse putabat.

v. 934. ὄμμασι μαινομένοισιν editt. male, cf. vv. 930. 946.

v. 937. μαζοὶ κροντὸς ἔην non placet, sed μαζὸς κροντὸς ἔην alio modo laborat.

Νικαίῃ δ' εὖν νῆα πατὴρ πόρε, μαιάδι νύμφη
 ἣ δέ μιν ἤεραζε, καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ θηλῆς
 950 παιδοκόμων' θλίβουσα φερέσβιον ἱμάδα μαζῶν,
 κοῦρον ἀνήξεσε. λαβὼν δέ μιν ὑπόθε δίφρου,
 νήπιον εἰσέτι Βάκχον, ἐπώνυμον νῆα τοκῆος,
 Ἄτιθιδι μυστιπόλῳ παρακίτθετο Βάκχος Ἀθήνη,
 Εὐία παππάζοντα· θεὰ δέ μιν ἔνθοδι νηοῦ
 955 Παλλὰς ἀνυμφεύτῳ θεοδέγμονι δέξατο κόλπῳ·
 παιδί δέ μαζὸν ὄρεξε, τὸν ἔσπασε μῦθος Ἐρεχθεύς,
 αὐτοχύτῳ σιάζοντα νόθον γλάγος ὄμφακι μαζῶ.
 καὶ μιν Ἐλευσινίῃσι θεὰ παρακίτθετο Βάκχαις·
 ἄμφι δέ κοῦρον Ἴακχον ἐκυκλώσαντο χορείῃ
 960 νύμφαι κισσοφόροι Μαραθωνίδες· ἀριτόκῳ δέ
 δαίμονι νυκτιχόρευτον ἐκούφισαν Ἄτιθίδα πεύκην.
 καὶ θεὸν ἰλάσκοντο μεθ' οὐία Περσεφονείης,
 καὶ Σεμέλης μετὰ παῖδα· θυηπολίας δέ Λυαίῳ
 ὀψιγόνῳ στήσαντο, καὶ ἀρχηγότῳ Διονύσῳ,
 965 καὶ τριτάτῳ νέον ἕμνον ἐπесоμαργήσαν Ἴακχῳ.
 καὶ τελεταῖς τρισσῆσιν ἐβακχεύθησαν Ἀθῆναι·
 καὶ χορὸν ὀψιτέλεστον ἀνεκρούσαντο πολῖται,
 Ζαγρέα κυδαίνοντες ἅμα Βρομίῳ καὶ Ἴακχῳ.

v. 948. γαίη δ' εὖν νῆα πατὴρ π. editt. Egregie emend. Scal. Rhodomannus: „f. Αἰγαίη.“

v. 951. κοῦρον ἀνήξεσε editt. certa est emendatio nostra. Occupavit Rhodomannus.,

v. 957. ὄμφακι μαζῶ offendit, quia in ead. sententia v. praeced. μαζὸν dixit; sed fortasse hoc negligentiae ipsius poetae tribuendum. An voluit ὄμφακι θηλῆ, vel αὐτόχυτον — γλάγος ὄμφακι μήλω? Cf. vv. 949. 950.

v. 958. Cf. cum toto hoc loco XXXI. 66. sqq.

v. 959. Ἴακχον excusum in ed. alt.

Οὐδὲ Κυθωναίων ἐπελήσατο Βάκχος ἐρώτων·
 970 ἄλλα καὶ ὀλλυμένης προτέρης ἐμνήσατο νύμφης·
 καὶ στέφανον περίκυκλον ἀποιχομένης Ἀριάδνης
 μάρτυν ἔης φιλότητος ἀνσοτήριξεν Ὀλύμπω,
 ἄγγελον οὐ λήγοντα φιλοστεφάνων ὕμεναίων.

Καὶ θεὸς ἄμπελόεις, πατρῷον αἰθέρα βαινῶν,
 975 πατρὶ σὺν εὐώδιτι μιῆς ἔψαυσε τραπέζης,
 καὶ βροτέην μετὰ δαῖτα, μετὰ προτέραν χύσειν οἴνου,
 οὐράνιον πίε νέκταρ ἄρειοτέροισι κυπέλλοις,
 σύνθρονος Ἀπόλλωνι, συνέστιος υἱεῖ Μαιῆς.



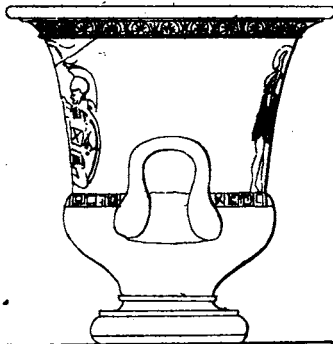
Paris poster vase, antiq. ex collect. Comitissæ a Laval.

NONNOY
ΤΟΥ ΠΑΝΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΩΝ

BIBΛΙΟΝ. Μ. 221

Δωμήσας ένα τύμβον ἀπείριτον εὐρέϊ κόλπῳ

AD VOLUMEN II



delin. et sculp.

Bogoutcharof

s. per Angl. et 6 3/4 digit.

LIPSIAE

Sumtibus Fried. Chr. G. Vogelii.